BIBL. NAZ.
Vitt. Emanuele III
166
D
12
NAPOLI

Scant. 69 N° 15 [illegible]

Scanno [illegible] num. [illegible] libro [illegible]

Bernardi Compoſtellani

celeberrimi vtriuſqꝫ cēſure ꝓfeſſoꝛis ac famo
ſiſſimi monarche Lectura aurea in Pꝛimū
libꝛū decretaliū: cū Apoſtillis excellētiſſimi
Juris Pontificij doctoꝛis dñi Anthonij de
creuant Abbatis ſcti Leonardi de ferrarijs:
necnō cum Bꝛeuiario iuris canonici eiuſdē
Cōpoſtellani: in quo tota ferme materia iu=
ris canonici compēdioſe ac ſuccincte pertra=
ctatur remiſſiue.

APOLIS ✠ BIBLIOTHECA CAPUCCINORUM CONCE
BIB NOV

Venūdatur Pariſius ab mgr̄o Bertholdo Rēbolt
in ſole aureo vici diui Jacobi ⁊ in edibus Gallioti du
pꝛe ſupꝛa pontē noſtre dñe vulgariter a la Gallee doꝛ:
necnō etiā i ſua officina ſub ſcdo pilari palatij Regij.

Cum pꝛiuilegio.

¶ Extraict des regiſtres de parlement.

Veue par la court la reqſte a elle baillee par Galliot du pre marchât libraire demourât a Paris par la quelle ⁊ pour les cauſes contenues en icelle il requeroit defenſes eſtre faictes a tous aultres de ne imprimer ou faire imprimer de trois ans vng certain liure intitule Compoſtellanus ſuper primo decretaliū cum additionibus ⁊ repertorio par ledict Galliot de nouueau faict corriger: additioner: ⁊ imprimer a grâs fraiz ⁊ miſes: ⁊ nen vendre aucun durât ledict temps ſil neſt de ceulx q̄ auront eſte imprimez par icelluy Galliot: ſur peine de confiſcation deſditz liures et damende arbitraire. Veuz auſſy pluſieurs arreſtz ⁊ ordonnāces de ladicte court donnees en pareil cas: et tout conſidere ladicte court a ordonne ⁊ ordonne inhibitions ⁊ defenſes eſtre faictes a tous libraires: Imprimeurs: et autres quelconques que dun an il ne impriment ou facent imprimer le liure deſuſdict: ⁊ nen vendent aucun ſil neſt imprime par ledict Galliot ſur peine de confiſcation des liures ⁊ damende arbitraire. Faict en parlement le .xi. iour dauril Lan mil cinq cens ſeize apres Paſques. Ainſi ſigne Robert.

¶ Reuerendiſſimo Ludouico de creuāt Cardinali preſbitero tit. ſancte priſce in mōte auētino ac vindocinen. monaſterij moderatori equiſſimo Anthonius de creuant decretorum doctor ex fratre nepos ſalutem.

QUos ante circum inuictos libros bella preſtiterant ocio ac deſidia ſupatos ceciniere hiſtoriographi: hinc dicit Hieronimus ad ruſticum trāſumptiue. c. nunq̄. de conſec. diſtin. v. Semper facito aliquid operis vt te diabolus occupatum inueniat: quandoquidem ocioſitas ⁊ voluptas arma ſunt hoſtis antiqui ad miſeras animas captiuādas. c. niſi cū p̄dē. de renunci. hec vbi aīm ꝑculſere cetus cardinei memorabile decus: inter benedictinos primarios patres emicans vt radio phebi perculſu diana patrue metuendiſſime mentem ad ſcribendum appuli / ne poſterioribus mihi ſolum natus apparerer. Cum igitur mecum heſitabundus cogitarem quid vtilitatis / quid commodi / quid deniq̄ iuridice frugalitatis in poſteros tenuit ingenioli tranſmitteret capacitas aſtitit ante oculos q̄d pro declaratione ⁊ interpretatione decretalium ſcripto reliquiſſe decretorum illum doctorem Bernardum Compoſtellanum memorie proditum eſt: quiquidem Bernardus vt placuit catalario in memorabilibus de iuriſperitis morte preuentus / cum ad capitulum ſuper hoc. de renunciatione: perueniſſet ingenioſo ac conducentiſſimo operi inopinatum finem compulſus eſt addere quodquidem opus mihi fato tranſmiſſum q̄citius ſuſpicatus ſum / cum iam pene vetuſta abraſione conſumptum appareret: ita vt quid lectitaretvix diſcerneret lincea pupilla oculi. Mecum itaq̄ condolens talem lucernam ſub modio poſitam digitis culamum extemplo apprehendi vt que hominibus apta fore prohibuerat vetuſtas litterarum elementa corroſa tandem facillima ac conducentiſſima redderet indefeſſus labor. Que igitur hominum perlegiſſet nullus infantulus etiam lectionis perfacillime conſpiciet: quoniam (q̄d non ſine vigilijs laboribꝰ et excubijs factum putes) nouo opus digniſſimum attramento conſcribendū curaui / queq̄ veterum ſcriptorum ſiue ignorantia ſiue (vt dixi) dierum q̄plurimorum congeries a vero diuerterat / ⁊ abalienauerat: in priſtinam veritatem impiger reduxi quantum mihi fas fuit verbis originalis nixus his peractis futilem marginis albedinem additionibus q̄plurimis reſparſi / iuuenū corda ⁊ ingenia ſubleuare ratus: ſed hec quidem iuuentutis primordia excandeſcet canina inuidia / ne tu patrue digniſſime quem nec ſacre theologie: nec ſacrorum canonum profeſſor anteire viſus prohibeas nephandos a tui iuuenis nepotis ex fratre dictis ſiue ſcriptis inuidorum latratus ⁊ detractiones. Tuc inſuper ꝓbitatis ⁊ litterature clipeo protectus ⁊ armis ampliora litteris mandare mecum ipſe propoſueram: niſi vorantis litis teterrimus anfractus alio animum diuertiſſet. Uale.

Index alphabeticus tituloꝛum et capituloꝛum ſuper quibus ſcripſit Compoſtellanus.

¶ De ſũma trinitate ⁊ fide catholica.

Firmiter credimus.folio.j.col.ij.

¶ De cõſtitutionibus.

Canonum.fol.j.col.iiij.
Cognoſcẽtes.fol.j.col.iiij.
Cum acceſſiſſent.fol.iij.col.j.
Cum.m.fol.iij.col.iij.
Cum omnes.fol.ij.col.ij.
Ex litteris.fo.v.col iij.
Ex parte.fol.v.col.iij.
Ne initaris.folio.ij.col.j.
Que in eccleſiarum.folio.ij.col.iiij.
Quoniam.folio.v.col.iiij.
Tranſlato fo.ij.col.j.

¶ De reſcriptis.

Abbatẽ cogi.fol.xxxj.col.iiij.
Ab excommunicato.folio.xxxij. columna.ij.
Ad audientiam.fol.xxvj.col.j.
Ad aures.folio.viij.col.j.
Ad hec autem.fol.viij.col.ij.
Capitulum.folio.xviij.columna.ij.
Cauſam que.folio.xj.col.ij.
Ceterum.fol.vj.col.iij.
Conſtitutus fol.xj.col.iiij.
Cum adeo.fol.xj.col.j.
Cum contingat.fo.xv.col.iij.
Cum dilecta.fol.xv.col.j.
Cum in multis.de reſcrip.lib.vj.folio. xxxiij.col.iiij.
Cum ordinem.fol.vj.col.iiij.
Dilectus.j.fol.xvj.col.j.
Dilectus.ij.de reſcrip.folio.xvij.columna.iiij.
Diſpẽdia.de reſcrip.lib.vj.folio.xxxiiij columna.iiij.
Eam te.fol.vj.columna.iiij
Edoceri.fol.xiiij.col.ij.
Ex inſinuatione.fol.xxviij.col.j
Ex parte.fol.vj.col.ij.
Ex parte.ij.fol.viij.col.iij.
Ex parte.iij.folio.xxvj. colũna.iiij.
Ex tenore.fol.x.col.iiij.
In noſtra.fol.xxvj.col.j.
Litteris.folio.xxxj.col.iiij.
Mandatum fol.xxviij.col.j.
Nonnulli.fol.xvj.col.ij.
Olim.fol.xvj.columna.j.
Paſtoralis.fol.viij.col.iiij.
Plerum͛q.fol.xv.col.ij.
Poſtulaſti.fol.xvj.col.ij.
Preſenti.de reſcrip.li.vj.folio.xxxiiij. columna.ij.
Quia nõnulli fo.xxxiij.col.j.
Rodulphus.fo.xxvij.col iij.
Sciſcitatus.folio.viij.colum.iij.
Sedes apoſtolica.folio.x.col.iij.
Sicut romana.fol.v.col.iiij.
Significauit.j.fol.xxvij.colum.ij.
Significauit.ij.fo.xxvij.columna.iiij.
Si proponente.fol.xxxiij.col.j.
Super litteris.fol.xij.col.ij.

¶ De conſuetudine.

Ad noſtram.fol.xxxvj.col.ij.
Conſuetudines.fol.xxxv.colũ.ij.
Cum conſuetudinis.fol.xxix.col.j.
Cum dilectus.de conſuetu.fol.xxxvij. columna.ij.
Cum inter.fol.xxxvj.col.iiij.
Cum olim.fol xxxvij.col.j.
Cum venerabilis.fol.xxxvij.col.ij.
Cum tanto.fol.xxxix.col.iij.
Ex litteris.fol.xxxvj.col.ij.
Ex parte.fol.xxxix.col.ij
Quanto.fol.xxxvj.col.iij.

¶ De poſtulatione prelatoꝛum.

Ad hec.fo.xl.col.j.
Bone memoꝛie.j.folio.xlij.colũna.j.
Bone memo ij.ibidem.
Et ſi vnanimiter.fol.xlij.col.iij.
Gratum.fol.xlj.col.iij.

¶ De electione ⁊ electi poteſtate.

Auditis.fol.lxiij.col.iij.
Bone memoꝛie magũ.folio.liij. columna.iiij.
Bone memo.ij fo.lxvij.col.j
Cauſam.fol.xlvj.col.ij.
Congregato.fol.lxxvij.col.j.
Conſiderauimus.fo.xlvj.col.iij.
Conſtitutis.fol.lxxv.col.iij.
Coꝛam pꝛouincia.fol.lxvj.col.iiij.
Cumana.fol.lxxvj.colum.j.
Cum ad noſtram fol lxvij.col.iiij.
Cum cauſam.fo.lviij.col.iiij
Cum dilectus.fol.lxv.col.ij.
Cum eccleſia vulterana.fol.lxv.col.j.
Cum in cunctis.fol.xliiij.col.iij.

In hac lectura contentoꝛum.

Cum inter canonicos.fo.lj.col.iiij.
Cum inter.R.fol.xlix.col.j.
Cum inter vniuerſas.folio.xlix.columna.iiij.
Cum in magiſtrum.fo.lxxvj.col.j.
Cum monaſterium.fol.xlviij.col.j.
Cum in iure.fol.lxv.col.iiij.
Cum in veteri.fol.lxxvj.col.iij.
Cum nobis.fol.l.col.j.
Cum poſt petitam.fol.lxxv.col.ij.
Cum terra.fo.xlviij.col.ij.
Cum vintonien.fo.lvij.col.ij
Dudum.fo.liij.col.ij.
Dudum.fo.lxxvij.col.j.
Eccleſia.fol.lxxv.col.iiij.
Eccleſia.fol.lxxix.col.iiij.
His quibus.fol.lxxx.col.iiij.
Illa reuocata.fol.lxviij.col.j.
In cauſis.fol.lxiiij.co.j.
In geneſi.fol.lxxviij.col.iiij.
Innotuit.fol l.col.iiij.
Maſſana.fol.lxxix.col.iiij.
Ne pro defectu.fol.lxix.col.j.
Nihil eſt.fol.lxxiij.col.iij.
Noſti.fol.xlvj.col.ij
Nullus.fol.xliij.col.iij.
Officij.fol.lxvij.col.iiij.
Per inquiſitionem.fo.lviij.col.iij.
Poſtq̄.fol.xliij.col.iiij.
Publicato.fol.lxxx.col.j
Qualiter.fo.xlix.col.iij.
Querelam.fo lvj.col.j.
Quia.fol.xliiij.col.j.
Quia propter.fol.lxix.col.iiij.
Quiſquis.fo.lxxiij.col.iij.
Si ſicut.fol.lix.col.j.
Sacroſancta.fo.lxxvj.col.iij.
Scriptum fo.lxviij.col.ij.
Si alicuius.fo.lxxx.col.iij.
Significaſti.fol.xliij col.iiij.
Suffraganeis.fol.xlvij.col.iiij.
Super eo.fol.xlvij.col.iiij.
Tranſmiſſam.fol.xlviij.col.ij.
Venerabilem.fol.lxvj.col.iij
Ut preterite.fol.lxxiiij.col.iiij.

De electione in. vj

In electionibus.fol.lxxxv. columna ſecunda.
Statuimus.fo.lxxxj.columna.j.

De tranſlatione prelatoꝛum.

Cum ex illo.fo.lxxxv.col.iij.
Inter corpoꝛalia.folio.lxxxv. columna.iij.
Licet.fol.lxxxix.col.iij.
Quanto.fol.lxxxix.col.iij.

De auctoꝛitate ⁊ vſu pallij.

Cum ſuper fol.lxxxix.col.iiij.
Miſſi ſpecialis.folio. lxxxix. colūna.iiij.

De renunciatione.

Admonet.fol.xc.col.j.
Cum inter.fol.lxxxix.col.iiij.
Ex tranſmiſſa.fo.xc.col.j.
In preſentia fol.xc.col.ij.
Niſi cum pridē.fo.xc.col.ij.
Quod in dubijs.fo.xc.col.ij.

Explicit tabula titulorum ⁊ capituloꝛum in hac lectura contentoꝛum. ſeq̄tur tabula materiarum.

Tabula igenioſa ſerie diſpoſita materiarū in hac lectura Cōpoſtellani recōditarꝫ.

Abbas an poſſit monacho cōcedere ꝙ hēat admiſtrationē aliqꝫ pēſionū vł ville ⁊ pro alijs agat. c. edocerí. de reſcrip. fo. xv. co. j.

Abſens qs dicaꝛ. c. qꝛ ꝓpter. ĩ verb. abſens. de elec. fo. lxxiij. co. j.

Abſētes ſi nō pñt citari vel venire ſine ꝑiculo: an poſſint pñtes ſine ipis ꝓcedere. c. qꝺ ſicut. in ver. ꝑiculo. de elec. fol. lxiij. co. iij. in prin.

Abſolutio an valeat ſi iudex abſoluat excōicatū añ terīꝫ ſibi aſſignatū. c. ab excōicato. circa ꝓn. de reſcr. fo. xxxij. colum. ij.

Acceptatio bñficij qñr ⁊ qñ fiat. c. cū m. vſi. itē qriꝛ. de reſcꝓ. fo. xxv. co. j. ⁊. ij.

Actoꝛ non pōt trahere reū ad diuerſos iudices ſup actionibꝰ ꝑſonalibꝰ. ⁊ an hoc hēat locū etiā ĩ duobꝰ ordinarijs vel ĩ ordiario ⁊ delegato. c. qꝛ nōnulli. ĩ ꝓn. de reſcrip. fo. xxxiij. co. j.

Actoꝛ originalis an poſſit vltra duas dietas citari: ⁊ de qbꝰ dietis itelligiꝛ: ⁊ a q̃ loco debēt cōputari. c. nonnulli. de reſcrip. fo. xvj. co. iij.

Archidiaconus an curā animarū hēat c. cū in cūctis. in ꝟ. archidiaconatū. de elect. fo. xlv. co iiij.

BEneficiū modicū hñs ſi d̄ ipo mētionē ñ faciat an poſſit excipi ꝯ lr̃as qs ſup alio obtinēdo ipetrauit. c. ſi ꝓponēte. de reſcr. fo. xxxiij. co. j.

Bñficiū nō diciꝛ ſufficiēs nobili ſi non poſſit nutrire vnū equū. c. cū adeo. in apoſtil. de reſcrip. fo. xj. col. j.

Bñficiū qꝺ dicaꝛ ſufficiēs. c. cū adeo. in ꝟ. ſufficiēs. de reſcꝓ. fo. xj. co. j.

CAnonia quō differt a ꝓbēda. c. cū m. de ꝯſti. fo. iiij. co. j. circa fi.

Canonica noiatio q̃ dicaꝛ. c. bone memo. j. in ꝓn. fo. xlij. co. j.

Canonicus an poſſit ipetrare ꝓ eccl̃ia ſua ſine mādato. c. nonnulli. de reſcꝓ. fo. xvij. co. iij.

Canones non hñtes an excuſenꝛ. c. j. de cōſti. in ꝓn. fo. j. col. iiij.

Capitulū an poſſit ius eligēdi ꝑlatum ĩ iudiciū deducere ſede vacāte. c. edoceri. de reſcꝓ. fo. xiiij. co. iiij. circa fi.

Capl̃m an poſſit in electione vno ꝯtradicēte cōpromittere. c. qꝛ ꝓpter. ĩ ver. vel ſaltē. de elec. fo. lxxj. col. j.

Capl̃m an nichilominus poſſit ſe defēdere per litteras vel receptionē alterius ꝑm̃: ſi iſta clauſula / ſi ꝓ alio ⁊c̃. nō eſſet in lr̃is. c. mādatū. de reſcript. fo xxviij. co. j.

Capl̃m quō poſſit cōferre ꝓbēdam ab alio poſſeſſā / ꝯ illud qꝺ eſt ĩ. c. cū nr̃is ꝯ conceſſ. ꝓb. vide in. c. mādatū. ꝟſic. ſi q̃ras. de reſcrip. fo. xxx. co. iiij.

Capl̃m an poſſit facere ꝯſtitutionē ſine ſuo epõ. c. cū oēs. de ꝯſti. fo. ij. co. ij.

Caplo an licitū ſit recipere aliq̃s in canonicos ſine bñficijs. c. cū. m. de ꝯſti. fo. iiij. co. j. in prin.

Citare nō pōt quis vltra q̃ttuoꝛ / ſi dicatur in lr̃is / cites illos quos talis tibi noiauerit. c. cū in multis. de reſcrip. ĩ vj. fo. xxxiij. co. iiij.

Citatio an ſit neceſſaria qñ petitur confirmatio. c. nichil. in prin. de elect. fo. lxxiij. col. iij.

Clerici appellatiōe an ꝯꝑchēdaꝛ ſcholaris eccl̃iaſticū ordinē nō hñs. c. cū adeo. ĩ me. de reſcrip. fo. xj. co. j.

Collatio facta crioſo vel irregulari an valeat. c. capitulum. verſi. ſed nunqd. de reſcrip fo. xxiiij. col. iij.

Collatio ꝓbēde lꝫ nō deuoluatur ad capitulū ſede vacāte: alia tñ q̃ ſunt iuriſdictiōis deuoluūtur ad ipꝫ: ⁊ gñaliter tūc capl̃ꝫ negocia eccl̃ie expedire dꝫ c. cā ⁊c. circa ꝓn. de reſcꝓ. fo. vij. col j.

Collatio ꝓbēdarū ⁊ canonicatuū in cathedrali eccl̃ia ad quē ꝑtineat. c. cum eccl̃ia vulterana. de elec. ĩ ꝓn fol. lxv. colum. j.

Cōmodo ſue poſſeſſiōis nō dꝫ qs ꝓuari ſine cāe cognitiōe. c. cū. m. in ver. tex. reuocatis. de conſti. fo. iiij. co. iiij.

Cōpoſitio ſeu pacta an poſſint interueni re circa ſpũalia. c. cū inter. ℞. ĩ ꝓn. de elect. fo. xlix. co. j.

Compromiſſio an valcat ſi vnus ex cōpromiſſarijs ſit excōicatꝰ. c. ĩ cauſis. verſi. quid ſi vnꝰ. de electio. fol. lxiiij. colum. iiij.

Materiarum reconditarum.

Conditionalis q̄ dicātur.c.in electioni b⁹.in pn̄.de elec.fo.lxxxv.co.ij.

Cōfirmatio facta ſine cauſe cognitiōe an teneat.c.qđ ſicut.ver.itē queritur.de elect fo.lix.co.iiij.⁊.c.nihil.vſ.exa minet.co.ti fo.lxxiij.co.iiij.

Conſtitutionē an poſſit facere cp̄m ſine ſuo ep̄o.c.cū oēs.de ꝯſti.fo.ij.co.ij.

Cōſuetudo q̄nto tp̄e p̄ſcribit.c.cū tāto.ver.preſcripta.de cōſue.fo.xxxix.co.iiij.⁊.c.j.co.ti.vſ.itē queritur.fo.xxxv colum.iij.

Cōſuetudo q̄lis dȝ eſſe q̄ p̄iudicet.c.cū dilectus in fi.fo.xxxix.co.ij.

Conſuetudo q̄l'r inducat.c.j.de cōſuetudine.fo.xxxv.co.ij.

Cōſuetudinis noie/ de q̄ conſuetudine leges ⁊ decreta intelligāt.c.j.vſ.q̄ritur de q̄.de ꝯſue.fo.xxxv.co.iij.

Cōſuetudini loci an ex̄ne⁹ aſtrigat vbi ꝯxit vel deliq̄t.c.j.verſi.itē q̄ritur an extrane⁹.de ꝯſue fo.xxxv.co.iij.

Conſuetudinē loci vel terre obſeruādā cū dicimus/nunq̄d hoc itelligitur de cōſuetudine caſtri ſeu ciuitatiſ/vl' dioceſis/vel ꝓuincie ſiue regni.c.j.circa fi.de cōſue.fo.xxxvj.co.j.⁊.ij.

Conſuetudinē quā ſeq̄tur iudex appellationis ⁊ quā iudex delegat⁹.c.j.verſic.itē queritur.de ꝯſuetudi.fo.xxxv.col.iij.⁊.iiij.

Contumax ſi fuerit vna pars q̄liter ſit ꝓcedēdū ſuper bn̄ficio.c.capl'm.circa fi.de reſcrip.fo.xxvj.col.j.

Copulatiua qn̄ ponatur ꝑ diſiunctiua.c.ex parte.de reſcrip.fo.vj.co.ij.

Corpus xp̄i an cōficiat celebrans ſi nō proferat verba i propria forma.c.qđ ſicut.in fi.de elec.fo.lxiij.col.iij.

Credere fidei articulos an omnes teneantur.c.j.in prin.de ſum.tri.⁊ fi.cath.fo.j.co.ij.

Criſmatis ſacramenti characterem an poſſint cōferre ſacerdotes ſimplices.c.quanto.de conſuetudi.fo.xxxvj.colum.iij.

DEcernentes clauſula i litteris beneficialibus appoſita quem effectum habeat.c.capitulum.de reſcriptis.in verſicu.item queritur.fo.xxv.colum.iij.

Decretum an ſit de ſubſtantia electionis.c.innotuit in ver.decreto.de electio.fo.lj.col.j.

Delegat⁹ qn̄ poſſit reuocare ſuā ſniam ⁊ ſic ſentētiando nō ſit funct⁹ officio c.cp̄m.ver.itē quid ſi collatio.de reſcrip.fo.xxij.col'.iiij.

Dictum pluriū qn̄ valeat ⁊ qn̄ non.ca.paſtoralis.in verbo tex.plures.de reſcrip.fo.ix.col.ij.

Dictis ſanctoꝝ patrū an ſēp ſit ſtādū.c.ne innitaris.de ꝯſtitu.fo.ij.col'.j.

Dioceſis noie ciuitas ꝯp̄rehēdit.c.rodulphus.de reſcp̄.fo.xxvij.co.iij.

Diſpenſare an poſſit legatus vt homo alterius ꝓfeſſionis eligatur.c.officij in pn̄.de elec.fo.lxvij.co.iiij.

Dolus cū dolo/⁊ culpa cū culpa:qn̄ cōpenſentur.c.plerūq̄ȝ.de reſcrip.folio xv.col'.iij.

Dubitās vbi dubitandū nō eſt dȝ puniri.c.cū contingat.in ver.dubitare.de reſcrip.fo.xvj.col'.j.

ELectio ab excōicatis facta non valȝ.c.cp̄m.in vſ.eo recepto.de reſcrip.fo.xviij.co.iij.

Electio an valeat ſi canonici depoſito ep̄o eligant anteq̄ȝ recipiant litteras pape de amotiōe ⁊ poſt papa mittat litteras reſtitutionis.c.innotuit.ver.ſup ordinatione.de elec.fo.lj.co.iij.

Electio an caſſabit ſi fiat añ ſepulturā p̄clati defuncti.c.bone memo.verſi.traditio ſepulture.fo.lxvij.co.ij.

Electio canonica capit tribus modis.c.qđ ſicut.verſi.item q̄ritur.de elect.fo.lx.co.ij.⁊.iij.

Electio deuoluit ad capl'm ex delicto ep̄i.c.cum in cūctis.ver.ꝑ capl'm.de elect.fo.xlvj.col'.j.

Electio facta a duobus an valeat ſi poteſtas ſit data tribus.c.cum in iure.i fi.de elec.fo.lxvj.co.iij.

Electio p̄lati ad quos pertineat.c.j.de elect fo.xliij.co.iij.

Electio p̄ma ſi nō fuerit caſſata an impediat ſcđam:⁊ an hoc ſit ſemper verum.c.conſiderauimus.in princi.de elec.fo.xlvj.co.iij.

Electio qn̄ dicatur nulla vel anullāda c.conſiderauimus.ver.poſt hoc q̄ro.de elec.fo.xlvij.co.j.

Electio qn̄ dicatur fieri eodē contextu c.cōſiderauimus.ver.vltimo q̄ro.de elec.fo.xlvij.co.iij.

Electio que fit poſt legitimam appellationem an ſit nulla vel anullāda.c.

cum nobis.in prin.de elec.fo.l.col'.j.
Electio ſi fuerit nulla an teneat ei⁹ cō=
firmatio.c.quod ſicut.verſi.item que
ro.de elec.fo.lx.co.j.
Electionibus an debeant intereſſe re=
cepti in canonicos qui nondum ha=
bent pbendas.c.cum.m. de conſtitu.
fo.iiij.co.ij. poſt me.
Electiones epiſcoporum an poſſit con
firmare legatus ſedis aplice ex offi=
ficio ſue legationis. c.quia. de electi.
fo.xliiij.co.j.
Electus ſi fuerit quis in papam a du
bus partib⁹ minor pars an poſſit ex=
cipere cōtra ipm.c. licet de vitanda.
de elect.fo.xliiij.co.j.
Eligere an poſſit quis ſeipm ſi ipe ſol⁹
habeat poteſtatem eligēdi.c. cū in iu
re.poſt pn.de elec.fo.lxvj.col'.j.
Eligendus quam ſciam debeat habe=
re.c.cum in cunctis. de elec.fo. xliiij.
columna.iij.
Eligendi poteſtate an ipo iure ſint p=
uati qui recipiunt epm poſtulatū ad
admiſtrationem.c.bone memo.in ꝟ.
recipiētes.de elec.fo.lv.co.j.
Eligentes ſciēter indignum ipſo iure
ſunt puati.c.dudum.in ver.ſingulari
bus.de elec.fo.liij.co.j.
Eligi ad hoc vt poſſit quis quid re=
quiritur.c.j. ver.ſed queritur. de po=
ſtu.prela.fo.xl. co.j.
Epiſcopus ſecularis vtrum imediate
peſt monachis.c. cum cām.in pn. de
elec.fol'.lviij.co.iiij.
Epiſcopi/abbates/rectores/ppoſiti ꝛ
alij plati eccliarum an poſſint agere
ꝛ cōueniri:ꝛ etiam ꝯſtituere procura
tores ad cauſas ſine cōſenſu ſuorum
caplorum ꝛ auctoritate.c. edoceri.d
reſcrip.fo.xiiij.co.ij.
Etas q̄ requirat ad epatū.c.dudū. in
ver.etate.de elec.fo.liij.co.iij.
Eucharistie ſacrm quare in neceſſitate
non ſit ab heretico ſumendū.c.q̄to.i
prin.de ꝯſue.fo.xxxvj.co.iij.
Eucharistie ſacrm ꝯficere nō pt pſby=
ter eē formā ecclie ordinat⁹: puta ſi
eps dicat alicui ſubdiacono vel dia=
cono cōfero tibi ordinē pſbyterat⁹:
vel ſilr.vide.c.j. de ſu.tri.ꝛ fi.ca. ſup
ꝟbo tex.rite fuerit ordiat⁹.fo.j.co.iij
Examinatio ſeu inqſitio an ſit neceſſa
ria in datione pallij.c. venerabilem.
in princ.de elect.fo.lxvj.co.iij.
Exceptiones de falſitate ſuggeſta i lit
teris vel ꝟitate ſuppſſa qn̄ debeant ꝛ
poſſint ppone.c.ſuper lris.in ver.per
hmōi.de reſcrip.fo.xij.co.iiij.
Exceptiōes iuris ꝛ facti an poſſint op
poni ꝯtra ordinariū.c.ſciſcitatus.de
reſcrip.fo.viij.co. iij.
Excōicatio an teneat ſi citat⁹ ad locū
nō inſignē nō vadit.c. pſenti.in ꝟ.im
pune.d reſcp.l.vi.fo.xxxiiij.co.iiij.
Excōicatus an poſſit in neceſſitate ab
ſolui a laico.c.q̄to.in princi. de con=
ſue.fo.xxxvj.co.iij.
Excōicati an poſſint vocari ad electio
nem.c.cum dilectus. ꝟ.itē querit.fo.
xxxviij.col'.j.
Executor datus ad puidendū de pbē
da poſt notitiā an poſſit puidere illo
ad quē collatio ſpectat nō mōito nec
citato.itē an ēt poſſit puidere de bñ=
ficio qd ſciuit p ſex mēſes vacare vi=
de plene de hac materia in.c.epm.ꝟ.
itē querit de ptāte executoris. qſi p.
viij.co.de reſcp.fo.xxij.xxiij.ꝛ.xxiiij
Expenſe in electione que dicant neceſ
ceſſarie.c.vt pceterite. in pn.de elect.
folio.lxxiiij.col. iiij.
Fauſum exprimēs vel tacēs verū in
reſcripto ſi malitioſe hoc faciat
dꝫ carere ipetratis.c. ſup lris. in pn.
de reſcpt.fo.xij.co.ij.
Feudatari⁹ an poſſit inuito dño renū=
ciare feudo.c.q̄ in eccliaꝝ.in fi.fo.iij.
colum.j.
Fidei articulos an oēs teneat credere
c.j.i pn. de ſū. tri.ꝛ fi.ca. fo.j.col'.ij.
Finis termini iuris qs ſit.c.cū nobis.ꝟſ.
ſed qs eſt.de elec.fo.l. col'.iij.
Generalitas nimia reprobat.c. ad
hec.de reſcpt.fo.viij.co.iij.
Heremite an ſint monachi:ꝛ an p
ſone eccleſiaſtice.c.cum monaſte
rium.de elect.fo.xlviij. col'.j.
Impetrās aliquid a papa an de=
beat d diuitijs ꝛ dignitate face
re mentionem.c.ad aures. de reſcpt.
folio.viij.col'.j.
Impetrās lras in aliqua ecclia vbi p
alijs vel alio ſcriptum eſt an valeant
littere/licet hec clauſula:nō obſtāte
ſi p alijs vel alio ſcripſimus nō cōti
neatur in eis.c.caplm.de reſcrip.fo.
xviij.colum.ij.

Impetrare an poſſit content⁹ ſub clauſula generali ſuper re non expreſſa in litteris alterius.c.paſtoralis.i verſi. q̄buſdā alijs.de reſcrip.fol.x.co.j.

Interdictum non ſeruās an ſit irregularis.c.j.in verſi.perſonam.de poſtu.prela.fo.xlj.col.ij.

Interdictum ſi ſuſpendatur ad temp⁹ an poſſu iterū appellari vt interdictū releuetur.c.cum inter.de conſue.fol.xxxvj.colum.iiij.

Interdictum quod dicatur generale ꝛ quod particulare.c.cū inter.de ꝯſuc.fo xxxvj.co.iiij.

Interrogationes ꝛ poſitiones an debeant fieri ſuper criminibus.c.dudum.in verſic.dicenda.de elect.fol.lxxvij.colum.iiij.

Inueſtitura diuerſimode accipitur.c.tranſmiſſam.ver.ꝛ nota.de electi.fol.xlviij col.iiij.

Irregularitas dicitur pluribus modis c niſi cum pridem.de renūcia.fol.xc.colum.iij.

Iudex ad quē dicitur appellatum quādo poſſit prohibere priori iudici ne ꝓcedat in cauſa vel ne ſentētiā exequatur ſi a diffinitiua ꝓponitur appellatum eē.c.dilectus in ṗnci.de reſcrip.fo.xvij.col.iiij.

Iudex an poſſit citari ad defendēdam ſniam ſuam.c.dilectus.de reſcrip.fo.xvj.col.j.

Iudex in cā propria qn̄ poſſit q̄s eē.c.noſti.in ṗn.de elec.fo.xlvj.col.ij.

Iudices diuerſi ipetrati a diuerſis perſonis ſuper pluribus reſcriptis:ſi nō concordāt in cauſa eſt eligendus tertius arbiter.c.paſtoralis.ſuper verb.tex.concordare.de reſcrip.fo.ix.co.j.

Iuriſditio delegata bn̄ extenditur de re ad rē/de cōſenſu partium.c.rodulphus.circa finē.de reſcript.fo.xxvij.colum.iiij.

Iuriſditio qualiter ꝛ quando dicatur ꝑpetuari ita ꝙ non expiret morte mādantis.c.paſtoralis.in ver.per generales.ꝛ ibi in apoſtil.de reſcrip.fol.x.colum.ij.

LAicus an ſit poſtulandus in canonicum.c.ꝛ ſi vnanimiter.i ṗn.de poſtu.prela.fo.xlij.co.iij.

Laici litterati an magis teneantur diſtincte ſcire ꝛ credere articulos fidei q̄ȝ alij ſimplices laici.c.j.in me.de ſū.tri.ꝛ ſi.cath.fo.j.col.iij.

Legatus an poſſit diſpenſare vt homo alterius profeſſiōis eligatur.c.officij.in prin.de elec.fo.lxvij.co.iiij.

Legatus ſedis apoſtolice an poſſit cōfirmare electiones epōrum ex officio ſue legationis.c.quia.de electio.fol.xliiij.co.j.

Leges trāſgredi an poſſint adminiſtratores ꝛ alij ordinarij iudices.c.j.ver ſi.item queritur.de conſti.fo.j.co.iiij.

Lex noua non trahitur ad preterita.c.cognoſcētes.de conſti.fo.j.co.iiij.

Lr̄e an omnes erunt fraudulente ſi aliquis impetret plures ad diuerſas eccleſias ſuper beneficijs obtinēdis.c.in noſtra.de reſcrip.fo.xxvj.co.j.

Littere conſeruatorum vel proceſſus ꝑ ipſas habitus an impediant litteras in forma cōi obtentas ad alios.c.diſpendia.in prin.de reſcrip.fo.xxxiiij.colum.iiij.

Loca magna ꝛ inſignia que dicantur.c.preſenti poſt medium.de reſcrip.in vj.fo.xxxiiij.co.iij.

MAiores perſone que dicantur.c.ſedes apoſtolica.in prin.de reſcrip.fo.x.co.iij.

Monachus an poſſit agere ꝓ reb⁹ ſeu iuribus ad dignitatem ſiue officium vel obediētiam pertinentibus.c.edocert.de reſcrip.fo.xiiij.co.iiij.in fi.

Monacho an poſſit abbas concedere ꝙ habeat adminiſtrationem aliquaꝝ penſionum vel villi:ꝛ ꝓ alijs agat.c.edocert.de reſcrip.fo.xv.co.j.

Mulieres an cōueniant per hanc clauſulam clericos ꝛ laicos.c.ſedes apoſtolica in ver.nunq̄d.de reſcriptis.fol.x.col.iiij.

NEgocia maiora vel grauiora q̄ dicant.c.ſedes ap̄lica.in ver.maioribus.de reſcrip.fo.x.col.iiij.

Nomiatio canonica que dicatur.c.bone mēorie.j.in ṗn.de poſtu.prela.fol.xlij.colum.j.

Non obſtante ꝙ al's bn̄ficiatus exiſtat iſta clauſula ad qđ bn̄ficium extēdatur.c.caplm.ꝟſi.item queritur.de reſcrip.fo.xxv.col.iiij.

Non obſtantibus lr̄is ꝛc.an iſta clauſula tollat nō ſoluȝ litteras q̄ ad iſtas in quibus eſt hec clauſula impetrate

fuerunt verſi. etiam q̄ poſt iſtas.ca.ex parte.de reſcrip.fo.xxvj.col.iiij.

P Araphernalia dōa an poſſint a marito alienari.c.ex parte.in p̄nci. de conſue.fo.xxxix.col.ij.

Patrum ſanctoꝝ dictis an ſemper ſit ſtandū.c.ne innitaris.de conſtitu.fol.ij.columna.j.

Penam poteſt ex cauſa tēperare ⁊ exacerbare iudex etiā in ordinario crimine.ca.j.circa fi.de ꝯſti.fol.j.co.iiij.

Peremptorij vicē an habeat clauſula quātum de iure poteritis ⁊c̄.c.cām q̄.in p̄n.de reſcrip.fol xj.col.ij.

Perſonam defuncti repreſentat perſona heredis.c.ſignificauit.de reſcrip.fol.xxvij.col.iiij.

Perſone maiores q̄ dicantur.c.ſedes ap̄lica.in prin.de reſcrip.fo.x.co.iij.

Poſſeſſio iuris eligendi qualiter amittitur.c.q̄relam.verſi.ſubſtractum.de electi.fo.lvj.co.iij.

Poſſeſſionē quō quis dicatur amittere vel retinere.c.querelā.verſi.de nouo.de elect fol.lvj.col.j.

Poſtulandus an ſit laicus in canonicum c.⁊ ſi vnanimiter.in prin.de poſtu p̄la.fo.xlij.col.iij.

Poſtulandi qui ſunt/⁊ a quo.c.j.verſi.item q̄ritur.de poſtu.p̄la.fo.xl.co.iij.⁊.c.et ſi vnanimiter.eo.titu.fo.xlij.columna.iij.

Poſtulantibus an liceat variare.c.bone memo.ij.de poſtu.prelat.fol.xlij.col.j.

Poſtulatio ⁊ electio quō differunt c.j.in p̄n.de poſtu.p̄la.fol.xl.col.j.⁊ in.c.et ſi vnanimiter.ver.quero que ſit differentia.eo.ti.fo.xliij.col.ij.

Poſtulare an poſſit ille cui datur poteſtas eligendi c.in cauſis.in p̄n.de electi.fol lxiiij.col.j.

Prebenda qualiter differt a canonia.c.cum.m.de conſtitu.fol.iiij.col.j.circa fin.illius colū.

Prebendas vacātes ſi aſſignant canonici perſonis indignis an valeat aſſignatio.c.ex pte.de ꝯſti fo.v.col.iij.

Prebendas vel dignitates an poſſint minuere vel tollere per ſe canonici ſine licētia pape.c cum acceſſiſſent.de conſtitu.fol.iij.col.j.

Prelati eccleſiarum an poſſint agere ⁊ conueniri ſine conſenſu ſuorum capitulorum.c.edoceri.de reſcrip.fo.xiiij colum.ij.

Preſentatio litterarum qualiter fiat.c capl'm.in ver.imponentes.de reſcp̄.fo.xviij.col.iiij.

Priuilegium an perdat quis ſi ſemel venerit contra illud.c.cū acceſſiſſent circa mediū.de cōſti.fol.iij.col.ij.

Priuilegiū eſt lex priuata.d.c.cum acceſſiſſent.ibidem.

Priuilegio priori an derogatur per ſecundū ſi de p̄mo nō fiat mentio in ſecūdo.c.j.de reſcrip.fo.v.co.iiij.

Proceſſus ſuper litteras ſurreptitias habitus an valeat c.ſuper litteris.in ver per hmōi.de reſcp̄t fo xij co.iiij.

Procurator in aliqua cā conſtitutus ſi infirmatur an poſſit alium dare ꝓ abſente.c.q2 propter.verſi.item q̄ro.de elect.fo.lxxij.col.iiij.

Protractio an reddat electionem nullam.c.cum poſt.verſi.ꝓtractatio.de elect.fo.lxxv.col.iij.

Q Uidam alij ſagien.dioceſis.an per iſtam clauſulā intelligātur illi de ciuitate:cum nomine dioceſis ciuitas ꝯprehendatur.c.rodulphus.in princ.de reſcrip.fo xxij.col.iij.

R Eſcriptum faciens mentionē de ſtatuto an debeat dicere de ſtatuto iurato ſi ſtatutū eſt iuratum: an ſufficiat ſimpliciter facere mētionē c.cōſtitutus.de reſcrip.fo.xij.co.ij.

Reſcriptum impetratum cōtra priuilegiatum qualiter debeat facere mētionem de priuilegio.c.cuꝫ ordinem.de reſcrip.fo.vj.col iiij.

Reſcriptum miſſum capitulo ſede vacante debet mandari executioni per ep̄m poſtea electū.c cam ⁊c.circa medium.de reſcrip.fol.vij.col.iij.

Reſcripti ordo interpretationem recipit a iure cōmuni c.cauſam que.de reſcrip.fo.xj.co.ij.

Reſcripto priori an poſſit derogari ꝑ ſecundum ſi de primo non fiat mentio in ſecundo.c j.de reſcrip.fo.v.columna.iiij.

Reſignatio alicuius beneficij nō tenet niſi fiat in manibus eius qui confirmat vel inſtituit c.qō in dubijs.de renuncia.fo.xc.col.ij.

Reuocandum an ſemper ſit qō fit per litteras ſubreptitias.c.ad audientiā.

de reſcrip.fol.xxvj.col.j.
Rex an poſſit habere de priuilegio vel conſuetudine vt ante ſuam electionē ſuus requiratur aſſenſus.c.cuȝ terra. in fi.de elect.fol.xlviij.col.ij.
Rex vel Imperator an conueniant ſi expreſſo epō vel archiepiſcopo dicatur ꝛ quidam alij.c.ſedes apoſtolica circa mediū. de reſcṕ.fo.x.co.iiij.
SAcerdotium per q̄ verba fuit trāſlatum in beatū Petrum.c.trāſlato de conſtitu.fol.ij.co.j.
Scientia eminens que dicatur.c.cum in cūctis.verſi.ſed q̄ dicatur.de elec. folio.xliiij.co.iiij.
Scripture ordo in reſcriptis an ſit ſeruandus.c.cum dilecta. de reſcrip.fo. xv.colū.j.
Sententia an ſit formanda in perſona dñi vel procuratoris.c.querelā.ver. yconomū.de elect.fo.lvij.col.j.
Statutum an poſſit facere vniuerſitas ſine rectore.ca.cum omnes.de conſtitu.fol.ij.col.iij.
Succeſſor an poſſit conueniri per litteras cōtra predeceſſorē obtentas.c.ſignificauit.de reſcrip.fol.xxvij.colūna.iiij.
Suſpenſi ab officio a quibus actib9 remouentur.c.cum dilectus.in ver.ſuſpenſis.de cōſuc.fol.xxxvij.col.iiij.
TOnſuratus vt clericus: ſed nō ꝑ epm vel abbatē ſi impetrat litteras ſuꝑ beneficio nunq̄d valent littere ſi dixit ſe clericum in eis.c.cum adeo.verſi.item quid ſi tonſuratus. de reſcrip.fo.xj.col.j.
Trahi an poſſit q̄s vltra duas dietas per litteras ordinarij.c.nōnulli.de reſcrip.fo.xvj.col.iiij.
VAriare an liceat poſtulantibus.c. bone memo.ij.ver.prouidere. de poſtu ꝑla.fol.xlij.col.j.
Venatio que ſit licita ꝛ que illicita.ca. dudum.verſi.item dicunt.de elect.folio lxxvij.col.ij.
Verba ambigua in reſcriptis interpretanda ſunt ſm ius cōmune.c.cauſam que.de reſcrip.in verſi.intelligendū. fol.xj.colū.ij.
Vitium quid ſit.c.ſuper eo.in ṕnci.de elect.fo xlvij col.iiij.
Vniuerſitas an poſſit ſine rectore ſtatutū facere.c.cum oēs.circa mediū. de conſtitu.fol.ij.col.iij.

Explicit tabula.

¶Ad Lectores.

Qđ ſacra iura volūt/ qđ ius ciuile decēter
Diſcere ſi cupias: nec mala ſcita dare:
Accipias igiť que dogmata ſctā ſequaris
Diuino hec quoniā lector ab ore fluūt.

Clariſſimi excellen=
tiſſimiq; vtriuſq; iuris interp̄tis
dñi Bernardi Compoſtellani Le
ctura aurea ſuper ꝑmo libro decre
talium: vna cum apoſtillis eximij
iuris pontificij doctoris dñi An-
thonij de creuant abbatis ſancti
Leonardi de ferrarijs: ac electi in
abbatē diui Kanlephi.

Prologus Compoſtellani.

Hactenus (vt loquar cum Sene
ca) meam ignorantiam ignora
ui/nunc aūt ad opus deſcēdēs
que prius ſuperficialiter itelle-
xi ac perfunctorie percurrebā. Modo di-
ligentius ne manus precipitanter currāt
ad calamum inueſtigans meum compel-
lor videre defectum. Videor inſuper rep̄-
henſionis timorem mihimet volūtarius
procurare: nam ſi qd̄ hucuſq; minus con-
ſiderate dicebam/aut nullus inſurgebat/
aut momentaneus reprehenſor. Nunc ve
ro que ſcribendo dixero trāſiens aura nō
rapiet/ſed ea ſcriptura ipſa retinens ⁊ di-
uulgans me ſi modicum lapſus fuero re-
darguet inceſſanter contra me teſtis ⁊ ac
cuſator exiſtens. Inter has autem trepi-
dationes dei mīa confortatus qui res pe
nitus deſperatas donare ac cōſummare
ſue virtutis magnitudine poteſt (vt. C. de
vete. iu. enu. l. j.) ſperās: ⁊ per dominū me
um/dñm Innocē. papam quartum: de cu
ius laboribus fabricare ꝓpono dirigi ac
certificari de dubijs que occurrerint ſum
preſens opus aggreſſus. Hinc eſt ꝙ cum
in apparatu decre. per dominum prefatū
compoſito tāta ſit ⁊ talis vtilitas ꝙ ſicut
nunc cauſarum experientia manifeſte de-
clarat: in romana curia ad quā de cūctis
mundi partibus negocia deferuntur vix
occurrit queſtio que ꝑ ipſum apparatum
congrue decidi non poſſit. Et in eodem
opere multa ſint ad ſanum intellectum
decretalium notata: multorum opinio-
nes fideliter recitate. multe inſuper que-
ſtiones bene deciſe que in alijs apparati-
bus aut nō facte ſunt aut male ſolute: que
omnia licet vtilia de leui nō poſſent a quo
libet bene itelligi. Idcirco ego magiſter
Ber. compoſtella eiuſdem dñi Pape ca
pellanus ad laudem dei ac vtilitatem ſtu
dentium ⁊ eorum precipue qui circa cau-
ſas verſantur de ipſius domini ſpeciali
mandato auxilio mediante diuino inten-
do de opere predictas queſtiones vtiles
⁊ earum ſolutiones per eundem dominū
Innocen. in cauſarum deciſionib⁹ appro
batas decerpere. ⁊ omnes decre. proſecu-
turus per ordinem ſigillatim: aliqua ipſi-
us apparatus vtilia prius ac in modum
queſtionum reducta. nonnulla inſuper q̄
de diuerſorum ſapientum dictis in exer-
citio cauſarum collegi nō minus ānectē-
do ⁊ proſequendo decretales omnes per
ordinem ſigillatim.

De ſumma trinitate ⁊ fide catholica. Rubri.

Firmiter credimus.] ¶Quero an oēs teneanť credere fidei articulos. Rň. ꝙ oēs poſt q̄ ſunt adulti ad hoc tenētur. vn-de in ſymbolo. Quicunq; vult/dicit. hec eſt fides catho-lica quā niſi quiſq; ⁊c. In modo tamen credendi eſt diuerſitas iuxta perſonarū diuerſitatē. Nam ſimplicibus ⁊ forte om-nibus laicis ſufficit fidei articulos impli-cite credere. i. credere verū eſſe quicq̄d ec-cleſia catholica credit. Qꝫ tñ deus eſt et eſt remunerator bonorum. debēt etiā ſim-plices credere explicite cū hec ſint mēti-bus hoīm infixa. vt in pſal. Signatū eſt ſuper nos lumen vultus tui dñe. Prelati autem eccl'iarū quicunq; habent curam animarū ad plura teneanť: q2 debent arti-culos fidei credere et ſcire diſtincte. vt. xxviij. diſt. c. j. ⁊ c. ſequenti. ⁊ c. que ipſis. Epiſcopi autē plus ſcire debent: q2 ſcire debēt reddere rōnem de ipſis omi poſcē-ti. xxxvj. diſt. c. j. ⁊ c. ſeq. §. ecce. ⁊. xxxviij diſt. ca q̄re. §. onus. Nō tñ p̄dicti ſtatī de oib⁹ ſine deliberatione r̄ndere tenentur. Item nō negamus quin papa ⁊ alij p̄lati poſſint ex cā minus litteratos ſubſtituere et cū his etiā diſpenſare ar. ī. de renunci. c. niſi cū pridē. §. pro defectu. De clericis

Credere fidei arti-culos an oēs teneā-tur.

Pš. iiij.

autem inferioꝛib⁹ videtur ſatis ꝙ ſi eſſēt pauperes q̄ non poſſent intendere ſtudio quia opꝫ pꝛopꝛijs manibus victū quere re.xij.diſt.clericus.ꝙ eis ſufficiat ſcire ſicut ſimplicibus laicis.plus tñ aliq̄ꝫtulum ar.xxj.q.j.clericus in fine.Si autē expenſas ⁊ magiſtros habent peccāt/niſi plus ſciant.Item plus circa cognitionē fidei q̄ꝫ iuris vel aliarum ſcientiarū debent intendere niſi obediendo ſupꝛioꝛi vel ex alia iuſta cauſa circa alias ſciētias intendāt.

Sed q̄d de laicis litteratis nunq̄d ⁊ iſti magis diſtincte ſcire ⁊ credere tenenꝭ articulos fidei q̄ꝫ alij ſimplices laici? Uidetur ꝙ ſic. qꝛ cui plus ꝯmittitur plus exigitur.vñ ſaltim ſi ex dono ſcientie quā a deo habent(qꝛ oīs ſciētia a dño deo eſt) videntur teneri.Scđo tenētur debito rationis: qꝛ rōnabile eſt ꝙ ſciant tñ nec peccant moꝛtaliter ſi ignoꝛant: vel ſi nō ſint ſolliciti de his q̄rendis qm̄ coꝝ pꝛofeſſio ad hoc non eſt.Clerici autē tenentur debito obligationis ſalua diſtinctione quā inter curā habentes ⁊ non habentes fecimus.Et ideo ſi ignoꝛant peccant moꝛtaliter: niſi(vt dixi)ex cā legitima cū min⁹ ſcientibus fuerit diſpenſatū. Intm̄ autē valet fides implicita his quibus īplicita fidei cognitio ſufficit:qꝛ ſicut aliq̄ dicunt ſi aliquis eam habꝫ.ſ. quia credit quicq̄d eccleſia credit. ſed non opinatur[a] ꝙ tres perſone ſunt tres res a ſe inuicem diſtantes vel ſimile ꝙ non eſt hereticus dūmodo hunc ſuū erroꝛem nō defēdat: nec credat ecclīam contrariū credere imo ſuam opinionem fidei eccleſie ſupponat:qꝛ licet male opinetur tamē non eſt illa fides ſua:ſed fides ſua eſt fides eccleſie.

a Idē Jo. fab. in.l.j.et bal.C.de ſū. trini.⁊ fid.catho. vide hic etiam card.⁊ alios.

Rite fuerit oꝛdinatus.] Quia ſi ep̄us dicat alicui(pone) ſubdiacono vel diacono confero tibi oꝛdinem pꝛeſbyteratus:⁊ volo ꝙ ſis pꝛeſbyter: an ipſe recipiat caracterem ita ꝙ poſſit euchariſtie ſacramentum cōficere?et videꝭ ꝙ ſic. nam oꝛdinis collatio ſpectat ad ipſum ep̄m ex officio. xxv.diſt.perlectis.ſed ea q̄ ex officio ſuo facit ep̄us licet male ſeu indebito modo faciat facta tñ tenent.vt ſi plures ſacros oꝛdines vni perſone eadem die conferat vt.ſ.de tempo.oꝛd.litteras.Solu.dico ꝙ ille de quo queſitū eſt non eſt pꝛ̄ſbyter nec poteſt conficere:qꝛ extra ecclīam.i.ex̄ foꝛmam eccleſie non eſt locus veri ſacrificij vel ſacramenti.j.q.j.ex̄.Et hic ideo hoc habes cum dꝛ niſi rite ſm̄ claues eccleſie ⁊c̄.Idem dicimus in baptiſmo ſcꝫ ꝙ ibi eſt foꝛma ſeruāda vt not.ſ.de bap.c.j. nec obſtat qđ de collatiōe oꝛdinum eadē die facta obijcitur:qꝛ ꝙ plures oꝛdines die vna non conferantur vni perſone non eſt de foꝛma.

Defendere.] Sed nunq̄d eſt licitum diſputare turbis coadunatis cū tumultus vel ſue perfidie defēdere.C.de ſumma tri.l.penul.?dicit ꝙ non. Si autēꝫ ad confuſionem hereticoꝝ vel ad fidē clarificandam de fide diſputet aliquis non eſt malū ſicut fecit ſanctus ſilueſter.

De ꝯſtitutiōib⁹ Rub.

Canonū. Sꝫ nūquid q̄ canones non habēt excuſanꝭ? Rñ. qui nō hꝫ redarguēd⁹ eſt de neglectu: ſi habꝫ ⁊ nō ſeruat de temeritate icrepādus ē.xx.di.c.ſi decreta.ſi vero[b] in cōtemptum ecclīe romane/qui nō ſeruat heretic⁹ eſt cēſend⁹.xx.d.ca.de libellis. Itē q̄ritur an adminiſtratoꝛes ⁊ alij oꝛdinarij poſſint licite leges trāſgredi[c] videꝭ ꝙ ſic auꝭ.iuriſiurā. qđ pꝛ̄ſtatur ab his q̄ admi.accip.col.ij.vbi dicit ⁊ oēꝫ equitatē ſeruabo ſ.qđ mihi iuſtū viſum fuerit.Sꝫ dic cōtra in auꝭ.de iudicib⁹ ⁊ vt.§.oīs aūt.col.vj.nō obſtat ꝙ ī pꝛ̄dicta auꝭ.dicitꝭ ſm̄ ꝙ mihi iuſtū viſum fuerit:⁊ eſt qꝛ illud intelligitur extra iudiciū/vt in officijs dandis: vel etiā in iudicijs:in his q̄ ꝯmiſſa ſunt iudicis arbitrio ſicut in iudicijs dādis ⁊ ſimilib⁹:vt.ff.de iure delib.l.j.⁊.iij.q.iij.c.de iudicijs.⁊ in diſpēſationib⁹ vt.j.q.vij.c.exigūt.⁊ in penis ſaltē extraoꝛdinarijs/q̄ꝫuis idem credam⁹ in oꝛdinarijs:ſi iudex ex cā viderit eas temperādas.ff.de penis.l.hodie.⁊.l.aut fctā.⁊.ff.de mino.l.auxiliū.§.j.nec obſtat.ff.ad turpilianū.l.j.§.ſi aūt.⁊.ij.q.iij.§.cum autem.quia illa cum ſimilibus loquunꭍ ſine cā vel poſt ſentētiam. In ſnīa enim etiā in oꝛdinario crimine pōt iudex ex cā penā temperare ⁊ etiā exacerbare vt dictum ē. arbitri[d] etiā leges trāſgrediuntur:vt ff.de arbi.l.qualiter.Cōpoſt.

b Uide glo. in ſtbo inhibemus.c.grali.de elec.lib.vj.

c Adde videndos car.⁊ Barb.viſi. nota.q̄ late hi. ptractāt hāc materiā ⁊ poſt eos Felinus.

d Idē bal. in.l.ſi urru ptione.ff.finiū regū.bar. tñ tenet hic ꝯtrium dicēs eum puniendū ſi cōtra leges laudum tullerit.

Cognoſcentes. Preterea q̄d ſi dū agiꭍ cā pꝛincipalis.noua[e] lex fiat:vꝉ etiā poſtq̄ꝫ appel

e Uide hic card.⁊.i.c.ſi.j.vt lit.pēd.

latū eſt: nūqd iudex cauſe pricipalis tenetur ſentētiare ſm nouā an ſm antiquā legē? Circa qd dic ꝙ ſi cā principali pēdente fiat lex noua ad alteri⁹ partis petitionē nō valet vt in ea cā: vt in auk. in me. lit. nō ſic. ſacra iuſſi. §. ſi vero. ⁊ §. eā autem. col. viij. Itē ſi proprio motu nullo petēte dūmodo poſt ſniam fiat ſiue poſtꝙ ptes renunciauerint allegationib⁹ ⁊ cōcluſio facta eſt: qꝛ nō valet in ea cā: etiā ſi dicatur i lege ꝙ trahaꝭ ad pterita: qd ē mirabile vt in auk. vt cū de appel. cog. in princi. col. ix ⁊ hoc cū nihil ſit inouādū cā pendēte: vt. ff. nil inno. per totū. ſed ꝯtra. ſ. eodem. c. qm̄. et. C. de legib⁹. l. leges. vbi hēs ꝙ lex noua trahitur ad pterita ſi hoc caueaꝭ in ea. Sol. dic hos caſus ſpeciales eſſe: vel dic ꝙ trahitur ad pterita ſi hoc caueatur in his in quib⁹ iudiciū nondū eſt inchoatum: ſecus ſi ſit inchoatū. Eſt aūt hoc verū regulariter ꝙ lex noua nō trahiꝭ ad pterita: ſed fallit[a] ſi hoc caueaꝭ in ea ꝙ preterita reſpiciat: vt. ſ. eodem. c. fi. ⁊ C. de legib. l. leges. Itē cum ſit conſtitutio iuris diuini ſiue naturalis. ſ. de vſuris. c. cum in tua. et. c. michael.

Tranſlato. Cū i Petrū trāſlatū ſit ſacerdotiū/ ⁊ p eū in ſucceſſores/ vt. xxj. d. in nouo. q̄riꝭ p q̄ verba[b]. Rn̄. per illa verba tibi dabo ꝓmiſit ſibi ptātē ſoluendi ⁊ ligādi ań paſſionē vt dicto. c. in nouo. poſt paſſionē vero in reſurrectiōe dedit eā ſibi tāꝙ capiti/ ⁊ alijs tanꝙ mēbris ſub eo: cū dixit Accipite ſpiritū ſanctum: quorum remiſeritis pctā ⁊c̄. Unde ad deſignādū hāc ptātem Petro principaliter eſſe conceſſam ſingulariter ſibi dixit: Paſce oues meas. ſ. e. ſignificaſti. de electio. Poſtea aūt in aſcenſione dedit eis exercitium ptātis ſeu clauiū cū dixit. Ite ⁊ pdicate ⁊c̄. de conſe. di. iiij c. ꝓprie. In die vero pēthecoſtes q̄ pri⁹ dederat p miſſionē ſpūs pacliti ꝯfirmauit.

Ne innitaris. Nūqd dictis oib⁹ ſctōꝝ patrū ē ſtādū: dic ꝙ ſi ab eccl'ia ſūt recepta eoꝝ dict ſtari dꝫ ⁊ q̄ dicit qd ipſi dicūt nō pt de temeritate redargui niſi ea dicerent q̄ retractata ſūt ſicut Aug. mlt'a de ſuis retractauit vel niſi ſit p eccl'iam correcta. xvj. di. c. j. ⁊ ij. facit ad hoc. xxxij. di. §. verū. in fi. ſi vero ſancti iter ſe diuerſas[c] hūt opiniones

glo. in. c. lꝫ. canon. ꝺ ele. li. vj. archi. ⁊ domi. i. c. nemo. de elec. i vj. ⁊ bart. i. l. ſi ita. vbi clari⁹. ff. de aur. ⁊ arg. leg.

a Fallit etiā cū lex cōtinet remiſſionem delictoꝝ bar. in. l. cū lex. ff ꝺ legi. bar. in l. ſi ita. ff. de aur. ⁊ argē. legа. bal. i. l. leges. ff. ꝺ leg. domi. i. c. j. ꝺ fil. pſbit. in. vj. idē ſi i modū priuilegij ino. et pei. de ſch. i clemē. fi. de deſcrip. cū his caſib⁹ tm̄ reſpiciat pterita.

b Uide mo. l. c. licꝫ ex ſuſcepto. ſ. de for. ꝯp. card. hic ⁊ i. c. ſignificaſti. ſ. de elec. ⁊ ibi gloſ. arch. ⁊ domi. c. i nouo. xxj. diſt. panor. ꝭ ꝑpo. in. c. per venerabilē. ſ. q̄ fil. ſint legit. Petr. de mōr. i monarchia i principio ⁊ diffuſe hic p felinū.

c Cū diuerſas hūt opiniones q̄bus ſit ſtādum vide glo. nōb. in. c. vt veterū. ix. diſt. q̄ vult credi cuilibꝫ in hoc circa qd magis verſat eius ingeniū vt puta Auguſtino creditur in diſputationib⁹ Hieronimo i hiſtorijs ⁊ trāſlationib⁹ gregorio i moralib⁹.

vt de corpe btē Marie aſſumpto[d]: vel de Salomōe dānato licitū ē cuilibet qd vult dicere: ſi aūt nulla diuerſitas inter ſctos inueniret/ tūc neceſſe eſt eorū dicta ſuare poſtꝙ ſunt ab eccl'ia autēticata. xxxviij. di. c. relatū. xv. di. c. ſi. Alia vero ꝙ p eccleſiā autēticata licitū ē tenere vel nō tenere c. noli. c. ego. c. qs neſciat. ix. diſt.

Cum oēs. Sed nūqd capitulū pōt ſine ſuo epo cōſtitutionē facere[e] videꝭ ꝙ ſic. ſ. eo. c. cum acceſſiſſent. ⁊ c. cū. m. Rn̄. ꝙ nec capl'm eccl'ie cathedralis: nec alia eccl'ia etiā cū ſuo ꝑpoſito ſeu prelato pōt facere ſtatutū ſine ſuo epo. ſ. de conſue. c. cū conſuetudinis. nam eps caput eſt eccl'ie cathedralis: ⁊ etiam aliaꝝ eccleſiaꝝ. ſ. de teſtamē. c. requiſiſtis ſꝫ a capite nō lꝫ mēbra diſcedere. ſ. de preſcriptionib⁹. c. cū nō liceat. ⁊. ſ. de his que fi. a prel. ſine ꝯſen. ca. c. nouit. vn̄ abbates vel rectores aliarū eccl'iarū non pñt alienationes ſine ſuo epo facere. xij. q. ij. c. abbatibus. Hoc aūt eſt veꝝ niſi ſm quoſdā capitu. aliqua minora ſtatueret q̄ tm̄ ipm tāgerent nō epm vel ſtatū eccl'ie: al's forte ſecus vt ſi capl'm ſtatueret ꝙ certa hora ꝯueniāt ad capl'm: vel ꝙ certo modo citētur p eā pena: vel alio modo: vl' ꝙ ea q̄ de quotidianis diſtributionib⁹ eis ſupfluūt certis anni tpibus diſtribuanꭁ: talia enim forte pōt p ſe capl'm ſtatuere: nā qdlibet licitū collegiū[f] pōt ſtatutū facere de his q̄ ad ſe ſpectant. ſ. eodē. c. ex litteris. ⁊. ff. qd cuiuſꝙ vniuer. l. j. §. ij. vn̄ cum ſtatutū de reſidētia[g] ſtatū eccleſiaſticū tangat: ⁊ pn cipaliter ad epm ſpectet/ ſine eius licētia clericus peregrinari non debꝫ. de cōſ. d. v. c. non debꝫ. ⁊ qui clericū debet punire ſi officiū ſuū negligat: vl' etiam nō frequētet. l. d. c. ꝯtumaces. Potiſſima cā fuit q̄re hoc ſtatutum nō valuit: lꝫ alie cauſe ꝙ iſte ponantur in littera: qꝛ ſine epo factū fuit[h]. Nā eps cum ſuo capl'o bene potuit ſtatuere ꝙ futuri canonici nō pcipcrēt ſua beneficia niſi reſiderent: lꝫ eſſet equius ꝙ antiqui ⁊ noui hac lege ligarentur. Nā cōſtitutio q̄ ad reſidentiā facit rationabilis eſt cū ad eā oēs clerici bn̄ficiati teneanꭁ. ſ. de cle. nō reſid. c. qm̄. ⁊ c. ꝯquerēte. Rōnabilē aūt cōſtitutionē pōt eps cū capl'o facere. ſ. de his q̄ fi. a maio. p cap. c. fin. Si aūt ſtatueret eps aliquid qd ſcandalū induceret vel grauamen: vt ꝙ canonici car-

d De hoc ꝗ hodie dubitare eſt. primū here. i ſm barb. hic poſt bal. cū opinio ſit hodie approbata ꝙ eſt in corpore ⁊ anima in paradiſo hoīe. ⁊ card. hic.

e Adde gl. in ꝺbo. ſtatutū ab oib⁹ fere approbatā in. c. ij. §. ceterū. de verbo. ſig. i. vj. ⁊ ibi domi. ⁊ franciſ. ⁊ lap. al leg. xx. ⁊ xxj. Antho. in. c. cōſtitut⁹. ſ de reſcrip. hoſt. Jo. and. panor. barba. et poſtremo late ⁊ diffuſe ꝭ relatam p fely.

f Adde bar. in l. oēs ppti ff. ꝺ iuſt. ⁊ iu. ⁊ l. ꝓuinatorū. cū glo. ⁊ l fi. C. de iuriſ. om. iud. ⁊ l. ij C. de cōſt. pecu. ⁊ ibi bal. dicentē talia ſtatuta nō indigere cōfirmatione cum ſint a iure cōi approbata.

g Adde fely. hic aggregāte dicta aliorum doc. ⁊ do. in. c. ſuſceptum de re ſcri. in. vj. qui dicūt nō ſufficere ꝙ accedat cōſenſus epi: nec ſufficere cōſenſus vicarij niſi haberet ad hoc ſpāle m̄dat. ꝗ ludo roma. ſing. dcccvj. pñt tn̄ canōici ſtatuere ꝙ abſētes nihil pcipiāt cū ſit ius cōe. c. j. ꝺ cle. nō reſi. li. vj. card. ⁊ fely. hic.

h Iſte intellectus eſt diuinatiuus lꝫ in ſe ſit verus. card. panor. ⁊ fely. hic.

nes nō comederēt: vel ꝙ portarent veſtes nigras: tūc aūt nō valet: aut de facili reuo carek. iiij. diſt. erit aūt. ſ. de vi. ⁊ hone. cler. c. deus q̄. vnde dic ⁊ forte bene ꝙ capl'm nō pōt p̄dicta vl' alia ſine ep̄o ſtatuere: cō ſeruare enim pōt ſua ⁊ parare res ſue mē ſe: ſed ius diſponēdi eſt penes ep̄os. xxv. di. c. plectj. Sȝ qd ⁊ alijs vniuerſitatib⁹? Rñ.[a] dico eas poſſe cū rectore ſuo ſtatuta facere. ar. ꝙ cuiuſqȝ vni. l. j. §. ij. ſed ſine rectore forſitan non: quia rector habet iuriſdictionē / vniuerſitas nō. ar. ſ. c. proxi. ⁊ c. edoceri: lȝ alij dicant ꝙ ſola vniuerſitas cām habet. Alij dicūt ꝙ ſola vniuerſitas ſine rectore pōt ſtatutum facere. ar. ꝙ ſine ꝓpoſito ſuo pōt iuriſdictionē dare. C. de iuriſdic. om. iud. l. j. eadē ratione pōt ſtatuta facere. Sed idē poſſet obijci i capl'o vel dic ꝙ vniuerſitas habens rectorē nihil pōt ſine ipſo ſtatuere ar. l. de in iteg. reſti. l. ſi curatorem: ſec⁹ ſi non habet rectorem q: tūc tā in ſtatuēdo ꝗȝ in alijs admi niſtrationē habet. ar. ff. ꝙ cuiuſqȝ vni. l. j. ⁊ l. item. §. j. excepta vniuerſitate eccleſiaſtica q̄ ſine p̄lato nihil ſtatuet vt dixi. Sȝ contra. ſ. de cler. non reſi. c. cū dilect⁹. vbi ſtatutū reſidētie fuit factum per capl'm ſicut in ſuprāſcriptione ibi apparet. Rñ. vl' factū fuit auctoritate ep̄i: vel nō erat q̄ im pugnaret al's nō valet: niſi papa ex certa ſciētia ip̄m cōfirmaret: ⁊ ſic pōt reſponderi ad. c. cū acceſſiſſent. ſ. ꝓximum. ⁊ ad. c. cū opȝ. ⁊ ſilia: intellige tñ hic ꝙ aliqd dicitur cōmune eſſe plurib⁹ non vt collegiatis ſȝ vt ſingulis[b] ⁊ tūc nō valet qđ fit ab omnibus iure communi niſi oēs conſentiant ſiue ſimul ſiue ſeparati: nā intereſt omniū ⁊c̄. ff. ꝯmuni diui. l. ſabin⁹. ff. de ſeruit. ruſt. predi. l. p fūdū. Fallit[c] quotiens nō intereſt ſocij id nō fieri. ff. de ſeruitu. vrb. p̄. l. fiſtulā. §. j. ⁊ vltimo. Itē fallit qñ res cōis ad hoc eſt queſita vt in ea vel de ea quid fiat: vt. ff. pro ſocio. item mela. Itē fallit qñ reficeretk edificium: vt. C. de edi. priua. l. ſi vt proponis. ⁊. ff. de dā. infec. l. ſi edibus. Item fallit ratione religionis: vt ſi ſocius ibi ſepeliri velit. ff. de relig. ⁊ ſūp. fu. l. vlt. ⁊ l. ſi plures. Item fallit qñ donator cum donatario hȝ rem cōem: vt. C. de dona. l. ſancim⁹. §. ne aūt. Si aūt ſunt plures nō vt ſinguli: ſȝ vt collegiū vt capl'm vel vniuerſitas: tūc valet qđ fit a maiori parte[d] ſi ex neceſſitate vel vtilitate fiat vt electiones: inſtitutiōes: ⁊ ꝙ pecunia quā habēt potius in vineis collocetk ꝗȝ in molendinis diſtribuatur vt. ſ. de his que fi. a maio. p. cap. c. j. In alijs vero que ex neceſſitate vel vtilitate non fiunt idem tunc videtur ac ſi ageretk de iure qđ ad ſingulos ptinet: vt hic: ⁊ dic. l. p fundū. Sed quid ſi maior pars capituli cōcordat vt centum marce auri legati capl'o donentk magiſtro venienti de ſcholis q̄ forte obligatus erat ⁊ poterat eē vtilis eccl'ie: vel vt annua quinquagita denk pro clerico volēti ire ad ſtudium ⁊ vnus cōtradicit vl' duo? Rñ. facti q̄ſtio eſt. Rñ aut eſt vtile vt denk / ⁊ tunc nō valet cōtradictio minoris ptis vt dixi: aut non eſt vtile: tūc valet. xij. q. ij. ſine exceptione. ⁊ per ſolam ꝯtradictionē pōt vnus etiā ſine appellatione corā ſupiore hoc in q̄relā deducere vt dicam. ſ. de his q̄ fi. a maio. p. cap. c. j. Dic ⁊ melius ꝙ cū res vniuerſitatis non ſit ſingulorum: ſed ipſius vniuerſitatis. xij. q. ij. c. qui manumittitur: ip̄a vniuerſitas pōt de his diſponere: ⁊ i hoc ⁊ in alijs pijs operibus ſicut ꝓ pauperibus alendis. xij. q. ij. aurū. Itē pro hoſpitalitate ſeruanda: q: domus clericorū omnib⁹ deberēt eē cōes. xvi. q. j. c. fina. ⁊ cū ſimilibus. vnde in talib⁹ cōtradictio minoris ptis non debet audiri[e]. ſ. de his q̄ fi. a maio. pte cap. c. fina. de ſtatutis circa diminutionem ⁊ augmentationem prebendarum ⁊ dignitatum. nota. ſ. eodē cum acceſſiſſēt. ¶ Coequetis] Sed nūquid ordo ⁊ antiquitas p̄rogatiuā habet in beneficijs percipiendis vt. ſ. de maio. ⁊ obe. c. ſtatutum? Dic vt ibi.

Que in eccleſiarū.

¶ Ab eccleſiis.] Sed nūquid i rebus laicorum hoc poſſent ſtatuere vt ſi feudū vel fūdū a laico teneretk? Rñdeo. dic ꝙ non cum tale ſtatutū eēt in leſionē iuris alterius: ⁊ iura que ad alium ſpectant de iuregentiū vt ſunt rerū dn̄ia[f] ⁊ obligationes ⁊ hmōi non dantur a iure ciuili vt ab iperatore vt dātk actiōes: vt. ff. de iuſti. ⁊ iu. l. ex hoc. ⁊ inſti. de rerū diui. §. fere beſtie. qđ gentiū naturale ius dicitur: q: naturali ratione inductū: ⁊ vt inſti. de re. diui. §. ſingulorū. dicitur etiā ius gētium generale: vt. C. ſi. cōt. ius vel vtil. publi. l. fi. In caſibus tñ ex cā iuſta fit p̄iudiciū iurigentiū p iuȝ ciuile. C. de quadri. p̄ſcrip. l. fi. C. de ven. rerū fiſc. l. j. C. de bo. dāna. per to. ff. de reli. l. ſi quis ſepulchrū.

[a] Adde card. ⁊ fely. concordātes mo. ⁊ hoſt. ⁊ alios doc. videtꝫ ā bart. in. c. q̄ l eccl'ia p. ſ.

[b] Tu poteris hic videre card. pano. et bar. ponētes fallentias ad regulā ⁊ poſtremo fely. more ſuo congregātē dicta alioꝝ tā i hoc membro ꝗȝ i ſequenti.

[c] Adde ſex fallētias poſitas per Soci. fal. cxliij. ⁊ ꝗȝ tuordeci per fely. hic.

[d] Uide hic dn̄m Antho. de but. q: eū falſe retulit imo. ſ. libraum meum.

[e] Adde nō. p cardi. ino. ⁊ alios in cle. vt hic. de eta. ⁊ q̄ li. ⁊ latiſſime p fely. c. j. de maio. ⁊ obe.

[f] Dn̄s card. hic idē et tā i dn̄io directo ꝗȝ i indirecto poſt tertū iſtā ca glo. l. l. ex hoc iure. ff. d iuſti. ⁊ iur. et Petr. de bel. perti. ibidē.

C.p quibus cauſis ſer.per to.vbi vero re
ſcriptum vel ſtatutũ ledit ius alterius in
eo qđ ad eũ pertinet de iure ciuili puta in
actionibus vt dixi ſi ex toto perimat ius
vel ex toto deneget agendi facultatẽ non
valet niſi adijciatur non obſtante lege ali
qua:vel alʼas de volũtate pͥncipis expſſa
conſtet.ff.de leg.iij.l.ſi quis.ī pͥn.C.de te-
ſta.auꝭ.hoc inter liberos.nã ꝛ vltime vo-
lũtates vicẽ legis obtinẽt.auꝭ.de nupt.§.
diſponat itaq;:ſed ꝛ tũc vt qdã dicũt licꝫ
ſuſtineatur vt auferat actionẽ quin tñ iu-
ſticiã reddat auferre nõ põt q2 eſſet cõtra
ius naturale[a]. Si vero per reſcriptũ vel
ſtatutũ nõ auferat ius alteriꝰ ſed differat
tp̄s valet.C.de preci.imp.off.l.quotiens.
idẽ vbicunq; cõceditur reſcripto vel ſtatu
to qđ lex dicit poſſe concedi.ff.de ſenat.l.
nupte.Sed videꝭ ꝙ rerum dñia per leges
habeãꝭ.viij.di.c.quo iure.ꝛ ſic poterũt le
gibus ꝛ ſtatutis tolli.Rñdeo dic ꝙ a iure
gentiũ deſcendũt dñia:ſed per leges pͥn-
cipũ diſtiguunꝭ modi per quos dñia acq
runtur:vt.ff.de acqui.re.domi.per totũ.ꝛ
inſti.de rerũ diui.p totũ.nam ꝛ ius ciuile
ius naturale diſtiguit/ꝛ adiuuat/ꝛ detra-
hit/ꝛ addit.ff.de iuſt.ꝛ iu.l.ius ciuile.ꝛ l.
ius aũt.nam dicit euangeliũ in ore duoꝝ
vel triũ ꝛc̃.ꝭ.de teſt.c.in omni.cũ tñ cano-
nes ꝛ leges qñq; plures requirãt.ij.q.iiij.
c.j.ꝛ.ij.C.de teſt.l.teſtiũ.ꝛ de teſta.l.fina.
¶ Alienandi.] Querit hic Vincẽtius an
feudatarius poſſit feudo inuito dño renũ
ciare[b].ꝛ dicit ꝙ põt ſi nõ intẽpeſtiue renũ
ciet.ar.ff.p ſocio.l.ſi conuenerit.ꝛ.l.ſed ꝛ
ſocijs.§.fina.

Cum acceſſiſſent.

¶ Fuerit conſtitutũ.] Sed nũ
quid exiſtẽs cũ canonicis poſ-
ſit minuere p̄bẽdas vel dignitates? Ar.ꝙ
nõ de conſe.diſt.j.c.vaſa.xxv.q.j.c.q̃ ad
perpetuã:ꝛ.q.ij.quecunq;.ꝭ.co.c.ex pte.ff.
de decur.l.gñaliter.§.penl. Dic ꝙ ep̄s cũ
ſuo capitulo ex cã põt minuere p̄bendã.ꝭ.
de inſti.c.j.ꝛ.ij.ꝛ.ꝭ.c.xxi. Poteſt etiã di-
gnitates minuere diuidere ꝛ vnire.xvj.q.
j.p̄cepimus.ar.ff.cõis pred.l.ſi qs duas.ꝭ.
de p̄ben.c.vacãte.de conſe.diſt.j.c.omnes.
lxviij.di.c.quorũ vices.qđ intellige verũ
eſſe vbi dignitates ſunt dotate ab ep̄is ꝛ
capitulo:q2 ſi ab alijs laicis ſine eorũ cõ-
ſenſu[c] eas tollere nõ lꝫ.xvj.q.vij.c.mona
ſteriũ.ꝛ.c.ratiõis.multo fortius poſſet no
uã dignitatẽ creare:vel numerꝝ canonico
rũ aut prebẽdarũ augere[c] ar.ꝭ.co.ex par-
te.de conſe.diſt.j.c.vaſa.non obſtat.xxij.
diſt.c.oĩs.ad id qđ de dignitate de nouo
creãda dixi:qñ ibi loquitur de maioribꝰ
dignitatibus archiep̄atu ꝛ patriarchatu
ꝛ ſimilibus:vel reſpõde ꝙ ſola eccľia ro-
mana iſtituit dignitates.ĩfra ordinatur q̃
dignitates eẽnt in eccleſia:vt in.d.c.oĩs.
ꝛ.xxv.diſt.c.perlectis.de dignitatibꝰ aũt
per romanã eccleſiã inſtitutis bñ põt epi-
ſcopꝰ cũ ſuo capitľo vnã puta ſacriſtiã q̃
nõ erat in eccleſia ſua ibidẽ inſtituere.car
dinalatũ aũt nõ põt ſine auctoritate apľi-
ce ſedis cum nõ ſit per romanã eccleſiam
ordinatũ ꝙ cardinalatꝰ ſit dignitas in ec
cleſijs cathedralibus/ſed ſolum in eccle-
ſia romana:ꝛ ideo cõpoſtellana eccľia de
pͥuilegio ſed.apo hꝫ cardinales[e]. Itẽ ad
id ꝙ dixi ep̄m cũ ſuo capitulo numerũ p̄-
bendarũ p ſe poſſe ſtatuere eſt contra.ꝭ.de
cõſue.c.cũ olim.ꝛ.ꝭ.de verb ſig.c.abbate.
Rñdeo in illis nõ ex neceſſitate ſed ex vo-
lũtate fuit cõfirmatio ſeu auctoritas ſed.
apoſt.petita vt factũ maiori niteretur au-
ctoritate:fateor tñ ꝙ ſecurius ꝛ decẽtius
per ſe.apo.fiet. An capitula ꝛ alie vniuer-
ſitates poſſint ſtatuta facere dixi ſ̃.c.px.
¶ Contrauenerint.] Hic q̃riꝭ ſi qs ſemel
venerit cõtra pͥuilegiũ[f] an perdat illđ?
videꝭ ꝙ ſic vt hic:ꝛ.ꝭ.de p̄bẽ.c per illorũ.
C.de iu.domi.impe.l.ſi creditor.ff.de ven
tre inſpi.l.ij.ar.cõtra.C.de epiſ.ꝛ cle.l.ge-
neraliter.ff.de vac.mu.l.p̄tor.§.fin.ꝛ de li
centia pape ꝛc̃.xv.q.vj c.ſi ep̄m.ꝛ.ꝭ.de ar
bi.c.cũ tẽpore.ꝭ.de pͥui.c.accedentibus.
vbi nõ pditur pͥuilegiũ niſi p̄ſcriptio ſit
contra illud p.xl.annos.vt.ff.de nũdi.l.j.
vbi non perditur niſi preſcriptione.x.ãno
rũ. Vincen.dixit hic ꝙ aut pͥuilegiũ datũ
eſt ad faciendũ:ꝛ tunc pecẽnio nõ vtendo
eo is cui conceditur amittit illud:vt in.l.
j.ff.de nũdi.aut ad nõ faciẽdũ:ꝛ tũc ſi pͥn
ceps in eo ſibi aliqđ reſeruauerit tunc nõ
põt renunciari expſſe: vt in.d.c.cũ tẽpo-
re:ſed tacite poteſt ſpacio.xl.annoꝝ.vt.ꝭ.
de pͥuile.accedẽtibꝰ. Si ṽo nihil reſeruat
papa ſibi ĩ eo põt ei renũciari ſpacio.xxx.
annoꝝ.xvj.q.j.c.qñ.ꝭ.de pͥuil.c.ſi de ter-
ra. Sed Jo.dixit hic ꝙ ſi ille q̃ habet pͥui
legiũ directe ꝛ volũtarie nullo exigente q̃
ius exigẽdi diceret ſe hřc faciat contra il
lud: tunc etiã vnico actu amittit illud vt
hic ꝛ.C.de pac.inter emp.ꝛ vẽ.l.cõmiſſo-

[a] Qđ in to-
tũ tolli nõ p̄t
Inno.in.c.q2
plerũq;.de i
mu.eccl.ꝛ in
c.ſup eo.ꝭ.de
biga c.poſt
trãſlationẽ.ꝭ.
de renũ.Per.
de anch.i re-
gul.poſſeſſor
de reg.iur.li.
vj.ꝛ cle.ne ro
mani.de ele-
ctio.

[b] Adde bal.
i.c.j.d vaſſal.
qui.contra.cõ-
ſti.lot.bñfic.
alie.Jaco.de
aluor.l.c.ſi.
de capitu.q.
curi.vẽd.ꝛ in
§.caludus.de
phibi.feudi
alien.ꝛ fran-
ci.curi.l.xxij
q.j.reg.iiij.
partis.in tra-
cta.feudali.

[c] Niſi pape
q̃ hꝫ oĩmodã
ptãtẽ in bñfi-
cialibꝰ/ꝛ ideo
põt tollere ta
les dignita-
tes.c.ij.de p̄-
bẽd.l.vj c.cũ
dilectus.ꝭ.de
p̄bẽ. Panor.

Barba.ꝛ Fe-
li.hic.

[d] Etiam ſi
certus nume
rꝰ ſtatuaturꝰ vꝭ
a papa cõfir-
maturꝰ dũmõ
excreuerint
fructus eũ in
telligaꝭ clau-
ſula ſi nõ ex-
creuerint fru-
ctꝰ:etiã ſi nõ
apponaꝭ l iu
ramento ſiue
cõfirmatiõe
vt notãt Bur.
Panormi.ꝛ
Imo.l.c.dile-
cto.ꝭ.de p̄bẽ.
Barb h̄ facit
cuĩ.ꝭ.c.pxi.

[e] Cardina-
les compo-
ſtellani ꝛ ra-
uẽnates non
ſũt p̄pͤe cardi
nales ſꝫ abu-
ſiue ſicut rex
ſcacoꝝ dꝭ rex
glo.in.c.pu-
dor.xxxij.q.
ij.ꝛ Barb.de
p̄ſt.cardi.ba-
ſi.q.viij.col.
fina.

[f] Si pͥuile
giũ ſit reale
non perdiꝭ p
vnicã ꝯtrauẽ
tionẽ vt ſi pͥ-
uilegiatus de
nõ ſoluenda
collecta ſemel
ſoluerit nõ ſi
bi p̄iudicat p
ãnis ſequẽti-
bꝰ Jo.fab.in
l.volũtarie.
C.de excu.tu
to.Bal.cõſi.
cccxxxvij.iiij.
parte cõſil.

rie. Si vero non ſeruat priuilegiũ vel non
tuetur ſe illo legitimo tẽpore perdit illud
vt in. d.c. accedentibus. Melius dic ſi pri
uilegiũ datũ ẽ in fauorẽ perſone / ſi ſemel
faciat cõtra illud perdit: ſi datũ eſt i fauo
rẽ eccleſie vel religionis nõ perditur niſi
contra ipſũ legitime ſit preſcriptũ: ꝛ hoc
ſiue ſit priuilegiũ ſiue conſtitutio vel ꝯſue
tudo honorabilis vel vtilis: qꝛ ſi expreſſe
vellẽt: ei tñ canonici renũciare nõ poſſẽt
C. de trãſac. l. preſes. ar. ff. de pact. l. cõtra
iuris. §. fi. ꝛ ſi oẽs de capitulo vellẽt veni
re cõtra hmõi priuilegium vel conſtitutio
nẽ aut conſuetudinẽ vnus ſolus poſſet cõ
tradicere[a] .ꝭ. de his q̃ fi. a maio. p. cap. c. j.
ꝛ de reb. eccle. nõ ali. c. ſi q̃s preſbyterorũ.
Et ſi oẽs vellent cõſentire ꝛ hoc ꝓgeret
in dãnũ eccleſie ſupior poſſet ꝛ deberet re
uocare illud .ꝭ. de iuſti. c. cũ veniſſent. Si q̃
vero ſunt quibus renũciare ſit eccl'ie vtile
vel indifferẽs / tũc per vnicũ ꝯtrium actũ
perditur priuilegium vt .ꝭ. eodẽ. c. cũ. m.
ꝛ hic nõ. papa. ꝛ .ꝭ. de ꝑuile. c. accedẽtibꝰ.
Poſſet etiã dici regulariter ꝙ priuilegiũ
vnico actu non perdit / ſed tm̃ tẽpore legi
timo[b]: eſt enĩ priuilegiũ lex ꝑuata. iij. diſ.
c. priuilegia. lex aũt nõ tollitur niſi certis
modis ſcꝫ per aliã legẽ: p conſuetudinẽ:
ꝛ per tp̃s legitimũ. ff. de leg. l. de quibus.
nec reſcriptũ principis perditur niſi tem-
pore legitimo. C. de diuer. reſcrip. l. falſo.
contraria aũt omnia ſpãlia ſunt: ꝛ in quo
libet contrario ſpãlitatis rõ poterit inue-
niri ſicut i. l. creditor. C. de iu. dotium. im
pe. propter odiũ vſurarũ. in. l. autẽ .ꝭ. de
nũdinis. minori tẽpore priuilegiũ perdit
qꝛ illud priuilegiũ in preiudiciũ vniuerſo
rũ qui habẽt nundinas nõ ſingularis per
ſone impetratur. in hoc aũt. c. ꝛ illo per il
lorum eſt fauor vt amplietur numerꝰ ſer-
uitorũ: ꝛ eſt ibi in odiũ eorũ qui papevole
bãt legem imponere quã ipſi ſeruare no-
lebãt vt ibi dicitur: ſic in alijs contrarijs
regulevt dici poterit cõueniens ratio ſpe
cialitatis odij fauoris vel alia reperiri.

a Cũ non poſſint renũciare Bal. cõſi. ꝓalleg. panor. remiſſiue. c. ſuggeſtũ. ſ. de deci.

b Perditur enĩ ꝑuilegiũ p ſuiam ꝯtra ipſũ latã a q̃ nõ fuit appellatũ panor. in. d. c. ſuggeſtũ. ſ. de deci.

Cum. m. ¶ Venientes] Sed in quo ve
niebant contra cõſtitutionem
plures recipiendo vltra nume
rum cũ de numero prebẽdarum nõ cano-
nicorum ꝯſtitutio facta fuiſſet? Rñ. Alle-
gatio facti eſt: vel dic ꝙ cõſtitutio erat ꝙ
tm̃. xiiij. eſſent canonici. ad eam querit[c]
de hac forma receptiõis. recipimus te in

c Vide glo. i verbo idtrec. c. detiñã.

canonicũ ad vacaturã cũ in eccl'ia vbi fit
iſta receptio nulla ꝓbenda vacaret. vel cũ
ibi vacaret vna canonici recipiũt q̃ttuor
ad eãdẽ vt h̃ videt̃ feciſſe. ꝛ videt̃ ꝙ nõ va
leat: nã vbi vnicꝰ actꝰ tm̃ itervenit receptio
nis i canõicũ ꝛ ꝓbẽde ꝓmiſſiõis. electio
ꝛ ꝓmiſſio vitioſa ſũt. vt .ꝭ. de ꝓb. c. tue. ſed
hic fuit vnicꝰ actus tñ electio tenuit. So.
nos nõ intelligimꝰ vnicũ actũ / qꝛ ſimĺ re
ceptio ꝛ ꝓmiſſio facta ſint: ſꝫ qꝛ ſimul de-
berẽt ſortiri effectũ. i. qꝛ recipiẽtes intẽ-
dũt ꝙ tũc tm̃ habeat ꝓ recepto ꝛ iura ca
nonici adipiſcat̃ cũ ꝓbenda vacabit / ꝛ cũ
ſibi dabit̃ et ante nõ ſit canonicꝰ: qꝛ tunc
nõ eſt tm̃ ꝓmiſſio ꝓbende nõ vacañ. imo
ꝛ canonie. ꝛ ſic neutrũ valꝫ. vt in. d. c. tue.
Sed ſi actum eſt ꝙ ſtatim habeat cano-
niam ꝛ iura canonici: vel ſi expreſſe nõ eſt
actum p actus th̃ ſequẽtes apparet qꝛ eũ
pro canonico habẽt in choro ꝛ capl'o licꝫ
incontinenti dicant expreſſe et ꝓteſtãtur
quia ꝑmam ꝓbendam vacaturam habe-
bit non eſt vitioſa receptio: ideo tenet. ſꝫ
promiſſio ꝓbende eſt vitioſa ꝛ ideo nõ te-
net vt hic. ꝛ .ꝭ. de preben. c. dilectus. ꝛ capi
tulo dilecto. ſed licet ꝓmiſſio ꝓbende nõ
valeat vt hic cauetur / ex quo tñ eſt cano-
nicus debꝫ habere prebendã vt .ꝭ. de pre-
ben. c. relatum. Sed pone ꝙ neſcitur q̃d
actum eſt: nec ſequentes actus hoc decla
rant et ſic receptus agit ex tali receptiõe
et videt̃ ꝙ ſi agit receptus contra capl'm
ꝙ obtinere debeat: ꝑmo qꝛ debet res in-
telligi vt magis valeat q̃ꝫ pereat. ff. de re-
bus dub. l. quotiens. Item qꝛ capl'm non
poteſt opponere.[d] ꝙ cum receperit cõtra
ſtatuta .ꝭ. de conceſ. preben. c. cum ſuper. ſi
autem cõtra extraneũ non ꝯ capl'm agat
receptus puta contra eũ qui poſſidet pre-
bendam q̃ poſt hmõi receptionem ipſius
agentis vacauit tunc forte ſuccũberet: qꝛ
ex interpretata receptione fundat inten-
tionem ſuam. vt .ꝭ. de cõceſ. ꝓbẽ. c. ex teno
re. maxime ſi capl'm nondũ habꝫ eũ ꝓ ca
nonico qꝛ videt̃ ꝙ non ſtatim voluit eum
eſſe canonicum ſed tunc demũ cũ preben
da vacaret / ꝛ ideo receptio non valuit. in
alijs cõtra. vt. ſ. dixi. Alij dicunt ꝙ valet
Si autẽ receptio ꝛ ꝓbende promiſſio ſe-
paratim fierent puta recipimus te in ca-
nonicum ꝛ tibi dabimus vel ꝓmittimus
prebẽdam q̃ primo vacabit / tunc indubi
tanter valet receptio: ꝛ ꝓmiſſio ꝓbende
non tenet. vt .ꝭ. de preb. c. dilectus. ¶ Itẽ

da. de ꝯceſſi. ꝓb. li. vj. que multũ conue nit huic diſtinctioni ꝛ ibidẽ archi.

d Auditur eñ turpitudinẽ allegãs in fauorẽ ſuũ. c. ſtatos. c. cõſanguinei. ſ. de re iudi. audit̃ eñ ꝯ excipiendo turpitudinẽ ſuã allegãs Soſ. c. literſ dilectos. ſ. de donat. cũ exceptio ſit excluſiua iuris agentis Jo. andr. ibi dẽ dũmõ ꝯ ꝑ ꝯ nãpẽ turpitudinis excipiatur Barb. hic nu. cxij.

querîtur an ſit licitum capitulo recipere aliquos ĩ canonicos ſine bñficijs. ⁊ videtur hic ꝙ ſic. et. ⁊. de ꝑben. c. dilecto. ⁊. ⁊. de conceſ. preb. c. cũ ſup. ¶ Sed cõtra / quia non debẽt plures clerici inſtitui in eccleſijs ꝙ̃ ꝙ de prouentib⁹ ipſarũ viuere poſſent. ⁊. de inſti. c. j. Item hec receptio videtur fieri ĩ fraudem vacaturarum vnde non debet valere ar. ⁊. de conceſ. ꝑben. c. conſtitutus. Solu. non eſt licitum capl'o recipere aliquos in canonicos ſine bñficijs niſi ex cã vt inſtruantur in moribus et officijs eccleſiaſticis et ſeruiant priori bus canonicis et eccl'ijs ar. ⁊. de maio. et ob. c. ſtatuimus. et ſic loquuntur iura vbi valuit receptio / ſꝫ ſi ſine cauſa hoc fieret ſuperior hoc caſſabit: maxime ſi multos crearet capl'm ar. ff. de va. ⁊ ex̃. cog. l. de vſu. Item per ꝑdicta apparet hmõi receptionem illicitã eſſe niſi cauſa ſubſit. ergo ad officium ſuꝑioris pertinet illud reuocare niſi iuſta cã probetur. inſt. de of. iud. ſine preiudicio. ſed quare non valuit hec ꝓteſtatio[a] cum al's valeat. ⁊. de elec. c. cumana. de his ꝗ vi met. cau. fi. c. perlatum xxxi. q. xj. c. lotharius. ff. quib⁹ mod. pig. vel hy. ſolu. l. ſi debitori. Sol. vbi ꝑ cõtrarium factũ quis cõtradicit ſue ꝓteſtationi nec ſimul ꝓteſtatio ⁊ factum ꝯpatiunt non valet ꝓteſtatio niſi iuſta cã interueniret ſicut interuenit in. c. perlatum. ⁊ aliqñ plus valꝫ ꝓteſtatio ꝙ̃ appellatio. C. de ſi. fa. l. ij. li. x. valet igitur ꝓteſtatio vbi dupliciter aliquid intelligi põt vt in rñſione facta narratione actionis ꝗ poteſt fieri vel aĩo conteſtandi litem vel aĩo inſtruẽdi iudicem ſicut conſueuim⁹ dicere per dictã l. ſi debitori. §. j. et ar. ff. de pact. l. iuriſgẽtium. ꝙ fere vbi attenditur animus paciſcentiſ Item auditur ſi proteſtet ſe velle dicere in perſonas teſtiũ. ⁊. de teſt. c. ꝑſentium. li. vj. ⁊. ff. de relig. et ſump. fu. l. et ſi quis. §. interdum. ⁊. §. plerīqꝫ. ¶ Itẽ queritur ꝗ ſit differentia[b] inter canoniã ⁊ ꝑbendam quid canonia ⁊ quid prebenda. Rñ. Canonia eſt ius quoddã qđ ꝓuenit et competit ex electione ⁊ receptione in fratrem vt hic: ⁊ conſequit quis per eam ius vt interſit oĩbus tractatibus capituli. vt ĩ choro ⁊ capitulo et cẽ faciat alia ꝗ ad canonicos alios ſpectãt vt canonicis de quibus habes. ⁊. de elec. c. in geneſi. et de ꝑb. c. dilecto. Prebẽda vero ꝓpͥe propꝛie ⁊ ſtricte accipitur hic. et. ⁊. de ꝑben. ꝑ totum eſt ius ordinatum ſeu inſtitutũ ꝑ canonico ad vtendũ ⁊ fruendum reb⁹ et iuribus ad hoc deputatis: et recipiendũ ⁊ adminiſtrandũ ipſa: quoddã ius ex canonia ſiue officio canonic deſcẽdit tanꝙ̃ ꝯſequela. nam ex quo ꝗs habet canoniam ſiue officio / debet habere prebẽdam ſiue beneficiũ. ⁊. de ꝑbẽ. c. relatum. lxxxi diſ. c. ſi quis. ⁊ ꝓpter hunc reſpectũ quẽ habet prebenda ad canoniã: quia ſcꝫ ex ea ꝓcedit ⁊ pro canonico inſtituta eſt dicim⁹ ꝙ ſi alicui ꝑbenda vacans[c] que inſtituta ẽ pro canonico conferat vel inueſtiatur ꝗs de ipſa. perinde eſt ac ſi de canonicatu. vt notat. ⁊. de elec. c. tranſmiſſã. cum per hoc ipſm canonia intelligatur ſibi collata. fateor tñ ꝙ decentius ⁊ ſecurius faciet ꝓuiſor ſi dicat. confero tibi ꝑbendã cum plenitudine iuris canonic. ⁊. de cõceſ. ꝑbẽ. c. ꝓpoſuit. Qñqꝫ vo ꝑbenda largi⁹ accipit ꝓ iure qđ alicui nõ tãqꝫ de collegio ſꝫ rõne miniſterij vel officij vel paupratis aut vtilitatis ꝯcedit vtẽdũ / fruendũ certis reb⁹ eccl'ie vt redditib⁹ ꝗs canonici ꝑcipiunt: vel alij nõ eſt vis. de tali ꝑbẽda hẽs. ⁊. de magiſt. c. qꝛ nõnullis. xvj. q. j. c. poſſeſſiones. ⁊. q. vj. c. illud. nec talis ꝑbendat⁹ interit cõib⁹ tractatib⁹ cũ (vt dixi) nõ ſit ei ꝑbẽda data vt canonico. vñ laici[b] nobiles ꝗ ab eccl'ia ꝯpoſtellana ⁊ eccl'ia ſcti Martini turonis recipiunt ĩ canonicos vocẽ in electione vel alijs tractatib⁹ non hñt: cũ ſit ius ſpũale qđ in laicũ nõ cadit. ⁊. de elec. c. ſacroſctã. ⁊. c. maſſana. ſed ꝑ talem receptionẽ intelligunt ipſi nobiles ius cõſequi ꝗtũ ad ea ꝗ de iure capͤ ꝑcipͥt vtpote tpalia: ꝗtidianas diſtributiõcs ⁊ ſimilia. ar. ⁊. de dona. c. paſtoralis. ff. de lega. j. ſi aliqñ. ¶ Itẽ ꝗrit an recepti ĩ canonicos[e] ꝗ nondũ hñt ꝑbendas debẽt intereſſe electionib⁹ ⁊ alijs tractatibus capl'i. Rñ. ſi eis aſſignatũ eſt ſtallũ in choro ca faciũt in ordine ſuo ꝗ ad eoꝝ ꝑtinẽt officia puta lectiones legẽt / cãtabũt ⁊ ſil'ia. Si eſt eis aſſignat⁹ loc⁹ in capl'o ⁊ faciẽt in ordĩe ſuo ꝗ ad cpͫm ꝑtinẽt: puta electionib⁹ ⁊ alienatiõib⁹ ⁊ ſil'ib⁹ interũt: nã cũ ꝑ hoc ipſm appeat eos eẽ de cõuẽtu vl' de ꝯgregatiõe electiõi intereſſe dñt. ar. ei⁹ qđ de clauib⁹ datis ⁊ inſtrumẽto dato. ff. de pac. l. ij. ff. de ꝫhẽ. emp. l. clauib⁹. ⁊ notat. ⁊. de ꝯſuetudine. c. ex l'ris. et hoc verũ niſi in ꝯtrariũ eẽt ꝯſuetudo. vt ꝟ eſſe in vrbe vbi recepti qui non habent ꝑbendas:

a De materia ꝓteſtationis. vide hic late ꝑ canoniſtas ꝑ Jo. an. in reg. ĩ ghali in mercuri. ꝑ archi. domi. ⁊ late ꝑ card. alex. c. diaconi⁹. xxvij. diſt. ꝑ bar. ⁊ iaſo. diffuſe. l. j. nõ ſolũ moere. ff. de no. op. nũcia.

b Nã ꝑbenda ⁊ canonia ſe hñt vt mſ ⁊ filia. Guil. de mõt. laud. ⁊ poſt eũ card. ĩ cle. fi. de ꝑb. ⁊ ibi ꝺ vide ꝑ eos ꝗtuꝫ let ſit canonia ⁊ ꝗn. plex prebenda.

Hec ꝓcedit ea ꝑbenda ꝗ ꝯtinue ĩheret canonicatui guil. de mõt. lau. vbi J. ⁊ car. ⁊ barba. late hic.

b Aduerte qꝛ etiã clerici ſcłares ſi pñt ꝑbẽdari in monaſterijs. c. fi. de ſta. regul. ⁊ hoſt. hic. qđ intelige cũ rẽpamẽto. ſ. vt ſint de ꝯſortio. hoſt. ⁊ panor di. c. fi.

e Canonic⁹ ſupnumera ⁊ ri⁹ nõ dꝫ hꝫe ꝗtidianas diſtributiones gl. fi. ĩ c. cũ ſu ꝑ. de ꝯceſ. ꝑb. ⁊ panor. hic ⁊ l. d. c. vide et ĩ hic barb. oẽs opiniões colligẽtẽ vide et ſ. Fede. ĩ reper. c. dilect⁹. ii. de ꝑben. ĩ ꝯſil. cexc. ſituata vñ dicit do. car. ꝙ iſti ſupnumerarij ñ hñt ius niſi ad ꝑbẽdã cõſequẽdã ⁊ iđ ghalis ꝯſuetudo hꝫ ꝙ nihil ꝑcipiũt. ⁊ ad hec vide dños de rota deciſ. cccclv. vbi vocãt tales canonicos ĩ herbis in nouis deciſio.

non habent vocē. Itē quid ſi nulla ſit cō-
ſuetudo de inſtallando ſed tm̄ ſimpliciter
eligūt vel conferunt illi ad quos ſpectat?
Rn̄. tunc credo q̄ ex electione vl' collatio
ne cum ſint canonici habeant omnia iura
vnde canonicus habebit quotidianas di
ſtributiones/ et ſi tali contempto fieret ele
ctio poſſet eam impugnare ſic recept⁹ vel
electus: vl' ille cui in abſētia collata ē p̄bē
da canonico debita: etiam ſi anteq̄ locū i
capitulo vel ſtallum in choro fuiſſet ade-
ptus[a] electio fieret dummodo eſſet in lo-
co vnde canonici vocari debeant et cano
nici collationē eius non ignorabāt. vnde
nicolaus cui vltra mare prebenda conſtā
tieñ. fuerat collata/ nec adhuc fuerat rece
ptus vel inſtallatus/ impugnauit electio
nem conſtantieñ. q̄z erat in loco vnde ca-
nonici vocari debebant ad electionem et
non fuit vocatus/ et canonici collationez
eius non ignorabāt: nam licet in rebus a-
lijs vel iuribus non queratur dominium
vl' quaſi niſi p traditionē[b]: vt. C. de pac. l.
traditionibus. vel quaſi traditionem vt i
rebus incorporalibus in quibus patiētia
pro traditione habet. ff. de ſerui. l. fi. et de
ſerui. ruſt. predi. l. j. in fi. ſed ex ſtipulatiōe
agit vt cōſtituat ſi interuenerit ſtipulatio
vel actio ex contractu inito. ff. cōia de leg.
l. ſi vēditor. et l. viuēdi. ff. de publi. l. ſi ego.
ff. fami. herciſ. l. heres. §. an̄ eā. in bn̄ficijs
eccleſiaſticis ſec⁹ eſt q̄z ius i eis q̄rit ſine
traditione rei vel pñtia: ſi p collationē vl'
inueſtiturā ita q̄ facta collatione vel inue
ſtitura ſtatim inueſtitus habet ius arg. ſ.
de accuſa. c. accedens. et poteſt agere in
rem pro beneficio ſibi collato ad inſtar
rei vendicationis/ vel ad inſtar confeſſo-
rie: proprius cum beneficium ſibi colla-
tum proprie non ſit ſuum ſed eccleſie in
qua eſt ē bn̄ficiatus. Vl' dī vt not. ſ. de in
ſti. c. cū veniſſēt. et hz ius p̄bēde in eo ſi de
p̄bēda iueſtitus fuit. vl' ius rectoris ſi de
rectoria iueſtit⁹ ē. vel ſi ē ſibi collata licet
nōdū tradita. Sz i iurib⁹ aliq̄n trāſit ſine
traditione/ vt q̄ſi dominiū vt i ſeruitute le
gata. ff. quēadmo. ſeru. ami. l. ſi pro pte. §.
j. et ſic itelligit. ff. de vi et vi. ar. l. ideo. §.
fi. vbi videt ius q̄ri ſine traditiōe/ vl' qua
ſi: ſic etiā i reb⁹ corpalib⁹ trāſit dñiū q̄nq̄
ſine poſſeſſione: vt in vltimis volūtatib⁹.
ff. de fur. l. actio. et q̄nq̄ in alijs caſib⁹ noīa
tis in. d. l. traditionib⁹. qđ. n̄. de quotidia
nis diſtributiōib⁹ dixi itelligas vt notat

a Cōcluſiue tenet hic Zenſ bald. poſt ar-chi. l. c. cū q. de p̄bē. in. vj. vide tm̄ hic re-nuſſiue p Jo. andr. et i. d. c. eum qui.

b Qñ ſine traditiōe q̄ra-tur dñiū. vid gl. mgſale l l. ſi ager. ff. d reivēd. et glo. et bal. i. l. tra-ditionib⁹. C. de pact. not. i c. ex lra. ſ. de conſue.

ſ. d p̄b. c. dilect⁹. ¶ Superexcreſcētes] Sz
q̄ro an ſtati cū ſuperexcreſcūt reddit⁹ ad p̄-
bēdā ſufficiētes rumpitur p̄uilegiū de nu
mero p̄bēdarū[c]. p receptionē em̄ in cano
nicū vltra numerū factā nō fuit numerus
ruptus p̄bēdarū ſed ſolus numer⁹ cano-
nicoꝝ. Rn̄. ſi de ipſis redditib⁹ fiat p̄ben
da ruptū ē priuilegium qđ habebāt tā de
certo numero canonicoꝝ q̄ p̄bēdaꝝ. idē
ē et ſi nō fiat dūmodo fieri poſſit p̄bēda et
hoc ſatis hic pbatur cū dicit q̄ ſubintel-
ligit in priuilegio hec clauſula niſi intātū
etc. et ſi littere impetrant nō facta mētione
de numero bn̄ valebunt niſi aliter poſſint
elidi. Itē pone q̄ ſuperexcreſcētes reddit⁹
nō ſufficiūt niſi duab⁹ p̄bēdis/ cū tm̄ ſint
q̄ttuor recepti ſine p̄bēdis/ vt hic fuit: q̄d
fiet. Rn̄. diſtribuant inter oēs q̄ttuor/ qđ
ſatis credo verū: niſi cōſtet q̄s primo rece
ptus eſt. ar. ff. de vſufru. l. quotiens. al's aſ
ſignabunt primo recepto iuxta receptio-
nis ſue ordinem ſicut dicim⁹ de p̄bēda. ſ.
de prebē. c. inter cetera. nec video q̄ aliud
ſit in pueniētibus q̄ loco p̄bēde ſuccedūt
q̄ in ipſa p̄bēda ar. ſ. vt lit. pē. c. eccl'ia. cū
ſil'ibus ibi ſignatis Vicē. tm̄ dixit in ppo
ſita q̄ſtiōe locū eē gratificationi[d]: quoni-
am in actionibus tpalib⁹ et pſonalib⁹ pri
uilegia nō ex tpe eſtimātur. ff. d pri. credi.
l. priuilegia. ¶ Reuocatis] Sed nunq̄d[e]
cum papa ita ſcribit reuocatis etc. debet
pcedere iudex cū cāe cognitione? Dic q̄
ſic q̄z nō dz q̄s p̄uari cōmodo ſue poſſeſſio
nis ſine cāe cognitōe. xvj. q. iij. c. nolum⁹.
Nā quicq̄d dicat reſcriptū p̄ncipi z iudex
dat⁹ eleges ſuare dz i aut. de iud. §. oīs. d
hoc nota. ſ. de reb. eccle. alie. vl' non. c. ep̄i.
¶ Corā eo] Itē pone q̄ ſup eadē p̄ben
da. P. conuenit me corā papa/ et mar. co-
rā ordinario: valebit ne proceſſus ordina
rij? Non videt: quia ex quo iudex ſuperi-
or incipit cognoſcere minoris iudicis eſt
iuriſdictio reuocata iij. q. vj. q̄uis. ſ. de of
fi. deleg. lz dicas q̄ valet pceſſus ordina-
rij: nec obſtant ptraria q̄ loquuntur de cā
q̄ inter eaſdē pſonas et ſup eadē re vtitur
ſed in premiſſa queſtione loquitur de cau
ſa que īter diuerſas partes vertitur/ licet
de eadē re quā papa ad ſe reuocare nō itē
dit. Itē valet pceſſ⁹ vtriuſq̄ iudicis ſi M
me corā iudicib⁹ diuerſis traheret dūmō
pares eēnt iudices et nō exciperet[f]: quia
par in parem non habet imperium. ſ. de
elec. c. innotuit: fateor tamen q̄ in vtroq̄

c Vide hic materiā hāc p dñm antib. lan⁹ q̄ p alios tractatā: dic tm̄ ſecure q̄ in creādis p̄ben dis op⁹ miniſterio ſu glo-ria. c. vacāte. ſ. de p̄b. et car-di. hic.

d Vide no-tata per doc. i. c. ſi ſoli. de pceſſio. pb. et c. ſi poſt q̄. de p̄bē li. vj.

e Iſta ſunt de ſtilo ad ver bū i Specul. de appel. §. penul. M. q̄ q̄ro. aduerte tm̄ q̄z pꝓoſtel lanus pceſſit hoſt. pceptorē ſpeculato-ris: vt notat card. i memo rabilib⁹ de iu riſperitis. de materia etiā pñti vide ple ne p Philip. frā. c. bone. ſ. de appel. idē cāē tex. ū fin cū ſingularē l. a. audita. de reſt. ſpol.

f Per hoc limitat abb. l. vbi ceptū. ff. de iud. et Bar ba. limitat h̄ ceſſo limitatio no⁹ q̄ alia forma ſurtiuo narrat hic felinus.

caſu ſi pars inſiſteret mittēdi eſſent ad eū dē iudicem ne ſuper eadē re corā diuerſis iudicibus fatigeretur: & ita fuit ſeruatū in cā mediolaneñ. vbi octo litigabāt de vna pbenda corā diuerſis iudicib9: papa mādauit q oēs ad vnum iudicē irent. ar. ff. quib. reb. ad eūdē iud. l. ij. & ff. de li. cā. l. ſi pariter. de hoc not. ſ. tit. pxi. c. paſtoralis. & c. diſpendia. li. vj. Sed quid in caſu pdicto vbi ſūt iudices pares inter me & m. ſuper eadē re ſeparatim cognoſcētes: & vn9 pnūciat p me & alter cōtra me: cuius ſnīa valebit[a]? Rñdeo primi/ſi ab ea nō eēt appellatum: qr ſcda ſnīa eſſet lata cōtra rem prius iudicatā. ij. q. vj. §. diffinitiua. & ſic. itē ſi ſnīa. ſi autē fuit appellatum a prima tunc aduerſarius meus pōt ſe iuuare per eam in cā ap. quā a pma interpoſuit cū ſit perēptoria q i cauſa appellatiōis pōt opponi. ſ. de teſt. c. fraternitatis. ſi aūt ſimul nō ſeparatim cognoſcerēt ſeruaretur qd dicit. ff. de re iud. l. iter pares. & l. duo. & ſ. de re iud. c. ſi. & ſ. titu. prim. c. paſtoralis.

¶ Reuocatis.] Pone q cū eſſem canonicus bonoñ. & nō haberē prebēdā: vbi pbēda vacaret egi ſuper ea cōtra capitulū corā iudice cōpetēti: facta lite conteſtata capitulū cōtulit eā alij. Vel pone q cū peterē ptra capitulū electionē de me factā in canonicum vel archidiaconū pfirmari capitulū poſt litē conteſtatā cōtulit pbendā ſiue archidiaconatū alij: querit an aūoīa ſit collatio capituli reuocāda etiā anteq̄ de meo iure pſtet? & videt hic q ſic: & ſ. de arbi. c. ex parte. & de iure patro. c. ex lrīs. Itē lite pendēte nihil eſt innouandū. ſ. ne ſi. pēd. per totū. xvj. q. j. c. qr res. contra. ſ. de in integ. reſt. c. cum veniſſent. Itē qr tractat9 litigioſi[b] locum nō hz niſi vbi de dñio lis mouet. C. de litig. aut. litigioſa. ſed iura ſicut eſt pbēda & ſimilia nō ſūt in bonis noſtris. ff. de vſufruct. l. j. ergo de dñio illoꝝ lis eſſe nō pōt. Sol. generaliter dicimus q quātumcunq̄ qs dicit aliquā rem ſibi deberi ſiue corporalē ſiue icorporalē vt ius pbende vel pbēdam: non autē dicit ſuā eſſe vel quaſi/ſemp ille a quo petitur poteſt illā alienare ſine vitio litigioſi. Et idē eſt ſi petatur cōfirmatio electionis pbēde vel dignitatis: nā ille ptra quē petitur confirmatio vel alius quicūq̄ qui ius conferēdi hz poteſt eā confirmare ſeu alienare ſine periculo litigioſi: etiā ſi ante alienationē fuiſſet appellatum ad papā.

a De hac materia vide gl. i vbo pfirmā tes. c. iter monaſteriū. de ſēte. & re iud. & ibidē do. & Anth. de bu. in. c. cū dilecta. & in. c. ab excōicato. ſ. d reſcrip. Barto. in. l. duo b9. ff. de exe. rei iud. gloſ. i l. ſi diuerſa. C. de traſact. bar. & bal. i. l. ſ. C. qū pu oc. nō eſt neceſſ. Ludo. roma. cōſ. ex. card. Alex. l. § itē ſi ſnīa. hic al leg. Anth. de bu. pſ. l. xxvij. l. ſi. C. de ſen. q ſine certa q̄ti. quā repu. ſingul. petr. rauen. in ſuo alpha. vide etiā bal. ſ. eo. c. paſtoralis. & ſi. pnd. xij.

b Qū res dicat litigioſa: vide gl. j. c. j. ſ. de cōfir. vti vel inu. glo. i c. eccl'a. i. ſ. vt lit. pēd. & gl. i. c. ſi. xj. q. j. gl. i vbo litigātib9. c. j. vt lit. pēd. li. vj. glo. ſi. clemē. ij. vt lite pēd. Ludo. roma. cōſil. lex. cardi. Alex. l. c. cū apl'ica. ſ. de ſponſa.

nec obſtat ſi dicat q per appellationē cauſa erat ad papā delata: & q caſſandum eſt quicq̄d poſt eā attentatū fuerit vt. ſ. de appella. c. ad pſentiā. & c. dilectus. & ſ. de off. leg. c. lz. qr per appellationem cauſa deferretur ad papā & non ptās conferendi. Item q dicit q caſſandum eſt quicq̄d fit poſt appellationē intelligitur de his que pertinēt ad iudiciū vel cauſe pceſſum: vnde bñ dicimus q ſi poſt appellationē receptiſſet teſtes vel ſnīam protuliſſet q illa bñ caſſarent/ſi appellatio fuiſſet legitima. ſz collatio[c] nō caſſat: qr non pertinet ad pceſſū cauſe cum nō cōferat pbendā quaſi litigās: ſed quaſi alius. Fatemur tamē q cauſa pendēte & maxime appellatiōis poſſeſſio non dz alteri auferri partim; qr illud ſcz poſſeſſionē auferre eſt de pceſſu cauſe facit. ſ. d appel. c. cū teneamur. aut. vt nulli iudi. §. illas. & ſic itelligo qd hic dicitur reuocato &c. ſi quid in preiudiciū &c. idē quo ad poſſeſſionē ſi pars vna partē alterā poſſeſſione priuaret. Itē nec obſtat. ſ. de arb. c. ex parte. qm ibi lis mota nō ipediuit electionē factā vltimo a capitulo/ſz pſens electio ibi dicitur. Itē nō obſtat. ſ. de iur. pat. c. ex litteris. nā qd ibi dicit anteq̄ controuerſia eſſet &c. exponimus maxime vt ibi dicimus. Itē nō obſtat q dicitur lit. pend. nichil innouādū: nā illud itelligitur vbi lis pendet de dñio vel q̄ſi. initiū enim litis perſonalis[d] non facit rē litigioſam. C. de litig. aut. litigioſa. & per hoc dicimus q ſi epſ agat contra. m. vt amoueatur ſiue priuetur eccl'ia cū cura quam tenuit poſt receptionē cure alterius: ſi lite pendente inter. m & epm ſup his epſ conferat eccleſiā illā alij/lis mota nō ipediet collationē epi: qr de dñio vel quaſi dicte eccl'ie non agebatur. ſi autē de rei ipſi9 dominio ageretur vt ſi quis agat ad aliquā pbēdam vel aliam rē quā alius tenet: quā qz dicit ſuam eſſe vel ius habere i illa per collationē canonicam vel inueſtiturā nō autem dicit eam ſibi deberi/tūc bene dicimus q ſi is a quo petebatur eam alienauit incidit in vitium litigioſi contractus. Si obijciat q talia iura in bonis noſtris non ſūt. ff. de vſufruc. l. j. & ſic de eorum dominio agi non poteſt ergo litigioſi locum non habet: vt in aut. de litig. Reſpondeo licet talia iura non ſint in bonis ſunt tamen quaſi in bonis noſtris ſicut & quaſi poſſidentur. ff. de acquir. rerum domi. l.

c Vide. c. j. & ij. vt lit. pēdē. li. vj. & de materia pñti late p domi. & alios doct. i. d. c. j.

d Ideo dic cōditionē nō facere rē litigioſā cū ois pditio ſit pſonalis actio Inn. & cardi. hic glo. l. l. ſi. ff. de vſufruc. & quēadmo. caue. niſi ſit cōditio furtiua q ab alijs degenerat & dat dño bal. l. l. ſubtracto. C. de fur. & §. ſic itaq̄. inſti. de actio.

ſeruus.§.incorporales. Item licet quando prebendam vel aliam rem peto decernem ipſam meam vel quaſi meam nõ poſſet per aliquem litigantium alienari ſeu conferri: a tertio tamen bene poteſt alienari ſine litigioſi vitio cum ꝓhibitio de re litigioſa non alienãda fiat tantum litigãtibus actori. vt. C. de litig. l. ij. ⁊. C. eo. ti. l. finali.

E**x litteris.** ¶ Priuaretur.] Sed ponitur qḋ dictum fuit in ſtatuto ꝙ perpetuo priuaretur pro ⁊ contra. habes hic ſatis. Sed ſatis poteſt dici ꝙ vbi quis ꝑpter contumaciam amouetur ꝙ (ſicut hic dicitur) penã perpetuam non meretur: ſed quouſ penitẽat vł ſatiſfaciat: ſecus ſi pro delicto quia tunc perpetuo[a] intelligitur amotus quia iuramentum eſt interpretandū. ſ. ſm ius. ⁊. de iureiur. c. ad noſtram. ⁊ de verbo. ſigni. c. cum olim.

E**x parte.** ¶ Confirmatione.] Quero de qua confirmatione intelligitur? Rñ. de obtenta in generali forma ſcilicʒ que non facit mentionẽ de priori ſtatuto et reddıtibus non diminutis: ⁊ de conſenſu epiſcopi neglecto. ⁊. de conſue. cum conſuetudinis. ¶ Idoneis.] Queritur ſi iſti aſſignant ꝑbendas ꝑſonis indignis an valeat[b] aſſignatio de huiuſmodi donationibus no. ⁊. de ꝑſum. c. dudum. ¶ Cum conſilio.] Querit[c] hic vincen. Quid ſi abſ conſilio epiſcopi ꝓcedant an valeat aſſignatio? ⁊ dicit ꝙ non. ⁊. de elect. c. cum in veteri. ſi tamẽ eius requiſito conſilio non aſſignent iuxͣ eius conſilium bene valet. ⁊. de arb. c. cum olim. ⁊. de reg. iur. c. licʒ ar. tamen contra. ff. de ſuſp. tut. l. impuberibus. dicit tamen idem vincen. ꝙ ſi contineatur in litteris ꝙ de conſilio eius aſſignẽt ſecus eẽt: tũc enĩ videtur papa ſequi perſone induſtriã ar. ⁊. de offi. leg. c. quoniam ſedes. ¶ Itẽ querit vincen. Quid ſi inueniant epiſcopum mortuum nunquid poſſunt procedere? ⁊ videtur ꝙ poſſũt. ff. de leg. j. l. turpia §. j. de leg. ij. l. peto luci. §. mater. Dic tamen ꝙ non debent procedere. ar. ff. de cõtrahen. emp. l. fi. tñ ſi proprium nomẽ epiſcopi non fuiſſet in cõmiſſione expreſſum bene poſſunt cum ſucceſſore procedere. ar. ⁊. de offi. deleg. c. quoniam abbas. Itẽ

a Addecar di. hic t i. c. de cauſis. §. ilha. ij. nota. ſ. de of. dele. retẽtẽ ꝙ iudex non põt arbitrari penam moris ⁊ allegat alberi. i. l. j. de fur. balnea. ff. ɔ eũdẽ tenẽt panor. mo. ⁊ barba. ꝑdẽ ɔcordia vi. hic declarãtiões ſcit.

b Tenet aſſignatio licet poſſit reuocari cũ cõ. dimo idoneitãtis ſẽ ꝑ ſubintelligatur ⁊ iõ nõ ſit mandatũ ɔditionale. l. ɔditiões. ff. de cõdi. ⁊ demõ. niſi trãſſiret i ſpecificã clauſulã Jo. and. cardi. ⁊ barb.

c Pro reſolutione qõnis ⁊ intellectu. c. cũ oli. ſ. de arbi. vide h̃ ſumma lata ꝑ docto. ⁊ max. e barb. ⁊ feli. vide ẽt bal. i marga. i tbo ɔ́illum ⁊ Jo. and. i reg. null⁹ ex cõſilio. de reg. iur. li. vj.

pone ꝙ eṗs abſens eſt requiſitus: nõ vult venire: preſens nõ vult conſiliũ dare: etiã dicit Vincen. ꝙ poſſunt ꝓuidere. ar. ⁊. tit. ꝓxi. c. ſciſcitatus. ⁊. de off. deleg. c. prudentiã. §. ad minus. C. de condi. inſti. l. j.

D**oniã.** ¶ Preferẽdis.] De h̃ no. ⁊. ó ma. ⁊ obe. c. ſtatuim⁹. ¶ Futura.] de hoc no. ſ̃. eo. c. cognoſcẽtes.

De reſcriptis. Rub.

S**Icut romana.** ¶ Derogat generali.] Querit̃ an ꝑ ſcḋm ꝑuilegiũ derogat̃ ꝑori ſi de primo nõ fiat mẽtio i ſecũdo ⁊ videt̃ ꝙ derogetur vt h̃. ⁊. ⁊. eo. c. paſtoralis. i fi. ¶ Sʒ ɔ. ⁊. eo. c. j. ⁊. ij. ⁊. ⁊. de ꝑſc. c. veniẽs. de deci. c. ex multiplici. de re iud. c. inter monaſteriũ. So. abiectis alijs dicas ꝙ quandoq priuilegium cõtinet ſolum ius cõe qḋ tñ improprie priuilegium dicit̃ vt iij. diſt. c. priuilegiũ: ſʒ tũc eſt iuris cõis reſtitutio vt hic vides. ſ. ꝙ ſibi liceret libere appellare ⁊ tũc ſiue priuilegiũ ſit gñale ſiue ſpãle derogatur ei ꝑ ſcḋm. ⁊ ſi de ꝑmo nõ fiat mentio[d] in ſecundo vt hic vides Idẽ eſſet vt dixi etiã ſi primũ eẽt ſpeciale puta vt ſup cauſa quã habiturus erat ſuper vinea ſibi appellare liceret. Naʒ ſi ſibi aduerſari⁹ obtineret eãdẽ cãm cõmitti ap. re. derogatur priori lʒ de priuilegio nõ fieret mentio in ſcḋo. ſicut legi ꝑ aliã legem derogatur[e] lʒ de veteri noua lex mentionẽ nõ faciat. vt ff. de leg. l. nõ ẽ nouũ. ⁊ ꝑpter hoc dicim⁹ ꝙ ſi plebanus ĩpetret ꝑuilegiũ ſuper decimis ſue parrochie ꝑcipiendis ⁊ poſtmodũ ali⁹ ad quẽ de iure nõ ꝑtineret ſup ꝑcipiẽdis eis decimis ꝑuilegiũ ĩpetret ſiue i totũ ſiue ĩ parte ſcḋm ꝑuilegiũ derogat ꝑmo: etiã ſi de ꝑmo non faciat mentionẽ. in primo ei papa nichil noui cõcedere itẽdebat / ſʒ tñ habita confirmare In ſcḋo vero intẽdebat aliquid de nouo cõferre ĩ ꝑiudicium iuris plebani. Ratio aũt que hic aſſignatur qꝛ ſpãle derogat gñali ⁊c̃. non videtur ſufficiens: ſed illa quam dixi ſcilicet primum priuilegium ius cõmune tñ continebat ⁊ ſcḋm priuilegiũ ius ſpãle: ⁊ ſm hoc expone hanc litteram qꝛ ſpãle ⁊c̃. i. primum reſcriptum ⁊ indulgentia

d Vide rñ an ſint verba derogatoria apponẽda cũ ꝑuilegiũ ɔcedit ɔ ius cõe ꝑ ſpecu. de inſtru. edi. §. nũc aũt. ſſic. ⁊ ſcias. ⁊ inte ꝑ Jo. and. in c. vnico. de excell. ꝑla. li. vj. ⁊ ibi ꝑ dom. ⁊ phi. franciſ pe. de anch. i repe. c. ij pro petr. de reſcr. li. vj. ph. frã. en ã. l. c. j. de cõſt. li. vj. ſup glo. i tbo noſcatur.

e Limita ſʒ phi. frãc. niſi lex manſiuiſſet in ɔtrũ: qꝛ tũc nõ poſſet reuocari iuſ ns ɔ hẽtib⁹ vi cebat etiam glo. ij. de cel. dona. c. j. ꝙ lex ɔſuetudie approbata ſi tollit ꝑ aliaʒ legẽ. ꝙ dĩuṫ ꝑbal. i. l. iij. C. ꝙ ſit lõg. ɔſu. ꝑ ꝑphou materie declarãdõe recurre ad ſcrib. i. c. j. de cõſt. li. vj.

vel ꝓuilegiũ qd cõtra vl̃ ꝓter ius cõe cõti
net aliqd derogat gñali.i.mandato vel re
ſcripto: vel ĩdulgẽtie: vl̃ priuilegio quod
ius commune tm̃ cõtinet: in alijs autẽ pri
uilegijs: que tm̃ priuatum ius continent ⁊
proprie dicuntur priuilegia. iij. diſt. c. pri-
uilegiũ. Itẽ ⁊ in lr̃is q̃ ad lites impetran
tur dic ꝙ ſi primũ priuilegiũ eſt ſpãle ꝑ ſe
cũdũ ſiue ſpãle ſiue gñale non derogatur
niſi de primo fiat mentio in ſcðo vt. ſ. c. ſ.
et. ij. et. ſ. de deci. c. ex multiplici. ff. de leg.
iij. l. vxorẽ. §. feliciſſimo. Si aũt ꝓmũ eſt
gñale ſecũdũ ſpãle derogat ei in ſuo caſu
lꝫ mẽtionẽ de ipſo gñali nõ faciat. ſ. eodẽ.
c. paſtoralis. ⁊. ſ. de offi. leg. c. ſtuduiſti. ni-
ſi tale primũ gñale eẽt / quo expreſſo lr̃as
non habuiſſet / vt. ſ. de offi. deleg. c. ex pte.
j. Uel dic ꝙ ibi primũ erat ſpãle[a]: qꝛ erat
de primo archidiaconatu obtinẽdo ĩ cer-
ta eccl'ia q̃ ſpãlitas ſufficit ad hoc vt de
ipſa debeat fieri mentio in ſecũdo vt. ſ. ca
pitulũ. Itẽ ⁊ in alio caſu ſcðm ſpãle non
derogat prio gñali niſi de primo fiat mẽ-
tio: puta ſi primum gñale omnia ſub gña-
litate contenta ſimul vniuerſaliter conti-
neat: vt ſi dat papa ꝓuilegiũ religioſis q̃-
bus de iure cõi decime nõ debẽtur ſup oĩ-
b⁹ decimis alicui⁹ vallis / ville / vel caſtri
vel papa de gr̃a dat mihi iudicẽ qui de oĩ
b⁹ cauſis meis cognoſcat / vel q' ꝑ nullas
lr̃as cõueniar q̃ de religione nõ faciãt mẽ
tionẽ: tũc ⁊ ſi primum ſit gñale ſecũdũ tñ
ſiue ſpãle ſiue gñale nõ valebit niſi de pri-
mo gñali faciat mentionem vt. ſ. de ꝓſcri.
c. veniẽs. ⁊. ſ. eodem. c. cum ordinem: ſi au
tem primum generale omnia ſub genera-
litate contenta non ſimul ⁊ vniuerſaliter
ſeu actu contineat: vt cum papa mãdat a
licui prouideri de ꝓbẽda vel dignitate in
aliquo regno ſiue prouincia: tũc enim nõ
in quolibet loco mandat prouideri. vl̃ cũ
dicitur in reſcripto. P. ⁊ quidam alij vel
ſuper domo ⁊ rebus alijs: tũc ſecũdũ ſpe
ciale derogat primo generali licet de ipſo
mentionem non faciat: vt. ſ. eodem. c. pa-
ſtoralis. in fine contra. ſ. de fil. preſby. c. ex
tua. vbi primum fuit gñale ⁊ tamen non
derogatur ſibi ꝑ ſecundum ſpeciale. Rñ.
dic ꝙ ibi nec primum generale derogat ſe
cundo ſpeciali / nec ſecundum ſpeciale pri
mo gñali / ſed qd generali auctoritate fa-
ctum erat non reuocatur per generale vel
ſpeciale ſuperueniens. ſ. de reſt. ſpol. c. au-
dita. Item in hac gñalitate q̃ omnia non

a Idẽ tenu-
it glo. fina. in
d. c. ⁊ ibi ſcrib.
vnde dicit hic
card. ꝙ ꝓmũ
erat ſpãle in-
certũ. ſecũdũ
ſpãle certum
materiã cui
iſti⁹. c. vide h
ad lõgũ ꝑ ſcri
bẽtes ⁊ maxi
me barb. ⁊ fe
ly. aliorũ di-
cta aggregã-
tes. ãpliãtes /
⁊ limitãtes.

continet vniuerſaliter ſub gñali clauſula
contenta: ſi ſecundum eſſet generale ⁊ pri
mum / tunc nec ſecundum primo nec pri-
mum ſecundo derogat ante ſpecificatio-
nẽ: ſed facta ſpecificatione in vno deroga
retur ĩ ſpecificatis gñalitati alteri⁹: etiã
ſi in vno non fieret mentio de alio: vt. ſ. c.
paſtoralis. In quibus autem caſibus di-
xi primum priuilegiũ vel primas litteras
preualere / intellige. i. prius preſentatas[b]:
vt. ſ. eodem. c. capitulum ſancte. ⁊. ſ. de ap.
c. vt debitus. ⁊ hoc videtur verum. ſ. ꝙ a
tempore ꝓſentationis vim habeãt: niſi ta
lia ſint priuilegia quę vim ſuam habeant
mox. i. ſtatim poſt conceſſioneꝫ: vl̃ ſaltem
poſtq̃ perueniunt ad illos quibus conce
duntur: vt ſi concedatur alicui ꝙ non poſ
ſit excommunicari: vt de conceſ. pre. c. qꝛ
cunctis. li. vj. ⁊ forte idẽ eſſet in omnibus
priuilegijs in quibus priceps aliquid cõ-
cedit vel dat vl̃ alio mõ voluntatẽ ſuã ex
primit vel inſinuat ꝙ mox velit valere pri
uilegium ar. ff. de acqui. poſ. l. qui abſenti.
⁊ in. d. c. quia cunctis. ſecus autẽ cum pri
ceps mandat aliquid dari vel fieri: qꝛ tũc
poſt tẽpus ꝓſentationis vires aſſumunt
vt ſupra dixi. In lr̃is vero q̃ ſuper appel-
lationibus impetrãtur: ⁊ que in negocijs
tam ceptis loquunt̃: teneas ſm qd dicitur
in. c. oblate. ſ. de ap. ⁊ alijs ↄſtitutionibus
ſup appellationibus promulgatis.

b Fallit i lit-
teris ad bñfi
cia. ⁊ ẽ tex. ſ.
e. c. nbiq. de
reſcrip. li. vj. ⁊
c. eũ q. de pre
bẽ. c. ſi ſoli. ꝺ
ꝓceſ. ꝓb. li. vj.
iũcta ibi gl. ⁊
cõis moder-
noꝝ opinio lꝫ
gloſ. varie lo-
quãt: de lr̃is
aũt ad litte vt
de. c. ſi aũt. ⁊
c. plerũq;. ſ. e.
⁊ hic late per
ſcribẽtes. ⁊ in
d. c. vt debit⁹.

Ex parte. ¶ Cõfirmes] Sꝫ
q̃re papa mãdat
ſniam ↄfirmari cũ ad cõfirma-
tionẽ ſnie ↄ iſtũ q̃ ſuppſſit lr̃as
nõ ſufficit ſũptio prioꝝ lr̃aꝝ: nec etiã pec
catũ ſuũ ſed veritas ꝓbationũ. ſ. eo. c. oli.
ĩ fi. Rñ.[c] verũ eẽ qd opponit̃: ⁊ ideo expo
ne lr̃am confirmes ſententiã ſupple ſicut
rationabiliter fuerit cõfirmãda cognitio
ne ꝓmiſſa. ſ. de ap. c. oblate. ⁊ habes ſimilẽ
expoſitionẽ. ſ. ti. pri. c. cũ. m. ĩ fi. ¶ Per
petuo] Sed nũqd altero iſtoꝝ ꝓbato po-
terit cp̃s ipſum amouere: hic habes ĩ gl.
ꝓ ⁊ ↄ. ⁊ ſatis videtur dicẽdum ꝙ ſi ſub cõ
iunctione copulatiua mandatur in litte-
ris aliquid fieri: ſi vtrũq; cõiunctoꝝ ꝑ ſe
ſufficit ad faciẽdũ de iure id qd mãdatur
ſufficit alterũ ꝓbari[d] vt hic innuitur: ⁊ co
pulatiua ponitur ꝓ diſiunctiua. ff. de ver.
ſig. l. ſepe: qꝛ verba reſcripti referimus ad
ius commune. ſ. eodem. c. cauſam. ſi autẽ
neutrum ꝑ ſe ſufficit tunc neceſſe ẽ vtrũq;
ꝓbari. ſ. eo. c. olim. ſec⁹ aũt in contractib⁹

c Uel dic ſꝫ
ino. hoſtien. ⁊
card. hic ꝙ la
pſa fuerũt tẽ-
pora appella
tiõis ꝓſequẽ-
de. ⁊ ideo con
firmãda ſnia
aut. cũ q. c.
de tẽp. appel.
d Fely. h re
ſtrigit hãc di-
ſtinctionem
quinq; reſtri-
ctionib⁹ ãplia
late enã locu
tus ẽ barb. h
poſt abba. et
alios docto-
res de copula
tiua: ⁊ poterſ
videre ꝑ ino.
card. ⁊ pet. ĩ
cle. in pleriſq;
de electi. ⁊ ꝑ
eũdẽ card. in
c. paſtoralis.
ſ. e. ⁊ trãct. ꝺ
pautris. in
trac. ꝺ poteſt.
cap. ſed vac.
iij. ꝓludio.

et vltimis voluntatibus vbi vtriꝗ côiunctorum parendū eſt.ff. de verb.ob.l. ſi ꝗs ita.ꝛ.ff.de codi.inſti.l.ſi heredi. Et eſt ratio diuerſitatis quare aliud in reſcriptis nam in eis ꝯſideramus voluntatē ſcribētis referendo eā ad ius cōe vt dixi per.c. cām.ꝫ.eo. hoc eni volumus qđ noſtre leges volūt dicit imperator.in auf.de iud. §.omis autē.in contractibus autē ꝛ vltimis voluntatibus conſideram⁹ volūtatē contrahentiū ſeu teſtantiū:ex affectione eīn cuiuſlibet ſermo recipit interpretationem.ff.de reg.iur.l. capiēda.§. qđ factū. affectionē aūt cuiuſlibet reſtituentis aut teſtantis aut ꝯtrahentis poſſumus interpretari ex eo ꝙ ſic protulerunt.ff.de lega. iij.l.nō aliter.de interpretatione in reſcriptis contractibus ꝛ alijs nor.ꝫ.eo.c. cauſam que.

CEterum ¶ Priores.] Pone ꝙ impetrator p̄mus tractus coram ſecundis iudicibus ꝓponit corā eis primas preualere et petit ſi de hoc dubitetur eligi arbitros iuxta tenorē.c. paſtoralis.ꝫ.eo. Querit an hoc ſufficiat ad hoc ꝙ caſſetur quicqđ poſtea factum fuerit p eoſdē iudices:ꝛ videtur ꝙ ſufficiat. quia cum p̄mus impetrator procedi petierit ſm debitum ordinem iudiciorū.l. ſm tenorem pred. dec. paſtoralis.ꝛ in ipſo iudicio ordo fuerit omiſſus non debet valere qđ fit ij.q.vj.§.item ſnīa.ꝫ. eod.c. cum dilecta.ꝛ de offi.de leg.c.venerabili. nec ꝙ a tali proceſſu neceſſe ſit appellare. vt in dicto.§.item ſnīa. Rñ. ſecurius ꝛ iuſtius eſt exceptionem ꝓponere ꝛ appellare ſi non admittat:qꝛ lꝫ contra tales poſſit excipi vt hic/iudices tñ iuriſdictionē habent per eas [a] quod ex eo apparet ꝙ teneat proceſſus per eas habitus niſi fuerit exceptum etiam ꝙ poſt annum valeat contra negligentem.ꝫ.eodem.c. ſi autem. c.plerūꝗ.ꝛ.c.ſuper litteris:vbi nota.non obſtat quod opponitur de proceſſu omiſſo vel ordine/quia illud locum habet in proceſſu cauſe ſubſtantiali.(puta lit.cōteſtatione)et ꝙ ſentētia feratur in ſcriptis ꝛ ſimilibus. Item pone ꝙ pendente lite coram primis iudicibus ſuper hoc per ſecundas litteras priores ſint reuocate:necnon:vel etiam nō pendente partes veniunt coram ſcđis iudicibus ꝛ ꝓcedūt coram eis ſuper p̄ncipali queſtione tacito vel expreſſo de partium cōſenſu. Queritur an primus impetrator litteris ſuis ꝛ queſtioni de reuocatione renunciare videatur? Dic ꝙ ſic ar.ꝫ.e.gratū.e.c.ex parte.e.inſinuante.de offi.delega.ꝫ.de re iud. c.inter monaſterium.ꝛ ꝫ.de teſt.c.cum veniſſent. Idem eſt ſi pēdente queſtione coram ſcđis iudicib⁹ vel non pēdente partes corā primis iudicibus procedāt: nec ſecundus contra litteras primas aliquid proponat ꝙ valeat ꝓceſſus coram p̄mis iudicibus habitus vt in iuribus pred.qđ eſt verum forte [b] etiam ſi ſecunde reuocabāt primas aut qꝛ reuocatio in fauorem partis impetrātis fiebat cui fauori ptes poterant renūctare.ꝫ.de fo.compe.c.ſi diligēti.ꝛ no.ꝫ.eod.c. paſtoralis. circa medium.iij.col.inter cetera ſi qñ non leg.

a Attende hic paululū: qꝛ abb.alleg. hic ꝯpoſtel.ꝯ ſuā itētionē ꝛ credo ꝙ voluit allegare tanc.ꝗ vt refert cardi.tenuit ꝙ ſcđe lře erāt nulle ipo iure ſi nō facerēt de primis mētionē quā etiā tꝫ ꝫ barb.pcđe ſi:ꝯ quē reprobat hic Felin⁹ ꝫ.ı.nō eſt nullū.vbi intitur ſatiſfacere. Barba.

b Lꝫ hec ſit cōis opinio tñ Ioā.tꝫ hic ꝯtrā ꝑ multa iura ꝛ multū titubauit In no.c.j.de cōceſſiōe p̄bēd. li.vj.ſuo more ꝫ cumulat materiā feli.

CUm ordinem.

¶ Specialiter.] Querit quare huic priuilegio qđ eſt generale ad omnes de ordine eodē per ſpecialem conceſſionē nō derogat.vt.ſ.c.j.ꝛ.ꝫ.c.paſtoralis. Rñ.qꝛ hoc ꝑuilegium licꝫ gñale ſit cōtinet tñ oīa ſub gñalitate contēta [c].ſ. oīa monaſteria eiuſdē ordinis. Itē ꝛ ſimul remouet oēs lras ꝗ cōtra hoc ꝑuilegiū fuerint ipetrate:ꝛ iō nō valet ſpāle ſi de iſto mētionē non faceret vt dixi.ſ.c.j.

¶ Mentione.] Querit qualiter de ꝫ ꝑuilegio mētio fieri dēat. Rñ. aut lre de iure cōi ipetrant.ꝯtra ciſtercienſes ſup decimis vel alijs ſup ꝗbus ſunt ꝑuilegiati:et tūc ſufficit ꝙ de ordine fiat mētio ad hoc ꝙ lre valeāt:licꝫ ciſter.poſſint ſe tueri ꝑuilegio ꝯpetēti.vt hic:aut impetrant lre vl indulgētie ꝯ priuilegiū qđ habēt ſup decimis vel alijs i quib⁹ ſunt ꝑuilegiati.vt ſcꝫ eū ꝯ priuilegium qđ habēt ciſtercieñ. aliquid ipetranti datur vel retineri conceditur vel mandatur:ꝛ tunc neceſſe eſt ꝙ de priuilegio fiat mētio hoc modo vel ſimili non obſtañ.tali priuilegio.ꝫ. de re iud.c.inter monaſterium.ꝛ nor.ſ.ca.j.

c Adde hic cardi.iij.ꝯtra iducētē.c. duđū.de p̄bē.in vj.ꝯ hāc regulā poſtmodū rñdet concordando.

SAm te ¶ In eodē capitulo.] Querit qre p hoc mandatū ep̄us teneatur ad receptionem illius cuꝫ hoc mādat capitulo ꝛ tanꝗ capło ſit directū vnde non potuit ep̄m ſingulariter obligare.ar.xij.q.ij.§. qui manumittitur.ff. de re iud.l.inꝯſi.§. vniuerſitat. Rñ.ad hoc vt hoc capi.ꝛ formas ſimiles ꝗ ſuper re

a Iſta ſte tēnis opinio ſibi tñ mihi videt durum adherere qꝛ cū papa mādat non ꝑñti peātē ꝙ cōferat facit eum delegatū. c. cū aliqbꝰ. ſ. e. lib. vj. ⁊ ſic ſi capitulū non ſucceſſiſſet ep̄o ī ꝑtāte cōferēdi beneficia ſiue ꝓ̄bendas. c. j. ne ſe. de vac. li. vj. c. illa. ſ. ne ſe. vacā. ⁊ papa eis mādaret ꝙ cōferrēt viderētur dicēdi delegati rōe ꝓ̄dicta niſi textꝰ repugnaret in eo ꝙ dicit non ſpectare ad eos collationē/ ſȝ ad ep̄m qꝛ ſi fuiſſent delegati mala erat allegatio canonicoꝝ ſiue excuſatio. dicēdū eſt igit ꝙ papa credebat ad eos ſpectare collationē ⁊ ſic nō faciebat delegatos alleg. c. cū aliqbꝰ. ⁊. c. ſȝ. ſ. de off. ordin. ⁊ iō niſi inter eos fuiſſet reptꝰ hñs ꝑtātē ꝯferēdi nō valuiſſent lr̄e nec ꝓfuiſſent ſȝ qꝛ iſte ep̄s reptꝰ ē inter illos qꝛ nōdū ꝯſe ratꝰ vt dicit tex. nr̄ iō non vacauerant eiꝰ ꝓ̄ben bn̄ficia. c. cū ī cunctis. §. qꝛ vo. ſ. de elec. ⁊ tñ cōfirmatꝰ poterat cōferre bn̄ficia. c. noſti. ⁊. c. tranſmiſſam. ſ. de elec. lȝ vt dixi mꝰ adhuc canonicꝰ illiꝰ eccleſie eēt iō ꝓpter bonum obediētie debuit iſte ep̄s obedire man

ceptionibus aliquoꝝ capitulo dirigunt bene intelligas: ſcire debes ꝙ forma per quam mandatur capitulo vt aliquem in canonicū ⁊ in fratrem recipiāt diuerſos habȝ effectus ſm̄ caſuum diuerſitatē. aliquando eñ non ad capitulū ſed ad ep̄m collatio ꝑtinet/ ⁊ tunc ſi eccleſia vacante ſcribatur capitulo ſuper alicuiꝰ receptione in canonicū vt hic fuit/ tunc papa videtur ſcribere pro receptione iſtius capitulo tanꝗ̄ ep̄i vices ī hac parte gerētiᵃ. nā licet prebende collatio nō deuoluatur ſede vacante ad capitulū. vt. ſ. ne ſed. va. c. penultimo alia tñ q̄ ſunt iuriſdictiōis deuoluūtur ad ip̄m: ⁊ gñaliter tunc capl'm negocia eccleſie expedire debet. ſ. de maio. ⁊ obe. c. his q̄. et. ſ. de here. c. ad abolēdam. vnde vacante ſede tenet capl'm auctoritate pape ⁊ vice ep̄i recipere illum ꝓ quo papa ſcribit. per quā receptionē ius queritur recepto. creato autē ep̄o vel electo qui adminiſtrationem habeat anteꝗ̄ capl'm mādatū compleat ceſſat poteſtas capituli ⁊ redit ad epiſcopum vt hic hēs expreſſe. ⁊ mādatum directū capitulo intelligitur ſi res ī eodem ſtatu perſeueret. ar. ff. ſi ex nox. cā aga. l. j. nec hic papa innititur huic rōni. ſ. ꝙ ep̄us tēpore date eſſet de capitulo vt pote archidiaconus ad ꝗ̄ ꝙ ep̄us teneatur cōferre. nam quilibet alius extraneus factus epiſcopus tenetur hoc adimplere mandatum: ſed ad hoc vt oſtendat quare non ſcribit et tunc tanꝗ̄ epiſcopo cū non eſſet qꝛ nullus alius erat ibi cui papa deberet ſcribere ſede vacante niſi capitulo vel ad hoc vt eum redarguat de mādato in eo ꝙ dicebat ſe nullū recepiſſe mādatum cū conſtet eū ⁊ ſingulos de capitulo recepiſſe mandatū qꝛ licȝ ſi manſiſſet archi. non ligaretur ſingulariter. vt ī. §. qui manumittit. ex quo tñ fuit ep̄us cepit ligari cum (vt dixi) ꝑrās capituli ⁊ mandatū pape fuerint in ip̄m poſtꝗ̄ epiſcopus fuit trāſfuſa. Sed ꝯtra. ſ. de ali. iud. mu. cā facta. c. j. vbi innuitur ꝙ ſi ille contra quē littere impetrant poſſeſſionem ſup qua impetrans eū cōuenire volebat in aliū transferat: ille in quē poſſeſſio eſt trāſlata non ꝯuenit per eaſdem litteras niſi eius malicia interueniſſet. Cum igitur hic malicia epiſcopi nō interuenit ergo per lr̄as contra ep̄m impetratas cōueniri nō poterit: maxime cū reſcripta reſtringātur: et non extendant ad alias ꝑſonas. ſ. eo. c. cum in multis. li. vj. ſ. de offi. delega. c. p. ⁊. g. Rñ. verum eſſe ꝙ iuriſdictio contra viceſgerentem mandata contra dominum non extenditur cum ſit reſtringenda (vt dixi) vnde fateor ꝙ delegatus contra capl'm vel contra quēlibet alium vicegerentē datus contra ep̄m vel alium ſucceſſorē: niſi forte lis conteſtata eſſet non ꝓcederet: nec hoc hic dicit/ ſed in mandato ſecus eſt ꝗ̄ in iuriſdictione. nam mandatū vicegerenti factum artat ſucceſſorē vel dñm vt hic. Ratio diuerſitatis hic eſt quia vt dixi iuriſdictio ꝑ litteras data reſtringitur: ſed mandatū nō nam ſubditus q̄cunqȝ poteſt debet obedire nec eſt reſtringēda obedientia. xix. diſtin. c. in memoriam. viij. q. j. c. ſciendū xj. q. iij. c. ſi dñs. ⁊. c. qui reſiſtit. Sed pone ꝙ exiſtente ep̄o ad quem collatio pertinet predictū mandatū fuiſſet directum capitulo: nunq̄d capitulū tenetur eū recipere? Dic ꝙ nō: imo lr̄e eſſent ſubrepticie ſiue capitulo ſiue alij ad quem collatio ꝓ̄bendarum non ꝑtineat/ ſcribatur viuēte epiſcopo vt aliquē reciperent in canonicum vbi collatio pertinet ad ep̄m: cum ꝓ̄dictum mandatū magis ſit officij ſollicitatioᵇ ꝗ̄ iuriſdictionis datio. ar. ſ. de off. ar. c. graue. Item pone ꝙ ſcribat ep̄o ad quem collatio pertinet in forma predicta ⁊ ante ꝓ̄ſentationem ei factā moritur epiſcopus: nunquid capl'm ꝑ illas lr̄as tenetur eum recipe? Dic ꝙ non. nā licȝ mādatum in quo capitulo ſcribitur creato ep̄o ad ip̄m redeat (vt dixi) ab epiſcopo tñ ad capitulū hoc caſu nō redit: qꝛ cum ſcribitur capitulo ſede vacante ſibi tanꝗ̄ gerēti vices epiſcopi ſcribitur. at cū epiſcopo ſcribitur nō intelligitur ſibi ſcribi vt capituli viceſgerenti: imo vt ſuas. ⁊ ideo mādato directo ep̄o capl'm non includitur ſecus forte eſſet ſi ante mortē epiſcopi littere fuiſſent epiſcopo p̄ntate: nam tūc capitulum cū in ius ſit ſucceſſor epiſcopi. vt in princi. glo. dixi. debet proſequi ⁊ explere factum cū epiſcopo inchoatū. ar. ſ. eo. c. ſuper litteris. Item aliq̄n collatio prebende pertinet ad capl'm: ⁊ ei ꝓ quo ſcribitur nondū eſt collatio vel inueſtitura facta de prebenda vel canonicatu et tunc ē pape intentio. vt capl'm non tñ ea q̄ facti ſunt faciat ſcilȝ recipere: imo vt ius canonie conferat: niſi ſit receptus per talē receptionem ius aſſequatur canonie. et ꝗ̄

dato tñ ꝓpter bonū obediētie: tū qꝛ vt ꝓ̄ dixi card. iſte lr̄e erāt fauorabiles reg. odia reſtrīgi fauores āpliari ꝯuenit de reg. iuris. li. vj. ideo vult eas extēdendas. Itē bn̄ficiū principis ē extēdēdū. c. cū dilecti. ſ. ꝺ dona. c. olī. ſ. de verb. ſig. l. bn̄ficiū. ff. de cōſt. prin. ⁊ ꝑ iſto intellectu facit textꝰ ī fine cū dr̄ ī lr̄a cū adhuc eſſes. ⁊ c. q̄ vba ſine dubio iportāt hūc intellectū: licet doc. ꝓ̄ ad hoc nō pōderauerint lr̄aȝ iq̄ vt mihi videtur multū affert huic intellectui ꝓcedebat iſte intellectus ā. c. ſi. ꝺ ꝓ̄b. l. vj. ⁊ ſm̄ hūc intellectū vltra doctores elicere poſſumus ex hoc textu ꝙ electꝰ ſi ꝯſecraturꝰ retinet ꝓ̄ben bn̄ficia vt l. di. §. qꝛ vo. qꝛ nondū dr̄ ep̄s. c. ſic. xl. diſt. ⁊ glo. ij. e. j. ſ. de relig. domi. ⁊ ꝑ ēpliande huius notab. vide hoſt. in ſūma de elect. §. q̄ vero tpe. ꝯ. i. ꝯſecratꝰ. ⁊ ꝯ. ſequen. ſecꝰ aūthēs diceret ī abbate cuius ꝓ̄ben bn̄ficia vacāt ꝑ ꝯfirmationē hita pacifica poſſeſſiōe Oldr. notat ꝯſi. xiiij. vide eciā not. ī. c. i. ſ. ꝺ ſuppl. negli. ꝓ̄la. ⁊ panor. c. inter monaſteriū ſ. de re iudic. Anth. decre.

b Inde eſt ꝙ receptꝰ de mā

dato pape p ordinariū collatorē nō dr recept⁹ auctoritate pape niſi hoc mandauerit papa c. cū aliqbus j. eo. li. vj.

caſu caplm debꝫ eū recipe nō qlibet ſigillatim extra capitulum: quia per talē receptionem ſine electione ius recepto nō q̄ritur. j. de elec. c. in geneſi. et. c. quia propt lxxiij. diſt. c. j. ꝛ. ij. vnde male faciunt executores in hoc caſu qui aliquos de caplo quos inueniūt in curia vel alibi extra capitulum compellunt vt eum recipiant in canonicū ꝓ cui⁹ receptione capitulo mādatū dirigitur[a] ꝛ ita nō ſingulariter mādatur ipſis ar. pred. §. qui manumittitur/ et ſufficit ꝙ ſinguli eū recipiant ex quo ſunt in capitulo nec obſtat. c. in geneſi qꝛ illud eſt ſpeciale in electione vbi for. c. qꝛ propter. locum habꝫ vt no. in. d. c. in geneſi. Sed qd ſi canonici nollēt ad capitulū conuenire ſicut aliqui q̄nq3 mali faciunt? Rñ. poteſt executor ad hoc eos compellere cum oīa videantur ſibi mādata ꝛc. j. de offi. deleg. c. preterea. Item executor cautius faciet vel tuti⁹ ſi eū ad cuius officium ſpectat capitulū conuocare cōpellat vt cōuocet vel per campanam vel p nunciū vt eſt moris. Aliqñ vero ei pro cuius receptione ſcribitur iam eſt facta collatio vel inueſtitura per papam vel p alium qui hoc potuit: ꝛ ſiue collatio ſiue electio ſpectat ad capitulū ſiue epiſcopū ſiue alium eſt ſcribentis intentio vt ſibi p receptionem ea que ſunt facti tribuantur ius enī canonicatus iam per collationeꝫ vel inueſtiturā habebat: ꝛ tūc ſinguli de capitulo tam in caplo q̄3 extra poſſunt et debent eū recipere qm̄ in hoc tam vniuerſis q̄3 ſingulis videtur mandatū vt eū recipiant ꝛ pro canonico habeant. Sed receptus per hanc receptionem ius canonicatus non q̄rit ſi prius ipſum nō habuit.

a Qñ mādatū factū capitulo extēdat ꝛ cōp̄hendat ſingulare vꝫ ſingulariter p̄h̄ant obedire vel ſibi cōiter vide hic late p doc. ꝛ p̄cipue p Bal. ꝛ Fel. dicta aliorꝫ ſuo more cōgregātē textū hēs etiam clarꝫ cuncta mēbra p̄ſequētē c. mādatū. de p̄bē. lib. vj.

Item pone ꝙ executor[b] datus vt aliquē faciat recipi in canonicū ꝛ ſibi prouideri de aliqua p̄benda in aliqua eccleſia certe dioceſis vel prouincie non obſtāte certo canonicoꝝ numero vbi collatio pertinet ad ep̄m vadit ad eccleſiam: epiſcopus excuſat ſe ꝙ non comp̄henditur in litteris eū receptio nō ſpectet ad eū ſed collatio. Item capitulū ſe excuſat ꝙ non debꝫ aliquem recipere niſi eum cui primo p ep̄m facta eſt collatio. Rñ. Obtinui de facto i cauſa grāmatici ꝙ epiſcop⁹ poteſt p executorem compelli vt conferat ſibi canonicatum: deinde compellant canonici vt eum ad ea q̄ ſunt facti recipiāt ſcꝫ ad ſtallum in choro et locum in capitulo: ꝛ in aliis eum pro canonico habeant de qua facti receptione. ſ̄. dixi. Nec enī ille executor poteſt canonicatū conferre cum ſolaꝫ compulſionem habeat: ſi autē contueat ꝙ ſi capitulū eum recipe noluerit tu mandatum aplicum exequaris: tūc executor habet duas vias quia poteſt compellere ſi vult capitulum ad recipiendū ſicut poteſt illum ad quē collatio ſpectat ad cōferendum canonicatum cōpellere vt dixi.

b De officio executoris vide late p Guillermū de mōte laud. card. ꝛ Jmo. i cle. vnica. de offi. deleg. vbi materiā diſcutiūt ꝛ pertractāt p varias queſtiones.

Item poteſt canonicatū conferre ſi capitulum non recipiat eū: vel ille ad quē collatio canonicatus ſpectat non conferat. dūmodo hec clauſula ſit in littera nō obſtante certo canonicoꝝ numero: nec debꝫ hoc caſu executor dicere. Ego te recipio vt fecit magiſter Jo. angoliſineñ. executor/ ſed debet dicere. ego tibi confero canonicatum vel inueſtio te de canonicatu talis eccleſie et hoc poteſt facere nulla canonia vacante/ gr̄a illius clauſule nō ob. certo canonicorum numero. Sed quid ſi eſſet datus executor ad ꝓuidendum alicui de canonicatu et prebenda in certa eccleſia ſiue in aliqua eccleſia prouincie vel dioceſis cum clauſula non obſt. certo canonicorum numero. Rñ. tunc videtur ꝙ non poſſit canonicatum conferre ſi nō vacet cū ſit inhibitum beneficia cōferre anteq̄3 vacent. c. nulla. j. de conceſſ. preb. curia tamē tenet ꝙ talis executor poſſit prouidere de canonicatu[c] cuius prebēda nō vacet. Si queris ad quid valet ergo hec clauſula non obſt. cer. canonicorum nūero? Rñ. quia ſine illa non poſſet executor prouidere vbi certus eſſet numerus. j. eo. c. conſtitutus. et de ap. c. dilecto. Item ſi queris quare cum alia forma. ſ. quādo cōtinetur in littera ꝙ ſi capitulum eū nō recipiat/ tu mandatum aplicum exequaris poteſt executor nullo canonicatu vacante canoniam conferre. Rñ. hoc ex forma mandati habetur ex quo ſcribitur capitulo vt recipiat: et ſi non fecerit mandatur executori ꝙ faciat id qd̄ capitulū erat facturum: caplm autē per receptionē canonicatū dediſſet. vt not. ſ̄. eo. c. Alij dicunt ꝙ ſm̄ vtrāq̄3 formā ſiue dicatur ꝯferas ſiue dicatur exequaris poteſt nulla p̄benda vacante canonicatū ꝯferre dūmodo i litteris ſit hec clauſula non ob. cer. cano. numero. ꝛ hoc ſeruat modo curia. Sed dñs Innocentius dicebat ꝙ ſi fauorabile fuerit reſcriptum vt ſi papa mandat legato

c Qñ canonicat⁹ poſſit cōferri anteq̄3 vacet ꝛ nō p̄benda ꝛ quare hoc vide card. di. q. j. ꝛ. ij. cleme. fin. de p̄b. ꝛ Guil. de mō. laud. ibi dicit ſe ē q̄re. ꝛ Petr. de an. h. i rubrica de cōceſſ. p̄b. in clemē.

ſuo vel alij ꝙ prouideat ſuis clericis vel
perſone ydonee non obſtante numero be
neficiandi nomine non expreſſo. tunc ille
cui ſcribitur bene poteſt dare canonica=
tum licet non vacet: ſecus vbi reſcriptum
erat odioſum. vt quia nomen benefician=
di erat expreſſum in litteris. et nota. ſimi
le. c. cum adeo. et hec viſus eſt papa ſenti=
re. et hec habent locum vbi executor va=
let prouidere in eccleſia qua eſſet certus
canonicorum numerus vel prebẽdarum
Sed quid in eccleſia in qua non eſt nu=
merus / nũquid executor datus ad proui
dendum poteſt ſtatim canonicatum con=
ferre? Reſpõ. ſi non eſt i litteris hec clau
ſula non obſtan. cer. canonicorum nume=
ro. non poteſt ibi prouidere. Diſtingue
tamen vt ſequit ꝙ aut pred. clauſula eſt ſi
ue nõ eſt in lr̃is: tunc nõ video quare ſtatĩ
ꝓuidere nõ poſſit. cũ eni ibi non ſit vaca=
tura prebenda. vt. ſ. de ꝓben. c. dilecto / q̃d
expectaret executor. fateor tamẽ ꝙ ſi pro
uentus non ſufficiunt[a] pluribus ꝙ poſſũt
canonici de hoc excipe ⁊ appellare: qꝛ nõ
ponẽdi ſunt in eccleſijs niſi quatenus ſuf
ficiũt facultates. ſ. de inſti. c. j.

Taures. ¶ Minorib⁹] Sed nũquid
eſt idem ſi ſuper maiorib⁹? dic
ꝙ ſic[b] multo forti⁹ cũ hic fraus
comittatur. ar. ſ. de elec. dudum. ij. ⁊ ideo
ſupple maxime. ¶ Vires] Sꝫ nũq̃d exce
ptio hec de ſuppꝛ̃ſione veritatis vitiat lit
teras ⁊ ꝓceſſum per eas habitum: dic vt
notatur. ſ. eo. c. ſuper lr̃is. i pe. col Itẽ nũ
q̃d hec exceptio poſſit poſt lit ↄteſt. oppo
ni ſiue ꝓponi: v̄ ħ no. ibidẽ. ¶ Bñficijs]
De q̃bus bñficijs loquit? Rñ. cum impe=
trat ſuper beneficijs obtinendis de obtẽ=
tis mentionem non faciẽs: vñ de his lr̃is
commodum habere non debet. ſ. eo. cum
adeo. ſ. de cle. nõ reſi. c. conquerẽte. de pre
ben. c. cum teneamur: vl' intellige cum im
petrat ſuper obtẽtis in eccleſia ad quam
tranſlatus eſt percipiendis in eccleſia a
qua ex toto tranſlatus eſt: non enim valet
reſcriptum cum per trãſlationem intelli=
gat vacare pria eccl'ia vel dignitas. xxi.
q. ij. c. ſi q̃s. ſ. de ꝓb. c. de mlt̃a. ſec⁹ forte ſi
de eccl'ia ad eccl'iaꝫ vel de ꝓbẽda ad ꝓbẽ
dam: vel ad bñficiũ ſimplex trãſiret: nam
tunc valet reſcriptum ſuper redditib⁹ pri
orum beneficiorum obtinendis quouſqꝫ
eis ſentẽtialiter priuetur. ar. ſ. de ꝓb. c. cũ
nõ ignores. viij. q. ij. nonne. tamẽ ſi impe
trãs nominet ſe beneficiatum i vna eccle=
ſia non impetrabit ſuper beneficio alteri⁹
eccleſie: ⁊ hoc ſeruat curia ne videatur be
neficiorũ pluralitatem approbare niſi fa
ceret papa gratiã impetrãdi. ¶ Dignita
tis] ¶ Querit[c] hic Vincentius: pone ꝙ
iſte qui dignitatis nomine ſuppreſſo litte=
ras impetrauit ſuper beneficio obtinẽdo
amittit dignitatẽ? aut dimittit anteqꝫ lit=
teras preſentaſſet: nũquid valent littere?
⁊ dicit Vincen. ꝙ non valent: quia tem=
pus date attẽditur. ſ. eo. c. eam te. ſ. de ꝓ=
ben. c. poſt ceſſionem. ⁊ obeſt dolus ab ini
tio habitus. xvj. q. iij. §. poteſt. Item po=
ne ꝙ quando impetrauit non habebat di
gnitatem: tẽpore vero preſentationis ha=
bebat: nunquid valent littere? videtur ꝙ
ſic: quia beneficijs iuuari nos oportet. ff.
cõmo. l. commodati. ⁊. ſ. cõmo. c. cum gra
tia. Rñ. lꝫ reſcriptũ canonicum fuerit / ab
initio perdit tñ effectum: qꝛ vexarent mi=
nores ſuper beneficijs / qð hic ꝓhibetur.
Item tempore preſentationis ⁊ ante hec
eſt legitima exceptio: tu es bñficiatus. ſ.
eo. c. cum adeo. ⁊. ſ. de ꝓben. c. cum tenea=
mur. ⁊. c. ſuper inordinata: verũtamen va
let proceſſus per litteras habit⁹ ſurrepti=
cias[d]. vtrum aũt teneatur quis renũciare
beneficio per litteras ſurrepticias obten=
to not. ſ. eo. c. ſuper litteras.

Thec aũt. Sed nũq̃d vidimus ſe
pe cõcedi magnatibus litteras
a papa ꝙ coram certis iudici=
bus expreſſis in litteris reſpondeãt de ſe
querentibus ⁊ non ↄpellant corã alijs iu
dicibus delegatis reſpõdere? Dic plane
ꝙ ſi papa in modum indulgentie cõcedat
alicui formã ꝓdictã puta dicendo indul=
gemus vel concedimus de gratia ſpecia=
li vel verbis equipolentibus vtendo: tũc
valet. ſicut ſepe de facto vidimus per ple
nitudinem poteſtatis alius hoc non poſ=
ſet concedere. Si vero in modum conceſ
ſionis ſiue ꝑmiſſionis tñ de iure / puta ſi=
ne aliquo de verbis predictis vel equipol
lentibus vtendo hoc generali commiſſo
concedatur non valent littere: vt hic ſiue
verbum elegerint ſit preteriti temporis ſi
ue futuri. i. ſiue ſint in litteris expreſſi certi
iudices ſiue non: qꝛ datur ĩpetratori pote
ſtas vt eos eligat / ⁊ hoc ꝓpter nimiã ge=
neralitatẽ que reprobatur. ſ. de app. c. ij. ⁊

a Licet vn⁹ ſol⁹ põt ſe op
ponere cũ q̃ñ nõ ſuppetunt
facultates ec=
cleſie opprobri
oſum eſt cleri
cos mẽdicare
ſm Innoc. ꝑ
c. diacon.
xcij. diſt. de q̃
recurre ad
card. c. ex pte
de cõceſſ. ꝓb.
viij. notab. ⁊
ibidẽ panor.
v. notab. poſt
alios doct.

b Card. hic
ↄ̃trario. j. di
cit hãc lr̃e ſẽ=
tẽtiã nõ ꝓcede
re cũ rõ text⁹
nõ poſſꝫ adap
tari panor.
tñ ħ poſt bal.
⁊ alios repro=
bat ei⁹ opinio
nẽ approban
do iſtã q̃ cõis
eſt.

c Adde ad
iſtã gloſ. not.
in ſpeculo clerica
lis. c. j. de cle=
ri. ꝑiug. li. vj.
⁊ bartolome.
brix. in. ix. q.
domi. q̃ voluit
ꝙ ſi cleric⁹ ha
bẽs gr̃aꝫ a ſe
de ap̃lica vt ſi
bi ꝓuideat in
certa eccl'ia ſi
ↄtrarit poſt cũ
vnica virgine
⁊ illa ꝓmoria
tur ante vaca
tionẽ: non eſt
põt cleric⁹ vti
ꝑſata gr̃a: et
ille ipedimen=
tum medij tẽ
poris ipedit ſi=
cut ipedimen
tũ extremorũ
his etiã iũgẽ
dicta bartol.
brix. in. vj. q.
venerabili.

d Vide bal.
l. l. j. C. de col.
deteg. j. cõtra
rio. ⁊ lud. ro.
conci. cccxxx.
vnã limitatio
nẽ notabilem
ad materias
recitãtes.

hic Itē ꝛ qꝛ ordinarie iuriſdictioni multū derogatur qđ eſſe non dꝫ.ſ.de off.or.licet.ſ.de maio.ꝛ ob.c.per tuas.xj.q.j.c.peruenit. Item nimia gn̄alitasᵃ reprobatur .ſ.eo.c.ſedes.ff.de iur.fiſ.l.ita fidei. Sꝫ de forma p̄dicta quero eo caſu ꝙ valet.ſ.cum ex indulgentia impetrator vult me conuenire ſuper queſtione quā non habebat cōtra me tp̄e impetrate indulgētie queritur an poſſit:ꝛ videtur ꝙ poſſit propter gn̄alitatē idulgētie q̄ ad futura ꝛ p̄ſētia videtur extēdi.ar.ff q̄ res pig ob.po.ꝛ .ſ. de priul. c.qꝛ certa. Sed dic cōtraᵇ: qm̄ p̄dicta littera ꝛ ſi contineat indulgentiam commiſſionem tamen de iure communi cōtinet: ſed commiſſiones ꝛ reſcripta ad futuras non extenduntur controuerſias.ſ.eo.c.vlti.et precipue cum hec indulgentia ſit odioſa:ꝛ ideo reſtringenda.

ᵃ Adde andre. ſicul. in cōci.xvj.ij.volu.nu.vij.vbi dicit liberationē gn̄alē eē captioſā. vn̄ dixit panor. cōſi.cxiij.ij.pte.cōſi.ꝙ liberatio gn̄alis venit reſtringenda ꝛ ibi vide rōnes ꝛ l cōſi.xcvij.eadē pte ꝯſil.

ᵇ Niſi ſit factus ordinarius: qꝛ ſufficit ordinariū eē certū tp̄e quo exercet.c. ab:bate.ſ. de verbo.ſignif. vel ſi q̄ſi ordinarius vt nota. cle.ij.iſto tit. vel delegatꝰ ad cauſas vniuerſitatis publicatus conſeruator.c.ſtatuta.de offi.de leg.li.vj.

Ex parte.

[Nulla mētio] ¶ Sed quare debet facere mētionē de appellatione propria cum ſibi liceat appellationi renunciare.C.de app.l.ſi q̄s litem:ꝛ per conſequens litteras impetrare ſup negocio de appellatione ꝓpria mētione non habita? R̄n̄.appellatus conſenſit app.ꝛ ideo littere obtente ſuper negocio de quo appellatum extititnon valētᶜ .ſ.de app.c.cordi.ꝛ.c.ſepe. vel forte intererat appellati ꝙ appellās ſuam appellationem proſequetur:vnde in appellati preiudicium renunciari non poterat.ff.de reg.iu.l.nemo al's ſi appellatus non conſenſiſſet vel al'as et non intereſſet quare prohibetur appellans appellationi ſue renunciare. Alij tn̄ dicūt ꝙ tam appellās q̄ꝫ appellatus debēt facere mentionē de ſua appellatione. Item nec potuit ſuper appellatione ſua appellās impetrare cum ei renunciauerit aduerſarium poſtea ſpoliando.ſ.de app.c.an ſit.

ᶜ Inno.l.c.ex litteris patriarche.ſ. de offi. deleg. viꝰ ē dicere ꝙ valēt līe q̄ſ nō appellatione mētionē non faciāt: ꝛ ideo rep̄hendit eū lud.ro.conſi.cccxxx. in p̄ncipio.quinimmo ipſe inno. tenet hic ꝛ in.c. dilecti.ſ. de maior. ꝛ obe. ꝙ non valent quē ſequitur archi.c.cōcertationi de appel.li.vj.

Sciſcitatꝰ.

[Impotentia.] ¶ Queritur an impotētiaᵈ iuris impediat committere ſi intereſſe nō poteſt? R̄n̄.impotentia iuris impedit cōmittere:qꝛ cū nihil habeat nihil dare poteſt.j.q.vij.c.daybertū.impotentia aūt tēporalis facti non impedit commiſſionem .ſ.de off deleg.c ſi ꝓ debilitate.ꝛ.c.paſtoralis.ſed an condelegati teneātur ſubdelegatū admittere dicitur.ſ.de off.deleg.c.corā.¶ Item querit an hę exceptiones iuris ꝛ facti contra ordinarium poſſint opponi? R̄n̄.cōtra delegatū locum hꝫ:ꝯtra ordinariū aūt qn̄ādiu in dignitate tolleratur locum nō habꝫ niſi de excōmunicationeᵉ exciperetur vbi eſt ſpeciale .ſ. de officio delega.c. cum ſuper et .ſ. de elec. c.nichil.vbi de hoc nota. ¶ Item queritur de his exceptionibus ꝙ iudex eſt ifamis/vel ſeruus/vel femia/vel ſimilibꝰ q̄ñ debent ꝓponi. R̄n̄deo cum ſint dilatorie ante lit.conteſt.debent proponi ꝛ probari ar.ſ.de arb.c.dilecti.ꝛ.C.đ excep.l.penul. lꝫ alij cōtra. ſecus tn̄ dicerem in his q̄ natura ꝓhiberetur vt furioſus cū iura naturalia ſint imutabilia.v.diſt in p̄nci. Item ſecus in his q̄ iudicio carēt vt in pubere. qđ tn̄ de exceptionibꝰ ante lit conteſt.proponēdis dixi q̄ꝫtum ad feminą̄ᶠ vidi ꝓnūciare cōtrariū in cā baloceñ vbi ſn̄ia propter hoc fuit reuocata: qꝛ femina interuenerat procuratrix:lꝫ hec exceptio nō fuiſſet ante lit.conteſt.ꝓpoſita: ꝛ hoc vt dicebāt:qꝛ idē eſſet in ſeruo niſi publice publicis officiis ſūgeretur vt.ff.de off pre.l barbarius. Femina vero ꝛ ſeruus quo ad hoc impedimentū ſimiles ſunt.ff.de iudi.l. cū pretor.§.moribus. Sed primū verius eſt vt ſolū ante lit.cōteſt. ꝓponātur vt no.C. de ꝓcura l.ita demū. ¶ [Excuſari.] Sed nunquid alij poſſunt ꝓcedere tūc q̄ñ pōt iudex ſed nō vult intereſſe? Dic ꝙ ſicᵍ vt not.ſ.de off.dele.c.prudētiā.ali ꝯtra Sꝫ nūquid ifamis pōt ꝓcedere ſi nō excipiatur contra illum? Reſpon.pōt. nec ei propter ifamiā quis publicis muneribus vel officiis excuſatur.C. de tut.l.nō infamis. ꝛ ar.ff.de off.preto.l.barbarius.

ᵈ Nicol.ſuper ātiꝰ in ad:di.ad card.tenes delegatū neceſſariū teſtē eē ipeditū impedimēto iuris ſiue impotētia nioꝛ p.c.dilecto.ſ. de teſt. an autē ſic ipeditꝰ poſſit ſubdelegare ꝛ corā ſuo ſubdelegato deponere. vid. gl. ſ.l.d. c. ꝛ vidē panor.cōcordātē mo.ꝛ hoſt. qui l hoc fuerāt contrarij.

ᵉ Que exceptio poteſt opponi etiā poſt ſententiā glo. p bal. reputa ſingula.in l.j.C. de iur. ꝛ ſa igno.vbi enumerātur plures alie exceptiones per empſorie que poſt ſententiā poſſunt opponi: ꝛ adverte qꝛ ſn̄ia publ ce excōmunicati nō tenet c.ad ꝓbādū. de re iud. vide etiā nota. p Jaſon.in.l. barbarius.ff. de offi.pro.

ᶠ Recurre hic ad bart. col.x.xj.ꝛ.xij vbi cumulat opiniones aliorum.

ᵍ Hoc verū vbi ē clauſula ꝙ ſi ñ oēs.nō tn̄ excuſabilr q̄ noluit adeſſe ſi non inſit clauſula volūtaria: ꝛ ſic intelligas .§. adij.imus. c. prudentiā.ſ. de off. deleg. addere ad iſtū textum ꝛ nō contingere hoc.hic ꝛ i.d. §.iū.ſalbidē gloſ.

Paſtoralis.

[Reuocatione.] ¶ Queritur qualiter poteſt de litterarum reuocatiōe ābigi R̄n̄deo pōt de facto ꝛ de iure dubitari ꝛ in vtroq̄ꝫ caſu locū hꝫ hoc dictū. De facto pōt dubitari vt quia eadē eſt data: vel qꝛ lapſus eſt annus a tp̄e impetratiōis/ꝛ impetrator dicit ſe nō vſum litteris ſuis ꝓpter abſentiā iudicis:vel etiā ſi aliquod dubium allegatur de facto: de iure vero dubitari pōt qꝛ non faciūt mentionē de his q̄bus exp̄ſſis littere nō fuiſſent obtente ſicut de ꝓceſſu.ſ.de re iud.c.inter. vel de iuramento.ſ.eo.c. conſtitutus. vel de trāſactiōe.ſ. de decl.c.ex multiplici vel q̄cūq̄ excogitari pōt in quo ſit dubiū iuris hēat locū qđ

hic dicitur. Sed quid ſi non ſapientes iu-
dices dubitāt ſʒ imperiti? Ar.ſ.ꝙ idē[a] eſt
.ſ.eo.c.cū cōtingat. ¶ Deferēdū.] Queri
tur i quo caſu poſſunt ſibi deferre? Reſpō
deo in cognoſcēdo[b] ſiue in alijs quoꝝ ſit
iuriſdictio. in hac delatione nō qritur con
ſenſus partiū cum expꝛeſſe dicat hic ꝙ poſ-
ſūt ſibi deferre: ad hoc tñ valebit ꝙ de par
tiū deferatur aſſenſu ne poſſint poſtea re-
cuſari.ſ.de offi.deleg.c.ſuper queſtionum
§.tā autē. in cognoſcendo vero de princi-
pali neutri iudices alijs deferre poſſūt ni
ſi partes conſentiāt tacite vel expꝛeſſe: ſicut
ꝛ cōſentire poſſunt ꝙ vterqꝫ iudices ſimul
de pꝛincipali cognoſcant: cū vterqꝫ iudices
iuriſdictionē habent lʒ alterutroꝝ iuriſdi-
ctio poſſit per exceptionē elidi vt no.ſ.eo.
c.ſup lr̄is. ꝙ ſi vna pars proponat coram
vno iudice lr̄as per quas conuenitur re-
uocatas eſſe ꝑ alias: nec ꝓponat alios iu
dices debere cognoſcere. Rñ. tunc nō ha
bet locum qđ hic dicitur ꝙ vterqꝫ iudices
conueniāt vel eligātur arbitri: immo ipſe
iudex corā quo proponitur ipſas lr̄as re-
uocatas eſſe: tunc de ipſa exceptione co-
gnoſcet: ſed ſi proponat alios eē iudices
qui ꝑferri debeāt in cognitione hui⁹ cau-
ſe/tunc corā ambobus cognoſcetur ꝛ co-
rā ambobus eligētur arbitri ꝛ ambo co-
gent arbitros procedere. Alij dicūt ꝙ illi
ſoli qui pꝛimo citauerint ꝑdictos expedi
ant vt.ſ.dicā. ¶ Concordare] Queritur[c]
qñ dicemus eos cōcordare ita ꝙ dicta eo-
rum valeāt ꝛ non eatur ad arbitros? Rñ.
ſiue oēs ſimul ſiue maioꝛ ꝑs iſtorum ꝛ ma-
ioꝛ pars alioꝝ concordāt: puta tres ſunt
ex vna parte ꝛ tres ex altera. de iſtis trib⁹
duo ꝛ de alijs tribus duo ꝯcordāt videlʒ
valet dictum eorum: nec itur ad arbitros
quia vbi maior pars concordat ibi om-
nes concordare videntur. ff. de re iudi.l.
duo. Quid ſi omnes tres qui ex vna ꝑte
ſunt concordāt cum vno ex alijs tribus?
Rñ. nihil valet: ſed ibitur ad arbitros: qꝛ
(vt dixi) concordia iſtoꝝ ꝛ illoꝝ requiri
tur vel maioris ꝑtis iſtorum: ꝛ maioris il
lorum. Itē quid ſi tres ſunt ex vna ꝑte ꝛ
duo ex alia: vnus ex duobus ꝛ duo ex tri-
bus concordāt? dicit Vincē. dictum eoꝝ
valere/nec ibitur ad arbitros: ſed ego nō
video qliter hoc ſuſtineri poſſit: nā hec cō
ſtitutio requirit ꝙ oēs concordāt: ſed ſi ē
vnus de duobus nō ſunt ambo: ꝛ dictum
vnius aut nō valet/aut eſt in pēdēti. ff. de
re iu.l.duo dati. Itē quid ſi vnus ex trib⁹
concordat cum alijs duobus qui ſunt ex
ꝑte alia? Rñ. nec valet: ſed ibitur ad arbi-
tros: qꝛ ex quo duo ex tribus remanēt ex
ꝑte alia oēs remanere videntur.l.duo.de
re iu. ¶ Plures] Queritur qñ dictū pluriū
valeat ꝛ qñ nō. Rñ. Ex ꝓxime dictis pōt
ſatis hoc haberi: hoc tñ cū dicit ꝙ nō va-
let etiā qñ plures concordāt intelligitur cū
ex vna ꝑte ſūt plures puta tres: ꝛ alia ſūt
pauciores puta vn⁹ vel duo. ¶ A ꝑtib⁹]
Queritur a qb⁹ ꝑtib⁹ debent eligi arbitri[d]
an.ſ.a iudicib⁹ an ab impetratorib⁹. Rñ.
ab impetratorib⁹: qm̄ hec cā de ꝯuētione
iuriſdictōis nō ē iudicū: qꝛ eoꝝ nō itereſt
ſed ipetratorum. ¶ Per arbitros] Que
ritur ad quoꝝ iudicū officiū ꝑtinet ꝑtes
cogere ad arbitros eligēdos. Rñ. ad offi
ciū illoꝝ q pꝛio citauerint: illi eñ ſoli ſūt
iudices in hoc ita ꝙ ſi alij iudices voca-
rēt ꝑtē q ipetrauerit iudices corā qb⁹ fa-
cta fuit pꝛima citatio pars citata iuſte ex
ciperet: hec cā iā initiū hʒ ꝑ citationē corā
alijs iudicib⁹: vñ vos vlterius intromitte
re nō debetis.ſ.de ſp.c.vt debit⁹. niſi i h
ꝙ cōueniatis cū alijs iudicib⁹ ꝛ diffiniatis
qſtionē de virib⁹ lr̄aꝝ vt hic. ꝛ ſi iudex vo
lit ꝓcedere appellet excipiēs. Itē iſti iu-
dices corā qb⁹ facta fuit pꝛima citatio cō-
pellēt arbitros ad tertium[e] aſſumendum
ſi non concordant: ꝛ ſi arbitri nihil diffi-
nirent infra terminum ſibi aſſignatū ipſi
pꝛimi iudices ſoli procederent in cauſa
principali.ſ.de offi. deleg. c. ſuſpicionis:
ꝛ de appel. legitima. ꝛ ea ratione videtur
ꝙ pꝛimi iudices aſſignabunt certum ter
minum arbitris: quod autē ad officium
illorum qui pꝛimo citauerunt predicta ꝑ-
tineant ſic ꝓbatur: nam ante hanc decre-
talem tota iuriſdictio ad illos pertinebat
coram quibus pꝛimo cepiſſet agi. ff. de re
iud.l.ſi qs.ſ.eo.c.ſup lr̄is: ſʒ ꝑ hāc decreta
lē nō ē additū niſi hoc.ſ. vterqꝫ iudices de
bēt cognoſcere: etiā ſi d arbitris iudices
nō recordauerit: ſic g̃ i oib⁹ alijs pꝛimi iudi
ces ſuā iuriſdictionē exercebūt. Alij di-
cunt ꝙ ad oīm iudicū officiū ꝑdicta per-
tinent vt.ſ. dixi: ꝛ hoc papa videt appro-
bare in qdā additiōe hic ſignata: hoc au
tē eſt veꝝ ꝙ ꝑtib⁹ ꝯſentiētib⁹ tacite vel ex
pꝛeſſe poſſūt oēs ſimul expedire ꝑdicta q ꝑ
tinere dixi ad officiū eoꝝdē corā qb⁹ pꝛi
mo fuit facta citatio ſicut dixi de pꝛincipa-
li qōne oēs ſimul poſſe cognoſcere ꝯſētiē

a Si ſtatutū dicat debere cōpꝛomitti ſu ꝑ re dubia ſi erit cōpꝛomit tēdū vbi ē ca ſus legis bar. bald. ꝛ paul. l. l. ancille. C. de furt. bart. ꝛ bal. l. l. poſt rē. ff. de tranſ act. bart. l. l. cū ꝓponas. C. de reb. cre di. ꝛ. in. l. ille aut ille. §. cū l dubijs ff. d leg. iij vbi ad lōgū qñ dica tur res dubia qđ etiā lanfſi me hēo tra- ctatū ꝑ doct. l rub. de reb. dub. ff.

b Inno. enl dicebat ꝙ iſti ex delatione cognoſcentes cognoſcebant tāqꝫ ordinarij cū haberent a iure ar. l. ſ. ff. de off. eius cui mād. ē iu riſd. tñ quia Frā. tenuit ꝯ riū. dicit hic bal. ꝙ iſta iu riſdictio eſt anormala tñ magis acce- dit ad delega tā cū ſit acceſ ſoria ad dele gationē. c. ꝑ- terea. ſ. de of. deleg. ꝛ. l. ap ſtiuiii. C. de iudi.

c Pro reſo- lutiōe ponūt hic doctores regulam qñ duo corpora cōfundūt in vnū vʒ qđ ſi a maioꝛi ꝑte capitū ſec⁹ ſi nō ꝯfūdūt in vnū ſʒ hñt ne gotiū expedi re vt vniuerſi tates diuerſe vide hic Feli. cumulātē di- cta alioꝝ do- cto. q tñ non meminit. Fe- deri. in ꝯſ. j. vbi ſubtiliter tractat hanc materiā facit etiā not. ꝑ hoſt. l. c. j. ſ. de exceſſ. ꝑla. alia eſt regl̄a quotiens no- mini collecti- uo ꝛ alteri ꝑ- ſone ꝯmittit ſiue mandat aliqđ facien- dū nomē col lectiuū ipoꝛ- tat dimidiū vñ bald. l. l. qm̄ ij. C. de appel. dixit ꝙ ſi papa cō- dēnat abba- tē ꝛ ꝯuētū in cētum abbas ſoluet mediā partē ꝛ cōuē- t⁹ aliā qđ eſt memorie mā dādū ꝓ ꝓpo- ſitiōib⁹ q nūc ſup ꝑlano ꝛ capitulis.

d Hic qrūt ſcrib. an arbi- trij iuris eli- gāt i alijs ca- ſibus q a iu- re expꝛeſſo io. and. l. c. ꝑia. de excep. lib. vj. dixit ꝙ nō ꝯuū ſʒ h ab- bas. Feli. ro q de materia multa locut⁹ eſt nō audes firmare pe- des: ſʒ dicit recurrēdum ad materiā exceptionis ꝛ fallētias qs tractauit l. c. tranſlato. ſ. de conſt.

e An iſte ter ti⁹ dicat arbi- ter vi. ſpecul. §. ſeqt. vñ. ſʒ nūqd iſte ter. ti⁹. ꝛ bal. h et i addi. ad ſpe cula. d. §. in ꝯpꝛomiſſum an finiat. Itē an iſte terti⁹ elect⁹ ꝯpellat acceptare ꝛ an ei⁹ ſoli⁹ di- cto ſit creden- dū. idē ſpec. ſ. d. §. ſʒ nūqd ꝛ. §. ſequē. vi. de etiam hic barb. nu. iij. an arbitri ele cti a ꝑtib⁹ tene ant acceptа- re q declinat l affirmatiuā. tibi etiā ꝓde- rit ſcire ꝙ ab-

tib⁹ ptib⁹.ᵃ Itē qđ ſi vtriqȝ iudices nō ſue-
niāt vt cōtētionē de iuriſdictiōe expediāt
ſȝ ſoli pores vel ſoli ſecūdi vl' tā iſti q̄ȝ illi
pcedūt ſepati i negocio vel ꝯ ptes ppt co
rū cōtumaciā quoꝝ pceſſus valebit: Rñ.
dic plane ꝙ pceſſ⁹ poꝝ iudicū añ oñſionē
ſecūdaꝝ lraꝝ eis factā valet/ ꝛ hoc ē indu
bitatū cū ſolū primi pcedūt etiā ſi appeat
poſtea ꝙ ſecūde lre iure ipo reuocabāt po
res. ꝭ. de reſt. ſpo. c. audita. ſic de pcurato
re dr. ꝭ. eo. c. ex pte decani. C. de ſatiſ. l. j. ꝛ
ꝭ. de ap. c. ſi duob⁹. ꝛ ē hoc ppt iudicū fa-
uorē ꝛ ne ppter hmōi reuocationē dānificent
ptes. ff. de pcu. l. ſi pcurator. vñ for
te ſec⁹ in lris de grā q̄ facili⁹ reuocāt/ etiā
añq̄ȝ ad pmū executorē ſecūde reuocato-
rie pueniāt: vt ſi papa mādauerit mihi in
dioceſi pictauēſi. de eccl'ia puideri ꝛ poſt
ea añq̄ȝ mihi ius ſit q̄ſitū ſpālr cōcedit pi
ctauēſi. eccl'ie ꝙ nulli alij poſſit ibi de ca-
nonicatu puideri: nam tūc me⁹ executor
etiā añq̄ȝ dicta idulgētia ſibi oñdat nō pt
mihi de canonicatu puidere. ff. de manu.
vidi. l. ſi pr̄. qꝛ pceſſus priorū iudicū poſt
oñſionē ſecūdaꝝ lraꝝ habitus nō valet ſi
ſecūde reuocabant pores ipſo iure vt i iu
ribus pralleg. ꝛ ſufficit ad hoc vt priorū
iudicū pceſſus nō valeat ꝙ ipſi priores iu
dices ſciāt ſuā iuriſdictionē reuocatam.
nec reqrit ꝙ appellatio ab eis i hoc caſu. l.
qñ puo. nō ē neceſ. l. a magiſtratu. reuocā
tur aūt pme lre p ſecūdas ipſo iure: vt qꝛ
ſecūde de pmis expſſā faciebāt mētionē
qꝛ certi ſum⁹ ꝙ papa voluit pmū tolli p ſe
cūdū. ꝭ. de off. deleg. c. ex lris. ꝛ. c. paſtora-
lis. ꝙ. preterea. i fi. ꝛ. d. c. audita. qđ ē veꝝ
ſi directe reuocent hoc mō vel ſimili reuo
cata ꝯmiſſione prioꝝ: ſecusᵇ eſt ſi alio mō
fieret mētio d pmis lic: vl' alio ſili mō nō
obſtātib⁹ pmis lris p hmōi eñ lras nō re
uocaret pciſe iuriſdictio priorū iudicū ſȝ
exceptio competit ꝯ primas ꝛ ideo tenet
qđ fit p eas. Item nullū eſt reſcriptū cū ē
falſū vt no. ꝭ. eo. c. ſup lris. ꝛ eſt veꝝ ꝙ pceſ
ſus prioꝝ iudicū poſt oñſionē ſecūdaꝝ lit
teraꝝ nō valet etiā ſi nō excipiat vl' appel
letur niſi ptes voluerūt ſpōte coram pmis
pcedere vt no. ꝭ. eo. c. ceteꝝ. ſi aūt ſecunde
nō reuocant pores ipſo iure/ ſȝ pme pote-
rant p exceptionem elidi: vtpote qꝛ erant
appellateᶜ q̄ nimiū puenerat terminū iurſ
ꝛ ſecūde appellātſ. ꝭ. de ap. c. oblate. vl' po
res. i. p q̄s prio fuit facta citatio fuerant
impetrate poſt alias de ꝯſenſu ptium ob

baſ in. c. quita valliis. ꝭ. de iureiur. ꝛ. l. q. ſi. vult ꝙ arbitratoribus diſcordātib⁹ nō addatur tertius ſicut neq̄ proſenetis.
a Cardi. hic q. iij. ſolum argumētū. c. cū ſup. ꝭ. de off. deleg. ꝛ ſic ſatiſfacit Hoſt. q̄ tenebat cōtrariū p. d. c.
b Adde hic Hoſt. libro mēmo. de hac autem clauſula nō obſtātib⁹ vide barrachi. i reper. verſic. de clauſulis reſcrip. i princi. quā etiā mētionē dicat facere ſcdꝫ reſcriptū de pmo vide no. i. c. ex lris. ꝭ. de del. ꝛ cōſ.
c Qñ appellar⁹ dicat nimis puenire terminū iurſ ꝛ qñ poſſit.

tentas. ꝭ. eo. c. ceteꝝ. ꝛ tūc valet prioꝝ pro
ceſſus: tam añ oñſionē ſecūdarū lraꝝ ha-
bitus q̄ȝ poſt niſi appellet. ꝭ. de re iud. c. cū
inter. ſȝ ibi nō fuit proceſſus p ſecūdas ſȝ
p primas q̄ nō erant reuocate vbi valet p
ceſſ⁹ hitus p lras q̄ poterāt p exceptionē
elidi: qꝛ mentionē de pceſſu ꝛ ſnīa nō faci
ebāt. Si aūt iā iſti q̄ȝ illi ſepati pcedāt vl'
i pncipali negocio: vl' ꝯ ptes ppt ꝯtuma
ciā vl' ꝯ iudices alios tāq̄ȝ turbatores ſue
iuriſdictiōis ſi añ oñſionem factam pori-
bus iudicib⁹ de ſecūdis lris ꝛ ſecūdis iu
dicibus de poribus lris: tūc videt ꝙ vterq̄ȝ
pceſſ⁹ valeat: ea eñ rōne q̄ valebat p-
ceſſ⁹ porū iudicū añ oñſionē de ſecūdis
lris factā vt dixi: eadē rōne valebit pceſ
ſus ſecūdorū iudicū hit⁹ añ oñſionē po-
rū lraꝝ dūmō tā pmi q̄ȝ ſecūdi iudices tā
i citādo ptes q̄ȝ i alijs iurſ ordinē ſeruēt.
eo ſaluo ꝙ ſnīa diffinitiua q̄ pmo lata fuit
ſola valebit qꝛ ſecūda eēt ꝯ res ꝑus iudi-
catas lata: ꝛ ideo nō valet. ij. q. vj. ꝙ. diffi-
nitiua. Alij dicūt ꝙ h caſu valet tm̄ pceſſ⁹
poꝝ iudicū: qꝛ pceſſ⁹ poꝝ iudicū q̄ prio
pcedere icepantᵈ valet donec mādatū re
uocatoriū ad eos puēiat. vt i. d. c. audita.
nec videt ꝙ itētio pape fuerit ꝙ eadē cā
diuerſis iudicib⁹ cōmittat. ꝛ adh tñ poſ
ſet rñderi ꝙ h ꝙ diuerſi iudices iuriſdicti
onē habeāt i eadē cā cōtigit rōne dubij ſi
cut al's. ꝭ. de ap. c. ſi duob⁹. ff. de iudi. l. ſi q̄
ex aliena. ſi aūt poſt oñſionē tā iſti q̄ȝ illi
pcedāt ſepati: tūc ex euētu futuro liq̄bit
quoꝝ pceſſ⁹ valeat: nā ſi ſecūde lre pores
ipſo iure reuocabant proceſſus per prio-
res litteras habitus non valebit. Si ve-
ro prime per ſecundas non reuocantur: ip
ſo iure valebit proceſſus habitus p pores
ꝛ ſic loqt. ꝭ. de off. deleg. c. ex lris. an aūt h
eodē caſu pceſſ⁹ ſecūdaꝝ valeat: dic vt ſ.
dixi qñ añ oñſionē lraꝝ pmi ꝛ ſecūdi pce
dunt vt valeat/ ſicut ꝛ pm⁹: vel ſm alios
nō valeat ſȝ ſolū poꝝ pceſſus valeat. De
aūt de ſnīa excōicatiōis a pmis iudicib⁹
i ſecūdos vel a ſecūdis i prioꝝ lata ppt
pturbationē iuriſdictionis dixi ſane itel
lige: nam illi iudices qui ſm hāc decreta-
lē ſūt pati pcedere cū nō poſſint dici tur-
batores nō pñt excōicari ab alijs: qꝛ neu
tri iudices i alios iuriſdictionē hñt ex q̄
nō ſūt de pſonis i reſcripto expſſis ꝯphē-
ſis vt. ꝭ. de off. dele. c. P. ꝛ. G. nec etiā rō-
ne pturbationis ſicut qlibet ali⁹ turbator
poſſet excōicariᵉ. ꝭ. de off. deleg. c. j. i tota

panor. ꝛ fell. i. c. pſonas. ꝭ. de appel. frā cus ꝛ car. alexā. poſt alios i. c. oblate. co. ti. fede. de ſe. in ꝯ l. cclxxiij deci. l. cclj. capelle tholoſa. ꝛ ibi offre. in addi.
d Adde mo. in. c. cū. m. ꝭ. de cōſti. q̄ dicit ꝙ vbi cūq̄ȝ duo iudices q̄ ſe nō hñt vt ſupior ꝛ inferior de eadē cā ſil' cognoſcūt valet pceſſus ab vtroꝙ fac⁹ de q̄ vide ibidē felinū. xxvj. de pua lidītate vero ſniarū vide q̄ ibi addo reſmiſſiue i addi ſup lra. o.
e Niſi eēt tāta crudelitas ꝙ nō timeret excōicano anthō. de bu. d. c. j. de off. deleg. qꝛ dȝ eſſe medicinalis. c. j. de ſen. excō. li. vj. ideo in nō timētē nō dȝ ferri Jo. andr. i. c. j. ſolet. de ſēt. excō. li. vj. q̄ ſint ꝛ dicant turbatores q̄ puniendi ꝛ q̄ nō ꝛ q̄bus pe nis vide bal. ꝛ late⁹ fell. in d. c. j. de offic. delega. ſuper glo. ſi.

iſta glo. itelligo p̄mas lr̃as p q̄s p̄us fuit
ꝓceſſū: ⁊ prios iudices q̄ p̄mo ꝓcedere in
cepunt. Jtē qd ſi dubitet an ordinaria iu-
riſdictio ſit p lr̃as reuocata: vl' vtrū ordia
ria iuriſdictiōi dlegate p̄iudicet nūqd ha
bebit locū hec decretalis vt ꝯueniāt ordi
narí⁹ ⁊ delegat⁹ ⁊ eligant arbitrī ſi nō cō-
cordauerit: Ɛu dic ꝙ nō h̄ȝ locū hec d̾cre
talis. loqtur eñ cū de reuocatiōe lr̃az ãbi
git ⁊ ſic loqt de plurib⁹ delegatꝭ. Jtē nec
locū h̄ȝ cū de lr̃is i cā p̄ncipali ⁊ in cā ap.
ãbigit: q: tūc iudex ap. cognoſcet vt. ſ. e. c.
dilect⁹. vbi de hoc no. Jtē qd ſi i cā appel
latiōis plr̃es lr̃e ipetrant: Rñ. dic ꝙ locū
h̄ȝ hec decretalis. ⁊ de hac materia not. ß.
eo. cetez. ¶ Quibuſdā alijs] Querit an cō
tētus ſub cl'a ḡnali poſſit ſup re nō exp̄ſſa
i lr̃is alteri⁹ ipetrare puta i p̄mis dicebat
cām quā h̄ȝ talis aduerſus talē. ſ. q. ꝯ. v. et
q̄ſdā alios ſup iure p̄ronatus ſctā p̄ntatio
ne iſtaz lr̃az. q. v. ſub ḡnali cl'a ꝯtētus ipe
trat ad alios iudices ꝯ. q. ſub eodem iure
p̄ronat⁹: q̄rit an valeat ſecūdū reſcriptū:
Rñ. dic ꝙ valet ex q̄ i p̄mo reſcripto res ⁊
pſone exp̄ſſe nō ſūt vl' ſaltē nominate iudi
cib⁹/ ⁊ h̄ ꝓbat lr̃a hic q̄ vult ꝙ iuriſdictio
attributa p ḡnales lr̃as p ſpāles poſterio
res q̄ztū ad ea q̄ ſpāliter nō exp̄mūtur pe-
nitus eneruat q̄zuis d̾ p̄orib⁹ ⁊c̄. ⁊ ſic ḡna
litas p̄oris lr̃e pſonam iudicꝭ i ſecūda lr̃a
exp̄ſſam nō ꝯp̄hēdit. Si q̄ras ergo q̄re ex
preſſioni rei in lr̃a p̄ma fcte p expreſſionē
eiuſdē rei factā in ſecūda lr̃a derogatur:
Rñ. immo nō derogatur niſi q̄ztū ad pſo-
nā in ſecūda lr̃a exp̄ſſā q̄ in p̄ma lr̃a non
ē expreſſa q̄ztū ad alias pſonas ſalua ma-
net poz iudicū iuriſdictio ſup re in lr̃is p̄
mis exp̄ſſa: ⁊ eſt vez ꝙ nō pōt ſecūd⁹ ipe-
trator ſub ḡnali clauſula ꝯtētus p̄mū ipe-
tratorē i cāȝ trahere ſup re exp̄ſſa i p̄mis
lr̃is: niſi ageret actiōe ꝓ ſocio fami. herc.
cōi diuidūdo: q̄z actionū p̄ma veram ꝯti
net ſocietatē[a] alie due cōmictionē rez pro
indiuerſo vel indiuiſo: ⁊ idē dico in actio
ne tutele q̄ notat cōtonē actuū. ff. ꝓ qb. re.
ad eūdē iu. ca. l. j. ⁊. ij. C. ar. tut. Lois. ⁊ idē
forte poſſet dici ſi petat reſtitutio in inte-
grū. C ſi ab here. ſe abſ. aut. ſi oēs. vl' ſi pe
tat electiōis ꝯfirmatio. ſ. de elect. c. ſtatui-
mus. in oibus cm̄ his caſibus tā expreſſi i
p̄mis lr̃is q̄z cōtenti ſub ḡnali cl'a debent
ad p̄mos iudices ire: ⁊ corā eis q̄ rōne cō
nexitatis rei exp̄ſſe oim cōes iudices ſint
de ſuo. iure doccre debent: hoc vez eſt cū
primus iudex al's eſt competēs tertij ſup
uenientis ⁊ illoz qui p̄mo cognoſcere ice
perūt. Si aūt delegati ſūt tūc q: ſuperue
niēs non eſt exp̄ſſus in lr̃a non pōt coram
eis petere aliqd ſibi adiudicari. Ad quid
autē admittat terti⁹ ſupueniēs no. ſ. de re
iud. c. cū ſuper. idē fere qđ de actione tute
le ⁊ ſimilibus dictū eſt dicēdū eſt in alijs
caſibus vbi agit de rebus vel iurib⁹ idiui
ſibilibus: vel etiā vbi idē eſt negociū al's
iudiciū ⁊ eadem cā defenſionis ⁊ eodē iu
re cōi iuuat. ſ. de app. c. vna. ß. ti. j. c. cū. m.
⁊. ſ. eo. cum in multis. ſȝ nō ſic eſt idē nego
ciū vel eadem cā defēſionis in iure patro
natus de quo diximꝰ. Jtē pone ꝙ ego cō
uent⁹ a martino ſup vinea corā iudice cō
ueni eundē marti. cā cōuentionis durañ.
poſtea corā iudice mutinenſi ſup domo.
Querit vtrū poſſum: Rñd. ꝙ ſup illa re
in q̄ conuentus ſum nō poſſū mar. cōueni
re cā conuētiōis durāte: niſi corā iudice
corā quo me cōuenit. ſup illa re vero in q̄
cōmunio nō eſt/ hoc eſt de qua non litiga
bamus nō poſſū mar. cōuenire cā ꝯuētio
nis durañ. niſi corā iudice coram quo me
conuenit. non per hāc decre. ſed per aut.
⁊ conſequēter. C. de ſententijs ⁊ inter. ⁊. ſ.
c. diſpendia. ſed pone[b] ꝙ cauſa conuētio
nis finita volo eundem marti. conuenire
coram mutinenſi per eaſdē litteras pēdē
te conuentione obtentas nunqd pōt exci
pere mar. contra meas lr̃as. ar. ꝙ non. ſ.
de off. dele. c. prudentiā. §. ſexta. inſti. qui-
bus mod. teſt. infir. §. non tñ. ff. de iniuſto
rup. teſt. l. poſthum⁹. ſȝ videtur poſſe exci
pi arg. ſ. e. c. ſup litterꝭ. C. ſi nup. ex reſcri.
per. l. ij. et tēpus date inſpicit. ß. eo c. eam
te. vnde dico poſſe excipi: ⁊ contraria lo-
quunt q̄ñ tpe impetrationis lr̃arū ⁊ tēpo
re facti teſtamenti ⁊ mortis ꝓceſſus erat
legitim⁹ ⁊ hoc ꝓbat hic papa. Sȝ videtur
mihi ꝙ excipi non poſſit: q: lr̃e ipſe potue
runt ſine vitio impetrari vt impetrās vte
retur eis conuentione finita. nec prohibe
tur impetratio ad alios iudices conuen-
tione pendente ſed tractatio ſeu conuen-
tio coram alijs iudicibus. ¶ Per gene-
rales.] Quid ſi executor habeat poteſta-
tem prouidendi michi in prouincia turo-
nis ⁊ fecit inhibitionem in duabus ec-
cleſijs ⁊ poſt hec mortuus eſt mandator[c]
nunquid in alio loco vbi non fuit facta
inhibitio ante mortem mandatoris po-
terit prouidere: Poteſt dici ꝙ ſi forma

a De expo-
ſitiōe hoz ver
boz q̄ ſūt ori-
gin aliter. Jn
noc. hic. vide
p car. hic. q.
vide p cardi.
hic. q. iij.

b Jſta q. for
maiit ſpecu.
ti. de recōuē
none. v. l. qđ
ſi ipſe q videt
traiiac. cū rect
tarōe opinio.
huius ⁊ ꝯue
q eſt Jnnocē.
quam opinio
nē ino. vide.
approbatā. i
c. diſpendia.
§. fi. ſ. e. li. vi.

c Qualr et
q̄ñ ꝓicat ꝑpe
tuari iuriſdi-
tio ita ꝙ non
ex piret morte
mādantis
barb. ⁊ felin.
po' alios. c.
ȝ. ſ. de off. de
leg. ſpecu. §.
viſiēdū. hic.
qđ ſi reuo ti.
te recōuēnōe
glo. l. iBo cita
tiōes cle. j. de
iudi. an aūt p
petuatio fa-
cta i vno cōp̄
hēdorū i clau
ſula ḡnali in-
telligatur fa-
cta in oib⁹ vi.
hic feli. lanſſi
ne poſt alios

inhibitionis ſe ad oēs eccl'ias ꝓuīcie ex tēdebat/vt q2 dicebat executor ꝑmū bñfi ciū qđ vacat vl' vacauerit in ꝓuīcia mihi reſeruo ꝛ inhibeo ne alicui ꝯferatur: lȝ in vna pte ꝓuincie tm̄ fuerit publicatio vel īhibitio fctā mortuo mādatore ſalua ma net ī reſidua pte ꝓuincie iuriſdictio dele gati: q2 cū vnū negociū ſit ꝓuiſionis in ꝓ uicia faciēde incepto negocio p monitio nē factā ī vna pte ꝓuincie. ꝭ. de off. dele. c. gratū. ꝛ ī alia pte ꝓuīcie videt̄ īceptū ar. ff. de neg. geſt. l. cū actū ſi aūt executor ad vnā eccl'iam ſe artaſſet faciēdo inhibitio nē in ea/ꝛ dicēs ſe velle in ipſa prouidere vel in trib⁹ diocesib⁹: tūc nec viuo māda tore nec mortuo poſſet ī alia pte ꝓuicie ꝓ uidere: q2 etiā ſi mādator viueret nō poſ ſet forſitan executor variare/vt no. ꝭ. eo. c. capl'm. §. ex hoc colligit̄. ¶ Exprimant̄] Querit̄ cui aut qb⁹ debeat hec exꝑſſio fie ri ad hoc q lr̄e alie ad alios iudices poſt hāc expreſſionē obtēte etiā vel pn̄tate poſ ſint elidi? R̄n. ſufficit q fiat iudici etiā ab ſēte aduerſario: ſicut ſufficit q̄ztū ad id q iudici fiat preſētatio vt. ꝭ. eo. c. capl'm. ꝛ. ꝭ. de ap. c. vt debitus.

Edes ap'lica ¶ Ma iores] Querit̄ q̄ pſone dicantur maio res[a]? R̄n. q ꝺ hoc nō pōt certa dari doctrīa: ſed diſcret⁹ iudex extimabit ꝺ cōſideratis circūſtātijs noīator ī reſcri pto cōtētor: ſiue ſint ī dignitatib⁹ ſiue pri uati. ar. xxiij. q. iiij. c. duo. Itez extimat q̄ ſint in primo gradu q̄ in ſcđo. x. q. ij. c. anti q̄s. ff. ad leg. cor. de ſic. l. penul. Itē eſtima bit potētiā/diuitias/honorē/ꝛ nobilita tē. ꝭ. de teſt. c. ſup eo. Itē ꝓfeſſionē maiorē vt q2 cleric⁹ vel monach⁹. ꝭ. de ma. ꝛ ob. c. ſolite. ibi/fecit deus duo luminaria. vñ ex his ꝛ alijs q̄ notantur. ꝭ. de ele. c. dudū. iudi cabit q̄ ſint maiores ꝛ q̄ minores. Itē qđ ſi tpe īpetrati reſcripti cōueniēd⁹ erat mi nor noīato in reſcripto ꝛ poſtea cōuēt⁹ fa ctus ē maior? R̄n. q pōt cōueniri q2 reſcri pta ad initiū referunt̄: vt. ꝭ. e. c. ſup lr̄is. et c. vlti. ibi q̄ tpe impetrati reſcripti ꝛc̄. Vi cē. Itē q̄rit̄ vtrū p hāc clauſu. quidā alij ꝯueniant̄ pes ꝯſimilis grad⁹? ꝟbi gr̄a: cō queror ꝺ epō mutinēſi ꝛ qbuſdā alijs: nū q̄d ſub clauſula qbuſdā alijs cōueniant̄ alij epi? R̄n. ſic. qm̄ hoc. c. tm̄ prohibet q maiores nō includātur: ꝛ oēs epi rōne di gnitatis pares ſūt. xcviij. diſt. c. legimus.

ſi in forma aūt de epō mutinēſi ꝛ qbuſdā alijs conq̄ror clericis: tūc noīe clericorū ſimplici ꝓpoſito non intellige epōs ſicut nec noīe bñficij ſimpliciter dicim⁹ recto riā. ꝭ. de pbē. c. cū oli Vincē. Itē qđ ſi exꝑſ ſo epo vel archiepō dicat̄ ꝛ quidā alij. nū qđ Rex[b] vel Imꝑator ꝯueniat̄? dic q nō ar. xcvj. diſt. c. cū ad ver. ar. ꝯ. ꝭ. de ma. et ob. c. ſolite. in lumiari maiore ꝛc̄. Comes aūt vel dux bñ includūtur in clauſula gn̄a li exꝑſſo epō vel archiepō Vincē. ¶ Nū quid p hanc clauſulā clericos ꝛ laicos cō ueniantur mulieres? dic q ſic[c]. ar. ff. de ꝟ. ſig. l. j. de nego. geſt. l. iij. moniales aūt vel monachos non credo p dictā clauſulā cō prehēdi Vincē. cū clerici ꝛ monachi ſint re ꝛ noīe diuiſi. xvj. q. j. c. duo. ꝭ. ne cler. vl' mona. ī rub. Vincē. ¶ Maiores] Querit̄ an qđ hic dr̄ q exꝑſſis minoribus pſonis vel rebus maiores p gn̄alem clauſulā nō includantur locū habeat in ꝓcurationib⁹ inſtrumētis ꝛ ꝯtractibus ꝛ alijs? Dic q nō. ī mo ſtādū eſt ſignificationi gn̄alis ꝟbi. ff. de leg. iij. l. nō aliter: hic aūt ꝟbi ſignifica tio reſtrīgit̄ ꝓpt̄ odiū abutētiū lr̄is ap'li cis: vt hic dr̄. ¶ Multitudinem] Querit̄ q̄t ſignificauit q̄t ꝯueniant̄. ꝭ. e. q̄ttuor ho die ad plus. ꝭ. eo. c. cū ī multis? ¶ Maio ribus] Queritur q̄ ſūt maiora negocia vl' grauiora? R̄n. maiora q̄ de maioribus ſū mis: grauiora q2 ꝺ fama. vj. q. j. c. ex meri to. ꝛ. c. deteriores. Itē dicunt̄ maiora q2 de ſpūalibus vl' de libertate vel de crimi ne. ꝭ. de tranſ. c. penult. vel etiā ꝓpter ſcan dalū quod inde poſſet eſſe. Credimus tñ q etiā de maiori ſūma quā ſit exꝑſſa in lit teris ꝑmis agi pōt p clauſulā gn̄alem ni ſi nimiū excederet/q2 modicū[d] īcremētū nō dȝ mouere iudicē. C. de aluuio. l. pen. ꝛ vlt. exꝑſſa tñ pecunia de caſtro agi nō pōt

Ex tenore. ¶ Queritur quomō iſte iu dex qui tātū m cognouit de ex ceptione pronūciabit q impe trator cōmodo careat vtriuſqȝ cū de qua re[e] ꝛc̄. ꝭ. de or. cog. c. cum dilectus? R̄n. q poteſt iudex partes ꝛ etiam alios punire ſi viderit eos in aliquo male verſari. C. de teſt. l. nulla. Item eſt hoc notorium iu ris: vnde ſine iuris ordine poteſt in eo ꝓ cedi vt nota. ꝭ. tua. ꝛ. c. veſtra. ꝭ. de coha. clericorū ꝛ mu ¶ Vtriuſqȝ] Habes hoc per papam: ꝛ in glo. communi mag. gl. de pluralitate lr̄arum recurre ad eam.

a De iſta ma teria videre multi pliciter ꝯſide rāda vi. petr. de ācha. ī repe ti. c. j. de ꝯſti. ſo. xx. col. iiij. ꝟſic. cōſuluit etiā bal. Itē gl. per. de an char. domi. ꝛ frācum i. c. ſi. de ꝯſue. in. vj ꝛ fontē mate rie reperies per feli. ſ. in rub. de ma. ꝛ obe. in pn̄. vbi infi nita ponit de hac maiorita te: ꝛ hic barb. lat⁹ q̄ alij.

b Adde q tex⁹ i. c. duo ſunt gn̄a. xij. q. j. vocat cle ricos reges. ꝛ tex. i. c. lacer dotib⁹. x. diſt. vocat eos de os vñ vt refert barb. c. j. pan. ex ꝯmiſſiōe ꝛ noīe vniuerſi tatis bonoꝝ. hñs ꝯſonem ad legatum quēdā et vo caſſet clericoſ deos fuit a le gato rephēſ⁹ indignabūd⁹ ꝯo grauiter ferēs rephen ſionē r̄ndit le gato dictum ſuū ueri per dic. tex. ꝛ iō non fore di gnum rephē ſione.

c Idē tenuit Jo. an. i. c. ij. ſ. e. li. vj. per cap. niſi talis femina eēt vt dn̄a bald. hic q2 hȝ ꝓuilegi um fori vnde idē videt̄ dicē dum in ſcho lari p aut. hi ta. C. ne fil. ꝓ pa. dic etiā q clauſula non cōꝑhēdit ni mis pauꝑes bal. p. l. tu⁹. ff. de ꝓcu.

d An de mo dico ſit curan dum vid. bal. in. c. cū adeo. ſ. e. ꝛ Antho. coſſet. i trac. de minimis arch. in. c. nō pōt. de pb. in vj. barb. c. ſu p lr̄is. ſ. eod. nu. lxxviij. vbi diſputat an omiſſio le uis ſolēnitat̄ vitiet factum

e Additio nes ꝛ fallētī as ad hāc re gulā vi. p gl. ſ. ꝛ panor. in c. cū ſup. ſ. de cā poſ. ꝛ ꝓpe tatis ꝛ p So ci. in fal. ad reg. cxcviij.

Cum adeo.

¶ Nec clericus.] Sʒ pone ꝙ papa noīauit cū ſcholarē nūqd pōt obijci ꝙ nō erat clericꝰ tpe ipetrati reſcpti? vr ꝙ nō. cū papa videreꝶ ſciuiſſe cū nō eē clericū i eo ꝙ eū ſcholarē vocabat non clericū. Rñ. ꝙ pōt excipi ꝫ reſcptū iſtius: qꝛ tale ē qd̄ ſuppſſit. ſ. cū nō eē clericū: q̄ expſſo lr̄e nō darētur: qꝛ laico nō dʒ bñficiū eccl'aſticū dari. ̅.̅ de trāſac. c. ex lr̄is. ̅.̅ de inſti. c. ij. Sʒ pone ꝙ papa[a] dixit in lr̄a facias recipi q̄ aſcribi deſiderat militie clericali. Reſp. ꝙ tūc nō pōt ſibi obijci ꝙ nō erat clericꝰ qñ ipetrauit reſcptū qm̄ hoc ip̄m p hec ̾ba q aſcribi d̄ſiderat ⁊c̄. papa expſſit: ſʒ q̄ dicit ſe ſcholarē nō dic̄ ſe nō eē clericū. tñ q̄ dicit ſe velle aſcribi militie clericali añq̄ recipiaꝶ dʒ fieri clericꝰ/ ſaltē p p̄mā tōſuram. al's ep̄m nō tenereꝶ eū recipe. ̅.̅ de teſti. c. ij. in fi. Itē qd̄ ſi tonſuratꝰ vt clericꝰ ſed nō p ep̄m vel abbatē qui ordinē dare pōt. ̅.̅ de eta. ⁊ q̄. c. cū cōtigat. ipetrat lr̄as ſup bñficio nunqd̄ valēt lr̄e ſi ſe clericum dixit i eis? Videꝶ ꝙ nō: qꝛ nō eſt clericus cum nullū hēat ordinē de his q̄ clericū faciūt. xij. q. j. c. de perſona. ⁊ ſic mandatū ſibi obeſt. ̅.̅ c. ſi pponēte. ⁊ ̅.̅ de trāſac. c. ex lr̄is. Itē bñficiū eccl'iaſticum nō dʒ dari niſi ei q̄ per eccl'iaſticū ordinē fuiat in officijs. ̅.̅ de inſt. c. ij. Iſte aūt nō hʒ eccl'iaſticū ordinē. (vt dixi) vñ d̾ aliter ⁊ forte bene[b] ꝙ lr̄e valēt. nec ē mentitꝰ ſe clericū qꝛ clericus eſt large ſūpto vocabulo hoc eſt in ſortē dei electꝰ. xxvj. d. c. cleros. xij q. j. c. clericꝰ. Itē animi deſtinatio cū tōſura ſufficit q̄ ad hoc ꝙ ſit capax. vt i. d. c. de inſt. not. ber. Itē ſeq̄reꝶ incōueniēs ſi al's oino nō poſſet haberi bñficiū ſine ordine: qꝛ ordo nō dʒ dari ſine titulo. i. bñficio. lxx. di. c. j. ⁊ ſic ordo ⁊ bñficiū nūq̄ cōcurrerēt in vna pſona: ⁊ ppꝶ hoc v̾ ꝙ ſatis eſt capax bñficij ex q̄ eſt tōſuratus et habilis ad ordines recipiēdos. ¶ Sufficientē.] Querꝶ qd̄ d̾ ſufficiēs. Rñ attēditur ſufficiētia rōne nobilitatis ſcie/ magnitudis ⁊ dignitatꝭ.[c] xlj. diſ. nō cogaꝶ. ⁊ ̅.̅ de p̄b. c. de mīta. ff. de var. ⁊ ex̄oꝛ. cog. l. i. §. j. Itē attendiꝶ rōne artiū vel īgenij ff. d̾ ſol. l. inꝶ artifices. ff. d̾ vſuf. l. ſʒ ⁊ ſi q̄s §. j. Itē q̄riꝶ ſi hʒ bñficiū nō ſufficiēs[d] an poſſit ꝫ ip̄ʒ excipi? Dic vt. ̅.̅ c. ſi pponēte. Itē q̄riꝶ ſi canonici hñtes plura bñficia poſſent ꝯtra ipſum excipere? Dic ꝙ nō. ̅.̅ de excep. c. cū eccleſiaſtice[e]. Itē queritur ſi papa dat mihi poteſtatē prouidēdi vni clerico nulliꝰ noie expreſſo an poſſim prouidere habēti ſufficiens bñficiū? videꝶ ꝙ nō: qꝛ bñficiatus non reputaꝶ ydoneꝰ ad aliō bñficium obtinendū. ̅.̅ de preb. c. ſup eo. Dic tñ ꝙ vʒ pūiſio nec pōt ꝫ iſtū cui cōtulit excipi lʒ poſſit excipi qñ bñficiatꝰ impetrauit: vel quādo nomē eius exp̄mitur in littera: qꝛ tūc reſcriptum eſt ambitioſū ⁊ vitioſum ⁊ ideo reſtringēdū. ̅.̅ de trāſlatio. p̄. c. lʒ. ⁊ ſic loquitur. c. ſup eo. ſʒ id mihi cōceſſum fuit gratioſū ⁊ ideo ampliādū. ̅.̅ de dona. c. cū dilectus. de h̄ no. papa de p̄b. c. cū olim. De hac cl'a nō obſtāte ꝙ al's bñficiatꝰ exiſtat. dic vt no. ̅.̅ c. pri. i fi.

Cauſam que.

¶ Certum de iure.] Queritur an hec clauſula vicem hēat pemptorij. ar. ꝙ ſic. ̅.̅ de in integ. reſtitu. c. cū ex litteris. in fi. ⁊ de dol. ⁊ cōtu. c. cū dilectus. Reſpondeo dicas ꝙ non hʒ[f] vicem perēptorij. īmo hec cōminationes poſt perēptoriū conſueuerūt fieri. ff. de iudi. l. ad perēptoriū. ⁊ i hoc ꝯſonat decreta. p̄alle. ¶ Intelligēdū.] Queritur q̄re talis fit hic interptatio? Rñd. qꝛ in reſcriptis ̾ba āmbigua interpretāda ſunt ſ̄m ius cōe vt hic. ⁊. ff. de confir. tuto. l. j. ⁊. C. de inof. teſt. l. ſi qñ. in priuilegijs ſecus: qꝛ tūc iterpretamur vt aliquid ppter ius cōe cōcedaꝶ. ff. de leg. j. l. ſi qñ. ̅.̅ de p̄uil. c. i his. ⁊ ̅.̅ de deci. c. ad audiētiā. ⁊ de do. c. paſtoralis. ⁊ de p̄ui. c. ex ore. Itē bñficia p̄ncipū ſūt potiꝰ āpliādo q̄ reſtrigēda. ̅.̅ de ̾b. ſig. c. olim. ff. de ꝯſti. p̄nci. l. j. ⁊ vlt. qd̄ itelligo verū q̄tenꝰ tāgiꝶ ius ꝯcedentij: q̄tenꝰ aūt tāgiꝶ ius alteriꝰ ſeu lediꝶ ſtricta fit iterp̄tatio: qꝛ nō p̄ſumiꝶ ꝙ p̄nceps p ſuū p̄uilegiū alteri velit derogari. ff. ne qd̄ i lo. pub. l. j. §. ſi q̄s a p̄ncipe. ⁊. ff. de vulg. ſub. l. j. ⁊ ij. ita tamen ꝙ aliqd̄ ſpāle ꝯtineat al's nō eēt p̄uilegiū vt. ̅.̅ de ̾b. ſig. c. abbate. ar ꝫ. ̅.̅ de ̾b. ſig. c. oli. ⁊. c. tua nobis. vbi tāgiꝶ ius alienū ⁊ tñ in dubio p p̄uilegiato fit iterp̄tatio[g] ⁊ ſ. d. c. abbate. ⁊ facit ad hoc. ̅.̅ de ꝯſue. c. cū dilectꝰ. Itē nec p̄uilegia ſunt ita iterp̄tāda vt a ̾bis recedaꝶ. ̅.̅ de p̄ui. c. porro. ſtatuta iterp̄tamur ſ̄m ius cōe vt ſ. d. c. cū dilectꝰ. dicta ̾bo teſtiū iterp̄tamur ſ̄m ꝙ magiſ ⁊ minꝰ ſūt captioſa. ̅.̅ d̾ teſt. c. cū tu. ff. d̾ reg. iu. l. q̄tiēs. vbi aūt nō ē āmbiguitas nō iterp̄tamur. ff. de leg. iij. l. ille aut ille. Itē

a An pape māda ti pre ceptione indigni ſit obediēdū vi. abba. in. c. ſi qñ d. eo. diſtiguē. ē p ̾ba io. an. h. Recurre ēt ad pe. de āch cōſil. cccxxv. Incipiē. preſumo p clari oi.

b Barba. hic ſaluat h̄ ſc opinionē i laico magne ſāctitatis p. §. his oibꝰ. lxiᵃ. diſt. vbi nico. ſeuerꝰ ⁊ ābro. laici aſſūpti fūt in ep̄os qꝛ vt ibi dicit textꝰ mei tōſue vite clericalē vitā trāſcēde bāt i alijs aūt cois opinio doc. hic ⁊ i. c. ij. ̅.̅ de inſt. tenet ꝯtriū. vide hic āple p feli. poſt barb. p vtraq̄ pte

c Vide glo. in ̾bo ipotētia. i. c. cōſtituꝰ ̅.̅ de appel q̄ vult ceteris pibus potētes ⁊ diuites p̄ferri. dicit etiam hic bal. ꝙ bñficiū nō diciꝶ ſufficiēs nobili ſi nō poſſit nutrire vnū equū. adde h̄ barb. i p̄nc. ⁊ feli. in fi. pro dilucidatiōe materie.

d Q̄ etiam de q̄ntūcūq̄ minimo bñficio ſiue modico ſit faciēda mētio i impetrationibus ⁊ diſpēſationibus no. c. ſi motu pp̄o. ⁊ ibi ſcrib. de ꝑ bē. li. vj. vide ae etiā dict. arch. domi. ⁊ frāci. in. c. nō pōt. eo. ti. anch. confer i ſtā dē de minimis. ⁊ lj. lij.

e Vide gl. i. d. c. cū eccl'aſtice ⁊ ibi ſcrib. de. p declaratione dicti qd̄ hic videꝶ ſatiſ crudū.

f Iſta eſt cōmunis opinio de qua p barb. hic diffuſe. ⁊ in. c. cōſuluit. ̅.̅ de offi. deleg. poſt alios doct. ⁊ vltra recitata hic p eos. vide paul. de caſt. in. l. ſi fi nita. §. iulianꝰ. ff. de dā. i fect. vbi ponit q̄tuor ſpēs peremptorij ⁊ alijs q̄tuor varijs noibꝰ noiat. l. ad pemptoriū. ff. de iudi. circa etiā materiā citationis vi. xij. notab. per bal. in. l. vt perfectius. C. de anna. excep. ⁊ felin. in. c. ad pet. ̅.̅ de accuſatio.

g De interp̄tatione reſcriptoꝝ ⁊ p̄uilegiorū hic late felinus. de interp̄tatiōe ̾o diſpēſationū archi. domi. ⁊ frāciſ i. c. nō pōt. ⁊ i. c. ſi motu pp̄o. i. c. ſtatuto. de ꝑ bē. li. vj. per. de anch. ꝯſil. cccxxix. reprobat interp̄tationē factā p papā i materia bñficiali ⁊ pōdera qꝛ dicta ſua ſtupēdaſꝶ notāda de iterp̄tatione aūt ſtatutorū petr. de anch. i reper. c. j. de ꝯſti. ⁊. xij. q. p̄ncipali. ⁊ barb. hic poſt abba. de materia ipſorū ſtatutorū. idē pe. de ancha. a. x. q. vſq ad fi. dicte repe. de iterp̄tatiōe teſtiū. anth. de but. panor. frāciſ. de are. ⁊ feli.

in.c.cū nu.l. de reſtib9.ex his ubi pate: bit declaratio iterpͣtationū.

diſpēſatiōes ꝛ pmiſſiōes nō iterpͥtamur:
ſꝫ reſtrigim9/qꝛ ſūt odioſe: ꝛ odia reſtri
guntur.ī.de conſ.ꝛ affi.c.ꝙ dilectio.ꝛ.ī.ō
elec.c.dudū.ꝛ de decimis c.tua.ff.de lib.
et poſt.l.cū quid.ꝛ pͥcipue circa pluralita
tē bñficioꝝ.d.c.dudū.vbi de hoc no.et ꝓ
ꝓpter periculū aiaꝝ qð iminet in plurali
tate ꝓpter hmōi ꝙ vagationis ꝛ diſſolu:
tionis materiā inducūt.ī.de pb.c.quia in
tm̄. Item p diſpēſationē hmōi cultus mi
nuitur diuinus qð eſſe nō dꝫ.ſ̄. de conſti.
c.ex parte. Itē qꝛ per eā pͥiudiciū fit mul
tis ꝙ ſtipendia ſua de hac pluralitate pñt
habere.ī.de cle.nō re.c. qꝛ nōnulli: ꝛ ideo
reſtringenda. vt in dic.§.ſi quis a pͥncipe
Item qꝛ he diſpēſationes ex ambitione
ꝓcedunt/ꝛ ideo reſtringēde. C.de ſenat.
l.j.ꝛ.x.q.j.c.pꝛincipat9. ꝛ per eaſdē ratio:
nes reſtringim9 lr̄as ſup obtinēdis bñfi:
cijs impetratas: ꝛ maxie ſi per eas ius le
datur alterius. vt qꝛ mandat per eas con
ferri tibi bñficium aliqð nō obſtante[a] col
latione de ipo alteri fctā: intelligim9 eni
ꝙ nō obſtat collatio ꝙ nō valuit: ſed ſi va
luit bñ obſtabit. Item ꝛ cū dr̄ in lr̄is ꝙ pͥ
feratur oibus alijs impetrātibus reſtrin
gimus vt pͥferatur his qͥbus nondū erat
ius qſitum: ꝛ ſic ſniam. Ego de mādato
pape ꝓtuli apud mediolanū: et hoc ideo
qꝛ pred. lr̄e odioſe ꝛ ambitioſe erāt. ꝛ ius
alterius vſurpātes. ꝛ iō reſtringēde. vt. ſ̄.
dixi. ꝛ not.ī.co.c. ꝓxi.ad fi. ꝛ.ī. de elect.c.
dudum.in fi. Uerūtn̄ iā plures in curia ꝓ
uant lr̄am gratioſam ꝓut ſonat vt p eā i:
petrās pͥferatur pͥoꝛib9. etiā in his qͥbus
ius eſt per pñtationē vel receptionē qſi:
tum hoc aūt eſt certū ꝙ illis ꝙ collationē
vel inueſtiturā hñt nunꝗ pͥfertur qs ꝓpt
dictas lr̄as vel al's. Itē ſicut fit interpͥta
tio large vbi ius poſtulat/ſic ꝛ vbi volun
tas teſtōꝛis hoc poſtulat. ff. de cōdi. ꝛ de
monſt.l.qꝛ.item ꝛ vbi ꝯhentiū volūtates
hoc poſtulāt. ff. de pac.dot.l.cum pater. il
lud tn̄ facit fauoꝛ dotis. ff. de iur.dot.l.in
ambiguis. nam qð dr̄ ꝙ ſit ſcribentis vel
ꝓferentis intēˉtio attendēda[b] locū habꝫ
i teſtimonijs. ff. de leg.iij.l.nō aliter. Itē
in beneficijs ꝛ reſcrip̄tis. ff. de reg.iur.l.ne
ratius.ī.e.c.ſuper lr̄is. Item ſentētijs iu:
dicū. ar.ī.de verb.ſig.c.in his. Item in le
ge vel ſtatuto.ī.de ſentē.excōi.c. iter alia
ꝛ de vbo ſig.c.ex pte.ꝛ.c.vlti. in ꝯtibus
autē ſi verba ſint dubia: tūc qð veriſimi:
lius eſt accipit̄. ff. de reg.iu.l.in obſcuris.

a De hac clauſula vltra decr. hic adde bal. ꝯſ. cccix.v.pͥe cōſi.barb.cō: ſi.lix.nume. xvj.j.parte.ꝯ ſi.eādē cōſil. xciij.nu.iij. ꝛ.xxvij.nu. xij.pͥe cōſi. ꝛ cōſi.ij.nu. iiij.quarta p te cōſil. adde eiā ꝙ clauſula nō obſtan: tū nichil operatur niſi ſit ſpāliter rapb. ſul.cōſil.lx.ꝛ liij.de clauſula anteferri vltra barb. ꝛ feli.hic vide gloſ.in verbo antelationū. de col.i prag. ꝛ ibidē an ſi gratia fcōi hñs illam clauſulā ſic nulla vel ob defectū pſone anullanda an prim9 poſſit petere bñficiū.

b L.ꝫ ſit re: gulare ꝙ vba deſeruiūt itē: tioni ꝛ nō in tētio verbis r.ſcðo.req:is ī.de appel hoc venit ſi verba poſſūt.

ſi dubiū eſt qð ſit magis veriſil'e ſit inter
pꝛetatio ꝯ eū qui pactū ſeu verbū potuit
apertius dicere. puta venditorē ꝛ locato
rem ꝛ ſimiles. ff. de pac.l. veterib9. vbi de
hoc. ff. de ꝯhen.emp.ꝛ vend.labeo. Aliqñ
aūt rōne ambiguitatis neutrū valꝫ. vt. ff.
de reb9 du.l.ſi qs plurib9. ff. de adim.leg.
l.iij.§.ſi duo. ff. de teſta.l.duo.ꝛ. ff. de vſuf.
l.quotiēs.§.j.ō vſuris.l.ꝙ plures. pͥdicta
locū hñt.ex iudicia.in iudicijs eñi in du:
bio illud accipimus qð ꝓferenti eſt vtili9
ff. de iud.l.ſi qs ambigua. ff. de verb.obl.
l.inter ſtipulantē. ſi ꝗ ſit poſitio interpͥta:
bit̄ ꝓ ponente. Sed nunqd rñſio ad eū fa
eta ꝙ eandē ſequit̄ ambiguitatē ſil'r inter
pͥtabit̄ ꝓ rñdēte? Credo ꝙ ſic/eadē rōne.

Conſtitutus ¶ Executoꝛibus.] Querit̄ in ꝙ foꝛma? Rñ.
vt ꝯpellerēt decanū ꝛ cp̄m mo
nitione alias cognitiōe pͥmiſſa. vt ſequit̄.
¶ Iuramēto.] Querit̄ qñ hec exceptio
ꝙ eſt in eccl'ia iuramēto firmatus nūer9
dēat ꝛ poſſit opponi/ ꝛ vtrū añ lit.conte.
vel poſt? Rñ. vt not. de lit.ꝯte.c.exceptio
nis.ꝛ.ī.e.c.ſuper.ad fi. ¶ Añꝗ executo:
rias.] Sed nunqd ſimiliter nō obſtabit i
petranti nūerus ſtatut9 poſt monitoꝛias
ſicut nō obſtat poſt executoꝛias vt h̄? vi:
detur ꝙ non obſtet etiā poſt monitoꝛias:
qꝛ per eas vr̄ negociū quaſi ceptū.ī.co.c.
lr̄is: ꝛ qꝛ capl'm punitur ſi monitoꝛijs nō
paret.ī.de pͥben.dilectus. ꝛ ꝙ habuit mo:
nitoꝛias pͥfertur in vacante hñti executo
rias poſterioꝛes.ī.e.c.m. ꝛ ibi nota. Rñ.
Dic ꝙ ſtatutū ꝺe nūero poſt monitoꝛias
et añ executoꝛias factū obſtat[c] impetran
ti eas vt hic qꝛ licet p eas quo ad hoc di:
catur ceptū negociū: qꝛ ꝺe honeſtate te:
net̄ papa pficere qð ipe vel pͥdeceſſoꝛ ſu9
p monitionē incepit. vt i.c.lr̄is. ipetrans
tn̄ monitoꝛias p eas nō habuit ius i pͥbē
da: qꝛ ſibi collata nō ē: nec ad eā petēdā
a poſſeſſoꝛe vel capl'o: ſꝫ ſi vacat pōt inſi:
nuare capl'o vt ſibi eā ꝯferat: ꝛ ſi cp̄m eā
ſibi ꝯferat bñ facit ꝛ tenebit collatio non
obſtātib9 executoꝛijs lr̄is etiā ad ꝯferen
dū obtētis ꝓ alijs poſt monitoꝛias: qꝛ ſe
cūde poſt monitoꝛias ſup eaſdē pͥbēdas
obtēte ſūt ſubꝛeptitie: qꝛ ſi papa ſciuiſſet
ſe monuiſſe cp̄m ſup pͥma pͥbēda nō dediſ
ſet executoꝛias alijs ſup eadē pͥbēda. vñ
ſi vacat pͥferat̄ i ea ꝙ pꝛio hñit monitoꝛi:
as. vt no.ī.e.c.cp̄m. nec facio vi ꝙ ad hoc

trahi ad mē: tē.ſi aūt nulla iterpͥtatiōe trahi poſſunt nīc contrahitur ad pͥa bal.i l.aquiana. ff. de trāſac.

c Dōs doct. hic cenſent te nere hāc opi: nionē: ſꝫ i reddittione rōnis variauerūt ꝛ dicit hic Pa: noꝛ. nō curā: dū qꝛ iſte lr̄e monitoꝛie nō ſunt hodie in vſu: vnū tn̄ ē dictū barb. ꝙ notabile i eo ꝙ vult p lr̄as monitoꝛias aliqð ius qͥri puta iudicis officium ꝛ ad hoc allegat.c. ver ichs.ī.de renun.

tinē monitorias ī qb⁹ dr̄ monem⁹ vel mā dam⁹ ⁊ p̄ceptorias/in q̄bus dr̄ vobis p̄ci piēdo mādam⁹: niſi ꝙ magꝭ punit̄ q̄ p̄cc ptorijs nō paret. xiiij. q. j. c. ſi. Si ħo cp̄m nō ꝯferat p̄bēdā h̄ñti lr̄as monitorias: ſꝫ alij tꝫ collatio^a ſꝫ cp̄m punit̄ qꝛ tenet̄ illi ꝓ q̄ papa ſcribit aſſignare ꝓuent⁹ q̄ alijs canonicꝭ aſſignant̄/donec det ei p̄bendā ·j· de p̄b. c. dilect⁹. non ꝓpt̄ ius qd̄ hꝫ: ſed qꝛ mādato pape ī monitorijs inſerto nō obediuit: ita tñ cp̄m punit̄ ſi ſe nō excuſet qd̄ ptꝫ. ·s· e. c. ſi q̄n. hic aūt iuſtā excuſatio nē ꝯ mādatū pape h̄ebat cp̄m/ qꝛ eccl'ia de certo nūero canonicoꝝ ſm facultates tp̄i⁹ ordīare volebat qd̄ ei licebat ·j· de vi. ⁊ hone. cle. c. q̄m. ⁊ ſi ad mādatū pape eū recipet excederet̄ nūer⁹ vel tardi⁹ venire tur ad illū: tñ executorijs p̄cedētib⁹ ſtatu tū noluit papa ꝑ ſtatutū p̄iudiciū fieri qꝛ ꝑ eas magꝭ fuit p̄ncipis volūtas exp̄ſſa: cū ꝑ eas ſit ius ad p̄bendā q̄ſitū vt ꝯpel lat̄ cp̄m eā ſibi ꝯferre ſi executor erat ſo lus ꝯpulſor: vel vt petat eā ꝑ executorē ſi bi cōferri: ſi executor erat ſol⁹ ꝓpulſor. vt no. ·j· e. c. cp̄m ſctē. ¶ Irritū.] Sꝫ nunq̄d ſꝑ ē irritū qd̄ fit ꝑ has lr̄as q̄ de iuramen to mētionē nō faciūt ⁊ q̄ ipetrant̄ ṽitate ſupp̄ſſa? R̄ñ. de h̄ not. ·j· e. c. ſup lr̄is ad ſi. p̄me colūne. ¶ Alioq̄n] Innuit̄ h̄ ꝙ ex q̄ de iuramēto nō fit mētio ꝙ ēt ſi p̄benda vacet^b ibidē ꝙ nō dꝫ ſibi ꝯferri: ꝑ ꝯñs idē de canonicatu intelligit̄. vt ꝑ eas lr̄as ſi bi nō ꝯferat̄: etiā ſi ꝯferret̄. Sꝫ q̄rit̄ q̄re h̄ cū nō fiat p̄iudiciū nūero vel ēt iuramen to ſi ei q̄ de iuramēto mētionē nō fecit p̄ bēda vacās vel etiā canonicat⁹ ꝯferat̄? R̄ñ. Ꝙ hoc iō eſt: qꝛ nō fuit pape intētio huic in iſta eccl'ia ꝑ dictas lr̄as ꝓuide ri: nec lr̄a ſe ad dictā eccl'iam extēdebat. cū eni papa voluerit ꝑ dictā formā hunc ſtati canonicum fieri hoc noluit niſi ī ec cl'ia ī q̄ ꝑ receptionē ſuā iuramēto vel nu mero p̄iudiciū fieri nō poſſet: lꝫ in aliq̄ ca ſu vt pote cū p̄bēda vel canonicat⁹ vaca ret nūero vl' iuramēto p̄iudiciū nō fieret ⁊ iō ſic ſtricte hoc reſcp̄tū it̄erp̄tamur/qꝛ eſt ābitioſum. vt no. ·s· c. ꝓxi. ⁊ nō ꝑ eādē rōnē dicim⁹ in caſu ꝯuerſo. ꝙ ſi fiat ī lr̄is mētio de nūero ꝙ lr̄a nō extēdit̄ ad eccle ſiā vbi nō eſt nūer⁹. vt no. ·j· e. c. cp̄m. Alij dicūt ꝙ lꝫ d̄ iuramēto ⁊ nūero nō fiat mē tio in lr̄is: p̄bēda tñ vacās vel canonica tus pōt ꝑ eas ꝯferri: ⁊ de hoc no. ·s· e. c. eā te. ⁊ ·j· e. c. caplm. ꝯ q̄uos eſt hoc. c. ⁊ ·j· de ap. c. dilecto. ⁊ de p̄eb. c. pro illoꝝ.

a An ⁊ q̄ñ teneat collatio nō obſtan te ꝯuo mādato pape not. ꝑ text. in c. j. de ꝯceſſ. p̄be. li. vj. ⁊ ibi gl. archi. domi. frāc. ⁊ alios ītē cle. j. eo. ti. ⁊ ibi card. po tetis etiā dicerēt dicto pe. de anch. ī d. cle. ij. q. an valeat collatio ordinarij facta alteri q̄ h̄ñti mādatū. j. menſem quem h̄ebat mādatarius ad acceptandum.

b Cōtra cō poſtellanū te n̄t hic Io. and. anch. de bu. car. hoſt. panor. barb. ⁊ felin⁹. ⁊ iſta eſt cōis opinio circa quā oēs p̄allegati ſiſtunt pertractātes ētiā q. ſeq̄ntē. adde etiā hic felin. in ṽſic. ſi ſcribitur. de vacatura poſt barba. ṽſic. q̄rit hic collectarius tract. an mādatū pape de vacatura ꝯp̄bendas vacantem.

c Iſta eſt cōis opinio ꝑ doc. h̄ a ꝓbata lꝫ āti ꝙ etiā ſi fūt plura capitula i reſcp̄to vitiat̄ oino q̄ ad oia capitula licet mēdaciū fuerit ī vno capitulo tantum panor. ⁊ barba. i. c. ſedes. eo. ti. ad qd̄ faciūt notata per io. an. pe. de anch. do mi. ⁊ poſtremo frā. in. c. ſi eo ṫpe. de reſcrip. in. vj. adde etiā ꝙ mēdat ex ꝑa rat̄ furi. l. heredītatū. §. ſi q̄n. ff. ad leg. fal.

Sup lr̄is. Cū i h̄ ca. tres dent̄ regule ſiue doctrine q̄rit̄ de exēplis ca ſuū? R̄ñ. ꝙ qui ꝑ fraudē vel ma liciā exp̄mit falſitatē^c vl' ſupp̄mit ṽitatē ī ipetratiōe reſcp̄ti nullū debꝫ ex hoc ꝯmo dū^c reportare. nam tūc nō cognoſcet̄ ſm formā reſcp̄ti: nec ſm ius cōe. vt h̄ dr̄/ qꝛ fraus ⁊ dol⁹ alicui p̄rocinari nō debēt. ·s· e. c. ſedes. ⁊. c. ex tenore. ⁊ ī hoc caſu loq̄t lex canōizata. xxv. q. ij. c. ⁊ ſi legib⁹. q̄ eſt C. ſi cōt. ius vl' vtil. pub. l. ⁊ ſi legib⁹. ⁊ hē tis exēplū de exp̄ſſiōe falſitatꝭ ꝑ maliciā ·j· e. c. ex inſinuatōe. ⁊. c. ſi ꝓponētc. ⁊. ·s· d̄ ꝯſti. c. cū acceſſiſſēt. ff. d̄ natal. reſt. l. j. Ex emplū de ſupp̄ſſione ṽitatꝭ ꝑ dolū vl' ma litiā hēs. ·s· e. c. cū adeo. ⁊. c. cū dilect⁹. ⁊. c ex tenore. ⁊ ·j· de dol. ⁊ cōt. c. ex lr̄is. ff. de ꝯhē. emp. l. ꝙ ſepe. §. vlti. ⁊ in alijs multis iurib⁹. Scd̄a rl'a ē talis. Cū q̄s ꝑ ſimpli citatē vel ignorātiā ſuggerit falſitatē vl' talē ſupp̄mit ṽitatē^d q̄ tacita vel exp̄ſſa delegās nihilomin⁹ in forā cōi lr̄as ꝯceſ ſiſſet: tūc valꝫ reſcp̄tū: ⁊ ſi nō q̄ ad formā tñ ſm ius cōe vt h̄: ⁊ ſic intelligit̄. xxv. q. ij. c. p̄ſcriptione ·j· de fid. inſtru. c. ex lr̄is. quā rl'am locū h̄re intelligo vbi ē ꝓceſſ⁹ quē iudex hiturus eſt/⁊ ꝑſone ꝯ q̄s ⁊ ꝓ q̄ bus iudex ꝓceſſur⁹ eſt ꝯp̄rehēdent̄ ſub ṽ bis ī reſcp̄to poſitꝭ tā in narratiōe q̄ꝫ ī cō cluſiōe. nec ſolū in narratiōe ⁊ ꝯcl'one dꝫ ꝓceſſus iudicꝭ quā iudex hitur⁹ ē ꝯp̄rehē di/ſꝫ ī petitiōe. ṽbi gr̄a. ſignificaui pape me electū ⁊ ꝯfirmatū ⁊ petij ꝙ faceret me ī poſſeſſionē induci: papa dedit largiorē ꝯceſſionē q̄ꝫ eēt petitio h̄āc. ſ. ꝑtib⁹ ꝯuoca tis qd̄ canonicū fuerit ſtatuas. lꝫ eni hec narratio larga fuerit. ſ. de electione cano nica ⁊ larga ꝯcl'o: tñ corā iudice nō p̄t cō firmatio electiōis peti: ⁊ ſi iudex ad ꝯfir mationē ꝓcedat nō valꝫ ꝓceſſus: ⁊ ſic de facto obtinui. Nam iux̄ modū petitionis ſūt ṽba iudicis accipiēda ·j· de ſimo. c. lꝫ hely. Itē lꝫ petitio fuerit gnālis^e ⁊ ēt nar ratio hoc nō ꝓdeſt niſi ſub ṽbis ꝯcl'onis poſſit ꝯp̄hēdi ꝓceſſus. ṽbi gr̄a. Reſcp̄tū eſt tale. ꝯq̄ſtus ē nobilis a. ꝙ b ſup tali fū do ad ip̄m ſpectāte iniuriat̄ eidē. vñ pe tit ſibi iuſtitiā exhiberi. papa mādat q̄ti nus ſi iueneris ꝙ ꝑ vi illū expulerit ip̄m reſtitui facias: ſi poſtea a nollit dicere ꝑ vim ſibi ſublatā ſꝫ ꝑ fraudē: vel ſi dicit ꝙ poſſeſſionē quā b ſibi vēdidit dare ꝯdicit tales libelli nō admitterēt̄: qꝛ ꝯcl'o id nō patit̄. lꝫ petitio ⁊ narratio pateret̄^f. ⁊ ſi iu

b An iſta ſecūda regula ꝓcedat ī lr̄is b̄ñficialib⁹ ⁊ an lr̄e b̄ñficiales poſſint reduci ad ius cōe. vide hic feli. j. ⁊. ij. concluſione. domi. ⁊ frāc. in c. dud̄ī. ⁊ in c. ſi motu. de p̄ben. in. vj. ⁊ glo. i. d. c. dudū. in verbo de ipſa.

e Adde ꝙ etiam ſufficit ad validitatē libelli ꝙ facto narrato ponat̄ gnālis clauſula puta iſta quero michi de remedio oportuno ꝓuideri c. dudum. de p̄b. in. vj. vel iſta peto michi iuſtitiā miniſtrari. ·j· de ord. cog. c. cū dilectus. vel iſta peto rem meā quā cōtra iuſticiam detinet. ·j· vt lit. pēd. c. eccleſia. j. vel iſta peto rem debito fine decidi glo. in l. libertus a patrono. ff. de ī ius voc. vel iſta peto pro me ſniam ferri. l. peteā. C. de pact. ꝓcedit etiā libellus q̄ñ appoſitū nūtir ṽba de ꝯcartiua p̄ita de p̄cor vt talia michi condēnet̄ bal. in repe. l. edita. C. de edē.

f Adde ēt ꝙ petitio regulatur ſm ꝓbata. nā ſi ego petij q̄nq̄ginta et ꝓbo centū poterit iudex ꝯdēnare ī cētū bart. pau. ⁊ Iaſo. in. l. ſcire debemus. ff. de verbo. oblig. dic etiā ꝙ papa pōt ꝓuiua

dex ſup his libellis iudicaret non valeret
ſnia/q: fines mādati diligent ſūt ſuandi.
l.diligent.ff mādati.cā ē q: papa petitio:
nē ⁊ narrationē gnalē vr̄ reſtrīxiſſe. C.de
trāſ.l.age. Itē ptes ꝓ qbus ipetrātur ⁊ ꝯ
q̄s dbēt i reſcripto ꝯphēdi: vñ ſi ꝯ aliquē
in lr̄is remēſem dicebā cū tñ cēt icodich.
qñ impetraui reſcriptū iudex nō ꝓcedet ꝯ
ipm ꝑ illud reſcriptū: ſʒ ſi expſſiſſet ꝙ ico:
dich. erat lr̄as habuiſſet.ꝭ.e.c.ſignificāte
quod verū intelligo vbi ꝑ ea que i reſcri:
pto erāt nō poterat d̄ pſona ꝯſtare ibi no.
⁊ pōt poni exēplū de ſuppſſione ꝟitatis ſi
ne malicia ſeu ꝑ ignorantiā vbicūqꝫ exce:
ptio omittiť ꝑncipale negociū ꝯtigēs.vt
ſi a ꝯ b lr̄as impetrauit ſup fūdo ⁊ dicit b
lr̄as nō valere q: de trāſactiōe mētionem
nō faciūt.ꝭ.de deci.c.ex mltiplici. a rn̄det
⁊ dicit lʒ de tali pacto qd̄ nō ꝑiudicat mē
tionē feciſſe :reſcriptū tñ ſaltē i forma cōi
habuiſſe: vñ dicit a ꝑ tales lr̄as ꝓcedēdū
cē.hodie tñ exceptiones ꝑemptorie[a] ꝯ re:
ſcriptū nō admittūť regl'ariter.ꝭ.de lit.cō
teſt c.exceptiōis. Regl'ariter ideo dixi:q:
añ lit.cōteſt.admittūť.d.c.exceptiōis ⁊.c.
ex multiplici. Itē nec oēs dilatorie obijci
pñt ꝯ reſcriptū: ſʒ ille tm̄ q̄ ꝓceſſū iudic[i]tā
gūt vl' reſcriptū afficiūt/vt.ꝭ.dicā.pt etiā
poni de iſta ſcd̄a regl'a exēplū vbicūqꝫ ſe
cūd⁹ ipetrator tacet de ꝑmis lr̄is q̄ pñt ꝑ
exceptionē elidi: vel vt q: tacuit de ꝑmis
lr̄is añ terminū iudicis vel etiā iure obtē:
tis cū ꝑm⁹ ipetrator fuerit appellat⁹ ⁊ ni:
mīū ꝑſtenit appellātē.ꝭ.de ap c.oblate.nō
obſtañ.eñ tali taciturnitate ꝓcedit iudex
ꝑ lr̄as ſcd̄as:cū ſi fuiſſet pape expſſum
qd̄ fuit ſuppſſū:nihilomin⁹ lr̄as cōceſſiſſet
⁊ facit ad hoc.c.bone.ꝭ.de cōfir. vti. vel in
utili. Itē exēplū hui⁹ ſecūde regl'e de ex:
preſſiōe falſitatis pone ſic.abbas nō ciſter
ciēñ. dicēs ſe ciſter.nō per maliciam ſʒ ex
ignorātia forte ꝓcuratoris ipetrāti[s] lr̄as
impetrauit ꝯ plebanū vel eccl'iam q̄ ab eo
exigebat decimas laboꝝ ſuoꝝ ꝙ iponereť
ſibi ſilentiū valent he lr̄e:ſʒ nō ꝓcedeť ſm
hāc cōcluſionē:ſʒ ſm formā cōem.ſ.ꝑtib⁹
cōuocatis:⁊ ſi forte ſpāle ꝑuilegiū hʒ ſup
eis obtinēdis obtinebit : alioqui ſuccūbe
ret qd̄ intelligo verū cū ꝑ ea q̄ i reſcripto
erāt poterat de abbatis pſona cōſtare:pu
ta q: dicebať abbas talis monaſterij:al's
iudex nō ꝓcederet vt.ꝰ.dixi ꝑ.c.ſignificā
te. Itē aliud exēplū ſiue caſū habet[ur] ꝭ.co.
c.olim. Tertia regula talis ē Cū qs ꝑ ſim

plicitatē vel ignorātiā impetrādo exꝑmit
falſitatē vel ſuppmit ꝟitatē talē.q.ſ. taci:
ta vel expſſa lr̄as papa nō dediſſet:apposi
ta tali exceptiōe lr̄e nō cōualebūt:exēplū
de ſuggeſtione falſitatis ⁊ de ſuppſſiōe ꝟi
tatis pōt poni.ꝰ.e.c.ad aures.ꝭ.de trāſ.c.
ex lr̄is.ꝭ.de fide iſtru.c. inter dilectos.ꝭ.d̄
re iud.c.inť monaſteriū.d̄ coha. cle. c.ſup
eo.ꝰ.e.c.cetex.ꝭ.e.c.poſtulaſti.ꝭ.de fil. pſb.
c.ex tua.⁊.c.cū ad ꝑñtiā.ꝭ.de ꝯceſ.pb.e.cū
nr̄is.i his ei caſib⁹ ⁊ ſilib⁹ iniuſtū cēt lr̄as
ꝯcedere ¶ Per hmōi falſitat[is] expſſionē]
Queriť ꝑmo an valeat ꝓceſſ⁹ ſup lr̄as ſub:
repticias habit⁹?[b] Scd̄o q̄riť qñ he exce:
ptiōes de falſitate ſuggeſta vel ꝟitate ſup
pſſa debeāt ⁊ poſſint ꝓponi? Rñ.de ꝑma
qōne habes ꝑ ⁊ ꝯ.ꝭ.c.ad audientiā.in glo.
cōi:⁊ ideo iura ibi inducta nō repeto. Sʒ
circa ipaʒ ꝑmā qōnē diſtigue an lr̄e de iu
ſticia ipetrate ad lites aut bñficia ſeu ꝑui
legia ꝑmo caſu cum ꝑ eas iudices iuriſdi
ctionē receꝑint valet ꝓceſſ⁹ hit⁹ ꝑ eas vt
no.ꝰ.c.c.cetex.niſi excipiať vl' ſaltē appel
leť.qñ aūt ſit neceſſe appellare ⁊ qñ nō ita
lib⁹ not.ꝰ.c.c.paſtoralis.i qōne q̄d ſi vter
qꝫ ⁊c̄.⁊ intelligo veꝝ cē ꝙ valet ꝓceſſ⁹ ſup
lr̄as ſubrepticias habitus impetratas ad
lites:niſi appelleť etiā ſi ipetreť ad lites q̄
ſūt ſup bñficijs:vt ſi ego dicā pape me ca
nonice electū in ꝑpoſitū ipetraui iudices
ꝯ.m.tacita ꝑori ꝯmiſſione.m. valebit ꝓceſ
ſus ꝑ meas lr̄as habit⁹ ſi ꝯ eas nō excipi:
at/q: mee lr̄e nō erāt bñficiales:ſʒ de iuſti
cia lʒ ſup bñficio ipetrenť/ſi tñ ſnīa ꝑ ſur:
reptionē vel dolū lata cēt reuocareť.ff.de
dol.excel.apud celſū.⁊ de iud.l.ſi ꝑtor.⁊.
xxxv.q.ix c.veniā.⁊.c.ſniam.ſʒ qd̄ ꝑ lr̄as
ſubrepticias fctm̄ ē nō reuocať vt dixi:nā
q̄ exceptionē ſibi cōpetētē nō oppoſuit ſi
bi imputet.ꝭ. de re iud.c.iter.ſʒ ꝯ.ꝭ.c.c.cū
dilecta vbi reuoceť qd̄ occaſiōe lr̄e ſurre:
pticie factū fuit. Rñ.ad hoc ꝯ̄riū ⁊ ſil'ia ꝙ
ibi fit reuocatio ex virib⁹ appellatiōis in
terpoſite:al's ſi nō fuiſſet appellatū vl' ſal
tē exceptū ꝯ lr̄as nō reuocareť quod fiet
ꝑ tales lr̄as:vel ibi cā fuit alia reuocatio:
nis.ſ.de forma mādati nō ſuata vt ibi ha
bes. Itē ꝯ.ꝰ.e c.cōſtitutus.⁊.ꝭ.e.c. ad au:
diētiā.ſʒ illa loquūtur in lr̄is bñficialib⁹
de q̄bus q̄d iuris ſit iā dicā.ꝭ.vel dic vt.ꝰ.
ꝙ ibi fit reuocatio ex virib⁹ appellatiōis
⁊ hoc mō.rñ.ad alia ſi videantur ꝯ̄ria his
q̄ dixi. Itē ꝯ.ꝭ.c c.diſpēdia. Rñ.ibi ē ſpe:
ciale Vl' expone ꝙ proceſſus nō valeat ſi

ciare vltra cō
tēta in libel:
lo.alij vero
nō poſſūt pa
nor.l c.ex eo:
q̄ſtione.ꝭ.de
reſti.ſpo.

a Certiſſimi
iuris eſt regu
lariter exce:
ptio ꝯtingēs
ꝑncipale ne:
gociū nō ipe
dit litis cōte:
ſtationē qd̄
late ꝓſeqtur
arch. h alle.
c.exceptiōis.
de lit.ꝯteſt.li.
vj.⁊ ibidē po
nit fi ãc.xliij.
fallentias ad
dictā regulā
vide etiā ibid̄
ꝑ arch anſuc
cūbēs in ꝓba
tiōe perēpto:
rie probet lit̄
tionē a iorie
ſic ꝙ ſine alia
ꝓbatiōe obti
neat.aduerte
etiā q: Ioā.
frāciſ.l tract.
de pſt.vij.q.
j.pte. vult ꝙ
ꝑſcriptio non
tollat actionē
ipſo iure ſed
ope exceptio:
nis et tñ iudex
pōt repellere
ex officio agē
tē ꝯ quē eſt ꝑ
ſcriptū pano.
⁊ feli.in.c.ad
aures.ꝭ.de ꝑ
ſcript.qñ aūt
debeāt ꝓpo:
ni exceptiōes
vid.ꝑ panor.
ꝰ.eo.c.ꝯſtitu
t⁹.⁊ ibid̄ bar
ba.⁊ feli.in.re:
miſſiue.ad:
de lattiſſime
loquētem de
materia feli.
in.c.exceptio
nē.ꝭ.de exce:
ptio.vide do.
antho.hic re:
pe.hāc decr.
⁊ diffuſe loqt
id̄ ad eū ſepe
ſit recurſus ⁊
vult inter ce:

tera ꝙ exce:
ptio peremptō
ria de q̄ con:
ſtat ꝑ inſtrm
pō: inviti dl
latorie ꝙ po:
ni licet ⁊ i.l
bet alia notō
ria ⁊ idē vo:
luit ſpecu.de
excep. in ꝑi
cio.§.de dila
torijs. vbi vi:
deas materiā
etiā peremptō
riarū.⁊ l ſeq.
§.qñ aliter.
⁊ a quib⁹ ſunt
ꝓp. nēde. in
ꝑcedē.to.§.
hēs materiā
dilatoriarū.
dic etiā circa
hāc materiā
ꝙ perēp oīa
nō notoria ꝑt
opponi añ li.
co.eſte.ſi ep:
ponēs offerat
ſe incontinēti
illā ꝑ bar.ie:
ſtus iuncta :
glo in.l.nā ⁊
poſtea.ff de
tutelur.l ꝑn.
abar.l l.ſi.ff.
ꝓ ſuo. bal.in
l edicto.C.de
edic.di.adri.
tol.ꝟſi.xv.op
pono.⁊ arch.
in.c.vt circa.
de elec.l.vj.
b De hoc.q.
vide hoſti. in
ſum.hoc iit.
§.q̄ poſſunt
obijci contra
reſcriptū.ꝟſi.
ſʒ nūqd pro:
ceſſus ⁊ feli.
c.ad audien:
tiā.ꝭ.eo.circa
fi.⁊ not. vnū
dictū ipſi⁹ fe
li.d.c.memo
rie mādādū
ꝙ videlicʒ lr̄e
tere obrepti
ue q̄ ironice
ſ.loquēdo et
calide ſunt i̇
petrate ſunt
nulle ipſo iu:
re ⁊ per ꝯſis.
nullus ꝓceſ
ſus vltra vt
ſcias an ꝓceſ
ſus iudicis
elidibilē iuriſ
dictionē habē
tis valeat re:
currē ad ꝑhi
lip.frā.card.
alex.⁊ feli.in
c.ſi duob⁹.ꝭ.
de appel.

excipiatur ⁊ appelletur. Itē qd de ꝓceſſu habito per lr̄as ꝑ excōicatū obtētas ad lites nūqd valeāt ſi nō excipiat? R̄n. valēt cū iudices ꝑ eas iuriſdictionē receperit vt de alijs lr̄is ſurrepticijs dixi. Sed ꝯ. ſ. e. c. dilect⁹ R̄n. ibi nō fuit ꝑ eas ꝓceſſū: immo añq̄ ꝓcederet ꝑ ipſas ꝯſultus papa dixit ꝙ ſic ꝑ excōicatū ſūt obtēte ⁊ ꝺ ꝓceſſu mētionē nō faciūt decernūtur viribus carere ſ. q̄ ad effectū. ſ. q2 ꝑ eas nō ꝓcedit de proceſſu etiā per lr̄as ꝑ excōicatū[a] obtētas ⁊ cū excōicato habite not. ſ. de off. deleg. c. prudētiā. Itē ꝙ dixi valere ꝓceſſū ꝑ lr̄as ſurrepticias habitū ſi de iuſticia verꝫ ē niſi ſit talis ſurreptio q̄ lr̄am falſam reddat vtpote q2 ꝑter pape conſciētiā vel illoꝝ q̄ ad hoc officiū ſunt deputati emanarūt. ſ. de cri. fal. c. dura. ⁊ c. licet. §. eos. Sed pone ꝙ excipitur ꝯtra lr̄as de falſo ⁊ iudex de hoc cognoſcit ⁊ pronūciat lr̄as veras eē cū tn̄ ſūt falſe poſtea ꝓcedit ꝑ eas i negocio principali fert ſniām diffinitiuam. querit an valeat talis ꝓceſſus: ⁊ qdam dicūt ꝙ valet[b] ⁊ hoc ꝑ errorē litigātiū. ar. ff. qḋ cū falſo tut. l. j. ⁊ ff. de off. ꝓto. l. barbarius. Itē q2 res iudicata ꝓ ꝟitate accipitur ſaltē q̄ ad ꝑtes ex q̄ appellatū nō fuit. ff. de ſta. ho. l. igenuū. ⁊ ij. q. vj. §. ⁊ ſi ſniām. Itē rōne dubij iudex iuriſdictionē hꝫ. ff. de iud. l. ſi qs ex aliena. ⁊ hoc vbi iudex rōne dubij de incidēti cognoſcet. ſ. an ſit pape falſū ſuggeſtū vel ꝟum ſuppꝛeſſū vt ibi de ꝑcū quali ⁊c̄. ſic ⁊ de h mādato cognoſcet ⁊ ꝓnūciabit an lr̄e ſint falſe vel vere. R̄n. ꝙ nec ſnia q̄ pronunciauit falſas litteras ꝟas eē valet: nec ꝓceſſus in ꝑncipali negocio hitus/ ⁊ hoc ꝓpter iuriſdictionis defectū: q2 totū a nō ſuo iudice factū ſ. de off. vic. c. ſua. C. ſi a nō cōpe. iud. ꝑ totū. Itē ⁊ q2 de falſo q̄ritur poſt ſniām. C. de fal. l. q̄relā: ꝯtra ꝟo loquūtur vbi iudex al's iuriſdictionē habuit cognoſcēdi ⁊ diffiniēdi ꝑmo de incidēti ſi an ſua eēt iuriſdictio ⁊ ꝑ ꝯñs de ꝑncipali negocio: ⁊ ſic tenet ſnia ſi ſuā ꝓnūciauit eē iuriſdictionē/ lꝫ ꝯ ius litigatoris: ſꝫ vbi falſa lr̄a dat iudex incidentē q̄ōnē falſi nō pōt dirimere cū nō ſit ſua i hoc caſu iuriſdictio: ſꝫ ſuperioris. xix. di. c. in mēoꝛiā. ſ. de re iud. c. de cetero. ſed dices ita pōt quilibet ꝓceſſū iudicis impedire ꝓponendo lr̄as falſas ex q̄ iudex corā quo ꝓponitur exceptio falſi nō habet ſe de hoc intromittere? R̄n. imo nō īpediet ꝓpter hoc: q2 iudex corā quo ꝓponitur exceptio falſi viderit aliqd ꝯ litterā qḋ eū moueat/ ſupſedebit ⁊ negociū ad ſuperiorē remittet. Si ꝟo nō videret i lr̄is qḋ eū moueret ꝓcedet i negocio ſibi cōmiſſo ⁊ ſi poſtmodū aparuerit lr̄as falſas eē reuocabitur ei⁹ ꝓceſſ⁹ al's nō: etiā ſi ab eo fuerit appellatū ꝓpter hoc q2 ꝓcedebat in q̄ōne falſi pēdēte: ſeu nō cognito ꝑus de falſo: vl' ꝺ exceptiōe falſi nō admiſſa: ⁊ idē crederē ꝙ ſi iudex ad iſtructionē ſuā. ſ. ſciat an dēat ſupſedere vel ꝓcedere aliq̄ vellet de falſitate inq̄rere nō eēt malū ſed ſuper eo diffinire[c] nō pōt: ⁊ ſi diffiniat nihil aget q2 ſꝑ ꝟitas attēditur vt dixi an ſi lr̄a ſit falſa: ⁊ tūc nō valeat ꝓceſſus. ⁊ an vera ⁊ tūc valet ꝓceſſ⁹: ꝑdicta locū hñt cū lr̄e ꝑ q̄s dat iuriſdictio falſe dicūtur. Sꝫ qd ſi iſtrumētū qḋ ꝯ me ꝓducis ad ꝓbādū debitū falſū dico: et iudex ꝓnūciat ipſū verꝫ eē cū tn̄ ſit falſū ⁊ per ipm fert ſentētiā ꝯ me: nūqd valet hec ſnia? R̄n. dic ꝙ valet ſi ab ea nō fuerit appellatū qm̄ i hoc caſu erat iudex exꝑſſe. C. de fi. inſt. l. fina. ſecus aūt ſi inſtrumētū ꝓcuratoris ꝓnunciētur verꝫ cū tn̄ ſit falſū: q2 tūc talis ſnia vl' ꝓceſſus cū hoc ꝓcuratore habit⁹ nō valebit in ꝑiudiciū abſētis cui⁹ ꝓcurator dicebatur ille q̄ falſā ꝓcurationē hēbat: niſi idē dñs voluerit cām hr̄e ratā: q2 iudiciū nullū ⁊ ꝯtrouerſie nulle cū hoc ꝓcuratore C. ꝺ ꝓcu. l. lꝫ. ⁊ ff. ꝺ re iud. l. lꝫ. Si dicas ꝙ iudex iuriſdictionē hēbat ergo ſnia eiuſdē hñ facit. R̄n. iuriſdictionē nō hēbat q̄tū ad dñm abſentē niſi (vt dixi) iudicis ꝓceſſū iuſtificaret qḋ pōt tacite vel exꝑſſe ſi vult. ſ. nō appellādo. ſ. de off. dele. c. cū oli. ff. rē ratā hr̄i. l. iij. §. falſus. Alij vero dicūt ꝙ i ꝓcuratore idē ē quod i iſtrumētis dixi ꝓpter auctoritatē iudicis. ⁊ facit. ff. qḋ cū falſo tut. l. j. §. pe. Sꝫ ꝑmū ꝟi⁹ qḋ ꝺ ꝓcuratore dr̄ ⁊ de iudice dici ꝑt: ⁊ ꝺ alijs liberā admiſtrationē hñtib⁹: q2 ꝓpt' vtilitatē publicā itroductū ē qḋ i alijs locū nō hꝫ. Itē pone ꝙ corā executore dato ad ſniāꝫ exequēdā ꝓponit' ſniāꝫ latā fuiſſe ꝑ falſa iſtr̄a vel ꝑ falſos teſtes: nūqd executor[d] tenetur hāc exceptionē admittere? nō. cū cāe cognitionē nō hēat. ſ. de off. dele. c. paſtoralis. §. fi. pōt tn̄ ſi vult ad iſtructionē ſui aliq̄ de falſitate audire: vt ſi videat qḋ ipm moueat ſupſedeat ⁊ ſuperiori referat vt ſ. dixi. Sꝫ ꝯ q2 poſt ſniāꝫ admittūt' aliq̄ exceptōes: ⁊ ille ꝑcipue ꝑ q̄s retrorodditur iudiciū nullū/ vt. C. de iur. ⁊ fac. ig.

a Uide tex. in. c. j. e. tit. li. vj. innuētē ip ſo iure reſcriptū ⁊ ꝓceſſū ſecutū exce ⁊ e'uidāt th̄ docto. an dic tet ꝓcedat i occulto excōicato vel manifeſto tantū vel vtroqꝫ. de q̄ etiā ꝑ Io. and. in. c. pia de excep. l. vi. Caſus aūt in q̄bus excōicatus pōtē eē in iudicio ponūt doct. l. e. intelleximꝰ. ſ. ꝺ iud. ⁊ feli. i c. cū inter ꝑo rē. ſ. de exce.

b Iſta fuit opinio barr. i l. ꝑſcriptio. C. ſi ꝯ ius vl' vti. publi. dūmō nō ſit manifeſta falſitas ⁊ eā dē viſus eſt ibi ſuſtinere Iaſo. ⁊ eā ꝓ ꝓbare creditur cardi. hic ꝯ Inn. hoſti. Io. and. ⁊ ꝑo. de bu. et baa ⁊ al'os h ſcribē. ⁊ eā reprobat etiā Io. ſab. in. d. l. ꝑſcriptio ⁊ ibidē dicit bald. ꝙ etiā ſi partes ꝯſtiterētur reſcriptū eē verū nō th̄ eō ſtituerēt iudicē in q̄ſt poſſeſſiōe iuriſdictiōis ⁊ idē in l. mācipia. C. de reb. alien. non al' dicit ꝙ ꝓceſſ⁹ falſi delegati non pōt ratificari nec ꝑ delegatum eū vt iudex partiū nō delegātis negocium agat nec ꝑ ꝑtes ei iuriſdictio nō eſt i arbitrio partiū. idem bal. in. l. i. C. q ꝓ ſua iuriſdi. vide etiā de hac materia ꝑ abbat. i c. et ꝑte. j. ꝺ. eo. titu.

c Adde abba. in. c. cū ſuper. ſ. de cau. poſſ. ⁊ ꝓpꝛe. vbi enumerat certos caſus in q̄b⁹ iudex cognoſcat ⁊ nō ꝓnūciat an aūt iudex delegatus cognoſcat an ſua ſit iuriſdictio vel non Barb. ⁊ Feli. hic cumulāt dicta alioꝝ barr. in. l. nō ſolum. §. aliene. ff. de ꝓcu. inꝑ de tut. hic. ⁊ l. c. ꝑterea. ſ. de off. deleg. vbi quart⁹ caſus adde dictum notabi. bal. i c. ſuſpitionis. ſ. de of. dele. ꝯ bar. in. l. ij. ff. ſi q̄s in ius voc. nō ierit. ⁊ Io. an. i ad di. ad ſpecul. de cita. §. j. ꝺ ſic. vtē gñalr ꝙ ſi iudex cognoſcit an ſit iuriſdictio vel non ſiue ad eū ſpectet cōmodū lr̄aꝝ ſiue non ⁊ hanc opinio. videtur hic ſeq. card. reprobās glo. i verbo manifeſte i. c. accuſat⁹. de heret. l. vj. fallien. tn̄ hic vide ꝑ ſcribētes.

d Uide antho. de but. ⁊ abb. in. c. de cetero. ſ. de ſn̄ten. ⁊ re iud. card. in cle. j. de fo. cōpetē. §. penul. q. v. hoſt. i. c. ꝙ ad cōſultationē. ſ. de re iudi. vbi vult ꝙ poſſit appellari ab executore admittē te legitimas exceptiones ⁊ ad hoc ſolens eū allegare doct. lꝫ in libro meo videatur dicere ꝯ illū ⁊ id cora

rexi libell ar: tribueda erro: rē vitio ipſeſ: ſorio addans ⁊ bart. in.l.a diuo pio.ff. de re iudi. an aūt executor poſſit ſe infor mare vi. car. in.c. paſtora: lis.§.q: vero.j.de off.dele. an aūt coram cōpetēti iudi: ce petēti ſnie executionem poſſit iſta ex: ceptio .ppōni.ſ.q̄ p falſos teſtes vel per falſa īſtrumēta ſit lata ſen tētia vide ab. ba.⁊ feli.c. lʒ.j.de pba. Jn no.io.an.ab. ⁊ cōtter ſcrib. in.c. cū vene: rabilis.ſ. de excep. p legi: ſtas l.i. q̄relā C.de fal.

a Uide l.d. ⁊.ſi duob⁹. p phi.frāc.⁊ fe: li.poſt eos ar ca ſi.d.c.

b Qn̄ factū pcuratoriſ no ceat dn̄o vel nō.vi.panor.ſ.c.cū olim.ſ. de cā poſſ. et pp̄e. ⁊ late p eūdē poſt an tho. de bur. ⁊ hoſt.l.c.j.ſ.vt ſi. pēd. vbi la te diſtiguen: do materiam diſſoluit.

c Cōtra au ditorē poſſūt opponi que ʒ iudicē ⁊ arbi: trū opponūt ſpecu.titu.de iudi.l ſi. bal. ī add. ad ſpe cu. de off. or: di.in ſi.de mī tiplicitate au ditor. ⁊ an eo rū iuriſdictio ſit delegata vl ordinaria cardi.l clem. auditor. de re ſcrip. feli.c.in nſa.ſ.de pb. vbi vult q̄ il: le cui eſt com miſſa audiē: tia cā cn ʒ pt cā diffinire ſi

l.j.vbi d̄ h̄ no.⁊.ff.d̄ iu.l.ſi ꝑtor.rñ. admit tēr nō tñ corā executor̄ ſʒ corā iudice ꝯpe tēti q̄ al's cognitiōēʒ hʒ int̄ ptes vt ꝑtor d̄ q̄ loq̄r lex ſi ꝑtor i ſi. intelligo tñ q̄ ꝑdicta exceptio.ſ.q̄ ſnia lata fuit per falſa īſtru mēta vel falſos teſtes etiā corā ꝯpetēti iu dice ꝓpoſita nō īpediret executionē ſnie niſi i itegrū reſtitutio petita eēt. Nā ſnia nō fuit ipſo iure nulla.ff.d̄ re iu.l.diu⁹. Sʒ in integrū reſtitutio petita bñ impediret niſi ʒ petētē malicia ꝑſumatur.ſ. de in in te.reſt.c.ſuſcitata vbi de hoc.q̄ ſi excipiat̄ ʒ executorē q̄ ē excōicat⁹ vide q̄ not.ſ.de do.⁊ cōt.c.veritatis.⁊ de excep.c.cū iter. Jtē pone q̄ pars finxit ſe appellaſſe in cā quā ʒ me ſup eccl'ia vel fūdo hēbat cū tñ nō appellaſſet: vel appellatio nō tenuit q̄: nō ex cā ratiōabili: vl' q: tertio fuit appel latū iudex vocat me: nūq̄d teneor ire? dic q̄ ſic. ⁊ niſi vadā ſi iudex ꝓnūciet ʒ me in cā ꝑncipali tenebit ſnia: nec poſtea q̄rit̄ an fuerit appellatum vel nō: q: rōne dubij iu dex habuit iuriſditionē: lʒ potuiſſet p ex ceptionē elidi: ⁊ ſic obtinui in q̄dā cā me diolañ.p papā: lʒ notare videatur ʒ:riū.ſ. de app.c.ſi duob⁹a. ſed forte ibi loq̄tur cū abſens nō fuerit legitime citat⁹. vel ibi lo quitur qñ pars ꝓpñs q̄ dicebat appellatum eē dicebat hoc per maliciā ſciēs appella tū nō eē. Jn cā ṽo mediolañ. credebat ap pellatū eē.ar. C.de ſa.ſan.eccle.l.j.quā ibi not. Jtē q̄rit̄ an poſſit obijci ʒ reſcriptū q̄ iudex ē īfamis/vel crioſus/vl' īpētrator? Dic q̄ he exceptōes nō admittūt̄ ʒ reſcri ptū: q̄uis ſi pape dictū fuiſſet nō dediſſet iudicē infamē. Nā tales exceptiones cō petūt vt dilatorie ʒ iudicē ⁊ ʒ impetrātē ſʒ lr̃e bñficiales bñ valēt lʒ nō faciāt men tionē de his q̄ nec ꝓceſſū negocij nec ꝑn cipalē cām exigūt niſi tales exceptiones q̄ reſcriptū afficiāt: nā tales admittūtur ʒ reſcriptū: lʒ nō cōtingāt ꝓceſſū cāe vel ne gociū ꝑncipale vt ſi dicat̄ reſcriptū nō va lere vt q: p excōicatū fuit obtentū vt.ſ.de eta.⁊ q̄li.c.bone.vel falſum vel obreptici um.vt.ſ̄.dixi in.d.c.vel ſi dicit ſe ꝑuilegia hr̄e.ſ̄.e.c.cū ordinē.vel ſi dicat̄ q̄ īpetra tor renūciauit lr̄is impetratis ⁊ impetrā dis ꝑter aſſenſū cōeʒ.ſ.e.c.ex pte.vl' q: lr̄e ſūt nimis gñales. ſ̄.e.c.ad h̄.ad idē.ſ̄.e. c.ex tenore.ſ.d̄ ꝯſtr.vti. vl' inutili.c.ad no ſtrā. Jtē q̄d ſi ꝓcurator ʒ dicēs cōſenſit i iudices cū impetrāte/nūq̄d pōt dn̄s poſt modū obijcere ʒ lr̄as veri ſupꝑſſione ⁊ fal

ſi ſuggeſtiōe: vl' de alijs exceptiōib⁹? vide tur q̄ nō.ar.ſ.de cā poſ.⁊ ꝓp.c.cū olī pōt. Rñ. ꝯſenſus eñ ꝓcuratoris b ad hoc valet vt iudicē in quē ꝯſēſit ꝓcurator nō poſſit dn̄s recuſare: vt.d.c.cū olim. nō aūt valet ad hoc vt dn̄s legitimas exceptiōes ʒ lit teras ipas nō poſſit opponere q̄s forſitan ignorauit ꝓcurator: q̄s ſi ſciuiſſet oppone re nō potuiſſet: nā exceptiōes de veri ſup preſſiōe ⁊ falſi ſuggeſtione nō hñt locū co rā auditore c cauſaꝝ: ſed corā iudice cui cā cōmittitur ad quē de ꝑcū q̄litate ſpectat cognoſcere vt hic ſup lr̄is de iuſticia ipe tratis ad lites: ſi aūt ſint lr̄e ſubreptitie bñ ficiales: ſi ꝓceſſ⁹ ſit habit⁹ p eas cū ē habi tus: valet niſi excipiatur vl' appelletur: vt de ꝓceſſu habito p lr̄as ipetratas ad lit. dixi: ṽbi gr̄a.cū haberē executorē cāe co gnitionē hñtē: puta q: ꝯpellet capitulum mu. vt me i canonicū ⁊ in fr̄em. reciperet ⁊ capitulū ſe opponit corā executore in q̄ dedi libellū ʒ capl'i ꝓcuratorē vt cōdēna ret̄ ſnialiter ad me recipiendū: ⁊ iponeret̄ ſibi ſilētiū ſup defēſiōe ſua. facta litis ꝯte ſtatione executor tulit ſniam ꝓ me diffini tiuā ſm petitionē meā. ab iſta ſnia nō fuit appellatū īfra decēniū ex pte capl'i: de ce tero nō hñt locum exceptiōes de falſitate ſuggeſta vl' ṽitate ſupꝑſſa in lr̄is: q: res iu dicata alicui⁹ exceptionis remedio reſci di nō pōt. C.ſen. reſci.nō poſſ.l.ꝑēptorias ſic nec ꝑtextu inſtrumēti de nouo repti.ſ. d̄ re iud. c. ſuborta. ſpāle tñ eſt in q̄b⁹ exce ptionib⁹ q̄ poſt ſniam ꝓponunt̄ vt not.ſ. de lit.cō.c.exceptiōis.⁊ idē ſi nō ferat̄ ſen tētia ꝑdicto mō: ſʒ tñ cū cauſe cognitione mandatur recipi.ſ.de re iud.c.q̄d ad con ſultationē. poſſet tñ dici q̄ lʒ in caſu ꝑmiſ ſo capl'm ʒ quod ꝓnūciatū ē nō poſſit ſē tētiā a q̄ appellatū nō eſt ꝑtextu exceptio nis impugnare: ſuperior b tñ poterit ex of ficio ſuo ſi viderit bñficiū p ſubreptionē obtētū q̄cq̄d fctm̄ ē reuocare: ⁊ ſic fctm̄ fu it.ſ.e.c.ad audientiā.⁊ de re iu.c.cū olim. ⁊ d̄ fil.ꝑſb.ad ꝑñtiā. facit ad h̄.ſ.de cle.nō reſi.c.ꝯq̄rēte. ⁊ ē rō i bñficijs: q: i eis oīs puritas dʒ adeē ⁊ oīs ſubreptio abeē.j.q j.c.ſi q̄s.⁊.c.neqꝫ.ſ.de re iu.c.cū olim.ſ.de elect.c.cū dilect⁹. Alij dicūt (⁊ forte bñ) q̄ lʒ aliq̄s a ꝑncipio lr̄as ſubreptitias ha buerit poſt ſniam iure ordinario ſeruato diffinitiuā ꝓlatā de hac ſubreptiōe q̄ri vl teri⁹ nō debeat c vt dixi. nec papa mādaret ꝓceſſū p tales lr̄as hitū reuocari ſi ſciret

ne expſſa licē tia cōm:tren: na ⁊ ibi ponit multas remiſ ſiones.

b Quis ſit iſte: ſupior q̄ pōt iq̄rere de iuſticia titulī ⁊ compellere bñficiatū ad oſtendēdū ti tulū ſui poſ ſeſſionis ⁊ q̄n vide io.and. archi. domi. phil.frāc.et alios i.c.ordi narij. iuncta ſbi gl.de offi. ordi.l.vj.ho ſtiē. ⁊ felin.c. lʒ hel.ſ.de ſi monia.

c Aduerte ad panor.in c.ad audien tiā.ſ.e.vbi re probat hic cō poſtellanū in q̄tū vult q̄ ſi executor dat⁹ p lr̄as ſubre pticias ꝓceſ ſit et iudex q̄ teneat ꝓceſſ⁹ q: vt dicit idē abba.l.c.cete rū.d.e.execu toris datio ve nit acceſſorie ad grām. ⁊ iō cū lr̄e bñficia les ſubrepti: cie ſūt ipo iu re nulle.c.ad aures. ſ̄.e.ti. ſic ⁊ executo ris datio ⁊ in hoc abbatē ſe quit̄ feli.l.d. c.ad audien: tiā.§. lr̄e ad lites ff. fallit ſcd̄o.ſʒ.ꝓcede ret dictū com poſt. ſi iudex ꝑncipalr da: ret̄ ſup ꝯtro uer.la bñfici: ali.an tñ tr̄ā: ſeat ſnia bñfi: cialis in rem iudi. videtur diſtinguēdū q: inno.in.c. ad aures.ſ̄. e. dixit q̄ ſic in.c.cū bertol dus.ſ.de re iud. ⁊ in.c.cū olim.ſ.de do lo ⁊ cōtu. q̄ nō. ſicut nec i cā ſimonia h.c. tenor.et

cū eū cāe cognitiōe ꝓceſſū ⁊ ſniatū fuiſſe. ⁊ ſi lr̄e papales ꝓceſſ⁹ ⁊ ſnie hui⁹ reuocato rie apparerent niſi de ꝓceſſu ipo ⁊ ſnia face rēt mētionē nō valerēt. ſ. de re iu. c. inſ mo naſteriū. ad iura ꝯtria reuocatio ex oib⁹. vel ibi nō fuerat ꝓceſſū ſuato iuris ordine vt ſtati dicā: ſ; lz ſm iſtos nō poſſit hic caſu is q̄ p lr̄as ſubreptitias obtinuit bñficiū ptextu ſubreptōis amittere: nūq̇d ei renū ciare tenet̃? R̄n. fateor q̄ cū pcto ipm lz: ⁊ ꝑ ꝯ ipz agi denūciādo. ſ. de iureiur. c. quē admodū i fi. niſi ſciāt canōici fctm̄: ex q̄ il lis exceptio ꝯpetebat: ipz tñ̄ receperūt etiā ſi i iure errāſſent ſe credētes teneri: q: tūc nō auctoritate reſcripti ſ; ſua ipm recepiſ ſe videnẽ: ⁊ ideo de cetero ꝯuenire nō poſ ſent denūciādo vl' alio mō. C. ad. l. fa. l. er ror. ff. de re iu. l. cuius p errorē. ff. de ꝯdi. in de. l. j. ⁊ l. ſi is q̄. ⁊ l. ſnic. §. debitū. ⁊ §. q̄ ſi li⁹. ⁊ no. ſ. de elec. c. dilect⁹. ſi aūt capitulū ignorabat fctm̄. ſ. cū hr̄c aliō bñficiū vl' a liā exceptionē: ⁊ ſic recepit eū tūc bñ pote rit ꝯuenire. ḡ. e. ꝯſtitut⁹. ⁊ ſ. e. c. ad audiēti am. an aūt valeat electio vel ꝓuiſio facta poſt aliā efficacē? no. ſ. e. c. capl'z. ſi aūt i ꝓ ceſſu p lr̄as bñficiales ⁊ ſubreptitias hito cāe cognitio ſi ĩuenietẽ: nec ordo iuris fuit ſuat⁹ puta q: executor ad ꝓuidēdū dat⁹ q̄ nō hz neceſſe cū cāe cognitōe ꝓcedere vt no. ſ. e. c. cpm. ad fi. p q̄t. col. ꝓuidit p lr̄as ſubreptitias i qb⁹. ſ. talis ṽitas fuit ſuppſ ſa vl' talis falſitas ſuggeſta q̄ mouet pnci pē ad gr̄az ꝯcedēdā / tūc talis ꝓceſſ⁹ nō va let: ⁊ q̄n̄cūq; poterit ĩpugnari niſi ordiari⁹ ipm ſciēs recepiſſet vt dixi: ⁊ hoc ꝑpt purita tē q̄ ꝯſideratẽ i bñficijs vt ſdixi. Itē ⁊ q: i bñficijs ſic obtētis lr̄a ē loco tituli[a] ⁊ ſine iuſto titulo q̄ nō hz ius i bñficijs vt ſdixi vt. ſ. de inſt. c. ex frequētib⁹. ar. ff. de decurio nib⁹ l. hēre ius. ff. de reli. ⁊ ſūpti fune. l. ſi q̄s ſepulchrū. vñ ꝓbato q̄ lr̄a ē iuſta vel ſubreptitia ꝓbatẽ q̄ in bñficio p talē lr̄am obtēto q̄s nō hz titulū iuſtū: ⁊ p ꝯñs ius i ipo bñficio nō hz: ⁊ ad hoc optie faciūt ll. ff. de re. co. l. j. §. j. ⁊ l. manēt. §. vl. ⁊ ff. de iu. l. ij. al's icipit ſ; ⁊ ſi. §. pronū. ff. ex q̄. cau. i poſ. ea. l. fulcini⁹. §. ſi q̄s ꝓbauerit. qō aūt de lr̄is bñficialib⁹ dixi idē ē de ꝓuilegijs vt rōne ſubreptiōis ſp poſſint ĩpugnari vt ſ. de ele. c. dudū. ff de nat. reſt. l. ij ⁊ de ꝯſan gui. ⁊ affi. c. j. Ad aliō qō fuit ſecūdo q̄ſitū q̄n. ſ. hc exceptiōes de falſitate ſuggeſta i lr̄is vel ṽitate ſuppſſa pñt ꝓponi. R̄n. vi det̃ iuſte dici poſſe q̄ i ꝓuilegijs ⁊ in bñfi cialib⁹ reſcriptis ſi aliq̄n falſitas ſit exp̄ſ ſa vel tacita veritas que papā ad cōcedē dā gratiā faciēdam iduxit: vt q: q̄s falſo ſuggeſſerat q̄ rexerat bononie in decre tali vel q̄ erat nepos cardinalis vel q̄ i re ceptiōe ſua maior pars capl'i ꝯſenſerat. Itē q: ſuppſſit de alio bñficio vl' de iuramē to ⁊ ſic ſup bñficio lr̄as ĩpetrauit hmōi ex ceptiōes ⁊ ſil'es poſſunt ꝯtra reſcriptū op poni. ḡ. e. c. ad aures. ⁊ c. conſtitut⁹. ⁊ ſ. e. c. capitulū. ff. de nat. reſt. l. ij. poſſūt etiam poſt lītē ꝯteſt. obijci ſemp añ ſniam tāq̄ vere pēptorie: ⁊ eſt rō i iſtis exceptiōib⁹: q: nō ſolū lr̄as efficiūt ſ; gratiā q̄ poſſet fieri cū lr̄is pimūt: ⁊ iō hmōi exceptiōes ſūt pēptorie. fateor tñ̄ q̄ ſi q̄ eēt exceptio q̄ tm̄ ꝯpeteret ꝯ lr̄as: vt ſi q̄s iuraſſet vel pact⁹ eſſet q̄ ꝯ capl'm mutiū. lr̄as non ĩpe traret ⁊ ꝯ iuramētū lr̄as ĩpetret i litio q̄ poſſet excipi ꝯ lr̄as. i. añ lit. cōteſt. ſ; poſt lit. ꝯteſt. nō. C. de excep. l. fi. ſ; ſec⁹ ſi iuraſ ſet vel pact⁹ eēt q̄ capl'm nō cōueniret: q: tūc nō tm̄ lr̄e pimūẽ: ſ; actio añ li. ꝯteſt. cū pōt obijci de iuramēto vel de pacto hmōi ⁊ talia iuramēta ꝑiudicāt lr̄is pape: non q: papa[b] nō poſſit eis ꝑiudicare: ſ; q: nō ꝑſumit̃ velle ꝑiudicare q: nō eſt author p iurij. ſ. de iureiur. c. ſi vero. ⁊ iuramētū te merariū vel p fraudē extortū nō dz aucto ritate ſua ſ; ſupioris infringere. ſ. de elec. c. venerabilē. De alijs exceptiōib⁹ pēpto rijs q̄ poſſēt añ lit. ꝯteſt. ⁊ poſt ꝓponi ⁊ q̄ etiā poſt ſnia; no. ſ. de li. ꝯteſt. exceptiōis Qualiter ĩterp̄tari debem⁹ exceptiōes ꝑ dictas vel ꝓbatas no. ſ. de elec. dudū cir ca pnc. ⁊ i ꝯſti. noua. ſ. de elec. c. ſtatuim⁹.

Doceri teneant.

Hic querit̃ an epi abbates / re ctores / ꝑpoſiti ⁊ alij ꝑlati eccle ſiarum poſſent agere ⁊ conueniri ſine cō ſenſu ſuoꝝ capituloꝝ ⁊ auctoritate. Item dato q̄ hoc poſſint. Secundo q̄rit̃ an idē ꝑlati pñt ꝯſtituere procuratores ad cāſ ſine ſuoꝝ capituloꝝ conſenſu de pma que ſtione ſatis hēs hic in cōi gloſ. hic: ⁊ ſ. de procu. c. j. que hic nō repeto: ſ; ſic dicim⁹ ⁊ tenemus q̄ epi abbates ⁊ alij ꝑlati ⁊ om nes perſone legitimā adminiſtrationem hñtes ſicut ſūt curatores / tutores / ſiue au ctores ⁊ ꝯſil'es pñt agere ⁊ ꝯueniri ſine cō ſēſu alteri⁹ vt hic. ⁊ ff q̄ cuiuſq; vni. l. ſi. ⁊ ſ. de iu. c. cū deputati. i aut. de eccl'ia. ti. §. ſi. ⁊ C. de epiſc. ⁊ cleri. l. orphanotrophos.

c. ꝯſāguinei. ſ. de re iudic. Nā pma opi nio pcedit q̄ ad pnīē ꝯdēna tā an opi. q̄ ad pnīē obti= nēre: q: ſi eēt iuſta nutri ret pctm̄ iō. and. i mercu. i reg. j. de re gu. iur. in. vj. de q̄ etiā p. e. cū dilect⁹. ſ. de elec. Abb. etiā cū q̄ ꝯcor dat feli. d. c. ad audiētiā. §. lr̄e bñficia les ṽſi. āpius etiā reprobat uit poſt āih. de bu. hoſt. hz i eo q̄ dixit ca nonicos non excuſari igno rātia iuris vidett eū ſeq̄ Imo. tñ̄ abb. dicit q̄ igno rāa nō conſti tuit nouū ius p. i. nec igno rās. C. de do na. ⁊. l. ſi p er rorē. ff. de iu riſd. om. iud. de reſiduo materie ⁊ an idem i ꝓuile gijs qō i lr̄is bñficialibus vide i. d. c. ad audiētiā vbi abbas videt̃ hic poſita re ferre i multis diſcordare ⁊ lati⁹ ꝓſequit̃ ibidē feli.

[a] An lr̄a ſit loco tituli vi de domi. frā. ⁊ alios i. c. ex ceptiōis. de li tis ꝯteſt. li. vj. glo. in extra= uag. Jo. inca= pīē. ſedes. de ꝓceſſ. ſb. Ad uerte etiā ad glo. i ſtonul lā. e. ordina= rij. de offi. or= di. li. vj. que vult q̄ non ſufficiat face= re fidē de ti= tulo vel reſ ē ſatōe niſi ſtat i forma vali da vñ nō ſuf= ficeret pducere copiā ſiāc. p. c. j. ſ. de ſi.

Iſtru. Itē an reuocet gr̄a ſi papa moueat̃ añ ꝯfectionē lr̄az barb. ſ. c. i nſra. e. ti. nu. x. vbi mul ta circa mate riam.

[b] De virib⁹ iuramēti mē tionē faciēdā vi. p doc. c. cō ſtitut⁹. ḡ. eo. ⁊ ibidē p felin. de clauſulis i tellectis i ipo iuramēto de q̄ eſt gloſ. i. c. quēadmodū ſ. de iureiur. ⁊ ibi ab. ⁊ alij videatis etiā q̄n rōnabilit̃ papa diſpēſet i iuramento Jo de ſelua. i repe. de iure iu. ⁊ auth. de petrucia i re pe. l. j. ff. de iureiu. de ex ceptionib⁹ pa cti vl' iuramē ti opponēdis ꝯ dorebit. frā. c⁹ i. c. j. gl. ij. de lit. ꝯteſta. lib. vj.

nec diſtinguo vtrū ſint bona diuiſa int̃ p̃-
latū ⁊ caplm vel nō qꝛ ſp̄ p̄latus oīm ad-
miſtratorᵃ eſt (vt dixi) etiā coꝝ quoꝝ fru
ctus cedūt in vſus capl'i. ⁊ h̄ eſt verū niſi
cōuent⁹ vel cp̄m porē vel aliū admiſtra-
torē vel miſtralē ppetuum aut tp̄alē hēat
qui coꝝ cās agat: vel al's p ↄſuetudinē vl'
ↄſtitutionē legitime factā ordinatū ſit ꝙ
p aliq̄ pte agat abbas ⁊ p reliq̄ ↄuent⁹.
vel niſi aliter diuiſa ſit admiſtratio inter
p̄latū ⁊ cp̄m. nā tūc cp̄m vel ↄuent⁹ poſſet
ſindicū facere q̄ eius cās ageret. ſ. de iud.
c. cū deputati. ff. qđ cuiuſq₃ vni. l. vl. ⁊ at-
tendit in his ↄſuetudo. vt not. ſ. de p̄b. c.
ex lr̃is. Itē in arduis cāis poſſet dici ꝙ p̄
latus cas ↄſenſu capituloꝝ ſuoꝝ dēat tra
ctare. ar. ſ. de maio. ⁊ obe. c. humilis. ⁊ ſic
pōt intelligi. ſ. de pcu. c. j. ſed ꝫ p̄dicta eſt
hoc capt. cū dicat ꝙ ſi bona inter p̄latū ⁊
cp̄m ſint oīno diſcreta: tunc ea q̄ ad cp̄m
ſpectāt ſolus nō admiſtrabit p̄lat⁹. Rñ.
intelligo ei oīa diſcreta qñ admiſtratio
eſt diuiſa int̃ p̄latū ⁊ cp̄m: vel al's caplm
hab₃ ſuū admiſtratorē q̄ coꝝ cās agat vt
dixi. nec obſtat ꝙ ↄſueuit opponi ꝙ p̄la-
tus ſiue cleric⁹ vel ſuo capl'o alienari ͦ nō
pōt rē eccl'ie. xij. q. ij. c. ſine exceptione. ſ.
de reb. eccle. nō alie. c. j. ergo nec ſine ip̄is
pōt in iudicium deducere. vt. ff. de iur. de
lib. l. ait p̄tor. Rñ. nō eſt verū: qꝛ ibi nō dr̃
qui non pōt rē alienare nō pōt rē in iudi
ciū deducere: qꝛ tutores ⁊ curatores yco
nomi: ⁊ ſindici: ⁊ gn̄alis pcurator: pat in
bonis filij: ⁊ alij legitimā miſtrationē ha
bentes nō pñt p ſe alienare ſine auctorita
te iudicis vel decreti. C. de p̄dijs. mino. l.
rubro ⁊ nigro. ⁊. C. de ſac. ſanc. ec. l. h̄ ius
tñ pñt ſup rebus quaꝝ admiſtrationē ha
bēt actionē mouere. vt. C. de bon. mr̃. l. j.
et. ff. de admi. tut. l. ij. §. j. ⁊ hic. nec lex p̄di
cta. ait p̄tor. ponit hoc p regula. ſ. ꝙ q̄ nō
pōt alienare nō pōt rē in iudiciū deduce-
re/ ſ₃ loq̄r in ſuo caſu: vbi dr̃ ꝙ heres q̄ de
liberat an adeat hereditatē: nec pōt alie-
nare rē hereditariā: nec cā in iudiciū de
ducere. Ad ſcđm q̄ſitum. rñ. ꝙ vbicunq₃
dixi poſſe p̄latū agere vel ↄueniri in cāis
eccl'ie ſue ſine capl'o: idem dico ipſum ad
eaſdē cās poſſe/ vl' p ſe: vl' p pcuratorē. ſ.
de pcu. c. petitio. in cāis eni pecuniarijs
electionē hēmus an p nos/ an p pcurato
rē cās ip̄as tractem⁹. C. de pcu. l. fin. ⁊. ff.
de pcu. l. j. exceptis q̄buſdā caſibus ibi-
dem not. nec obſtat de tutore ⁊ curatore

a Aduerte qꝛ barb. hic poſt guiller. de mon. lau. in cle. j. de reſcript. dicit ꝙ ↄtraria nō ↄcedit lr̃as p p̄lato vel cōtra p̄latū collegium vel ↄuentū hñtē quin ſemp lr̃is ſit mētio de collegio ⁊ cōuētu ⁊ idē tñ barb. hic per multas rōes r₃ cū glo. ↄtra cōpoſt. ⁊ alios docto. hic. de hac aūt materia omēs moderni remittūt ad lapum alleg. xlix. in capl. l₃ l mate ria. addatis etiā iud. ro. ↄſil. ccclxx. co. iiij. vn̄i. ſecūda ratio ⁊ cardi. in. viij. notab. cle. j. de reb. eccle. nō alie.

b An ſufficiat hoc caſu talis p̄ot q̄ p̄ferat illi ↄuētui ſiue clerico ⁊ q̄ etiā ſit ad nutū reuocabilis late vi. p guill. de mō. laud. ⁊ card. i cle. j. de reſcript. et etiā p Imo. ⁊ pe. de ancha. ibidē vbi multa de materia diligēs ſcrutator p̄ſt inueniet.

qui poſſunt agere: ſed nō pñt pcuratorē
dare niſi poſt lit. conte. C. de pcu. l. neq₃.
Qm̄ prelatus pinguius ius h₃ in reb⁹ ec-
cleſie/ q̄₃ tutor in reb⁹ pupilli: qꝛ p̄lat⁹ re-
bus eccl'ie vtitur ⁊ fruit. ſ. de vi. ⁊ ho. cle.
c. cū ab oīn. idē eſt ꝙ p̄t pcuratorē dare
añ lit. ↄteſt. ſ. de pcu. c. petitio. C. de reb.
ma. l. j. hoc aūt tutor nō facit. ſ. de elec. ni-
hil eſt. Itē predictis non obſtat cp̄m. ſ. de
pcu. vbi ſubſcp̄tio ⁊ ↄſenſus clericoꝝ re-
q̄ritur in pcuratione faciēda a p̄lato: qꝛ
ibi p̄ſbyteri ⁊ diaconi adhibent̃ vt teſtes
non vt auctoritatē p̄ſtantes: imo p nobis
facit qđ dicit ꝙ ep̄s faciat pcuratorē. vl'
dic ꝙ loq̄tur i magnis cāis (vt dixi) hoc
tñ bñ dicerem ꝙ ſi vellet p̄latus cōſtitue-
re vnū gn̄alem ⁊ ppetuū officialē q̄ cōiter
oīa negocia gereret ſiue i cāis ſiue i alijs
ꝙ hoc deberet facere cū ↄſenſu capl'iᶜ cū
hoc int̃ ardua negocia ſit. vt. xxx. q. v. ca.
iudicantē. ⁊ i arduis negocijs p̄latus cō
ſenſum capituli req̄rere d₃. ſ. de his q̄ fi. a
p̄la. ſi. ↄſen. c. q̄₃to. ⁊. c. nouit. S₃ pone ꝙ
cā eſſet inter prelatū ⁊ caplm. nunq̄d ca-
plm pōt agere ⁊ procuratorē cōſtituere?
Dicūt ꝙ ſuperior dabit collegio pcura-
torem cuius offm̄ exſpirabit cā finita. in-
ſti. de auct. tuto. in fi. Rñ. Nō nego h̄ poſ
ſe fieri ⁊ nihilomin⁹ ſi h̄ nō fiat ip̄m col-
legiū h₃ h̄ caſu admiſtrationē legitimā
⁊ pōt agere ⁊ defendere/ ⁊ pcuratorēᵈ cō
ſtituere. ſ. de elec. cū eccl'ia vulterana. ⁊ de
cā poſ. ⁊ pp̄. c. cū oli. in caſu etiā alio pōt
caplm p ſe noīe ſuo ⁊ ſup ſuo iure p̄po a-
gere ⁊ defēdere ſe nō ſolū ꝫ ep̄m/ ſed etiā
ꝫ alium. vt in q̄ſtionib⁹ q̄ ſolū vacāte ec-
cleſia locū hñt ⁊ tractētur. vt in cāis ele-
ctionū. vt. ſ. de excep. cū dilecti. ⁊ de elec.
c. cumana. ⁊ de verb. ſig. c. abbate. ⁊ de cā
poſ. ⁊ pp̄. c. cū eccleſia ſutrina. Sed nun-
quid ius eligēdi prelatum poteſt capitu-
lū in iudiciū deducere ſede vacāte? Rñ.
Ita videtur. vt in. d. c. cum eccl'ia. ⁊. c. ab
bate. ſatis videtur patenter dici. ſ. ti. pri.
c. cū dilectus. ⁊ eſt ſp̄ale in his q̄ſtionib⁹
q̄ vacāte ſede occurrunt frequētius: ⁊ qꝛ
ius eligēdi p̄latum eſt p̄priū ius capl'i:
al's eni regulare eſt ꝙ cp̄m nō pōt ſine p̄
lato aliqđ ius eccl'ie in iudiciū deducere
. ſ. de iud. c. cām q̄. ⁊ maxie ſede vacāte. ſ.
ne ſe. va. c. fi. Item q̄ritur an monach⁹ p
rebus ſeu iuribus ad dignitatē ſiue offm̄
vel obedientiā pertinentib⁹ poſſit agereᵉ
Dic ꝙ ſic. ſ. de iud. c. cum deputati. ſicut

c Et talis nō pōt ↄſtitui lai cus ab. ⁊ de eius hic ⁊ idē deci. fr. laſ. de are. feli. ⁊ barba. l. c. decernim⁹. j. de iudi. vbi late.

d L₃ ſm cōmunē opinionē collegium poſſit pcuratorē ↄſtituere nō tñ pōt ſe ſubtrahere ab obediētia p̄lati rōe lit. pēdentis ꝫ ipſū p̄la. etiā ſi lis eēt ſup p̄uatiōe phili. frāc. ⁊ cardi. alex. i. c. dilecti. ſ. de app. vbi etiā idem car. refert do mi. de rotate nere ꝙ etiam monach⁹ pro abbate icarcerato p̄t agere

e Quo veniat p̄ferēd⁹ cū ſuperior ⁊ admiſtrator ↄcurrunt in actione intentāda vi. guil. de mō. laud. in cle. j. de reſcript.

archidiaconus ꝓ iurib⁹ ſui archidiaco-
natus. ꝭ. de inſti. c. cū veniſſent. ſic ꝛ cano-
nicus agit ꝓ iuribus ſue prebende. ꝭ. de
preben. ex litteris. et ibi nota. ¶ Item
queritur an abbas poſſit concedere mo-
nacho ꝙ habeat adminiſtrationem ali-
quarum penſionum vel ville: ꝛ pro alijs
agat? Dic ꝙ poteſt ipſum conſtituere ꝓ-
curatorē vel ſindicū ad iſta. de ſta. mona.
c. monachi. al's non. nā ſi aliter ageret oꝫ
ꝙ diceret. ego nomie meo: qđ nō licꝫ mo-
nacho xij. q. j. c. non dicatis: ſed prelatus
aget nomine officiorū ſuorum vel obediē-
tiarum ſuarū. ſi tamē monachus a mona-
ſterio expellat̃ vel ſibi victualia denegen-
tur ſup his poteſt agere ꝛ reſtitutionem
petere. ꝭ. e. pxi. ꝛ de accuſ. c. olim. ſic ꝛ ſer-
uus poſſet conq̄ri ſi dn̄s eum nimis gra-
uaret. ff. de his q̄ ſunt ſui vel alie. iu. l. ij. ff.
de iudi. l. vix certis. Canonicus aūt ſecu-
laris qui proprium poteſt habere. xij. q. j.
c. certi. bene pōt nomine prebēde ſue age-
re pro iuribus ipſius. poteſt etiā dicere in
libello ago nomine meo. ꝭ. de proba. c. ex
litteris.

Cum dilecta ¶ Mo-
nialis.] Sed nūquid monialis poteſt
agere? Dic ꝙ ſic ſuper ſua di-
gnitate vel iure. vt. ſ. e. c. pxi. dixi. ¶ Irri-
tandum.] Sed nunq̄d valet ꝓceſſus per
litteras ſubrepticias habitus? hic videt̃
ꝙ non valꝫ. So. Dic vt no. ſ. e. c. ſup lr̃is.
¶ Ordinē.] Sed nunquid ordo ſcriptu-
re[a] ſeruandus eſt? videt̃ ꝙ ſic vt hic. xliij.
diſt. c. ſit rector. in fi. iij. q. viij. c. in graui-
bus. ff. de vſufruc. l. quotiēs. C. de ap. l. j.
Sed cōtra. ſ. e. c. cauſam q̄. ff. de ſol. l. nec
enim ordo. Solu. ſi papa mādat aliquid
et attēdat ordinē ſtudioſe locū hꝫ quod
hic dicitur. ꝛ. ꝭ. de offi. deleg. c. venerabili
nam fines mandati ꝛc̃. ff. mandati. l. dili-
genter. vnde ſignāter dicit hic littera ꝓn-
cipaliter/al's ſecus ꝛ huic ordini nō pote-
rant moniales tacite vel expreſſe renūcia-
re: q2 papa illum in fauorē eccleſie appo-
ſuerat ex certa ſciētia: ſcꝫ ꝙ perſone ydo-
nee cōmitteretur adminiſtratio: ꝛ ꝙ ei re-
ſtituerētur ablata: ꝛ hic ordo nō eſt ordo
iudiciarius ſed ſpāliter ꝛ ſtudioſe ꝑfixus
a papa ꝛ ſic non valꝫ quod fit ꝯ ordinem
qui eſt de ſubſtātia ordinis iudiciorū. ſ.
lite conteſt. vel partibus ꝑntibus. vl' per
contumaciam abſentibus ſentētiet̃. C. de

a An ordo ſcripture ſit ſeruād⁹ ꝛ an ab ordine lr̃e valeat argumētū barto. i l. mouē⁹. ſ. pu⁹. ff. de vul ga. ꝛ pu. ſub ſti. barb. ꝛ de el. in. c. decer nim⁹. ſ. de iu di. bal. cōſil. lxiij. v. volu. cōſi. petr. de anch. ꝯſil. cc liij. gaſp. cal. ꝯſi. ij. de re ſcri. Ioā. cal. cōſi. j. de ſen. excōi ꝓdnu. i c. q2 pōtifica li. de of. dele. ꝛ hic late feli. poſt barba. ꝛ alios ꝛ nota ta. in. c. ſi q̄s ſuſto. de elec. li. vj.

ſci. et inter omni. iu. l. prolatam: al's ſi nō
eſt de ſubſtātia ordinis iudiciarij nec pa-
pa illū mandet ſtudioſe ſeruari. vn̄ valet
quod fit eo iam ſeruato: ꝛ ſic loquunt̃ cō-
traria. Alij tn̄ dicunt ꝙ pape conſtitit de
ſubſtractis: ꝛ ideo ſubrepticie fuerūt lr̃e
per quas mandabatur de his cognoſci.
cum de his iam conſtaret.

Olerūqꝫ. ¶ Infra ānū.] Queritur vtrū
locum hēat hodie qđ hic dici-
tur: ꝛ quod dr̃. ſ. e. c. ſi aūt: ꝛ vi-
detur ꝙ nō: immo ſolū tēpus ꝑntationis
inſpicitur. ꝭ. de ap. vt debitus. ꝛ. ꝭ. e. c. ꝓm
ſancte. Sed ꝯ quia nō videtur ꝙ ꝓnceps
dicta iura multis excogitata vigilijs vni
co verbo voluerit euertere. ꝭ. đ elec. c. eccl'ia
veſtra. ij. Rn̄ ſatis hodie poteſt dici ꝙ ſo-
lum tēpus ꝑntationis primi vel ſecundi
reſcripti attēditur vt in. c. vt debitus. ni-
ſi obijciatur ꝙ impetrator primas dolo
vel negligētia poſtpoſuerit ꝑntare vel vti
eis: quia tunc auditur oſtendēs legitimū
impedimētum[b] etiā poſt annum. xv. q. iij
c. placuit. ſed. ꝭ. annum non ꝓſumitur ne-
gligens vel doloſus vn̄ non incūbit ei ꝓ-
batio ſed aduerſario vt hic. iudex autem
ex varijs coniecturis extimabit cui incū-
bit probatio. Alij dicūt ꝙ hodie de dolo
vel negligentia q̄rendꝫ nō eſt cum i hoc
non ſit magna vtilitas: ꝛ poſſet eſſe dam-
num/q2 forte iam hec cognitio vel cauſa
de negligentia ſiue de dolo plus duraret
q̄ꝫ cā commiſſa per litteras ꝛ propter hoc
dicunt indiſtincte ſolum tēpus ꝑntatio-
nis ſpectandum ꝛ hoc ſemp ſeruamus: ꝛ
hoc papa dicit. ſ. e. c. ſi autem: licꝫ hic vi-
deatur ſētire ſm ꝓmum dictū. Alij dicūt
forte bene ꝙ in litteris impetratis ſuper
bn̄ficijs locum habet qđ ſupra dixi. ſi ꝙ
valēt littere ꝓme: niſi impetrans dolo vl'
negligētia poſtpoſuit vti eis. ꝭ. de offi. de-
leg. c. ex parte. in litteris vero impetratis
ad lites valent indiſtincte q̄ prius iudici
ꝑntant̃. ꝭ. de ap. c. vt debitus. in quibuſđ ī
autē indulgētie tempus ꝑntandi inſpici-
tur. vt. ꝭ. de conceſ. ꝓb. c. q2 cūctis: ꝛ no. ſ.
c. j. in fi. Item dato ꝙ hoc quod hic dicit̃
de anno hodie locum hēat. Queritur qn̄
iſte annus īcipiat currere? Quidā dicūt
ꝙ ex quo ſarcinulas impetrator ꝯpoſuit
ff. ex quibus cauſis maio. l. ab hoſtib⁹. ſ.
ſed quid. Alij dicunt a die date. ſ. e. c. eā
te. et. c. conſtitutus. ꝛ. ꝭ. de teſtibus. c. cām

b Indiſtinctum cōpoſt. hic videt ꝯcordare cū gl. fi. que vult ꝙ ipedit⁹ nō pōt preueniri. hoc verū ſm abba. dūmō fecerit diligētiā tollēdi ipedimētū al's impedito curreret tp̄s. facit ter. cuius nō meminit abb. in c. fi. ꝛ gloſ. in c. ne' ꝓ defectu i verbo impedimēto. đ elec. ſ. vbi canonicis ipeditis ꝑ mādatū apoſtolicum currit tp̄s eligēdi ſi nō petāt licētiā.

nos autē inhęrētes lr̄e vidicimus ꝙ incl pit currere ex q̄ copiā delegatorū habuit intiū ꝙ potuit facere citari partes.ff. de diuer.ꝛ tempo.p̄ſcrip.l.j.ꝛ.ii.q.vj.§.bidu um. Item q̄ritur an iſte annus ſit vtilis: an continuus? R̄n. vtilis a principio: ſed poſt continuus. Querit hic vincen. Quid ſi prim⁹ poſtpoſuit vti ſuis lr̄is p annum ꝛ ſcđs ſuis per annū: nunq̄d conualeſcūt prime? ꝛ dicit ꝙ ſic. Item q̄ritur ſi lr̄is de cōſenſu meo ꝛ tuo obtētis poſtpoſuimus vbi per annū ꝛ tu poſtmodū alias impe- tras: nunq̄d p̄me eliduntur āno? dic ꝙ nō q: ambo fuimus in negligētia ꝛ dolo: ſed dolus cū dolo: culpa cum culpa compen ſatur[a].ff. de dol.l.ſi duo.ff. pro ſoci.ſi am- bo.ff. de eo p quē factum eſt.l.fin.

Cum contingat.[b]

❡ Executor.] Pone ꝙ cū or- dinarius recepiſſet ſolum man datū ꝛ ipm executioni mādaſſet: q: nihil de ꝯtentione ſup iuriſdictiōe ſciuerat: ve nit ille quē excōicatū denūciauerat corā eo.ꝛ dixit. Dn̄e mandatū ap̄licū cui⁹ au- ctoritate me denūciaſti excōicatū reuo- catū fuit p aliud mādatū. vn̄ vel nūcietis me abſolutū: vel faciatis vobis vtraſq; lit teras p̄ntari ꝛ ꝓcedatis ſm hoc.c. dꝫ ne hoc caſu ordinarius facere? R̄n. ꝙ i hoc caſu nō dꝫ ordinari⁹ ſe de his intromit- tere donec ſcđm mandatū p̄ori ꝯriū reci piat: ꝛ hoc vr̄ velle hoc ca. ibi: ſꝫ ſi poſtq̄ ꝛc̄. Itē dico ꝙ etiā ſi an̄q̄ ordinari⁹ mā- datū ap̄licū qđ recepat exequeret̄ ps q̄ denūciari excōicata mandat̄ peteret ab ordinario ꝙ ꝓcederet ſm hāc decretalē faciēdo ſibi vtraſq; lr̄as p̄ntari: ordiari⁹ nō dꝫ hoc facere q̄uſq; aliud ꝯriū māda- tū recipiat. nā hec decreta. cū dicit ꝙ fa- ciat ordinari⁹ vtraſq; lr̄as ſibi p̄ntari et poſtea ꝓcedat ſm formā hic traditā lo- cū hꝫ (vt dixi) cū eidē duo mandata ꝯria dirigunt̄: tūc eni excuſari nō pōt q̄n ſciat ꝯtētionē eē int̄ iudices ſup iuriſdictiōe. Nec obſtat qđ dr̄ hoc.c. v̄ſi. ꝛ id ipm ꝛc̄. nā intelligo ꝙ inotuit ſibi p lr̄as iudicū nō tm̄ p exceptionē vel aſſertionē ptiū. B tm̄ caſu qū ſolū p̄mū mādatū recepit ꝛ an̄ q̄ ipm exeq̄retur ps excipit de reuocatio ne lr̄arum dꝫ ſi ꝓ excipiente p̄ſumat exe- cutor expectare aliq̄diu. ar. hic a ꝯrio ſē- ſu: ibi equidē ſi ſup ꝛc̄. Sed tm̄ vltra non ꝓcedat vt vtraſq; lr̄as ſibi faciat p̄ntari.

licet ps excipiens lr̄as ſibi ſuas oſtēdat donec ꝯrium mandatū alterius iudicis recipiat: ſi tm̄ ipe lr̄e cū mouerēt deberet tenorē earū mittere iudici q̄ ſibi manda- tum direxerat. ar. ſ̄.c.ſi qn̄.ꝛ ſi iudex cum nō arceret deberet ſupſedere: al's exeq̄re tur.j. de off. deleg.c. paſtoralis. ſi autē ipe littere de q̄bus ps excipit executorē non mouerēt ꝛ contrariū mandatū alteri⁹ iu dicis nō recipiat infra tp̄s quod ꝯpetēs ſibi videbit̄ ad certitudinē maiorē habē dam: tunc exeq̄tur p̄mū mandatū ꝛ ſi.j.B tp̄s per iudicē q̄ ſibi p̄mum mandatū di- rexit arcetur cautius faciet ſi exeq̄tur q̄ ſi ſe periculo excōicationis ſupponat. ꝛ ſi poſtea ſcđm mandatū ꝯrium recipiat: vl̄ etiā an̄q̄ exeq̄tur p̄mum mādatū ſeruet formam hic traditā ibi eędem ſi ſup ꝛc̄. ❡ Executioni.] Quid ſi duo ordinarij eiuſdem eodē modo illi duo cōtraria mā data dirigāt: habꝫ ne locū qđ hic dicit̄? R̄n. non[c] ſed ſolum in delegatis. vt a ſi- mili dixi. ſ̄. eo.c. paſtoralis. ❡ Poſtula- ta] Quid ſi nō exhibeatur reſcriptū? R̄n. mandatū eius q̄ exhibet tenetur exeq̄/al- terius nō ꝛ ſi neutrum exhibeat̄ neutri⁹ mandatū exeq̄tur.j. de of. deleg. c. cum in iure: ꝛ ſi vterq; exhibeat executor ꝓcedet vt hic. lꝫ in ptes aut iudices ꝯpulſionem non habeat. vt hic in fi.c. not. ❡ Si ex ip ſarum.] Sed qualiter iudex ex ipa ſola i ſpectione pōt hec ꝑpendere. nam lꝫ ſcđe exp̄ſſam faciant mentionē priorum iudi- cum ꝛ rerū non p hoc conſtat p̄ores lr̄as reuocatas cum potuerit p falſam ſugge- ſtionem: vel veri ſuppreſſionē: vel p dolū impetrari. ſ̄.e.c. ſuper lr̄is? R̄n. credo ꝙ nunq̄ ex ſola inſpectione poterit eē cert⁹ niſi q̄ intelligat ex lr̄arum inſpectione et partium aſſertione: p hoc tm̄ non hꝫ iuriſ- dictionē inter ptes: ſꝫ niſi p̄mas lr̄as ha bens obijciat aliq̄d ꝯ ſcđas q̄ directe vel indirecte videt̄ur p̄mas p̄ma facie reuo care p̄ſumat p̄mas reuocatas eſſe. ſi autē obijcit aliqđ rōnabile ꝯ ſcđas executor ſupſedere dꝫ: ꝛ q: p negationem facta eſt res dubia[d]. C. qui. ad lib. ꝓcla. nō lꝫ.l iij. et dimittat terminationē iudicib⁹. vt hic dicit. ꝛ in hoc caſu loq̄tur. ſ̄.e.c. paſtora- lis. vt ibi dixi circa p̄n. Item ꝛ ſi ſcđe de p̄mis nullā faciāt mētionē p̄ſumet p̄mas valere: niſi h̄ns ſcđas obijciat aliq̄d rōa- bile ꝯ prias. qđ ſi obijciat ſtatī ſupſedeat executor. vt. ſ̄. dixi. ❡ Dubitare.] Sed

a Quā dol⁹ cum dolo cul pa cū culpa delictū cū de licto ꝯpēſent̄ vel nō vi.l.ſi duo.ff. đ dol. ꝛ.l. fin.ff. per quē fac. erit ꝛ ibidē bartol. bal.l marga. ꝑſic. doloſus agēs ang.l. fi. de excep. in p̄nci. diu. frā. Jo. and. in reg.l part. de reg. iur.li. vj. panor. ꝛ fe li.l.c. dilecti. j. de except. panor. ꝛ Jo. de ana.c. ſicle lerinius. j. de adul.

b An hoc ca. locū hēat i lit teris gratio- ſis. Jo. an. B ꝛ.j.c. manda tū. ꝛ arb. hic ſpecu. titu. de act. ꝛ pet. v̄ſi. ſup petitioni bus. in p̄n.

c Jo. and. ꝛ panor. tenēt idē qđ hic di cit̄ niſi vn⁹ ſit maior alio ſꝫ dn̄s card. dicit ꝙ etiā ſi ſit vn⁹ maior altero nō ha bet hec dec. q: vt etiā di- cūt panor. et Jo. and. maio ri eſt paren- dū.l. ꝯ pupil lū.ff. de re iu di.c. cū part. j. de appel. ꝛ lō in dicto al- leg. doc. ſ. Jo. an. ꝛ panor. dicto niſi dꝫ intelligi poſt- ea ꝓ q̄uis fi- erit ponit̄ pro q̄uis l.c. cū a nobis. de teſt. ſꝫ alber. l di- ctionario. an ē citat⁹ corā gn̄ali iudice dēat pet⁹ cō- pere q̄ corā ſpāli. bald. ꝛ gl.c.j. de ſue feli. in mariti fact. ꝛ dicit barb. ꝙ ſi ba- ro vocet ſubdi tos ſuos vt ſi bi teſtām au-

xiliū preſtēt rex ſiſr̄ voca ponē dn̄s regi obedire q̄ ba roni mōach⁹ tm̄ dꝫ potius obedire abba ti q̄ ep̄o. ī vuj diſt.c.j.ꝛ.ij.ꝛ xj.q.iij.c.q̄ reſiſtit.l glo. An aūt carce ratus ab vno poſſit p aliū citari. vi. car. alex.i.c. cū pa rati.j. de ap. vbi nitit̄ ꝯcor dare berto. ꝛ bal. Quē aūt dn̄oꝝ ſeruus teneat̄ iuua- re ſi āboꝝ vi- deat aggreſſ ſos. vide p.l. ſi q̄s i grauī. §. ſi cū oēs. ff. ad ſilla. gn̄alr̄ aūt de materia cui hēat obedire a duob⁹ voca t⁹ ſiue clerici ſiue laicis. barb. ꝛ feli.c. paſtorali. §. fi.j. de off. de leg. Inn. an- th. de bu. ꝛ pa nor.l.c. cū iā dudū.j. de p̄ bē. frā. card. alex. ꝛ doct. poſt alios in c. cū part.j. de appellat. vbi multa notan da i hac ma- teria.

d Hec verū i facto nō no- torio Inno. ī c. tua nos. de cohab. cler. ꝛ mul. panor. ī c. ſup eo. de teſti. cog. j. bart.i.l. poſt rē.ff. de tran ſac. bal. in.l. cū l.C. de exe cu. rei iu. glo. ꝛ arch.l.c.j.ſ. de of. deleg. li vj. qđ ꝓcedit ſm bal.i.l.iij C. q̄b. ad lib. ꝓcla. Ēt ā ſi ps dicat̄ tm̄. Dubio vide plures fallē. ad reg. p feli. l.b.c. ſi p eo. de reſt. eo. an ſo mandatū ꝓcuratoris p

pone q̃ executor dicat ſe dubitare vbi dubitandū nō eſt: ⁊ q̃ p̄ hoc nō vult exeq̄ et iudex ob hoc excōicat eū ſꝫ ne excōicatio teneat. Rñ. ſi executoris dubitatio ē nimis craſſa ⁊ ſupina/⁊ inexcuſabilis. tꝫ ſnīa q̃ cōtumaciter reſiſtit iudici obedire. ſ. de off. deleg. c. paſtoralis. vbi nō eſſet dubitatio ita craſſa ⁊ ſupina: ſꝫ dubitaret vbi alius magis ſapiēs nō dubitaret nō tenet excōicatio: q̃ nec cōtumacit̄ iudici reſiſtit nec turbat ſuā iuriſdictionē: in q̄bus duobus caſibus tñ pōt ī eū aīaduertere iudex. vt ſ. de of. deleg. c. j. ⁊ c. paſtoralis. ſi autē dicat ſe certū vbi dubitandū eſt: ⁊ ſic exeq̄t ⁊ propt̄ hoc ferat ī eū ab alio iudice ſnīa tunc videt̄ q̃ teneat ſnīa q̃ turbat iudicis iuriſdictionē. dꝫ eni in dubio[a] ſupſedere vt hic dr̄. donec p̄ iudices cōtentio de iuriſdictione ſopiatur ſm̄ teno: ē. c. paſtoralis. ſ̄. c. pena[b] enim dignus eſt qui in alicuius p̄iudiciū ſe facit dubiū. vbi dubius nō eſt. ſ. de ſen. excōi. c. ſacro. i ſi. ⁊ hoc verū hic niſi eēt valde leuis ⁊ modica: quia tunc nō dēret ſupſedere: nec teneret ſnīa lata ī ip̄m ꝑpter hoc q̃ exeq̄tur mādatū ar. ſ. de ſen. excō. c. inq̄ſitionis. Itē nec tꝫ ſnīa lata in ip̄m executorē q̃ndiu paratus eſt. ſm̄ hanc decre. ꝓcedere: q̃ nec tūc cōtumaciter reſiſtit nec turbat (vt dixi) iuridictionē: valet tñ ad iſta que hic not. et que notantur. ſ̄. c. paſtoralis.

OLim. ¶ Ad oīa.] Sed[c] nunq̄d ſeq̄ns clauſula reſpicit oīa p̄miſſa? videt̄ q̃ ſic. ſ. de don. c. cū dilectus. ſ. de ap. c. ſcd̄o req̄ris. ar. ꝯ. ff. de vb. ob. l. q̃ ſi ſtipulat⁹. Rñ. q̄nq̃ refert̄ ad p̄cedentia q̄nq̃ ad ſequētia ſm̄ naturā q̄ſtionis. vt de hoc not. ſ̄. e. c. cām q̄.

DIlectus ¶ Intimauit] Sed q̄d ad iudicē? Rñ. iudex[d] ad ſuā ſnīam defēdendā rōne ſui intereſſe admittitur. ſ. d̄ ap. cū ſpāli: vl' etiā q̄ñ iudex ex officio ſuo ꝓcedit. vt no. in. d. c. cū ſpāli. ⁊ facit. ſ. de ſnīa ⁊ re iud. c. cū eterni. li. vj. qd̄ tñ. c. nondū fuit ſub bulla: al's autē nō admittitur: nec iſte abbas fuit hic admiſſus ad ſuū ꝓceſſum defendēdū: ſed intimauit pape q̄ fecerat. ¶ Amouendos] Poterit ḡ iſte viſitator ſpāliter datus ī certo loco a papa amouere[e]. ſ. de re iud. c. cū. i. ⁊. a. Sed nūq̄d gn̄ales viſitatores hoc poſſūt? Rñ. nō. ſ. de ſta. mona. c. in ſingulis. et. c. ſequenti. cum cauſe exp̄ſſione. Sed nunq̄d ſufficit ſolum factū narrare ſine cauſe exp̄ſſiōe? videt̄ q̃ ſic. ſ. de coh. cle. ⁊ mu. c. ſup eo. Rñ. ſi cā facti eſt talis qua exp̄ſſa lr̄a nō daretur cā narrari debꝫ modus etiā facti q̄ eſt cā dandi vel denegandi. C. de trāſac. l. vt congruū. nā alit̄ papa ſcriberet ſi mod⁹ inq̄ſitionis narratus eēt aliter ſi non. ij. q. j. c. in p̄mis. ſ. de accu. qualiter. ¶ Cauſa.] Sed quare papa nō dixit? ſi nō fecit mētionē facere debebat. ſ. de re iud. c. inter. Rñ. Dic q̃ in h̄ verbo cā totū comp̄hendit̄. ¶ Carere.] Sꝫ nunq̄d retractabit̄ qd̄ p̄ tales lr̄as factū eſt? de hoc not. ſ̄. e. c. ſuper lr̄is.

POſtulaſti. ¶ Paternis.] Sed nunq̄d[f] de bonis p̄rnis debuit facere mentionē? Dic q̃ non ⁊ hoc innuit̄ h̄ in eo qd̄ huic q̄ſtiōi nō r̄ndetur: ſꝫ qd̄ ꝯ. q̃ talis indigne accipit bn̄ficiū eccl'iaſticū. xvj. q. j. c. q̄m quicq̄d. xij. q. j. c. illi aūt. ⁊ de p̄eb. c. tuis. ⁊. c. ep̄s. vbi de hoc. tñ verū eſt q̃ propt̄ hoc nō accipit indigne bn̄ficia eccl'iaſtica dummō ea bn̄ diſpēſet. ar. xxx. d. c. hec ſcp̄ſimus. Dic vt no. dic. c. ep̄s. ſ. de p̄b. ¶ Sufficiēt.] Sꝫ nunq̄d de modico bn̄ficio tenet̄ q̄s facere mētionē? Dic vt. ſ. e. c. ſi ꝓponēte. Itē q̄d ſi ſufficiēs bn̄ficiū hēat ⁊ nō fecit mētionē de ip̄o: ſed ē reſignare parat⁹? dicimus nō valere lr̄as q̃ t̄p̄s date inſpicit̄. ſ̄. e. c. cam te. ſecus forte ſi t̄pe ip̄etrationis nondū hēbat bn̄ficiū: ſꝫ erat recept⁹ q̃ tūc reſignādo iuri q̄ſito p̄ receptionē valēt lr̄e. ſ. e. c. in nr̄a. Itē q̄d ſi habꝫ poſſeſſiōes ab eccl'ia nunq̄d de illis tenet̄ facere mētionē? Rñ. ſic[g] q̃ loco bn̄ficij habent̄. xvj. q. j. c. poſſeſſiones. ⁊. q. vj. c. illd̄. Idem dico v̄bi hꝫ ab eccl'ia reddit⁹ vel penſionē. ſ. e. c. ad audientiā. ar. ſ. de p̄bē. ca. conquerente.

NOnnulli. ¶ Ne quis] Cum hic de reo loq̄tur q̄rit̄ vtrū actor originalis[h] poſſit vltra duas dic.

a Bald. hic vult quē nō teneri ad preſtādū ī ſapitē obedientiam nec ad gratificādū ancipiti via p̄. c. domio guerrā. ri. hic ſi. lex ī vſi. feud. vñ dicit idē bal. ſ. l. cū ſtatus. C. de ord. co. q̃ t̄pe ſciſmatis principes p̄nt eſſe neutrales: nā vt dicit. d. lex ſi duo litigant ſup p̄latura debitores nō p̄nt compelli ad ſoluendū vide ħ barb.

b Nā q̄ dubitat vbi dubitādū nō eſt punit̄ l. xxx. libus auri. l. ij. C. de legi. ⁊ cōſti. ⁊ doct. hic.

c Sup hac materia vide bar. l. l. p̄roe. ij. ff. vi bono. rap. ⁊. l. talis ſcriptura. ff. de leg. j. §. ſi. bal. in. l. j. C. de lib. p̄te. vel exhe. gl. ⁊ ar chi. l. c. ap'ſa. xxxij. q. vij. renuntiātes ad ī c. iq̄ſitioni. ſ. de appel. vbi anth. ⁊ Jo. and. Itē ab. Frāc. cardi. alexā. poſtremo decl. l. c. ſcd̄o req̄ris. e. t. de appel. vbi lat. hec mate. brocar dica tractat̄.

d An iudex dēat citari ad ſnīam ſuā defēdendā vid. Inn. in. c. de cetero. ſ. de trāſact. l. c. in nīa. ſ. de pao eu. l. c. olim. ſ. de accuſat. Phi. frāc. ⁊ car. alex. l. c. q̄ fronte. ſ. de ap. hoſt. l. c. penul. ſ. de re iud. bar. i l. j. in ſi. ff. ad tur pil. bal. in. v. co. de mul. va ſa. q̄ cō. eſt in v ī feu. bal. in l. ſancim⁹. C. de iud. Lud. ro. ꝯſ. cccxlij. archi. frāc. ⁊ alios in. c. venerabilib⁹. ſ. de ſen. excōi. li. vi. antho. ⁊ barb. hic q̄ritur aūt ſit puniē dus iudex q̄ male iudicauit. not. in. c. cū eterni. de re iudi. li. vj. Jo. fab. l p̄n. de oblig. q̄ ex q̄ſi delic. naſcū. inſti. bal. ⁊ doc. l. l. ſi. C. de pe. iudi. q̄ ma. iud.

e Hic materiā hic tangit oēs ſcrib. ⁊ in. c. cū. i. et a. ſ. de re iu. i. c. in ſingulis. ſ. de ſtat. monac. card. ⁊ per. de anch. l cle. attēdentes. de ſtatu monach. vid̄ etiā Fede. cō ſi. cv. ⁊ p̄ hoc ſatis videbis.

f Junge dicta ſcribentiū h. p dariou tellectu. ⁊ ſiue rib⁹ h alle. ad de eu. ā an dene⁹ hn̄s p̄rimoniū licite poſſit viuere de bonis eccl'ie glo. i. c. ſi autē ī vbo ſi ne pcī. xij. q. i. car. alex. xliiij. diſt. in p̄n. lxx. diſt. c. ii. Innoc. ⁊ doct. c. ep̄s. ſ. de p̄b. panor. ⁊ Jo. de ana. c. j. ſ. de magiſt. ⁊ panor. ī diſpu. ſcip. tit⁹ cler. barb. de p̄ſ. cardi. q. vj. vide hic etiam per Feli. duplices litteras inſti.

g Adde hic hoſt. referētē electionē archidiaconi cōpoſtellani fuiſſe caſſatā et eo q̃ in diſpēſatiōe nō fecerat mentionem de p̄ſtimonijs: q̃ cenſentur pro beneficio et eo q̃ per ſolū p̄elatum habent cōferri vnde ſm̄ eum ſimonia committeretur ſi tales p̄ſtimonie vēd: rēt.

h Licet iſta ſit cōis ſcrit entiū opinio tamen abb. hic quē de vbo ad verbū recitat barb. vult q̃ ſibi ī optiōe rei vbi velit ip̄etrare: de q̄ tñ videndū eſt p̄ doc. i. c. ſtatutū. §. cū vo. ⁊. §. cū aūt. vbi vult archidia. id quod dicit hic cōpoſt. ꝓcedere in pupillo ⁊ vidua p̄uilegiatis.

tas citari? Rñ. pōt: dummō a domicilio
rei vltra duas dietas non trahaꝛ. nam ſi
romanus cōuenit anglicū vltra duas die
tas a domicilio romani: ꝛ poſt anglic⁹ re
cōueniat romanū corā eiſdē iudicib⁹ bñ
citabiꝛ romanus vltra duas dietas a ſuo
domicilio: ſꝫ nō a domicilio rei. ſ. anglici
vt. ṡ. dixi. Itē ꝛ ſi reus nō recōueniat ſed
cū actoꝛ q̄ dedit libellū deſiſtat: reus vult
ꝙ ꝓcedatur ī cā: qḋ pōt re⁹. C. quō ꝛ qñ.
in. auꝛ. q̄ ſemel. vl' cū actoꝛ ſolū lr̄as pſita
uit: ꝛ vult ſupſedere: re⁹ vult ꝙ ꝓcedaꝛ p
eas cū facte ſint cōes: qḋ pōt re⁹. vt not.
de reſt. ſpo. c. ex ꝯq̄ſtione. ī oibus ei his
caſibus ꝛ ſimilib⁹ bene traherēꝛ actoꝛ q̄
modo ē reus vltra duas dietas a ſuo do
micilio: ſed nō a domicilio rei. vt. ṡ. dixi.
ſed reus oꝛiginalis vtpote contra quem
ſunt littere impetrate: etiam ſi poſtea fi-
at actoꝛ vt contingit in caſibus pred. ꝛ ſi
milibus: ſicut quando reus appellationē
pꝛoſequiꝛ nunq̄ꝫ trahetur vltra duas die
tas: qm̄ reo oꝛiginali hoc bñficium eſt cō
ceſſum. ¶ Vltra duas dietas.] Queriꝛ
de quibus dietis intelligiꝛ. Rñ. de vulga
ribus [a] ar. ꝟ. de ſpon. c. ex litteris. ff. de ſu-
pelle. leg. l. labeo. ꝟ. de conſue. c. cum dile-
ctus. iiij. diſt. c. erit aūt. ff. de fun. inſt. leg.
l. cum delanionis. §. aſinā. ¶ Dietas.]
Queritur a quo loco debēt iſte diete com
putari? Rñ. aut agitur actione perſonali
aut reali. ſi reali quidā computant a fine
dioceſis vbi res eſt. ar. ꝟ. c. pꝛoxi. ꝛ ar. ꝟ. de
fer. c. ex parte. ꝛ hoc ꝓpter odium trahē-
tium ad extraoꝛdinarios iudices. nā al's
bene licꝫ in reali actione reum conuenire
vbi habꝫ domiciliū ꝛ ſi ibi non ſit res. C.
de preſc. lon. temp. l. fina. ꝛ hoc tenet pa-
pa. Alij dicunt ꝛ foꝛte bñ ꝙ ꝛ a loco vbi
res eſt ſita computentur ꝛ etiā a loco vbi
quis habꝫ domicilium cōputantur vnde
ſi a fine dioceſis ī qua eſt res eſſent vltra
q̄ꝫ due diete vſq̄ꝫ ad locum ad quem ci-
tatur reus non autē a fine dioceſis ī qua
reus domicilium habꝫ per talē citationē
non credunt hanc conſtitutionē offendi
ar. ꝟ. c. pꝛoxi. ibi ex hoc videatur domici-
lium habere ꝛc. qui textus dat intellige-
re ꝙ ſi ibi habeant domicilium bñ poſſūt
a fine illius dioceſis cōputari diete: ꝛ tñ
ibi actione reali ſcꝫ ſuper eccl'ia actoꝛ in-
tendebat agere: ꝛ ſic ſm̄ hoc erat ī ptāte
computare dietas vel a loco rei: vel a lo-
co domicilij conuenti ſi hoc impetranti
expediat q̄tum ad hoc ꝙ reus non poſſit
conqueri ꝙ vltra duas dietas trahatur.
ſi autē perſonali actione agatur tunc ſi a
ctio illa ſcripta eſt in rem vt interdicta q̄
licꝫ perſonalia [b] ſunt in rem: tamē ſcripta
ſunt. vt. ff. de interd. l. j. §. penul. vt not. ff.
ad exhib. l. iij. §. eſt autem. vel ſi actio ad
certam rem datur. vt actio depoſiti ꝯmo
dati: ꝛ ſimiles: tunc eſt idē qḋ. ṡ. dixi. qñ
actio. ī rem agitur. ar. ꝟ. de fo. compe. c. ex
parte. ſi vero perſonalis actio in rem non
ſit ſcp̄ta nec detur ad certam rē vt actio.
l. aquilie ex ſtipulatu ꝛ ſil'es: tūc ſolū a lo
co domicilij diete cōputāꝛ. Nā hec dioc.
dicit ſuā dioceſim. dioceſis aūt cuiuſcū-
ꝙ videꝛ ſm̄ vſum loquēdi vbi hꝫ domici
lium. Itē ꝛ in caſu vbi actione ī rem non
ſcripta agereꝛ poſſunt cōputari diete ab
oi loco vbi conuentus beneficiū [c] habet ſi
ibi eſt bñ inſtructus habendo ibi larē vel
familiā: vel maiorē partē facultatum. C.
vbi ſena. vel cla. l. ſenatoꝛes. de incolis. l.
aues. nec dico cōputādas a loco vbi quis
cōtraxit vel deliquit: nam cum ibi nō poſ
ſit trahi per iudicem oꝛdinarium niſi ibi
inueniatur: vt. ꝟ. de fo. cōpe. c. romana. eo-
dē modo nec p litteras apoſtolicas trahi
dꝫ ad locum illi vicinū per duas dietas.
Plus dico ꝙ ſi re⁹ tpe citatiōis vel termi
ni aſſignati a delegatis eēt in loco contra
ctus vel delicti nō tm̄ ꝯputarēꝛ diete a lo
co contractus vel delicti: cum hec conſti
tutio extra ſuā dioceſim dicat. alij cōtra
p ea que no. ꝟ. de fo. cōp. c. dilecti. ſꝫ ibi ſol
ues. ¶ Per litteras apoſtolicas.] Que-
ritur an p litteras oꝛdinarij q̄s poſſit tra-
hi vltra duas dietas? Sol. hec cōſtitutio
ſolū in delegatis ſedis apoſtolice locum
hꝫ [d]. Nā oꝛdinarij ſicut metropolis vel le
gati ſedis apoſtolice bñ trahāt vltra du-
as dietas: imo videtur ꝙ delegati archi-
epiſcopoꝝ ꝛ legatoꝝ ſed. apo. bene poſ-
ſunt vltra duas dietas trahere litigantes
cū nō ſit ꝓhibitum. Hec eſt opinio Inn.
alij cōtra q̄tum ad delegatos archiepi-
ſcopoꝝ ꝛ legatoꝛum ſed. ap. quos delega
tos dicūt ſeruare debere ꝙ delegati ſed.
apo. ſeruant. ar. de conſe. di. j. c. baſilicas.
ꝟ. de re iud. c. ī cauſis. hoc etiā eſt verum
ꝙ metropolitani trahere non poſſūt vltra
ſuā pꝛouinciā. iij. q. v. c. nemini. ¶ Impe
trate] Pone ꝙ ptes vel eaꝝ ꝓcuratoꝛes
cōuenerunt in iudices diſtantes vltra du
as dietas a fine dioceſis rei: nunq̄d reus

[a] Adde gl. ibi de dietā. in c. ſtatutū. de reſcrip. gl. in c. cupientes in ſ̄bo cōmode. de elec. gl. i. c. pñti. in. §. loca. in ſ̄bo legales. de ꝓb. in. vj. ꝛ licet doct. hic ꝛ ibi dicant ꝙ iudex arbitrabitur dietas ſꝫ vulgus vult tñ hic abb. ꝙ ſi vulgares deficiūt attendenꝛ legales q̄ arbitrium iudicis ſuccedit in nō expſſis a iure. c. de cāis. ꝟ. de off. deleg.

[b] Adde ſpecul. de ceſſio. act. ꝟ. l. viam re. qd de pꝛimo ꝛ ſcdo decreto. §. iij. ꝟ ſicu. ſꝫ pone. Itē ſꝫ interdictoꝝ ſolemnitas ſit ſublata ꝛ loco illoꝝ actio in factū ſubrogata tñ remāſit effect⁹ ipſoꝝ ſpec. de act. ꝛ pet. §. 4. ſ̄il. rurſus. ꝛ inſt. de interd. §. fi. ꝛ ibi Jo. fab. ꝑ quē videas vnde dicatur actio ī factū.

[c] Adde qḋ doct. hic querūt qd ī pncipib⁹ q̄ habēt multas dioceſes. de quo vide gl. in. c. oēs. ꝟ. de ma. ꝛ obed. q̄ vult ꝙ agāt ſuas cās ſpūales corā epō ī cu⁹ territoꝛio hñt larē ꝓncipalē. decias pꝛedi ales ſol uāt ī loco pꝛediox. pſonales ꝓpoſitiōes liter vbi audiūt diuinum officium de q̄ ibidē p doct. Feli. ꝛ ibidē ſe remittit ad ea q̄ hic notat.

[d] Quid ſi epō ſit nimis remot⁹ a domicilio pauꝑis an poſſit ꝯpelli ad delegandum vide hic barb. ꝛ Feli. barb. ꝟ. c. dilect⁹. eo. ti. ꝛ c. cū te. ꝟ. de of. dele. idē ꝛ abba. ꝛ anth. in c. ſane. ꝟ. de foꝛ. cōpet. vbi doc. varie loquūꝛ Feli. tñ hic approbat opi. abba. qd aūe eēt ēdum in executorib⁹ apl'cis. vide archi. ꝛ alios in. c. ſtatutū. §. cū ꝟo. de reſcript. in. vj. ꝛ card. cle. j. de reſcrip. ꝛ. q. ꝛ ibidē ſcrib.

poterit vltra duas dietas trahi. Videt q ſic ex q in eos ſemel cõſenſit. xxxij.q.v.c.horrendũ.j. de cã poſſ.c. cũ oli.ꝛ de his que fiũt a maio. parte cap.c.ex ore. Sol.credim⁹ q ſi ptes ſciẽtes iudices vltra duas dietas diſtare ſcienter ꝯſenſerint i illos/tũc poterũt vltra duas dietas trahi dũmodo iudices citẽt ad locavbi iudices hñt lares[a] ꝛ ꝯmuniter habitãt.ꝛ ſi in hoc caſu vn⁹ iudex hĩtat in vno loco: ꝛ ali⁹ i alio/vbi qſq iudex habitat poſſunt trahi ptes: qꝛ in illos conſenſerũt. ꝛ equitas ſuadet vt partes coram iudicibus/ꝛ nõ iudices coꝛam partibus debeant comparere vt. C. de epi. ꝛ cle.l.iubemus.in fi.ꝛ.ff.qs oꝛd. in bo. poſ.ſer.l ij.§.ſi preſes. Si autẽ partes conſentientes in iudices ignoꝛabãt ſic diſtare/tunc non credo q reus vltra duas dietas poſſit trahi: quia talis conſenſus non tollit aliquid partib⁹ niſi q iudices recuſari non poſſunt.j. de off.deleg.c.ſup queſtionum.§.cum autem.ꝛ.j. de cã poſ. ꝛ pꝛo.c. cũ olim. Sed quid ſi de conſenſu pꝛocuratoꝛis ſunt lr̃e impetrate: nunqd nihilomin⁹ ſalue remanẽt dñis exceptiones cõtra litteras? Dicvt no.ĩ.e.c.ſuper litteris.ṽſi.itẽ quid ſi pꝛocuratoꝛ. Item pone q reus tractus vltra duas dietas ſponte reſpondit: citat poſtmodum ad eũdem locum/nũquid poterit recuſare[b] quo min⁹ ibi trahat? Videtur q non quia hic iam locus ſibi placuit vt in.d.c.hoꝛrẽdũ. Itẽ ꝛ qꝛ hec dilatoꝛia eſt ideo in initio litis pꝛoponi dʒ.iij.q.vj.c.exceptio So. Dic q recuſare ꝑt ne trahat al's ſp g̃uaret ſemel grauatus quod eſſe nõ debet.j. de cenſi.c.ꝯuenit ꝛ.ff.de op.lib.l. operas. de pꝛima enim tractione cui conſenſit conqri nõ poteſt: ſed de iſta per quam de nouo trahitur: ſic cũ ſit nouũ grauamen et rõne noui grauaminis exceptio icipit de nouo competere: ꝛ ideo quandocũq icipi et etiam poſt li.tconteſt.poterit opponi.j. de off.deleg.c.inſinuante.ſʒ autẽ Vicen.in pꝛima inſtãtia in qua iam rñdere incepit non poteſt hoc opponere re⁹ cũ q̃tum ad illam inſtantiam incluſiue cõſenſiſſe videatur ar.j. de teſt.c.cum veniſſet.ꝛ vocat hic inſtãtiam tempus quod ab hoꝛa pꝛime compitionis vſq ad datam licentiam reuertendi domum elabitur. Item ex facto quo dñs papa ſeu iudex ſuus citauit quendam abbatem vltramõtanũ puta quẽdam ciſtercieñ. abbatem pꝛiuilegium habentem q vltra duas dietas non trahat niſi de ſuo pꝛiuilegio fieret mẽtio: nunquid poteſt abbas de ſuo pꝛiuilegio contra tractionẽ excipere? videt q nõ quia cũ eſſet abbas vltramontanus videbatur papa ipſum ex certa ſcientia citaſſe: ꝛ qd pꝛincipi placuit legis hʒ vigoꝛẽ. ff. de ꝯſti. pn ci.l.pncipi. ꝛ inſti.de iu.nat.§.ſed q pncipi Contrarium tamen obtinui q non valet citatio quia ſi papa ſciuiſſet eum indulgentiam pꝛedictam habere ſeruaſſet eã ſibi: licet enim beneficium pꝛincipis eſſe manſuetum in aut. conſti. que de digni.§.illud. Sed quid ſi idem abbas vltramontanus non habuiſſet pꝛiuilegium pꝛedictum nec in litteris citatoꝛijs fieret mentio de hac conſtitutione nunquid compellitur coꝛam papa vel ſuo iudice reſpondere? videtur q non cum hec conſtitutio dicat per litteras apoſtolicas. Sed contra/conſcientia ſeu volũtas pꝛincipis ius facit vt.ſ. dixi: ꝛ hoc ſeruatur quia in litteris pape per quas mandat aliquos citari vltra duas dietas ad curiam de hac conſtitutione non fiat mentio: valent tamẽ littere: quia certa ſcientia pape impedimentum diſtãtie tollit[c]. in delegatis autem extra curiam non crederem pꝛohibitionem admittendam: quia papa ſciens diſtantias locoꝛum ꝛ perſonarum eis commiſit: immo hoc non obſtante poſſet excipi contra litteras. Vel dic q ſi impetrans offert ſe pꝛobaturum q papa voluit ſeu mandauit impedimentuʒ diſtãtie remoueri/admittetur cum cautione ſicut de alijs exceptiõibus de falſitate ſuſpectis.not.j. de elec.c. q ſicut. Itẽ qd[d] ſi ꝯ pcuratoꝛẽ vl' dñm p q ipetrat exceptio excõicatiõis coꝛã auditore ꝯdictaꝝ obijcit? Rñ. admittet exceptio nõ tñ p teſtes pbãda coꝛã eo ad ĩpetrationẽ impediendã vt curia ſeruat. Sʒ pone tu eras excõicat⁹ rõne cauſe q inter te ꝛ me ṽtebat/impetras nũc lr̃as ꝯ tertiũ nunqd poſſũ tuã ĩpetrationẽ p hãc excõicationẽ ĩpedire? Rñ. obtinui q nõ: qꝛ cũ ꝯ me nõ agas excipe ꝯ te nõ poſſũ: cũ exceptio ſit actionis excluſio. ff. de exce.l.ij.admittet tñ ad excipiẽdũ ille ꝯ quẽ lr̃e ĩpetrãtur: vel ei⁹ pcuratoꝛ

a Hoſtiẽ. ꝛ Jo.an. quos recitatiue ſequunt alij dicũt q de ſtilo curie ptes nũ q hñt iudices de cõi conſenſu niſi de loco ꝯuenitẽt vndecim caſ⁹ in qb⁹ trahat qꝛ olim vltra duas dietas hodie vltra vnã p.c.ſtatutũ.de reſcrip. in.vj.ponit h̃ Feli.§.colligetiam.

b De hac materia ſolemniter vide barb.j.c.pri. nouiſſime phi.fr̃ã. card.alexã. ꝛ deci.i.c. ex pte.j.de appel. vide etiã Fel. in.c. exceptionũ.ṽſi. fallit tertio.j.de exceptꝛ eũdẽ i c. accedẽs.ij. ṽſi. de prima ꝛ vltima.j.vt lit. nõ cõteſt. vbi ãple de dilatoꝛia hñte cãm ſucceſſiuã vel nõ idẽ q hic. vide in ſpecul. de cit. §.j.ṽſi.qd ſi reus. ꝛ de appella.§.reſtat.ṽſi.ꝛ no. An hodie pcedat hec que ſtio vide car.j.c.pri.ij.q. ꝛ cõtra ſcrib. ibidem.

c Nã voluit Oldra.cõſil. cccxv. q ſufficiat q p indicia apperias volũtas pape vñ ſi ſcribat monacho ꝛ vocat eũ monachũ videt eũ feciſſe delegatũ ꝛ abſtuliſſe ĩpedimẽtum barb. tamẽ hic videt velle.nu. lxxvj. q nõ ſufficiat certa ſcia pape niſi fiat mẽtio expſſa de q vide per eũ latel gloſ. in ṽbo mẽtio ꝛ p alios hic ſcribẽtes.

d De hoc dicto ꝛ ſequenti vide p ſpecu. pene ꝯſiliatꝛ ba ponẽtẽ. de reſcrip.pſita. §.rõe foꝛme. ṽſi. ſʒ qd ſi ꝯ. ꝛ ṽſi.ſeq. ꝛ alios de ꝛ hic ſcrib. late.

a Immo poſſet pbari vel p confeſſionē ptis vel p inſtrumentū re uocatoriū ad quē cū traſſe raſ onᵉ pbādi ſatis hic tract. doct. vi de etiā ſpecu. de reſcrip. ꝑſtꝫ. §. rōne au tē ſpetrātis. ꝑ l. ſꝫ nūqd. gl. eſt notabi. in ꝟbo abſentia. c. j. de elec. in. vj. ꝛ ibi doc. q gl. vnū notabile dicit in materia q ſ. tudex ſem per pōt pcedi pcura toriū q̄ nor. ꝛ q hic lnde ter de ꝟb. nar ratiuis los quāſ doc. vi de plene per eos i. c. poſt ceſſ. onē. ſ. de pbat. in. c. ſi papa. ſ. de p̄ ut. li. vj. ꝛ de. lr̄a. de pba. videas etiā ſi volueris in pragmati. de ſubl. cle. lrīs.

b Uide per ſpecu. de pcu ra. §. j. ꝟſ. itē oppo. q lꝫ ha beat. rxiij. ca ſus redrēce ſpāle māda tū de dbᵉ cer ton enume: rat glo. l. ver: bo. c. quiad a ſēdū. de. p: cu. li. vj. ꝛ ibi dem. rxxviij. enūcrat phil. frā. p quē ibi vide.

c Uide card. c. ſi. ſ. de pcu. xiij. q. ꝛ. ſ. de offi. deleg. c. coiā. ſ. quo ꝛ ibidē abb. ludo. ro. ꝯſ. dcūj. ꝛ felin. c. cū. m. ſ. de ꝯſt. vbi voluit cōiūctionē in telligi nō rōe ſpūalitans ſꝫ ſāguinis.

d Que dicā tur ꝯiuncte p ſone tractant hic ſcribē. vi

ſecus autē quo ad me licet poſſim conueniri ſub gnāli clauſula quia per hoc etiam non admittar ad conueniendam iudicū: ſꝫ dabitur mihi cautio q nō pre iudicetur mihi p ipſā lr̄am nec p ipſam ꝯueniri potero ¶ Mādato] Sꝫ cui icūbit iſta pbatio: nūqd vtētī lr̄is vt pbet eas cū mādato impetratas an aduerſario vt pbet q ſine mādato? Rn̄. ſeruat romana curia q ſi āte impetrationē negat ꝯdictoꝛ mādatū / tūc incumbit pro batio impetrātī vt ſi ꝯdictoꝛ ē pcurator pbet mandatum niſi piᵉ ſuū mandatū oſtēdat / nō cōpellitur impetrās ſuū mā datū oſtēdere. Poſt impetrationē ꝟo pꝛeſumimᵉ lr̄as cū mādato fuiſſe impe tratas: ꝛ huic pꝛeſumptioni ſtabimᵉ niſi p confeſſionē vtentis lr̄is cōſtet ꝯtrariū cum enim ſit negatiua non poſſet aliter probariᵃ. ſ. de elec. c. bone mē. j. etiā ſi i directe poſſet pbari non expediret hac actiōe cās differri. ¶ Spāli] Sꝫ pone q ds hꝫ gnāle mādatū ad oēs cās vl̄ ad oīa negocia nūqd ſufficit ad ipetrādū? Rn̄. ſi qᵢ ꝯſtitutō iſta ſpāle mādatū reqritᵇ. Item pꝛo curatoꝛ narboñ. ēpiſ ad agēdū ꝗ ad ꝯdicēdū rñdēdū ſufficiēs i cā quā hꝫ cū dcano colubꝛe ſup eccl'ia ſctē Marie nūquid talis pcuratoꝛ pōt lr̄as ſup eadē cā ad iudices ipetrar̄: dic q nō dūmodo legitimᵉ ꝯdictoꝛ appareat: ꝛ ſic obtinui qm̄ ad impetrandum requiritur ſpāle mādatū non ad cām ſpālem ſed tamen ſi cā eſſet in curia bn̄ ſufficeret predictus impetratoꝛ ad impetrā dū lr̄as ſup ptinētibᵉ ad cām icēptā pu ta ſup teſtibᵉ recipiēdis ꝛ ſilibᵉ. Itē nū qd canonicᵉ ipetrabit p eccl'ia ſua ſine mādato nō credo? ita go fre. Item nunqd p ꝯcanonicoᶜ? videtur q ſic cū que dā ꝓximitas ſpūalis ſit inter eos q̄ maioꝛ ē carnali. xxxiij. q. iij. c. j. ꝛ. ij. Itē in ter ſocios vinculū fraternitatis eē videtur. ff. p ſoci. ꝟ a. Itē miles admittit̄ p curatoꝛ p cōmilitonibᵉ ſuis. ff. de pcu. l. nō ſolū. §. veterani. puto tn̄ ꝯtrariū ppter ꝟba huiᵉ conſilij quod ē fauoꝛabile: q2 cum magna cauſa a rebus noſtriꝫ euocamur. ff. queadmo. teſt. ape. l. ſed ſi qs. §. ſi. gof. ¶ Perſonis] Queritur q̄ ſunt ille perſoneᵈ? Rn̄. aſcēdētes ꝛ deſcēdētes vſq ad infinitum. ff. de verb. ſig. l. liberi. ff. de in ius vo. l. quid. §. ptes. ꝛ alie pſone q̄ numerant̄. ff. de pcu. l. ſed hec.

Sed nūqd de collateralibᵉ? Rn̄. ſolus frater de iure q2 inter collaterales ſolᵉ frater connumeratur a lege vt in lege ſꝫ hec. curia tn̄ admittit de conſuetudine filium frīs ꝛ ſoroꝛis ꝛ fratrē prīs ꝛ matris ꝛ ꝯſobrinū ꝛ filiū conſobꝛini ꝛ omnes conſanguineos vſq ad tertiū gradū ꝛ vltra nō. Sꝫ qd de affinibus? Rn̄. aſcēdentes vt ſocer ꝛ pꝛoſocer ꝛ deſcendētes vt gener ꝛ pꝛogener admittūtur vt. ff. de poſt l. j. §. ſi. ꝛ l. ſe. ꝛ. d. l. ſed hec. Sꝫ quid de affinitate collaterali puta de ſoroꝛio videtur admittēdus: q2 ſicut affinis aſcēdēs ꝛ deſcendens admittitur vt cōiunctus vt. ſ. dixi: ergo ſicut cōiūctᵉ collateralis admittit̄ vt fr̄ in. l. ſꝫ hec. ſic ꝛ ſoroꝛiᵉ q eſt cōiunctᵉ affinis dꝫ admitti. ff. de grad. cog. l. nō facile. §. affines. Rn̄. q nō admittit̄: ꝛ ſic papa decernit de facto: q2 lꝫ de frē admittendo lege caueatur tn̄ de ſoroꝛio nō cautur.

Ilectꝰ. ¶ Ultra duas dietas] De hoc no. ſ. e. c. pꝛoxi. ¶ Pꝛohibitū] Querit̄ qn̄ iudex ad quē dicitur appellatū pōt pꝛohibere ꝗ iudici ne pcedat in cā vel ne ſniam exeqtur ſi a diffinitiua pponit̄ appellatum eſſe? Rn̄ᵉ. aut appellatū eſt poſt ſniam diffinitiuā vel an̄. ſ. a grauamine ſi poſt ſententiam ſi qd pponit̄ corā iudice appellationis appellatū nō eē / aut appellatio nē nullā vl̄ al's iuriſdictionē nō ptinere ad ipſum / nō dꝫ pꝛioꝛi iudici aliqd inhiberi niſi pꝛioꝛ ꝯſtet appellatū eē. ſ. de ap. c. romana. §. ſi vero vocatis. nec mirum quia piᵉ debet cognoſcere an ſua ſit iuriſdictio. ſ. e. c. ſup lr̄is. ſed cognito vocatis partibus appellatū eē ſtatim pōt inhibere vt i pꝛedi. §. ſi vero. ꝛ ſic debet intelligi. c. paſtoꝛalis. §. pꝛeterea. ſ. de offi. deleg. qđ loquitur vbi poſt ſniam fuerit appellatū: qđ ē vn̄ q pt ihibere cū ꝟ appellatione cōſtat niſi i caſibᵉ i qbᵉ appellatio inhibet̄ vtpote i ſnia a notoꝛio crimine vel de quo qs eſt in iudicio confeſſus ꝛ ſimilibᵉ: tūc eñ nō pōt iudex appellatiōis ihibere ꝗ iudici ne ſniam exeqtur niſi poſtq̄ cognoſcere cepit an appellatio ſit recipiēda vel nō. i. vtrū ſit caſus in quo potuerit appellari vt. ſ. d.

de etiā ſpecu. in ti. de ꝯſūc. ꝯſo. vide ibi ꝛ add. i pnci. ꝛ bal. l. j. q. ff. ꝟ accuſa. vbi re miſſiue mul ta i add. alec. ꝯſ. cxlvj. qđ e ſi qrū ꝯ li. ij. vol. an aſſs veniant affines vi. āg. ꝯſ. cxxiij. bal. l. ſi. manifeſtiſſi mu. C. de fur. l. ſi. ꝛ l. mari tū. C. de ſolu. dicit q vpoꝛ ꝟ cōiūcta pſona an aute nāles ſeu ſpu rij ſint ꝯiūcti. dicendū tract. doc. ꝛ aduer tatis qi id qđ i add. ad ab. ba. hic ꝛ ad bar. l. j. q. pe al. ꝟ bal. dic tiſſe in conſi. cxx. v. vol. q ſ ſtē ſtatuto q ꝯiūcti vſq ad qrtū gdū poſſint vldica re qn aliᵉ ſpu riᵉ vindicabit mortē pꝛ̄ ſuꝫ ꝯ pt ꝯſilia col locant i libro meo iiiſ ꝯſil. nō loqꝛ ꝟ hoc ſꝫ pt iſtud di cta colligi et dicens eiuſdē bal. ꝯſ. clxxij iij. volu. ꝯſil. vbi vult ſi ma libus ꝟbis q ſtē dicto ſta tuto pꝛouidica re q pt accuſa re ſꝫ bar. l. d. l. iſ. ff. ꝟ accu. dicit q tales pn̄ accuſare ꝛ ſic p ꝯſiā ad mitti ad vidi etiā lꝫ bal. l. l. cū acutiſſimi de fideic. ꝟ dicerit q ſpu: ri ſine māda to non admit tit tn̄ ꝯhēdi tur l. pꝛohibito ne nuptiarū ita q ſi pr fi liū ſpuriū oc cidat vl̄ ſpuri ꝯ pꝛez puni tur pena par ricidii qđ etiā hic tꝫ bald. ꝛ idē bal. l. §. naturales. ſi de feu. fue. pꝛo. vbi narrat qnd a moniale fuiſſe ꝯbuſtā q2 filiū ſuū occiderat

e De materia huiᵉ. c. vide gl. i ꝟbo ꝓhibētes. c. j. de off. o2. c. roma

c.romana.§.ſi aũt poſt ſniam. Si v̄o a grauamine añ ſniam appellet tũc nõ ꝓhibeat porẽ iudicẽ ꝓcedere niſi cũ iam ſibi cõſtat appellatũ eẽ ex cã legitima ⁊ incipit iudex de veritate cãe appellationis cognoſcere tũc ſtatĩ ĩhibet vt. d.c. romana.§.ſi obijciatur: ⁊ ſic intelligit hoc capl'z qñ.ſ.nõ negatur appellatũ eẽ ex cã legitima: ſed appellatiõis cã.ſ.q2 trahebat vltra duas dietas/dicebatur falſa eſſe. ⁊ ꝙ hic dicitur in fi.§.ꝙ ad iudicẽ appella.ſpectabat cognoſcere quorum eſſet iuriſdictio expone.i. an vera eſſet cã app.q2 ex hoc deprehendebatur ad quos iuriſdictio principalis cãe ſpectabat. Alij dicũt ꝙ hoc locũ hz qñ appellat ad metropolitanũ q̄ in ſubditos ſuoꝝ ſuffraganeoꝝ iuriſdictionẽ niſi in certis caſib⁹ nõ hz.j.de off.or.c.paſtoralis.ſecus ĩ iudicib⁹ delegatis q̃b⁹ ap.cã cõmittit: tũc eñ vt dicũt ſtatim cũ lr̃as ſup ap.interpoſita a grauamĩe recipiũt inhibere pñt pori iudici ne ꝓcedat ⁊ ſic intelligit hoc ca. ⁊ facit.j.de reſt. ſpol.c. audita.ſz prius dictum eſt certi⁹: ⁊ hoc approbat papa.j.de ſniã excõicationis c.venerabilib⁹.q̃ facta fuit in cã rothomagen.⁊ ĩtelligo ꝙ iudex ap.incepit de v̄itate cãe appellationis cognoſcere q̃ntũ ad hoc ꝙ poſſit pori iudici inhibere ex q̃ citat ptes vel eis in ſua pñtia ꝯſtitui terminum aſſignat dũmõ (vt dixi) ꝯſtet ſibi ex cã legitima appellatum eẽ ar.j.de of.dele.c.gratũ. Ad.c.audita.pt rñderi ꝙ nõ ẽ ſimile de inhibitiõe alterius iudicis: nã papa per ſolã volũtatem põt iuriſdictionem reuocare.ff.de iud.l. iudiciũ.alius v̄o iudex non ſic.preterea ad.c.audita põt rñderi ꝙ nõ loquit ĩ litteris ſup appellatione obtẽtis: vñ aliud ius eſt in eis q̃ ſi ſup appellatiõe fuiſſẽt obtẽte vt no.ſ.e.c. ſup lr̃is. Quid aũt ſi iudex ap.nõ ſit metropolitan⁹ nec delegat⁹ ſz ſit ali⁹ ſupior puta ep̃s ad quẽ a ſniã ſui archidiaconi fuit appellatum? Rñ. videt ꝙ niſi ſit ꝯria ꝯſuetudo ꝙ qñ q̃ voluerit pt pori iudici ĩhibere etiã añ q̃ incipiat cognoſcere/⁊ forſitã h̄ poſſet eẽ etiã ſi nõ fuiſſet appellatũ.ff.de iud.l. iudiciũ.ibi q̃ man⁹ ĩproboꝝ. Alij ꝯ. Itẽ nũq̃d ĩ caſu vbi dixi iudicẽ ap.inhibere poſſe nũq̃d debent ptes vocari? Rñ. debent.j.de ap.c.romana.§.ſi v̄o vocationis.C.ſi vt ab her.ſe abſt.l.ſed oẽs. Itẽ q̃d ſi appellet extra iudiciũ nũq̃d iudex ap.pt (ex q̃ de v̄itate cãe ap.cognoſcere cepit) ĩhibet aliq̃d ei a q̃ vl' ꝯ quẽ appellatũ eſt? Rñ non: q2 p appellationẽ alicuius nõ tz quis ſua poſſeſſione priuari.j.vt li.pẽ.per totũ. ⁊ hoc ideo q2 p talem ap. iuriſdictio non transfert ad ſuperiorem.vt not.ſ.ti.pxi.c.cũ.m.

Capitulũ. ¶ Sup cõſili'i.] Queritur[a] ſi aliq̃s impetrat lr̃as in eccl'ia aliq̃ vbi ꝓ alijs vl' alio ſcriptũ eſt an valeãt lr̃e: lz hec clauſula nõ obſtãte ſi ꝓ alijs vel alio ſcpſimus. nõ ꝯtineatur in eis. ⁊ videt hic expreſſũ ꝙ nõ valeãt reſcpta. vt.j.e.c. mandatũ. Sed vr̃ ꝙ valeãt nec ep̃m poſſet excipere ꝯ ip̃a reſcpta: q2 q̃ntũcũq3 graue iugum eccl'ia romana ĩponat ferendũ eſt.xix. diſt.c.in memoriam. So.ſi poſteriores impetrant ſup eodẽ negocio ſup q̃ priores p̃mo ĩpetrate fuerũt qð cõtingit cũ prior nondũ eſt bñficiũ aſſecutus/tunc poſteriores pñt p exceptionẽ elidi. et h̄ ideo q2 nõ vr̃ ꝙ papa voluerit duas vacaturas canonias ĩ eadẽ eccleſia ſimul deberi. Item et q2 ſup eadẽ re p̃me lr̃e et ſc'de impetrant: ⁊ iõ ſc'de non valent. ſ.e.c. paſtoralis. ⁊.j.de off.deleg.c.ex parte: ⁊ ſic loq̃tur hoc ep̃m: et intelligo primũ beneficium aſſecutũ ſi iam habet p̄bendam. nam ſi tantum receptus eſt ſi nondũ habet prebendam non valẽt ſecunde littere ĩ eadẽ eccl'ia ſine clauſula non obſtãte ſi pro alio: ⁊ ſic determinauit papa. alij cõtrariũ. Idem etiam dicimus ſi in litteris mãdatur prouideri q̃ primum ſe obtulerit facultas ⁊ ibi prebende diſtincte non ſunt quia vna[b] tãtum oportet facultatem primo offerri.ff.de verb.ſign.l.boues. ⁊ ſic prime ⁊ poſteriores ad idem beneficiũ referrẽtur vnde ſecũde non valẽt[c] vt dixi. Si autem poſteriores nõ ſuper eodem beneficio impetrantur ſuper quo prime quod contingit cum prim⁹ impetrãs ſeu primi iam ſunt aſſecuti beneficia eccleſiaſtica nec remanet aliquis impetrator qui iam non fuerit aſſecutus prebendam/vel cum papa ſcribit pro ſecũdo vt ibi conferatur prebenda que ſecũdo vacabit/tunc valent ſecunde littere lz nõ cõtineat in eis hec cl'a nõ obſtãte ſi ꝓ alijs ſcripſim⁹. nec obſt.c.mãdatũ.

na ĩ v̄bo mãdet.§.ſi aũt. c.nõ ſolũ ĩ v̄bo deuolutũ de appel.l.vj ⁊ ibidẽ arch. pe.de ã.ba. phil.franc. ⁊ alios ſcrib. et etiã ipm frã. i.§.ſi obijciatur.alle.c.romana Inn.⁊ cardi.i.c.paſtoralis.§.p̄terea.j.de of. deleg.ſpec.in ti.d appel.ij. gte.§.de officio p to.⁊ ibi bal.i add.ad de.l.ſi de ꝓuocatiõe.C. de appel. ꝙ appelatio ab iniuria facit euoluit totum negocium ad ſupiorẽ ita ꝙ nõ ep⁹ eſt ibi bene ⁊ dicit ibidẽ bal. ⁊ in l.gñalr.§.ſz iuramẽto.C. de reb.credi. ꝙ idẽ erit ſi appellet a cõminante grauaminis irreparabilis vt q2 iudex ꝯminat torturã Itẽ adde Di dr.ꝯſi.lxxix q̃ vult ꝙ ſi ep̃s inuocat brachiũ ſeculare ꝯ eũ qui ab eo ad papam appellauit tũc iudex ſclaris nõ dz eũ iuuare ⁊ mouet q2 eiſdẽ ep̃o poſtq̃ eſt appellatũ pt reſiſti.l. ꝓhibitũ.C.d iu.fiſ.li.x.q2 procedẽdo ſupiori faceret ĩiuriã.ij.q.j.c. nomẽ ⁊ punitur.c.de pore j.de appel.ſacit.l.qm iudices.C.de appel. vbi officialis non reſiſtẽs iudici ptinaciter appellationem nõ recipienti punitur.xxx. põdo auri.

a Dehac materia late tractat hic barb.§.redeo ad p̄mũ.⁊ ĩ v̄ſi.iu v̄o cõſidera. ponit lr̃as in pẽdẽti ſalz a futuro euẽtu cat validitatem diſcerni que videt ſed nõ tñ ſimplr felt.hic.§.lr̃e p̄terea vide et cardi.j.eo.c.mandatum.xv.q.

b Adde qð voluit bar.in l.j.ff.ad leg. iul.maie. vbi decidit an ſecuritas data eũdi ⁊ redeũdi ĩtelligatur tñ ꝓ p̄ma vice cui⁹ ſtã de v̄bo ad v̄bum refert panor. c.Inouam⁹.j.de treu.⁊ pa. vide illã.q. ſ cui⁹ deciſionẽ multa diſcea.

c Q2 nõ ẽ credẽdum ꝙ papa bñficiũ diuidere voluerit.c.maiorib⁹.⁊.c.tue.j.de preb.

quia ꝙ ibi ſecunde nō valēt hoc eſt ꝓpꝫ
formā hui⁹ mādati ſi ꝓ alio ibi non ſcri
pſim⁹. Alij vero ꝫ. illud. ꝟo eſt certū ꝙ ſi
i lr̃is poſterioꝛib⁹ cōtineaꝛ nō obſtante
ſi ꝓ alijs vel alio ſcripſim⁹ bñ valebūt
ꝛ ſi pꝛim⁹ nōdū ſit recept⁹. Alij dicūt ꝙ
hec clauſula nō obſtāte ſi pro alijs ſcri-
pſim⁹: nō referꝛ niſi ad illos q̄ iā ſūt bñ-
ficia aſſecuti: ꝛ nō ad illos q̄ nondū aſſe
cuti fuerit: ſed certe tunc nulla cēēt vtili-
tas huius clauſule nō obſtāte ſi ꝓ alijs
qm̄ vbi pꝛimi bñficiū ꝯſecuti fuerūt ſi-
ne hac clauſula valent ſecunde lr̃e: vt. ſ̃.
dixi: ſed ipſi hoc non cōcedūt Sꝫ nūqd
qñ ꝓ vno vel pro plurib⁹ ſcriptū eſt vel
plures ſunt recepti vtilis eſt hec clauſu
la nō obſtāte ſi pro alio? Rñ. credim⁹ ꝙ
ſic. pro quocūqꝫ eñ ſit ſcriptū ſatis vide
tur fuiſſe intentio mandatoꝛis ꝓ tali im
petrāte hñte ꝑdictā clauſulā nō obſtan
te ꝛc̃. ꝛ cū pluralitas pꝛi⁹ impetrātiū vel
etiā receptoꝝ ſibi nō obeſt hec ꝑuamus
Quid ſi cp̃ꝫ ſe defēdit ꝫ vnū q̄ petit ſe re
cipi auctoꝛitate appoſita ꝛ cā pēdēte ꝑ
appellationē vl̓ alio mō ſuꝑ hāc recepti
onē papa ſcribit ꝓ alio cū cl̓a ſi ꝓ alijs
nūqd cp̃m habebit excuſationē rōne il-
lius ꝫ quē ſe defēdit? Rñ. vt ſtati dicā.
¶ Eo recepto] Sꝫ quare [a] mādat eum
recipi añqꝫ abſoluantur canonici cū ele
ctio ab excōicatis facta nō valeat vt no. ꝭ.
de cōſue. c. cū dilect⁹? Rñ. hic nō recipi
unt auctoꝛitate ſua ſꝫ auctoꝛitate pape.
ar. ff. ꝺ off ei⁹ cui māda. ē iuriſdictio l. ꝛ
ſi ꝑtoꝛ. vel dic ꝓut no. ꝭ. de ꝑb. c. ꝓ illoꝝ.
¶ Pri⁹] Sꝫ quare daꝛ defenſio caplo
ex ꝑſona ꝑmi ꝫ quē ſe oppoſuit hoc non
deberet cēē. ar. ꝭ. de cē. c. cū oli. Rñ. non
daꝛ exceptio. c. ex lr̃is. vel ꝑſona ꝑmi ſꝫ
hec exceptio oꝛiꝛ ex maleficio ſecūdi q̄
ſciēter tacuit ꝑitatē de pꝛioꝛib⁹ lr̃is: vl̓
dic ꝙ hec exceptio ē odioſa / ideo ex fa-
cto alieno ꝯpetit. vl̓ iuuaꝛ caplm ꝫ ſecū
dū ex ꝑſona ꝑmi ꝓpꝫ dubiū litis. ne ſi ꝫ
ꝑmū ſuccūbat grauetꝛ ꝑ receptionē ſcꝺi
ar. op. ff. ꝺ excu. tu. l. iiij. §. j. Itē q̄ro ſi ꝑ
m⁹ ſciat cāꝫ agi ꝫ ſecūdū ſuꝑ ꝑbēda ſi-
bi debita an ꝑiudiceꝛ ſibi: dic vt no. ꝭ. ꝺ
ele. c. ſtatuim⁹. ꝛ. ꝭ. ꝺ re iud. c. q̄uis. h tñ
caſu ſcꝺs nō ꝓhibebit ꝑmū agere ꝫ cp̃ꝫ
nec ꝑm⁹ ſecūdū. ſed ꝑ has lr̃as rñſū fuit
ꝯſultationi capl̓i ꝛ ꝓuiſum ne plurib⁹
ſuꝑ eadē re condēnetur ſic ꝛ al̓s ſupioꝛ
ꝓuidet. ff. de pe. here. l. penul. et. ff. de rei

[a] Vide ſiq̄-
dē materiam
q̄ ple tractant
Inn. io. and.
anth. de hue.
ꝛ alij l alleg.
h. c. c. ꝓ illoꝝ
vbi inno. vult
ꝙ excōicat⁹ ꝑ
manifeſta of-
fenſa debet in
ſpūalib⁹ ab-
ſolui añqꝫ ſa-
tiſfaciat ꝯ re-
gulā gñalem
de q̄ vide ſe
li. c. cū ꝯtigat
nu. iij. ꝭ. de of
fi. deleg. Io.
ād. ꝛ panoꝛ. l
c. ex publico.
ꝭ. de ꝯuer. cō-
iug. ꝛc. ex hoc
capias regu-
lā ꝛ ibidē re.
miſſiue card.
iiij. notab ꝛ
iſta videas ēt
ꝓ intellectu
gl. in ꝟbo leca
nonicū alleg.
c. ꝓ illoꝝ. ꝭ.
de pꝛebē.
[b] Uide doc.
in alleg c. cū
olim. ꝛ io. an.

vē. a quo. ff. de nox. act. l. ſi qs a multis.
¶ Prius] Sed nūquid [c] intelligimus
de pꝛioꝛitate impetrationis an de pꝛio-
ritate preſentationis: dic vt nota. ſ̃. e. c.
plerumqꝫ. ¶ Mandatum] Queritur de
quo mandato loquitur vtrum de man-
dato inſerto in monitoꝛijs an in execu-
toꝛijs? Rñ. tā de vno mandato q̄ꝫ de a-
lio qꝺ pꝛius pñtaꝛ vñ ſupple mādatum
etiā in monitoꝛijs inſertum de q̄bus eſt
mandatum ꝺm ſtiliū curie: vñ ꝑ hoc ob-
tinuit ꝙ lemouiceñ. in ꝑbēda ꝫ hñtē po
ſterioꝛes executoꝛias qꝛ executoꝛia que
de pꝛimo mandato in monitoꝛijs cōten
to mentionē nō fecit fuit ſubꝛeptitia: vl̓
etiā ſi feciſſet mentionē ꝑ clauſulā non
obſtāte ſi pro alio / ꝑfertur tñ in vacāte
q̄ pꝛimo monitoꝛias habuit: qꝛ nō intel-
ligebat papa ꝓ ſecundo ſcribere ꝓ pꝛe-
bēda ſuꝑ qua monuerat caplm ꝓ alio:
Sꝫ ꝫ. ſ̃. e. c cōſtitut⁹. vbi monitoꝛia im-
pedimētū nō parat. So. ibi vide vbi no
taui ꝛ quod dixi de mādato monitoꝛijs
inſerto: ꝛ idē intelligas de mandato in
preceptoꝛijs contento. Sꝫ quid ſi añ va
cationē pꝛebēde ille q̄ executoꝛias poſt
alterius monitoꝛias impetrauit ꝛ pꝛeſē
tauit pꝛimo fuiſſet receptus: ꝛ qui ꝑmo
preſentauit monitoꝛias recipiatur poſt
ipſum añ q̄ꝫ vacet pꝛebēda? Rñ. pꝛefera
tur etiā in vacāte qui monitoꝛias ante
alterius executoꝛias pñtauit vt in cau
ſa lemouiceñ. Ratihabitio enim ſeu ac
ceptatio mādati pape per caplm acce-
ptati retrotrahitur ad tempus. ſ. quo ca
pitulum mandatū pape monitoꝛijs in-
ſertum recepit: ꝛ ſic qui pꝛimo monito-
rias pñtauit: fingitur ꝑmo recept⁹: ꝛ ſic
ē potioꝛ vt dixi Super non vacāte tñ ſi
poſt pñtationē monitoꝛiaꝝ eſſet collata
alii ſec⁹ eſſet qꝛ ſi agere vellet qui moni
toꝛias habuit ꝛ ante vacationem pꝛebē
de receptus nō fuit ſuccumbet cum nul
lum ius in pꝛebenda habeat ex quo an-
teqꝫ recipiatur alij eſt collata. ꝭ. de pꝛeb.
dilectus ꝛ not. ſ̃. e. c. cōſtitutus. ¶ Im-
ponētes] Quia queſtiones de bñficijs
freq̄ntes ſūt ꝛ inuolute ita ꝙ periti ꝛ exer
citati in cauſis ſepe fallunꝛ i ipſis / ideo
q̄dā vtilia ꝑ dominum papā in diuerſis
nota. cap. ꝛ q̄dam alia que in curia vidi
determinari de factō hic iſerere credidi
expedire Et pꝛio q̄riꝛ de pñtatiōe lr̃aꝝ
qñ. ſ. ꝑ eā vl̓ ꝑ ipſas lr̃as pñtās cōferēdi

l. c. j. ꝭ. de con
feſ. li. vj. facit
reg. ex eo. de
reg. iur. l. vj.
ꝛ ibi dinus.
io. and. ꝛ ſtrā.
ex q̄ inferunt
ad q̄ōnē an
heretici iudei
ꝛ pagani ꝑ ſa
cramētum ec
cl̓ie qꝺ impꝛe
gnāt ꝯbāt cō
paternitatē
de q̄ vide ꝛ
de alijs plu-
rib⁹ queſ. ma
teriā tāgenti
b⁹. Io. and. ꝛ
card. alex. in
rub. ꝭ. de cog.
ſpirit ꝛ textū
iunctiā gl. in
c. l baptiſma-
te. ꝛ. c. vos au
tē. de cōſecra.
diſt. iiij. ꝛ. l. c.
ꝯuenit. xxx.
q. j. ꝛ ibi ar-
chid.
[c] Vide mate
riā ꝑple hic
vide ꝑ ſcribē-
tes de dictiōe
pri⁹ q̄ñ acce-
piaꝛ recurre
ad bar. l. j. cō
ſti. C. ꝛſic. nō
obſtat ꝯuā ꝛ
panoꝛ. i nota
bi. c. in lr̃is. ꝭ.
de reſti. ſpol.

aufertur ordinario vel alij qui de iure pōt cōferre. ad qḋ dicendū eſt ꝙ aliqñ papa ſcribit ordinario mandando ſibi ꝙ cōferat ꝑbendā vel alium bñficium ⁊ pro q̊ ſcribit executore nō dato: aliqñ papa ſcribit ordinario[a] modo ꝑdicto dato nihilominꝰ executorē q̄ per cēſuram eccl'iaſticā compellit ordinariū ſi nō faciat qḋ ſibi mandaṫ. aliqñ ꝯo ſcribit ſoli executori mandās ſibi ꝙ faciat recipi vel faciat ꝓuideri in certa eccleſia vel prouincia/vel regno. puta in tali dioceſi: ⁊ in aliqua ꝑd. formarū cum non detur executori ptās conferēdi nō aufertur ptās ordinario: licet aliq̄ ꝑd. lr̄arum ſibi pn̄tetur: imo ſi ordinarius. alij conferat tenet collatio: ⁊ ſic intelligitur .ſ. de ꝑb. c. dilectus. capitulum tñ ad quod ſpectabat collatio: q̄z ī cluſionem mandati apoſtolici contulit ꝑbendam alij teneṫ vt dic. c. dilectus. ꝟ verum niſi ī tribus caſibꝰ. Primus eſt ſi in aliqua de formis ꝑdictꝭ papa decernit irritum ⁊ inane quicq̇d fieret de bñficio. de quo alicui ꝓuideri volebat .ſ. de conſ. ꝑbē. c. q̄z cunctis. Scḋus eſt ſi poſtq̄ꝫ quis eſt receptꝰ auctoritate ꝑd. lr̄arum vacauit ꝑbenda: quia per hoc quod ad mandatum pape capl'm recepit cū pro quo papa ſcripſit negocium prouiſionis faciēde de ꝑbenda poſt litterarum receptionem imediate vacāte videtur ad papā deuolutū: ⁊ per conſequens ordinario vel capl'o adēptū. iij. q. v. c. dudum .ſ. de ap. c. vt noſtrum. de offi. deleg. c. licꝫ. ⁊ de ꝑb. c. inter cetera. vbi negocio ꝑmutationis ad papā deuoluto nō valuit collatio ordinarij fctā de ꝑbenda: q̄z auctoritate pape ꝑmutari debebat. Tertius caſus eſt: cū executor cui papa mandauit ꝙ alicui faciat prouideri de ꝑbenda inſinuās ordinario ptātem quā habꝫ interdicit ſibi collationē prebende ipſius ⁊ multo fortiꝰ ſi decernat irritū ⁊ inane qḋ contra ſuam prohibitionem fuerit attēptatū ⁊ facit ad hoc .ſ. de conceſ. ꝑben. ca. q̄z cunctis ibi niſi plus ille ſibi notificet: ⁊ cū lr̄a ibi de ꝓuiſore nō de ꝯpulſore loq̄ṫ. tenet eni curia ꝙ cōpulſor[b] poſſit decernere irritū ⁊ inane qḋ ꝫ ſuā inhibitionē fiet ei inhibere: ⁊ collationē cōtradicere. Item facit ad hoc ꝙ ex q̄ ꝓuiſio ſibi ꝯmiſſa eſt ⁊ oīa ad id faciētia .ſ. de offi. delegati. c. preterea. Item q̄ꝫuis enim non ſit ſibi ſpecialiter mandatum ꝙ interdicat eſt tamen vicinum mandatum prouiſionis argu. ff. iud. ſol. iam tamen. §. in hac. Item facit ad hoc ꝙ legatus pōt ordinario inhibere ne cōferat bñficiū/de quo legatꝰ intēdit alij prouidere .ſ. de iur. patro. c. cū dilectus Ergo ſpālis legatus hoc pōt in eccl'ia in qua eſt ſibi mandatū ꝙ alicui faciat prouideri cū in ipa eccl'ia maiorē ptātem habeat q̄ꝫ gn̄alis legatus .ſ. de offi. leg. c. ſtuduiſti. Alij tñ in hoc tertio caſu tenent contrariū. ſ. ꝙ per hoc non auferṫ ptās ordinario: q̄z ſicut dicūt cōpulſor ptātem inhibēdi vel interdicendi vel irritū decernēdi nō hꝫ: ī predic. aūt tribꝰ caſibꝰ ſic exceptis adimitur ptās conferendi ordinario licet papa nō dederit executorē qui poteſtatē cōferendi habuerit ⁊ ſi aliquo iſtorū triū caſuum cōferat alij ordinarius pōt ille ꝓ quo papa ſcribit ꝑbendā cū ſibi debita eſſet euincere a q̄libet poſſeſſore agēdo vt priori auferaṫ ⁊ ſibi conferatur vel alijs modis agendo de q̄bus not. .ſ. e. c. mādatū. ar. .ſ. de re iud. c. cū bertoldus. in alijs vero caſibꝰ a tribus ꝑdictis ex quo executori ad cōferēdum nō datur ptās non adimiṫ ordinario. Sed nunq̇d[c] per aliquē de ꝑdictis formis adimiṫ ptās alicui executori: verbi gr̄a papa ſcribit pro me capitulo vt me reciperet ⁊ conferat michi ꝑbendā ſi q̄ vacat vel q̄ꝫ primum vacaret dato executore qui capitulū ad hoc cōpellat vel etiā nullo dato executore/tu poſtea īpetraſti executorē a papa q̄ tibi prouideat de prebenda prima in eadē eccleſia vacatura/ poſt hoc vacauit prebēda capitulo volente ad preſens eam ibi conferre executor tuus capitulum preueniens contulit eam tibi videtur ꝑ ꝑdic. decre. dilectꝰ. ꝙ valet tua collatio. Reſpondeo ſi mea littera fuit priꝰ preſentata ordinario prebenda que inuenitur vacans mihi debetur. ſi tamen executor hoc ignorauit vt in hoc. c. Sꝫ quid erit in queſtione propoſita vbi iā eſt tibi collata anteq̄ꝫ mihi. Reſpōdeo ſi mea littera fuit plus obtenta ⁊ prius capitulo pn̄tata q̄ꝫ tua debent tibi auferri ⁊ dari michi ⁊ ſic obtinui de facto et ideo quia vel quod poteſtas executoris tui ſiue ſciuerit ius meū ſiue igno

a Iſta materia hodie eſt deciſa i c. ſi ſoli. .ſ. de cōceſ. ꝑbē. li. vj. vbi ponitur hec diſtinctio ⁊ ibi clare ꝑ archi. io. an. petr. domi. philip. frā. ⁊ alios.

b Gloſ. in verbo prouideret. c. ſi. .ſ. de ꝑb. tenuit ꝯtrium ⁊ pro executore ad ꝓuidēdū inducebat rōes q̄ hic. ꝑ compulſore inducit cōpoſt. aduerte tñ quia anth. de but. ⁊ panor. ibidē reprobāt illā glo ꝑ tertiū ⁊ gl. i verbo iter dixiſſet. c. ſi ſoli. .ſ. de pref. ꝑb. li. vj. vbi ꝑ arch. ⁊ ſeri. approbat hec opinio.

c Hec q̄ſtio hodie eſt formaliter deciſa per. c. ubiq̄ eo. ti. li. vj. ibi vide ad lōgū ꝑ ſcrib.

rauerit non ſe extendebat ad hanc pre-
bendam quam papa mihi p̄mo confer-
ri mandauerat. vel dicemus lr̄am tuaȝ
fuiſſe ſubreptitiā q̄tū ad ipam p̄mā p̄-
bēdā. ſ. de of. deleg. c. ex parte. Sed q̄c
quid per lr̄as ſubrepticias ſuper bn̄fi-
cijs obtentas fit: non vȝ vel caſſatur. vt
ſ. c. p̄ri. ꝛ no. ſ. e. c. ſup litteris. ꝛ ſic nō
obſtat. c. dilectus. q2 ibi non ꝯtulit ca-
pitulum per lr̄as ſubrepticias vel ꝑ ali
quam p̄tātem datā ſibi ſuper litteras a
poſtolicas: imo cōtulit per poteſtatem
ordinariam quā prius habebat ꝛ q̄ per
litteras forme p̄dicte non fuit ſibi adē-
pta (vt dixi.) Alij dicunt ꝙ nō debȝ ti-
bi auferri niſi ego q̄ prius impetraui ꝛ
prius p̄ntaui fuiſſem an̄ vacationem p̄-
bēde receptus. vt. ſ. dicam. Si vero eiſ-
dem formis de cōpulſione receptis lr̄a
tua fuit prior ꝛ mea prius p̄ntata ꝛ pre-
benda vacans tibi p̄mo collata / iſtū ca
ſum determinari nō vidi. ꝛ videtur ali-
q̄bus ꝙ tua collatio ſit canonica. vt no.
ſ. e. c. plerūq3. cum tua lr̄a non fuerit vi
tioſa: ꝛ tuus executor ad ꝓuidendū da-
tus poſſit conferre bn̄ficium nulla inſi-
nuatione facta. c. vt. ſ. dicam. Alijs vi-
detur ꝙ cū ego per p̄ntationem priorē
ius prioritatis q̄ſiueram q̄tū ad oēs il
los q̄ poſtea p̄ntauerunt. vt in hoc. c. et
ſic cum ep̄m ſit mihi iam obligatū ad
conferendā mihi p̄bendam ipam vt h̄
dicitur collatio tua fuit vitioſa re ipſa.
nec papa intēdebat ꝙ per litteras tibi
conceſſas daretur tibi p̄benda que alij
debetur de iure vel tp̄e impetrationis
aut collationis tue. ff. ne quid i lo. pu. l.
ſi q̄s a principe. nā q̄nq3 lr̄a que tp̄e ipe
trationis aut collationis impedimēta
non h̄nt: recipiunt impedimētum poſt-
modū ex poſtfacto. ſ. e. c. p̄ri. q̄m quis
vendicat ſibi p̄bendam rōne ꝑſonatus
quē habȝ in eccl̄ia. in qua p̄bēda vacat
ꝛ ſi ꝑſonatui annexa nō eſt vnū tn̄ caſū
inuenio: ſed certe caſus iſte nō inuenit
in iure[a] dn̄s Inno. tn̄ hic not. ꝛ. ſ. de p̄-
ben. c. cū olim. in quo nō preferetur in p̄-
benda ille qui primo lr̄as p̄ntauit q̄n. ſ.
prebēda ſimul cū ꝑſonatu dignitate vl̄
officio vacauit: ꝛ perſonatus vel digni
tas cōfertur cum ipſa prebenda / alij q̄
primo p̄ntati litteras pape illi ſcilȝ cui
papa mandauit ꝓuideri de prebēda et
dignitate vel perſonatu: vel alij cui or-

a Poſtrem poſtea ꝯpoſtel. deciſ' eiꝰcaſ' ꝑ bonifaciū in. c. q2 ſepe ſ. de p̄b. li. vj. vbi late mul- ta etiā admã teriā ꝯducen tia poteris vi dere ꝑ card. ꝛ anch. ꝛ bu.

dinarius ſine litterꝭ pape p̄bendam cū
dignitate voluit cōferre. valet enī hoc
caſu p̄bende huius collatio: imo ſi nō-
dum collata eſſet conferenda eſſet ei ꝓ
quo ſcriptū erat ſuper p̄benda ꝛ digni-
tate. ꝛ non ei pro q̄ ſup prebēda tm̄ ſcri-
ptum eſt. licȝ priores lr̄as habuiſſet: et
eas prius p̄ntaſſet ꝛ credimus hoc ve-
rum etiā ſi prebenda illa perſonatui vl̄
dignitati annexa non ſit: ꝛ hoc ideo di
co q2 mandatū pape de conferendo p̄-
benda vel dignitate ei ꝓ quo p̄mo ſcri
ptum fuit intelligendū eſt ſm̄ ꝙ pōt im
pleri honeſte / honeſte autē impleri nō
poterat ſi per hoc dignitas ſine prebē-
da remaneret. nec iſta fuit pape intētio
et non eſt veriſimile ꝙ papa voluerit ꝑ
generale mandatū cōcedere q̄d ꝑ ſpāle
non fuiſſet cōceſſurus. C. q̄ res pig obl.
poſ. l. j. vnde cum in eccleſia vicn̄. prebē
da ꝛ archipreſbyteratꝰ per mortem ar-
chipreſbyteri vacantes collati fuiſſent
magiſtro Gerardo ꝛ magiſter vvaldꝰ
qui ſup preb. priores litteras habuerat
ſup prebenda ipa ſibi moueret queſtio
nem. Ego de mandato pape adiudica-
ui eam cum archip̄ſbyteratu magiſtro
Gerardo de hoc not. papa. ſ. de p̄bē. c.
cum olim. Aliquando[b] vero nō ſolum
datur executori compellendi: imo etiā
conferendi poteſtas ꝛ hoc fit diuerſis
modis. Aliq̄n enim mandaꝛ ſoli execu
tori ꝙ ꝓuideat in certa eccleſia vel ci-
uitate / vel dioceſi / vel ꝓuincia / vel re-
gno / vel de bn̄ficijs ad p̄ntationem vel
collationem talis epiſcopi vel abbatis
ſpectantibus vel de bn̄ficio q̄d duxerit
acceptandū in vno ex locis predictis.
Aliquādo vero mādatur ordinario ꝙ
ꝓuideat ꝛ datur executor q̄ ordinario
negligēte mādatum ap̄licum exequaꝛ
cum autē ſoli executori ſcribitur in cer
ta eccl̄ia de ꝑſonatu ꝓuideat vel de p̄-
benda: licȝ executor hoc mādatum re-
cipiat nō propter hoc ordinario ꝯferē-
di poteſtas adimitur: niſi executor inſi
nuet ordinario ſe velle vti ſibi tradita
poteſtate: ꝛ multo fortius auferreꝛ pote
ſtas ordīario ſi executor ei inhibeat ꝙ
non ꝯferat bn̄ficium ſup quo conferen
do mandatū executor recepit vel ſi exe
cutor hoc inſinuans vel inhibens irri-
tum ꝛ inane decernat ſi fiat contrariū.
et hoc probatur. ſ. de conceſ. p̄ben. c. q2

hic in alleg. c. cū olim. ſ. de preb.

b Adde no. in. c. ii capitu lo. ſ. de ꝯceſſ. p̄b. li. vj. vbi h̄ꝫ caſuum deciſio ubi manifeſta erit ꝛ aduer- te quia poſſet quis decipi i eo ꝙ iſte alle. certas ꝯſtitu- tiones ſexti ꝛ alias nō vidis ꝓ vt fatetur. Nā cōſtitutio nes li. vj. edi tas ꝑ Inn. vi dit: edītas vo ꝑ bonifaciū nō vidit quia iſte cōpoſtel- lanus q̄ fuit cappellanus innocētij pre ceſſit bonifa- ciū ꝛ publica tionē: ſexti vt videre eſt per catalanum i memorabili- bus in tit. de iuriſperitis.

cunctis. Alij volunt q̃ licȝ per inſinuationem ⁊ inhibitionē executoris predicto modo factā adimatur poteſtas ordinario: tñ etiam ſi per alium q̃ȝ executorem ſciat ordinarius bñ adimit̃ ſibi poteſtas. ar. ꝟ. de ap. c. ſi duobus. ſi aūt ꝑ alium ſciuit ordinari⁹ vt ſibi adimat̃ ptās. vt q: ille ꝓ quo executori ſcp̄tum eſt in forma ꝑdicta vel alius ꝓ eo p̃ſentat ordinario ipſam lr̃am continentem tenorem reſcp̄ti ſine inhibitione vel inſinuatione volūtatis executoris ⁊ hoc ſemꝑ in ordinario ſeruam⁹. nec obſtat c. q: cunctis q: non ſolum ꝑ inhibitiones ibi exp̃ſſas adimitur poteſtas ordinario: imo ⁊ alijs modis (vt dixi) Sed ideo de inhibitiōe vel inſinuatione ſūt vel dic q̃ illud qđ de inhibitione ⁊ inſinuatione dicitur in capl'o q: cunctis. allegatio eſt. hoc autem tamen intereſt inter inſinuationem executoris ⁊ alterius: q: ſi executor ordinario notificet per ſuam litteram formā continentem mandati recepti debet ordinari⁹ ei credere/vel ipſum requirere vt ſibi reſcriptum apoſtolicum oſtendat: et hoc eſt propter officium qđ habet executor. vt de iudice not. ꝟ. de offi. deleg. c. cum in iure: ſed ſi alius q̃ȝ executor vel qui al's officium non haberet hec ordinario inſinuaret vel ſibi tranſcriptum non oſtēderet: nec teneretur ei credere ordinarius: nec ipſum requirere vt oſtēdat ſibi reſcriptum: non enī debȝ eſſe nimis credulus. ff. ne quis eū qui in ius voc. l. ij. ſi vero ordinario ſcribitur executore dato qui ordinario negligente exeq̄tur. tunc non requiretur q̃ poteſtas ordinario adimetur: quia executor inſinuat aliud ī ordīario/ſed ſufficit q̃ mādatum pape faciens mētionem de mādato executoris directe perueniret ad ordinarium. Si enim per inſinuationē voluntatis pape per executorem factā ordinario conferēdi poteſtas ipſi ordinario adimitur. vt predixi: multo fortius eidem adimetur per inſinuationem factam ꝑ papam. ⁊ hoc idem dicitur in eadem decre. q: cunctis. niſi ſuam in ħ inſinuet voluntatem. ⁊ facit. ꝟ. de cōceſ. preben. c. propoſuit. vbi mandauit papa capitulo vt conferat executore dato/qui ſ'm verum intellectū debeat exequi: ſi capitulum nō conferat. vnde nō valuit collatio facta poſtmodū per capitulum. vt ibi dicitur. Item nō requirimus ſeruata forma predicta quo ad ademptionem poteſtatis ordinarie q̃ lr̃a executori directa prius ad ipm executorem perueniat q̃ȝ ordinarius cōferat bñficium qđ papa conferre mādabat: q: per litteram pape directā ordinario ſatis conſtabat de voluntate pape ꝑ inſinuationem ſibi factam ꝑ eum papam que ad priuationē poteſtatꝭ ordinarij ſufficiebat vt dixi. Item nec ī hoc caſu cū mandatur executori q̃ exequatur ordinario negligente requirit̃ q̃tum ad priuationē poteſtatꝭ ordinarij vel ꝓbationem poteſtatis executoris ſi executor negligēte ordinario cōtulit anteq̃ȝ appareat vel oſtendatur littera directa executori. dūmodo ordīarius lr̃am pape ſibi directam receperit ⁊ ſic obtinui. ⁊ hoc ideo quia q̃tum ad ademptionem poteſtatis ordinarij ſufficit ſola inſinuatio voluntatis pape ꝑ ſuas litteras ordinario facta. vt ī dic. c. quia cunctis. vt ꝟ. dicam. q̃tum vero ad approbationē poteſtatis executorꝭ ſatis executori datur poteſtas per litteram directā ordinario in qua dicitur. Alioquin tali mandamus vt noſtrum ſuꝑ hoc exequat̃ mandatū. ar. q̃ ꝑ hoc executori datur ptās. ff. de of. p̄ſi. l. ſepe ⁊ l. ſequē. Ratio q̄ritur quare hoc caſu cum datur ꝓuiſor adimitur ptās ordinario cui hoc inſinuatur ꝑ executorem vel papam ⁊ cū datur cōpulſor nō adimitur. rō iſta eſt: q: vbi datur prouiſor papa videtur ad ſe vel ſuum ꝓuiſorem prouiſionē reuocare: ⁊ per ꝯñs adimere ordinario. ꝟ. de app. c. vt noſtrum. ſed cum papa dat compulſorem: tunc poteſtatem ad ſe nō reuocat: nec intelligas in predictis caſibus vbi adimitur poteſtas ordinario q̃ ille pro quo ſcribitur ius habeat in prebenda vel perſonatu: ita q̃ dici poſſit prebendatus vel archidiaconatus anteq̃ȝ inueſtiatur vl' ſibi conferatur: ſed ius habet ad eam: ita q̃ eſt ſibi debita et nulli niſi ſibi poteſt conferri quin ei poſſit auferri: et ſimile ius habet preſentatus [a] a capitulo patrono vel laico/qui non variauit ꝟ. de re iud. cap. cum bertholdus. de inueſtitura vtrum ſit collatio/vel alia circa hanc materiam nota ꝟ. de electio. c.

[a] An preſẽtatus habeat ius vel non ⁊ quod an ius ⁊ an ſi laicus patronus variauerit hēat aliquod ius vide glo. magiſt. in. c. dilectus. ꝟ. de off. leg. in verbo ꝑlus iuris.

trāſmiſſam. Alij contra illud qđ dixi ſu
perius dicūt ⁊ ſic ſentētiabāt i q̄one de
canonicatu arieñ. ꝙ in ꝑdicta forma vbi
papa ſcribit ordinario vt cōferat dato
executore qui ordinario negligēte exeq̄
tur nō ſufficit lr̄am pape ordinario dire
ctā pn̄tari ſibi / niſi executor inſinuet or
dinario ſuā voluntatem: vel saltē ſm̄ ali
os niſi executori lr̄a directa ordinario
primo ſibi fuerit pn̄tata. ⁊ inducūt. c. q̄ꝛ
cūctiſ. ibi niſi pri⁹ ille ſibi notificet: ſꝫ iſti
male dicūt q̄ꝛ non poſſunt negare quin
ordinarius q̄ꝛ predictas litteras ſibi di
rectas recepit ſit negligens ſi mādatū
ſibi directū qđ cōmode complere potu=
it non compleuit: ergo iuxta formā lr̄a=
rum ptātem amiſit / ⁊ fuit ad executorē
delata etiā ſi executor nihil fecit. nec ob
ſtat. c. q̄ꝛ cunctis. q̄ꝛ cū dicit niſi prius il
le ſibi notificet refert ſe ad formā illam
quando ſoli executori ſcribitur: ſed poſt
ea cū dicit ſicut p eam quā obtinet ipſe
romanus pontifex niſi ſuam ſuper hoc
inſinuet voluntatē ⁊c̄. refert ſe ad eā for
mam in qua papa ſcripſit ordinario: et
tunc non eſt neceſſaria executoris inſi=
nuatio vt ibidem colligitur. Item que=
ritur cui debet fieri preſentatio[a] ad hoc
quod ius queratur preſentāti. R̄n̄. ei ad
quem de iure vel conſuetudine ſpectat
collatio vt hic. Sed quid ſi volo pre=
ſentare capitulo ſed canonici nolunt
conuenire? Reſpon. vt not. ſ̄. e. c. eā te.
Item quid ſi cum volo preſentare epi=
ſcopo vel capitulo includunt ſe vel pro
curant ne fiat eis preſenſatio. R̄n̄. perin
de ē ac ſi preſentatio eis facta fuiſſet / ſi
cut habetur ꝓ citato qui ſe occultat vel
impedit ne poſſit citari. ī. vt lit. non con=
teſt. c. quoniā. §. porro. Item quid ſi ad
ſolum epiſcopum ſpectat collatio ⁊ eo
epiſcopo abſente littera per quam pa=
pa ſibi mandat conferre prebēdam pre
ſentatur capitulo ⁊ vicario epiſcopi an=
teq̄ꝫ recipiatur preſentās vacat preben=
da per mortem alicuius canonici cum
epiſcopo peregrināti / epiſcopus igno
rās preſentationē factā ſtatim confert
eā nunquid valet collatio? videtur ꝙ nō
quia ex quo vicario epiſcopi preſentatꝰ
epiſcopo preſētata videtur ar. ad id qđ
de vicario dixi. ī. de preb. c. dilecto. ⁊ de
inſt. c. ex frequētibus. Item cum epiſco
pus abſens eſt ſufficit cum i eccleſia ſua

a Cui debeat fieri pn̄tatio ⁊ q̄lr̄ fiat conuocatio capituli q̄liter vel fiāt citationes vel denūciationes p quē erā circt capitulū vid. glo. i verbo factā c. ſi capitulo. de cōceſſ. pb. li. vj. ⁊ ibi frā cū ⁊ alios vi. io. and. in. c. j. ī. de malo. ⁊ obe. inno. in c. j. ī. de noui ope. nūci. de citatione ad: de gl. i verbo monuebāt. c. bone. j. ī. de elec.

publice citari. ī. de dol. ⁊ contu. c. ſi. R̄n̄.
obtinui ꝙ collatio epiſcopi conſtācieñ.
tenuit qui in vltramarinis partibus exi
ſteñ. ignorans preſentationem factam
ſuo vicario contulit prebendam vacan=
tem ⁊ hoc ideo q̄ꝛ preſentatio facta vica
rio non potuit epiſcopum ignorātem li=
gare. ff. đ dec. ab ord. fa. l. j. nec obſtat qđ
de vicario dicitur q̄ꝛ per conſtitutionē
vicarij non aufertur ptās epiſcopo qui
cōferat quādo vult. ff. de pe. l. j. §. penul.
⁊. ff. de condi. cā data. l. ſi pecuniā. §. itē
ſicut. hec autem ſunt vera vbi ordinari=
us tempore preſentationis quo cōtulit
erat remotus ab eccleſia ſua vbi fctā ē
preſentatio puta extra prouinciam vel
diocesim ſuam al̄as preſumitur ſciuiſ=
ſe preſentationē ſeu mādatum. ī. qui ma
tri. accu. poſſ. c. cum in tua. Item quid ſi
collatio ſpectat ad duos puta ad epiſco
pum ⁊ capitulum an ſufficiat lr̄as alteri
preſentari vt ius queratur preſentāti vl̄
adimatur ptās ordinario vt adimeretꝰ
ſi vtriqꝫ fieret preſentatio. R̄n̄. ſufficit ei
ex quo poteſtas vni adimitur ſine quo
collatio nō valet. Alij ſtatim videtꝰ adē=
pta ſicut ſi vnus ex pluribꝰ arbitris vel
iudicibus impediatur. Alij non poſſunt
procedere. ff. de arbi. l. ſi in tres. ⁊. l. ſeq. ī.
de off. deleg. c. vno. ⁊ facit ad hoc q̄ꝛ va=
let denunciatio facta vni ex his qui do=
mum habēt cōem. ff. de no. oper. nūc. l.
de pupil. §. ſi pluriū res. Itē quid ſi nō
aufertur ptās nec lr̄a preſentetur ordi=
nario: ſꝫ preſentatꝰ alicui ex canonicis / ⁊
poſt hāc pn̄tationē bn̄ficium ſuper quo
ſcribebatur confertur ei cui fctā ē preſē
tatio nunqđ valeat collatio? videtur ꝙ
ſic: q̄ꝛ āte preſentationem factā ordina=
rio non habuerat impetrans ius vt hic
Alij dicūt ⁊ forte melius ꝙ non valet vl̄
saltē reuocabitur ſicut dicimus de pro=
ceſſu habito ꝓ eo qui ſciuit reuocatio=
nem mādati procuratoris ptis aduerſe
C. de ſatiſd. l. j. ī. de procu. mādato. Itē
et quia in beneficijs omnis dolꝰ debet
abeſſe. ī. de elec. c. cum dilectus. ⁊ not. ſ̄.
e. c. ſuper litteris. iſte enim fuit i dolo re
cipiendo ꝑbendā quam ſciebat de man
dato pape alteri conferendum vt. ſ̄. e. c.
dixi. Item quid vbi collatio ſpectat ad
capitulum: nunquid ſufficit ꝙ fiat preſē
tatio in loco vbi conſueuit capitulum
celebrari decano vel prepoſito vel alij

maiori de capitulo ⁊ alijs qui in capitulo eſſe inueniuntur / credimus q ſufficit: nec requiritur q probet preſentans q maior pars preſentium interfuit ad hoc q capitulo adimatur poteſtas vel ius acquiratur preſentanti: quia in edictis / denunciationibus/citationibus vniuerſitati faciendis ſufficit q in loco congruo coram maioribus et alijs ibidem inuentis publice proponatur. ſ. de poſt. c. j. ⁊ xvj. diſt. c. q dicitis. in hoc concordant doctores. ſ. de elec. c. bone. j. ſecus ſi ſingularis debet citari quia tunc ſi inuenitur debet citari alioquin ad ſuam eccleſiam vel domum. ſ. de dol. ⁊ cont. c. cauſã. ⁊ c. fi. ſ. de eo qui mit. in poſ. c. ſi aduerſarius. ⁊ preterea ſi probatio preſentie maioris partis requireretur in preſentatiõe hic cum canonici non libenter audiãt tales litteras daretur eis occaſio abſentãdi ſe/⁊ ſic nunq̃ fieret preſentatio valida: verũtamen cautus faciet qui vult capitulo litteras preſentare ſi vadat ad eum ad quem ſpectat capitulum conuocare ⁊ petat ab eo q vocet capitulum: quia vult ei mãdatum apoſtolicum oſtendere / poſtea preſentet in loco capituli eadem die q̃ conuocator dixit ſe conuocaturum capitulum coram eis qui reperiuntur ibidem: ⁊ hoc ſufficit quia preſumitur q ille qui eos conuocare debebat per nuncium vl' alio modo bene fecit ſuum officiũ vocãdo eos qui vocãdi erãt. ſ. de preſump. c. illud. ⁊ c. dudum. ⁊ de ſcrut. in ordi. premit. c. j. et contrarium per teſtes probari non poſſet ſi eos nõ fuiſſe vocatos. ſ. de ele c. bone. Sꝫ quid ſi non velit conuocare capitulum ille ad quẽ ſpectat cꝫ ꝯuocare? Dic q no. ſ. e. c. eam te. Item queritur ſi pro me ſcriptum eſt ſuper beneficio quod primo vacauerit ⁊ neglexi petere primum vacans vtrum ille idem executor poſſit mihi ſecundum vel tertium conferre: ⁊ vtrum in ſecundo preferatur alius qui poſt me preſentauit: dic vt not. ſ. e. c. mãdatum. Item quid ſi executori meo mãdatum eſt q in certa eccleſia conferat mihi prebendam ſi vacat vel q̃ꝫ primum vacauerit quando littere pñtant' vacãt ibi tres prebende ordinari' confert omnes. queritur[a] vtrum aliquã ex his vel quam poſſim petere? Reſpon. diffiniuit papa q poſſum euincere tunc a quolibet poſſeſſore eam ſolam quam ordinarius vltra contulit quia cum ordinarius tantum fuiſſet affectus ad dimittendam vnam ad collationem executoris in optione ſua fuit dimittere illam quã vellet ar. ff. de iureiu. l. plurium. quia facta collatione per ordinarium prebendarum duarum tertia remanſit per ſolum executorem cõferenda / ſicut ſi tempore preſentatiõis illa ſola vacaſſet. ar. d. l. Item quid ſi duo ſunt recepti vnus per litteras generales datas in regno vel prouĩcia alter ſecũdo per ſpeciales in certa eccleſia conceſſas papa dat litteras tertio/in eadem eccleſia mandãs vt preferatur omnibus receptis per litteras generales vacat prebenda quis euincit eã? Reſpon. obtinuit q primus[b] quia ſpeciales litteras ſecundus habẽs excludit tertium excluſo tertio a ſecundo/ ⁊ euicto ſecundo a primo ratione prime preſentationis vincit primus: et ſic primus vincendo ſecundum vincit tertium per regulam[c] ſi vinco te. ff. de diuer. ⁊ temp. preſcri. l. de acceſſionibus. Sed hec regula ita faceret pro tertio ſicut ⁊ p prio. vnde melior eſt ratio q hic in dubio faueamus primo qui ius habet/⁊ non ſecundo qui ius alterius voluit ambitioſe habere per quod ius eſt reſtringendum vt no. ſ. de ele. c. dudum. ⁊ c. auditis. ⁊ ſic obtinuit ⁊ facit pro reſponſione iſta. ff. de re iudi. l. quotiens. an autem vnus ex defenſionibus alterius defendatur. not. ſ. e. c. mandatum. §. ſed pone q martino. Item quid ſi vnus primo eſt receptus per capitulum vel legatum. alter ſecundo auctoritate pape poſt hec vacat prebenda quis prefertur Reſpon. ille qui eſt per papã receptus[d] ⁊ videtur expreſſũ. ſ. de cõceſ. preb. c. cũ ſuper. vt in littera ſumpta de regiſtro p papam hoc prebet expreſſe ⁊ ſine hac decreta. dici nõ poſſet aliud: quia cum dare ius in vacatione ſit prohibitum per conſilium. ſ. de conce. preb. c. nulla. legatus vel capitulum huic conſilio preiudicare iure legationis non potuit. ſ. de filijs preſb. c. penul. ⁊ vlt. ⁊ ſ. de preb. c. dilectus. ⁊ c. tue. ſed ſolus papa qui conſilijs non ligatur vt. ſ. de elec. c. ſignificaſti dare ius in vacatura ſeu ad vacaturas poteſt: ⁊ hoc ius dat quãdo mãdat

a Hac queſtionẽ ſub diſtinctione ho die hẽs decĩſã in. c. ſi pluribus. ſ. de ꝓ bẽ lib. vj. vbi vult q cũ gr̃a emanat motu ꝓprio pape electio ꝑtineat ad hntem gratiã ſec' ſi ad petitionẽ alterius emanauerit gr̃a ⁊ in hac ꝑte hꝫ locum qd hic dicitur.

b Glo. i verbo ꝑmã. c. auctoritate. de ꝯceſſ. ꝓb. lib. vj. per ipſm textũ reprobat hic dicta per ꝯpoſt. dicens q ſcd's hẽbit ꝑmã tertius ſecundã primus tertiã ꝑ optimã rone vide l fin. ill' c. ⁊ ibi ſcrib.

c De intellectu hui' regule ſi vinco te vide Io. an. i nouel. ⁊ domi. ⁊ archi. in c. auctoritate de ꝯceſſ. ꝓbẽ. li. vj. vid. etiã aliq̃s fallentias p gl. ibidẽ. ⁊ i gloſ. ꝗ alleg. l. de acceſſionib' gl. i. c. rogam'. xxxiij. q. j. glo. aut. licet. C. de natu. liber.

d Caſus deciſus etiã ſi p inferiorem auctoritate pape fiat receptio. c. his q. ſ. de ꝓb. li. vj. ⁊ ibi doct.

executori q faciat recipi ⁊ conferat alicui pbendā que primo vacabit non obſtāte numero iure legationis ideo dixi qꝛ legatis maxime cardinalibus de gratia ſpeciali quādoqꝫ concedit papa q p uideāt de bñficijs adiecta clauſula non obſtāte certo canonicorū numero: tunc enim primo per legatum recept⁹: qꝛ auctoritate pape receptus dicitur preferetur ſecūdo recepto per papā: vnde multotiens primi recepti per legatum querunt in regiſtro predictam indulgentiam legatorum/ ⁊ obtinēt per eā contra ſecundo receptos per papā ⁊ ſuccumbunt ſi cauſam non habent/ hoc tempore domini innocentij ſeruamus: ſed tēpore domini Alexandri qdā dixerūt in hoc caſu vbi generalis mādauit ſpāliter ſuper prouiſione facienda recepto cum clau. non obſtāte numero q receptus per papā prefertur primo per legatum recepto qꝛ vt dicunt mādatum ſpecialiter directum legato officio legationis durāte non inducit nouā auctoritatē pape: ſed prorogationem ptātis legate. ar. ff. de prec. l. ſed ſi manente. ⁊ ſic receptus per predictum ſpeciale mandatum legato directum nō auctoritate pape: ſed auctoritate legationis prorogate intelligitur eſſe receptus/ ⁊ ita preponitur ſecundo recepto per papam vt dicit conſtitutio domini Alexādri que incipit execrabilis. Alij dicunt ⁊ forte melius q auctoritate pape receptus intelligitur: qꝛ legatus nō cardinalis hoc facere auctoritate legationis non poſſet ſimile. ꝭ. de off. deleg. c. officij: ⁊ ſic pponitur ſcdo recepto p papā nec huic obſtat. l. ſed ſi manēte que loquitur vbi prima ⁊ ſcda conceſſio in eadē forma ſunt factē/ ſꝫ mādatum legationis primo ⁊ mādatum de prouiſione vni vl' pluribꝰ faciēda ſecūdario directum legato non ſunt eiuſdē nature vl' forme: primum ei non continet grām ſꝫ gñalē legationis formā: ſcdm vo de prouiſione faciēda continet grām ſpālē factam legato vl' ei p quo papa ſcribit. Itē non obſtat cōſtitutio execrabilis: qꝛ ibi loquitur in receptis auctoritate legati cardinalis q ex officio legationis bñficia pōt conferre[a] vt. d. c. officij. e. ti. c. qd trāſlationē. ⁊ tali bñ pfertur receptus auctoritate pape: vl' dic q dicta cōſtitutio cū ſit odio-

ſa ꝫ iuris rōnē non extēditur ad alium caſum qꝫ ad eum i quo loquitur quādo ſ fit compatio iure receptos vltra numerum qternarium. ar. ff. de le. l. qd vo. Sꝫ qro in caſu pdicte cōſtitutionis execrabilis/ an nō admiſſi ſeu non recepti preferātur receptis poſt pſentationē non receptorum: ⁊ videtur q deberet preferri: qꝛ hec ꝯſtitutio non loquitur d receptis nec tollit eis ius ātiquum p quod primo receptus etiā prius preſētātibus deberet pferri vt in hoc c. Rñ. obtinuit q recepti in caſu huius conſtitutionis pferuntur: vnde ſi qttuor ſunt recepti ⁊ alij pñtauerunt priuſqꝫ fuiſſent recepti non recepti excluduntur: nā in eadē cōſtitutione dicitur qttuor iā admiſſi per quod ptꝫ q non admiſſi vidētur excludi. intentio enim huius conſtitutionis fuit q qttuor tm̄ ſint expectantes pbendas ⁊ q eccleſia nō grauaret vltra qttuor. Sꝫ qd[b] ſi papa dat facultatē caplo vt recipiat nō obſtāte nūero nūqd ſic recept⁹ auctoritate pape aut auctoritate capl'i ſit recept⁹. Rñ. auctoritate capituli ſi non ē in litteris auctoritate noſtra ⁊ ideo recept⁹ poſt eum auctoritate pape preferretur ei: quia papa nihil fecit niſi q verum impedimentum remouit ſicut ſi capitulum eſſet ſuſpenſum/ ⁊ ego intēdens per capitulum recipi obtinui ſuſpēſionē huius relaxari: ſꝫ ſi alij qꝫ ordinario datur facultas inueſtiendi aliquē de canonicatu vl' conferēdi alicui canonicatum: tunc ſic inueſtitus ius habet auctoritate pape ⁊ pfertur his qui ante ipſum auctoritate capituli vel legati ſunt recepti. Sꝫ pone q primo receptus p capitulum vel auctoritate legati impetret litteras papales ad executorē ſicut ſepe fit in qbus papa fctā narratione de receptione ipa eā approbat[c] mandās ſibi cōferri pbēdā ſi vacat vl' qꝫ primū vacabit nūqd iſte pfertur ſcdo recepto p papā: ſup hoc fuit diutius dubitatū: nā quid originē. i. receptionē auctoritate legati vl' capituli inſpiciētes. ar. ff d priui. cre. l. ij. §. i. dicebāt receptū ſecundo per papam eſſe potiorem: ſꝫ poſt ea fuit diffinitum q ſi receptus p legatū vl' capitulū pmo pſētauerit lras apoſtolicas pdictas ceteris recept p papā ſit potior in prebenda que vacauerit pmo poſt pſentationē earumdē litteras

a Adde. c. dilectus. ꝭ. de off. deleg. roma. ꝯ. cxlij.

lapſū. allega. xxvj. vbi refert dicta per iſtū ipſū allegando qd dicas verū i legato de latere qꝛ alij non pñt. d. c. officij. card. ⁊ ab. in alle. c. dilectus fact. c. j. ꝭ. d appel. an autem valeat collatio p legato cōiter habit. abſqꝫ alio mādati pbatiōe vide cal. in ꝯſil. ij. de off. leg. ⁊ p eūdē in cōſi. viij. de rer. pmu. an leg.[?] poſſit pmutatiōes facere.

b Vide. c. cū aliqꝰ. e. ti. li. vj. vbi ſi papa ſimplicitē mandat capitulo alicuius ut prātem q aliquam recipiāt non dicitur auctoritate pape receptus q tale mādati virtute recipit vid ibi late p fr' ria bē. ad intellectū. c. lꝫ. ꝭ. de offi. ordi.

c Dubiū iſtud decaſum hēs in. c. ſi a ſ dec. ꝭ. de p b. li. vj. vbi videas qōnē i gl. in verbo confirmamus an. ſ. receptus p capituli motū pprio accedē te cōfirmatione papali dicat recept⁹ auctoritate pape de q dicit ſe heſitaſſe glo. tō iunge dicta doct. ibidem.

rum:quia non videtur ex quo papa ſibi
de p̄bēda ꝓuideri mādauit ꝙ propter
hoc conditionis ſit deterioris qui ha=
bet auctoritatē ⁊ conſenſum capituli vł
legati : ſecus ſi receptus ꝑ legatum fuit
poſterior in litterarum apoſtolicarum
p̄ntatione:qꝛ tunc non hꝫ cām vincēdi
ꝑ legatum vt dixi. Itē nec ꝑ papā cum
poſterius preſentauerit vt hic : ſed po=
ne ꝙ abbati compēdien̄ eccleſie in qua
ad ipſum ſpectat collatio prebenda=
rum ⁊ receptio ad capitulum papa ſic
ſcribit :auctoritate p̄ntium tibi concedi
mus vt.g.in eccleſia cōpendien̄. vbi ad
te collatio ſpectat prebendarum recipi
facias ſibi de prebenda cum ſe facultas
obtulerit prouiſurus:non obſtāte certo
canonicorum numero ↄtradictores ⁊c̄.
Querit̄ vtrū iſte.g. ſit receptus auctori
tate pape vel capituli? R̄n̄[a]. licet ad ab
batem receptio nō ſpectet / ſed collatio
p̄bende ⁊ aliud ſit conferre aliud recipe
re tn̄ viſum eſt ſapientib⁹ ꝙ auctoritate
ordinaria ſit receptus ſicut ſi capitulo
interdicto papa concederet ꝙ eligeret
non obſtāte interdicto clericus tunc ꝑ
papā non ꝑ capitulum videtur electus
ſic in hoc caſu non obſtāte ꝙ poſt colla=
tionem abbatis capitulum recipere cō=
ſueuit:qꝛ receptio hec facti eſt non iuris
vt not.ſ̄ e.c.eam te.cum enim ad abba=
tem ſpectet prebende collatio ꝑ conſe=
quēs ⁊ canonicatus vt not.ſ̄.de conſti.
c.cum m.⁊ ideo cum ad ipſum p̄bende ⁊
canonicatus collatio ſeu ꝓuiſio ꝑtine=
at ergo ſi ei ſcribitur receptus ꝑ capitu=
lum de mādato ipſius auctoritate ordi=
naria receptus ē vt dicit ↄſtitutio domi
ni Alexā.contingit. Sꝫ nunquid credit̄
abbati ꝑ ſuas patētes lr̄as aſſerēti ꝙ p̄=
dictū .g. recipi fecerit. R̄n̄. obtinui ꝙ ſic[b]
qꝛ miniſtro credit̄ in fctō ſibi ↄmiſſo.ſ.
ꝙ cum fecerit recipi.ar.ff. d̄ reb. eo. qui
ſub tut. vł cur.l.magis. vni tn̄ non credi
tur in actu iudiciali.ꝭ.d̄ proba.c.quoniā
ↄ falſā. Itē q̄rit̄ de hac forma ꝓuideas
in ciuitate vł dioceſi nunquid[c] execu=
tor pōt ꝑ hāc formā ꝓuidere in eccłia
cathedrali? R̄n̄.tenemus ꝙ non pōt qꝛ
noīe ciuitatis eccłia cathedralis nō ↄp̄
hēditur:ſm̄ hoc fuamus ꝓpter honorē
forte eccłie cathedrali exhibendū vt in
iſtis oneroſis non includa:ur niſi expſ=
ſe caueatur d̄ ipa : ea enim q̄ digna ſunt
nota niſi ſpecialiter notantur viden=
tur eſſe neglecta. ff. de iniurijs. l. item
apud labeonem. §. hoc edictum. Sed
quid ſi mandatur in prouincia prouide
ri nunquid in eccleſia metropolitana
poteſt ꝓuideri obtinui ꝙ ſic:nam noīe
prouincie eccleſia cathedralis cōtinet̄.
vj.q.iij.c.ſcitote. ſꝫ que eſt rō ꝙ nomen
dioceſis cathedralē nō includit:nomē
vero ꝓuincie metropolitanā cōprehen
dat? R̄n̄deo in iſtis ſufficit ita ſnīatum
eē per papā.ꝭ.de re iud.c.in cauſis.ff.de
leg.⁊ conſtit.l.non oēm. vel pōt dici ꝙ
cū papa mādat in ꝓuincia ꝓuideri ma
iorē gratiā voluit facere impetrāti.vn̄
p̄ſumim⁹ ꝙ in eccłia cathedrali metro
politana vel alia voluerit ꝓuideri eidē
Item quid[b] ſi papa mādat aliquē reci=
pi in canonicū ⁊ in fratrē ⁊ ꝓuideri ſibi
de p̄benda ſi vacat vel q̄ꝫ cito vacabit
nūquid poterit prouideri ſibi in eccłia
in qua vel vbi numerus nō eſt? R̄n̄deo
nō: ⁊ ſic obtinui:qꝛ hec cōditio ſi vacat
vel q̄ꝫcito vacabit nō pōt exiſtere in ec=
cłia in qua nō eſt numerus cū ibi nō ſit
vacatio.ꝭ.de p̄b.c.dilecto. Item ⁊ quia
hec reſcripta ſunt ambitioſa ⁊ ideo re=
ſtringēda.ꝭ.de elect. dudū.ij. vbi nō idē
eſt ſi adijciat̄ in lr̄is non obſtāte nume
ro quod eſt verū niſi ſit in lr̄is aliud per
quod appareat ꝙ papa videatur voluiſ
ſe ſibi prouideri etiam vbi numerus nō
eſt hoc modo vel ſimili dicendo:nō ob
ſtante ſi eccleſia in qua ſibi duximus ꝓ
uidendum certū hēat canonicorum nu
merum ⁊c̄. Si autem contineatur in lit
teris ꝙ recipiatur in canonicum nō ob
ſtante certo numero ⁊c̄.⁊ non ſequatur
hec clauſula vel ſimilis ſibi aſſignent
prebendam ſi qua vacat vel q̄ꝫcito va=
cabit bene debet recipi in eccleſia que
non habet certū numerum:hec ei clau=
ſula non obſtante certo canonicorum
numero nichil ei tollit:ſed qd̄ etiam in
eccleſijs vbi non eſt numerus poſſit ſi=
bi prouideri. Item queritur[c] de hac
forma vbi papa mandat capitulo vt
me recipiat et conferat prebendam ſi
vacat vel cum vacabit dato executore
qui exequatur capitulo non faciente
quod ei mandatur quid habet facere
executor ſi capitulum noluit me recipe
re. Reſpondeo nota.ſ̄.eo.c.eā te. ſꝫ q̄d
ſi executor cui mādatur vt exeq̄t̄ capł'o

a Dicas ſm̄ diſtinctionē alleg. c.ſi aliquis.eo.tit.li.vj.

b Car. ⁊ bar ba. intelligūt hoc verū dū modo lr̄e auctēnco ſigillo ſint ſigillate ⁊ ſubſcriptio teſtiū interue nerit ꝑ.c.ij.ꝭ. de fide inſtr. an aūt ſigillo epi abbatis vel capituli aut principis cre= dat̄: vi.gl. ſi. alleg.c. tertio loco. ⁊.c.poſt ceſſionē.ꝭ. de probat. ⁊ ibi

Henri.boic.⁊ abba.

c Hoc dubiū cū ſeq.hēs de caſu l.c. q̄uis de p̄b.li.vj.⁊ ibi rationes. tu enī hēs di ctū not.ꝺdū l glo.alleg.c. vt ꝙ ſupra ſtione lrarum nō dꝫ extēni nomē ſcīl ho norē cauſa fu data ē eccłia cathedralis ⁊ ibi vide dicta per archi.

b Glo.i ver bo diſtinctio. c.ſi.ꝭ.de ↄceſ. p̄b.lib.vj.tra ctat hāc ma= teriā hūc paſ ſū alleg.vide ibi doc. ⁊ con cord.an autē reſeruatio p̄= bēde vacātis vel vacature extēdatur ad eccłiam non numeratā et mlťa alia cir= ca materiā vi de ꝑ lapū. al leg.xiiij.

c De hac.q. ⁊ ſeq̄nti. vide alle.c. ſi capi tulo.de ↄceſ. p̄b.li.vj.vbi finaliť dicis q̄ abſqꝫ alia capituli req̄ſi tiōe ſacta gl. in verbo voca tiōe q̄ huius paſſus meminit.

negligente canonicatū ꝓpter negligētiam capituli mihi contulit. poſt hec vacauit prebēda/executor confert eā mihi caplo nō poſtea reqſito querit vtrū valeat collatio? videtur ꝙ non qꝛ duo fuerunt mandata. ſ. vnū de recipiendo aliud de conferēda ꝑbenda: vnde licet in vno fuerit negligēs caplm non propter hoc eſt in alio. ar. ſ. de dol. et cōt. c. cum dilecti. ⁊ ſic ptās conferēdi nō fuit ad executorē deuoluta q̄ nō deuoluitur ad ipm niſi epm ſit negligēs? Rñ. papa diffiniuit ꝙ valꝫ collatio: qꝛ cū epm ꝑmo fuerit negligens ꝑſumitur ꝙ erit poſtea. ſ. de ꝑſum. c. ſcribam. Itē cū receptio in canonicū ſit via ad ꝑbendam hñdam. ſ. de ꝑbē. c. relatum caplm ꝯdicens receptioni ⁊ collatiōi ꝑbende ꝯdicere videt. ar. ſ. ff. de itinere actu. priua. l. veteres. ff. de mor. infe. l. j. §. ꝓhiberi. ⁊ in ꝑalle c. ſed quid. ſi caplm poſtꝙ fuit negligēs in recipiēdo vel conferēdo ꝑueniat executorē ⁊ recipiat vel cōferat hñti mandatū aplicum nunqd valet qd facit? Rñ. valet. licꝫ enim ad executorē ſit per negligētiam capli deuoluta ptās: tñ non ita eſt deuoluta quin caplm poſſit mandatū aplicum adimplere: ⁊ ſic obtinui. Item q̄ritur de poteſtate executoris dati ad prouidēduꝫ an poſſit conferre vel inueſtire poſt collationem vel electionē alterius executorꝭ vel capituli nō caſſatam? Rñ.[a] vbi ius eſt mihi q̄ſitum in bñficio per pñtationem legitimā vel inhibitioneꝫ mei executoris: licet alius executor vel capitulum meum executorē in conferendo ꝑueniat. valebit tñ collatio mei executoris ꝑma non caſſata. nec ptās quā meus executor ꝑmo habuit de beneficio mihi conferēdo debꝫ impediri per electionem vel collationē eius ad quē de iure nō ꝑtinet/⁊ forſitan nec ꝑ poſſeſſionem datā ab eo. vt. ſ. dicā de re iud. c. cum bertoldus. ⁊ de ſup. nego. ꝑ. c. vlti. qd eſt verū: niſi ꝯfirmatio nec collatio ꝑcedens fctā fuiſſet cum cāe cognitione vocato eo qui ſcđe collationi innititur. nā tunc ſcđa collatio non valet niſi prius ꝑma caſſata: qꝛ ſic confirmatus pro ꝑlato dꝫ habere quouſqꝫ amoueatur. vt not. ſ. de elec. c. nihil. qꝛ ſcđa electio vel collatio eſſet de bñficio non vacante quod eſſe non dꝫ. ſ. de conceſ.

[a] Card. hic idiſtincte vult ꝙ ſi ꝑma collatio fuerit valida ꝓriꝰ nulla ſit ſcđa ſi prima non caſſata ſecꝰ ſi ꝑma ſit inualida.

prebē. c. j. Item facit pro eo quod dixi. ꝙ valeat ſcđa collatio ꝑma nō caſſata: qñ diuerſo iure ſpectat collatio ad primum ⁊ ſcđm executorē quo caſu ꝑma ſecundā nō videtur impedire. vt not. ſ. de elec. ca. cōſiderauimus. Sed ꝯ. ſ. de elec. c. bone. ⁊ dic. c. cōſiderauimus. ⁊. ſ. de conceſ. ꝑb. c. poſt electionem. vbi ad duos diuerſo iure ſpectabat prouiſio: ⁊ tamē prima non caſſata ꝑſtat impedimētum ſcđe ⁊ ibi dicitur. Rñ. ad. c. bone. ⁊. c. cōſiderauimus. ⁊ ſimilia iura ꝙ ibi ſecūdus non eligit ex iure ſeu poteſtate quam afi primam electionē haberet vnde pria impedit ſcđam. vt ibi nō. Vel dic ꝙ in contrarijs eodem iure. ſ. iure capituli ſpectabat electio ad primos ⁊ ſcđos. hic autem in duobus executoribus vel capitulo ⁊ executore ſecꝰ qꝛ ex iure diuerſo. vt no. in. d. c. conſiderauimꝰ. Ad. c. poſt electionē rñ. ꝙ rō que imponitur nō fuit cā quare fuit ſecunda caſſata: ſed illa fuit cauſa qꝛ prima fuit facta legitime ꝑ archiepiſcopū qui hoc poterat. ⁊ ꝯ eam nihil fuit probatum qd eam impediret licꝫ fuerit allegatū: vñ ꝙ ibi dicitur ꝑma nō reprobata ſupple nec reprobanda: alꝭ ſi reprobanda eſſet ꝑ exceptionem vel alio modo nō impediret ſcđam ex quo conferentes diuerſo iure in conferēdo vtebantur. vel dic ꝙ ſecundꝰ conferēs tēpore ꝑme collationis poteſtatē conferendi vel eligēdi non hēbat: ſed tñ ex his q̄ poſt primā collationē ꝯtingerēt: qꝛ. ſ. inſtitutus ꝑmo per archiepm non fuerat caplo debito modo pñtatus. vñ ꝑma debuit ſcđam impedire: ſecꝰ ſi ſecundꝰ collator tpe ꝑme electionis vel collationis ius conferendi vel eligēdi hñet: qꝛ tūc ſcđa collatio nō impediret ꝑ primā: lꝫ nō caſſatā. vt dixi. ſ. Itē qd ſi collatio executoris non valuit: vt qꝛ bñficium collatū debitum erat alij vel alia cā. nunquid iterum poteſt ſine nouo mādato cōferre? videtur ꝙ nō qꝛ delegatus q̄ tulit ſnīam iterū aliā ꝓferre non pōt. ſ. de of. deleg. c. in litis[b] licet ſecus in ordinario. C. quō ⁊ qñ. iud. l. ſi vt ꝓponis. ⁊ de accu. l. iiij. Rñ. Dic ꝙ poteſt: ⁊ iura ꝑdicta loquūtur i ſentētijs in oībus aūt factꝭ alijs a ſnījs ſi qd delegatꝰ fecerit vel ordinariꝰ ꝙ nō valuit vel nō habuit effectū. Iterū pōt fieri ꝑ

[b] Vide ibi abb. ⁊ feli. latiue qñ delegatus poſſit reuocare ſuā ſnīam ⁊ ſic ſētentiādo non ſit functus officio ꝓ eo autem ꝙ hic dicitur aūd iuſ ſentētijs aliō i factis vi. ibi cardi. ⁊ feli. viij. limitat. vbi ponit multa dicta ⁊ multas ꝯcordantias de hic recitare longū nimis eſſet.

cundem: de ordinario habes .ſ. de elec.
c. cum terra. de delegato .ſ. de of. deleg.
c. ſignificaſti. ad hoc facit. ff. de arb. l. q̄
lem. in fi. ⁊ ex hoc colligitur[a] ꝙ ſi man=
daretur executori ꝙ alicui faciat prout
deri et ſcꝑſit vni eccl'ie/ vt ibi recipet
poteſt mādare anteq̄ʒ ibi recipiatur vt
recipiatur in alia. nec obſtat .ſ. e. c. in no
ſtra. qꝛ ibi loquitur qñ plures lr̄e ſuper
vnius prouiſione impetrant in fraudē
⁊ hoc not. papa .ſ. de offi. deleg. c. in no=
ſtris. Alij contra ꝙ non poſſit variare
mandando ꝓuideri in alia. ar. ff. de op.
leg. l. a ꝑncipio. Item ⁊ qꝛ non potuit i
petrans habere lr̄as in pluribus eccle=
ſijs. ar. ſ. e. c. pri. ⁊. ij. vnde non dʒ dele=
gatus facere qꝺ non feciſſet delegans.
ar. s̄. e. c. ſuper litteris. ⁊ hoc no. papa .ſ.
de iur. patro. c. cum dilectus. vel dic ꝙ
ibi loquitur papa de reſeruatione. in. c.
in litteris. loquitur de nudo mandato
vel in. c. in litteris corrigit ſe. Item q̄ri
tur de executore dato in prouincia vel
dioceſi/ vel certa eccleſia vtrum poſſit
canonicatū conferre nullo canonicatu
vacante. Dic vt no. s̄. e. c. eam te. Item
queritur an executor conferendo ꝑben
dam videatur canonicatum conferre.
Rñ. de hoc ⁊ que ſit differentia inter ꝑ
bendam ⁊ canoniā: ⁊ vtrum prebenda
in litigio poſita conferri poſſit: ⁊ vtrum
receptus q̄ nondum eſt aſſecutus ꝑben
dam habeat vocē. dic vt no. s̄. de ꝯſue.
c. cum. m. Item q̄d ſi papa mandat epi
ſcopo vt ꝓuideat mihi in aliqua eccle=
ſiarum ſuaꝝ[b] nūquid pōt mihi proui=
dere de bñficijs ad collationē alterius
pertinentibus? Rñ. poteſt indubitāter
ſi eſt in litteris hec clauſula cōtradicto
res ⁊c̄. qꝛ contra ſe non poteſt executor
eſſe. ff. de arb. l. fin. Sed q̄d ſi non eſt in
litterꝭ clauſula predicta? forte idem qꝛ
nomine eccleſiarum ſuaꝝ om̄es eccl'ie
dioceſis continentur: ſicut ſi ſcriberet
archiepiſcopo ꝙ in eccleſijs ſuis ꝓui=
deat om̄es eccleſie ſue prouincie inclu=
duntur .ſ. de vſu pal. c. j. ⁊ .ſ. de prebē. ca.
pro illoꝝ. ⁊ propter hoc habʒ ſtilus cu=
rie ꝙ cum papa non vult ita largam po
teſtatem dioceſanis dare/ dicit in litte
ris: prouideas de bñficijs ad tuam col
lationē ſpectantibus: multo fortius po
teſt ep̄us de alijs bñficijs prouidere/ ſi
in hac forma ſibi mandatur: ꝓuideas

a Hec tra=
ctāt i alleg. c.
lr̄e. de off. de
leg. anth. de
bu. ſi. ad fin
⁊ cardi. q̄ hic
eligunt pr̄a
ſit lid data
aūt ē hec ma
teria pſcꝑta.
doc. ibidē.

b Que eccl'ie
dicāt ſue. vi
de panor. i ꝓ=
mo nota. c. ꝓ
illoꝝ. ſ. de ꝑ.
⁊ de hac. q.
iꝑm ⁊ anth.
de bu. ſup. j.
glo. ⁊ card. j.
q. ibidem. de
hac dictione
ſuus vid. gl.
i ꝟbo terrā. c.
j. ſ. de poſt. ꝑ
la. ⁊ ibi abb.
⁊ barb.

tali in ciuitate vel dioceſi. cū eni͂ nihil
ſit in litteris ap̄l'icis qꝺ arceat ep̄i po=
teſtatem ad prouidendū de ſuis nō eſt
recedendum a forma reſcꝑti. s̄. e. c. dile
cta. Alij dicunt ꝙ ſi epiſcopo ſcribatur
pro ſuo ſubdito in aliqua de formis ꝑ=
dictis nō poteſt prouidere niſi de ſuis
maxime ſi impetrans dicatur pauper
vel nullum beneficiū aſſecutus: ⁊ hoc
ideo ſic dicunt qꝛ cum ep̄us ſuis mini=
ſtris prouidere de ſuo debeat .ſ. de offi.
ord. c. inter cetera. ⁊ ſubditos patria af
fectione fouere .ſ. de reſt. ſpo. c. conq̄ren
te. ſi papa epiſcopo ſcribat ſuper eo qꝺ
erat epiſcop⁹ ipſe facturus nō dat ei po
teſtatem nouā: ſed officium eius ſolli=
citat .ſ. de off. or. c. licʒ. ſed ꝑmum dictū
magis placet/ qꝛ magis ꝯſonat formis
mandati. nec nocet ſi de paupertate im=
petrantis in lr̄a exꝑmatur: qꝛ fauorabi
lius eſt reſcriptum obtentū pro paupe
q̄ʒ ꝓ diuite .ſ. de ꝑben. c. qꝛ intm̄. ⁊ ideo
magis ampliandum .ſ. de dona. c. cum
dilectus. Sed quid[c] ſi i hac forma ſcri
batur epiſcopo/ vel alij: prouideas tali
de bñficio ad tuā alteriuſue cuiuſcūq̄ʒ
collationem ſpectāte/ vel in hac forma
ad tuam vel aliā collationem ſpectan=
te? Rñ. declaratum eſt per dñm Alexā
drum ꝙ ſi ille cui ſic ſcribit habeat bñ=
ficia ad ſuam collationem ſpectātia et
etiam ſi non vacent de alienis prouide
re non pōt. Sed quid in iſtis caſibus ⁊
in tertio vbi ſimpliciter dicitur/ proui=
deas tali de beneficio ad tuā collatio=
nem ſpectāte/ in q̄bus ille cui ſcribitur
de ſuis tm̄ prouidere pōt. Nūquid ſi il=
le cui ſcribitur habʒ collationem ⁊ ali⁹
p̄ñtationem poterit prouidere? Videt
ꝙ ſic ſi patronus eſt clericus[d] .ſ. de iur.
pat. c. cū dilectus. plus iuris eni͂ habet
in conceſſione prelatus q̄ʒ in p̄ñtatione
patronus .ſ. de off. leg. c. dilectus. cōtra
rium tn̄ eſt verum qꝛ per has tres for=
mas nulla poteſtas noua datur epiſco=
po nec quod cōmune eſt epiſcopo ⁊ pa
trono poteſt epiſcopus ſuū dicere. ff. de
aur. ⁊ arg. leg. l. quitus. Itē querit[e] ſi
executor datus ad ꝓuidendum in ꝓui
cia vel dioceſi poſſit reſeruare in vna ec=
cl'ia ſue collatiōi prebendā q̄ ſibi ꝑmo
vacabit? Rñ. pōt qꝛ h̄ eſt acceſſorium
mādato. ar. ſ. de of. deleg. c. prudētiā. i
fin. cū ſi'ibus. Item qꝛ gn̄alis legatus

c Dic ꝑut di
ſtinguēdo de
cidit hoc du=
biū. c. māda=
to. ſ. de ꝑben.
li. vj.

d Jo. an. i. c.
cū in illis. §.
cū autē dice=
bat hoc egere
declaratione
lʒ in laico nō
ſit dubiū ⁊ ibi
dicebat ſe nō
audiuiſſe hoc
dubium ꝑ ali
quē anteātū
vide ibi poſt
eū pe. de Anch.
domi. ⁊ fran
cū q̄ vltra eū
loquuti ſunt
de materia ⁊
ibidē domi.
format. q. de
ciſā ꝑ Guil.
de mon. lau.
in extrauag.
Jo. xxij. ſedes
in ꝟbo ordia=
tionē vbi vult
ꝙ iperrās bñ
ficiū ſpectās
ad ordinatio
nē alicui⁹ pōt
petere bñfici=
um ſpectans
ad collatio=
nem p̄ñtatio=
nē ſeu q̄uis
aliā diſpoſi=
tionem talis
ad qꝺ iducit
c. ſuꝑ eo. ſ. de
of. deleg.

e Text⁹ eſt
hāc q̄ōnē diſ
ſoluēs i. c. exe
cutor. ſ. de cō
ceſ. ꝑbē. li. vj.
lʒ tn̄ executor
inhibere non
poſſit ſine
ſpāli ꝯceſſiōe
vt ibidē dr̄.

boc poteſt.vt.ſ.de ſur.pat.c.cum dilectus. Alij ꝫ ne detur via vel ſpes in vacaturis.ar.ſ.de conceſ.pbē.c.nulla.⁊.c.ex tenore. Sed nunqđ ſm ipſos reſeruans pōt in pluribus eccleſijs variare de hoc ſtatim dicam. Credim⁹ autē ꝙ predictus executor poſſet ſcribendo oībus prelatis ⁊ capitulis ſi eſt datus in dioceſi vel prouicia reſeruare collationi ſue pmum bñficium ibi vacaturum: quia (vt dixi) acceſſoriū eſt mādato et tunc pmum qđ poſtea vacabit non poteſt alij conferre ſicut eſt cum acceptat quod pmo vacabit.vt.ſ.dicam. Item quid[a] ſi mandatur vſqꝫ ad certam q̄titatem i bñficijs prouideri? Rñ. tūc poteſt in pluribus eccleſijs reſeruare vſqꝫ ad expreſſam q̄titatem: vel diceret̃ ſecus in ſingulari beneficio: qꝛ tunc non poſſet niſi in vna reſeruare qꝛ reſcptum eſt odioſum: ⁊ ideo reſtrigendū. vt no. ſ.de elec.c.dudum. Item nunqđ executor datus ad prouidendū poteſt prouidere de bñficio quod ſciuit ſex mēſes[b] vacare? videtur ꝙ non.ſ.de conc.preb. c.nulla. credimus tamē ꝙ poteſt qꝛ illa conſtitutio in ordinario ſolum locum habet. executor vero fungitur vice pape. Item queritur[c] an poſt notitiam executor datus ad puidendū poſſit pvidere illo ad quem collatio ſpectat nō monito nec citato? Rñ. pōt etiā ſi ei nō denunciat vel ſibi lrām nō oñdat cum ſit merus executor datus ad prouidendum: idē eſt ꝙ recuſari non poteſt.ſ.de app.c.nouit. Sed quid ſi ante pmiſſionem proponant̃ exceptiones ꝫ reſcriptum vel perſonam nunquid iſte executor datus ad prouidendum debet eas admittere? Rñ. aliquādo viſum fuit ꝙ cum ſit merus executor cauſe cognitionem non habꝫ.ſ.de re iud.c.de cetero. ſed tamē poſt modum propter vtilitatem eſt receptum: ⁊ hic ſeruamus. ⁊ ſic dñs Inno. mandat ſeruari ꝙ ſi vult poteſt exceptiones admittere partes cognitoris aſſumēdo: qꝛ hoc ei videt̃ mādatum ꝙ ſi audiat aliqua q̄ ipm moueant ꝙ de his cognoſcat ſi vult vel negocium ad ſupiorem remittat. ꝫ.c.c.ſi qñ. ⁊.ſ.de re iud.c.de cetero.ſ.de fal.c.ſup eo. ſi autē velit poterit omiſſa cauſe cognitione ⁊ repulſis ſup eo cōtradicētibus implere mandatū cū ſit merus executor niſi qñ vult partes cognitoris aſſumere vt dixi. Sed quid ſi propoſitis legitimis exceptionibus repulſus appellet: ⁊ nihilomin⁹ executor puideat? Rñ. probata veritate exceptionis caſſabitur collatio: al's non caſſabit̃: lꝫ appellans ſe obtulerit pbaturum[d] exceptiones: qꝛ hoc caſu exceptio extra iudiciū pponit̃ ex q̄ executor cāe cognitionem nō aſſumit: ⁊ cum etiā ex̄ iudicium appellatur nō ſufficit ꝙ appellans exceptionē legitimā proponat: ⁊ ꝙ cā aſſerat ſe probaturum niſi veritas excepta probat̃.ſ.de elec.c.cum inter canonicos. ⁊ ibi no. Sꝫ ꝫ.ſ.de ap.c.dilecto. in fi. vbi caſſatur proceſſus hmōi executorum: qꝛ executores exceptiones legitimas coram ſe propoſitas non admiſerunt nec ibi de ꝟitate exceptiōis mādatur inquiri. Rñ. ibi de veritate exceptionis nō inqritur: qꝛ iam de hoc per confeſſionē partis conſtabat. vt ibi dr̃ vel dic ꝙ ibi erat datus executor ad cōpellendū qui ſine cauſe cognitione per excōicationē vel alio modo non debet cōpellere.ſ.de conceſ.pb.c.j. hic autem loquitur de prouiſore qui certū ſiue merum nō habꝫ miſteriū vt dixi: ⁊ de his notatur.ſ.c.c. Item q̄ritur vtrū executor ad prouidendum datus prouidere poſſit de bñficio qđ ali⁹ poſſidet de facto[e] non de iure? Rñ. Clamauimus autem ꝫ papā quia lr̃e bñficiales nō extēderent̃ ad bñficiuꝫ qđ p alios de facto detinetur.ſ.de ꝯceſ.pb.c.cum nr̃is.ſ.de pbde.c.dudum. ipſe tñ determinauit ꝙ pōt puidere ⁊ ſic etiā no.ſ.de cōceſ.pb. c.ppoſuit. dic tñ ibidē ꝙ añq̄ puideat debꝫ pmittere cāe cognitionē. vocabit enī eū q̄ poſſidet ⁊ audiet defenſiōes ſuas ⁊ ipugnationes ipetrantis/⁊ ſi non hēat ius detinendi amouebit eū pmo p ſniam: poſtea coget eū vt de facto ipſam dimittat ⁊ poſtea exequet̃ mandatum. vt in.c.cū nr̃is. al's ſi hunc ordinē dimittat vt conferat poſſeſſionem ſm hunc ordinē: non amota caſſaretur ſua collatio. vt.c.lr̃as. ⁊.c.cū noſtris. ff. de re iud.l.a diuo.§. ſi ſuper rebus. qđ eſt verū vbi poſſeſſor hꝫ titulū aliquē: licꝫ minus iuſtū: vt qꝛ eius electio fuit ꝯfirmata vel ipſi de facto eſt puiſum p eū ad quē ſpectabat puiſio. nā minus iuſtus titul⁹ dat q̄nqꝫ cām pſcribendi.ſ.

[a] Vide hoſt. Inn. ⁊ card. in.c.cum dilect⁹ ⁊ ibidē ēt p eos an poſſit cū hac forma puideri de plurib⁹ bñficijs vel vno qđ aſcendat ad talē valorē: de q̄ etiā vide Jo. an. archi. ⁊ phil. frāc. ⁊ alios i c. ꝯſuio.ſ. de pb.li.vj.

[b] Vide cle. ſi de bñficio de pb. vbi hu⁹ dubij hēa elucidationē ⁊ Jo.and. in regu. bñficiū li.vj.l inercuria.

[c] Qñ executor dēat citare an poſſit pceſſum iudicialiter aſſumere ⁊ exceptiōes admittere vide late p abb. i.c. ſi. de pſcript. a pri. nūc vero vſqꝫ ad fi.c. inno.i.c. propoſuit.ſ. de cōceſſ.pb. gl. in ſbo repereris i cle.j. de off. dele. ⁊ ibi pe. de anch. car. Imo. ⁊ pon. p qs lic̄bit tota hec ampla materia.

[d] De oblatiōe ptandōis qđ pſit. vide late p abba. ⁊ phil. frāc.c.ſi. tei poſita.ſ. de appel. ſicēt ꝯcordātia p cos inducta vbi multa ad ppoſitum.

[e] De hoc vide antho. de bu. card. ⁊ abba. ⁊ alios ſcrib. hic i al's leg.c.cū nr̃is. ⁊ roma. ꝯſil. cccxix. adde qđ voluit guil. ler. de mone. lau. ⁊ Imol. in fi.cle.j. de off. deleg.

de iu.pat.c. cõſultatiõibus. Si vo poſ nullũ titulũ hẽbat vel colorẽ iuris poſ-
ſidendi illud: vt qꝛ ſm bñficium cũ cu-
ra[a] recepit vel cũ ſit electus detinet po
ra bñficia poſt tẽpus de conſecrandis
epĩs decurſum: ⁊ ſic vacant poꝛa bñfi-
cia.ꝭ.de preb.c. de multa.ꝭ. de elec.c.cũ
in cũctis. vel qꝛ de manu laici accepit
prelaturam vel aliud bñficium eccl'ia-
ſticum q̃ pro ꝑlato haberi nõ dꝫ.xvj.q.
vij.c.ſi quis deinceps. vel qꝛ auctoꝛita
te ſua occupauit.ꝭ.de inſti.c.ex frequen
tibus.tunc in his caſibus ⁊ ſimilib⁹ nõ
obſtante poſſeſſione facti tenebit colla-
tio facta alij/maxĩe ſi ab ordinario fa-
cta ſit.ꝭ.de ꝓb.c.de multa.⁊.c. extirpan
de.ſed h̃ tñ caſu cum cãe cognitione a-
mouebit a ſua poſſeſſione. xvj.q.iiij.c.
nolumus. Sed q̃d veniet in cãe cogni-
tione? Rñ. iniuſta detentio poſſeſſoꝛis
⁊ collatio facta alij.ſ.eo c.olim. Alij q̃
diſtictio quã de titulo feci locum hꝫ in
executoꝛe tñ. Nam ordinarius ſp põt
conferre ex q̃ poſſidẽs ius nõ habꝫ qꝛ
ꝯ ſuam iuriſdictionẽ non põt de ſuppꝛſ-
ſione excipi ſicut ꝯ litteras delegati in
caſu etiam qꝺ dicunt ⁊ bñ in executoꝛe
q̃ eius valet collatio.non oſtãte poſſeſ
ſione alterius qñ.ſ.executoꝛ ipſe ante
poſſeſſionem detẽtoꝛis bñficij poterat
de iure conferre tanq̃ ei debitũ cui cõ-
fert ⁊ hoc vidim⁹ de facto.nam cũ ali-
qꝺ bñficium mihi debet ꝓpter pñtatio
nem vel inhibitionẽ legitimã: ⁊ execu-
toꝛes conferũt ipm alij cui non debet
et eum in poſſeſſionẽ inducũt/ me⁹ exe-
cutoꝛ põt me inueſtire nõ obſtante col-
latione vel inductione ꝑdictis. ⁊ facit
.ꝭ.de re iud.c.cũ bertold⁹. Ad.c.cũ no-
ſtris.rñdet papa q̃ ibi fuit talis ħitas
ſuppꝛſſa.ſ.detentio facti ⁊ non de iure q̃
expꝛſſa papa dediſſet lr̃as vñ proceden-
dum eſt ꝑ eas ſm formã iuris cõis vt
dixi.ſ.e.c.ſuper litteris: ſed ſm hoc cui
incũbit probatio vel poſſidenti q̃ iuſte
vel impetranti q̃ de iure non poſſidet?
Rñ. videtur q̃ ei qui poſſidet.ꝭ.de pro-
cur.c.ex inſinuatione.ꝭ.de inſti.c.ex fre
quentibus. de iure pat.c. relatum. Itẽ
cum impetrãs fundet intentionẽ ſuam
ꝑ collationẽ canonicã ſibi factã: vel ꝑ
mãdatũ de faciẽdo fctĩ ꝑ eũ q̃ põt co-
gnoſcere poſſeſſoꝛ neceſſe hꝫ reſtituere:
niſi legitimã defenſionẽ ꝓbet.ff. de rei
vendi.l. officiũ. Rñ.[b] Si quis bñficiũ
eccleſiaſticũ poſſidet nõ remouebit ni-
ſi ꝯ eum aliud probet per qꝺ appareat
eum ius non hr̃e: vtpote qꝛ ꝑuatus eſt
ꝑ ſnĩam vl' qꝛ renũciauit: vel qꝛ recepit
aliud bñficiũ cũ cura: vel qꝛ recepit de
manu laici/vel aliud ſimile.lvj.diſti.c.
ſatis. Item pro h̃ facit q̃ nemo ꝯpellit
titulũ ſue poſſeſſionis dicere. C. de pet.
here.l.cogi.nec obſtat.c. ex iſinuatiõe.
qꝛ ibi poſſeſſoꝛ petebat ſuã inſtitutionẽ
ratã decerni.vt ibi df. vñ ꝑus hẽbat ꝓ-
bare. Itẽ alia iura non obſtãt qꝛ poſſeſ
ſoꝛ ſatis de ſuo iure probat ex q̃ poſſeſ-
ſionem pacificã probat ſi ꝯ eã aliud nõ
probetur: qꝺ eſt verum niſi talis ꝑſum
ptio eſſet q̃ onus probationis in eum
transferret.vt.ꝭ.vt eccl.bñ.ſine di.conf.
c.vt noſtrũ. vt qꝛ vacante eccl'ia abſq̃
eo ad quem collatio bñficij de quo agi
tur pertinet qui occupauit poſſeſſionẽ:
vel aliud propter quod vehementer ꝑ-
ſumitur: hec vera ſunt cum agit impe-
trans vel accuſatoꝛ cum poſſidẽte: ſed
ſi ille ad quem ꝑtinet collatio alicuius
beneficij agat contra poſſeſſoꝛem ſi pro
bat ſe eſſe in poſſeſſione vel quaſi iuris
conferendi tunc poſſeſſoꝛ huius benefi
cij detentoꝛ bene debꝫ probare ſe cano
nice inſtitutum per eũ ad quem ſpectat
collatio. arg.j.q.i.c.legit. xvj.q.j.c.de-
cernimus.ꝭ.de inſti.c.ex frequentibus.
niſi ille ad quem collatio ſpectat viſus
fuerit in eum conſentire tacite vel expꝛeſ
ſe.ar.ꝭ.de his q̃ fiunt a maioꝛi ꝑte ca.c.
ex oꝛe.hoc etiam qñ ille ad quem colla
tio ſpectat viſus fuerit in poſſeſſoꝛẽ cõ-
ſentire: licet pro poſſeſſoꝛe preſumatur
poteſt tñ ille ad quem collatio pertinet
dicere ⁊ probare collationem ꝯ ius fa-
ctam.ꝭ.de ꝓb.c.dilecto. Itẽ quid ſi exe
cutoꝛ poſt iſinuationẽ vel inhibitionẽ
vel reſeruationem/vel lr̃arum pñtatio
nem ꝑ certa ꝑſona factam decedat.nũ
quid redit poteſtas ad ordinarium?
Reſpon.non/imo eſt ei interdicta. ſed
papa prouiſionem faciendam impetrã
ti per ſuum executoꝛem ad ſe reuoca-
uit.vt.ꝭ.de app.c.vt noſtrũ. Item quid
ſi prouiſio per executoꝛem facta eſt nul
la propter defectum eius cui fit colla-
tio. vt quia erat excõmunicatus vel il-
legitimus/ vel minoꝛis etatꝭ.nunquid
impeditur ptãs ordinarij? ſuꝑ h̃ multa

a Vide.c.ſi eccl'ia.ꝭ.de ꝓb.li.vj.

b Hec materia declaratur ꝑ.c.ordinarij. iuncta glo.de off. ordi.li.vj. ⁊ ibi videas ſtem. ⁊ cõcoꝛdãt.ꝑ cum iducias poſt alios.

papa notauit.𝔍.de exce.ꝓla.c. inter dile
ctos.vbi videtur innuere ꝙ ſi ſcribitur[a]
pꝛo aliquo patiente talem defectū ſup
quo papa nō cōſueuit diſpenſare/vt po
te pꝛo hoīe oīno illiterato vel coniuga
to:tunc nō redit poteſtas oꝛdinarij ad
ſuperioꝛem. Si vero cū eo diſpenſare
conſueuit:vt in defectu oꝛdinis vel eta
tis/vel nataliū tunc redit.ar.ff. de offi.
pꝛeto.l.barbarius.in fin. vbi dicit ꝙ ſi
ſciuiſſet eum ſeruū/liberum eū feciſſꝫ.𝔍.
de renū.c.niſi cum ꝓdem.𝔍.de re iud.c.
olim.ſed mihi et quibuſdam multis a-
lijs videbať ꝙ ſi ex quacūqꝫ cauſa exe-
cutoꝛis collatio nulla ſit non impediť
poteſtas oꝛdinarij.vt de electione fctā
poſt aliam nullam.vt no.𝔍.de electione
c.conſiderauimus.ſed tū alicui dareť
poteſtas ꝓuidendi de bñficio ydonee
perſone ipſius nomīe nō expꝛeſſo:foꝛte
tunc ſi ignoꝛanter pꝛouidiſſet etiam in-
digno nō perdet ptātem.𝔍.de elec.c.in-
notuit.Sed meli⁹ videť ꝙ poteſtas oꝛ
dinarij impediatur hoc caſu/ꝑcipue ſi
eſt in littera pape hec clauſula reſerua-
mus:qꝛ ex quo papa negociū hui⁹ pꝛo
uiſionis per ſe vel ſuum executoꝛē ad-
uocat nihil de hoc per oꝛdinariū pote
rit fieri:nec de ꝑncipali.ſ.de collatione
bñficij ſuper quo ſcꝑtum eſt:nec de ac-
ceſſoꝛio.ſ.de cognitione ydoneitatis ꝑ
ſone pꝛo qua ſcriptū eſt.𝔍.de ap.c.vt no
ſtrū.⁊.c.ſollicitudinem:immo ad ꝑnci-
pem ſeu delegatū ſuum:iſta ſunt referē
da.vt in pꝛedic.iuribus.⁊.ff.de reg.iu.
l.nerati⁹.⁊.𝔍.eo.c.ſi qñ.Nec obſtat qđ
dixi in dicto.c.conſiderauimus.ſcilꝫ ꝙ
electio que nulla eſt nō impedit ſequen
tem:qꝛ pꝛouiſio oꝛdinarij non impedi-
tur hic pꝛopter ꝑcedentem pꝛouiſionē
executoꝛis:ſed pꝛopter auocationē ne-
gocij pꝛouiſiōis huius qđ papa per ſe
vel ſuum executoꝛē ad ſe auocauit (vt
dixi.) Si autem nomen eius pꝛo q̄ ſcri
bitur non expꝛimitur in lr̄a omnes fatē-
tur ꝙ nullus pꝛopter papam vel ei⁹ exe
cutoꝛem bñficium conferet. Sed nun-
quid collatio facta criminoſo vel irre-
gulari.puta adultero ē nulla? Rñ nō.[b]
vt.𝔍.de exce.pꝛela.c. inter dilectos:ſed
reuocari poteſt.vt ibi dicitur.⁊ no.𝔍.de
elec.c.conſiderauimus. Item queritur
an collatio facta ſeu inueſtitura nō cō-
ſtituto in ſacris de bñficio cum cura ſit

nulla?⁊ videtur ꝙ ſic.𝔍.de elec. dudū.𝔍.
⁊.𝔍.de eta. ⁊ quali.c.pꝛeterea. ⁊ ſic tēpo
re dñi Innocen. fuit ſeruatū:ſꝫ poſtea
dñs Alexander circa pꝛouiſionē paupe
rū clericoꝛum ſtatuit in ꝯſtitutione que
incipit ſuper pꝛouiſione ⁊c̄.ꝙ collatio
ſeu inueſtitura pꝛedicta valet[c] dūmodo
ille cui fit hec collatio ſeu inueſtitura
poſtqꝫ ei ꝓuiſū fuerit in ſtatutis tēpo-
ribus imediate ſequētibus faciat ſe ꝓ-
moueri ad ſacros oꝛdines.qđ ergo erit
de pꝛouiſione alijs qꝫ pauperib⁹ facta?
Rñdeo ſtabitur pꝛedictis.c.dudū. ⁊ ꝑ-
terea cum ꝑ hanc conſtitutionē nō tol-
lātur.C.de teſta.l.hac ꝯſultiſſima. Alij
cōtra:dicunt enī ꝙ hec cōſtitutio ideo
de pauperibus tm̄ loquitur:qꝛ de ipſis
tm̄ fuit q̄ſitum. Sed nunquid perſona-
tus ſine cura pōt conferri nō cōſtituto
in ſacris? dic vt no.𝔍.de elec.dudū ij.q̄-
dā ſi patroni ad quos ſpectat ꝑñtatio ī
aliqua eccl'ia vacāte:vt conuentuales
monachi in capitulo/vel parrochiani ī
eccl'ia vel alibi cōueniunt vt ibi ꝑñtent
⁊ vt fieri ſolet ipſum eligāt in pꝛeſentā-
dū:ſꝫ anteqꝫ cum pꝛeſentēt executoꝛ a pa
pa datus ad pꝛouidendū in illa dioceſi
cōfert illam eccl'iam/⁊ patroni poſtea
ꝑſentant:q̄ritur quis eſt potioꝛ in iure?
videtur ꝙ pꝛeſentatus a patronis quia
electioni cōſentire volēti alius pꝛeferri
non debet.𝔍.de elect.c.cū inter canoni-
cos. Itē ſi papa ſciuiſſet iſtū electū ita
liter circa ipſam eccl'iam ꝓceſſum non
mādaſſet talē eccleſiam cōferri/⁊ ea ra
tio ⁊c̄.𝔍.eo.c.ſuper litteris.cōtra:quis
per talem electionē patronoꝛū non fuit
ius q̄ſitum electo:pr̄oni enim ius in ec
cl'ia dare non poſſunt niſi ꝑ pꝛeſentatio
nem. Itē non obſtāte electione pꝛedi-
cta poſſunt poſtea alium ꝑñtare:qꝛ illa
electio non pōt dici niſi quedā poſtula-
tio que anteqꝫ pꝛeſentetur non impedit
aliam electionē.𝔍.de poſt.pꝛe.c.bone.ij.
ſꝫ incongruum videtur eē dicere ꝙ pa-
troni etiā clerici poſſunt alium pꝛeſēta
re/⁊ papa non poſſet alij conferre/nec
enim pr̄oni debēt pape legem impone-
re quam ipſi non ſeruarent.𝔍.ti. ꝓxi.c.
cum omnes.⁊.c.cum acceſſiſſent.⁊ dato
ꝙ patroni variare non poſſent eccleſia
tamen per hoc factum patronoꝛum nō
fuit cōfecta al's non fuit affecta. Alij ve
ro cōtrariū aſſerentes non concedūt ꝙ

a Vide Jo. an.⁊ archi.ī c.null⁹.𝔍.de tēp.oꝛd.q̄ cō poſt. in hec paſſu alleg.⁊ in hec verba pene conue-niunt.

b Fede.ꝯſi. xuj.videtur huic opiniōi aſſentire quā tñ videtur re pꝛobare abb. ī.c.cū in cunc ctis.§.clerici

𝔍.de elec.mo-tꝰ ꝓ.c.qꝫqꝫ.de elec.li.vj.an nō periurus ſeu homicida vel infamis ſit ꝓuiſ⁹ ipſo iure bñficio vi. barb.ī.eo.c. ſcilicet⁹. nu. l.lj.lij.⁊.liij. panoꝛ.⁊ felī. ⁊ ſcrib.in.c.q̄ relā.𝔍.de iure iur.

c Adde.c.ij. de inſti.c.ſi ꝑ clericis.de ꝑ bē.c cū ex eo de elec.li.vj. ⁊ ibi gloſas ꝫ quas inſurgit ibidē archi.⁊ late phi.frāc. vide etiam ꝑ doc.in.c.ꝑre rea.𝔍.de eta. ⁊ quali.⁊ per iſta oīa hic dī cta clara ha-bebis de ꝑſo natu vi.ina. c.cū olim.𝔍. de re iudic.⁊ arch.l.c.vni- co.de eta.⁊ q̄ li.li.vj.

poſt p̃dictā electionē/nominationē /vl'
collationē poſſet clericus variare[a] meli
us tñ ē dicere q̄ p electionē ipſā ſeu no-
minationem ius non q̄ratur nominato
ne detur patronis occaſio vēdicādi ma
iorē ptātem in eccl'ijs q̄3 habeāt: q2 ea
quā hñt ſepius abutuntur .ꝭ. de iur. pat.
c. quoniā in quibuſdā. ⁊ cum non inue-
niā hoc ius patronis in eccl'ia conceſ-
ſum. ſ. q̄ p conceſſionē hāc nominatus
ab eis ius habeat ipſis intelligo dene-
gatum: ⁊ hoc argumētum p̃cipue locū
h3 in odioſis ſicut iſtud. i. q̄ patroni in
eccleſijs ius eis non conceſſum vſurpēt
.ꝭ. de trāſla. p2el. c. inter corporalia: ſ3 ſi
poſt p̄ñtationem patronorum executor
bñficium contuliſſet tunc non valeret
executoris collatio vt not. xv. q. vij. c.
decernimus. ⁊ in dicto c. cum inter ca-
nonicos. capitulum hñs numerum ca-
nonicorum iuramēto firmatum ⁊ per ſe
dē apoſtolicā confirmatum auctorita-
te propria recepit aliquem ad primā va
caturā poſtmodum q̄ alius auctoritate
apoſtolica vl' auctoritate capituli: p lit-
terā tñ pape receptus ē in eadem eccle-
ſia ad vacaturam: demum ille quem ca-
pitulum prius receperat impetrauit a pa-
pa confirmationē receptionis ſue/quo
facto vacauit prebenda: queritur quis
habere debeat? videtur q̄ ille cuius re-
ceptio fuit confirmata/ quia confirma-
tio videtur trahi[b] ad receptionem. Po
ne q̄ aliquis habuit monitariā in aliq̄
eccleſia canonici p illā litteram nolunt
eum recipere: poſtea habuit p̃ceptoriā
cum hac clauſula vt hoc poſſit fieri ſi de
maioris partis proceſſerit voluntate/⁊
compellatur minor p hāc litteram fuit
receptus ſine compulſione minoris par
tis: nec etiam fuit inquiſita vel vocata
Queritur an auctoritate pape vel aucto
ritate capituli dicatur iſte receptus?
Itē[c] queritur qualiter ⁊ quādo fiat ac-
ceptatio? R̃n̄ ſiue papa mandat proui-
deri de certo beneficio quod in certa ec
cleſia ſiue ciuitate vel prouincia impe-
trans acceptauerit vnus eſt modus ac-
ceptandi ſi de beneficio non vacante. ſ.
acceptatur bñficium quod primo vaca
bit vl' ſecundum vel tertium ex cauſa vt
q2 primum debetur. vel veriſimiliter po
teſt dubitari an alij debeatur ex alia cer
ta cauſa .ꝭ. de conceſ. p̄b. c. quia cunctis.

[a] Jo. and. card. ⁊ bald. hic volunt q̄ poſſit variare cū non ſit illis variatio prohibita q̄d not. per m. el- lec. c. publicato. ꝭ. de elec.

[b] Immo in telligit cōfir- matio facta ſine p̄iudicio iuris alieni. c. q̄uis. ꝭ. e. t. li. vj. ⁊ ibi p ſcri.

[c] Hec mate ria eſt deciſa hodie l. c. ne captāde. ꝭ. de p̄ceſſ. p̄b. lib. vj. vbi clara r̃ſio ad hāc q̄ſtionē.

ad fi. Tertium etiā beneficium cum va-
cat acceptatur licite: ſed anteq̄3 vacet
minime valet vt ſi dicat accepto talem
dignitatē vl' p̄bendā vel eccleſiā eā no-
minādo. Itē non valet acceptatio ſi no
minet certa bñficia puta .x. vl' plura vl'
pauciora ⁊ acceptet vnum de his q̄d va
cabit primo. Eſt autē obtētum tempo-
re domini Innocētij q̄ nō valeāt acce-
ptationes predicte: q2 ex ambitione vi-
dētur procedere: vt quia certe perſone
quis mortem affectaret .ꝭ. de p̄ceſ. preb.
c. j. ⁊ dominus Alexāder predictas ac-
ceptationes exp̄ſſe reprobauit in quadā
conſtitutione que incipit audiuimus.
Sed quid ſi certa bñficia non vacātia
non exprimat acceptator: ſed cum mā-
detur ſibi prouidere de beneficio quod
in tali prouincia vel dioceſi acceptaue-
rit artat ſe ad vnā eccleſiā vel dioceſim
plures prebendas habētem ⁊ acceptat
bñficium q̄d primo vacauerit ibi. R̃n̄.
Tenemus q̄ valet hec acceptatio: nam
papa qui ſibi hāc ptātem dedit acceptā
di in prouincia facilius ei dediſſet acce-
ptandi in dioceſi vl' ciuitate. ⁊ etiam pa
pa mādat tota die prouideri de primo
beneficio q̄d in certa eccleſia vel dioceſi
vacabit eadem rō que mouet delegan-
tem ⁊c̄. .ſ. e. c. ſup litteris. Caueat tamē
acceptator q̄ vbi acceptat beneficium
quod in prouincia primo vacabit q̄ ex-
ecutor dirigat litteras omnibus p2ela-
tis ⁊ capitulis per ipſam prouinciam
conſtitutis quale mandatum recepit ⁊
qualiter impetrans acceptauit/⁊ vult p
uideri de primo beneficio quod in pro-
uincia primo vacabit de quo ſibi proui
dere intendit ex tunc illi quibus hec in-
ſinuantur non poterūt prouidere de pri
mo vacaturo: nam hec ſpecificatio per-
inde habetur ac ſi papa de primo vaca-
turo prouideri mandaſſet. .ſ. e. c. paſto-
ralis. ad fi. quo caſu poſt hanc inſinuati
onem ordinarius conferre non poſſet vt
.ſ. not. Si autem executor ſcriberet cer-
te eccl'ie puta epiſcopo ⁊ capitulo talis
eccleſie: tunc iam videretur ibi accepta-
re: ⁊ ſic non poſſet alibi expectare: quia
ſicut .ſ. de reſeruatione dixi qui ſemel ī
vna eccleſia acceptauit in alia accepta-
re non poſſet. ff. de opt. lega. l. apud. ſed
contra. c. quia in cunctis. aliqui dicunt
eum poſſe variare. Quid ſi non valet ac

ceptatio facta in vna eccleſia vł propt
malam formã acceptationis vel ꝓpter
aliam cauſam nunquid poteſt variare
iterum aliam eccleſiã acceptãdo? R̃n.
poteſt vt.ſ. dixi de collatione que non
valuit iterãda ar.ff.de opt.leg.l.ij.§.j.⁊
ij. Quid ſi lře per quas papa mihi man-
dauit prouideri in certa eccleſia de be-
neficio quod acceptaueram fuerunt in
ipſa preſentate: ſed anteꝗ̃ acceptarem
vacauit beneficium: nunquid confer-
ri poteſt per ordinarium? poteſt: et hic
eſt caſus decretalis predicte: quia cun-
ctis: ſʒ quid ſi poſtꝗ̃ acceptaui fuit col-
latum per ordinarium acceptationem
ignorãti? R̃n. tenet collatio niſi eſſet in
lřis clauſula decernẽtes ⁊ corã exe-
cutore acceptaſſet vt in dicto.c. quia cũ
ctis.⁊ ſtatim dicã. Item queritur cuiuſ-
modi effectus habet hec clauſula decer-
nentes in litteris beneficialibus appo-
ſita? Reſpõ. tres vnum quia appoſita in
litteris omnibus in quibus datur exe-
cutor ad compellendum vel in quibus
mandatur ordinario ꝙ prouideat adi-
mit[a] poteſtatem ordinario etiam ante
pñtationem ſibi factam quod alřs non
eſſet etiã ſi littere fuiſſent ordinario pñſẽ-
tate vt not.ſ.e.c.§. hic prius queritur. ⁊
§. ſequenti. Scdm qđ adimit poteſtatẽ
ordinario poſt acceptationem corã exe-
cutore factam: licet ordinarius accepta
tionẽ ignoret vt in.c. quia cunctis. ⁊.ſ.
dixi. Tertium ẽ ꝙ ſi non eſt in litteris ꝑ
quas datur executori prouidendi pote-
ſtas cľa de acceptatione / adimit tamẽ
ptãtem ordinario etiam anteꝗ̃ ipſi or-
dinario littere preſententur que ſi ſint
ſine clauſula decernentes non adimunt
vt di.c. quia cunctis. qđ de primo effe-
ctu dixi indubitãter eſt verum: qđ vero
de duobus alijs effectibus ſcripſi tem-
pore domini Innocẽtij fuit ſeruatum:
ſed poſtmodum fuit imitatum hoc mo-
do: quia ſi decretum ſup bñficio vacatu
ro imponitur non impedit ignorãtis or-
dinarij poteſtatẽ vt.ff. de decre. ab ord.
faciẽ l.fi. niſi papa expreſſe decerneret
irritũ qđ fieret ab ordinario etiã igno-
rante / ⁊ ſic intelligitur quod dicitur in
c. q2 cunctis. vbi dicitur niſi romanus
pontifex ſuper hoc ſuam inſinuet volun
tatem / ⁊ ſic ſeruamus: ſi vero ſuper pre-
latione vel beneficio vacante papa in-
terponat decretum. Dicunt quidam ꝙ
auferṫur poteſtas ordinario etiã igno-
ranti maxime ſi hoc beneficium vacat
in curia: quia vt dicunt hec preſumitur
fuiſſe pape intentio qui ius facit dicto
c. quia cunctis. ar.ff. de acqui.poſſ.l. qui
abſenti. iſtum tamen caſum determina-
ri non vidi: nec credo ꝙ decretum ſiue
ſuperuacaturo beneficio ſiue ſuperua-
cante interpoſitum ordinarij ignoran-
tis impediat poteſtatem: niſi ſuper hoc
princeps ſuam inſinuet voluntatẽ mo-
do pdicto vel ſimili. So. princeps ideo
dixi quia nullus alius hoc poſſet cum
ſit contra ius vt ignorans decretum li-
getur / ⁊ nulli etiam legato cardinali lici
tum eſt contra ius facere.ĩ. de fil. preſ. c.
penul. ⁊ vltimo. Simili modo dixi pro-
pter caſum qui not.ĩ. de elc. c. innotuit.
in fi.⁊ propter caſus alios qui poſſunt
ꝯtingere. Sed quid ſi papa primo con-
ferat ⁊ poſt epiſcopus hoc ignorans cõ
fert? R̃n. caſus iſte dubitationẽ non ha
bet / quia collatio ordinarij facta eſt de
bñficio vacante vñ non valet.ĩ.đ cõceſ.
pbẽ.c. ij. Sʒ quid ſi facta ẽ reſuatio / vł
inhibitio / vł acceptatio đ prĩo qđ va-
cet ⁊ ipſum qđ vacauit erat alij debitũ
nunquid ſecundum erit affectum ita ꝙ
non poſſit conferri alij ꝑ ordinarium?
⁊ videtur ꝙ non ſit affectum / quia de eo
non eſt facta inhibitio: credimus tamẽ
ꝯtrũ / q2 reſuatio / inhibitio / ſeu accepta
tio inutiliter facta de primo alij debito
extenditur ad illud qđ ſine preiudicio
alterius fieri poteſt.ff. ne quid ĩ loco pu
bli.l. ij.§. ſi quis a principe. Item queri
tur de hac clauſula non obſtante ꝙ alřs
beneficiatus exiſtat ad quod bñficium
extendatur / aliquando papa dixit quo
ad expreſſa ſolummodo in litteris ⁊ ma
xime gratia ad vnum vel duo tantum
qđ magis ſeruamus: quia hec bñficia
lia reſcripta reſtringũtur vt no.ĩ. de elc.
c. dudum. ſed ſatis poteſt dici ꝙ ſm ma
iora poſſeſſorum merita vel minora hec
clauſula recipit largã vł ſtrictam inter-
pretationẽ: q2 pluralitas bñficiorum ma-
gis tolleraṫ in ſublimibus[b] pſonis ⁊ lit
teratis pſonis que maioribus debẽt bñ
ficijs abundare ꝗ̃ in alijs.ĩ. de pben. c.
de multa. hoc autem eſt certum ꝙ ſi im-
petrans etiam cum clauſula non obſtã-
te ꝙ alřs beneficiatus exiſtat habeat be-

ne ʒ ꝑ alium acrũ tolli poſſit. vñ arch. in c. cũ de bñficio. de pb. li. vj. dicit ꝙ ſi papa cõcedit monachis ꝙ abbas nõ poſſit certũ bñficiũ ꝯferre clericis ſcłarib⁹ ⁊ apponit decretũ licʒ abbas nihilominus ꝑ lõgiſſimũ tpꝰ ſcłari b⁹ illud bñficiũ contulerit decretum tñ operaṫ ꝙ ex tali ꝯceſſione diuturne nõ oriṫ conſuetudo. dicit etiã notãter bal. ĩ l. ex facto.ff. de vulg. ⁊ pu. ſubſti. ꝙ vbicũꝗ ſuperior ꝯfirmat actũ inferioris ⁊ apponit clauſulã decreti ĩferior nõ põt illum actũ reuocare nec interpꝛetari nam vt dicit.c. de ni.ʒ. ii'j. diſt. decretũ impo nit neceſſitatẽ de inhibitione aũt cũ decreto vid. per anth. de bur. c. cũ veniſſẽt. ĩ. de in integr. reſt. vbi multa notãda circa materiã et mulc. ꝯcord.

[a] De clauſula decreti irritãtis ⁊ ꝙ irritet factũ ⁊ an liget ignorantes glo. nota. in pbo anteã ri.c. j. de ꝯceſ. pb. ꝑ.c. ſi eo tẽpore. de elec tio. li. vj. car. in alleg. c. j. ĩ pnc. iducis. c. ſi aplice. de pbẽd. li. vj. de hoc etiã per domi. ⁊ fran. io. an. ⁊ arch. in.c. j. ⁊.c. ſi ſoli. c. ſi capitulo. de ꝯceſ. pb. in. vj. abba. in.c. ceterũ. ẽ. eti. Item qñ liget ignorantes vide lud. ro. ꝯſi. xxxiij. adde ꝙ Io. de ana. c. q2 fruſtra. de vſu ri. feli. ĩ. đ cõſti. cũ acceſſiſſent barb. con ſil. xxxvij. ⁊ xliij. circa me diũ volunt ꝙ ꝯſenſus pñũ nichil operet vbi apponiṫ clã decreti cũ ꝑ pſcriptionẽ

[b] Feli. autẽ notãter in.c. ſeq. vult ꝙ ex ꝯceſſiõe pape hñs diſpenſare ſup pluralitate bñficiorũ nõ põt niſi cũ ſublimib⁹ ⁊ lřatis diſpẽſare per.c. de multa. ĩ. de pbẽ. rõces vide ꝑ eũ q̃ notabiles ſunt.

neficium etiam vnicum non valent lit=
tere/vel poteſt excipi contra eas: quia
cum in beneficio cum cura reſidentiam
facere teneatur .ſ. de cleri. non reſid. c.
quia nonnulli. non fuit intentio pape ſi=
bi aliud beneficium conferre quia hec
beneficiorum pluralitas materiam eua
gationis inducit: vt .ſ. de preben. c. quia
intantum. de prouiſione beneficiorum
facienda no. ẜ c. c. cum adeo. Item que
ritur qualiter procedatur ſuper benefi=
cio ſi vna pars ẽ contumax. Rñ. ſi aga=
tur de beneficio obtinendo poteſt pro=
cedi etiam vſqꝫ ad diffinitiuam ſenten=
tiam quãuis lis non fuerit cõteſtata .ſ.
de eo qui mitt. in poſſ. c. cum qui. Sed
quomodo dicitur agi ſuper obtinendo
beneficio ad hoc ꝙ poſſit lit. non conte.
procedi. Rñ. quando inueſtitura vel col
latiõ non ꝓceſſit vt quia preſentatus vꝉ
electus al's ſi non inueſtitura preceſſiſ=
ſet vꝉ collatio iam non ageretur de ob
tinendo: ſed de obtento .ſ. de accuſa. ca.
ſuper his. obtinui tamen etiam quia
locum habet ſi obtinendum eſt quo ad
poſſeſſionem: poteſt etiam contra con=
tumacem agi ad condemnationem ex=
penſarum vel ad excommunicationem
vel alijs modis de quibus not .ſ. vt lit.
non conteſtat c. quoniam. et ibi notat.
Compoſtella.

A audiẽtiam.[a]

a Vide hic ſcribẽ. diffuſe hanc decreta lẽ elucidãtes ꝛ hic in ꝓnci. ſcti. materiã pẽſionũ tractãtẽ ad quẽ erit tibi recurſus ꝓ dicta materia qꝛ multa bona dicit.

¶ Reuocando] Sed nunqd
ſemper reuocãdum eſt qđ fit
per litteras ſubrepticias. de hoc no. ẜ. e.
c. ſuper litteris .§. queritur hic primo
ad finem .j. colꝰ.

In noſtra.

¶ Fraudulenter] Sꝫ nunquid ſi aliquis impe=
trat plures lr̃as ad diuerſas
eccleſias ſuper beneficijs obtinendis
erunt omnes littere fraudulente? Rñ.
ſatis poteſt dici ꝙ prime valent quia vo
luntas pape fuit ꝓ primas prouidere:
ſꝫ ſecũde ſunt ſubrepticie qꝛ papa nõ in
tẽdebat ſibi prouidere niſi per primas
ꝛ de primis ſecunde non faciebant men
tionem vt hic ibi contentos ꝛc̃. ꝛ ar. ẜ.
e. c. ceterum. ſed hoc ꝯdicit qꝛ hic papa
mãdat ꝙ in eccleſijs remaneãt in quibꝰ
recepti ſũt: diſtinguẽdum ẽ tñ vtrum ꝓ
prias vꝉ poſteriores recepti ſint: vnde
vide que nota .ſ. c. proxi. ¶ Recepti ex
facto.] Queritꝰ iacobus litigat contra
petrũ dicens ſecum legitime ꝓuiſum ꝛ
papa ad eã qſtionẽ inſtãtiã detinet/lite
pendẽte iacobus recepit aliã eccleſiam
an per hoc videatꝛ renũciare iuri quod
hꝫ in prima ſeu ad primũ ꝛ videtꝛ ꝙ nõ
per hoc capitulũ: qꝛ receptus in vna ec
cleſia ſi recipiatur poſtea i alia nõ amit
tit ius ſibi queſitũ ex prima receptione
Itẽ ſi quis hꝫ eccleſiam aliquã ꝛ poſſeſ
ſionem ipſius tñ ſi eligatur ad aliam et
moueatur ſibi qſtio ſup ea ita ꝙ poſſeſ=
ſionẽ eius nõ poſſit habere/per hãc ele
ctionẽ ꝛ conſenſum nõ videtur renũcia
re priori eccleſie .ſ. de elec. c. cũ i cũctis
xxj. q. ij. c. ſi quis .ſ. de ꝓb. c. de multa. er
go a ſimili ſic erit in caſu conuerſo ꝙ re
cipiendo ſecundã eccleſiã videtur renũ
ciare liti ſeu actioni? Rñd. generaliter
dicimus ꝙ recipiendo ſecundam eccle=
ſiã videtꝛ renũciare liti ſeu actioni quã
habebat ſuper ꝓ̇ma dũmodo ſecũda ec
cleſia cum prima ſeu beneficium quod
ſecũdo recepit non poſſit haberi cũ pri
mo vt qꝛ ſit cum cura ſeu ſit perſonatus
Nã recipiendo ſcđam renunciat eccle=
ſie iam habite: vt .ſ. de preb. c. de multa.
ergo multo fortius liti ſeu actioni renũ
ciare videtur qꝛ facilius quis repellitꝛ
ab agendo ꝙ̃ priuetur eo quod iam ha
bet. C. de preſcrip xxx. vel. xl. anno. l. ſi
quis emptionis. Itẽ ex conſenſu iſtius
habet initium vitioſum: nec obſtat qđ
obiectum fuit ꝙ ſi habens vnam eccle=
ſiam eligitur ad aliam per hoc non re=
nunciat priori ſi ſecunde poſſeſſionem
nondum habeat ergo a ſimili ꝛc̃. quia
certum eſt ꝙ ſi habeat vnam beneficiũ
cum cura ꝛ acceptat ſimile vacat pri=
mum: vt dicto. c. de multa. vnde ſi per=
dit primum multo fortius perdit actio=
nem quam habeat pro primo vt dixi: ſꝫ
non eſt cautum per iſtum textum ꝙ ſi
habet beneficium cum cura ꝛ acquirit
actionem ad aliud beneficium obtinen
dum ꝙ propter hoc primum amittat
nec mirum ſi hoc non eſt cautum ꝛ illđ
ſic: quia plus eſt rem recipere ꝙ̃ actio=
nem. ff. de regulis iuris. l. minus eſt. vn=
de merito per receptionem ſecundi be
neficij perdit primum et actionẽ quã
habet ad illud: non ſic autem per acqui=
ſitionem actionis perdit beneficium.

b Sup hac materia vide hic hoſt. inn. card. io. an. ꝛ barb. ꝛ anth. de bu. ꝛ card. ſ. de ꝓb. c. de multa. io. an. ꝛ domi. c. ij. de ꝓb. lib. vj. vide etiã c. gra. c. ij. ꝛ c. ſi tibi cõceſſo. de ꝓb. li. vj.

quod pri⁹ habebat. Si autē tale eēt bñficium qđ ꝓmū ſup q̄ litigabatur qđ nō ꝓhibetur illud cum ſcđo ꝙ recepit retinere/ vt q2 vtrūqꝫ vel alterū ē ſine cura/ tūc nō videt̄ liti renūciare. ſic hic nō renūciat/ ſꝫ hoc ſtatutū ꝓpter talium fraudes ſit q̄ poſt receptionē debent eē ꝯtēti: ſꝫ pone ꝙ electus ad primā cum cura ꝯſentit/ ſed eius poſſeſſionē nondū hꝫ: ⁊ litē de ipſa patitur/ poſtea eligitur ad ſecundā cum cura ⁊ ꝯſentit/ ſꝫ eius poſſeſſionē non hꝫ: nūquid videtur liti priori ⁊ actioni renunciare? nō videtur: q2 nō eſt ſtatutū hoc iure eligēdo: tñ vnum de duobus[a] qui ſimul haberi nō pñt alteri renūciare videt̄. C. de furtis, l. j. ¶ Moleſtari] Sed nūquid ſi nōdū fuiſſent recepti: ſꝫ lr̄as pñtaſſent poſſunt ne alie eccleſie ſe defendere ꝯ eos? Rñ. Qꝛ nō fuit intētio pape ſcribere ꝓ eodem ſup pluribus bñficijs vacaturis vt hic[b]. quid ſi poſtq̄ꝫ receptus ē in vna eccl'ia impetrauit in alia nō facta mētione[c] de ſua receptione ⁊ velit renūciare iuri q̄ſito ꝑ primam receptionē valebunt ne ſibi ſecunde littere? videtur ꝙ non vt no. ſ. e. c. poſtulaſti. quia tantum tempus date conſideramus. ſ. e. c. cam te. credimus tamē ꝙ ſi priori iuri renūciet ꝙ poteſt in hac eccleſia beneficium obtinere: quia non fuit talis veritas ſuppreſſa qua expreſſa litteras non habuiſſet. vij. q. j. c. paſtoralis. ⁊. de preben. c. cum ſecundū. ſ. e. c. ſuper litteris. ⁊ nota. ſ. c. poſtulaſti. ad hoc videtur contra: quia non eſt veriſimile ꝙ ita de facili ſcriberet dominus papa pro eo cui aliam gratiam fecerat: ſicut ſi nunq̄ꝫ pro eo ſcripſiſſet. de renunciatione alibi ſcribam. Quid ſi hec clauſula in ſecundis litteris contineatur nō obſtāte ſi pro eo ſcripſimus/ credimus ꝙ valent ſecunde littere etiam ſi per primas ſit receptus ⁊ per eas beneficiū ſit aſſecutus de facto ⁊ forte idem eſſet ſi in ſecundis diceretur/ non obſtante ſi al'as beneficiatus exiſtat: cum per hoc appareat intentionem principis fuiſſe vt ſecundum beneficium cum priori haberet. ¶ Non ꝑmittas alias] Cum datur huic eccleſie exceptio ad quam ſecūdo impetraui ratione prime receptionis vt dixi. nunquid ſi eſt in ſecunda receptus vel etiam preſentatus/ oritur eccleſie prime defenſio? videtur hic ꝙ non: quia dicit hic facias eſſe contentos his in quibus recepti ſunt: nec dicit littera de priori vel ſecunda: nec diſtinguit vtrum in eadem in qua primo preſentauit vel alia ſit receptus vt in principio dixi? Reſpon. ſi eccleſie vel receptioni ſecūde renūciare voluerit credo ꝙ competeret defenſio eccleſie in qua primo receptus eſt ex quo preſentatus eſt per gratiam ſecundo obtētam in alia eccleſia/ cum non fuerit intentionis pape plures eccleſias ſuper eius receptione grauare vt hic: ſecus ſi vellet gratie ſecunde impetrans renunciare: quia tunc non competeret defenſio prime eccleſie. Alij dicunt ⁊ videtur ꝙ bene ꝙ ex quo per ſecundas litteras beneficium eſt aſſecutus prime ſunt effecte vitioſe/ nec vellet ei renunciare beneficio per ſecundas obtento quin poſſet contra primas excipi/ cū iā res non ſit integra. arg. ⁊. de renun. c. ex tranſmiſſa. preterea cum in optione ſua ſit eligere in qua eccleſia ſibi prouideatur eligendo vnam alij renunciare videtur: cum vtrūqꝫ ſimul ſm̄ intentionem mandantis habere non poſſit: vt. C. de fur. l. j.

Ex parte. ¶ Impetrate.] Queritur vtrum hec clauſula non obſtantibus litteris ⁊c̄. tollat non ſolum litteras que ante iſtas in quibus eſt hec clauſula/ impetrate fuerunt verum etiam que poſt iſtas? Reſpon. vtraſqꝫ tollit. Sed contra: quia impetrate poſt iſtas valent niſi mandatum procuratoris fuerit reuocatum. ⁊. e. c. in fi. Reſpon. dic vt ibi. ¶ Poſt reuocationem] Sed cum vtraqꝫ pars reuocationem cōfitetur qualiter valuerunt prime littere ⁊ non ſecunde[b]. Reſpon. capitulum confitetur reuocationem ad procuratorem in vltimis perueniſſe/ ⁊ hec reuocatio ſufficit ad hoc vt ſcđe lr̄e q̄ iā a ptib⁹ fuerint ipetrate nō valeant vt. ⁊. eod. ca. in fi. ⁊. ⁊. c. nonnulli. ſed non confitetur capitulum in primis reuocationem ad iudicem vel procuratorem capituli ꝑueniſſe/ nec aliter conſtabat ⁊ ideo valent prime littere cū fuerint a partibus in iudicio contendētibus impetrate: ⁊ ea que ſunt ī iudicio ꝑ ꝓcuratorē reuocatā bñ valēt quouſqꝫ reuocatio ꝑueniat ad iudicē vl' aduer-

a An plures actiões ſiue plures defenſiones ꝯ' oſſit q's cumulare ⁊ illas inuari vid. c. vt de duab. de elect. lib. vj. ⁊ ibi late arch. pe. de ancha. io. and. fr. ic. ⁊ alios. ⁊. c. null⁹ plurib⁹ ꝟ re. iu. li. vj. ⁊ ibi dnū io. andr. ⁊ phili. fr. ā. panor. in c. poſt electionē. ⁊ de ꝯceſ. ꝓb. in notabi lib⁹ ⁊ eūdem panor. feli. ⁊ cardi. c. inter dilectos. ⁊. de fi. inſtr. ⁊ Io. andr. in. c. cū ꝑſone. de ꝓb. li. vj. gl. ī ꝟbo ꝓſcripſiſſe. c. audite. glo. ī verbo renunciaſſe. i. c. veniens. ⁊. de preſcrip. glo. ī. c. dilectus. ⁊. de capel. mona. lap. alleg. fi. cal. ꝯſi. vij. de elec. ludo. romā. conſil. cccxxxij. circa medium. l. cū filiꝰ. ⁊ ibi bar. cū ꝯcord. ff. de leg. ij. ⁊ hic copioſe ꝑ felinum poſt alios.

b Item q2 nulle lr̄e valent ſi ſit ipetrate ſūt poſt. io. and. arch. de bu. card. ⁊ abb. ⁊ feli. hic

l ꝑncipio addendes duas fallēnas ⁊ copioſe barba. vlti. nota. ⁊ hoc induꝯit ſcrib. ꝯ eos q in coronatione pape ſe faciūt poni ī varijs rotulis cardinalium.

c De qb⁹ tenear de ī ipetratione bñficiorū facere mētionē hes plura hic per barb. vid. etiā feli. ꝑ certe la ria iſtā matetiā ꝓ ſequētē q in traalios dictā ꝯgregatū etiā nota. barb. nu. cviij q refert quendā repulſū a ꝓmotione ꝑ Eugeniū. iiij. papā ꝓpter puſillū corp⁹ ⁊ hoc affirmat ſe vidiſſe bononie in ꝓmotione ad abbatiā.

b Uide hic abb. poſt car. ponetē quattuor intellect⁹ ad iſtū textū ꝑ declaratione hui⁹ dubij q̄r etiā decat fieri reuocatio no ꝓcuratori abb. barb. ⁊ fel. hic cumulāt poſt alios nec eſt op⁹ alibi recurrere q2 hic ſatiſ tractat hec materia ꝑ allega. doc. ⁊ ꝑ conſequentiā vide de dicat falſus ꝓcurator ⁊ ꝑ tal. in. l. falſ⁹ C. de furt.

ſarium.vt.j.de pcu.c.mandato.vel dic ꝙ preiudicat reuocāti ſi reuocatio pueniat ad procuratorē q̄ꝫtū ad hoc vt lr̄e impetrate poſt reuocationē ſi aduerſarius eas admittat nō valeāt.vt.d.c.nō nulli.ſꝫ nō preiudicat aduerſario talis reuocatio: niſi pueniat ad ipm vel ad iudicē:qꝛ illd qd cū pcuratore fctm eſt añ reuocationē cognitā ſiue añq̄ꝫ p ſvl' iudex ſciat reuocationē valet dicto.ca. mandato.ar. ad hoc.ff.p ſocio.l.ſed et ſocius.§.ſi abſenti:ꝛ ſic ꝯfeſſio capituli vel negatio in lr̄is ad alia ꝛ ad alia referunt. Itē q̄rit q̄liter cpm audit reuocationē allegās p ſe ꝯ lr̄as militi cū reuocationē ꝯ ſe ñ admiſerit circa lr̄as q̄bus vti volebat:ꝯ id qd dicit.C.de teſta.l.ſi quis in:Rñ.ꝙ cpm aliā reuocationem negauit:ꝛ aliā cōfeſſus eſt poſt ea vt dixi. ¶ Sine ſpeciali mandato.] De hoc not.ſ.e.c.nōnulli. ¶ Si reuocatio.] Sed quare papa mandat queri an reuocatio ad procuratorē militis p uenerit:qꝛ confitet capl'm ꝛ miles fuit ſupra iam ita ꝯfeſſus vbi excipiebat ꝯ litteras q̄bus cpm vtebat ſe reuocaſſe mandatū:Rñ.licꝫ miles ꝯfeſſus fuerit reuocationē p ſe factā:nō tñ ꝯfeſſus eſt reuocationem ad pcuratorē pueniſſe. ¶ Ad procuratorē.] Sed q̄ritur quare requirebat ꝙ reuocatio pueniret ad iudicem vel aduerſariū in.d.c. mandato.hic aūt videt ſufficere ꝙ ad ſolū procuratorem pueniat. Rñ.qd factum eſt per hunc pcuratorem cuius dicitur reuocatum mandatū circa lr̄am ſecūdā per eū ſolū factū eſt extra iudiciū: qd autem p eū circa lr̄am primā factū eſt cum aduerſario factū fuit. et in iudicio vt.ſ.dixi. Ego puto ꝛ aliam rōnem qꝛ in hoc caſu capitulum excipiebat contra militem ꝛ q̄ꝫtum ad ipm ſufficiebat ad procuratorē pueniſſe:ꝛ non poterat miles replicare ꝙ ad iudicē nō peruenerat ſiue aduerſariū ex q̄ ipſe ſciuit ꝛ pcurator ſciuit ꝛ aduerſarius.ſ. cpm poſſet vt in ſuperiori caſu allegare ignorātiam:ꝛ etiam dolum iudicis ſi ſciuiſſet ipſe ſicut circa principium dicitur:obſtat enim ei ſua ſciētia/id eſt dolus:In caſu vero ſuperiori miles excipiebat contra capitulum de ſua reuocatione quam poſtea replicat capitulum ſe ꝛ iudicem eam ignoraſſe: et ideo illud qd cum quaſi procuratore fecit ratum haberi debet.ff.de procu.l.ſi abſenti. in fi. ¶ Peruenit.] ergo videtur ſentire ꝙ ſi non peruenit ad pcuratorem reuocatio ꝙ procedat per poſteriores. Sed q̄ro quomō poteſt hoc ſtare cū ſecunde poſt alias de conſenſu partiū impetratas obtente fuerint:ꝛ ideo non valent. vt dixi.ſ.c.c.ceterū:Rñ.ꝙ iſte ſcde faciebant mentionē de primis vel de cōſenſu partium fuerant impetrate al'as non valēt vt dixi.

Significante.

¶ Ex leodieñ.] Sed q̄rit[a] hic nam ſi expreſſiſſet ꝙ eſſet leodieñ nihilomin⁹ litteras habuiſſet ergo talis ſuppreſſio nō obeſt.ſ.e.c.ſuper litteris. Rñ. vt not.in.d.c.ſup lr̄is. circa princi.qd locum habet quādo perſone contra q̄s ꝛ pro quibus impetrat comp̄hendunt ſub forma reſcripti: ſed vbi erratur in dioceſi nō poteſt dici ꝙ perſona que non eſt in dioceſi expreſſa comprehēdat in forma reſcripti. Sed pone ꝙ per aliqd obiectum i lr̄a poſſit conſtare ꝙ ſub leodieñ. erat perſona ꝯtra quā agere volebat:licꝫ cū remeñ. nominaſſet:erat forte in lr̄a Guillelmū hoſtiariū regi monoculū filium roberti vel alia per q̄ eius pſona deſignabat Rñ.tunc bene poſſet ꝯueniri.nō obſtāte errore dioceſis.ar.inſt. d leg.§.ſi q̄s in nomine.ꝛ.C. de teſta.l.ſi in noīe.vin cen.ſentētiauit ꝯtrium. Dicit eñ ꝙ hec reſcripta non ſunt protrahēda.ar.j. de off.deleg.c.cū olim.ꝛ.c.p.ꝛ.g. Item qꝛ hic eſſet occaſio variandi hoīs. Item qꝛ non cadit in iuriſdictiōe iudicis. ex quo erratur in dioceſi:ſed pone[b] ꝙ mādauit papa prouideri.g.ſcholari boñ. in dioceſi bonoñ.cum ipſe eſſet oriundus de pariſius ſtudebat tñ bononie: nec receſſerat:videtur ꝙ ſic: quia dñs papa ſtudentes pariſius ſcholares pariſieñ.vocat.j.de procura.c.quia in cauſis. Item cum hec dictio bonoñ.poſſit referri ad hoc nomē.g.ꝛ ſic falſum aſſereret/vel ad hoc nomen ſcholaris:et ſic verum debet interpretatio fieri.vt res valeat potius q̄ꝫ pereat[c].vt.j.de verbo.ſigni.c. abbate.in contrarium facit hec decretalis:quoniam expreſſit ſe bonoñ.cum non eſſet/ſicut hic leod.ſed ſi

a Sup hac materia hi vigilarunt ſcribētes nec eſt opus alibi recurrere adde tñ ꝙ pone.ꝛ feli. hic tlan⁹ l.c.ſup lr̄is.ſ. co. volunt ꝙ falſa expꝛſſio q̄ itans bñficij q̄ non fuit cauſa inducēs pncipem ad ꝯcedendū qꝛ etiā tali q̄litate ſuppreſſa litteras dediſſet nec luit oppoſita talis expꝛſſio cā relli ingen di gratiā tūc talis expꝛſſio falſa nō vitiat integrāꝫ ꝛ ad hoc allegat abbas. do. de rot.deci.ccl'x viij.quā feli. dicit eſſe.ꝑx. in ti. de pbē. in libro meo eſt.ccc.clxxij ꝛ ſub ti.de iu. par. ita dicit valere grā p quā q̄s impetrauit ſacriſtiam tanq̄ꝫ dignitatē que poſt modū reperit ſimplex bñficiū vel officium.

b Cū ꝯpoſt. hic tranſeunt Jo.and.ꝛ hꝛ. de but.ꝛ car. dicētes ꝙ rōne ꝯpoſt.ceſſarēt ſi papa mādaret ꝓui deri extra dioceſim bonoñ. qꝛ ſatis appareret ꝙ non intelligebat papa eū p q̄ ſcribebat originarium bononiē. barba.tñ p multas rōes tꝫ ꝙ valeat reſcriptū de q̄ poſteriꝯ videre p eū ad longū iij.ꝛ.iiij. col.

c Pro hac regu.vide.c. ſi pap.a. de ꝓut ie.li.vj.c. inter dilectos.j. de ſi.inſtru.l. q̄ntiēs.ff. de re. dub.l. q̄ntiēs. ff.de act.ꝛ oblig.ꝛ.l.in contrahenda.ff. de reg. iur.

dicas ꝙ referatur ad hanc dictionem ſcholarem hoc ſtare non poteſt: qꝛ magis congruit negocio de quo agitur.ſ. de bñficiando ꝙ dñs papa voluerit determinare locum vnde ipe.g.eſt.ꝗ̄rum enim ad bñficiandum aliquē non q̄ritur locus vbi iſte ſtudet: ſed vnde quis eſt qm̄ ibi conueniētius bñficiatur.lxj. diſt.c.nullus.ꝛ quotiens idē ſermo ꝛc. ff.de reg.iur.l.quotiens.ꝛ hoc videtur verius cum reſcripta hmõi ſint odioſa.

Rodulfus.

Ⅽ De ciuitate[a].] Sed q̄ritur an per illā clauſulā q̄dā alij ſagieñ. dioceſis intelligatur illi de ciuitate: cū nomine dioceſis ciuitas cōphendaẗ.vt.lxiij. diſt.c.ſacroꝝ.ſicut appellatione familie pnceps familie contineẗ.ff. de verb. ſigni.l.familie. Rñ. bene fateoꝛ ꝙ noie dioceſis[b] bñ cōphenditur ciuitas.vt in.c.alleg.et nomie ꝓuincie ciuitas metropolitana.vj.q.iiij.c.ſcitote.licet alij nomen dioceſis ſtrictius accipiant.vt lxiij.diſt.c.ego.de ſtillo tñ curie qui attendi debꝫ.ſ.de cri.fal.c.ꝗ̄ graue eſt vt iſta tanꝗ̄ diuerſa ponātur.vt cū dr̄:ꝛ q̄dā alij ciuitatis ꝛ dioceſis.curia eni ꝓpter honorē noluit ciuitatē noie gñali.ſ.dioceſis ꝯphēdi: ſꝫ eā voluit ſuo ſpāli nomie noīari. ea eni que digna ſunt nota niſi ſpecialiter noteñ ꝛc̄.ff.de iniur. l.item apud.§.hoc edictū. Quid ſi impetraui ꝯtra te ſuper eccleſia ſancti Andree dioceſis.deinde dedi contra te libellum ſup eccleſia ſancti Andree ſita i ciuitate tudertina/ nō excepiſti ꝯtra litteram.ꝛ lit.ꝯte.ſnīa fuit ꝑ me lata q̄riẗ vtrum valeat? obtinui per quēdam cardinalem ꝙ non: quia vt dicebat reſcriptum non ſe extendebat ad eccleſias ciuitatis: mihi tamen ꝛ multis alijs videbatur contrarium: qꝛ partes de eodem coꝛpoꝛe videbantur ſentire: vnde nois erroꝛ nō oberat. ex quo non fuit exceptum.vt not.ſ̄.c.pxi.ſicut ſi per clauſulam generalē: q̄dā alij/cōuenirē maioꝛem perſonam quam eſſet expꝛeſſa valeret proceſſus ſi non exciperetur/ꝛ quia nomen dioceſis large acceptū ciuitatē compꝛehēdit dicto.c. ſacroꝛum.et etiā quandoꝗ̄ totam prouīciam.C. de col. trac.l.p vniuerſam. lib .xj. Item qꝛ delegata iuriſdictio bene extēditur de re ad rem de conſenſu partiū[c].vt.ſ.de offi.deleg.c.cum olim. Quid ſi in litteris cōtineatur contra epm ſagienſem ꝛ q̄ſdam de prouincia.nunquid intelligun̄tur illi de ciuitate ſagiēſi? videtur ꝙ nō dico tamen contra: qꝛ cum alie ciuitates cōphendantur nomīe prouincie. c.ſcitote.non eſt dedecus ciuitati ſagiēſi ſi cum alijs ſub eodē vocabulo compꝛehendatur: licꝫ nomine dioceſis curia in ſuo ſtillo noluit eā compꝛehendi: ſicut compꝛehēditur cum diciẗ contra ſagineñ.epm: ꝛ quoſdā alios de regno eadem ratione. Item de hoc vocabulo dioceſis nō.ſ.e.c.abbatem. Cōpo.

a Adde math. mateſil. notab.xcv. li decimū in repe.rubꝛ.ſ.de ꝓbatio.cum allegat nota. xxiij.q dicit mirabilē doctrinā colligi ex hoc textu ꝙ.ſ. vbicūꝗ̄ vnū vocabulū hꝫ duo ſignificata vnū largū ꝛ vnū ſtrictū ſi reperiatur poſitū i materia ſtricta dꝫ accipi i ſtricta ſignificatione et ecōtra ſi i larga large niſi aliter dictaret cōis vſus loquendi vt d.notab.ꝛ no ta.xxvj.

b Hāc materiā hic extēdūt doctores tu adde textū in.c.ſi epo.ſ. de offic.oꝛdi. ꝛ.c.j.de re.ꝑmu.iunc. gl. ꝛ dicti doc.li. vj.ꝛ card.clemē romani. de elec. io.andr.i.c.dudū. de pꝛi.li.vj.

c Inn.ꝛ ab. c.cū olim.ſ. de offi.dele. ꝛ i.c.ad petitionē.ſ. de acc.ꝛ idē abb. in.c.ſignifica ſti.ſ.de fo.cōpe tenuerunt ꝙ ſufficit tacit⁹ conſenſ⁹: ſꝫ barb.quē ſequitur feli. i allega.c.cū olim d'cit opinionē abba. falſā p.l.j.ff. de iud. vbi text⁹ loquēs de ꝓrogatione de re ad rē requirit duo copulatiue.ſ. ꝙ ꝑtes ſe ſubijciant ꝛ conſentiant: de conſenſu autem iudicis quis redratur: vide pau.l.ij §.ſi iudex.ff. de iud.

Significauit.

Ⅽ Succeſſoꝛ[d].] Quæriẗ an ſucceſſoꝛ potuit conueniri ꝑ litteras cōtra pꝛedeceſſoꝛem obtētas? et videtur ꝙ nō/quia reſcripta nō extēduntur ad perſonas in ipis non expꝛeſſas.ſ.de off.ꝯdeg.c.p.ꝛ.g. Item ꝛ quia tempoꝛe reſcripti impetrati lis non cōpetebat contra heredem.ſ.e.c. qꝛ nō nulli.hic videtur in veritate ꝙ ſi cum defūcto lis fuit per eas incepta poteſt ꝑ eas ſucceſſoꝛ cōueniri: al's non. Rñ.ꝙ ſiue citatus fuit ille contra quē littere impetrantur ſiue non ſucceſſoꝛes tñ eius generales[e] et heredes cōueniri poſſunt ꝑ litteras contra pꝛedeceſſoꝛē obtentas.ſ.de fo.compet.c.dilecti.hic autem loquimur qñ pꝛedeceſſoꝛ illi⁹ qui modo conuenitur non erat nominatim expꝛeſſus in litteris: ſed tñ per gñalem clauſulam poterat conueniri: ꝛ ſic habet locū quod hic dicitur/ ꝙ niſi in vita ſua citetur: vel expꝛimatur pꝛedeceſſoꝛ non poteſt conueniri ſucceſſoꝛ: qꝛ iudex ſuper pꝛedeceſſoꝛem non habuit iuriſdictionis exercitiū.ſ̄.e.c. paſtoꝛalis.§. ſi ar. ff.que ſnīe ſine app.reſcin.l.ij.§.ij. ſed dico ꝙ perſona heredis repꝛeſentat ꝑſonam defuncti: tamē bene fatemur ꝙ per generalem clauſulam poteſt conueniri nomine alicuius eccleſie ille qui factus eſt pꝛelatus poſt impetrationem litterarum: quia non pꝛopꝛie dicitur cōueniri perſona ꝑlati: ſed eccleſia q̄ nunꝗ̄ moritur.xij.q.ij.c.liberti. dico etiam ſm̄ Vincen.ex alia cauſa litteras non valere: nec comes ſi viueret poſſet conueniri per eas. Cum eni dicitur de epi

d Dicūt hic doct.ꝙ id qꝺ iſta mulier ſucceſſerit in feudo fuit ex cōſuetudine gallicana cū ſec⁹ ſit ex gñali ꝯſuetudine feudoꝝ.§.ſi. q feud. dare pñt.dicit tñ baldꝰ. ꝙ ſi emeretur feudū a pncipe trāſiret in feminas refert hic etiā barb. octo caſus in qb⁹ femina ſuccedit in feudo inter cetera referēſ And.de yſer. in.§.hoc aūt. c.i q ſtu.da. poſſ.tenēre ꝙ ſi mulier arſmaret ſe ꝛ iret ad pugnā in expeditione militiæ et fecerunt amaſones ꝛ ioanna ſubulca pro gallis talis capax eſſet ad ſuccedendū in feudo.

e Qualiter autē inter ſe differant ſucceſſoꝛes vniuerſales ꝛ ſucceſſoꝛes in dignitate vide hic cardi.iiij. cōtra.ꝛ mo.ꝛ car.in.c.dilectus.ſ. de oꝛdi.cogni.

ſcopo primo: ⁊ de alijs clericis ad minores clericos refertur reſpectu epiſcopi.ſ.e.c.ſedes.vnde cũ poſtea ſubiũgitur ⁊ laicis. nõ poſſũt eni intelligi poſt tales clericos humiles principes/⁊ illuſtres.d.c.ſedes. Item dicit Vincentius ꝙ reſcriptum impetratum contra teſtatorem ad heredem vel ſucceſſorez non extẽditur quo ad res vel perſonas non expreſſas in ipſo.ĩ.de offi.deleg.c.cum olim.niſi in caſibus quos no.ĩ.de offi.deleg.c.de cauſis.vbi de prorogatione iuriſdictionis not. Itẽ dicit Vincen.ꝙ ſi quis impetrauit reſcriptum et lis conteſt.per ipm qui mortuus eſt poteſt ſucceſſor per idem reſcriptum cum compellere/ſi tale eſt ius vbi ſucceſſor poſſit locum habere.vt in canonicatus iure vel eccleſie. Item dicit ꝙ ſi nomie canonicatus vel eccl'ie ſint impetrate mortuo impetratore reintegra valeret ſucceſſori vel heredi.ĩ.de offi.delega.c.qm̃ abbas. Compoſtella.

Ex inſinuatione.

¶ Si nulle ſup hoc monitorie.] Sed quare ꝓpter dictũ defectum monitoriarum impedit iſti⁹ ꝓuiſio cũ per monitorias[a] ius non acquirat.vt not.ſ.e.c.conſtitutus? Rñ. ꝙ talem falſitatẽ expſſit: qua ſuppreſſa lr̃as nõ habuiſſet.ſ.e.c.ſup lr̃is. Itẽ in vno documẽto fecit de alio mẽtionem vnde neceſſe habz oſtendere illud de q̃ mentionem fecit. C.de edendo aut.ſi quis. Item ratione mendacij.ĩ.e.c.ſi ꝓponente.iuxta mãdatum directum. de hac clauſula no.ſ.e.c.cum dilecta.

[a] Hodie tñ datur executorie lr̃e ſʒ ſcriben. h̃ dicat iñ io.and. ꝙ cũ ſcribit ꝓ receptiõe monitoriũ ꝙ tres lr̃e dant dñs card. ho dicit ſe non vidiſſe hoc fieri.

Mandatum.

¶ Si ꝓ alio] Queritur ſi hec clauſula non eſſet i litteris an nihilomin⁹ poſſet ſe capitulum defendere per litteras vel receptionem alterius primi dic vt not.ſ.e.c.ceterum. ¶ Proſequit.] Quid ſi primus proſequens ceſſauit: nunquid capitulum poteſt excipere cõtra ſcdm habentem litteras cum hac clauſula ſi pro alijs ⁊c? Rñ.refert qualiter ceſſauit. arg.ff. de cutc. ſed et ſi ex vtriuſq̃.nam ſi ceſſauit: q̃ renunciauit non prodeſt capitulo. ⁊ hoc ſi expreſſe renunciauit.vt.ĩ.de reſt. ſpo.ca.audita vel tacite. vt quia factus eſt miles:vel quia vxorem recepit:vel habitum clericalem abiecit.arg. C.de mu.patrimo.l.profeſſio.lib.x.vel primam vacantem poſt preſentationem litterarum noluit recipere mox ſecundo locum facit.ff.de ſucceſſo.edic.l.j.§.iij. idem ſi ſententiã contra ſe habuit primus. Si autem ceſſauit p̃mus q̃ iam eſt beneficium aſſecutus:tunc ſecundus habens clauſulã predictam excluditur. vt hic:ſimiliter excluditur ſecundus vbi p̃mus nõ habuit prebendam pro qua ſcriptum erat ſed habuit pẽſionem: q̃ capitulum[b] cõpleuit mandatum ſatiſfaciendo ei pro quo ſcribitur.ff. qui ſatiſd.cog.l.j.⁊.ſ.e.c.ad audientiam:et hec ſunt vera:ſed Vincen.niſi in fraudem hoc egerit capitulum: q̃ forte modicum dedit p̃mo q̃ volebat dimittere clericatũ.talis eni titul⁹ ꝓ nõ titulo hẽtur.ar.ff. de pet.here.l.nec vllã.§.oib⁹ etiã. vl' ẽt ipe p̃m⁹ ꝯpulſus miſeria vel fatigat⁹ laboribus ⁊ expẽſis ceſſit vel modicũ q̃d accepit ar.ĩ.e.c.q̃ nõnulli. Item q̃d ſi p̃mo ipetrans neglexerit lr̃as p̃ntare: ⁊ ſic p̃mo p̃ntauit ſcdo ipetrans? Rñ.prefert[c] p̃mo p̃ntans in p̃benda q̃ p̃ria poſt p̃ntationẽ vacauit.ſ.e.c.cp̃m.ĩ.de ap.c.ſup eo. Sed nunq̃d i h̃ caſu p̃mo ipetrans hẽbit ſcdam. Rñ. vt.ĩ.ſtatim dicã. Sʒ q̃d ſi p̃mo ipetrans neglexit p̃ntare ꝓpter neceſſitatẽ.puta q̃ fuit infirm⁹ vel detentus invia q̃ p̃ntare veniebat: ⁊ ſic eũ ſcdo ipetrãs ꝓuenit p̃ntando? Rñ. ſi ſcdus ipetrans p ſuas lr̃as nondum erat aſſecut⁹ p̃bendã:nec etiã erat receptus q̃n primo ipetrans p̃ntauit:varie ſunt opiniões q̃s p̃feratur quas not.ſ.e c.plerũq̃.ſed ſi ſcds ipetrans iã erat aſſecut⁹ p̃bẽdã: vel ſi erat recept⁹ nõ reuocabit q̃d de ip̃o factũ eſt: q̃ cp̃m vel executor ſcdi ipetrantis nõ erãt ligati lr̃is p̃mi ipetrantis q̃s nondũ viderãt ar.ĩ.de reſt.ſpo.c.audita. Sed nũq̃d p̃mo ipetrans hẽbit aliã p̃bendã q̃ vacabit p⁹ p̃ntationẽ ſuã? Rñ. vt ſtati dicã: ſʒ pone ꝙ.a.p̃mo ipetrãs p̃mo p̃ntauit ſed non eſt aſſecut⁹ p̃bendã q̃ prio poſt ſuã p̃ntationẽ vacauit: ⁊ hoc ꝓpter neceſſitatẽ vel q̃ lites exeq̃bat: vel q̃ tũc forte erat occupat⁹ in alijs: ⁊ ſic p̃bẽda ip̃a ſibi debita alij collata eſt q̃ eã poſſidet vacat ſcda. nũq̃d p̃t eã petere[c] idẽ q̃ vr̃ ꝙ nõ ꝓpt formã mãdati q̃ dic ꝙ

[b] Dũmõ talis penſio ſit titul⁹ bñficialis card.hic ⁊ in.c.abbatem.j. ⁊ ſufficit ꝙ ſit bñficiũ lʒ nõ ſit tale q̃d ꝯp̃hẽderetur ſub lr̃is barb. hic nu.xxxix.

[c] Vide.c.ſi tibi q̃.iſto ti.li.vj.⁊ no.p fel.c.capitulũ.ſ.co.ſi.lr̃e do reo vbi late hãc materiã ptractat.

[d] Vide not.p doct.c.tibi q̃.e.t.li.vj.p̃s alleg.⁊ vtrũ negligẽtia p̃ueri quẽ tãtũ iure ꝯditaeſ vel cuiuſuis gratiã i roc...vide perr. de anch.c.ſi cle ric⁹.de p̃b.li.vj.⁊ ibidẽ p eũ q̃ ſit notabilis negligẽtia ⁊ hinc per domi.⁊ frãc.in.d.c.tibi q̃.vbi etiã voluit ꝙ ſi q̃ dolo neglexit acceptare p̃mũ vt forte q̃ tenue nõ peteret acceptare ſecundum.

conferatur ſibi ea que primo vacabit. Jtē ⁊ ſi diceremus eum habere ius in iſta ſic haberet ius in duabus cum in prima ius habebat. Jtem quia ſciuit de prebenda agi que ſibi primo loco debebatur ⁊ non contradixit. ex. de re iudi. c. quāuis. ⁊ ff. de re iudi. l. ſepe. ⁊ hoc quidam dicunt. Reſpon. pluries ſententiatum eſt ꝙ eidem poſſit ſecunda conferri etiam per eundem executorem ſi vacās inueniretur: ⁊ hoc propter verba ⁊ intētionē mādatoris qui voluit iſtum. a. canonicum fieri: ⁊ per conſequens habere prebendam/ ⁊ ſi non primam aliam tamen ar. ex. de prebē. c. dilectus. ij. ⁊ ar. ex. de ꝯceſ. p̄bē. c. cum ſuper. ⁊ hoc verum forte vbi capitulum non tenebatur prouidere niſi vni ex duobus illis vt in caſu qui no. ſ. e. c. circa princi. non obſtat qđ obijcitur qđ in duobus ius haberet quia ſtatim cum incipit ius habere in ſecunda amittit ius quod habebat in prima. nam in eadem eccleſia non poſſꝫ ſimul vtrumq; ius habere. ex. de con. p̄b. c. litteras. Jtem non obſtat ꝙ ſciuit rē ſuam agi ⁊ non ſe oppoſuit/ quoniā hoc facit intētio mādatoris ⁊ forma mādati vt dixi: plus dicimus ꝙ ſi. a. concurreret cū pluribus alijs qui poſt eum ſuas litteras preſentarent/ prefertur. a. in ſecunda vacante: quia hic qui prior eſt tēpore potior eſt iure. ex. de maior. ⁊ obe. c. j. Alij contra ſed tamen primum ſuamꝰ ſed pone ꝙ eadē ſecunda poſſideretur ab alio: nunquid. a. poteſt eam petere? Reſpon. dicimus ꝙ non: quia ius non hꝫ in illa: ſed in illa ſolū que poſt ſuam preſentationem vacauit: licet ſi eſt vacans ſecūda poſſit ſibi conferri vt dixi. ſed dicunt aliqui ꝙ poteſtas domini executoris primo preſentātis non extenditur niſi ad prebendam que primo vacauit. ⁊ aliqui hoc ſeruauerunt tempore domini Alexā. primum tamen dictum magis conſonat equitati. Quod autem dixi ꝙ. a. qui primam neglexit petere vel proſequi habebit ſecundam: intellige niſi clauſula illa fuerit appoſita ſi pro alijs non ſcripſerimus in ſuis litteris vel in litteris ipſius. b. qui habet prebēdam ſpectātem ad. a. quia tunc forte ſecus. Nam non videtur ꝙ tunc papa voluerit hanc eccleſiam grauare in duobus vt. ſ. dixi. pone ꝙ. a. preſentauit litteras capitulo ſuper receptione ſua in canonicum ⁊ aſſignatione prebende/ poſtvenit b. ⁊ p̄ſtauit quis opponet ſe iſti. b. ſecundo p̄ſentāti: de epiſcopo ⁊ capitulo planum ē/ q꞉ ex quo ad ipſos receptio ⁊ p̄b. collatio ꝑtinent non poſſunt ſe opponere vt hic ⁊ ſ. e. c. capitulum. Sed qđ de p̄ſtāte nondum recepto: nūquid poteſt ſe opponere ne b. recipiat? Rn̄. aut vtraq; lr̄a ſup diuerſo iure impetratur: aut ſup eodē/ ſi ſup diuerſo iure impetratur vt quia vterq; recipiendus eſt: q꞉ in litteris. b. continetur non obſtāte ſi pro alijs ⁊c. vt no. d. c. capitulum. tunc non intereſt. a. ſe opponere contra receptionem. b. ⁊ ideo non admittitur. ij. q. v. c. non ſolent. nec ē in receptione intereſſe a. quia vterq; eſt recipiendus. Jtem nec quātum ad prebendam intereſt. a. quia licet. b. primo recipiatur ꝙ;. a. tamen prefertur. a. in prebēda ratione prime preſētatiōis vt no. ſ. e. c. ⁊ ca. capitulū. Si autem ſuper eodem iure impetratur puta quia capitulum ad vnum ſolum tenetur tunc. a. prio p̄ſtās poteſt ſe opponere[a] alˀs niſi ſe opponeret paret ſibi p̄iudicium videns cauſam ſuā agi. ff. de re iud. l. ſepe. ⁊ ex. de re iud. c. cum ſuper. Sꝫ hoc caſu quero qualiter admitteretur. a. contra. b. ⁊ ad quid? Rn̄. cū. b. petit a capitulo vt eum primo recipiat veniat. a. primo receptus ⁊ aſſiſtet capitulo ⁊ docebit de iure ſuo etiam inuito capitulo. ff. de re iu. l. ſepe. ⁊ ſi doceat de iure ſuo capitulum abſoluetur ab impetratione. b. vt hic no. ⁊ ex. de re iud. c. cum ſuper. ſed vbi. a. de iure ſuo docebit per litteras vel aliomodo mos gerēdus eſt b. vt impugnet ius ipſius. a. opponendo contra perſonā puta dicēdo ipſum excommunicatum tempore impetrati reſcripti vel ſimile ar. ff. de proba. l. circa. Sed pone ꝙ in caſu premiſſo vbi. a. primo preſentauit ⁊ nondum eſt receptus ⁊ ſecundus petit a capitulo vt eum recipiat: ⁊ eſt impetratum ſuper eodem beneficio: nunquid admittetur. a. ad dicēdum contra litteras. b. vel perſonam ipſius? Rn̄. cū b. non agat contra. a. ſed contra capitulum/ ⁊ exceptio ſit actionis excluſio. ff. de excep. l. ij. merito. a. non admittitur excipiens contra. b. admittitur tamen ad hoc ſolum. a. vt dixi vt đ iure ſuo doceat ad hoc vt ius debitum eidē. a. non

[a] Nō autē agere pſonali actiōe quia vnꝰ non eſt alteri obligatꝰ nec reali quia neuter poſſidet dicit tñ barb. ꝙ rōne iuſti impedimēti pōt vnꝰ agere ꝯ alterū ſicut ꝯ quēlibet extraneū ꝑ. l. ſi qs diuturno. ff. ſi ſerui. vendi.

aſſignetur.b.ꝛ ſic per conſequens capi-
tulū abſoluetur ab impetitione.b.ꝛ hoc
proprie non ē excipere/licet ſit actionis
excluſio vel poti⁹ ſui iuris defenſio. Si
queras quare igitur. b. admittatur ad
dicendum cōtra litteras.a.ꝛ contra per
ſonam ipſius:vt in caſu premiſſo dixi ꝛ
a.in hoc caſu non admittitur contra lit
teras vel perſonam.b? Reſpon.ꝙ.b.ad-
mittatur contra litteras vel perſonam
a.de ſuo iure docentis:hoc ideo quoni-
am.a. ſui intereſſe pretextu admittitur
contra ipſum.b. vt ipſum excludat: et
ideo merito datur.b. copia diſcēdi con
tra ius eius quocunqꝫ modo: ſed. a. vt
dixi non admittitur contra.b.quoniam
nec.b.contra ipſum agit ſed contra ca-
pitulum:ꝛ ideo.a.contra.b.non admit-
titur excipiens.niſi quo ad illud vt dixi
vt de iure ſuo doceat. Item vbi.b.qui ſe
cundo preſentauit ageret cōtra capitu-
lum vt eum recipiat poteſt.a. primo pre
ſentās nondum receptus contra capitu
lum opponere ꝛ de ſuo iure docere. Itē
et ꝙ.b. ius cui. a.innititur pōt impugna-
re.in eodem caſu dicimus ꝙ ſi.a.ſit pri-
mo preſentans poteſt ſe opponere:ꝛ de
ſuo iure docere. Item ꝛ contra. b. tunc
admittitur.a.tam contra perſonam ꝙꝫ
contra litteras ipſius.b. volens excipe-
re vt in caſu conuerſo dixi. Sed pone ꝙ
a.primo preſentans iam receptus eſt ꝓ-
ſentat.b.ꝛ petit recipi a capitulo nunqd
a.poteſt ſe opponere? Rñ. non niſi tan-
ꝙꝫ vnus de canonicis:quia non intereſt
ſua niſi ſicut aliorum. Itē pone ꝙ a.pri-
mo preſentāte vacat ꝓbēda. b. ſecundo
preſentans petit eam a capitulo nunqd
a.primo preſentās poteſt ſe opponere?
Reſpon.poteſt primo ſi ſe non oppone-
ret ſecundo preiudicaret ſibi.ff.de re iu.
c.quamuis. Item pone ꝙ.a. primo rece
ptus eſt per capitulum poſtea recipitur
b.ſecundo.a. capitulo per litteras que
poterant per exceptionem elidi.puta.b.
non fecit mentionem ꝙ bñficiatus erat
ſufficiēter.ff.de cler.nō reſi.c. conquerē-
te.capitulum tamen noluit excipere:ſed
ſponte recepit eum cum vacat preben-
da.b.ſecundo preſentans vult preferri
cum ſit auctoritate pape receptus que-
ritur vtrum primo receptus ſeu preſen-
tans poſſit excipere contra litteras?ꝛ
videtur ꝙ non:quia hec exceptio ſoli ca

pitulo contra quod agebatur compete-
bat. Rñ.obtinuit ꝙ non ſolum capitulū
poſſit excipe contra litteras per quas
quis ſe iuuat ſed etiā quilibet alius qui
ante receptionē capituli ius habuit in
beneficio vl' ad bñficium quod alius ſe
cundo receptus ſeu preſentans vult per
litteras ſubrepticias[a] habere vl' defēde
re/cum capitulum non poſſit ſibi preiu-
dicare:ſi anteqꝫ per capitulum auctori-
tate littere ſubrepticie quis recipitur il-
le qui ſe ſibi vl' ſuis litteris opponit:in
hoc nullum ius habebat ꝛ per receptio-
nem capituli poſtea habere incipiat nō
poteſt excipere vel replicare contra lit-
teras quarum auctoritate alter.ſ.b. pe-
tit/vl' defēdit beneficium cum receptio
capituli bona fuerit ꝛ ſine cuiuſqꝫ preiu
dicio facta:nam licet.a.receptus a capi
tulo ius in beneficio vel ad beneficium
non habuit:habet tamen officium ſupe-
rioris vt ſibi prouideatur de prebenda
cum ſe facultas obtulerit:ex quo eſt ibi
canonicus.ff.de conceſ.prebē.c.cum ſu-
per. vnde quia.b.qui litteras ſubreptici
as habuit repulſo remanebit vacās pre
bēda de qua poterit.a.prouideri : ratio
ne huius intereſſe admittitur.a.excipi-
ens contra litteras.b niſi forte quando
capitulū cum cauſe cognitione compel-
leretur ad receptionē.b.per litteras ſub
repticias.a.ſciuit cauſā agi ꝛ non ſe op-
poſuit:ꝛ multo fortius admittetur.a.ex
cipiens cōtra litteras per quas.b. petit
vl' defēdit beneficium ſi.a.fuiſſet aucto-
ritate pape receptus/vl' beneficium de
quo agitur ſibi collatum eſſet:anteqꝫ. b.
fuiſſet receptus a capitulo.nā qꝛ ex quo
b.vult obtinere ꝑ litteras contra.a.lici-
tum ē ipſi.a. litteras ipſas impugnare
qḋ pōt etiā poſt collationē.ar.ff. de con-
ceſ.preb.c. cum ſuper. Alij ꝟo non diſti
gunt vtrum recipiens ius habeat ante
receptionē aduerſarij vl' poſt qꝛ vtroqꝫ
caſu excipiet:multo fortius ſi excipiēs
ꝑ lr̄as pape ius habeat in re. vbi ꝟo ca-
pitulū non approbauit litteras. b. ipm
recipiēdo vl' alio modo / tunc nō diſtin
guitur an excipiēs ꝯ ipſum.b. añ impe-
trationē.b.ius habuit vl' poſt/qꝛ i vtro
qꝫ caſu pōt excipi.ꝯ.b. Sꝫ pone ꝙ ſecun
dus pñtās petit ꝓbēdā ſeu bñficium ab
m.tertio pñtāte ipſius bñficij poſſeſſore
nunquid pōt repelli ex perſona ſeu iure

[a] An lr̄e ta
cita veritate i
petrate ſint
obreptitie ꝛ
an obreptioꝫ vi
tieꝛ ipo iure ꝛ
anullet lr̄as
bñficiales vi-
de cardi.c.cū
dilecta.ꝫ.e.
iij.q. vbi ſe re
mittit ad.c.
ſuper lr̄is.

pꝛimi:⁊ dicũt quidã ꝙ poſſit in hoc ca-
ſu ⁊ ſimilibus:cum enim tu ſecũdus ad
mittaris ad pꝛobãdum ꝙ a te pꝛebẽda
vł bñficium ptinet mihi involẽti pꝛoba
re indirecte ꝙ a te non ptineat mos ge
rẽdus ẽ.ff.de pꝛob.l.circa.ꝭ.de renun.c.
ſup hoc.⁊ valde ptinẽs ẽ hec mei poſſeſ
ſoꝛis pꝛobatio: qꝛ vt ego ab impetitio-
ne tua abſoluar ſufficit ꝙ ego pꝛobẽ pꝛe
bendam petitam tuam non eẽ. C.de rei
vend.l.res alienas: nec eſt mirum tam
ex perſona mea ꝙ̃ꝫ vt alteri⁹ me defendã

a Uide ſu-ra ad ꝗ̃ ie re-miſſ.c.l nfa. ꝭ.co.ij.addi.

cum diuerſis defenſionibus[a] etiã cõtra
rijs vti poſſim.ff.de exce.l.nemo.⁊.l.is
qui.⁊ videtur expꝛeſſum.ꝭ.de iu. pat.c.
cum dilectus.vbi poſſidens eccleſiã fu-
it ꝯ petitoꝛẽ defẽſus ex iure tertij pꝛo ꝗ
legatus fecerat inhibitionẽ.Alij dicunt
ꝙ ex iure ſeu perſona tertij defẽdere me
non poſſum:quia ex iure ſeu pacto alte-
rius perſone meo iuri nõ ſubiecte regu-
lariter mihi ius actionis vel accuſatio-
nis non queritur.ff.de verb.obl.l.ſtipu-
latio iſta.§.alteri.⁊.ff.de pact.l.ſi vnus.
§.item ne experiar.⁊.l.ſi tibi.Itẽ cũ ex-
cipio de iure pꝛimi pñtãtis: aut hoc di-
co ꝙ ipſe ius habet: ⁊ ſic turpitudinem
meã allego dicendo beneficium qđ vt
meum poſſideo alterius eẽ: ⁊ ſic non ſũ
audiendus.ꝭ.de dona.c. inter dilectos.
aut dico ꝙ pꝛimus ius non habet vtpo-
te quia renunciauit:⁊ tunc ius in te reci
dit.ff.de ſucc.edic.l.j.ff.de adult.l. ſi ma
ritus.§.ſi negauit.⁊ ſic i neutro caſu ter
tie perſone ius allegans ſum audiend⁹
Item videtur expꝛeſſum. ff. qui pot. in
pig.hab.l.creditoꝛ.⁊.l.claudius.§. ſi cũ
alio.vbi poſſeſſoꝛ pinguioꝛis contra ſe-
cundum creditoꝛem non defenditur ex

b An poſſit deduci ius tertij ſiue agendo ſiue defendẽdo vt de Hen. boic c.cũ dilect⁹.ꝭ. de iur.patro. Io.an.card.⁊ barba.hic pa noꝛ.c.cõqrente ꝭ.de cle.nõ reſi.bal.pau. ⁊ Jo.fab.l.l. cũ ſeruũ.C. de ſer.fugi.⁊ bar.l.ij.ff.de excep.rei iu. barb.ↄſ.xlj. nu.xxj.j.par te conſil.

iure pꝛimi creditoꝛis. Reſpon.[b] ꝙ vbi
ius tertij recidit in detentoꝛem indubi-
tanter poteſt detentoꝛ ſe ex eo iure defẽ
dere:alˀs ſm quoſdam ſi i eum non reci
dit ius tertij ſecus vt.d.l.claudius.Alij
dicunt ꝙ ſiue in detentoꝛe ius tertij reci
dat ſiue non poteſt ſe detẽtoꝛ ex iure ter
tij defẽdere/cũ poſſeſſoꝛ admittatur ad
pꝛobandum illud quod cum ab impeti-
tione aduerſarij abſoluat / vt pꝛobant
rationes pꝛo pꝛima parte inducte:non
obſtat quod obijcitur ꝙ ex iure ſeu pa
cto alterius mihi ius nõ queritur actio
vel defẽſio:qꝛ hoc locum hꝫ i obligatio
ne ſeu iure verbis queſito:vt.d.l.ſtipula
tio:ſec⁹ autem in obligatione ſeu iure re
quiſito.ff.de negocijs geſtis.l. ſi pupil-
li.§.pecuniam. Item nõ obſtat.l. credi-
toꝛ.quia ibi licet pꝛimus creditoꝛ age-
ret ⁊ vinceret/ſecundus nihilomin⁹ ius
habet ratione cuius iuris vincit poſſeſ-
ſoꝛem qui poſterioꝛ eſt eo: vel quia ille
nullum ius habet:in hoc autem caſu no
ſtro ſi pꝛimus ius habet in beneficio
ſecundus idem:quia petitoꝛ nullum ius
habet i eo/⁊ ideo merito ex perſona ſeu
iure tertij repellitur ⁊ foꝛte hoc eſt ve-
rum ꝙ poſſeſſoꝛ poteſt ſe defendere ex
perſona ſeu iure tertij niſi appareat tur
pitudo vt ſuperius eſt oſtẽſum:ſed quã-
do appebit hec turpitudo?Reſpõ.quã-
do quis beneficium petitum vt ſuum de
tinet ⁊ ꝓponit perſonam tertiam eẽ po-
tioꝛem in eo:ſi autem ipſum beneficium
non detinet: ſed iure capituli bñficium
detineret poſſet detentoꝛ ius tertij ſine
turpitudine allegare:idem ⁊ vbi deten-
toꝛ beneficium detinet vt ſuum ſed per-
ſona tertij ex qua ſe defendit iã ius non
habet in eo: ſed habuit eo tempoꝛe quo
ſecundus dicit ſe ius habuiſſe vel fuiſſe
ſibi queſitum in eo tunc poteſt detinẽs
bñficium tanꝗ̃ ſuum ius tertij allegare
d.c.cum dilectus.qđ eſt verum vbi per
renunciationem vel moꝛtem tertie per-
ſone pꝛeſentãtis ⁊ renunciantis ius ſu-
um recideret in detentoꝛem:⁊ ſic loqui-
tur.c.cum dilectus. vbi enim ius tertie
perſone pꝛimo pꝛeſentantis ſeu renun-
ciantis recideret in ſecundum pꝛeſentã
tem tunc non poſſet detinens beneficiũ
tanꝗ̃ ſuum ius tertie perſone que iam
deceſſit vel renunciauit contra petito-
rem ſecundo pñtantem vtiliter allega-
re:quia hoc caſu ius cadit in ſecundum
qui loco pꝛimi pꝛeſentantis ſucceſſit vt
dixi.⁊ eodem modo poteſt opponi ⁊ re-
ſpõderi in ſimilibus vt cũ petit vxoꝛ vł
alia res ⁊ re⁹ ex iure tertij ſe defẽdit ma
xime in bñficijs vbi iuſtus titulus ⁊ om
nis puritas requiritur.ꝭ.de elec. c.cum
dilectus.Alij dicunt ꝙ excipiẽti de iure
tertij non obſtat pꝛedicta ratio turpi-
tudinis:quia non pꝛeciſe dicit rem eſſe
tertij:ſed dicit eſſe ſuam/⁊ quando ſua
non eſſet tertie pſone eẽt/qui pꝛimo pñ-
tauit: non perſone ſecunde agentis.⁊ ſi
milem modum excipiendi habes.ꝭ.de
excep.c.cum venerabilis:dicunt tamen

q licet excipiēs de iure tertij audiatur ſi tamē de iure ſuo nihil probet ⁊ ſupioꝛ videat probatum per cōfeſſionē vl' aliā probationē eiuſdem poſſeſſoꝛis bñficium de quo agitur ad alium pertinere ex officio ſuo amouebit poſſeſſoꝛē vt in ſimili caſu.ſ.e.c.capitulum.§.ſꝫ quid ſtatuet: ⁊ valet predicte q̄ſtionis diſputatio ad queſtionem d̄ tribus ſuper eodē iure litigātibus quoꝝ quilibet vnum vincit/ et vincitur ab alio[a] vt tunc ſciatur an vnus ex eis poſſit contra alium ex pſona alterius ſe defēdere vt no.ſ.e.c.capitulum.§.item ſi duo.qualiter autem vnus receptus contra receptum vl' pñtans contra pñtantem poſſit excipere ⁊ ad quid ⁊ q̄ defēſiones vl' que exceptiones inter eos locum habeant:dic vt dixi.ſ.e.c.vbi vnus de pñtibus vel receptis petebat ſe a capitulo recipi:⁊ hec d̄ exceptionibus competentibus inter receptos vl' eos qui litteras preſentauerunt. Sed quero quid iuris ſit de actionibus qualit.ſ.contra capitulum ⁊ qualiter inter ſe agāt? R̄n. hoc planum eſt q contra capitulum poſſunt illi pro quibus ſcriptum eſt agere vt eos recipiat/ ⁊ licet ex reſcripto propꝛio non competat actio/ p ipſum tamē iudicis officiū intētatur.ff.de reli.⁊ ſump. fune.l. ſi q̄s ſepulchꝛum.in princi.⁊ ſi talis ē caſus q capitulum alterum ſolum teneatur recipere de duobus vt no.ſ.eo.c.tunc capitulum[b] debet eum recipere qui primo puenit ad ſētētiam:ita tamē q capitulo caueat obtinens pꝛimus q ſi alter euincat q capitulum ſeruabitur indemne capitulum ſup receptione duoꝝ contra intentionem pape grauetur. ff. de rei vendi.l.is a quo. Uł aliter poteſt conſuli capitulo.nam vbi capitulū ſup receptiōe duoꝝ citatur ab executoꝛib⁹ ſignificet hoc cp̄m eis q̄ petūt recipi vt veniant ⁊ ius ſuum defendant ⁊ ſi non veniat vnus ⁊ alter obtineat contra capitulum p̄iudicabitur ei qui ſciuit cauſam ſuā agi ⁊ non venit vt ius ſuum defēderet vt.j.de re iud.c.q̄uis.poteſt etiam capitulum vbi citatur a duobus executoꝛibus ſup eodem bñficio pcedere ſcḋm tenoꝛē dec.ſ.e.cū cōtinguat: poteſt etiā a papa obtinere cp̄m vt ſibi puideat i hac pplexitate vt fuit diuiſum.ſ.e.c.capitulum. Sed qualiter tu recipiendus foꝛmabis libellum contra capitulum? Reſpondeo conſiderata foꝛma mādati vt ſi mādetur capl'o vt te recipiat ⁊ p̄bendā cū ſe facultas obtulerit cōferat/tūc facta narratione mādati ⁊ q̄liter capitulū monitū te noluit recipere petes vt cōdēnet capl'm ſnialiter ad receptionē tui / ⁊ ad cōferendū tibi p̄bendā cū obtulerit ſe facultas.j.de cō.p̄bē.c.cum ſup.ſi etiā petas vt executoꝛ tuus pronūciet ſnialiter te recipiēdū p cp̄m in canonicū talis eccl'ie ⁊ p̄bendam cōferendā tibi cū ſe facultas obtulerit idē erit effectus et valebūt ſnie tibi in tātū q ſi nō appellaret ab eis poſtea nō audiret capitulū excipiens ꝯ te vel litterā tuā vt not.ſ.e.c.ſup l'ris.ad ſi.per vnam colū. Alij dicūt q in hoc caſu iudex pnunciare nō dꝫ:ſed cū viderit nihil ſufficit contra bñficiū eſſe pbatū ⁊ ſuā intētionē eſſe fundatā remittet eū ad ſuum executoꝛē / ⁊ mādabit ei puideri nō obſtātibus ppoſitis cōtra ipſū: ⁊ hoc mādatū cū cauſe cognitione factū hꝫ vim ſnie: vt.j.e.c.ſed ſi hoc poſſit iudex pōt ⁊ p̄mum q2 de q̄ re ⁊c̄. Si vero capitulū non recepit mandatum ſup receptione tua:ſed executoꝛ tuus hꝫ mādatū ad cōpellendū capitulū vel ad puidendum tunc non hēs facere niſi inſtare apud executoꝛem vt exequat mādatū vel cōferendo ſi ad hoc hꝫ mandatū vel mandādo capitulo vt te recipiat:⁊ ſi capitulū tunc pponat cauſam legitimā quare nō dꝫ te recipere audiri dꝫ: vt nota.j.de appel.c.dilecto.j.de electio.c.cum iter.⁊ not.ſ.e.c.capitulū. ſꝫ quid ſi p repulſione puiſionis nō pponāt cām legitimā vel ſi pponant nō pbāt/tunc executoꝛ cōpellet/ nec eſt neceſſaria hoc caſu lit.conteſtatio vel alius oꝛdo iuris[c] foꝛte ſit ſecus ſi in p̄miſſis caſibus executoꝛ partes iudicis aſſumit vbi eſſet ſentētia diffinitiua ferēda que ſine lit. conteſtatione ferri non poteſt.j.vt lit. non conteſt.per totum. poteſt etiam peti ab executoꝛe ⁊ ipſe poteſt pronunciare ſe debere procedere ad compulſionē capituli vel executionē mādati non obſtantibus propoſitis. Sed nūquid inter ſe pñt agere iſti qui petūt recipi? R̄n. nō/ nā perſonali actione nō pñt cū alter alteri non ſit obligatus/ex contractu vel quaſi nec ex maleficio vl' quaſi reali nō

[a] De hoc b'o cardi. q ſi vinco vincētē te vinco te quādo ſit verū vl' nō hēs glo. in c. rogamus. xxiiij.q.j.⁊ ibi arch. glo. i.c.auctoritate.de cōceſ.p̄bē.libꝛ.vj. ibi io.and. ⁊ domi.itē card.⁊ feli.c.paſtoralis.§.de of. oꝛd.glo. i verbo dꝫ.ff.d̄ diuer.et tēp. p̄ſcrip.⁊ gl.i.l.claudi⁹. ff.d̄ po.l pig. ha. ⁊ ibi bar.lud. roma.conſil. ccccxxxvj.circa ſinē.

[b] Immo capitulū poteſt oēs recipere vnū.ſ.ſine p̄iudicio alteri⁹ vt volunt hic car.⁊ barba. Jo.and. remittit ad.c. ſi ſoli. de conceſ.p̄b.lib.vj. vbi gloſ. magna diſtiguit de alteri pſeratur.

[c] Uerū ſi pcedat ſūmarie ⁊ de plano cle.diſpendioſā.de iudic.cle.ſepe.de ṽb. ſigni. Roff. eū i ſuo trac.de libel. iur.cano. in.verſ. vtrū alij poſ. dari plures p̄bē.l ſi.iiij.co. dicit libellū neceſſariū q̄ d̄ poſſet pcedere ſi nō ſūmarie pcederet de q p glo. in verbo neceſſario alleg.cle. ſepe. An aūt ſi iudex cepit plenarie pcedere ⁊ oꝛdinarie de plenis partiū an p̄t bus poſtea remittētib⁹ ⁊ a p̄mo cōſenſu diuertētibus poſſit pcedere ſūmarie vt i debis ibidē i glo.i verbo p tibus.

poſſunt inter ſe agere. cum neuter poſſi
deat aliquid de iure alterius: imo cp̄m
poteſt dici verius huius iuris detētoꝛ
ratione tamē impedimenti poſſet alter
agere contra alterū/ſicut poſſet contra
quēlibet extraneū. ar. ꝭ. de excep. c. dile-
cti. ff. ſi ſerui. vēdi. l. ſi q̄s diuturno ſcđo
reſponſo. ⁊ tunc agēs. a. ponamus nar
rabit ius ſuū in libello qualiter. ſ. papa
ſcripſit pro ipſo capitulo: ⁊ qualiter ꝑ
executorē monuit vt cū reciperet ⁊. b. p̄-
ſtat impedimentū ne recipiatur. vn̄ petit
a. eidem. b. ſnialiter inhiberi ne īpedi-
at quominus recipiatur et ipi. b. de ſua
contradictione ſilētium imponi [a] ꝭ. de
exceptio. c. dilecti. ⁊ tunc. b. defendit ſe
per oēm modum excipiendo contra lit
teras ⁊ contra perſonam agentis: ⁊ de
ſuo iure docēdo: ⁊ hoc caſu referre ſen-
tentiam ꝯ b. qui ius qđ in eodem cano-
nicatu habebat in iudiciū per modum
defenſionis deduxit. intm̄ ſibi preiudi-
cat q̄ de cetero nunq̄ȝ de iure ſuo cōtra
eūdem a. poterit agere vel excipere. ſi
de eodeȝ iure inter eos agebatur ⁊ hoc
ꝑpter exceptionē rei iudicate. ff. de ex-
cep. rei iud. l. et an eadē. Sed quero an
ſnia lata contra reum vel ꝯ a. qui agit
proſit/vel noceat capitulo in hoc caſu?
Rn̄. not. de hoc ⁊ ſimilibus caſibꝰ ꝭ. de
re iud. c. q̄uis. Item pone capl'm rece-
pit mandatū vt me reciperet ⁊ p̄bendā
mihi conferret recepit me: ⁊ poſtea va-
cauit prebenda mihi debita. b. occupa-
uit eandem egi contra capitulū vt con
demnaretur ſeu cōpelleretur ad ꝯferen
dam mihi p̄bendā ipam ⁊ mihi adiudi
caret amoto q̄libȝ ab ea detētoꝛe illici
to/ꝯ. b. poſſeſſoꝛē nō egi: ſȝ. b. venit ꝑ ꝓ
curatoꝛē ad cām q̄ inter me ⁊ cp̄m erat
ꝓbaui de iure meo. ſ. me receptū auctē
pape: ⁊ q̄ illa fuerat q̄ imediate poſt me
am receptionē vacauerat/b. nihil d̄ ſuo
iure docuit obtinui q̄ cp̄m qđ ſe ꝯſtitu
it mihi aduerſariū: mihi dȝ ꝯdēnari ad
ꝯferendā prebēdā nō obſtāte ꝯdictiōe
b. ⁊ b. nō dȝ mihi ꝯdemnari ī aliq̄ cū ꝯ
eū nō egerim: ſnia tn̄ lata ꝯ cp̄m p̄iudi-
cabit [b] b. cū a capl'o ꝯ qđ egerā cām ha
buerit. ff. de re iud. l. ſepe. ⁊ ꝭ. de re iudi.
c. q̄uis. ſecus aūt ſi ego agerē ad p̄ben
dā ꝯ aliū a q̄ poſſeſſoꝛ cām nō hȝ. puta
titiū: tūc ꝑ ꝓceſſum hitum inter me ⁊ ti
tiū non p̄iudicabit poſſeſſoꝛi lȝ ſciuerit

iter me ⁊ titiū cāȝ agi cū poſſeſſoꝛ nō po
tuerit ꝓhiberi me agere nec titiū ſe defē-
dere vt. d. l. ſepe. Si q̄ras q̄uo cp̄ȝ ꝯferet
p̄bēdā ab alio poſſeſſā ꝯ illđ qđ eſt. ꝭ. de
cōceſ. preb. c. cū nr̄is. Reſpondeo illud
intelligitur qn̄ tēpoꝛe impetratiōis per
quā papa mādabat conferri detinebatur
ab alio: hic aūt cū alius occupauit poſt
q̄ȝ executoꝛ mandatum recepit ⁊ poſtq̄ȝ
mihi erat ius per p̄ſentationē queſitum
vt not. ſ. e. c. capitulū. Itē de illis qui ī
prebenda vel alio bn̄ficio ius ꝑ electio
nem vel collationē ſeu inueſtiturā hr̄e
dicūtur qualiter poſſunt inter ſe agere ⁊
qualiter contra capitulū? Rn̄deo ſi nul
lus iſtoꝝ de quibus agitur poſſidet bn̄fi-
ciū poteſt vnus narratione facta de ſua
iuſta electiōe vel collatione ⁊ de iniuſta
aduerſarij petere contra alteꝝ iudicis
officiū implorādo vt ſua electio vel col
latio cōfirmetur/aduerſarij īfirmetur: ſi-
cut tota die videmus peti ⁊ habes. ꝭ. de
elec. c. ꝯgregato ⁊. c. dudū. ij. ⁊ ꝭ. de off.
delega. c. ſuper eo. aduerſarij electionē
dixi in libello notādā: q2 niſi actoꝛ hoc
narraret nō poſſet ꝯ ſuum aduerſarium
petere niſi cū turbatoꝛē vel poſſeſſoꝛē vt
ſtati dicā de iploratiōe offici iudi. cum
dixi q2 ī caſu p̄miſſo vbi actoꝛ ſuā ⁊ ad
uerſarij electionē narrat ⁊ rōe īpedimē
ti vel poſſeſſiōis nō agitur/neuter ꝯ alteꝝ
hȝ aliquā actionē/realē ſi q2 diceret ad
uerſariū poſſidere/ꝑſonalē ſi q2 diceret
aduerſariū ex ꝯtu vel q̄ſi ꝯtu ex male
ficio vl' q̄ſi obligatū. Sȝ ꝯ ꝭ. de except.
c. dilecti. vbi electꝰ ꝯ electū nō rōne īpe
dimēti vel poſſeſſiōis: ſȝ ꝑ ſolā ꝯdictio-
nē agit. Rn̄d. q̄ electꝰ erat ꝯfirmatꝰ ⁊
agebat ꝯ ꝯdictoꝛes vt ſibi obedirent q̄
pt. ꝭ. de elec. c. dudū. j. vl' de fcto oppone
bāt ſe ipi electo confirmato ne pacificā
poſſeſſionē hr̄et. Si aūt vnꝰ ex his q̄ nō
poſſidet bn̄ficiū d̄ q̄ agitur alteꝝ īpediret
de fctō q̄'minꝰ poſſeſſi. bn̄ficij ſibi colla
ti poſſȝ nāciſci vl' hr̄e pacifice poſſȝ tal'r
īpeditꝰ facta narratiōe ſui iuris ⁊ īpedi-
mēti aduerſarij ꝯ īpedientē agere/vt a
ſuo īpedimēto ꝓhibeatur. ff. ſi ſer. vēd. l. ſi
q̄s. ꝭ. de deci. c. dudū. Sȝ q̄ro q̄d in hoc
caſu vbi rōe īpedimēti agis opȝ te acto
rē ꝓbare? Rn̄. ex q̄ ſi poſſides hr̄s ꝓba
re te ius ī bn̄ficio hr̄e ſup q̄ te īpediri ꝓ-
ponis h̄ ē tuā collationē ſeu inueſtiturā
eē canōicā ageres ad iſtar ꝯfeſſoꝛie ī q̄

a Silētium īponit actori ⁊ nō reo gloſ. in ſcđo īponē reo. c. cū olim ꝭ. de cā poſſ. ⁊ ꝓpꝛe. quam ibi reputant ſingu. card. ⁊ bal. in. c. cōq̄-rēte. ꝭ. de reſt. ſpo. ⁊ ſic non poſſet īponi ſilētiū reo niſi ſm̄ practi-cā. l. ſi contē-dat. ff. de fide iuſſ. ⁊ gl. quā ibi dicit no-tabilē bar. in q̄tū vult q̄ ſi defenſoꝛ non ſolū pōt excipe re ſȝ etiā age-re vel officiū iudicis iplo-rare vt fiat di uiſio.

b Qn̄ ſnia la ta contra ele-ctores vel col-latorē ſiue p̄-ſentātē ꝓſit vel noceat ele ctio acceptāti bꝰ vel p̄ntatis

vl' econtra re curre ad glo. ⁊ cardi. alex. c. hec quippe iij. q. vj. pan. c. cōſtituitus. viii. notab. ꝭ. de teſt. Inn. c. dudū. ij. in verb. q̄nibus. ꝭ. de elec. ⁊. c. ſtatuimus. in ſcđo. intereſt. c. cupiētes. ſ. cetero. in glo. ī verbo nullū p̄iudiciū. de elec. li. vj. de materia autē qn̄ res inter alios acta alijs noceat. vide panoꝛ. in. c. cū olim. ꝭ. de cā poſſ. ⁊ ꝓpe. ⁊ i. c. q̄uis. ꝭ. de re iudi. ⁊ ibidē fe li. ⁊ pe. de an ch. ꝯſil. xviij. car. alex. alle. c. hec q̄ppe.

agentem oportet ſe dñm vel quaſi probare.ff.ſi ſerui. vendi.l.ij.ff.ſi vſufruct. pet.l.ſi vti frui. Sed nūquid habes neceſſe ꝓbare impedimentū: ita videtur vt.d.l.ſi ꝗs diuturno? R̄n̄. de facto obtinui ꝙ ſi actor de ſuo iure ꝓbat licʒ impedimentū non ꝓbet fertur ſn̄ia etiam ꝯ reum/nec actorem impediat vel moleſtet: cōtrouerſia eni quam reus facit litem conteſtādo ⁊ fit in iudicio opponendo ſatis ſufficit vt videatur impedimētum[a] preſtare. ar.ff.de rei vēdi.l.is qui.ff.ſi vſuf. p.l.fi. quādo vero non poſſidet dic vt not.ſ.de verbo.ſig.c. abbate. Item nunꝗd reus ꝯ quem ſuper electionis confirmatione vel impedimento agitur. admittetur excipiens ꝯ electionem vel collationē actoris vel eius lr̄as vel perſonam? R̄n̄. admittetur cum diſtinctione quā not.ſ.de elec.c.ꝙ ſicut.⁊.ſ̄.e.c.et ſi actor ius ſuum nō ꝓbet/vel ſi probet ꝑ exceptionem repellatur: abſoluitur re⁹ etiā ſi de iure ſuo nihil probet/ꝗuis etiā ſit excōicatus. C. de ꝓb.l.actor.nā omis defenſio reo cōpetit.ſ.de excep.c.cum inter.⁊.c.dilecti et ꝓpter hoc dicimus ꝙ reus ꝗ non ex ſuo iure ſe defendit: nec dedit libellum ſuper confirmatione vel declaratione iuris ſui ꝯ actorem: ſed ex defectu actoris tamē ſe tuetur/non habet neceſſe reſpondere ſuꝑ petitionem actoris que ſiunt ſuper defectu eiuſdem rei. puta ſuꝑ defectu ordinis vel ſcientie/ ⁊ etatis/⁊ ſimilibus. vt in.d.l.actor. Sed quid ſi reus qui ſuo iure nō immittitur.nec libellum dedit ⁊ ſpōte ſuū defectum fuit cōfeſſus. R̄n̄ ſi actor de ſuo iure non probet: vel ſi ꝓbet per exceptionē repellitur imponetur actori ſilentiū. Sed quid ſtatuet[b] iudex contra reum ſuū defectum cōfeſſum? R̄n̄. ſi cauſa coram inferiore iudice mouebatur non videtur ꝙ ꝯ reū contra quem nihil fuit petitum aliꝗd debeat diffiniri/ cum vltra libellū iudicis non extendatur ptās.ff.cōmu.diui.l.vt fundus.ſ.de ſimo.c.licet hely. ſi tn̄ cōtra reum poſtea in modū accuſationis vel actionis/vel inꝗſitionis agatur. poterit amoueri per confeſſionē etiam in alio iudicio factam. vt.ſ.de elec.ca ꝑ inquiſitionē ibi not. Si vero cā eſt coram papa qui eſt ſupra ius.ſ.de ꝯceſ.ꝓben.c.propoſuit. ſi nec actor nec reus habēt ius. poteſt papa ⁊ conſueuit reo priuato ⁊ actori ſilentio īpoſito perſone ydonee bn̄ficium ipm̄ cōferre. qſi vero ſupplet defectum actoris qn̄ꝫ rei. ꝓut ⁊ perſonarum merita locus ⁊ temp⁹ requirūt ⁊ facit ipm̄ actorē alteri aſſignari. Si aūt capl'm vel alius poſſidet prebendam vel aliud bn̄ficium de quo agitur/tūc ꝯ poſſeſſorem agendū eſt. ⁊ ſi actor collatiōi/vel inueſtiture/vel cōfirmationi innititur narrabit in libello ius ſuum ⁊ petet ꝓbendam ſibi adiudicari vel declarari per ſn̄iam ad ſe pertinere. licʒ in his turibus ꝓprius petat actor declarari ꝓbendam ad ſe pertinere ꝗ̄ ſibi adiudicari: qꝛ per ſn̄iam ius non cōſtituitur[c]: ſed declaratur.ff.ſi ſerui.vendi.l.ſicuti.§.ſed ſi queritur. qn̄ꝫ tn̄ proꝑe per adiudicationem ius conſtitui ꝯſueuit. vt in iudicio familie herciſcūde. ⁊ cōmuni diuidū. patet vbi fiunt adiudicationes: tn̄ cum ꝟbum adiudicationis qn̄ꝫ largius accipiatur nō ꝙ per illud iudex ius conſtituat: ſed declaret. vt.ſ.de religio.domi.c.conſtitutus.⁊.c. cum venerabilis. admittimus petitionem qua quis petit bn̄ficium ſibi collatum. vel de quo inueſtitus eſt ⁊ confirmatus adiudicari ſibi. ⁊ ſi iudex adiudicet intelligo eum declaraſſe me ius qd̄ in libello narraui habuiſſe in beneficio de quo agitur: ⁊ idē dico in q̄cunꝫ alia re que mihi adiudicatur. poteſt etiam ꝯfirmatus ⁊ inueſtitus: ⁊ ille cui facta eſt collatio petere ꝯ poſſeſſorē vt ſua confirmatio/inueſtitura/ſeu collatio ſuum ſortiatur effectum.ſ. de app c. conſtitutus.ſ.de conceſ.ꝓbē.c.poſt electionem. ⁊ ꝓbato de iure actori ſi reus legitimam defenſionē non ꝓbat precipiet iudex poſſeſſori ꝙ a bn̄ficio diſcedat/⁊ ipm̄ actorē dimittat: ⁊ iudex reū per remedia iuris ad hoc cōpellet: ⁊ ꝓceptum hoc qꝛ cum cauſe cognitione fit habebit vim ſn̄ie. C. de app.l.qui ad ciuilia.ff.de iud.l.debitor.ſ.de re iud.c.qd̄ ad conſultationē.ff.de confeſ.l.certum confeſſus.ff.ad.l.acquil.l.proinde. de predictis etiam petitionibus ⁊ exceptionibus ꝯ lr̄as admittendis vel non no.ſ.de elec.c.ꝙ ſicut. Item queritur qualiter agam ſi ad ipam ꝓbendam nō fui electus: nec eſt mihi collata: nec ſum inueſtitus de ipſa/tn̄ mihi debita eſt vel

a Dn̄s anth. de bu.i.c. audita.ſ. de reſti.ſpo. vult ꝙ ꝓ moleſtatione iuris ⁊ iudiciali ⁊ iniuſta poſſit intētari interdictū retinēde ⁊ ad hoc alleg. cō. poſt. ⁊ io. an. in hoc paſſu ⁊ plures alias allegā inneponit ⁊ ibide ꝓfitetur ſe ponere pra: ncā nouam expediēdi cito iudici: et ꝑte doiſidēus vt vez cū viderit actorē agere ꝯ eū ſuper re poſſeſſa icōtinē ⁊ ꝯ actorē porrigat libellū ſuꝑ poſſeſſorio retinēde ⁊ petat actorē ꝯ. eſcā a ſua moleſtatiōe ⁊ ſuꝑ hoc libell[illegible] ꝓbet de. ecrū iuris obtinebit vt ſilentiū īponatur aduerſario vt ā plꝰ nō moleſtet eū: tn̄ hec dicta dn̄i anth. reꝑhendit panor. multis rōnibꝰ ꝑ eum deductis. al. leg.c.audita. ⁊ dicit exꝑſſe doctores qui ꝓ ſe allegat dn̄s anth. nō dicere id ad qd̄ alle. ⁊ ego ꝗ ſdixi[illegible] do cto. vidi aſſēno panorm. Anth.

b De hac materia vltra io. an. ⁊ car. hic vid panor.c. cū dilect⁹.ſ. de ord.cogn. c cū ſuꝑ.ſ.de cā poſſ. ⁊ proꝑe.c.et cond. ſiliōe. de reſt. ſpol. anth. de bu.c.j.ſ.vt eccle.bene.ſine dimi.cōf. ar. ch. ⁊ petr. de anch.c.fi. de iureiur.li.vj. ⁊ feli.c.ij he. li.ſ. de ſimo. vbi reꝑhēdit io.de ana. ꝓ eo ꝙ voluit ibidē dicere ꝙ ſi re⁹ ꝓbet de iure ſuo dū rn̄det actori poterit pro eo ſentētiari licʒ non fuerit petitū de ꝗ in locis ꝑalleg.

c An ꝑ ſententiā ius acquiratur hic Joann. an. ⁊ in.c. ꝗ̄ſto.ſ.de tranſ. ꝑla. anth. de bu. car. ⁊ panor. poſt alios i.c. ꝓpoſuit.ſ.de ꝯceſ. ꝑb. Mod. c. cum nr̄is.ſ. de cōceſ. ꝑb. bal. ⁊ pau. i.l.j.C. cōtra vtriuſꝫ iud. bal. ⁊ io. fa. § fi. inſti. de offi. iudic. Gui de cu n. in.l.cogi.C. de peti. here. bar i.l.pōponi⁹.§. ſi iuſſ⁹ ff. de acq̄ren. poſſ.

per pñtationem lrarum cum formis cōferas vel exeq̄ris: vel qꝛ poſt receptionem meā auctoritate pape factam vacauit. R̄n. ſi ab aliquo poſſidet contra poſſeſſorem agā: ⁊ facta narratione iuris mei petam eā adiudicari mihi: vel mihi debitam ſeu pronunciari ad me ꝑtinere. ff. de re iud. c. cum bertholdus. in fin. inſti. de offi. iud. per totum. Si queras q̄re non ſimiliter ago pro titio quē mihi ꝓmiſiſti per ſtipulationē. R̄n. Illa eſt perſonalis actio: ⁊ in titio nullum ius habeo: hic autē realiter ago ad inſtar confeſſorie que proſequitur ad quēcunq̄ peruenia t: ⁊ tunc iudex ſi voluerit in ſnia ſtare in verbo gnali dicet adiudico. vt in. d. c. cum bertholdus. melius tñ faciet ſi modum adiudicatiōis ſpecificet hoc modo: ſnio prebendā de qua agitur actori debitam ⁊ ſibi conferendam de iure: ⁊ tūc actor ibit ad executorem ſuum: vel ad papam ⁊ petet eā ſibi conferri: ⁊ per implorationē officij eius faciet poſſeſſorem admoneri ⁊ eā ſibi reſtitui ⁊ confirmari. in ꝑdicto etiā caſu vbi prebenda eſt debita ſi iudex ē competens. vt ſi eſt datus a papa ꝯſueuit actor nō ſolum adiudicare: ſed etiā conferre[a] ⁊ reſtituere: ⁊ q̄nq̄ admittimus has petitiones propter āfract⁹: et circuitus eundi ad executorem vitādos. Nam dicūt quidā q̄ de iure dicta petitio qua petitur ſibi conferri non dꝫ admitti cum ad iudicem non pertineat conferre/ ſed ſnīare. ff. de offi. deleg. ca. ſuper eo. ſed qui defendunt petitionem dicūt q̄ iudex iſte pape corā quo fit petitio fungitur vice iudicis ſententiādo ⁊ ſuccedit in locū executoris ⁊ merito cum enī collatio huius beneficij ad papam ſpectet nō eſt vis vtrum per hunc iudicem pape vel ꝑ alium executorē cōferatur ei cui de iure debet conferri cū per h̄ nulli fiat ꝑiudiciū: ſed in caſu. c. ſup eo. cū papa ibi non intēdit illud cōferre iudex pape ſnīare poterat non cōferre. nec ꝑiudiciū fiet ei ad quē de iure ſpectat collatio. vt ibi dixi. Si ꝟo bñficiū de quo agit non poſſideat ab aliq̄ illoꝝ q̄ dicunt illud tm̄ ſibi debitū non collatū tūc videt q̄ nulla alteri ꝯ alteꝝ actio ꝯpetat ex vi narrationis/ niſi vbi forſā alter alterū impediet q̄minus collationem ſeu ꝯfirmationē: vel inueſtiturā ꝯſeq̄t. vt ſupra de ſimili ipedimento dixi. Alij dicunt q̄ licet nullus illorum qui bñficiū tm̄ de quo agit ſibi debitū dicunt poſſideat ipm/ tñ bñficiū poteſt vnus narratiōe facta ſui iuris ⁊ aduerſarij petere ꝯ aliquos vt declaret idem bñficiū ſibi debitū: ⁊ aduerſario ſilentium ſup eodē iponat. nec tñ iure actionis hoc petet/ ſed ꝑ offm̄ iudicis vt de duobus electis. ſ. dixi. Itē videt q̄ tu qui dicis ꝑbendā tibi debitā non collatam potes facere q̄ denunciet illis q̄ ſimile ius in eadē ꝑbenda dicunt hr̄e vt veniant corā executore vel caplo ad defendendū ius: ſi qd̄ habēt in ipa prebēda ⁊ ſiue veniāt ſiue nō petes eam tibi aſſignari ⁊ alij petant ſimiliter: ⁊ ſuperior aſſignabit eā cui viderit ipaꝫ deberi: ⁊ hec aſſignatio cū fiat cū cāe cognitione ꝑiudicabit eis qui pñtes fuerint vel quib⁹ denunciatū eſt. ff. de re iud. l. ſepe. C. de app. l. q̄ ad ciuilia. Sed forte ꝑdicta denūciatio melius fiet per iudicem cū forte q̄s non teneat aduerſario credere[b]. ar. ff. q̄ eo ꝑ quē fac. erit. l. j. §. j. Sꝫ q̄d ſi plures de eodē bñficio agūt nunq̄d trahant ad eūdem iudicē? R̄n. non videtur q̄ de iure hoc peti poſſit ex quo ſinguli beneficium inſolidum petūt. ff. de libe. cauſa. l. cognitio. §. ſi plures. decens tamen eſt q̄ fiat ⁊ etiā papa hoc conſueuit facere cū petitur hoc ⁊ eſt. ar. ad hoc. ff. de lib. ca. l. ſi pariter. ff. de q̄b. reb. ad eundē iudi. ea. l. j. ⁊ no. ſ. e. c. paſtoralis. Compo.

[a] Text⁹ eſt hodie i clem. auditor. de reſcrip. tñ an illa clemē. pcedat ⁊ locū habeat i auditorib⁹ datis extra curiam ſicut in datis i curia glo. et cardi. ibidem voluerunt q̄ non/ de q̄ per ꝯmo. gulh. de mō. lau. ⁊ an th. de but. ibidē ⁊ late hic ꝑ barb. cōtra glo. tenētem ⁊ adverſ̄os ꝑtē arguētē a nu. q. vſq̄ ad nu. cvj.

[b] Glo. i ſi ho auctētica ele. cām. de elect. card. ⁊ alij. c. cū ꝯungat. ſ. e. ⁊ c. ſane. j. ſ. de offi. delega. vbi q̄b⁹ ſit credēdum.

Litteris.

¶ Nro monitorias] Sꝫ nunq̄d per ſolā monitoriam ius acquirit[c] ar. eſt hic q̄ nō de quo no. ſ. e. c. conſtitutus. Cōpoſt.

[c] Uide hic barb. in notabilib⁹. nu. iiij. ⁊ eūdē. c. conſtitut⁹. ſ. e. n.

Abbatem cogi.

Querit quare non cogit abbas q̄ nō ꝓuidit cū forte plures eccl'ias hēat: pōt ipſe abbas in vna eccl'ia ꝓuidere ⁊ ꝯpelli ꝑ epm̄: vt i alia prouideat ſine offenſa hui⁹ clauſule: niſi ꝓ alio? R̄n. Quidam dicūt q̄ hoc eſt qꝛ ſpeciale mandatū abbatis qd̄ hꝫ in ſuis eccl'ijs derogat gnāli epiſcopi qd̄ habꝫ in ſua dioceſi/ ſed hoc nihil eſt qꝛ ſi epūs habuiſſet mandatū ſpāliu s ad ꝯpellendū abbatē. ad ꝓuidendū in aliqua eccl'ia ſui monaſterij: nō tñ potuiſ-

ſet abbatē ꝑ hoc mandatū qd̄ recepat
compellere ꝓpter clauſulā hic poſitam
niſi pro alio. vñ ſola hec clauſula excu-
ſat abbatē per quā videt ꝙ papa noluit
abbatem grauare in aliqua eccl'iarum
ſui monaſterij. ſublata enī clauſula ipa
non impediret epi cōpulſio propter p̄-
cedens mandatū abbati. Sed pone ꝙ
epiſcopus inuenit in ſua diocceſi vnā ec
cl'iam vbi abbas nudum ius patrona-
tus habꝫ. Nunq̄d pōt epiſcopus ibi ꝓ-
uidere vel compellere abbatē vt proui
deat non obſtāte hac clauſula. Rñ. non
per hoc excuſat abbas. per hanc clau-
ſulam niſi ſolum i eccl'ijs q̄ ſunt de mē-
ſa ſua: vel in quibus ꝓuiſionem habet/
ſed in hoc caueas tibi: qꝛ per hanc for-
mam hic poſitā facias ꝓuideri/ nō pōt
epus cōpellere niſi eos qui ex iure ſuo
poſſunt ꝯferre vel ꝓuidere: ſed ſi epus
hanc formā habeat prouideas. tūc eps
poſſet prouidere in eccl'ijs vbi mona-
ſterium nudū ius patronatus haberet.
vt dixi. non obſtante clauſula niſi pro
alio ⁊c̄. ⁊ hec duplex forma ponit ſeu
diſtinguit: ſi bene attēdas. ibi etiam ſi
facultatis. ⁊ de his formis plene no. ſ.
e.c penul. ¶ Diocceſis.] Nunq̄d ſi mo-
naſterium eſt exemptū venient eccleſie
mōaſterij ſub hac gñalitate. Rñ. ſi mo
naſterium eſt exemptū cū ſuis eccl'ijs.
tunc eccleſie monaſterij non ꝯprehen-
duntur. ĩ. de off. or. c. graue. Si vo mo-
naſteriū eſt exemptū: ſed non cū eccle-
ſijs tūc eccl'ie monaſterij cōprehēdunt
ĩ. de priuil. c. ex ore. vincen. qd̄ dicit vi
cen. poteſt locum habere vbi papa ſcri-
bit ordinario officium eius ſollicitan-
do. vt. d. c. graue. vbi autē ſcribit ſicut
cuilibet extraneo. vt cum mandat ei ꝙ
prouideat alicui romano in ſua diocesi
tunc non video quare non poſſit in ex-
emptis ꝓuidere. Queritur vtrum epi-
ſcopus poſſit in ciuitate prouidere?
Reſpon. non[a]. ſ. e. c. rodulphus. atten
dimus enim in līrijs huiuſmodi ⁊ ſimi
libus verba litterarum. vt. ſ. eo. ca. cau
ſam. et ĩ. eod. ca. cum in multis. ſecus[b]
ſi papa al'as epiſcopi officium ſollici-
taret ad ea que al'as erat facturus epi-
ſcopus. tunc nomine diocceſis ciuitas
continetur. ar. ĩ. de eta. ⁊ qual. c. accepi-
mus. et not. ĩ. de maio. ⁊ ob. c. cum infe-
rior. Compoſtellanus.

a Idem te-
nēt hoſt. ⁊ io.
an. ⁊ panor.
ſ. hic alle. c.
rodulph⁹. ar
chi. ⁊ domi. c.
q̄uis. de p̄b.
li. vi. gl. in. c.
accepim⁹. in
verbo maiori
eccl'ia. ĩ. d eta
te ⁊ q̄li. videa
tur enī glo. i
v̄bo diocceſis.

De excōicato.

¶ Statuta.] Queritur in q̄
contra ſtatuta dicit ſe excōi-
catum? Rñ. qꝛ non competenti admo-
nitione premiſſa. Item quia minus iu-
ſte vel al's ordine iuris non ſeruato: ⁊
hec ſtatuta ſunt. ĩ. de ſentē. excōmunica
tio. c. ſacro. ⁊. c. cum medicinalis.
¶ Obtentis.] De his obtentis que-
ro ſi añ terminum aſſignatum excom-
municatori ad abſoluēdum competen
tem ipm abſoluāt an teneat abſolutio?
Rñ. non tenet quia certam habet for-
mam ⁊ tempus limitatum. ar. ſ. e. c. cū
dilecta. nec ſufficit ꝙ partes conſentiāt
niſi ordinarius etiam ſuper hoc cōmit
tat cum in hoc attendatur forma ſolita
et honor excōicatoris: ſed etiā ſi oēs
partes ⁊ iudices conſentiāt. ſ. ꝙ añ ter-
minum abſoluant non valꝫ[c] abſolutio:
quia cum conditione illius eſt abſolu-
tio mandata. ſ. ſi excōmunicator. ĩ. cer-
tum terminū non abſoluat. vñ ante con
ditionē extantem nulla abſolutio ſibi
competit. ar. ff. de verb. ſig. l. cedere diē
Alij dicunt ꝙ licet abſolutio ab obten-
tis impēſa ſi partes conſentiant ſi excō
municator añ terminū ſibi aſſignatum
dicat obtentis. Ego non abſoluā vos
abſoluatis eum ſi vultis: tūc obtēti poſ
ſunt eū abſoluere ante terminum. ff. de
adul. l. ſi maritus. §. ſi negauerit. Item
qꝛ in manifeſtis nō eſt locus ꝯiecturis
ff. de verbo. ob. l. continuus. §. cū itaq̄ꝫ.
Alij dicunt ꝙ licet dicat excōicator no
lo eum abſoluere añ terminum non poſ
ſunt obtenti abſoluere: qꝛ totum tēpus
cedit excōicatori. Item obtenti nō ha-
bent ſuo iure poteſtatem: ſed a delega-
tis qui eā eis nō crediderunt: niſi ela-
pſo termino. Si tamen ordinari⁹ dice-
ret nolo[d] eum abſoluere: ſed volo ꝙ ob
tenti eum abſoluant: tunc obtēti ratio-
ne verbi volo ꝙ vim commiſſionis ſiue
mandati habet. ff. mand. l. j. poſſunt enī
indubitanter abſoluere. Vincen. dicit
hoc etiam locum habere in delegatis.
Item pone ꝙ excommunicator requi-
ſitus noluit ĩ. terminum abſoluere ⁊ ob
tenti poſt terminū ceperunt anteq̄ꝫ ab-
ſoluerent de iuſtitia excōmunicationis
cognoſcere. an excōicator poſſit abſol-
uere? videt ꝙ nō cū poſt terminū iā ſit

⁊ ibi anth. de
hu. ĩ. de p̄b. c.
ſi. ⁊ glo. j. iun
ctis dictis frā
ciſ. poſt alios
c. j. de re. per-
mu. li. vj.
b Vide gl. in
v̄bo includi.
c. q̄uis. de p̄-
bē. li. vj. que
ꝯpoſt. in hoc
paſſu allegat
⁊ ꝑ hoc dictū
variaſ opinio
nes circa hāc
materiā ꝯcor
dat.

c Huic dicto
formaliter cō
tradicit hoſt.
quē viſus eſt
ſeq̄ antho. de
bu. ꝓ concor-
dia faciūt hic
dicta ꝑ pan.
⁊ barb. āpliſ-
ſime vñ loq̄t
hic anth. hāc
decreta. repe
tēs ⁊ late eā
legis h̄ꝫ card.

d De verbis
volo ⁊ nolo
not. panor.
c. fine litibus
ĩ. de dol. ⁊ cō.
card. ⁊ io. an.
c. prudentiā.
§. ſexta. ĩ. de
of. dele. bal. ĩ
l. ea q̄. C. qñ
⁊ qñ iu. glo. ĩ
c. ij. ĩ. de ſpō.
gl. in. l. poſt-
q̄. C. de pac.
l. filij mater.
ff. ad tertull.
Iaſon. l. q̄ ſe
ꝑris. C. vnde
liber. Mic. re-
dco ad p̄mā
partē bald. c.
ſcaſcitatus. ſ.
eo. ti.

iuriſdictio ad obtentos deuoluta. ar. ꝭ. de offi. deleg. c. licꝫ. Rñ. pōt ordinariꝰ ſemp abſoluere anteq̄ȝ obtenti ꝓnuncient excōmunicatum iniuſte ligatum ⁊ etiam poſt ſñiam ſi partes conſentiant ꝙ ſic probo: qꝛ qñcunqȝ ante abſolutionem conſtat de iuſta excōicatione remittendus eſt excōicatus ad excōicatorem: ꝑ quod apparet ꝙ etiā poſt terminum iuriſdictio remanet penes excōicatorem: ⁊ ita poteſt abſoluere. Nec obſtat ꝙ poſt terminū iuriſdictio deuoluta eſt ad obtentos: qꝛ ⁊ ſi ad ipſos eſt deuoluta tñ non ex toto[a] qm̄ penes excōicatorem remanſit: vt dixi. Alij dicunt ꝙ poſt terminum iuriſdictionem nō habet niſi partes conſentiāt: vel niſi obtēti iuſtam excōicationem pronūcient: ⁊ ſic partes ad excōicatorem remittant pro mandato recipiēdo qđ facere debent ꝭ. de offi. deleg. c. prudentiam. in fin. Itē quid faciet excōicator ad quem remittitur excōicatus. Rñ. ſi credat ſe iuſte excōicaſſe non abſoluat ſed ad obtentos remittat: qꝛ poſtea remittatur ad eū pro mandato recipiendo vt dixi: ex quo apparuit iuſte ligatꝰ ſi vero non credit iuſte excōicaſſe / prudenter faciet: ſi eum abſoluat. ¶ Obtētis.] Queritur an hec remiſſio excōicati ad excōmunicatorem locū habeat in ſolis ordinarijs: an etiam in delegatis Rñ. In ordinarijs locum habꝫ diſtinctione non habita ſm quoſdam ſit appellatum vel nō. vt no. ꝭ. de offi. or. c. ad reprimendā. in delegatis autem ita locum habꝫ demū ſi non ſit appellatum ab eis. nam ſi ſit appellatū iuriſdictionem non habent. ꝭ. de offi. deleg. c. paſtoralis. §. propterea. ⁊ ideo nō recurritur ad ipſos. Item vbi a delegato non appellatur ⁊ ſñia eſt ab ipſis lata recurritᷓ infra annum ad ipſos pro abſolutione poſt non ꝭ. de offi. deleg. caplo querēti. ¶ Sine difficultate[b].] Queritᷓ q̄ difficultas remittatur hic? Rñ. iuramētum ⁊ cautiones de ſtando mandatis ꝭ. de reſt. ſpo. c. lr̄as. in fi. quod dicūt ꝙ nihilominus iurare debꝫ ne diſciplina rumpatur. ar. xxiij. q. v. ca. excōicatorum. ¶ Cognitio.] Queritur vtrum ſi excōmunicator reqſitꝰ vt abſoluat ab obtētu poſſint ⁊ debeāt abſoluere querelātē anteq̄ȝ de iuſtitia excōicatiōis coḡſcāt? Reſpondeo poſſunt et dicunt recepta cautione iuratoria ab ipſo de ſtādo mādatis ſi appareat eū iniuſte ligatū ⁊ abſolutione ipenſa: tūc incipiēt ipſi ſoli obtenti de iuſticia excōicatiōis cognoſcere / ⁊ ſi eam iuſtā inueniant remittent q̄relātem ad excōicatorem vt eius mādata recipiat. ꝭ. de offi. deleg. c. prudentiā. ipſum nichilominus in expēſis ⁊ intereſſe condemnādo niſi iuſtus error ipm excuſet: vt. d. c. ſacro. Item quod dixi ꝙ obtenti ante cognitionē cauſe debēt abſoluere verum eſt niſi ꝑ manifeſta offenſa / vel quia rei iudicate non paret eſſet excōicatus: tunc enim ꝑcedere debꝫ emenda abſolutionē. ꝭ. de verb. ſig. c. ex parte[c]. Sed nunquid obtenti poſtq̄ȝ de iuſticia excōmunicationis cognouerūt cognoſcent de cā principali in qua vel occaſione cuius conquerēs fuit excommunicatꝰ? Rñdeo ſiue iuſta cā ſiue iniuſta pronuncietur excōicatio per obtentos: ſi cā iſta erat inter excōicatorem ⁊ excōicatum ⁊ appoſita ſit clauſula conſueta: audias ſi quid remāſerit queſtionis cognoſcent obtēti: nec enim excommunicator in cauſa ſua iudex eēt. C. ne quis in ſua cā. l. j. Si vero clauſula predicta non ſit appoſita nec obtenti procedent cum mādatum nō hēant nec excōicator ī cā ſua iudex eſſet / nec cognoſcent qꝛ ſua eſt cā ⁊ ſic ibitur ad iudicē competentē. Si autem conquerens cauſam cum alio q̄ȝ cum excōicatore hēat corā ipſo excōicatore: tunc ſi non fuit ꝑ conquerentē ab excōicatore appellatū nec dicta clauſula erāt in lr̄is obtentoꝝ debent obtenti ſiue excōicatio fuerit iuſta ſiue iniuſta remittere conquerētem ad excōicatorem qui de cā principali cognoſcat / cum corā eo ſit īcepta. ff. de iud. l. vbi ceptum. Si autē conquerens ab excōicatore appellauerit cognoſcēt obtēti / ſi dictā clauſulā receperint: ꝙ ſi non receperint ⁊ propter iniuſtā excōicationē fuerit appellatum ab excōicatore: ſi obtenti excōicationē iniuſtam ꝓnunciēt cum iā ſit impedimentū appellationis ſublatum ꝓcedet excōicator ī principali ar. ꝭ. de appel. c. poſtremo. Si autē conquerēs nō propter excōicationē iniuſtā ſed ob aliđ appellauerit tūc ſi talis ſit appellatio cui excōicator deferre debeat non ꝓcedet in principali.

[a] Adde qđ ſi ſit voluit archi. in. c. ſi capitu. de ꝯceſ. pb. li. vj. ī verbo ꝯceđ ꝙ ſi canonici q̄ ſi cōtulerūt ꝓbēd ī iſta tēpus ſibi aſſignatū ꝑ executorē pōt illi ꝑ quo mandabat nichilominus poſt tꝑs lapſū cōferre: licꝫ etiam ꝯferre potuiſſent executores ex poteſtate ſibi deuoluta.

[b] Bal. ħ ſpūtat hūc textū ſingularem ī eo ꝙ videtᷓ ꝓbare iudicem id quod ꝑperā geſſit poſſit ſine alia cāe cognitiōe reuocare de q ꝑ eūdē bald. c. ij d. e. ti. ⁊ c. inter q̄ttuor. ꝭ. de maio. ⁊ obe. Do. e. q̄ relā. ꝭ. de elec. tex. in. l. j. ff. ſi muli. ven. nomi. ī ꝑncī. gl. in ꝟbo ſeiꝰ l. minor. ff. de euict. Iaſon poſt bal. in. l. ſi pacto quo. v. notab. C. de pac. ⁊ ſplꝰ per ludo. ro. ex. in ꝑn. cū cōce. d.

[c] Adde ſm doc. textum ⁊ d. e. c. venerabilibus. §. ſecus. de ſentē. excō. li. vj. limita ſm pet. rauē. d. e. c. ex parte hic alleg. in ꝯpēſandis bꝰ qn. ſ. ſatiſfaciēte ꝯſiſtit ī exercitio actꝰ tpalis ſe. ſi ꝯſiſtat ī exercitio actꝰ ſpiritualis quia tunc dꝫ abſolui anteq̄ȝ ſatiſfaciat ne excōicatꝰ attenret actū ſpūalem qđ nota. Item de hac materia vide late ꝑ philip. fr. ī. c. q̄ frōte. ff. quarꝰ ca ſua. ꝭ. de appel.

alloquin procedet.J.de ap.c.cordi.Sed vincen.dicit ꝙ hoc.c. locum habet vbi nõ fuit appellatum/nec de appellatione mẽtio ẽ hita: ſi eñ õ appellatiõe mẽtio hita fuiſſet aliter ꝓcederet.J.de of dele. c.cum contingat.in prin. et.J.de ſẽ.ex cõicationis.c.p tuas. Itẽ ꝗritur an iſti obtẽti recuſari poſſũt? videtur ꝙ nõ cũ certum ſit eis quid eis mãdetur.J.õ ap. c.nouit. Rñ.pñt accuſari ꝑpt cognitionẽ quã hñt:nec ſũt meri executores. vt d.c.nouit. Itẽ ꝗrit an mõach⁹ poſſit litteras ſm formã hui⁹ capl'i ĩpetrare? certe nõ vr danda licẽtia monacho hac occaſione vagandi.J.de ap.c.iij.⁊ hoc ẽ expreſſum[a] in iure.J.de ap. c.cum ſpãli. in fi. Alij aliter intelligunt illud.c.cum ſpeciali.vt ibi not.

SI proponente.

¶ Bñficium] Nunqd ſi modicum habeat bñficium ⁊ de ipſo mẽtionẽ non faciat põt excipi contra lr̃as quas ſup alio obtinẽdo ĩpetrauit? ꝟ videtur ꝙ tales lr̃e nõ valẽt. Itẽ ſi quis modicum habeat bñficiũ illi deſeruire tenetur ⁊ manibus victum ꝗrere debet.xcj.diſt.c.clericus. ⁊ hoc eſt verũ ſi cum fraude vl' malicia de modico mẽtionẽ nõ fecit vt hic.⁊ ar.ꝭ.e.c. ſuper litteris.ĩ fraudem enim fecit iſte ꝙ qui falſo aſſeruit[b] ſe nullum habere: nec poterat de facili ignorãtiam in facto ꝓprio ꝓtẽdere.ff.pro ſuo.l.fi. ⁊. C.de rei vẽd. l.quiſquis.non obſtat.c.clericus.nam ⁊ ſi pro inſufficienti bñficio quis ſeruire debeat:non tamẽ prohibetur ſufficiens ĩpetrare an valeãt lr̃e ſubrepticie? videt hic ꝙ nõ valẽt. Rñ.vt no.ꝭ.e.c.ſup lr̃is.

QUia nonnulli.

¶ Pluribus] queritur an ꝙ hic dicitur ꝙ actor non trahat reũ ad diuerſos iudices ſuper actionibus perſonalibus locum habeat in ſolis delegatis/an etiam locum habeat in duobus ordinarijs vel ĩ ordinario ⁊ delegato? ⁊ dicunt quidam ꝙ ex quo quis conuenit aliquem ſup ꝑſonali actione coram aliquo iudice ordinario vel delegato coram alio etiam ordinario non poteſt cum ſuper alia perſonali actione primo durante iudicio conuenire.cum enim reo qui fauorabilior[c] eſt.ff.de regul.iur.l.fauorabiliores hoc nõ liceat. C.de ſen.⁊ interlo.omni. iudi. autẽt.⁊ conſequenter. multofortius nec actori:cum fauorabiliores ſint rei ⁊c̃.l.fauorabiliores.ff.de regulis iuris. Reſpondeo. intelligo quod hoc dicitur in ſolis delegatis cum de his ſolum hic loquatur.J.c.c. diſpendia ibi lr̃as ⁊c̃.de ordinario[b] non prohibetur nec per hoc ordinariorum iuriſdictio minuatur. Vincen. etiam dicit hoc locum habere in delega.ordinariorum ꝓpter cauſam hic poſitam que commodius ⁊c̃.non obſtante quod obiectum fuit ꝙ reus fauorabilior ẽ ⁊c̃. quia verum ẽ hoc vbi de reo condẽnãdo vel abſoluendo agitur.ff.de act.⁊ obliga.l.arrianus.ſecus vbi de reo conueniendo vel non conueniẽdo tractatur ar.ff. de iud. l.ſi quis intentione.contra reum enim inuentum ẽ remedium autẽtice ⁊ conſequenter.⁊.J.c.diſpẽdia: q: de ipſo preſumitur ꝙ vellet actorẽ impedire ipſum ad alium iudicem trahendo:nec ſic preſumitur in actore vnde ⁊ reus dicitur fugiens.C.de iud.l. properandum. Item cum loquitur hic de perſonalibus nunquid idem eſt in realibus? Reſpon.non Sed quare ẽ aliud in perſonalibus aliud in realibus? Reſpon. ꝙ reales commodius tractantur coram ordinario in cuius territorio res ſunt ſite:non ſic in ꝑſonalibus. Item ne per hoc detur occaſio ꝙ ordinaria iuriſdictio ĩ realibus actionibus minuatur: quia ordinarij plus grauantur ſi extraneus iudex cognoſcat de re in ſuo territorio ſita ꝙ̃ ſi contra perſonam ſibi ſubiectam. Nam cum de re ſui territorij cognoſcat alius iudex grauatur ordinarius in re ⁊ perſona ſibi ſubiecta vbi agitur contra perſonam/⁊ non de re in ſola perſona ſibi ſubiecta grauatur. Item in realibus cõputantur dicte a dioceſi vbi ſunt res.ꝭ. eo.c.dilectus. vnde ſepe contingeret ꝙ non poſſet impetrans omnes actiones reales ſub vno delegato intentare: quia quandoqꝫ oportet res ipſas ſubijci oculis ſicut oportet quandoqꝫ litigatores eſſe vicinos rebus. ff. de cenſi. l forma. Item ⁊ alia eſt cauſa quare aliud ſit in realibus quia vnum de quo hic loquitur frequentius pretextu perſonalium committebatur:et iura[e] ad ea que fre-

a Hec verũ ſm abb.alle. c.cum ſpãli.⁊ philip.frãc.⁊ cardi.alex.c. rephẽſibile J.de appel.cũ a regula ſeu ſtatutis ĩpoſnit aliꝗ certa forma: q: tunc abbas hꝫ.pcedere ſm illã formam nec tũc poſſet appellari niſi modũ excederet voluit ex. ⁊ decio.c. ad noſtrã.⁊.c. õ priore.J. de app.⁊ adde quod voluit bal. allega.c. ad nr̃aꝫ. quẽ ibi ſecut⁹ eſt card.alex.ſ. ꝙ .l abbas ni mis ſeuiat in monachos ꝓñt licite ſine licẽtia aufugere voluit ẽt card.cle.ne i agro.§. ſtaſte.de ſtat. regu.ꝙ i.d. caſu nimie ſeueritatis vl' odij capitalis abbatia i monachos pñt monachi arma tenere poſſũt etiam monachi ea facere ꝗ requirũt licentiã abbatis ea nõ redſita ſi talis abbas ꝯſueuit negare licentiã petitã circa licita ⁊ honeſta ⁊ eũdẽ card. retulerunt ⁊ vident ſequi card.alex. al

b Quia gl. in ver. bo litteras videtur huic dicto cõtradicere: vide hic panor. ſuper allega. gloſ.pro concordia ponentẽ diſtinctionem.

leg.c. ad noſtrã.⁊ decius c.de pote. de appel.

b Quãtũcũqꝫ quis hẽat modicũ bñficiũ tenet de illo mẽtionẽ facere i impetratione alterius aĩs non valeret reſcriptũ.c.ſi motu ꝓpo.de ꝓbẽ. li.vj. licet ſm iura anti ꝗ fuiſſet vera opinio iſta cõ poſt.ſm car. hic.tu de hac materia habuiſti ex.c.cũ adeo ⁊ ibi panor.⁊ ꝑ feli. c.poſtulaſti. ⁊.c.in nr̃a.

c In punctis pro litis ꝯſumendũ eſt ꝓ actore ĩ l medio par õz eẽ vtriuſqꝫ cã in fine fauet iura reo hec voluit glo.uniꝰ cũ allega. ꝑ eã in ꝟbo cũ ꝑtinẽtiis.c.cũ ad ſedẽ.J. de reſti.ſpol.vbi lat⁹ ꝑ doc. ⁊ hec faciunt ꝓ concordia ſequẽtium dubiorum.

e Ideo dicit bart.hic alle. l. nam ad ea. ꝙ de bonis mulierib⁹ nõ eſt facienda lex quia rare ſunt videret tñ idẽ dicẽdũ de villis ꝑ ea ꝗ notat bald. c. quoniam abbas.J. de offi. delegat. vbi dicit ꝙ in quingentis annis vix naſcitur bonus vir.

tius eueniunt adaptantur. l. nam ad ea. ff. de legi. ❡ Nihil habent queſtionis] Queritur quando ſcietur illud quod impetrator contra reum nihil habʒ ꝛ qualiter terminabitur hoc incidēs? Reſpō. porrecto libello impetratoris ꝓclamabit reus ſus ꝯſtitutionis vt ſupſedeatur reſcripto: tunc iudex ſummatim inquiret d̄ iure actoris: ꝛ ſi de facili poteſt repelli actor/ vt quia apparet inſtrumentum ſolutionis/ vel alio modo poteſt liquere de facili locum habet qd̄ hic dicitur al's proceditur cum ſolemnitate ꝛ in fine victus victori condēnabitur in expenſis[a] ar. ff. ad exhib. l. iij. §. ibidem. vicent. ❡ Ad futuras] Queritur quomodo ꝛ quādo ſcietur hoc? Rñ. dato libello actoris ſi conuenitur reus ſup beneficio vel de hereditate quia tempore impetrationis non vacabat poteſt hoc ſciri in multis alijs caſibus. ❡ Per varias] Queritur que iſtarum litterarum debeat caſſari? Reſpon. ꝙ vtreqꝫ reprobate ſunt ſi eis vtet: vtendo eñ ſecūdis reprobat ꝑmas[b] ꝛ perdit primas ꝛ ſcd̄as ſecus ſi non vteretur alijs alio tempore vnde dic traheret Uincē. Item queritur an he littere ſint nulle ipo iure. Reſpond. non. ſed per abuſum ſunt ope exceptionis anullāde vt no ꝫ. e. c. ſuper litteris. ❡ Commodius] Queritur vtrū impetrator qui contra me varias litteras ad diuerſos iudices impetrauit admittatur ſi velit probare ꝙ commodius coram diuerſis iudicib⁹ poſſunt tractari diuerſe perſonales actiones? Rñ. nō ſicut non admittit ꝓbatio mulieris ad poſtulādū: lʒ iproba calphurnia cāʒ dederit ſtatuto ꝙ femina nō poſtularet. ff. de poſtulādo. l. j. §. ſexū. ❡ Eiuſdē ꝓuincie] Quid ſi impetraui lr̄as ꝫ. p. canonicū et multi ſic vocentur. p. nunquid valent littere. argumētū ē hic ꝙ non. Rñ. valet ꝛ mihi erit interp̄tatio d̄ quo. p. ſē tio: in iudicijs enim actoris eſt interpretationē facere in ꝑncipio. ff. de iud. l. ſi ꝗ intentione: ſed in prima actione conſumetur reſcriptum quo ad alios ꝗ nō ſūt citati. ꝫ. e. c. cum in multis. Uincē. Item qd̄ ſi ego ꝛ aduerſarius meus impetrauimus lr̄as conuētionales ad. m. ꝛ. p. canonicos piſſeñ. et ego citem cum per duos qui vocātur. m. ꝛ. p. ꝛ aduerſarius citet me per alios. m. ꝛ. p. queritur que citatio preualeat. Reſpon. vtriqꝫ conuenient vt. ꝫ. e. c. paſtoralis. ꝛ ſi ſibi nō deferant videtur ꝙ ꝑualeat citatio actoris: quia reus ſemper diceret non conſenſi i alios. ar. ff de tribu. l. illud §. j. ꝛ. ff. d̄ eo quod cer. lo. l. non vtiqꝫ. §. damus.

De reſcrip. rub. i. vj.

Cum in multis.

[Quattuor] Quid ſi hec clā ſit in litteris nonnulli homines vel alia conſimilis. Rñ. idē cū ibi ſit eadē ratio. ff. ad. l. acq. l. illud. Quid ſi dicat ſibi dānum datum vel iniuriam illatam per homies alicuius loci? Rñ. idem quia vel conueniet eos quaſi vniuerſitatem[c] ꝛ tunc loco vnius cenſetur vel ſi in illo loco non eſt vniuerſitas nō poterunt per illud reſcriptum conueniri vltra quattuor cum ſit ibi eadē ratio vt dixi. Quid ſi dicatur in litteris cites illos quos talis tibi nominauerit? Rñ. idem quia non poteſt citare vltra quattuor: ſʒ ſi in litteris dicitur cites omnes qui ei ꝫdixerint vl' qui ei moleſtauerint ſuper tali re. Dicūt quidā[d] ꝙ ſecus eēt: ſed non videmus diuerſitatis rationem ꝛ habent locum predicta ꝺm quoſdam niſi mādet plures conueniri vel citari ſuper re indiuiſibili[e] puta dignitate vel prebenda vel in alio caſu. in quo omnes eſſent ad eundem iudicem remittēdi de quo no. ꝫ. e. c. paſtoralis. in gloſ. queritur an contenti? Alij dicunt ꝙ in hoc caſu non citabuntur vel conuenientur vltra quattuor: ſed primum credo verius ꝛ equius: in cauſa vero inquiſitionis[f] ſiue de crimine ſiue de iure inquirat plures ꝙ̄ quattuor citari poſſunt cum hoc ſit de intētione mandatoris. ❡ Primo citatorio] Queritur reſpectu cuius dicatur primum hoc citatorium ꝛ qualiter intelligatur hoc? Reſpond. reſpectu quattuor ſcʒ. a. b. c. d. vnde ſi volo conuenire per generalem clauſulam. quidā alij cum facio citari. a. in generali clauſula contentum exprimere debeo in citatorio nomina aliorum trium quos conuenire volo et cum poſt hanc citationem ſecundo facio citari. Item quando facio primo citari. b. ſimiliter exprimi debent nomina aliorum trium quos volo conuenire. Item eodem mo

a Intellige de expenſis moderatis. c. fine litib⁹. c. cū dilecti. J. de do. ꝛ ꝯtu. c. cū veniſſēt. J. de eo ꝗ mit ti. i poſſ. c. j. J. d̄ ſeqſt. poſ ꝛ fruc. vñ dicit bald. alleg. c. finē. ꝙ ſi qs ꝓmiſerit alicui ſoluere expenſas intelligit de moderat'. card. ſoenā hic dicit intelligi de taxatis p. c. conſtitut⁹. J. de ꝑeti. vbi p doc. facit etiā tex⁹. §. opor tet. i aut'. d̄ iudic. col. vj. vltra vide per inno. abba. philip. frāc. ꝛ alios. in. c. reprehēſibilis de appell. an aūt monach⁹ ꝗ nō hʒ ꝓpꝛiū poſſit ꝯdēnari i expenſis. Itē ꝗd de clericis/ te doce bit bal. alle. c. finē. de do. ꝛ contu.
b Ex his hic colligi ꝙ ceſſante cā non ceſſat effect⁹ vel diſpoſitio qñ plres ſunt cauſe diſtributiue qꝫ ꝗcūꝗ ſuffi cit vel cū cā ceſſans eſt ipulſiua tm̄ gl. i verbo ceſſāte. c. et ſi xp̄s. J. de iureiu. glo. i ver bo periculo. ſi. c. cupientes. i ꝑnci. de elec. li. vj. car di. alex. c. cū ceſſante. J. de appel. feli. c. cū nūci⁹. J. no tab. J. de teſt. abbas c. qm̄ frequēter. §. porro. J. vt li. nō conteſt. di n⁹. de regul. iur. in. c. non debet io. and. ꝛ alij. c. poſt trāſlationem §. ceteꝝ J. de

renū. bald. l. glaſr. C. de epis ꝛ cler. ni ſi eſſet expſſū in tali diſpoſitione ꝙ tali ceſſāte cauſa ceſſaret ꝛ diſpoſitio dominicar. alex. c. neophitus lxj. diſt.
c Clauſula ꝛ quidā alij nō ꝯpꝛehendit vniuerſitatē feli. c. eam te col. xij. vſic ſcd̄a declarano ꝛ bal. c. ſedes. d. eo. ti. domi c. illud. J. de pb. arch. io. and. petr. de anchar. et frā. hic lʒ Inno. hic tenuerit ꝯtrariū quem zenzel. refert domi nus eit ſaluare qñ i referēdo notaret ꝑſona in dignitate ꝯſtituta primū tñ dominū veri⁹ ꝛ cōmunius.
d Uide hic io. an. quē ſequitur petr. de ancha. domi. ꝛ frāc. ꝫ ino. ꝛ ꝯpoſt. hic a chr. tr... it recitantur vide etiā de eis citeo oñ dic op̄poñ io. an. c. dileciis. de excep. ꝛ ſpecu. tt. de ac. §. ſequit. col. ſi. verſi. ex tep. ꝛ ibidem bal. i add. ſi citeo ocū.
e Ueſtitus virtutes ꝑter vſūfructū q̄ diuiſibilis eſt ff. ad leg. fal. l. j. §. ſi vſufruct⁹ arch. ꝫ
f Idē voluit hic inno. io. an. arch. pe. de ancha. ꝛ phil. frāc. hic etiam vide diſtinctionē io. de fant. poſt rā p domi. a ꝗñ diſcedēs videt idē domi. tenere ꝫ

id q hic dr li aliter cũ alle gauerit frãc.

do quando facio primo citari. c. nomi-
na aliorum trium exprimi debent in ci-
tatorio: et ſic de quarto. Nam ſi intelli-
geretur q ex quo i citatorio directo pri
mo ex quattuor contentis ſub clauſula
generali nomina aliorum trium expri-
muntur non ſit neceſſe in citatorijs dire
ctis alijs contẽtis ſub clauſula genera-
li exprimere nomina aliorum contento
rum non eẽt prouiſum contra fraudem
de qua hic loquitur/ quia citatorium pri
mi citati poteſt eſſe multis occultum: et
intentio huius conſtitutionis fuit vt ſci
retur per expſſionẽ predictam quos im
petrator couenire volebat/ quia poſt ex
preſſionem ipſam nõ poteſt impetrator
nõ expreſſos conuenire: quia quantum
ad non expreſſos euaneſcit reſcriptum
ar. š. e. c. paſtoralis. in fin. Sed pone q
cum citatus eſt. a. per clauſulam genera
lem nomina aliorum trium ſunt expreſ-
ſa in citatorio nunquid ſi facio citari eũ
dem. a. in eadem cauſa ſint nomina alio
rum trium exprimenda. Reſpondeo nõ
vnde vocat hic primum citatorium re-
ſpectu aliarum citationum que fiunt ei
dem perſone. q. d. cum primo facio cita
ri vnum de contentis debent aliorum
nomĩa exprimi. Si autem eũdem iterũ
citari facio: tunc non debet aliorum no
mina exprimi vlterius ſed in prima cita
tione cuiuſlibet nomina aliorum debent
exprimi vt ſupra dixi. Item pone q in
primo citatorio non exprimuntur [a] no-
mina vt hic precipitur: nunquid debet
comparere citatus: vel ſi compareat q̃
pena eſt illius qui hanc conſtitutionem
non ſeruat? Rñ. tutius eſt q citatus cõ
pareat: et tunc poteſt petere: vt per ipſaz
citationẽ que ꝯ formam iuris facta ẽ iu
dex eũ ad reſpondẽdũ non artet: et ſi iu-
dex hoc non obſtãte eum compellat ap-
pellet. ar. ſ. de elec. c. bone. poteſt et tali-
ter citatus petere aduerſariũ qui p mi-
nus legitimam citationem eum traxit i
cauſam ſibi condemnari in expenſis. ff.
de iud. l. cum quem. forſitan poteſt hoc
eſſe vbi impetrans nõ ſolum expreſſum
in citatione vult conuenire: ſed et alios
quia tunc debuit hanc conſtitutionem
ſeruare quam ſi non ſeruauit punitur vt
dixi: ſi vero impetrans diceret iudici a-
lios in citatione non feci exprimere: q2
eos non intendo conuenire: vel q2 pro-

a Inno. et ſe li. c. ſedes. š. e. dicit q ſa- tis eſt hãc no minationẽ cõ ſcribi in. q̃no pnciũs.

poſitum mutauit vel cõpoſuit cũ eis tunc
forte nõ incurreret predictas: meliꝰ tñ
iudex feciſſet ſi a principio non citaſſet
vnũ aliorum noibus nõ expſſis/ niſi impe
trans q̃tum ad nõ expreſſos renunciaſ-
ret reſcripto. et hoc ipſũ iudex ad excu-
ſationẽ ſui dz in citatorio exprimere. Sz
qd ſi in lrĩs vnus ſolus vel duo exprimũ
tur et poſtea ſubijcitur clauſula quidem
alij/ nũquid in hoc caſu tenet impetrator
in citatorio primo noiare alios q̃s expreſ
ſos in lrĩs? et videt q nõ: q2 forte nõ itẽ
dit conuenire niſi expſſos: fruſtra ergo no
minabit alios qui nõ hñt aduerſarios
ſz contrariũ videt: q2 forma ꝯſtitutiõis
que oino fraudẽ vult tollere q poſſet cõ
mitti in pluribꝰ couenIendis vult q ex-
primat vel in citatorio ꝓteſtet ſe nolle
alios couenire per clauſulã illã adhuc
etiã fraus cõmitti poſſet cũ hoc nõ eẽt
apud alios publicũ: vnde videtur q re
ſcriptũ taliter impetratũ non valeat ſi
cõtineat clauſulã qdã alij: q̃tũ ad hoc
quin ſemp excipiatur q exprimantur no
mina aliorum: et maxime cum ex forma re
ſcripti impetrãtis q̃litate et negocij põt
attedi: vtrũ alios hẽat aduerſarios q̃s
quos negat et dicit ſe nolle alios cõueni
re/ vt q2 plures dioceſes exprimũtur in
lrĩs et eccleſiaſtica pſona eſt impetrans
que ſuper dictis impetrat vel religioſa
cui cõpetit vel princeps qui defẽdit/ eũ
plures vaſallos hẽat agit ſẽp clauſula
illa gñalis pſumptiue fraudẽ inducit i
caſibus his: et ita videt q ſemp locũ ha
beat exceptio vbi eſt hec clauſula expſ-
ſa pluribꝰ vel paucioribꝰ expſſis in lrĩs
cũ ſemp poſt expſſionẽ q̃ttuor poſſint
couenirI. hodie ſecus videt p cõſti. de.
Alexã. pape q2 per illã cauet q et ſi non
vult niſi vnũ couenire tenet et aliorum no
mina exprimere/ al's citatꝰ expreſſus po-
teſt excipere: q2 ſicut al's preſumitur
fraus in ſimilibus ita et hic cũ clauſula
apponitur: vt nota. š. eo.

Preſenti [b]. Niſi per-
ſonas.] Queritur vtrũ ptes poſſint
renũciare huic exceptioni q̃
per hãc conſtitutionẽ põt opponi ꝯ re-
ſcriptũ ad iudices q̃ nõ ſũt dignitate p
diti nec i eccl'ijs honorabilibꝰ iſtituti?
Rñ. pñt eũ hoc ſit i fauorẽ ptiũ itrodu
ctũ. C. de pact. l. ſi quis in cõſcribendo.

b Hodie nõ hẽmus hanc decretalẽ ſed eius mẽo eſt hodie i.e. ita iurã ulo nuc lo libro vbi erũ plura ad didit bonifa. ad innocen. e Sio. i. ibo prmittẽ quã recitant et ſe- quũt domi. et frãc. e. ſtatu tũ. e. tit. ꝯtra. cõpoſi. hic p finẽ illiꝰ text' q ipſo iure an nullat facta ꝯ illã conſtitu tionem. Que ſtionẽ autẽ ſe querẽt. vide hic p hoſtien. io. and. arch. pe. de anchar. domi. et frãc. poſt alios.

Item pone ꝙ papa ſcribit alicui vocan
do eum ſimplicem clericum nūquid ha
bebit locum hec exceptio? Reſpon. non
ſecus ſi legatus ſcriberet niſi partes cō
ſentirent: quia legatus ſtatuto generali
derogare non poteſt. ī. de pꝛebend. c. di-
lecto. Item quid ſi delegati pape ſubde
legent/nunquid habet locum ꝙ hic di-
citur ꝙ non poſſint minoꝛibus delega-
re? Reſpon. eadem ratio eſt in eis que
ꝛ in legatis eſt. Alij contra quia non ita
de facili: nec ita ſine ſuo periculo dele-
gatus pape poteſt perſonis honoꝛabili
bus committere ſicut papa: ſed pꝛimum
placet[a] quid ſi certus articulus alicui
committatur puta examinatio teſtium
vel vt coꝛam eo fiat lit. conteſtatio ha-
bet ne locum ꝙ hic dicitur? Rñ. non vꝫ
dicit hoc ſignatum eſſe. ī. de offi. de. ſu-
per. §. pꝛimo. Item nunquid oꝛdinarij
hac conſtitutione compꝛehendūtur? Re-
ſpon. non: quia non loquitur de ipſis[b]: ꝛ
pꝛeterea non ſemꝑ habent ſubditos ho
noꝛabiles quibus committant nec ſub-
ditos alterius poſſunt ad recipiendam
commiſſionem compellere. ¶ Honoꝛa
bilibus[c]] Sed quos dicimus honoꝛa-
biles? Reſpon. ſi cathedrales ſunt ſuffi
cit: ſꝫ non ſufficit ꝙ ſint collegiati ſicut
ſunt aliqui in Tuſcia ꝛ Cicilia: ſi tamen
eſſēt plebes vel collegiate eccleſie hono
rabiles pꝛopter honoꝛabilē cetum ꝛ ca-
nonicoꝛum diuitias ꝛ numerum vt ī lō-
bardia eccleſie ſancti dominici ꝛ modi-
ceñ. ꝛ in hiſpania eccleſia aurienſeñ. ſu-
ſtelloneñ. ꝛ vallis alte ſatis ſufficit.
¶ In ciuitatibus] Sed nunquid ſuffi-
cit ciuitatem eſſe epiſcopalem etiam ſi
non ſit magna/ꝛ etiam ſi nō habet peri
tos? Reſpon. ſufficit[d] Alij contra quia
dicunt ceſſare cauſam hic appoſitam. ſ.
niſi haberi poſſit copia peritoꝛum ꝛc.
¶ Locis magnis] Queritur que loca
magna ꝛ inſignia dicantur? Reſpō. ad
communem opinionē pꝛouincie recur-
rendum eſt. ff. de ſuppel. leg. l. labeo. ꝛ ad
arbitrium boni viri. i. iudicis relinquitur
Sed cuius iudicis? Reſpō. eius qui de
cauſa cognoſcit: ꝛ ſic loquitur l. ꝓtinu[9].
ff. de ꝟb. obl. Alij contra quia ſuſpectus eſ
ſet qui contra factum ſuum vellet veni-
re. ar. C. de arb. l. ne in arbitris. ꝛ ſufficit
ꝛ eſt neceſſe ꝙ ſit talis locus ꝙ illi qui
vadunt illuc pꝛo cauſa inueniant ibi ho

a Text[9] foꝛ maliter idem decidit in. §. in nullo alle. c. ſtatutum.

b Vide gl. i verbo cauſe. l ꝑn. ꝛ glo. in ꝟbo vices ſuas. ꝛ ibi phi. frāc. poſt alios doc. alleg. c. ſtatutum.

c Glo. a do cto. appꝛobata alleg. c. ſtatutū. in ꝟbo cathedralis dicit iſtam cō ſtitutionem ſublatam ꝙ ad id ꝙ ꝑmitteret delegati onē ſterrcano nicis collegiate eccle hono rabilis lꝫ nō cathedralis. Inn. hoſt. io. an. archid. et alij dicūt ſufficere ꝙ ſit cathedralis lꝫ ſit pauper hic etiā videas ꝑ archid. io. an. pet. de anch. ꝛ fran. quid dicēdū ſi eccl'ia cathedralis ſit monachalis Itē quid ſi cano nicoꝛum regulariū ꝓ tercia an gardianus fratrum minoꝛum vel pꝛioꝛes alioꝝ mendicātium poſſint dele

ſpitia pꝛo ſe ꝛ euectionibus ſuis/ꝛ neceſ
ſaria ꝛ venalia pꝛo communi pꝛecio. et
ideo cum dicit magna adiecit inſignia
quia aliqua ſunt magna loca: ꝛ tamen
non inueniuntur ibi ꝑdicta: vel cum ma
gna difficultate poſſunt ibi inueniri pꝛe
dicta: ꝛ non eſt locus ydoneus quia nō
ē magnus: nec credimus requiri ꝙ ibi
inueniantur periti: nec hoc dicit hic lit-
tera: ſꝫ ſufficit ꝙ de vicinis locis poſſint
ibi haberi. ¶ Impugne] Sꝫ quid ſi ci-
tatus ad locum non inſignem nō vadit
nunquid tenet excommunicatio contra
ipſum lata vel miſſio in poſſeſſionem?
Reſpon. ſi notoꝛium eſt de loco ꝙ non
eſt inſignis nō tenetur ire[e] citatus: nec
tenet excommunicatio vel miſſio in poſ
ſeſſionem ſi non vadit. hec enim notoꝛia
manifeſta perinde habentur ac ſi coꝛā
iudice fuiſſent pꝛobata. ij. q. i. c. de mani
feſta. ff. qui ſatiſ. cog. §. i. talis enim cita
tio nulla fuit. ff. de fer. l. i. ꝛ ar. ff. de arbi.
l. ſi cum dies. §. ſi arbiter. ſi autem ſit du
bium[f] an ſit locus inſignis tenetur ire
citatus. Alioquin tenet excommunica-
tio ꝛ miſſio in poſſeſſionem. ff. de iud. l. ſi
ꝗs ex. ꝛ. ī. de ap. c. ſi duob[9]. ꝛ hꝫ ē ꝟum niſi
appellaret citat[9]: nā ſi appellaſſꝫ ex hac
cā: ꝗꝛ citat[9] ad locum nō īſignem[g] ꝛ ꝟi
tas ſubſiſtit non tenet excommunicatio
ꝛ iudex qui de appellatione cognoſcet
ex quo inuenerit ꝟam cauſam: ꝛ hoc et
quicquid poſt appellationem factum ē
alioquin confirmabit. hoc idem dicim[9]
vbi quis ad locum notoꝛiū citatur. Itē
pone ꝙ locus ad quem quis citatur nō
eſt inſignis: ſed delegatus habet ſecum
tot peritos ꝙ iudici ꝛ partibus ſuffice-
re poſſunt pꝛo conſilio: nūquid ire tene-
tur? Rñ. non: qꝛ ſic ſtatutum pꝛopꝛ id ꝙ
frequentius accidit: qꝺ. ſ. in talib[9] locis
non ſit copia peritoꝛū. ff. de legi. l. nā ad
ea. Item licet in vno termino habeat
ibi peritos: foꝛte non habebit in alio.
Compoſtella.

Diſpendia. ¶ Perſonales.]
Sed nunquid littere conſer-
uatoꝛum vel pꝛoceſſus per ip
ſas habitus impedirēt litteras in foꝛ-
ma communi obtentas ad alios? Re-
ſpon. non ſiue littere in foꝛma commu-
ni impetrantur ſiue ante ſiue poſt con-
ſeruatoꝛias etiā ſi inter perſonas eaſdē

gari vide domi. c. null[9]. ſ. de elect.

d Idem ꝛꝫ glo. i ꝟbo loci alleg. c. ſtatutū. ꝛ inno. hoſtiē. io. an. archi. pet. de anchar. domi. et frāc. ꝛ latiſſime ꝺ hac materia ꝑ lap. al leg. xxxiij. videatis etiā al leg. doc. ꝓ dictis ſequentib[9] ꝛ maxime io. and. ꝗ dicat dictionem cōmode cum miſterio poſita in alleg. c. ſtatutum ꝗ dictio ſi erat ī hac cōſti.

e Tu hēaſ ꝑ hoſt. xvi. caſus notabiles in ꝗbus citatus nō tenetꝛ ire ad iudicē ꝛ ꝓderunt tibi ꝓ intellec. gl. in. c. cū oꝛ dinē. ꝺ. eo. ti.

f Quis aūt hēat de hoc dubio cognoſcere vid. poſt glo. in ꝟbo copia in. c. ſtatutū ꝑalle. re miſſiue ꝑ pe. de āch. ibidē.

g Quis locus dicaꝛ inſi gnis vltra gl. ꝛ doc. hic vid bal. c. nōnulli. col. ſi. ꝺ. e. ti. car. ꝛ imo. cle. i. de fo. cō pe. ſup gl. in ꝟbo inſignib[9].

impetrantur: q2 conſeruatores nō habēt cognitionem niſi oriatur exceptio aduerſarij. vt nota. ſ. de offi. deleg. ca. ſtatuim⁹. Item qd ſi pendente lite quā ɔtra te moui ſuper actiōe perſonali appellauerim a grauamie mihi illato poſſum ne impetrare in alia cā quam hēo ɔtra te? Rñ. tunc poſſum impetrare litteras ad quecūqꝫ voluero: ⁊ hoc ex eo apparet: q2 ſi quis cōtra eundē coram codē iudice mouit plures perſonales actiones: ⁊ in vna appellet et in alia nō nihilominus coram iudicib⁹ diuerſis proſequetur perſonales actiones contra eūdem: q2 non ſunt ambe principales: ⁊ eſt neceſſe vt locū habeat hec decre. ꝙ ambe ſint principales ⁊ nō appellationes. ¶ Perſonales.] Nunquid[a] idem in realibus? Rñ. nō ⁊ dic. vt not. ſ. c. c. q2 nonnulli. ¶ Ex vero ɔtrium] Nunquid ergo per ſolā impetrationē punitur impetrans in expēſis q̄ ſequūtur? Rñ.[b] non niſi effectus. i. vſus litterarum ſequatur. vt not. ɔ. c. q2 non. ſi vnicis lr̄is tn̄ vtatur valebit ꝓceſſus per eas habitus. ¶ Durāte iudicio.] vtrū ꝙdiu durat cā conuētionis. i. vſqꝫ ad cauſe ipſius cōcluſionem poſſit conuētus recōuenire actorē? videt ꝙ nō poſſit recōuenire: niſi añ litꝫ cōteſtationē: vel ſaltem mox poſt lit. ɔteſt. hoc facit in auť. de exec. §. illud. col. vij? Rñ. hic fuerūt varie opiniones: quidam determinant ꝙ non. Alij aliter dicunt. ſcꝫ ꝙ cauſa conuentionis durāte poteſt ſemper conuētus reconuenire actorem. et de hoc nota. ſ. de mu. peti. c. j.[c] ¶ Valeat.] Queritur ſi non fuit exceptū: nec appellatum contra litteras: an nihilominus proceſſus per eas habitus non valeat? Rñ. non valet[d]: quia ſic eſt hic ſcriptum. Alij contra not. ſ. co. c. ſuper litteris. Item quid ſi ī eo proceſſus ſit habitus ꝙ non pro eo: ſed pro reo ipſo fertur ſententia? Reſpond. nec tūc valet per hanc litteram. Alij contra quia hoc eſt introductum ī odium impetrātis ⁊ fauorem rei. et hoc videtur rationabile. ar. C. de procurat. l. non eo. hic autem certum eſt ꝙ partes poſſunt expreſſe conſentire ꝙ procedatur per tales litteras cum interdictio tribuatur per eas. vt nota. ſ. cod. cap. ceterum. Compoſtellanus.

a Per materia latiſſime tractatur per doct. alleg. c. q2 nōnulli. ſ. e. ⁊ poſt alios doct. late per barb. ſup gl. in verbo pluribus vid. hic hoſt. io. and. arch. petr. do mi. ⁊ frā. qui q̄ſi ampla ē materia multa ſcribūt.

b Dicunt tn̄ hic archid. et domi. ꝙ tales littere ſūt ipſo iure nulle: ideo hic dicit hoſtien. ꝙ ad hoc ꝙ appareat de nullitate opꝫ ꝙ de ī erratiōe cōſtet: de q̄ vide p barb. in viſ. notab. c. ex tenore. ſ. eo. ti. ⁊ ibidem p fell. in ꝑn.

c Vide ibi late p panor. et fel. ⁊ videas ibi p barba. diffuſe verſi. capio aliā partem gloſe l q̄ pendent lex ⁊ prophete que ſunt vba panor. ibidē vbi more ſuo tꝫ ɔ cōem opinio. ⁊ tractat per duo folia.

d Idē barb. c. q2 nōnulli. ſ. e. verſi. venio ad q̄rtū.

e Preſuppone ꝙ q̄ñqꝫ cōſuetudo ſonat l factum nudū. vt. C. de epiſ. audi. l. iij. in fi. C. cōtra ꝺ manu. l. fi. l. anniculus. ff. de vb. ſig. ⁊ ita non ſumit hic: ſed q̄ñqꝫ ſonat ius et ita ſumit hic. ⁊ C. q̄ ſit lon. conſuetu. ⁊ ff. de leg. l. de q̄b⁹. inſtit. de iure natur. gen. et ciuil. §. ex nō ſcripto. ⁊ c. cōſuetudo. j. diſtinc. qꝺ autē

De conſuetudine.[e]
Rubrica.

Conſuetudines. Queritur qualiter cōſuetudo[f] inducatur? Rñ. primo inducitur: quia ſic obtentū fuit ſine cōtradictiōe. inſti. de iur. nat. §. ex nō ſcpto. ff. de leg. l. diuturna. ff. de teſt. l. teſtiū. §. fi. ff. de admini. tu. l. ſi ſine herede. §. penul. C. q̄ ſit long. cōſuetudo. l. j. Itē inducit ſcdo: q2 libelli rimoniaꝝ q̄ cōſuetudini obſtabāt nō q̄ recipiebāt ⁊ ſi recipiebāt iudicabat ſꝫ ɔſuetudinē. ff. de leg. l. ſi interpretatione. ⁊ l. ſequē. ⁊ alleg. l. j. C. que ſit long. conſ. ⁊ vtroqꝫ ꝑdictoꝝ modoꝝ nō ſufficit tn̄ ſemel iudicatū eſſe longo tpe. ſed bis ad minus. C. de epa. aud. l. iij. in fi. xxv. q. ij. c. ita nos. ad min⁹ opꝫ libellū ɔtra talem ɔſuetudinē ꝓpoſitū bis oppoſitū eſſe ⁊ ſperni cū ɔdiceret nō eſſe ɔſuetudinem. ff. de leg. l. cū de cōſuetudine Tertio modo inducit ɔſuetudo: q2 iudicatū eſt ɔſuetudinē eſſe cū ɔdiceret nō eſſe ɔſuetudinē. ff. de leg. l. cū de cōſuetudine: ⁊ hoc vltimo modo videtur ſufficere ſemel iudicatū eſſe ɔſuetudinē: ita ꝙ ſi a tali ſnīa nō fuerit appellatū facit ius inter oēs ɔ reg. C. res inter alios act. nec tenebit aliqs de foro vbi ſic iudicatū eſt ꝓbare ɔſuetudinem: ſꝫ ſufficit ꝓbare ſic iudicatū eſſe. nō ꝙ talis ſnīa ɔſuetudinē inducat ſed inductā declarat. vt in ſeruitute ꝺ2. ff. ſi ſui. vēdi. l. ſicuti. §. diſtant. plus videt ꝙ in hac ɔſuetudine ſic in ɔdictorio iudicio cōfirmata nō requiratur ꝙ ſit ꝓſcripta: licꝫ in ea conſuetudine que per aſſuefactionem ⁊ obſeruantiam hoim inducitur preſcriptio requirat ad hoc ꝙ ius vincat. vt. j. c. c. fi. Alij contra: dicunt enim ꝙ etiam in hoc vltimo caſu cū iudicatur cōſuetudinē eē nō ſufficit ſemel iudicari: niſi p. bis vel pluries iudicet ⁊ niſi poſt tales ſnīas legitima ꝓſcriptio ſubſequat. Eſt autē hoc verū: ꝙ ſi principi vel alij q̄ pōt vt ſic iudicetur legē cōdere placeat: ita in futurū iudicari: tūc ſufficit ſemel ſic iudicatū eē

dictū eſt ꝙ ſonat ius intellige q2 ius ex ea reſultet lꝫ tn̄ ipſa cōſuetudo in facto ſit conſi. al. leg. c. cōſuetudo. j. diſt.

f Proſoius po:cius in. §. ex nō ſcpto. inſti. de iu. na. tu. gent. dicebat quinqꝫ eē neceſſaria ad inducēdā cōſuetudinē p̄mo ꝙ moribus vtentiū ſit introducta vt allega. §. vel maioꝝ ptis populi: vt. l. ſi quis a filio §. fi. ff. de lega. iij. l. ꝙ nia loꝝ. ff. ad municipa. Scdo requiritur ꝙ ſit ɔtinuata diuturnitate tēporis. l. decē annoꝝ vt gl. in vbo inueterata. l. de quib⁹. ff. de legi. Tertio reqritur frequētia actuū. l. an in toto. C. ꝺ edifi. pua. Quarto reqritur ꝙ talis cōſuetudo ſit introducta nō errore ſꝫ ratione alr̄ eēt corruptela. j. e. c. fi. et l. qꝺ non rōe. ff. de legibus. Quinto ꝙ ſit ius nō ſcriptū niſi forte talis ɔſuetudo repertatur ſcripta ad futurā memoriā. vt. l. ɔtrahit. ff. de pigno. qualit tamē iſta intelligātur ⁊ de materia vide copioſe p ang. ⁊ io. fab. in alleg. § ex non ſcripto. ⁊ p card. alex. c. cōſuetudo. j. diſt. ⁊ p doc. h̄ ſcrib. ⁊ notabilr̄ p mari. ſozi. cō. fi. vij. Rñ. circa ſecūdā. vltra hec adue

nec preſcriptio requiritur in ꝯſuetudi-
ne taliter cõfirmata. Item queritꝰ q̃to
tp̃e preſcribitꝰ ꝯſuetudo? R̃n. vt .ſ. eo .c.
fi. Sed videtꝰ ꝙ ſufficiat ſemel iudica-
tum eſſe .ſ. de re iud. c. in cauſis. C. de le.
l. fi. R̃n. illa ſpãliter loquũtur in papa
et iperatore. Item qꝛ cũ lex de q̃bus.
ff. de leg. velle videatur ꝙ in ꝯſuetudie
ſit attẽdendũ precipue ꝙ obtineat i cõ-
tradictorio iudicio: ⁊ id nõ req̃ratur .ſ.
e. c. fi. ſed ſolum ibi req̃ratur ꝙ ſit rõna-
bilis ⁊ ꝑſcripta. Queritꝰ de qua ꝯſuetu-
dine lex ip̃a ⁊ decreta intelligantꝰ? R̃n.
lex intelligitur de ꝯſuetudine q̃ attendi-
tur circa factum ſeu ꝓceſſum iudicis: ⁊
etiam de illa q̃ attenditꝰ circa geſta ho-
minum cõitatis alicuiꝰ ciuitatis caſtri
vel terre: non autẽ intelligitur de illa q̃
attenditꝰ circa priuatũ ius aliquorũ: qꝛ
ſine iudice ⁊ iudicio põt quis vſu ⁊ cõ-
ſuetudine ius acq̃rere. vt .ſ. de cã poſſe.
c. cũ eccl̃ia. ⁊ facit bene .ſ. de verb. ſig. c.
abbate. vbi nõ valuit allegatio ꝙ ꝯſue-
tudo q̃ circa ius monaſterij ſancti ber-
tini attendebatꝰ ſcꝫ ꝙ de illo aſſumeretꝰ
abbas altraceñ. nõ obtinuerat in cõtra-
dictorio iudicio: ⁊ de hac cõſuetudine
intelligitur ꝑdicta decre .ſ. e. c. fin. de h̃
autẽ triplici genere ꝯſuetudinis plenꝰ
dicã .ſ. e. c. fi. Item q̃ritur an extraneꝰ [a]
aſtringatur cõſuetudini loci vbi cõtra-
xit vel deliquit? R̃n. ſic. ff. de euict. l. ſi
fundus. viij. diſt c. j. tamẽ ſi enormiter
lederetur ex̃neus reſtitueretur ex clau-
ſula gñali. ff. de in integ. reſt. l. j. Itẽ q̃ri-
tur quid ſi alia ſit iudicis alia litigãtiũ
occaſione fori vel loci: an iudex ſuam
vel litigantium potius ſeruabit conſue-
tudinem? R̃n. dicᵇ litigantium .ſ. de eo
qui mit. in poſſeſ. c. cum veniſſet. in autꝰ.
de appel. col. viij. circa ꝑnc. Sed cõtra
.ſ. de re iud. c. cum cauſa. illud ideo: qꝛ
conſuetudo laicorumᶜ nõ potuit eccle-
ſiam ligare. j. diſt. c. j. ⁊ quia erat in gra-
uamen eccleſiarum. vnde non valet vt
hoc. c. Item queritur de iudice ap.ᵈ cu-
ius iudicis ſiue fori vel loci ſeruabit cõ-
ſuetudinem? R̃n. In iſtis certa regula
dari non poteſt. nam aliquando ſerua-
bit cõſuetudinem iudicis a quo appel-
latum eſt. vt ſi iudex a quo appellatum
fuit aliquid ſtatuit vel fecit ratione cõ-
ſuetudinis fori ſui vꝰl loci / hoc iudex ap-
pellationis etiam pretextu ſue ſpecia-
lis conſuetudinis nõ reuocabit: ſed po-
tius iudex a quo appellatum eſt cõſue-
tudinem ſequetur .ſ. de teſta. c. rainutiꝰ
.ſ. de eo qui mit. in poſſeſſ. c. cum veniſ-
ſent. ⁊ arg. in autꝰ. vt cũ de app. cog. cir-
ca princi. col. viij. ⁊ viij. diſt. c. qui ꝯtra
aliquãdo iudex appellationis conſue-
tudinem ſui fori ſequetur. vt ſi eſt cõſue-
tudo ſui fori ꝙ teſtes qui i cauſa appel-
lationis producendi ſunt in aliã ciuita-
tem cã ferendi teſtimonij euocẽtur: tũc
certe conſuetudinẽ ſui fori ſequetur. ff.
de teſti. l. teſtiũ. in fi. et idem crederẽ in
alia conſuetudine. vt ſi ſit conſuetudo
ibi ꝙ libellus i cauſa appel. citra certã
q̃ntitatem non detur ⁊ ſimilibus. de qui-
bus idem iudicium eſt habendum .ſ. de
elect. dudum. ij. Aliquando vero ſeque-
tur conſuetudinem loci vbi cõtractum
eſt. ff. de euict. l. ſi fundus. ⁊ eodem mo-
do iudex cauſe principalis ſequi debet
cõſuetudinem ſui fori ⁊ loci vbi cõtra-
ctum ẽ. ſi corã eo fuerit alleg. .ſ. de in in-
teg. reſt. c. conſtitutus. et in iuribꝰ que
allegãtur. vnde q̃ntum ad ꝯſuetudinis
obſeruationẽ paruã aut nullam differẽ-
tiam video inter iudicẽ appellationis:
⁊ iudicem ꝑncipalis cauſe: niſi in hoc
qð dixi. ꝙ ſi iudex cauſe ꝑncipalis ſm
ſui fori vel loci conſuetudinẽ iudicauit
iudex appellationis nõ reuocabit etiã
pretextu ſue ꝯſuetudinis vel iuris cõis
et iſta cõſuetudo iudicis cauſe ꝑncipa-
lis conſuetudini iudi. appellationis ꝑ-
fertur i hoc caſu: ⁊ ſic põt intelligi. xij.
diſt. c. illud. ⁊ ibi. de hoc not. per io. ⁊ b.
Sed quid de iudice delegatoᵉ quã cõ-
ſuetudinem ſeq̃tur? R̃n. quidam dicũt
ꝙ procedet ſm cõſuetudinem loci vbi
iudicauit. viij. diſt. c. qui contra. ⁊ ꝑd.
l. teſtiũ. Alij dicunt ꝙ procedet ſm ꝯſti-
tutionem principis qui cãm delegauit.
xj. diſt. c. vlti. Item delegatus non ſua
ſed delegantis vice fungitꝰ. vt. ff. de of-
fi. eius cui mand. eſt iuriſd. l. ſi pretor.
Alij dicũt ꝙ ꝓcedet ſm ꝯſuetudinẽ rei
cũ actor forũ rei ſequatꝰ .ſ. de for. ꝯpc. c.

te ad vnũ cir-
ca materiam
nã qð vulga-
riter dꝰ ꝯſue-
tudinẽ indu-
ci ꝯſenſu intel-
ligitꝰ de ꝯ. ſu-
babiliũ ad ꝑ-
ſtãdũ ipſum
ꝯſenſũ nõ au-
tẽ de cõſenſu
mulierꝫ que
cõſuetudinẽ
nõ põt intro-
ducere. Iudo.
roma. ſingu.
xliij. barb. .ſ. c.
fi. ⁊ mart. lo-
ꝛi. alleg. ꝯſil.
an aũt ſcꝑtu-
ra ſit neceſſa-
ria ad iducẽ-
dã ꝯſuetudi-
nẽ poteris vi-
dere ꝑ feli. in
rubꝛ. ð. de cõ-
ſtitu.

a Sup hoc
vide bar. ⁊ io.
fab. l. l. cũctos
ꝓplos. C. ð ſũ.
ma tri. ⁊ fi. ca-
th. card. alex.
c. q̃ ꝯ. viij. di-
ſtinc. vbi vult
ꝙ extraneus
dꝫ ſe ꝯformã-
re ꝯſuetudini
loci vbi ſcĩue-
rit talẽ cõ-
ſuetudinẽ ſer-
uare q̃ ad ie-
iunia facit. c.
illa. xij. diſt. ⁊
idẽ videt ſen-
tire card. .ſ. e.
c. fi. referens
ſca Ambroſ.
cum venio ro-
mã ⁊c. Adde
etiã gloſ. quã
reputabat ſin-
gularẽ in ꝟbo
ſepeliat. c. pla-
cuit. xvj. q. j.
q̃ vult ꝙ is q̃
delinq̃t in alie-
na parochia
pniã recipiet
a ꝓpo ſacer-
dote nõ ab il-
lo i cuiꝰ terri-
torio delinq̃t
qð not.
b Attẽde qꝛ
ſi doctor hꝫ
iudicare inter
ſcholares: tũc
ſeruabit ius ⁊
iudicabit ſm
ius nõ ſꝫ ſta-
tuta vel ꝯſue-
tudi. ð arch.
c. romana. §.
porro. de ſen.
excõic. lib. vj.

ſpec. tit. de cõ-
ſti. ꝟſi. ⁊ ſunt
hec l argumẽ-
tũ li. iiij.
c Uide abb.
c. que leccla-
rũ iꝑm ⁊ ali-
os. c. eccleſia
ſcẽ marie. ð.
de ꝯſti. bart.
i repe. l. de q̃-
bꝰ. ff. de legi.
circa finẽ ꝟſi.
q̃ro etiã. ⁊ bar-
ba. ⁊ hoſt. h̃.
d Uide hic
doc. ⁊ .ſ. e. ſi.
car. e. raynu-
dꝰ. .ſ. de teſta.
io. fab. l. l. cũ-
ctos ꝓplos.
C. de ſũ. tri. ⁊
ibidẽ bal. ad-
de ꝙ inno. et
bal. c. ſi. ð fer.
volunt ꝙ iu-
dex dꝫ dare
ferias loci vbi
de cã cogno-
ſcit: vide etiã
auth. de iud.
c. ꝙ clericis. ſ.
de for. cõpet.
e Io. fab. in
l. cunctos po-
ꝓlos. C. ð ſũ.
tri. ꝟſi. q̃d de
delegato di-
ſtinguit: qꝛ ſi
ſit datꝰ dele-
gatꝰ ad iq̃rẽ-
dũ ⁊ reportã-
dũ ſeruat q̃
ad ordinatio-
nẽ litis ſtilũ
curie cui re-
ferre hꝫ cũ eiꝰ
offõ ſugatur.
Si aũt datus
ſit ad diffinie-
dum ⁊ cogno-
ſcẽdũ ſi ab or-
dinario ſeruet
eius ſtilũ: ſi a
principe ius
ſcꝑtũ q̃ dicta
michi multũ
placent ⁊ mo-
ueor qꝛ id dꝫ
mouere iudi-
cẽ delegatũ
qð hꝫ moue-
re delegantẽ
c. ſup litis. ð.
de reſcrip. et
ad hoc facit
qð no. bal. in
autꝰ. ſi de litigãtiũ vit. no. C. de epiſ. aud. quẽ refert ⁊ ſeqꝛ Iaſõ. i
l. ⁊ ſi ꝑtor. ij. nõ. ff. ð offi. eiꝰ cui mãd. ẽ iuriſ. ꝙ vcꝫ ſi ep̃o delegetꝰ
cã a laico ñ ad papã ſꝫ ad ſeclarẽ iudicẽ eſt appellãdũ: facit et di-
ctũ barb. h̃. ꝟſ. et iſtis eliciꝰ. ſ. ꝙ vt i mãdatꝰ a ꝑncipe cã decidi ſm
ius itelligitꝰ de iure ſcꝑto ⁊ cõi qð ius cõe ꝑnceps hꝫ i ſcrinio ⁊ cetero
rũ ignarꝰ ꝯſuetudis. c. j. ð ꝯſti. li. vj. ſi ꝟo idẽ mãdetꝰ a regẽtibꝰ cita
eẽ itelligitꝰ ẽt ð iuꝛ ꝯſuetudiario ⁊ de ſtatu: ſ h̃ tñ videat ino. q̃ ꝟolu-
erit ⁊ io. and ⁊ barb. verſicul. tangit etiam. ⁊ cardi. .ſ. eo. c. ſi. q. l.
cum concordantijs per eos inductis.

cũ ſit: ⁊ qꝛ reus fauorabilioꝛ eſt ꝙ̃ actoꝛ ff. de act. ⁊ obl. l. arrianus. Alij dicũt ꝙ ſi partes ſponte iuriſdictioni alicui⁹ ſe ſubijciãt ⁊ ſponte petãt iudices delegatos ꝙ tũc ꝓcedendũ ſit ſm ꝯſuetudinẽ delegantis. ar. xxxij. q. ij. c. hoꝛrendũ. Si ṽo inuitis dat⁹ eſt iudex: tunc ꝓcedendũ ſm oꝛdinẽ litigantiũ: ⁊ rei pcipue. ſed certe ſi bene attendas modica vel nulla eſt differentia ꝗ̃tum ad obſeruationem cõſuetudinis inter delegatũ ⁊ oꝛdinariũ. Dic ḡ vt de oꝛdinario. ſ. dixi. ſimiliter delegatus aliquando ſeruabit cõſuetudinẽ loci vbi aliqd geſtũ eſt vt pred. l. ſi fund⁹: aliqñ ſeruabit cõſuetudinem loci vbi iudicat. vt in. l. teſtiũ. aliqñ ſequeꝶ conſuetudinem iudicis a quo appellatũ eſt ſi cã appellationis ſibi fuerit delegata. vt. ſ. dixi. Nec obſtat ꝙ dictũ eſt ꝙ delegatus fungiꝶ vice delegãtis: qꝛ illud eſt verũ quo ad auctoꝛitatem: nõ quo ad ꝯſuetudinem. Nam ⁊ delegãs nõ ſuam: ſed delegati vel loci vbi contractũ eſt mãdat ſeruari cõſuetudinẽ. vt pꝛcal. c. cũ veniſſent. ⁊. j. de in integ. reſt. c. conſtitut⁹. Item ꝙ quidam dicũt litigantiũ ⁊ maxĩe rei cõſuetudinẽ obſeruandã qꝺ multũ nõ eſt iuri conſonũ. Nam aut loquitur de conſuetudine q̃ attendiꝶ circa ius ꝓ|ua tũ aliquoꝝ. vt ꝙ electioni interfuit aut per fundũ vicini aquã ducant. vt. C. de ſeruit. l. ij. ⁊ tunc inter reũ ⁊ actoꝛem nõ eſt differentia: qꝛ vtriuſqꝫ ius ſiue ꝯſuetudinem quicũqꝫ iudex ſ̃uabit. Aut loqtur de ea q̃ cõiter attenditur circa geſta hominũ alicui⁹ ciuitatis/caſtri/vel terre: vtpote ꝙ certo modo caueatur ꝺ̃ euict. vt in. l. ſi fund⁹. vel in fundo alieno lapides cedãtur. vt. ff. cõmunia pꝺ. l. venditoꝛ. §. ſi ꝯſtat. ⁊ tunc nihil eſt dicere ꝙ ſeruet ꝯſuetudinẽ litigantiũ: qꝛ hec cõſuetudo nõ eſt litigantiũ ſed loci vel terre: vel hoim ibi habitantiũ: nec in hoc caſu conſuetudo rei magis ſeruatur ꝙ̃ actoꝛis. Aut loqtur de cõſuetudine que attenditur circa factum iudicis vel ꝓceſſum: ⁊ tunc iſta conſuetudo non dicitur litigantiũ: ſed foꝛi ⁊ iudicis: et ita in actoꝛe ſicut in reo ſeruatur. vt in exẽplo predicte. l. teſtiũ. Sed cum[a] dicimus loci vel terre conſuetudinem obſeruandam. nũquid hoc intelligitur de conſuetudine caſtri ſeu ciuitatis/vel dioceſis/vel prouincie ſiue regni? Rñ. ꝙ pꝛimo attendẽda eſt conſuetudo ciuitatis: vel caſtri: ſiue ville. vt in pred. l. venditoꝛ. ⁊. C. q̃ ſit long. cõſue. l. j. ff. de admi. tut. l. ſine herede. al's eſt. l. damnũ. j. de in integ. reſt. c. conſtitutus. ⁊ ẽ ratio: qꝛ ſicut ibidem iuri cõmuni pꝛeiudicaꝶ: vt pꝛedixi: ita alij cõſuetudinem regni vel prouĩcie. Si hec vero non inueniaꝶ ſcꝺo attenditur conſuetudo dioceſis. j. de offi. arch. c. dilecto. Tertio attenditur ꝯſuetudo ꝓuincie. vt dicta. l. teſtiũ. Quarto attẽditur cõſuetudo regni vel prouinciarũ vicinarum. j. e. c. cum olim. j. de cẽſ. c. ſuper eo. ff. de vſu. l. j. Quinto attenditur conſuetudo romana. ff. de leg. l. de quibus. xj. di. c. ſi. Item cum ꝯ ius per conſuetudinem contrariam venire liceat. nunquid ita venire licet contra preceptũ? Rñ.[b] Si tale ſit preceptũ ꝙ contra idẽ non liceat ſine peccato legem ſtatuere: ſic nec per conſuetudinem licet contra ipm venire. in talib⁹ enim diuturnitas tempoꝛis non diminuit peccatum: ſed auget. xxxij. q. v. c. flagitia: al's ſicut ꝯ legem: ſic contra p̃ceptum liceꝫ ire.

Ex litteris. ¶ Poſſeſſionis.]

Queritur quare hic queraꝶ poſſeſſio ſine apphẽſione rei contra id ꝙ habes. ff. de acquir. poſſeſſ. l. ꝗ̃admodum? Reſpon. hoc facit conſuetudo[c] ⁊ valet ad ea q̃ not. j. de reſt. ſpo. c. cũ veniſſes. Item per inſtallationem/per funes campanarum/per inſtitutionem/per pannos altaris. queriꝶ poſſeſſio per conſuetudinẽ: nec de hoc mireris qm̃ poſſeſſio plurimũ iuris habet. vt. j. de conceſſ. pꝛben. c. cum noſtris vel dic ꝙ ſpeciale eſt fauoꝛe eccleſie ꝙ ſine apprehenſione rei poſſeſſio acquiratur ſicut ſine traditione dominiũ. C. de ſacro ſanc. eccl. l. vt inter diuinũ. ¶ Poſſeſſionis.] Sed cum per ſcotationem detur poſſeſſio: nunquid per inueſtiturã ſil'r no. j. de his que ſi. a maio. p. cap. c. ex oꝛe. ⁊. j. de elec. c. trãſmiſſã.

Ad noſtrã. ¶ Cõſuetudinẽ.]

Sed queritur quare hic reprehenditur hec cõſuetudo? Reſpond. quia contra bonos moꝛes erat ꝙ alius ꝙ̃ iudex[d] ferat ſentẽtiam.

a Anth. de heṛ. [?] 10. and. ⁊ barb. hic hũc allegando videntur eius opinionem ſeq̃ ⁊ idẽ car. alex. c. illud. xij. diſt. ⁊ qꝛ p hos docto. ia ſ̃ aperiꝶ hec materia ideo alibi non remitto.

b Pro intelligẽtia hui⁹ dicti potes h̃ videre doc. ⁊. j. e. c. ſi. ⁊ adde not. p eos. c. nã concupiſcentiã. s. de ꝯſti. gl. ⁊ doct. i. c. ꝓpoſuit. j. de ꝯceſ. pꝛb. gl. et doct. i. c. a nobis. j. de deci. barba. ṽo hic diſtinguit aut lex eſt ꝓhibitoꝛia ⁊ puniſtoꝛia ⁊ nullo caſu reperiꝶ ꝯmiſſũ id qꝺ ꝓhibet ⁊ tũc non valet conſuetudo vt iſta ꝯtrã in ꝓuñ ſicut illo non meccaberis et q̃ infert noꝛãdũ ꝙ ſi ſtatutũ permittat mulierẽ hãtẽ ipugne offẽdi nõ eẽ poterit adulterari cũ adultero ſit adeo malum ꝙ ex nulla cã põt iuſtificari. c. ⁊ ſi xp̃o. j. de iureiur. Aut eſt tale qꝺ ꝓhibitũ quod aliqñ reperitur ꝯmiſſũ et tũc põt induci ꝯſuetudo contra talẽ ꝓhibitionẽ ſicut i illo non occides nã valet ꝯſuetudo ꝙ bannitus poſſet impune occidi. l. iij. §. trãſfugas. ff. de cap. dimi. vnde poſſet ſuſtentari conſuetudo que dicitur vigere in britãnia ꝙ pro furto quinqꝫ ſolidoꝝ deberet fur laqueo ſuſpendi ⁊ facit in argu. §. ſi de quinqꝫ ſolidos de pace teneñ. in vſibus feudo.

c Licꝫ bal. in. l. j. C. communia de le. ver. l. ſed nũquid dixerit conſuetudinem nõ poſſe trãſferre poſſeſſionẽ quẽ hic videtur ſequi Panoꝛ. ipſe tamẽ cõtrarium tenuit. ſ. in rubr. ⁊ in. l. fin. C. de ſacroſanc. eccle. ⁊ in. l. de quibus. ff. de leg. ⁊ in. l. traditionib⁹. C. de pact. et ad hec allegat bar. textũ ſingularem in. l. raptores C. de epiſcop. ⁊ cleri. Adde tex. in. c. conſiglis. j. de dolo ⁊ contum. ibi per doct. ⁊ hic ad longum.

d Licet conſuetudo non poſſit facere ꝙ ſententia a non ſuo iudice lata valeat vt hic. ⁊. j. de iudic. c. at ſi clerici. non tamen intelligas negari quin conſuetudo poſſit dare iuriſdictionem. j. de foro compet. c. cum contingat. j. de offi. oꝛdin. c. cum ab eccleſiarũ ix. q. iij. c. conqueſtus. et. l. viros. C. de re diuer. offic.

et ꝙ rñſio conſiliariorum habeatur pro ſententia. C. de ſent. ex pi. recit. l. j. ⁊. ij. ⁊ .ſ. de iud. c. at ſi. Sʒ cum per alium quis ſententiam recitare non poſſit niſi ſit illuſtris: vt in. l. preal[l]eg. quid facient in ferendis ſententijs poteſtates illiterati? Reſpon. cauſas ciuiles delegare poſſūt cum ordinariam habeāt iuriſdictionē i criālib⁹ bñ poſſunt dicere abſoluo vel ꝯdēno. ar. C. de iudi. l. penul. ⁊ in aut. de iud. §. j. vł forte ſunt ð illuſtrib⁹ ⁊ ideo p aliū recitare pñt vt dixi. ſ.

Quanto. ¶ Neceſſitatem] Queritur quare ſacramentū eucharistie non ſit in neceſſitate ab heretico ſumendum: ſacramentum vero baptiſmi ⁊ penitētie ſumi poſſunt. habes in glo. communi. xxiiij. q. j. c. ſi quē forte. ⁊ de penit. diſt. j. c. quem penitet. Sʒ nunquid in neceſſitate poteſt excommunicat⁹ abſolui a laico [a]? videtur ꝙ ſic de conſe. diſt. iiij. c. ſanctum. ſed illud. c. videtur loqui de recōciliatione que fit p confeſſionē non de illa que fit per abſolutionem ab excommunicatione quā non niſi epiſcopus vel ſacerdos vel aliquis eorum vice fūgatur vt archidiaconus ⁊ ſimiles concedere poſſunt .ſ. de ſenten. excommuni. c. nuper. in fi. ⁊ idem videtur in qualibet abſolutiōe vł reconciliatione ſpirituali cum hoc pendeat a poteſtate clauium que non cadit i laicū. xx. diſt in. §. j. ⁊. xcvj. diſti. c. cum ad verum. excipimus ab his abſolutionem que fit in baptiſmo etiam per laicū propter neceſſitatem. d. c. quem penitet. ¶ Neceſſario ſubeat] Sed cum ſacerdotes ſimplices non conferant caracterem ſacramenti criſmatis vt ibi habetur ⁊ ar. lxviij. diſt. c. quamuis. nunquid ex delegatiōe pape hoc poſſūt? omnes enim concordant ꝙ ex delegatione epiſcoporum ſacerdotes hoc non poſſunt de papa etiam dicit Ian. ꝙ non poteſt hoc laico [b] demandare Silueſter vero dicit ꝙ ex delegatione pape ⁊ adminiculo habiti ſacramenti quilibet tam clericus ꝗ̄ laicus poteſt conferre ꝗcq̄d hʒ qð nō hʒ miniſe. arg. j. q. vij. c. daibertum. Rñ. qð ſilueſter dixit ſaltem ꝙ preſbitero papa poſſit hoc committere ſatis credo. Sed pone ꝙ papa commiſit preſbitero poteſtatem criſmādi poſtea reuocauit preſbiter: nihilomin⁹ poſtea criſma cōfert: cōfert ne caracterē ſacramēti. Rñdeo nihil agit: ſed ſi papa prohiberet epiſcopo ne criſmaret tunc epiſcopus criſmando poteſt conferre caracterem [c]. Ratio ē diuerſitatis: quia epiſcopus hoc poteſt ex officio ⁊ ordine ſacerdos alius ex delegatione et adminiculo ſacramēti habiti: ergo ſublato mādato ſacerdos nihil agit. ſed licet papa poſſit epiſcopo prohibere ne criſmet ⁊ ſacerdoti ne baptiſet: i ħ tñ nō valet ꝓhibitio ꝙ nō teneat ſacramēti collatio niſi forte ſup ħ ꝯſtitutionē faceret gñalē qð poſſet cū videaꝛ pape diuinit⁹ data poteſtas q̄ ē qðcūq̧ ligaueris ⁊c.

Cum inter. ¶ Interdictū generale] Queritur quod interdictum dicitur gñale ⁊ quod particulare? Reſpon. vt no. .ſ. de verbo. ſign. cum in partib⁹. ¶ Licitum] Quid ſi ad tempus ſuſpenditur interdictū nūquid poteſt iterum appellari vt interdictum releuetur? Reſpon. non quia licet interdicto ſuſpenſo poſſit ibi de gratia celebrari [d] diuia / eccl'ia tamē remanet interdicta .ſ. de priuileg. c. cum ⁊ plantare. §. templarij. nec enim tempore ſuſpenſionis interdicti elapſo nouum ponitur interdictum: ſʒ primum durat ar. ff. de preca. l. ſed ſi manente. ⁊. ff. de pecul. l. peculium. §. ſi eis. ¶ Duximus irritandum] Queritur quomodo eſt hoc quia licet tantum ageretur ad obſeruantiam interdicti: tamen papa irritat conſuetudinem ad quam actum nō erat cōtra id quod ē .ſ. ð ſimo. c. licet hely. Reſpon. Cum conſuetudo eēt notorie [e] mala vt hic dicitur ⁊ domini pape ſit extirpare vitia .ſ. de his que fi. a pla. ſine cōſ. cap. c. quanto. ⁊ .ſ. de inſti. c. ex frequentibus. non debuit expectare ꝙ ageretur ad id ne ſuper eo quod erat notorium ð iure partes laboribus ⁊ expenſis grauarentur inutiliter. ij. q. j. c. de manifeſta. ſed quandocumq̧ ei innotuit debet illam reuocare. xxxiiij. q. iij. c. ecce. ⁊ facit C. de ſacroſanctis eccleſijs. l. omni in-

a De hac materia ⁊ an ꝯs poſſit ꝯfiteri laico. vi. glo. i ħo pterea .ſ. de off. ord. c. paſtoralis. §. preterea glo. j. c. veniēs. ſ. de tranſa. ſ. o. in ħo nō potuerit. c. s nobis. ij. ſ. de ſen. ex cōic. glo. fi. c. ſi epo. de peni. ⁊ remiſ. li. vj. ⁊ late per doc. in locis ꝓal. Adde tñ ꝙ feli. i alle. c. paſtoralis. dicit tal'ē laicū. ut ꝯs ꝯfitetur nō obligari ad celādū ſibi reuela: a in tali ꝯfeſſione ſub pena. c. oīs vtriuſq̧ .ſ. de penit. ⁊ remiſſ. lʒ peccet mortalr reuelādo ſibi dicta i ſigillo ſecreti etiā extra talē ꝯfeſſionē tñ ſi contingeret eū p duci in teſtē cogeret teſtificari quia vt idē feli. dicit. c. ſi ſacerdos. ſ. de off. ordi. ſol⁹ ſacerdos dꝫ aliqd ſcire vt de⁹: nec ſufficeret etiā dicere ſacerdos dico nbi i confeſſione. Que aūt ſint ſacramenta neceſſitatis ⁊ que nō ponit gl. ꝓal. i. c. veniēs. ſ. ð trāſactio. ⁊ ibi p doc. ⁊ ꝯcord. alleg.

b Cōis opi. ſm panorm. hic eſt ꝙ laico nō pōt papa delegare collationē caracteris ſacramē. ⁊ qi p iſtē cōmiſſionē denigraretur ſtat⁹ eccl'ie qð nō pōt facere papa. j. q. vij. c. ⁊ ſi illa facit dictū ino. c. inquiſi. inde .ſ. de ſentē. ex cōi. vbi vult ꝙ ſi papa pcipit aliqd propter qð vehemēter pſumitur turbari ſtatum eccl'ie nō eſt ſibi parendū facit etiā ꝙ abb. ānq. i c. nulli. ſ. ð ſē. excō. voluit canonē ſi quis ſuadēte. xvij. q. iiij. nō poſſe tolli per papā aliter aūt papa poſſit i poſitiuis diſpēſare circa ſtāgētia gñalē ſtatū eccl'ie vi. hic anth. de bu. ⁊ in. c. cū ad monaſterium .ſ. de ſta. monach.

c Ad hoc inducas glo. j. c. ſi ꝗs pſbyter .ſ. de cler. excō. miniſt. q̄ vult degradatū celebrātē ꝯferre corp⁹ xp̄i lʒ ſit ꝑpter hoc excōmunicād⁹ et eſt glo. ꝗndā a doc. cōit approbata.

d Tu habēs. c. fi. ſ. de ſen. ex cōi. li. vj. ꝙ ꝑmittit ꝗdie tpe gñalis interdicti ianuis clauſis excluſis excōicatis ⁊ interdictis cāpanis non pulſatis diuia celebrari quater ano i anno ſcʒ i paſche pēthecoſtes natalis dñi ⁊ aſſumptiōis glioſe virginis Marie alta voce ⁊ ianuis apertis ⁊ campanis pulſatis. Tu etiā potes dicere ꝙ interdictū late venit interꝑrandū ⁊ cū textu. c. cū in partib⁹ .ſ. de vb. ſig. hēs gl. c. j. ſ. de ſeruit. i ord. ꝑmittē. q̄ poſuit regul i qu i ſedē ini. c. oīs .ſ. de penit. ⁊ remiſſ. ꝙ vbi vertit periculū aīe pſumitꝛ i deteriorē ptē. c. inuentis .ſ. de ſpōſa. dicit tñ gl. ꝙ lʒ videatur deterior tñ tutior ⁊ melior eſt ⁊ iſta notabis pro intellectu reg. ordia. de reg. iur. li. vj. ⁊ dic Inno.

e Adde ꝙ ſup notorio ⁊ fama iudex recipit iformationē i camera

ra nullo citato nec aliq̄ ordine iudiciario ſeruato ar chi. domi. et card. alex. c. eoꝝ. xj. q. iij. inno. c. cum i tua. ſ. de ſpōſa. domi. vi. quero penes quē. c. ꝓ humani. de ho nucl. lib. vj. et ibide philip. frā. xj. nōbi.

nouatione. ꝛ. ſ. eo. c. cum venerabilis. ꝛ. c. cum conſuetudinis. ꝛ. c. penultim. vbi enim eſt contentio an aliquid poſſit fieri de iure necne/non eſt ordo iudiciarius requirendus. ſ. de fil. preſb. c. quoniam ſacris. ij. q. j. c. de manifeſta. ꝛ ſic ſententiauit papa non valere conſuetudinem quam allegabat comes bleſeñ. ꝙ ſi abbas maioris mōaſterij turoñ. denegaret ſibi hoſpitium ꝛ procurationem quando veniret ibi licitum erat ſibi ſua auctoritate monaſterium intrare ꝛ cum ego impugnaſſē ſententiam pape ex ea cauſa quia pronunciauerat conſuetudinem predictam non valere de qua actū non erat: ſed de quibuſdam damnis: ſcilicet ꝛ iniurijs cōtra comitem papa defendit ſe per rationes predictas: ꝛ ſic ſua ſententia remāſit rata ꝛ forte iudex inferior hoc nō poſſet: ſꝫ papa q̄ ius gña le ꝯdere pt. ꝛ ē ſupra ius ħ pt facere.

Cum olim.

¶ Diuerſas] Sed nūquid epiſcopus ꝛ capitulū per ſe hoc poterat facere. Reſpondeo vt. ſ. ti. j. cum acceſſiſſent vt ibi nota. Item[a] queritur quid faciendum ſi tanta eſt circa conſuetudinem diuerſitas ꝙ bene perpēdi non poteſt que conſuetudo vtiliter ſit accipienda? Reſpond. recurrendum eſt ad eccleſiam metropolitanam. xij. diſt. c. ð his. ſi vero in metropolitana eccleſia vel prouincia talis dignitas non eſt recurrendum eſt ad vicinas prouincias. arg. hic ꝛ. ſ. de cenſi. c. ſuper eo. ſed pone ꝙ omnibus his conſideratis non poteſt ſine alterius grauamine redditus vel honor aſſignari alicui dignitati noue. Reſpondeo ſm̄ Vincentium ꝙ ſi officium noue dignitatis determinandum eſt iure vel conſuetudine illa dignitas grauabitur que illud exercet. xxv. diſtinc. perlectis. Si vero declaratum non eſt de ſingulis defalcabitur/ſicut ſocius qui nihil accepit de communi defalcat de his que ſocij acceperunt de communi proportione quā quilibet habuit. ff. pro ſocio. l. verum. §. ſi cum tres. ꝛ intelligimus ꝙ hoc capi. ꝛ que prediximus locum habeat vbi iam facto precedente non poſſunt epiſcopus ꝛ capitulum concordare de iuribus ꝛ honoribus noue dignitatis/ante enim vel poſt ſi poſſunt cōcordare ſuper iſtis tenebit quod ſtatuerunt. xj. diſtict. catholica. Compo.

a Vide ꝙ i ſili no. federicus ꝯſ. cxj. fi. ad nonum facit ꝛ glo. in verbo q̄tte. c. cū olim. ſ. de cēſ. vide hic etiā doct. ꝛ ꝑ cipue barb. ꝑ intellectu ei9 ꝙ dicit vincē. primo recurri ad ius cōe q̄ ad conſuetudinem.

Cum venerabil.

¶ Vices noſtras] Sed nunquid auctoritate legati poſſunt tales abbates exempti trāſire? Reſpon. ſic[b]. poſſunt ꝛ hoc innuit hic: ſecus de tranſlatione epiſcoporum qui de legatorem auctoritate nihil valet. ſ. de renun. c. ſi. ¶ Conſuetudinem] Sed licet hec conſuetudo non proſit ꝙ iſti exempti poſſit tranſire nunquid prodeſt vt ꝓ confirmatione non veniant ad ſedem apoſtolicam quando electi ſunt/ ꝛ ꝙ ſine confirmatione adminiſtrent? Reſpōdeo[c] non. ſ. de elec. c. qualiter. eſſet enim pernicioſa conſuetudo ꝑ quam obmitteretur iquiſitio que in confirmatione ſeruari debet. ſ. de elec. c. cum in nobis. ꝛ. c. venerabilē. ꝛ propter hoc fuit amotus prior ſancte crucis colubrieñ. qui quinqꝫ annis ſine confirmatione miniſtrauit licet poſtea papa ipſum reſtituiſſet de gratia: vnde quidam habēt ſicut ciſtercieñ. ꝛ premōſtrañ. priuilegiū ꝙ ſine confirmatione adminiſtrent/ ꝛ ſi ſūt electi in concordia ꝛ pro prelatis ſe gerant/nec ꝯfirmatione indigent ꝛ ꝙ ſine inquiſitione confirmentur: nam ſicut dicitur in patre dante tutorem filio emāncipato ꝙ pretor cum confirmat ſine inq̄ſitione inſti. de ſatiſdat. tuto. §. ſed hoc. ꝛ hoc propter confidentiam quam gerit ius de tutore a patre dato: ſic poteſt dici ꝙ papa tantam fiduciam/de aliquibus habet ꝙ eis indulget ꝛ ꝙ ſine inquiſitione eorum electiones confirmentur alijs indulgetur ꝙ vt confirmationem a dioceſano recipiant vł alio. Sed cum iſte tranſmontanus eſſet exemptus ꝛ electus in cōcordia quod preſumo ex quo iam pro abbate ſe gerebat quare ſine reprehenſione ex priuilegio non poterat miniſtrare. ſ. de elec. c. nihil eſt. Reſpō. licet tunc potuerit miniſtrare ante confirmationem tamen cum potuit debuit ad ſedem apoſtolicam pro cōfirmatiōe ire vł mittere: vt. ſ. ð elec. d. c. nihil. niſi eſſet legatus[d] in prouincia a quo peteret confirmationem.

b Hoc eſt hodie clarū per c. ſi abbatem de elect. li. vj. vbi ē: hēs ꝙ legat9 pt ꝯfirmare electū lꝑm exeptū licet ad epos nō poſſit trāſferre. c. ꝙ trāſlationē. ſ. de of. leg. ꝙ etiā legat9 hēat iuriſditionē in exēptos text9 eſt in. c. j. de verb. ſignifi. li. vj.

c Idē q9 ħ vide ꝑ archi. domi. petr. ꝛ frā. c. cū qui. de ꝑbē. li. vj. volūt etiā ꝙ idē poſſit operari ꝑuilegiū

d Ex hoc habes limitatione ad. c. nihil ſ. de elect. q2 iſtic ceſſat cauſa diuturne vacatiōis ceſſāte itaqꝫ cā ceſſet effect9. c. cū ceſſāte. ſ. de appel. ꝛ hanc limitatione ponunt hic oēs ſcrib.

Cum dilectus.

¶ Tam ð iure communi q̄ꝫ

de priuilegio] Queritur quo modo poſterat andreñ. monaſterium ſimul vti iure communi ⁊ priuilegio[a] cum ſint contraria .ſ. de appellatio. c. ſollicitudinem .ſ. de preſcrip. c. auditis. ¶ Conſtituti] Sed nūquid epiſcopus potuit hoc ſtatuere vł concedere vt .ſ. vnum monaſteriū eligat de alio Jo. dixit ꝙ licz epiſcopus poſſit vnam eccleſiā alteri ſubijcere .ſ. ð exce. p̄la. c. ſicut vnire: hoc tamen non poteſt cum hoc ſit contra ius commune. xvj. q. vi. c. fina .ſ. de iure pat. c. nobis. ſed non videmus quare epiſcopus h̄ nō poſſit cū ſuo caplo ad minus i fundatiōe ipſa monaſterij vł eccłie vł anteꝗ̄ de clericis ordinetur: tunc enim circa ſtatum ipſius monaſterij vł eccleſie poteſt ſtatuere vel ordinare non ſolum ordinare que p̄ſens tempus reſpiciunt: ſed et que futurum demonſtrant dūmodo non ſtatuat aliquid iure prohibitum ar. xviij. q. iij. c. eleuteri⁹ .ſ. de his que fiunt a p̄la. ſine conſ. cap. c. quāto. xj. diſt. c. catholica: nec eſt contra ius ꝙ vnum monaſterium de alio eligat: licet ſit preter ius: hoc tamen preſcribitur .ſ. de verb. ſig. c. abbate. quod non preſcriberet ſi contra ius eſſet .ſ. de elec. c. maſſana. poſtꝗ̄ autē ſunt facte eccleſie/⁊ ordinate ⁊ per conſequens habēt iura cōmunia non poteſt[b] epiſcopus aliquid i earum preiudicium ſtatuere vł facere .ſ. de ꝯceſ. preb. c. ad hec. ar. ſ̄. e. c. cum oli. ⁊ hoc verum niſi iuſta cauſa ſubeſſet vt .ſ. vt eccle. benef. c. vt noſtrum .ſ. de reb. eccle. nō alie. c. dudum. li. vj. intelligetamen ꝙ epiſcopus non conceſſit hoc monaſterio caroſeneñ. eligeret: ſed conceſſit ei ius quod erat ipſi⁹ epiſcopi ius ſcz cōfirmādi ſicut p interpretationem pape hic factā appet: ⁊ ſic vides ꝙ dixit io. qđ imprimet. ſ. ꝙ iniuſtus titulus dedit huic cauſam preſcribendi: nam licet als hoc poſſet verum eſſe ꝙ iniuſtus titul⁹[c] det cauſam preſcribēdi .ſ. de emp. ⁊ vēd. c. peruenit. ff. pro emp. l. ꝙ vulgo. ff. pro lega. l. iiij. ⁊ vl. hic tamē locum nō habet: quia in caſu huius. c. titulus fuit iuſtus. ſ. conceſſio iuris confirmādi quā fecit epiſcopus karoſeñ. monaſteriū eligeret ⁊ etiam ſi fuiſſet hic titul⁹ de quo intellexit io. non fuiſſet iniuſtus cum in fūdatiōe monaſterij epiſcopus hoc dicere potuerit vt. ſ̄. dixi: ſed dices ꝙ ex illa cā fuit iniuſtus titul⁹: qꝛ nō dicit hic ꝙ interuenerit conſenſus capituli moriñ. in cōceſſione epiſcopi .ſ. de his que fi. a p̄la. c. quanto. Rñ. ex quo partes non referunt de hoc queſtionem preſumitur interueniſſe[d] .ſ. de his que fiunt a p̄el. c. ca. ſecus ſi retractarēt. ¶ Suſpēſis] Queritur a quibus actibus ſuſpenſi remouentur. Reſpondeo ſuſpēſus nō poteſt eligere nec eligi vt .ſ. de eta. c. cū bone. ⁊ .ſ. de elec. inter .ſ. de cler. excō. miniſt. c. poſtulaſti. Item nec poſtulare .ſ. de poſtul. p̄l. c. j. in fi. Item nec inueſtire nec prebendas dare .ſ. de conceſ. preb. c. quia diuerſitatem. Item nec excommunicare. xxiiij. q. j. c. audiuimus: ⁊ hec intelleximus vera vbi ſuſpenſus ē expreſſe vtroꝗ̄. ſ. officio ⁊ bñficio: tamen cum ratiōe officij[c] competat bñficiū. lxxxj. diſt. c. ſi qs ſacerdotū. ⁊ c. eos qui. idē ſi ſimpliciter eſt ſuſpēſus hoc modo epiſcopus ſubdito vł papa epiſcopo/ſuſpēdo te: ſicut ſimpliciter q̄ excōmunicat intelligitur ſeparatus a participatione ſacramentorum ⁊ a communione fidelium .ſ. de ſenten. excommuni. c. ſi quādo. Si eſſet ſuſpēſus ab ingreſſu eccleſie vł a pontificalibus: a talibus enim poteſt quis interdici prout viſum fuerit ſuperiori .ſ. de of. deleg. c. ſanc. ⁊ c. paſtoralis. in princi. ar. ff. de pen. l. moris. ⁊ .ſ. de appel. c. ad hec. Item ab his ſolis p̄hibetur q̄ ſibi ſūt interdicta ⁊ que ab his dependent ⁊ non ab alijs: cum pene ſunt molliēde de pe. diſt. j. c. pene. Sed illud quod dixi ꝙ ſuſpēſus[f] ab officio nō poteſt eligere nec eligi non videtur verum nam minori excommunicatiōe ligatus ſuſpenſus eſt a ſacramentorum participatione. iij. q. iiij. c. engeltrudam. ⁊ tamē poteſt eligere .ſ. de cleri. ex. mini. c. ſi celebrat ſolum minori excōmunicatiōe ligatus non dicitur officio vł beneficio ſuſpēſus. Nam ſacramenta ab eo collata virtutis non carent effectu: vt. d. c. ſi celebrat: ſed quia participando cum excommunicato penam incurrit .ſ. de his que vi met. ve cā fi. c. ſacris. ideo a participatione ſacramentorum que in ſola perceptione conſiſtunt priuatus ē .ſ. de co. cle. ⁊ mul. c. queſitum. Queritur[g] de excommunicatis ⁊ ſuſpenſis an ſint ad electionem vocandi? Rñ. ꝙ ſiue ſint excommunicati vel ſuſpēſi notorij ſiue oc

a De hoc vi de gloſ. i ſ̄bo reuſciaſſe. c. veniēs. ⁊ gl. i ſ̄bo p̄ſcripſiſſe. c. auditis. ſ. de p̄ſcript. cū ꝯcord. ⁊ do ct. ibidē ⁊ gl. ij. c. ꝫ morē. c. diſt.

b Niſi ex iuſta cā. car. c. ꝯſtitut⁹. ſ. de religi. domi. vj. ꝫuo ⁊ ibi vide p do. an tho. de bu. ⁊ panor. qñ au tē p̄nec papo ſſit alicui auferre ius ſibi q̄ſitū ⁊ alteri dare vi. p ſe li. c. q̄ſi eccłiarū. ð. de ꝯſti. p̄ſſe. p̄ma declaratio p̄mi miēbri vbi diffuſe.

c De hoc recurre ad glo. fi. c. ſi diligen ti. ⁊ ad oēs ibi ſcrib. ⁊ ad c. j. ſ. de preſcrip. ſi. ſi ea eſt gl. cui addes doct. ibidē. c. j. de preſcrip. li. vj. Joā. de imo. i repe. c. ſi. ſ. ð p̄ſcrip. p̄ſſe. vltimate glo. ⁊ Jo. frā ciſcus in ſuo trac. de p̄ſcp̄. in. j. parte. q̄r te partis. vbi plura de materia ⁊ p p̄als leg. h̄ēs ſatis de materia p̄ſenti ſi volueris ad concordātias recurrere.

d Adde ꝙ etiā circa renūciationem quā fecit p̄lo t⁹ de certo iure eccłie p̄ſumit ꝯſenſ⁹ capituli interueniſſe vt notat inn. c. veniēs. ſ. de p̄ſcrip. circa finē.

e Niſi ſuſpenſus ab offi⁰o per q̄ñs amouēd⁹ p inlan ei bñficio ar chi. c. ſi quis. lxxj. diſt. ⁊ ꝯ

collec. poſt eum.

f Similr de materia ſuſpēſiōis ⁊ mł tiplicitate vi. gl. ſing. i ſ̄bo ſuſpēſi. de. cle. ex piēteo. de pe ni. ⁊ ibi card. ⁊ imo. gl. j. c. audiuimus. xxiiij. q. j. ⁊ ibi arch. hoſt. in ſū. §. q̄ poſſit p̄ſſi. itē iure i. peditur. gl. q̄ reputat ſing. in ſ̄bo admiſerāt. c. cū vintoneñ. ſ. ð elec. lz videat ſi milis i verbo bñficiū. c. ex piēteo. §. cete rū. de elec. li. vj. ⁊ ibi vide as duas glo. ſeq. ⁊ domi. ⁊ c. p iſſinonē ſ. de elect. panor. ⁊ feli. late. ſ. c. ad apli ce. ſ. de excep. vbi feli. materiā cumulat p tres colum nas.

g Hāc q̄ōnē ⁊ ſequētes vi debis late p inno. io. and. card. antho. de bu. ⁊ hoſt. in. c. illa. ſ. de elec. ⁊ p colle. c. cōſiderauimus. ſ. ð elec. ⁊ p inno. e ti. c. cū vintoñ. p ſ no. io. and. ⁊ abb. c. fi. ſ. de procur. ⁊ per hos habebis materiam ſequētiū q̄ōnū Aduerte tñ ad vnū qꝛ hodie h̄ēs lꝯſt. baſilieñ. j. cō ſti. de elec. in prag. ꝙ eligētes contra ⁊ cōſenſi debent ſacrm eucharistie ſuſcipere ⁊ dicit glo. in verbo ſuſci pīat alleg. cō ſti. j. de electi. in prag. qđ ſi tñ eſt de neceſſitate ⁊ ſub ſtāciale cum igit minori excōicatiōe ino

dat⁹ ſit repel lēdus a parti cipatione ſa= cramētoꝝ vt not. alle. c. il= la. ⁊. c. ſi cele brat. ſ. de cle= ri. excōic. mi= niſt. igitur in gallia hodie nō videret̄ ta lis admitten d⁹ qd not. ꝑ intellectu ⁊ li mitatione do cto. q̄ bn̄ ſen= tiebāt añ ꝯſt. ſed hodie ſe= cus.

culti dummodo coꝛam iudice competē
ti hoc poſſit ante electionem vel poſtea
pꝛobari non ſunt vocandi/⁊ ſi eis nō vo
catis fiat electio non caſſabitur pꝛopter
contemptum:⁊ hoc ideo quia eoꝝ non
intereſt ꝙ vocentur cum eligere nō poſ
ſint quātūcūqꝫ occulti vt hic ⁊ ar. de ꝓ=
cu. ⁊ de app. c. cōſtitut⁹. ⁊ illi ſoli ſunt vo
cādi qui intereſſe poſſunt: vt. ſ. de elec. c.
quia pꝛopter. Sed cōtra: qꝛ quādiu tol=
lerantur non debent vitari. viij. q. iiij. c.
nonne. Reſpond. ꝙ ibi loquitur de his
que pertinent ad aliquem ratione publi
ci officij: vnde pꝛopter communem vti=
litatem ſuſtinentur ea que fiunt ab eo q̄
in officio tollerantur ar. ff. de officio pre
to. l. barbarius. ſed electio non pertinet
ad canonicos ratiōe publici officij. Sꝫ
contra hāc rationem ē: quia ex quo ius
ſuum pꝛoſequitur non debet repelli eti=
am pꝛetextu alicuius criminis. iiij. q. vj
c. omnibus. Sed rñ. ꝙ ab his excipitur
excommunicatus quandiu ē excommu
nicatione ligatus vt eadem cauſa. q. j. c.
j. ⁊ hoc ideo vt ruboꝛe vitationis confu
ſus ad eccleſiam redeat qui per commu
nionem multos inficit. Alij dicunt ꝙ q̄ꝫ
diu tollerantur vocandi ſunt pꝛopter
poſſeſſionem canonicatus que ī electio=
nibus conſideratur. ſ. de elec. c. in gene=
ſi. ſed pꝛimum verius: ⁊ ſic ſeruatur. Itē
queritur ſi excommunicati non vocen=
tur ad electionem: ſꝫ ſe igerāt an ſint re=
pellēdi? Rñ. qui ſūt occulti repelli non
debēt q̄ꝫdiu tollerātur. Alioqui fieret il
lis iniuria. ij. q. j. c. multi. vj. q. ij. c. j. ⁊. ij.
nec obeſt non excommunicatis ſi excō=
municatum occultum ſecum ad eligen=
dum admittant: quia non debēt eum re
pellere (vt dixi) nec imputatur eis ſi cō=
tra eum excommunicationem non pꝛo=
bant / cum nō ſit ſuperioꝛ qui de hoc co
gnoſcat qꝛ capitulum in hoc non eſt iu=
dex. Itē nemo cogitur accuſare. C. vt
nemo inuit. ag. vel accu. cog. l. j. ⁊ occaſi
one huius pꝛobationis contingeret ele
ctionē multū differri: cautius tñ in hoc
caſu facient ſi pꝛoteſtātur ꝙ non intēdūt
cū eis eligere ſi ꝓbet̄ excōmunicatio ꝯ
eos: ⁊ ꝙ vox eoꝝ nō valeat ſi de iure nō
debet valere. ar. ſ. de elec. c. cumana. Si
aūt notoꝛius excommunicatus ſe inge=
rit: tunc de iure poteſt ⁊ debet repelli: ⁊
ſic capitulū poteſt eū de facto repellere

vt qꝛ non timet eius potentiam vel ſcā=
dalum ⁊ ſi non repellat ⁊ cum eo eligat
non valebit electio: ſecus cum quis ad=
mittitur ſcienter qui amiſerat poteſtatē
eligendi tunc valet electio: ſecus eſt cō=
tra cum qui a iure pꝛohibetur eligere
tunc non valet electio. ſ. de electio. maſ
ſana. ſ. de offic. deleg. c. cum ſuper abba
tia. ſ. de pꝛocu. c. fi. nec obſtat. ſ. de elect.
c. cum vintoñ. vbi non vitiatur electio
licet admiſſi fuerint pꝛiuati: quia aliud
eſt ſciēter ad eligendum admittere eos
qui ius eligendi non habent ſed a iure
non pꝛohibentur eligere per quos non
vitiatur electio: vt. d. c. cum vintoñ. Ali
ud vero ſcienter admittere eos qui a iu
re eligere pꝛohibentur: vt laicos excōi=
catos ⁊ ſimiles quo caſu electio vitiat̄
vt in pꝛedictis iuribus. Si vero capitu
lum de facto non poteſt notoꝛium excō
municatum repellere tunc pꝛoteſtet̄ pu
blice ſi audet / vel occulte ſi nō audet ꝙ
non admittit eum tanq̄ꝫ ius habentē: ſꝫ
qꝛ timet potentiam ſuam vel ſcandalū /
tunc enim ſecure eliget. ſ. ꝙ met. cauſa.
c. perlatum. Qd̄ autē dixi ꝙ electio cū
excōicato facta notoꝛio q̄ de facto po=
teſt repelli nō vꝫ verum eſt ſi capl'm vel
maioꝛ ps ſciat eū notoꝛiū excōicatum
al's ſi maioꝛ ps ignoꝛet vꝫ electio: ⁊ ſic
pōt intelligi hoc cp̄m ſꝫ tñ ī hoc caſu ꝓ
ter ꝓſūptionē ꝯtrā capl'o icūbit pꝛoba=
tio ꝙ maioꝛ ps ignoꝛauit ar. ſ. vt eccle.
bñfi. c. vnico. ⁊. ſ. q̄ matr. accu. poſ. c. cū ī
tua. Sꝫ nūqd voces ptis q̄ ſciuit eū no
toꝛiū excōicatū ꝓſtabūt ſuffragiū. Rñ.
ſic: dūmō vocatiōi notoꝛij excōicati nō
ꝯſēſerint. tacit⁹ ei ꝯſēſ⁹ vl' pñtia ſciētiū
nō obeſt cū ēt ſi ꝯdicerēt vel ꝓteſtarēt
ignoꝛātes nō ceſſarēt ꝓpter dictū eoꝝ a
vocatiōe excōicati. Itē nec iputat̄ ſciē
tib⁹ ſi non ꝓbāt eū excōicatū vt. s̄. dixi
vel etiā ſi nō appellāt. Sꝫ qd̄ ſi ſciēs no
toꝛiū appellauerit ꝙ ñ ꝓcedat̄ cū noto
rio excōicato ⁊ in eā appellatiōis ꝓba
uerit notoꝛiū excōicatū nunqd̄ caſſabit̄
qd̄ factū eſt poſt talē appellationem? ⁊
nō. ſ. de elec. c. illa. ꝙ ſic: qꝛ ſicut ibi dicit
canonici debēt appellatiōi ex iuſta cā ⁊
ꝯa īterpoſite deferre. ſec⁹ aūt ibidē no.
ſi nō appellaret ſꝫ denūciaret aliq̄s ex=
cōicatos īterēē electiōi: qꝛ tūc nō caſſa
ret̄ quod poſt hāc denūciationē fieret:
ſꝫ michi videtur ꝙ appellatio pꝛedicta

licet ex vera cā ſit interpoſita non tn̄ ex
probabili: quia ex quo alij ignorabant
propter ſcientiam appellantis non de-
bebant electioni ſupſedere: ⁊ ſic vale-
bit electio poſt talē appellationē facta.
Sʒ quē dices notoriū excōicatū? R̄n̄.
qui a ſuo iudice publice. puta in p̄dica-
tione publica vel cōcione in eccl'ia p̄ci-
pue in feſtiuitatib⁹ excōicatur. ar. j. de
coha. cle. ⁊ muli. c. queſitū. Item qui a
canone excōicatus[a] publice denūciat
auctoritate excōicatoris vel etiā ordi-
narij: licet non excōicauerit. j. de dol. et
cōt. c. venerabilis. vel qui p̄nunciat⁹ ē
ſn̄ia aliter excōicatus vel tanq̄ʒ excōica-
tus vitat⁹/vel de hoc ī iudicio eſt ꝯfeſ-
ſus ſeu quē conſtat per rei euidentiam
in canonē late ſn̄ie incidiſſe. vt in p̄d. c.
queſitum. et ſic dn̄s Inno. determina-
uit de facto ſatis videtur q̄ſtum ad no-
ſtrum p̄poſitū excōicatus notorius q̄
in p̄n̄tia ſui capituli vbi de electiōe agi
tur ibidē p̄n̄s exiſtens excōicatus eſt a
iudice compete͂ti. talis eni in eccl'ia ex-
cōicatus dicitur. cum ī hoc caſu ⁊ ſimi-
libus capl'm non parietes eccl'iam rep̄
ſentent: eū eni publice excōicatū dici-
mus/qui poſt excōicationē auctorita-
te ordinarij vel delegati excōicat⁹ pu-
blice denunciatur verbis vel ſcripturꝭ
in locis predictis. j. de eo q̄ mit. in poſ.
c. ſi aduerſarius. ⁊. ff. de inſtito. ac. l. ſed
et ſi. §. j. ⁊. ij. et hanc denūciationem po
teſt facere ordinarius. licet non excom
municauerit: quia ad officiū eius ſpe-
ctat excōicatum denunciare. xj. q. iij. c.
cure. Sed pone q̄ excōicatus: ſeu denū
ciatus publice vult intereſſe dicēs ſe p̄
us appellaſſe legitime: ⁊ ideo nō debe-
re eum vitari. vt. j. de ſenten. excōmuni
catio. c. ſolet. lib. vj. Reſpō. q̄ etiam an-
teq̄ʒ incipiat appellationem proſequi.
ex quo dicit ſe appellaſſe admittendus
eſt cū proteſtatione predicta: quia alij
non intendunt cum eo eligere ſi eſt ex-
communicatus: ſed non repellunt eum
propter reuerentiam eius ad quem di-
cit ſe appellaſſe ſi contēta p̄dicta denū-
ciatione excōicatoris cū eo p̄cedāt caſ
ſabitur electio ſi in veritate erat excōi-
catus: ⁊ ſi excōicatus nō erat p̄pter ap
pellationē p̄cedentē: vel aliā cām vale-
bit electio. ⁊ facit. j. de ap. c. dilecto. ī fi.
⁊. c. dilect⁹. ad fi. In p̄uata eni familia-

[a] Idē nam q̄ videt dicē dū ſi ita notorie inciderit ī ſn̄iam excōi canonis q̄ nulla poſſit tergiuerſatione celari q̄ tūc vitandus eſt ſicut alias denūciat⁹ aliter autem nō etiā p̄ iectione manuū in clericos. ex. de excōi not. vitād. l. p̄ras q̄ not. p̄ intelle ctu. c. cū non ab hoie. j. de ſen. excōi.

ritate et maxime in occulta vbi fit p̄iu-
dicium ex vitatione eius qui dicitur ex
cōicatus. tutius eſt vitare eū. xxxiij. q.
j. c. qui olim. et. d. c. cure. Sed in electio
nib⁹ ⁊ alijs vbi fieret preiudiciū ex vi-
tatione/tutius eſt eū dimittere cū p̄te-
ſtatione q̄ʒ vitare. vj. q. ij. c. ij. Sed q̄d
ſi p̄n̄s eſt ille qui eſt publice excōicat⁹
vel denūciatus excōicat⁹ ⁊ nihil dicit
de appellatione p̄miſſa vel de alio q̄ḋ
reddat excōicationē nullam? R̄n̄. valʒ
electio facta: poſtea eo abſente nō voca
to: nec caſſabitur p̄pter contemptū licʒ
appellaſſet q̄ꝛ ī culpa fuit q̄ nihil de iu-
re ſuo dixit ⁊ capitulum non fuit in cul
pa: imo ſi intereſſe vellet ⁊ nihil de ſua
appellatione diceret repelleretur ſi ſine
ſcandalo poſſet repelli. vt. ſ. dixi. de eo
qui non appellauit cū iſte pro nō appel
lante haberi debuerit q̄ſtum ad capl'm
cui nihil de ſua appellatione dixit. Sʒ
q̄d ſi ep̄s dicens canonicū abſentē ꝯtu
macē ip̄m in capl'o excōicet? R̄n̄. nihi-
lomin⁹ ep̄m citabit eū: q̄ꝛ forte cās hʒ
quare nō tenet excōicatio: ⁊ in litteris
citationis exprimet ep̄m quō ep̄us ex-
cōicauit eū. vn̄ ſi videt excōicationem
tenere non veniat: quia ipſum non in-
telligit ſecum eligere ſi eſt excōicatus
Credo tamen q̄ ex quo ep̄s eū excom-
municauit q̄ capitulū non ſalutabit eū
in l'ris citatorijs: q̄ꝛ vt dixi in leuib⁹ ⁊ p̄
iudicialibus preſumo p̄ ſn̄ia ordinarij
d. c. cure. ⁊. j. de renū. c. ī p̄n̄tia[b]. Itē q̄d
ſi excōicati ⁊ nō excōicati ſimul eligāt
R̄n̄deo dicimus q̄ ſi omnes ſunt excō
municati p̄ter vnum ⁊ vnus ſolus qui
non eſt excommunicatus ſcienter ad-
mittat alios cum proteſtatiōe vel igno
ranter: ſed poſtea reperitur eos excom
municatos eſſe valet electio vnius non
excommunicati ſiue ip̄e ⁊ alij in eundē
conſenſerint ſiue in diuerſos/et hoc
ideo quia occulte excommunicati ſiue
nō occulti voces in electione non ha-
bent vt dixi ius eligendi vel electionis
recidit in vnum non excommunicatū.
ff. quod cuiuſq̄ʒ vni. l. ſicut. ⁊ notat. j. de
electione. c. bone. Eſt enim regulare q̄
ſi maior pars vocem non habet ſicut il
la que priuata eſt iure eligendi valet
electio minoris partis nō priuate. j. de
poſtulatio. prela. c. gratum. ⁊. j. de elec.
c. vinton. ⁊. c. congregato. Q̄ḋ autem

[b] Ibi vide p̄ hoc. ſcribē. ſu p̄ illo paſſu.

diximus ſupra ꝙ excõmunicat⁹ vel ſuſpenſus non poteſt inueſtire bñficia cõferre/excõicare/ꝛ ordines ꝯferre/ ꝛ ordinum executionẽ et ſimilia facere verum de excõicato vel ſuſpenſo publico ſeu denũciato.ꝭ.de re iud.c.ad ꝓbandũ ꝗdiu tolleraꝛ in officio vel dignitate valent ꝑdicta et alia q̃ fiunt ab eo.viij.q.iiij.c.nonne.ff.de offi.ꝑto.l.barbari⁹ ꝛ.d.c.ad ꝓbandũ. C.de teſta.l.j.facta eius tuetur pretor/vt ꝑmiſimus.ꝛ not.ꝭ.de elect.c.nihil.nec obſtat hoc.c.ꝛ ſimilia.q̃ loquunꝛ de publico et nominatim excõmunicato.de q̃ verũ eſt ꝙ eligere nõ poſſit. Item nec obſtat qḋ dicitur a quibuſdam ꝙ ea q̃ facit excõicat⁹ occultus in iudicio valent.ſecus extra iudicium tam quo ad temporalia ꝗ̃ ad ſpiritualia.ꝛ per hoc volunt reſpondere.c.ad probandum. hec tñ differentia inter iudicium ꝛ extra iudicia non valet in hoc caſu.vt probatur in.l.barbarius ibi: vbi dicit melius eſt valere ea q̃ a ſeruo in adminiſtratiõe tollerato fiunt ꝛ hoc ꝓpter vtilitatẽ apud ſe agẽtium ordiario iudicio vel quouis alio iure.l.cꝫ ordinẽ per officium.vt ibi gloſa fateꝛ:ibi vide ꝑ doct.ſcrib. preterea citatur excõicatus in iudicio ſi excõicationem impugnat tolleraꝛ etiam eꝫ iudicium vt apparet.ꝭ.de ſen.excõ.c.ſolet.libro.vj. Item ſi xp̃us noluiſſet vare que ꝑ ſuſpenſum tolleratũ facta fuiſſent non miſiſſet iudam quẽ ſuſpenſum preſciebat ad exercitiũ ſpũalis adminiſtratiõis cũ alijs.cum dixit. Ite ꝛ ꝑdicate ꝛc̃.ꝛ hoc no.do. Inno.ꝭ.de ſen.excõi.c.ſi vere.ꝛ de here.c.fraternitatis.ꝛ ſic obtinui per ſapientes. ¶ Talis.] Queritur qualis debꝫ eſſe ꝯſuetudo q̃ preiudicet? Rñ.rationabilis ꝛ preſcripta.ꝭ.e.c.ſi. Item queritur ꝗ̃to tp̃e preſcribatur? Rñ. vt no.ꝭ.e.c.ſi.

a Pro clario ri intellectu ad de ꝙ bal. hic quẽ ſeqꝛ barba. ponit triplicẽ cõſenſũ ſcꝫ ꝑcedẽtem inherẽtem ꝛ accedentẽ vide ꝑ eos cõtẽpla.

b Si vis cognoſcere an ꝑ viã auctoritatis ſit reqrendus ꝯſenſ⁹ recurre hic ad do.anth.quẽ ſequiꝛ barba. ſic dicentẽ ꝙ aut i actu faciẽdo ꝑ ſupiorẽ reqriꝛ conſenſus inferioris ꝛ videꝛ reqri ꝑ modũ cõſenſ⁹:qꝛ nõ pariꝛ eqꝛ inferiorẽ auctorari ſupiorẽ. c.cũ inferior. de ma.ꝛ obedië. idem vbi exigit cõſenſ⁹ parꝛ gło.fm barb.ſing. in verbo cõſẽſũ de.c.j.de here. Aliqñ aũt reqritur cõſenſus ſupioris i actu faciẽdo per inferiorẽ ꝛ tunc aut ſupior hꝫ cõionẽ iuris cũ inferiore ꝛ tunc ꝑſumitur per viã cõſenſus

Um ꝯſuetudis ¶ Cõſenſu.] Queritur[a] ſi cõſenſit epiſcopus poſtꝗ̃ iã facta eſt cõſtitutio vel requiriꝛ ꝙ tunc qñ fit conſtitutio ꝯſentiat. Et videꝛ hic ꝙ ſufficiat quãdocunꝗ fuit conſenſus adhibitus: cũ dicat ſine conſenſu nõ diſtiguendo qñ conſenſus debeat adhiberi Rñ. Dic plene ſi a principio tenet fctm̃ cui conſenſus accedit non requiriꝛ ꝙ ille cuius conſenſus requiritur ante vel poſt conſentiat.ꝭ.de electione.quod ſicut. Si autẽ a principio non valet qḋ fit conſenſus tali facto adhibitus nihil ꝓdeſt.ꝭ.ꝺ elec.auditis. Et idẽ in q̃ſtione ꝓpoſita cum ſtatutũ capituli ſine ꝑlato nullũ fuerit.ꝭ.de re.eccle.non alie. dudum.xvij.q.iiij.in venditionibus ꝯ ff.de ſeruitu.ruſt.predio.per fundũ.ff.cõia ꝑdio.l.receptum. vbi cõceſſio ſeruitutis facta particulari per quoſdam qui ius habebant in fundo in quo ſeruitus conceditur/ confirmaꝛ per vltimã conceſſionem vnius ex dñis fundi q̃ vltimo conſenſit:ꝛ tñ prioris cõceſſio vel ſaltem eius qui ꝑor conſenſit nõ valuit Solu.ibi conceſſio cuiuſlibꝫ pro parte ſua tenuit:ita ꝙ ꝯ eam venire nõ poteſt vt.d.l.per fundum. Quid autẽ de alienationibus rerum eccľie factis a minori parte canonicorum i capitulo ibidẽ reſidentiũ: valebit ne ſi poſtea conſentiant qui in principio non interfuerũt? Rñ.non ex quo a pricipio ꝯctus a maiori parte ibidem reſidẽtium initus nõ fuit.xij.q.ij.ſinẽ exceptione. Predicta locum habent vbi conſenſus requiriꝛ. Sed vbi auctoritas[b] non ſufficit:tenet eius conſenſus/qui auct.ꝑſtare debet. ſed ipſe auctoritatem preſtans debet venditioni tanꝗ̃ principalis intereſſe. inſti.de auct.tu.§.tutor. ¶ Conſtitutiones.] Quero an c̃pm poſſit ſtatutũ aliquod ſine ꝑlato ſuo facere? Rñ.vt not.ẽ.de ꝯſti.c.cum omnes.

Ex parte. ¶ Alienet.] Sed cũ dos[c] non poſſit alienari.ff.de fundo dot.ſi fundum.niſi in caſibus quos no. Azo.in ſumma de fũdo dot. quid de his rebus q̃s mulier extra dotem habꝫ que parafernalia[d] vocanꝛ C.de pac.do.l.hac lege.nunqḋ poſſunt alienari a marito? Rñ. diſtinguo an ſit dominium tranſlatũ in maritũ/ vt tũc teneat alienatio. An nõ ſit tranſlatũ:et tunc nõ tenet.ff.de iure do.ſi ego.§.dotis. ¶ Medietatem.] Quero quo iure peteret vxor hanc medietatem etiam ſi non cõmiſiſſet adulterium? Rñ.de conſuetudine ſicut eſt in hiſpania: ꝛ de tali loquitur.ꝭ.de dona.inter virum ꝛ vxo. c.ij.vñ ſi ex iuſta cauſa recederet vxor hanc medietatem haberet. vt ibi nota.

lꝫ ſtat mẽtio auctoritatis. c.cura.ꝭ.de iu.patr. ꝛ idẽ ſi ſupior hꝫ ꝑſtare ꝯſenſũ ꝓpter ꝑiudiciũ quod ſibi poſſet inferri c.admonet.ꝭ.de renun.aut ſuperior non hꝫ cõionẽ cũ inferiore ſꝫ vt ſupior ꝑſtat cõſenſũ ꝛ intelligitur ꝑ viã auctoritatis ꝑſtare.c.inuen ditionibus. xvij.q.iiij.

c Aduerte ꝙ maritꝰ eſt dñs dotis ꝛ vẽdicat non vxor.l.doce ancillã.C.de rei vẽdic.ſec⁹ in paraferna libus.l.ft.C.de pac.ꝯuen. lꝫ tñ glo.j.l. mulier bona ff.de iu.dot. dicat ꝙ ꝑſumitur i dotẽ data.bal.intelligit hoc verũ ſi ꝑceſſit tractat⁹.de eis in dotẽ dandis l.qḋ autẽ.ff.de iur.dotiũ. alꝫ ſec⁹ꝙ aũt mulier dicaꝛ hẽre triplex ꝑrimoniũ vl. paul.l.l.mariti⁹.C.de procura.ꝛ hec ꝑderunt ad cognoſcendũ ſi res ſint i dominio mariti vel non.

d An mulier ꝑdat bona paraferna lia ꝓpꝛ cõmiſſũ adulteriũ. vide gl.i ꝟbo dotaliũ.c.plerũꝗ.ꝭ.de dona.in.vir. et vxo.ꝛ ibidem ꝑ cardi.alex. Itẽ dicas ꝙ mulier nõ teneꝛ de adulterio ſi vir non reddat ei debitũ perr.rauen.in ſing. per.c.ſi tu abſtines.xvij.q.ij.

¶ Conſuetudines.] Sed quare ſuccū
bit hec cōſuetudo cū al's legem abro
get. ff. de leg. l. de quibus. in fi. Rn̄. vt i
ca. proximo. Compoſtellanus.

Cum tanto.

¶ Nō ſit vi-
lis.] Quero de qua conſuetu
dine hic loquitur? Rn̄. Pri-
cipiū hui⁹ [a] .§. videt loqui de bona cō
ſuetudine non preſcripta cui ius aliqd
non obuiat: imo eſt iuri conſona: ⁊ hec
debet obſeruari etiam ſi p̄ſcripta nō ſit
vt patet in cā mediolan̄. vbi probatum
fuit obſeruatū fuiſſe per .xxv. annos in
eccleſia mediolanē. vbi prior canoni-
cus poſſidet domū vacantē ſua dimiſſa
⁊ papa ſequutus hanc conſuetudinem
licet ad preſcriptionem legitimam non
peruenīſſet ſcilꝫ .xl. annorum. que tamē
in preſcriptiōe rei eccleſie requiritur. ī.
de preſcriptio. de quarta. Laudabilis
enim eſt hec conſuetudo: ⁊ iuri conſo-
na cum in beneficijs ratio prolixioris
temporis ſit habenda. C. de offi. magi-
ſtro officio. l. j. ī. ō maio. ⁊ obe. ſtatuim⁹
Venio ad id quod obijciebatur q̄ hec
conſuetudo erat iuri contraria cum bn̄
ficia nō per occupationem: ſed p canō-
nicam inſtitutionē ſunt requirenda. ī.
de inſti. ex frequentibus. Rn̄. q̄ hec do
mus nō erat ſpūale bn̄ficium: al's non
preiudicaret conſuetudo: niſi eſſet pre-
ſcripta. Item ius nō tollit: ſed modifi-
cat / ⁊ eſt iuri conſona vt predixi. Scd̄a
vero pars huius. c. loquit de conſuetu
dine iuri contraria: et in tali p̄ſcriptio
requiritur ad hoc q̄ iuri poſitiuo preiu
dicet. vt hic. ⁊. ī. de elec. cumana. ī. de cā
poſſeſſ. ⁊ proprie. cū eccleſia. ¶ Preiu
dicium.] Sed quare hoc cū indiſtincte
legi preiudicet. ff. de leg. de quib⁹. in fi.
Rn̄. Diſtingue aut eſt conſuetudo ge-
neralis: ⁊ tunc gn̄aliter vincit legē. aut
eſt ſpecialis / ⁊ tunc ſpecialiter in eo lo-
co vbi ſeruat. ff. cōia pred. l. vēditor. §.
ſi conſtat. non aūt gn̄aliter vt hic. Itē
intellige q̄ ꝯſuetudo vincit legē ſi legē
ſeq̄t. Nā ſi ꝯſuetudo legē p̄cedit vicit
a lege. ff. de ſepul. vio. l. iij. §. diu⁹. Itē
ad hoc q̄ ꝯſuetudo legē vincat reqrit
q̄ ſit p̄ſcripta. vt hic: ⁊. ī. de elec. cuma-
na. ī. de cā poſſeſſ. ⁊ p̄prie. cū eccl'ia. ſal-
uo eo qd̄ dixi. ſ. eo. c. in p̄nci. Item req̄
ritur q̄ nō ſit a lege prohibita. vt. C. de
vſuris. eos. §. penul. ī. ō elec. maſſanē. ⁊
ſ. eo. quāto. Itē requirit q̄ non ſit iuri
naturali ꝯtria. vt hic. ⁊. xxxiij. q. vj. fla-
gitia. Item reqritur q̄ ſit rōnabilis vt
hic. Sed quam dices rōnabilem? Rn̄.
quā ius ſuſtinet: irrationabilē quā ius
non ſuſtinet. vt. ſ. eo. cum venerabilis.
et que eccleſijs grauamen inducit. ſ.
eo. c. j. ⁊ q̄ contra bonos mores eſt. viij.
diſt. que contra mores / a contrario ſen
ſu. ¶ Preſcripta.] Quero quanto tp̄e
conſuetudo preſcribit? Rn̄. In eccl'ia
tempore .xl. annorū. Nam hoc tp̄s in p̄
ſcriptione eccleſiaſtice rei requiritur.
xvj. q. iij. quas actiōes. ī. de preſcp̄tio.
de quarta. In alijs aūt ſufficit tempus
decem vel .xx. annorū. ff. ſi ſeruitu. vē-
di. ſi quis diuturno. ff. de aqua plu. arc.
l. j. in fi. ff. qui ⁊ a quib⁹ ma. li. non fi. ſed
cū fides. §. ariſto. ⁊ hic apparet: ⁊ ō eo
q̄ d' longa. Quero que ſit longua ꝯſue
tudo: longa autē dicit decē annoꝝ. C.
de vſuca. in princi. C. de preſcript. lōgi
temporis. x. vel. xx. annoꝝ. Et hec va
ſunt: ſi quod preſcribit vel aſſueſcit ha
bet continuā cauſā. puta ſeruitus lumi
nis / foraminis / tigni imiſſi / ſtillicidij
altius non tollendi. ff. de ſeruitu. ruſt.
predi. foramen. C. de ſerui. l. ij. Si vero
nō habꝫ cām continuā ſicut / iter / act⁹ ⁊
via neceſſaria eſt p̄ſcriptio tp̄is cuius
initij non exiſtat memoria. ff. de aqua
quo. ⁊ eſtiua. hoc iure. §. diuus. ff. de ſer
ui. l. ſeruitutes p̄dioꝝ. In his etiā que
cām continuā non hn̄t ſufficit probare
tempus .xl. annoꝝ ꝯ eccleſiam ⁊ ꝯ p̄ua-
tum decē vel .xx. ⁊ titulum allegare: q̄
qd̄ tāto tp̄e poſſeſſū eſt p̄ſumitur ex cā
allegata queſitū. ar. ff. de vſur. cū de iu
re. ff. de aqua plu. ar. l. j. §. finali. Videt
etiā aliq̄bus q̄ in p̄ſcriptione iuriū nō
ſit neceſſe titulū allegare. dūmodo tp̄s
.xl. annorū contra eccl'iam. vel .xxx. ꝯ p̄
uatum p̄betur: ⁊ facit. ī. de cā poſſeſſ. cū
eccleſia. vbi innuitur q̄ ſi temp⁹ .xl. an-
norū fuiſſet p̄batum ſuffeciſſet: nec de
titulo ibidē requirit quicq̄. Item que-
ro ſi poſt p̄ſcriptam conſuetudinem fa
ciam⁹ ſemel vel bis in contrariū an ſit
interrupta? Rn̄. Non puto. ar. ff. de pa
ctis. ſi vn⁹. §. ſi pactū. ff. de itine. actuq̄
pri. l. j. §. fi. ⁊. l. ij. Item q̄ritur q̄ ſit diffe
rētia inter conſuetudinē ⁊ preſcriptio-
nem? Rn̄. Cōſuetudo eſt actus ciuſdē

[a] Aduerte q̄ doctores nō ꝯuenerūt i-mo p̄cipue aſſerunt glo per quā voluit p̄ncipium intelligi de ꝯſuetu. in gn̄e. vide hic p io. and. auth. hoſti. ⁊ abba. ant. et bar. ſup gl. ſi ſit vilis. quia nūt p allega. doctorum cumulatur hic materia ꝯſuetudinis iā nō iniſto alibi remittere q̄ ſans hic late narratur.

repetitio.vt.C.de epi.au.l.iij.in fi.xxx.q.ij.ita nos. Sed preſcriptio eſt poſſeſſionis cõtinuatio tẽporis lege diffiniti ff.de vſur.l.iij.vnde ſi bene attẽdas pſcriptio ſe habʒ ad cõſuetudinem ſicut diſponens ad diſpoſitum. actum enim repetitum qđ conſuetudinem dicimus continuatio temporis.l. diffiniti quam preſcriptionem vocamus diſponit.

De poſtulatione prelatorũ. Rub.

AD hec ibtõ

¶ Poſtulaſti) Quero q̃ ſit differẽtia inter poſtulationem ꝛ electionem: Rñ. vt not.ĩ. eo.c. in fi. hoc autem cõiter not.ꝙ ſm antiqua iura modica erat differentia inter iſta: imo indifferenter antiqui vtebanť his vocabulis.lxj.diſt.§.his. Sed hodie magna eſt differẽtia. Nam cũ dico eligo nihil aliđ ẽ dicere niſi cõſentio in te tãq̃ in ſpõſum p̃latũ vel canonicũ. Sʒ ſi pſona ẽ talis q̃ ſpõſus p̃latus vel canonic⁹ eſſe nõ poſſit ſine diſpẽſatione vt irregularis/ vel alij de q̃bus dicemus.ĩ.eo.c.ſi. peccauit q̃ dixit eligo: idcirco caſſatur electio et puniť eligens.ĩ.eo.c ſi.ꝛ.ĩ.tit.j.c.innotuit. Si aũt dicat poſtulo non intelligiť in eũ tãq̃ ſponſum p̃latum vel canonicũ cõſentire. Sed ita demum ſi ſuperiori a q̃ poſtuland⁹ eſt placuerit: et ideo poteſt variare.ĩ.eo.ca.bone.niſi placuerit ei a quo eſt poſtulandus. Sed tunc cum ſibi placuerit per poſtulatiõis admiſſionem habebit cum poſtulans ipſo iure ĩ ſponſum[a].ĩ.de cõdi.appo.ſup eo Nec poſt hanc admiſſionem neceſſe eſt aliã ſequi electionẽ.vt circuitus: et alia diſpendia: ꝛ labores vitentur. talis enim admiſſio pro electione ꝛ confimatione habeť. Sed queriť que ſit ratio ꝙ ſubdiaconus alterius eccleſie põt eligi.ĩ.ti.j.cum inter: ꝛ tamẽ neceſſario requiritur conſenſus p̃lati.lxiij.diſt. litteras. Aſſignatus vero alij vt epiſcopus vel regularis non poteſt eligi.l.diſt.in. priſcis: Rñ. Ad hoc ꝙ aliq̃s eligi poſſit hoc ſolum requiro ꝙ electioni de ſe facte poſſit ſine alterius req̃ſitione cõſentire. Et hoc poteſt ſubdiaconus alterius eccleſie etiam antecq̃ epiſcopus det ei licentiam. Nec ſequitur.non poteſt tranſire ſine licẽ. alterius epiſcopi.ergo non poteſt conſentire: ſed obligati alij ꝛ regulares pſone: q2 ꝯſentire non poſſunt ineligibiles ſunt. Hinc eſt ꝙ monachus q2 conſentire non poteſt. xij.q.j.non dicatur. ineligibilis[b] eſt niſi eligatur ad regimen ſui monaſterij.ar. de renun.poſt. Alij dicunt ꝙ poteſt eligi.ĩ.de voto ꝛ voti red.per tuas.xviij.q.j.ca.j.papa tamen pro certo dicit ꝙ non debʒ eligi: ſed poſtulari monach⁹ in alieno monaſterio ꝓpter pred.et in.c.per tuas fuit electus in poſtulandũ. Alij dicunt cõtra: ꝛ dicunt ꝙ in.c.poſt tranſlationem fuit ideo monachus poſtulatus: q2 erat ratiõe ordinis ep̃alis cui non renũciauit: licet renũciaſſet loco ſeu dignitati.vt ibi dr̃. Et ideo eligi non potuit: quia eſſet quedã tranſlatio quam nõ poteſt ep̃s ſine auctoritate pape facere.vt.ĩ.de tranſla.inter. Non tamen negamus qui propť impedimentum ep̃alis ordis debuit poſtulari non eligi: ꝛ ꝓpter impedimentũ monachatus debuit poſtulari.vt ĩ prin. dixi. Et ſic fuit duplex cauſa poſtulationis: in eodem aũt monaſterio bñ poteſt monachus eligi.xviij.q.ij.q̃ſ ſit. in cã tñ aut cñ. papa et cardinalis videbanť ſentire ꝙ monachus poſſit eligi ex̃ monaſterium ſuũ cum nõ ſit ꝓhibitum. de hoc dicam in.c.poſtulaſti. Sed tñ quando eligiť poſtulandus caſſatur electio.vt dixi. Quid ſi poſtuletur eligendus[c] dic ꝙ ſi minus ſolemniter poſtuletur.puta quia queritur ab epiſcopo ſi daret ſuũ ſubdiaconum non eſt malum. Et ſi nolit eum concedere poteſt ad hoc p ſuperiorem et cã ꝯpelli.ĩ. de iure patro.nullus.vj.q.j.oẽs qui. Sed neceſſe eſt poſt interuenire ſolemnem electionẽ. Si autem ſolemniter poſtuletur nihil agitur q2 per poſtulationem non ꝯſentiť in eũ vt in ſponſũ. Item nec ep̃us q̃ ꝯſentit vt tranſeat poteſt per ſuum conſenſum matrimonium ſpũale inter eos agere. Alij ſequunť equitatẽ canonicam ꝛ eccleſiarum vtilitatem: ꝛ h̃ papa approbat Et dicunt ꝙ ſi ſolẽniter fiat poſtulatio de pſona eligẽda ꝙ in oib⁹ eadẽ vi hñt

a Hoc verũ ĩ poſtulandẽ ſolẽni ſecus ĩ nõ ſolẽni puta ſi mõach⁹ q̃ ſine abbate ꝯſentire non põt.e.ſi religioſus.ĩ. de elec li.vj po. ſtularetur p canonicos ab abbate. nã lʒ abbas aſſentit ꝛ et votis illoꝝ nõ tñ hʒť p p̃lato ꝛ h̃ hac nõ ſolẽni po-

ſtulatiõe hõe intelligere gl. fin.hic q̃ vult ꝙ p poſtulatione ꝯ deueniat ad elect. io.an. ꝛ car. hic.

b Dic ꝙ hodie monach⁹ põt eligi ad aliud monaſterium e.ma ſuũ ꝛ modo nõ ſit diſpar tas ĩ ꝓfeſſiõe vt ĩ hitu.cle.j. de elec.c.ſi religioſ⁹.ꝛ.c.nullus.de elec.ĩ vj. ꝛ ibi hẽo glo.in v̄b. eligat q̃ memini hui⁹ dicti ꝛ corrigit p iura pu⁹ iducta.

c Queſtiões q̃ hic tractãť circa iſtã materiã ĩ hẽ hodie deciſa e.c. vnico. de poſtu.p̃la.li.vj. ideo ibi vide ad tollenda dubia.

ac ſi perſona ineligibilis poſtuletur vl' perſona eligibilis eligatur. Nam tunc legitime itelligitur eligi: quia ꝑ poſtulationem etiam poſtulatum eligunt poſtulantes: q2 in eum ꝯtū in ipſis eſt cōſentiunt ſub quodam tacito conſenſu .i. dūmodo ſuperioꝛ eum cōcedat. Et ex quo in eum conſentiunt non eſt vis ꝑ que verba dūmodo conſequenter conſenſum expꝛimāt: ſicut in mr̄imonio dicimus .ſ. de ſpon. ſi virū. Si queras q̄re ſimiliter non poteſt eligi poſtulandus: ſicut poteſt poſtulari eligendus? Rn̄. quia poſtulans eligēdum nō peccat: licet eū de iure poſſit eligere ⁊ ꝙ iure cōpetit fruſtra pꝛecibus poſtulatur. C. de theſau. l. j. li. x. Si tn̄ poſtuletur non eſt malum. ſ. de ꝯſue. cū olim .ſ. de ꝑcu. q2. inmo eſt bonū: q2 humilitatis indiciū remanet/ ⁊ eſt cautū ſeu ſecurum vt ſub verbo poſtulationis faciant electionē: q2 in ſe electionem poſtulantiū ꝯſenſū ⁊ poſtulationē pꝛopꝛie acceptā hēbant aliqui vſi ſunt ꝓpter dubium: q2 foꝛte dubitabant an aliquis eſſet in poſtulatione defectus. Et q̄nqꝫ quis ratiōe dubij dat libellum duo diſiūcta continēs ff. [a] quo .le. l. j. Non ſic ī eo qui eligit poſtulandum. Iſte eīm pꝛeſumptuoſe peccat eligēdo tanq̄ꝫ dignum q̄ dignus nō eſt: ⁊ in hoc ſuperioꝛis vſurpat officiū per electionem dignum monſtrando q̄ ſine ſuperioꝛis bn̄ficio ad dignitatem ad quam electus erat dign⁹ eſſe nō poterat. Sed ſi vis ſecure pꝛocedere? dic eligimus talem vel poſtulam⁹ ſcd̄m ꝙ melius de iure valere poteſt. vel ſic poſtulamus eū in eligendum: vel eligim⁹ in poſtulandū. Item querit̄ de hac foꝛma verboꝛū an ſit canonica eligimus te in poſtulandū? dic ꝙ ſic .ſ. de renun. poſt tranſlationem: quia idem eſt ac ſi dicatur poſtulamus tē. ¶ Item querit̄ qui ſint ineligibiles ſeu poſtulandi? Rn̄. qui ſine diſpenſatione eligi nō poſſunt. de quibus dicemus .ſ. in. c. ſi. Itē queritur vtrum ille cui datur poteſtas eligendi poſſit poſtulare [b]? Rn̄ .ſ. de renunc. poſt tranſlationē. ff. iudi. ſolui. iā tn̄. §. penultimo. Item querit̄ vtrum facta poſtulatio debeat publicari capitulo ⁊ etiam populo? dic vt not. ſ. tit. ꝓxi. c. in cauſis. Item queritur vtrum ī poſtulatione ſit foꝛma ſeruanda conſtitutionis quia propter? Rn̄d. ſic: ar. lxj. diſt in. eꝑs [c] bn̄ poteſt tn̄ ⁊ aliter. i. ſine ſolēnitate cōſtitutionis q2 propter poſtulatio fieri: de q̄ hēs .lxj. diſt. oſius. Sꝫ pone ꝙ aliquis requirendus ab vno puta ꝑlato propꝛio .lxiij. diſt. litteras. ⁊ poſtulandus ab alio puta propter nataliū defectum a papa .ſ. ti. ꝓxi. innotuit. req̄retur ne pꝛimo an poſtulabitur ſolemniter? Reſpondeo in optione poſtulātiū eſt qđ pꝛimo faciāt licet conuenienti⁹ ꝑmo deberet req̄ri ⁊ poſtea poſtulari ſolemniter ne ſi pꝛimo poſtularet̄ ſolemniter ab eo a quo req̄rēdus eſt conſentire nolente nec ad hoc per ſuperioꝛē cōpulſo laboꝛ ſolemnis poſtulatiōis amittatur: nec dicit̄ matrimoniū nūciatum quouſqꝫ omnes qui requirēdi ſunt ⁊ cōſentire debent requirātur ⁊ conſentiāt aliter accideret ꝙ alius q̄ꝫ papa ſpūale matrimoniū iam per conſenſum poſtulātiū ⁊ ꝑ admiſſionem poſtulatiōis initiatū habuit ratū. vt .ſ. de tranſlat. quāto ſeparare poſſet quod eēt abſurdū ad min⁹ in poſtulato in eꝑm vt .ſ. de trāſl. inter. ibi ſic ergo ⁊c̄. Si autem ſuperioꝛ cui debet ſolemnis poſtulatio pꝛeſentari omne impedimentum poſſit tollere ⁊ tunc vtilius pꝛimo ſolemnē poſtulationem facere debent vt circuitus ⁊ laboꝛ euitetur ⁊ ſic factum fuit .ſ. ti. j. ī cauſis. ⁊ fere in omnibus decre. que de poſtula. loquuntur. Sed pone de facto ꝙ ſuperioꝛ requiſitus puta metropolitanus vel epiſcopus vt poſtulationem admitteret vel perſonam poſtulatam in abbatē concedat: vt q2 ꝑſona poſtulata erat abbas monaſterij alterius vel clericus dioceſani requiſitus: ſuperioꝛ non vult poſtulationē admittere vel perſonam poſtulatam concedere/ poſtulantes ſeu requirētes appellant querit̄ vtrum valeat appellatio [d]/ vel ſi poſtulātes vel requirētes non eligunt aliū infra treſ mēſes cōputandos a tēpoꝛe vacationis de ſubducto tēpoꝛe in poſtulatione cōſumpto vt ſtatim dicam: vtrum poteſtas ad dioceſanū deuoluatur? Et videtur ꝙ non tenuerit appellatio q2 ſuperioꝛ non grauauit ſi noluit ſuum ſubditum concedere. x. q. ij. pꝛecarie. Rn̄deo foꝛa appellationis nō valet lꝫ alij eam dicāt eſſe bonam ſi vtile erat poſtulatum cōcedi al's non. Sed q̄cq̄d de appellatiōe

a An pꝛecedat libell⁹ alternatiu⁹ vid' abb. c. ex pte. ſ. de foꝛ. ꝯpe. barb. c. ſignificantibus. de lib. obl. ⁊ bal. c. ſignificātibus. ſ. de ap. pell. feli. c. cū ꝯtingat. ſ. de off. deleg. pe. de bel. pertic. §. omniū. ꝑ duo fol. circa finē inſtit. de ac. Jo. fab ⁊ Jaſo. in. §. ſꝫ iſte. ſup gloſ. mag. inſti. de act. pe. de an char. conſil. ccclxxxiij. ole rā. d inio. ꝯſ. incipiē. ī hac clxxxvij. ij. volumi. vel cccxxxj. tot⁹ operis.

b Adde gl. ī. c. in cauſis. ſ. de elec. ī verbo poſtulatio ⁊ ibi panoꝛ. gl. ī. c. null⁹. lxj. diſt. ⁊ ibi arch. ⁊ cardi. alex. gloſ. ī. c. lꝫ. viii q. j. panoꝛ. ſ. e. c. bone. ij. terno no. poſt bal. vbi volunt ꝙ ꝑſcribēs iua eligēdi ꝑſcribit iua poſtulandi. ⁊ etiā hēs gloſ. hic ī dbo priuate quā panoꝛ. h̄ ī. d. c. ī cauſis reputat ſingularē in eo ꝙ penalē ꝯſtitutionem circa elect. extendit ad poſtulationem.

c Ibi vide card. alex. §. ſꝫ aliud. panoꝛ. ſ. c. q2 ꝓpter. inno. c. ī cauſis ſ. de elec. lud. ro. ꝯſi. cccclxxxiij ⁊ adde ꝙ archi. videt' dicere in. d §. ꝙ decreti nō ſit de ſubſtantia poſt. de q̄ ꝑ luc. de pen. ī. q̄nēo. C. de excu. ar. li. x.

d Hāc materiā vide ꝑ glo. ⁊ inno. ſ. de renun. c. poſt trāſlationē. hoſt. ⁊ panoꝛ. c. nullus ſ. de iur. pat. anch. de butr. ⁊ panoꝛ. c. ad monet. ſ. de renū. archi. ⁊ cardi. alex. c. ſtā poſt gl. lxxi. diſt. pet. de anch. ⁊ dom. poſt glo. ī c. ſi religioſ⁹. de elec. in. vj. ⁊ ibidē attende q2 philip. frāc. ibi dicit hanc queſtionem ſupfluā q2 ex quo ſuꝑioꝛ nō vult ꝯſētire elect⁹ eſt ipſo facto ꝑuatus oī iure qđ ſibi ꝯpetebat ex electione ita ꝙ eligētes ꝑſtitrūt iure ad electionē. c. q̄ ſit. de elec. in. vj. ⁊ idē videntur tenere glo. in verbo obtinere ⁊ ī verbo facultatē q̄ videt' approbare ꝑ extrauagā. bened. ſi religioſus. de elect. aduerte tn̄ q2 negatiua cōꝑhēdit omnē caſum poſſibilē ſub ſe ꝯꝑhēdi lu. do. ro. conſi. ccxx. facit lex ſi q̄a duceta. §. vtrū ff. de reb. du. iam ergo iſta dictio negatiua neq̄ꝫ cōꝑhēdit poſſibilitatē obtinēdi a q̄rūs ꝙ ſuꝑioꝛe ⁊ ſic remaneret adhuc q̄ſtio vtilis ⁊ iō dicem⁹ ꝙ in. d. extrauag. cōſulebat papa ſi electus nō peteret cōfirmationē iſta ꝑa a iure expreſſū an poſſent electores ſine alia de-

clarandē pce dere ad electi onē ⁊ papa rñdet ꝙ ſic ꝙ etiā dicemus pcedere ū ſu perior imme diatus nollet cōcedere ⁊ nō eēt cā cōpellē di eū: qꝛ tunc neqꝫ ꝯtinge ret continen ita dicem⁹ q̄ ſtionē nō ſup fluā: qꝛ licet ſuperior nol let pcedere li centiā poſſēt canonici pete re a ſupiore talē licentiā. vt nō.c.ſi reli gioſus. li.vj. Anth.de cre antis.

dicatur diocceſanus non poteſt prouide re non dico propter appellationē: ſꝫ qꝛ poſtulātes dici nō poterāt negligētes/ tū qꝛ ad ſupiorē habēdo recurſū ex cā legitima rē licitam agebāt/ tum qꝛ iam īfra tres mēſes q̄ꝫtū in eis fuit prouide runt: ⁊ ſic non occurrit caſus in quo ad ſuperiorem fuerit deuoluta poteſtas vt notaſ.ſ.ti.j.c.cū in cunctis. ⁊ ſic obtinu it. Item queritur ſi propter huiuſmodi plures poſtulationes ſeu requiſitiones electio ſeu poſtulatio ſolemnis non fiat infra tres menſes an electores poteſta tem eligendi ſeu poſtulandi amittant? Reſpon non: etiam ſi occulte fuerint et non ſolemnes. Nam propter iuſtum im pedimentum non ſunt in mora vt in.c. ne pro defectu.ſ.ti.proxi.dicitur. Quā do ergo incipiet tempus trimeſtre cur rere? Rñ.a die vacationis: ſed tempus quod eſt circa huiuſmodi poſtulatiōes conſumptum in tempore trimeſtri non computabitur.ar.bonum.ff.ad.l.iul.de adult.l.quinquēniū. ¶ [Requiſit⁹] Sed quare iudex hic ſuppleuit de facto: de hoc habes in.c.ij.in glo.communi. ⁊ ad de hic quia iudex ſuppleuit de facto qꝛ in modum inquiſitionis hic agebatur: ⁊ cum magna inquiſitione debꝫ electio confirmari ⁊ multum hic oīm cōfirmā tis exuberat.xlviij.diſt.de petro.ſ.ti.pro xi.poſtq̄ꝫ ⁊.c.cum nobis.lxj.diſti.mira mur. ⁊ maxime quando petitur admitti poſtulatio que tantum de gratia proce dit.ſ.eo.poſtulationē: quandoqꝫ tamen propter priuilegium omittitur huiuſmo di iq̄ſitio vt no.ſ.ti.pxi.c.cū venerabi lis. ⁊ eodēmō i ordiatiōe nō tm̄ epi: ſꝫ ēt cuiuſlibꝫ clerici iq̄rit ſupior.xxiiij.diſt. ordiatiōes. Itē i ꝯſecratiōe.xxiiij.di.il lud quod epiſcopus.ſ.de elec.c.dudū.et c.i geneſi.viij.q.ij.dilectiſſimi. Nec ob ſtat.ſ.de accu.qualiter ⁊ quando.vbi di citur ꝙ inquiſitionem debet p̄cedere in famia: qꝛ loquitur quando de certo cri mine fit inquiſitio: hic autem quādo de pſona in quo caſu non debet de aliquo crimine noiati inq̄ri/ niſi eēt infamatus de illo: ſed in genere tantum vt ſi ſit ma le vite.arg.ff.de queſt.l.j.§.qui q̄ſtionē. De etate tamen ſcientia ⁊ irregularita te perſone etiam ſine infamia precedē te iquiret ſpecialiter.ſ.ti.px.cum nobis ⁊ ī his que continentur in.c.xxiij.di.ꝙ

epiſcopus.idem in accuſationibus cle ricorum.ij.q.viij.ſi qui. ⁊.c.ſeq. ⁊ vide tur ſufficere in predictis ſi habēt bonas litteras teſtimoniales ex quo contradi ctores non habent: niſi infamia laborēt ij.q.vij.criminatores.vij.q.j.qualit.lxj. diſt.c.ſi.viij.q.ij.qualis.ſ.de prebend.in lateranen̄.nec ſunt teſtes querendi i hu iuſmodi queſtionibus que fiunt contra non infamatum.idem credimus quan do fit viſitatio alicui⁹ eccleſie: vel fit ge neralis inquiſitio in capite ⁊ i membris .ſ.de offi.ordi.c.j.x.q.j.decernimus. ⁊. c.epiſcopus.xiiij.q.vlti.viſitandi.ſ.de ſta.mo.in ſingulis. ⁊.c.cum ad monaſte rium.ſ.de accu.qualiter. quando autem fit inquiſitio de certo crimine nō debēt teſtes veritatem dicere de occultis[a] vl̄ manifeſtis nō de quibuꝫ copia facta eſt aduerſario.ſ.de accu.qualiter.§.debet. ¶ [Conſtitutio] Sed nunquid idem eſt in citatione ꝙ ſufficiat ꝙ publice fiat? Reſpon.vt no.ſ.de eo qui mit.in poſſeſ. ſi aduerſarijs. ¶ [Regi] Quare fit hec interpretatio. Nam cum dicimus hic il lius[b] eſſe intelligimus de domino.ff.de rei.l.ij.§.in locum. Reſpon. hoc eſt ſm̄ communem vſum loquendi qui attendi debet.ſ.de ſpon.ex litteris. cum enim di cimus terram regis intelligimus de ter ra ſubiecta iuriſdictioni. ⁊ facit.ff.de ver bo.ſig.l.verbum illud. ⁊.l.pupill⁹.§.ter ritorium. Item quare legatus interpre tatus ē reſcriptum pape. cū papa a quo reſcriptum proceſſit interpretari debet arg.ſ.de ſent.ex.c.inter alia? Rñ.hoc fu it propter cauſam i qua iudex erat. Nā iudex in cauſa cuius iudex eſt interpre tatur.ar.ff.de legibus.non poſſunt. ⁊ no tatur.ff.de appel.ab executore: ⁊ hic in glo.communi. ¶ [Perſonam] Quero an ille qui non ſeruauit interdictum ſit irregularis[c]? Rñ.ſatis videtur hic di cere ꝙ ſic.ſ.de elec.c.cū inter. R.xj.q.iij. ſi quis. ⁊ epiſcopus damnat⁹ de tali cri mine remouetur a bñficio.ſ.de cleri.ex. miniſtrāte.c.poſtulaſti.§.finali. ¶ [Pri uate] Sed quare dicit priuate quia ipo iure ſunt p̄uati q̄ ſciēter indignū poſtu lāt.ſ.eo.c.primo.ſ.de elec.c.bone mēo rie. ⁊.c.ſcriptū.ad ſi.ſicut q̄ ſciēter indi gnū eligūt.ſ.de elect.c.cū i cūctis. Rñ. verū ē.vñ expone priuati de facto: qꝛ de iure iā p̄uati erāt: ⁊ hoc qñ defectus po

[a] Dicas ꝙ occulta ne mo dꝫ reuela re.vj.q.ij.c. ſi tātū. ⁊.c.ſi. adde ꝙ ſcribi tur.c.in ſcri pturis.xcvj. diſt. ꝙ impe rator Cōſtan tin⁹ dicebat ꝙ ſi videret ſa cerdotē pec cātē clanude eū cooperiret ⁊ his adde no. c.ſacerdos. de peni.diſt. vj. ⁊ l.c.ſacer dos.ſ.de off. ord.hic etiā pctā occulta purgari ſatiſ factione.c.de aliqñ.de pe ni.diſt.j.

[b] Quid ge nitiu⁹ impor tet adde ad decr.hic pa norm.barb. ⁊ decuſ.c.qꝛ.v. ſ.de iudi.an th.de hut.c. accedēs.ij.ſ. vt lit.non cō teſt. ⁊ bald.in proe.ff.noui. gloſ.in.c.pro illorꝫ.ſ.de p̄ bē.an aūt in terdicta terra alicuius veni at reſpectiue vel in pigno rata: vide hic per car. ⁊ bar ba.inno.ioā. an.in.c.ſi ſen tēna.de ſen. excōi.li.vj. ⁊ card.in cle.j. de peni.

[c] Tenēt ha bere expſſū ꝙ ſit irregularis ⁊ negat ab ir regularitate abſolui niſi a roma.pōtif. ⁊ inelegibilis c.is qui.§.is bo.de ſen.ex cōi.li.vj.

ſtulati ꝓcedit ex crimine. Nō erunt pꝛiuati ſi poſtularēt illegitimū propter defectū etatis vel ordinis vel epiſcopum alteri⁹ eccl'ie: iſti eñ ſine pena poſtulari pñt. ꝭ. de ele. innotuit. lvj. diſt. cenomaſi. lxj. diſt. bene nouit. ꝭ. de ele. offitij⁹. c. c. in cauſis. defect⁹ eñ etatis vel ordinis ex crimine nō ꝓcedit: ſed irregularitas ꝓpter interdictū non ſeruatum ſic. Si tñ poſt poſtulationē alicui⁹ non admiſſam eundē poſtulauerunt etiam nō criminoſum / ſed defectum etatis vel ordinis patientem: tunc forte priuati erunt. ꝭ. c. proxi. ſed ibi de irregulari loquitur. Nā ex quo poſtulationem ſuperior non admiſit vel quia non credit perſonam poſtulatam expedire concedere: vel qꝛ ſibi nō placuit quare iterū eūdē poſtularūt in ſupꝛioris contēptum ꝛ eccleſie diſpēdiū. Si vero propter formam non ſeruatam poſtulationē ſuperior non admiſit tūc iterum poſtulātes eundem non ſunt priuati / licet nulla ſit poſtulatio ſicut nulla eſſet electio ꝛ ſunt priuandi vt. ꝭ. c. qꝛ ꝓpter. Si autē eligendus poſtuletur: dic vt no. ꝭ. eo. c.

Ratum. ❡ Priuilegium] Quero qđ erat iſtud priuilegium ſeu gratia? Rñ. ꝭ. c. proxi. ad fi. exprimitur ibi licet ꝛc. Nā iſtud capitulum ꝛ illud de eadē vacatione ꝛ eodē poſtulato loquūtur. ſ. de epiſcopo altiſſiodoreñ. Item quero vtrum illi qui ſcienter indignum poſtulāt vel eligāt ſint eligendi poteſtate priuati vt. ꝭ. c. proxi. Quero[a] qui ſunt illi q̄ ſunt ipſo iure priuati? Reſpon. priuati ſunt ipſo iure qui electionem celebrare attentant per abuſum potentie ſecularis. ꝭ. de elec. quiſꝙ. Item qui eligūt ſcienter hominem male vite ꝛ minoris ſciētie vł illegitimū. ꝭ. de elec. cum in cunctis. ꝛ. c. innotuit. ꝛ. c. ſcriptū. ꝛ idē dicim⁹ vbicūꝙ eligit qui poſtulādus ē vt in. d. c. inotuit. lꝫ ſit ſec⁹ vbi eligēd⁹ poſtulat: vt no. ꝭ. c. proxi. q̄ aūt ſūt poſtulādi notat. ꝭ. c. finali. Itē q̄ tanꝙ epm receperunt poſtulatū vel electum cuius nulla eſt poſtulatio vł electio priuandi ſunt ptāte eligēdi vel poſtulādi: vt. ꝭ. de elec. bone memorie mag. Alij dicūt ꝙ ex alia cā ibi ſūt ꝑuati vt ibi notatur in principio. Item ſi aliqui priuati ſunt ſuſpenſi vel excōmunicati in capitulo ꝛ in alijs reſidet ius[b] eligendi. ꝭ. de conſuetudine. cum dilectus ibi nota. Item priuati ſunt ipſo iure poteſtate eligēdi qui non eligūt infra tempus in cōſilio generali conſtitutum. ꝭ. de elect. ne pro defectu. ꝭ. de ſup. neg. prela. c. iij. ꝭ. de cōceſ. ꝓben. c. j. Item qui poſt appellationem legitimam poſtulant. ꝭ. de elect. bone memorie. Alij dicunt ꝙ alia cauſa ibi ſunt priuati: vt ibi no. in principio. Sed ſi eligerent poſt appellationem nō eſſent priuati. Rō diuerſitatis eſt qđ electio maioris eſt fauoris ꝛ magis innititur iuri. Alij dicunt in poſtulatione idē ꝙ in ele. videtur autem ꝙ appellatio cōtra poſtulationem / vł electio contra appellationem facta ſit nulla vel annullanda: vt no. ꝭ. de elect. conſiderauimus. de his priuatis poteſtate eligendi vera datur regula. ſ. ꝙ tenet electio ſeu poſtulatio eis non vocatis facta / ſiue notorium ſit ꝙ ſint ipſo iure ſuſpēſi vł priuati ſeu per probationes poſſit fieri manifeſtum ꝙ licꝫ facere manifeſtū poſt electionem factam: nam non oportet āte electionē hoc facere manifeſtum. Itē alia datur regl'a ꝙ vbicūꝙ electio ē nulla propter perſonam electam ipſo iure ſunt electores eligēdi poteſtate priuati / ſi ſcientes cauſam quare ineligibilis erat ipſum elegerunt. ꝭ. de elect. cum in cunctis. ſecus ſi ꝓbabiliter ignoraſſent. ꝭ. de elect. cum terra. ꝛ. c. innotuit. Item ſecus ſi propter defectum forme electio ſit nulla: quia tunc ob hoc non erunt eligētes poteſtate priuati ſed priuandi. ꝭ. de electio. quia propter. ❡ Deuolutam] Nunquid ex interuallo poſſunt eligere iſti ad quos deuoluta ē poteſtas? Reſpon. poterūt[c] ſiue ex interuallo ſiue incontinenti vt no. ꝭ. de elec. conſiderauimus. ꝛ c. dudū. ❡ Auctoritate freti] Nunquid auctoritate generalis legationis. Rñ. nō. ij. q. vj. ideo ꝛ. c. de cetero. immo ſpeciali auctoritate quā ſuper hoc habet a papa. ❡ Prouidiſti] Sed quare poti⁹ non admiſit poſtulationē? Rñ. magis vſitatū ꝛ magis iuri conſonū ē vt dicat ſupꝛior admittim⁹ poſtulationē: nā ꝓuiſio non pertinet ad ſuperiorem: ſed forte prouidit approbando factum eorum. ❡ Mādato] Sꝫ nunqđ legatus cardinalis potuit h̄ ſine mādato ſpāli? Rñ. non. ꝭ. de offi. leg. niſi.

[a] Separata ꝛ tria requiſita tam circa eligētes q̄ circa electos poteris videre p̄ petr. de braçoin ope conſiciē. elec. j. ꝛ. ij. parte. vbi ad longū de forma in regno frācie obſeruāda vi de conſti. j. de elec. i prag. et ibi glo.

[b] Compoſt. ſuccincte pertranſit ꝙ ordo ſcrib. h̄ volāt ꝙ in vniuerſitatis eñ ſi in vno remanet quibus addas Iac. rebuf. in l. actores. C. de excu. mu. li. x. ꝛ remiſſiue ſtudē ꝛ h̄ addi. ad panor. ꝓag. dif. ſu. ꝛ glo. i verbo collegiū. ꝓilc. ad regimen. in ꝓnc. ꝭ elec. i prag. vbi etiā videas q̄ requirant ad eē collegij qđ in ele. ridē monialiū cenſendū vide. c. indēnitatib⁹ de elec. li. vj.

[c] Nec ē op⁹ declaratione in eo. c. cū vinoſū. ſ. ꝭ elec. q̄ dicat h̄ cardi. procedere etiā ſi in quantum ꝓcedit ſe hſe appellauerit. c. cum nō. ſ. de elec. ꝛ. c. fi. ſ. ꝭ ſup. pl. neg. ꝓ. licꝫ tñ ſit concedēdū ne recipiat in quaſi poſſeſſione. ſ. c. i ge neſi.

Bone memozie.

ℭ Nomiatio] Quero que dicitur canonica nominatio a? Rn̄. canonica dr̄ quando cõcoꝛdāt omnes de aliquo ineligibili aſſumēdo ⁊ vadunt ad eum a quo aſſumendus eſt ⁊ requirunt eius aſſenſum: ⁊ talis nominatio non dicitur pꝛopꝛie poſtulatio que cum ſolēnitate fieri conſueuit .ſ. de elec. quia pꝛopter. lȝ dicta requiſitio poſtulatio poſſit dici vt no. ī.c. pꝛoxi. ⁊ credo hanc nominationē poſtulationi ſolemni ſimilē ī hoc ꝙ poſtq̃ ille a quo requiritur conſēſus conſēſit non poſſunt a poſtulatione reſilire ſine conſenſu requiſiti. ar. ſ.c. pꝛoxi. Eadē enim ratio videtur in poſtulatione ⁊ nominatione. Sȝ ſi illi duo .ſ. poſtulās ⁊ requiſitus conſētirēt ꝙ a nominatione recederetur: credo ꝙ poſſȝ fieri etiā contradicēte noiato. Secus autē credo ſi poſtulatio factā eēt ſolēnis: quia tunc contradicēte poſtulato non liceret poſtulantibus reſilire ſi requiſitus conſentiret vt recederetur ab ea. arg. ſ. de iure pa. cum autem. niſi requiſitus eēt papa pꝛopter plenitudinē poteſtatis .ſ.c.j. ibi aliam pſonam. Alij cōtra. Si aūt alia ſit nominatio cum canonicis de electione tractantibus: puta dicit aliquis: bonus eēt talis p hāc nominationē nihil iuris acquiritur nominato: vt .ſ. qō ſicut.

Bone memozie:

ℭ Requiſit⁹] Querit vtrū ī acquiſitiōe poſſeſſiōis hui⁹ iuris eligēdi ⁊ ſimiliū vl̄ aliarum rer̄ q̄ pſcribūtur neceſſaria ſit ſciētia illius contra quē pſcribitur vl̄ poſſeſſio q̄ritur? Rn̄. b de his ⁊ ſilib⁹ no. ſ. de cā poſſeſ. ⁊ ꝓpꝛie cū eccl'is. Itē q̄rit ſi ſimul agā ꝯ te. poſſeſſoꝛio ⁊ petitoꝛio ⁊ circa poſſeſſoꝛiū ſufficiēter itētionē meā ꝓbaui: ſȝ de ꝓpꝛietate nihil ꝓbaui vtrū tua mihi ſit reſtituēda poſſeſſio? Rn̄. vt no. ſ. de cā poſſeſ. ⁊ ꝓpꝛie. paſtoral'. ¶ Pꝛouidere] Quero an liceat poſtulātibus variare c? Rn̄. cū p poſtulationē ius nō q̄rat poſtulato vt in .c. pxi. hn̄ pñt ab ea recedere poſtulātes anq̄ pñtetur ſupioꝛi ſiue ſit papa ſiue ali⁹ q ptātē hȝ cōfirmādi: ſȝ poſtea nō/ne illudat ſupioꝛ vt .ſ. eo. c. ſi. ⁊ no. ſ. eo. c. ij. ī ſi. ſicut a noīatiōe lȝ recedere .ſ. de elec. ꝙ ſicut. ℭ Queſitū] Ubi nota ꝙ qn̄ ius eſt q̄ſitū alicui: tūc nō lȝ alicui penitere .ſ. de elec. cū inter canonicos. ff. d reg. iu. nemo. Qō dixi ꝙ poſſunt poſtulātes añ pſentationē reſilire. verū eſt cum cp̄m poſtulās vl̄ maioꝛ pars variat al's nō: q2 ꝯ id qō a capl'o fit non pōt minoꝛ ps venire niſi aliquā iuſtā cāȝ habuerit nō pꝛo ſola volūtate .ſ. de his q̄ fi. a maioꝛ par. ca cū in cunctis. Sȝ dices cū iā fuiſſȝ hec poſtulatio pñtata ſupioꝛi: q̄re dicit papa q̄ ſi diffidāt pꝛouideāt ſibi d alia pſona? Rn̄. hoc contigit ꝓpter ſpeciale mādatum qō ſuper hoc receperūt a papa: qō foꝛte alij q̄ papē non liceret in eluſionem poſtulati mandare: ex quo ſuperioꝛi puta archiepiſcopo eēt poſtulatio pꝛeſentata vt no. ī .c. pꝛoxi. vl̄ dic ꝙ licet poſtulātes nō poſſint poſt poſtulationem pñtatam ab ea recedere: ſuperioꝛ tamen non tenetur eam admittere ſi non vult vt no. ſ. ti. pxi. ſcriptum. Sȝ dices cum ex foꝛma mādati haberet ꝙ poſſent a poſtulatione collocēſ. recedere dicit temere recedētes? Rn̄. ⁊ ſi cp̄m cui ſcribebatur potuiſſet recedere: aliq tamen de capl'o ſi minoꝛ pars eſſet non poſſet: q2 non eis ſcribebatur/ ſȝ capl'o. cum enim mādatur aliquid aliquib⁹ vt vniuerſis non debēt ſinguli adimplere mandatum vt plene no. ī de reſcriptis. cam te. ℭ Punirent peruenietem.] Sȝ ſi anteq̄ ſecunde littere peruenirent ad eos ipſi iuxta pꝛius mandatum ceſſantibus ſuffraganeis a contradictione ſua pꝛopoſito inſtiterunt: quare ſubueniēs mādatum papa reuocat qō legitime factum eſt qō eē non debet .ſ. de reſti. ſpol. audita. Et preterea due ptes conſentiebant in ipſum collocēſ. ⁊ ſic erat poſtulatio eorum tenenda .ſ. de elect. ſcriptū? Reſpon. non reuocauit papa cum non admiſit poſtulatum collocēſ. Sed volēs vitare lites ⁊ huiuſmodi circuitusque ex contemptu quincleſieſ. allegabantur ꝙ contingere poſſet. nec caſſauit eam quiā nihil erat pꝛobatum contra eā quare caſſaret. Itē nec appꝛobauit vl̄ admiſit ꝓpter dubiū iurī q̄ncleſieſ. cui deferre voluit: ne ſi admitteretur poſtulatio in q̄ ipſe cōtēpt⁹ fuerat pīudicaret ſibi in poſter. tñ cū ipſe quincleſieſ. poſtea cōſēſerit ⁊ cōcluſit ī cā ſatī papa poſſet poſtulationē admittere: ſȝ voluit

a Pꝛocedēt dicta opinionū hic ꝙ triplex eſt noīatio pa nor. ⁊ antho. de hu. c. ꝙ ſicut. ſ. de elec. nā quedā eſt minus ſolēnis vt cū aliq noiant vt de eo fiat ſcrutiniū p talem noīationem nullū ius q̄ritur noīato vt dicit i.o.c. ꝙ ſicut ita ꝙ ēt valet electio lȝ null⁹ noīatoꝛū eligatur barb. hic alia ſit noīatio in ſcrutinio electionis ⁊ p talē noīatione ī verbo nō acq̄rit ius ar.c. ſi tibi abſenti de pbē. li. vj. ſi publicato ſcrutinio noīatū nō pñt reſilire ſi dignū noīauit. ſ. de electi.c. publicato. alia eſt noīatio que dicit ſolēnis cum noīantur aliq̄d pncipi vt ipſe nō aſſumere ⁊ ſic p talē noīatione nō pñt noīantes reſilire hoſt. hic addens. l.j. §. ſolent. ff. qñ app. ſit et ibi bar. p alia pba aſſignātē triplicē noīationē.

b De hac materia vi. glo. in ībo facie. ī. ſi aquā. C. d ſeru. ⁊ aq. ⁊ ibi pau. ſupp. ⁊ patiente et ibi bald. q̄ ponit q̄ cumulant hic doc. circa mate. et lo. fab. ⁊ pau. in .l. ſi quas. co. ti.

c Glo. hic in verbo temere vult ꝙ publicato ſcrutinio nō ſit āplius locus variationi ⁊ eā appꝛobat hī barba. ꝯ cōmunē opi. ſcrib. de q̄ p archi. ⁊ cardi alexā. l.c. eſſi⁹. lxj. diſt. ⁊ ibi vide. d. card. diſpueā tē q̄ remedio ſuccurrit poſtulato q̄ pꝛopter poſtulationē ſe fecit ꝓmoueri ad ſacros ſi poſtmodū aliun eligāt canonici cū gl. dicit poſtulatuȝ ꝯ eos poſſe ꝯuenire vt ꝓuideāt ei ī ſalario ꝯueniēti. c. paſtoralis. ſ. de iure par. ⁊ aduerte quia diſcoꝛdāt arch. ⁊ cardi. allegā. c.

tus quincleſieñ. ſeruare in poſterũ vt di xi: ⁊ fuit vnica poſtulatio collocceñ. illõ enim ꝙ poſtulantes poſt primum mandatum anteꝗ̃ ſecundum reciperent circa collocceñ. fecerunt non fuit poſtulatio: ſed reuocatio ſociorum ad concordiam ex vi prioris mandati factum fuit. Prima vero ⁊ ſecunda poſtulatio quincleſieñ. fuit caſſata quia vtraqꝫ fuit a minori parte facta parte maiori nõ preſtãtate etiam contra formam mãdati. vt. ſ.

¶ Pallium trãſmiſerit] Sed cum pallium[a] perſonam vſqꝫ ad ſepulturam ſequatur. ſ. de vſu pal. ad hec. quare nõ potuit eo vti in noua eccleſia. Rñ. quia nõ datur tantum contemplatione perſone ſed etiã loci: vnde non vtitur eo extra eccleſiã vel prouinciam. ſ. de vſu pal. cũ ſuper. ⁊. c. ex tuarũ. Hoc autem probatur ex eo/ ꝙ ſi archiepiſcopi loco renunciãt de cetero vti eo non poſſunt. ſ. de renunci. ad ſupplicationẽ.

Poſtulationẽ.

Hoc cꝑs ẽ ꝑs pr. ꝑcedeñ. ⁊ loquitur ð poſtulatiõe collocceñ. q̃ facta fuerat ante aliquod mãdatum: vnde q̃ſtiones ibi poſitas non repeto hic.

Et ſi vnanimit.

¶ Poſtulari] Quero q̃ ſunt poſtulandi[b] ⁊ a quo: Rñ. eꝑs poſtulãd⁹ ẽ a papa vt hic. Item abbas exemptus poſtulatur a papa vel ſuo legato. ſ. de conſue. c. cũ venerabilis. de renunci. c. dilect⁹. ⁊ forte idem eſt i ol ꝑlato domino pape immediate ſubiecto cui papa ſupior eſt immediatus arg. ſ. de regula. licꝫ. Abbas aũt non exẽptus bñ põt eligi. ſ. ti. pri. cũ in veteri[c]. Sꝫ nũ q̃d laic⁹ poſtulãd⁹ ẽ i canonicũ. an potius põt eligi: Rñ. videt ꝙ poſtulari dꝫ nõ eligi. Nã electiõe i canonicũ ius ſpirituale acq̃rit vt no. ſ. de cõſti. c. cũ. m. ius aũt ſp̃iale nõ cadit in laicũ. ſ. de elec. maſſana. Si q̃ras a quo debꝫ poſtulari. Rñ. ſeipſo/ diceretur enim ei vl' poſtulabitur ab eo vt fiat cleric⁹/ ⁊ ſi cõſentiat fiat cleric⁹ ad titulũ aliquẽ ſine quo ordinari nõ dꝫ. lxxij. diſt. c. j. ⁊ ſic erit canonic⁹ ex poſtulatiõe ⁊ ordinatiõe ad illũ titulũ ſine alia electiõe. Quidã tñ dicunt ꝙ laici q̃ nõ ſunt alijs obligati pñt eligi in canonicũ ar. ẽ. ſ. de elec. cũ ad nr̃am. ⁊. c officij. vbi dicitur ꝙ non debet fieri monachus ſpem aut promiſſionem habẽs ꝙ fiat abbas. Reſpon. aliud eſt in abbate ⁊ aliud i canonico cum abbas primo probari debeat. vl' cum dicitur ꝙ nõ debet habere ſpem ꝙ fiat abbas. ſed ſi non habens promiſſionem ſed habens intentionem poſtuletur non eſt malum ⁊ hoc de liberis non autem obligatis Si enim eſt ſeruus debet poſtulari a domino. liiij. diſt. c. j. Si libertus a patrono poſtulabitur qui aliquod obſequiũ in eum retinuit. liiij. diſt. quicum ꝫ. Itẽ poſtulandus eſt colonus perpetu⁹ aſcripticius vel aliter obligatus conditione ſeruili vl' tributo vel ꝑpetuo vl' ꝑſonali liiij. diſt. ſi quis obligatus. Nam ſi quis rõne ſue rei redderet tributũ nõ eẽt impeditus quominus eligeretur/ vt anglici q̃ reddunt tot denarios eccleſie Ro. quot ſunt capita/ qð tributũ vocatur apud eos denarius beati Petri. Nõ tñ ẽ perſonale tributum: ſꝫ reale ꝙ apparet ex eo ꝙ ſi exierint terram illã liberi ſunt a tributo. Itẽ curiales ⁊ officiales curiis aſtricti ſiue iudices ſiue executores ſiue milites ſiue in quocũqꝫ officio conſtituti ⁊ ioculatores ſunt poſtulãdi. lj. diſtic. c. j. ⁊. iij. Itẽ ſi ſunt i publico officio vel adminiſtratione. lj. diſt. ꝑterea. ff. de mũe. ⁊ hono. reſcripto. §. debitores. liiij diſt. c. j. de curatoribus aũt ⁊ tutoribus no. ſ. de oblig. ad ratio. c. vnico. Itẽ poſtulãdi ſunt ad oẽs dignitates curã aĩarũ hñtes q̃ nõ ſunt in ſacris ordinib⁹ cõſtituti. ſ. de elec. cũ in cũctis. ⁊ c. dudũ. ſ. de etate ⁊ q̃li. preterea ⁊ hi poſtulãdi ab eꝑo vel alio q̃ eis curã aĩaꝝ ꝯcedere debet niſi poſtulent ad eꝑatum: q2 tũc forte eſſet neceſſaria pape diſpenſatio vt no. ſ. de elect. innotuit. Item in minori etate conſtituti ſunt poſtulãdi quod ex eo apparet quia ſi eligantur caſſãda eſt electio. ſ. de elec. cum in cunctis. ⁊. c. dudum. Reſtat ergo ꝙ qui ſunt poſtulãdi ad epiſcopatum a papa ſunt poſtulãdi: ſed ad alias dignitates ab epiſcopatu: de hoc no. ſ. de eta. ⁊ quali. indecorũ. Item clericus alterius profeſſionis ſiue ordinis poſtulandus eſt ab epiſcopo ⁊ ab abbate monachus. lviij. diſt. c. ij. de ſta. monacho. ꝙ dei timorem. arg. ſ. ð elec. officij. vel a papa ſi ad epiſcopatũ poſtulentur. ſ. de renunci. poſt traſlationem. Sed in ſuo monaſterio eſt mona-

a Palleũ nõ ſolum datur cõtemplatione perſone. ſꝫ etiã loci dec. hic ⁊ attende cõiter inueni eo male ſcꝑtũ cum debeat ſcribi per e. io. an. ⁊ panor. ſ. in rubri. de auc. ⁊ vſu pal. ⁊ ibi dicunt poſt hoſti. in ſũ. ꝙ ẽ ornamentũ archiepi ſupra de corpore beati petri. de quo ſ. de elec. c. ſignificaſti ⁊ ibi glo. in ſb. de corpe ⁊ ꝑ palleum recipit archiepꝰ plenitudinẽ ꝑtãtis archiepalis ita ꝙ circa plura dicitur vidua eccliã aut tranſmiſſũ palleũ de quibus ꝑ hoſt. in ſũ. de auc. ⁊ vſu pal. in ꝑnci. tu de forma ⁊ quid hẽant ſignificat cruces q̃ ſunt nigre q̃ i paleo debent apponi vide ꝑ alleg. do. ⁊ car. ibi ⁊ amplora de materia hẽs per cardi. alex. c. j. c. diſt.

b Inn. hoſt. io. an. ⁊ car. hic enumerãt ꝑſonas poſtulandas nõ eligendas alij ꝑo vt antho. hoſ. panor. ⁊ barb. tractãt ꝑ regulas et

addc panor. in. c. eccleſia vſtra. ſ. de elec. vt videtur tu i a q̃ debeat fieri poſtulatio vide mãdag. i ſuo tracta elec. c. liiij.

c Qꝫ abbas etiã exẽptus poſſit eligi in epm tex. formalis ⁊ expꝰ ſua hodie. c. ſi abbatem. de elec. lib. vj. ꝙ etiã gl extendũt ad alias dignitates vꝫ inferior eꝑo q̃libet in dignitate ꝯſtitut⁹ poſſit ẽe ad inferiores dignitates eligi de q̃ ꝑ frã. ⁊ doc. ibi ſcribẽ. ⁊ hic etiã.

chus eiuſdem monaſterij eligendus.ſ̄.
de reſcrip.cū dilecta.ſ̄.de cōſue. cū di=
lectus.de alieno monaſterio ſiue ſit ꝓ
feſſus ſiue nō eſt poſtulādus.ff.de elec.
cum in magiſtrum.et not.ſ̄.eo.c.j.Alij dicūt
ꝙ monach⁹ etiā in alieno monaſterio
eligi poteſt.vt not.ſ̄.eo.ti.c.j.Item no
uicij poſtulādi ſunt ab epiſcopo etiā ſi
promoti ſunt ad minores.lviij.diſt.ſi=
cut.Itē filius poſtulandus eſt a patre
ſi eſt in eius ptāte.ff.de elec.officij.Itē
irregulares ⁊ illegitime nati.ff.de elec.
innotuit.Item infames ſi non ſunt in=
famia iuris infames.lj.diſt.qđ in aliq̄.
C.đ infa.l.j.⁊.ij.q.iij.§.notandū:ſiue i
famia facti.vt.ff.ti.ꝓxi.ca.ſup eo.lxxx.
diſt.tantis.C.de digni.l.iij.Item pu=
blice penitētes.l.diſt.canones.⁊.c.pe=
nitentes.De infamibus aūt videt ꝙ ex
quo defectus eorum ex delicto ꝓcedit
ꝙ eorum poſtulatio nō valeret.tūc eni
poſtulantes ſcientes talē eſſe poſtulan
di ⁊ eligendi eſſent ptāte priuati.vt no.
ſ̄.eo.c.j.in fine.Item q̄ fuerūt heretici
j.q.j.cōuenientes.§.ſequēti.Item q̄ ſe
abſcindūt ſine neceſſitate.lv.di.ſi quis
abſciderit.Itē corpore vitiati i mēbro
decenti/deformes/debilitati ſiue caſu
ſuo ſiue facto alterius/ſiue ſi ſic ſint na
ti.lj.diſt.q̄ in aliquo.lv.diſ.ſi euangeli=
ca.ff.de corpore vici.per totū.Itē biga
mi viduarum ⁊ corruptarum mariti.ff.
de bigamis per totum.xxxij.diſt.ſeria=
tim.Item qui duas vxores eodem tē=
pore habꝫ infamis eſt.C.de adulter.cū
qui.Item homicide.ff.de tempo.or.c.
vltimo.l.diſ.minor.Item qui aduoca
ti vel iudices/vel ſcriptores fuerunt in
cauſa ſanguīs:vel dictatores.ff.ne cler.
vel mo.ſententiam.lj.diſt.c.j.dūmodo
ſecutum ſit homicidium vel mutilatio
membri deformitatem generans.lv.
diſt.ſi euangelica.Item vexiliferi vel
capitanei.et ita quilibet miles etiam ſi
ipſe neminem occiderit.ff.ne cleri.vel
mo.ſententiam.lv.diſt.c.j.⁊.c.penulti.
Item cirurgici etiam ſi ſine culpa eoꝝ
mors ſequat.ff.de homicidio.tua nos.
qualiter tamen hoc intelligatur ibi no.
Item oēs qui remanent ſuſpenſi.ſ̄.de
conſue.cum dilecti.Item ſimoniaci.ff.
de ſimo.tacita.Item intruſi per pote=
ſtatem ſecularem.ff.titu.ꝓxi.quiſquis.
Item inſufficienter litterati.ff.de elect.

cum in cunctis.⁊.c.dudum.Item fal=
ſarij.ff.de fal.c.ad falſariorū.vbi dicit
ꝙ perpetuo priuādi ſunt ſuis bñficijs.
Item q̄ ſunt cōuicti vel confeſſi de cri=
mine:vel condemnati.xv.q.ſi.ſi quis.
ar.ff.de teſti.teſtimoniū.immo idē ſi
non ſunt condemnati erat tamē crimē
enorme vel manifeſtū.l.diſ.de his vo.
Item qui pro quocūqꝫ leui crimie ⁊ oc
culto deſcendit ad monaſterium cauſa
agendi penitentiam.ff.de renunc.poſt
tranſlationem.l.diſt.ſi ille.Item cele=
brantes excōicati vel interdicti.ff.de e=
lec.cum inter.vel in loco interdicto.ſ̄.
eo.c.j.ꝛſi.Item generaliter dicimus ꝙ
oēs poſtulandi ſunt qui non poſſunt
exercere offiū ad qđ aſſumunt ſine di=
ſpenſatione.ff.de cle.ex.mi.ſi celebrat.
in ver.pro eo ꝙ ad ſuſceptionem eorum
eligitur ⁊c̄.Ubi autem oēs regulariter
ſunt poſtulandi ab his ad quos ſpe=
ctat confirmatio/⁊ qui poſſunt diſpēſa
re ratione dignitatis vt epi.ar.ff.de iu=
di.at ſi clerici.in oībus tñ in q̄bus pa
pa ſibi reſeruat diſpēſationē a ſolo pa=
pa poſtulantur.ff.de ſen.excō.ſuper.Et
forte ſemper a papa ſolo ſi poſtulentur
ad epatum inferiores prelati cū epo di
ſpenſare nō poſſunt:niſi in caſib⁹ exꝓſ=
ſis in iure.ff.de ſen.exc.cū illorū.ff.de eo
qui furtiue.or.re.c.ij.§.vlti.Quero que
ſit differētia īter poſtulationē ⁊ electio
nem?Rñ.vt notaui.ſ̄.e.ti.in ꝑn.Et ad
de hic alias differētias.Pria eſt q: in
electiōe publicato ſcrutinio variare ne
queūt electores.ff.tit.ꝓxi.c.publicato.
et ꝓcipue electione ſubſecuta ꝑ quā ius
electo acq̄rit.ff.ti.ꝓxi.cū inter cano.⁊
no.ff.de prebē.accedens.Sꝫ in poſtula=
tione nō ſolū ſcrutinio publicato ſi for=
ſitan in ſcrutinio canonici cōſenſerūt i
aliquē poſtulādum:imo etiā iam facta
poſtulatione pñt poſtulātes ab ea rece
dere ſemp:donec ſuꝑiori fuerit pñtata
ſed poſt pñtationē nō.vt.ſ̄.e.bone.§.ij
circa fi.⁊ ibi notaui:imo etiā vr ꝙ añqꝫ
pñtetur ſuꝑiori nō pñt poſtulātes rece
dere poſtqꝫ publicata ē poſtulatio.ff.de
elec.in cūis?Rñ.qđ electio canonicoꝝ
facta poſt publicationē poſtulationis
tenuit.hoc fuit nō ꝓpter defectū ptāt;
q̄ tranſlata erat in ꝯpromiſſarios:non
aūt fuit ꝓpter defectum poſtulatiōis.
Itē ſcđa eſt differētia:q: in electione

obtinet ꝙ a maiori parte eligitᷣ alijs im pedimētis ceſſantibꝰ.ī.ti.pxi.dudum. Sed in poſtulatione/ſi poſtulatꝰ cū electo ꝯcurrat nō preferꝛ etiam ſi maiorē partem hēat:niſi duas ptes totiꝰ capl'i habuerit.ī.ti.pxi.ſcp̄tū vt ibi dr̄. Sed ſi poſtulās cū poſtulato ꝯcurrat ille p̄fertur ꝙ maiorē partē habuerit cū hoc caſu maior ps ſanior reputetur. Et regulariter qđ fit a maiori pte capl'i valꝫ .ī.de his q̄ fi.a ma.p.c.cū in cūctis. Aliqui tñ tpe dñi Alex.dixerūt.ꝙ ſi poſtulatꝰ cū electo vel poſtulato ꝯcurrat/obtinebit ſi fiat a maiori pte capl'i poſtulatio. ⁊ ad decre.ſcriptū rñdent ꝙ ibi poſtulatus repellitᷣ nō propꝛ ius: ſed ꝓpꝛ formā mādati. Sed ꝑus dictū veriꝰ ē ⁊ curia ſp ſic ſuauit. Itē eſt tertia differentia licꝫ in p̄ria recidere videatᷣ ꝙ poſtulatio ius nō dat poſtulato et ſoli grē innititᷣ. ʒ.c.bone me.⁊.c.poſtulationē. Et iō ſupior nō tenetᷣ admittere eā vt i c.poſtulationē.ij.q.ij.ꝑcarte. Cōtra.ī.titu.pxi.cū inter cano.So.vt ibi ꝙ electio ius dat electo ⁊ innititᷣ iuri. vñ ſuperior tenetur eam ꝯfirmare:niſi aliud obſiſtat.ī.c.poſtꝙ̄. Compoſt.

De electione:et electi poteſtate. Rubrica.

Nullus ¶Electiōe.] Quero ad quos ptineat electio prelati? Rñ. Si eſt eccl'a collegiata ſpectat ad collegiūᵃ etiā ſi duo vel tres tm̄ ibi ſunt. vt hic.⁊.ʒ.de ꝯſue.cū dilectus.⁊.ī.đ cā poſſeſ.⁊ ꝓprie.cū eccl'ia.lxiij.diſt.c.ij. vbi regulariter a collegio ⁊c̄.xvj.q.ſi. in fi.niſi aliđ obtineat de ꝯſuetudie.vt in.d.c.cū in eccl'ia. Et qđ dr̄ in.d.c.cuꝫ in eccl'ia ꝙ electio pertinet ad clericos eccleſie cathedralis.verbū clericorum reſtringitᷣ ad cp̄m.ar.ī.de verbo.ſig.cū clerici.plerūqꝫ tñ religioſi ad electionē vocantur/qđ intelligimꝰ nō ex debito lxiij.diſt.obeuntibus. vocatᷣ etiam populusᵇ non ad eligendū:ſed ad ꝯſentiēdū.vt ea.di.c.plures. Itē vocantᷣ etiā principes vt electores ab impreſſionibus defendāt. vt ea.diſt.§.principibꝰ.

ᵃ Ut cognoſcas an p̄lci ſunt ſimul vt priuati vel vt collegiū vide c.dilecta.ī.đ exceſſi.p̄lat.⁊ ibi card.⁊ panor.hoſt.Jo.an.⁊ ātþ.de bu.in.c.a nobis.ī.de iur.pat.inn.⁊ hē.boic.c.poſtulaſti.e.ti.

ᵇ Tu hēs dictū ſūme noſtādū in.c.niſi cū pudē.ī.de renū. vbi inno.vult ꝙ l'ꝫ inſtitutꝰ p̄latus cōpellit ced:re benefitio ſi p:l's cū ꝑſequitur ⁊ nō pōt a:ali p̄ſecutione cō:e ſci vt pplš q:eſcat ⁊ hoc ꝓpter bonū pa

Item ſi in eadē eccl'ia ſint diuerſorum generū bñficiati.puta alij ſunt canonici alij ſunt capellani:alij aſſiſij. vt i antiochena eccleſia.ī.de cler.non reſi.ca.penul.alij portionarij ⁊ ſil'es vt in burgēſi.⁊ palatiū.eccl'ijs. Nunquid portionarij vel ſimiles ſūt ad electionē vocādi? videtur ꝙ ſic: qꝛ de collegio ſunt tam rōne bñficij ꝙ̄ etiā officij: ſed ad collegiū eccl'ie ſpectat electio vt h̄. Itē licꝫ nō dicantᷣ canonici quo ad nomen quo ad rem tñ ſunt canonici cathedralis eccl'ie:qꝛ canonice habēt bñficium ab ip̄a cathedrali eccl'ia: ⁊ officiū in ipſa.quibus ꝑuari nō pñt:cū ſint ꝑpetua lxx.diſt.ſcorum.l.diſt.ꝑcepta? Rñ. Curia romana tenet ꝙ ſoli canonici ſūt vocandi ⁊ ſoli canonici faciūt cp̄m:et iſti cū p̄lato faciūt vnū corpꝰ.ī.de his que fiūt a p̄la.ſi.cō.c.nouit. ⁊ hoc ē verū niſi aliud obtineat de ꝯſuetudine.vt i eccl'ia legion.⁊ ouetēn. Nā quādoqꝫ penitus exnei de ꝯſuetudie admittuntᷣ.vt in.d.c.cū in eccl'ia. Itē queritᷣ ad queꝫ ptineat p̄bende collatio in eccl'ia collegiata. dic vt not.ī.e.cū eccleſia vulterana. Sed qđ ſi eccl'ia nō eſt collegiataᶜ quis eliget ibi p̄latū? Rñ. ſi eccl'ia patronū hꝫ:patronus eligeret/ep̄us inſtituet.ī.de iure pat.a nobis.xvj.q.vij.c.decernimꝰ. Si vo eccl'ia pronū nō habeat: ep̄s ꝓuidebit ei de p̄lato.cū oēs eccl'ie dioceſ.in ptāte eiꝰ cōſiſtant.xvj.q.vij.omnes baſilice. Ip̄e eni eſt ep̄s q dat curā vt ca.q.⁊.e.cā.c.nullꝰ. Que aūt eccl'ia dicatᷣ collegiata no.ī.de iure pa.poſtulaſti. De hmōi collegi:s etiā no.ī.de exceſ.p̄la.ca.dilecta. Itē q̄ritᷣ q pñt eligi ⁊ q nō? Rñ. Poſſunt oēs q non ꝓhibentᷣ. Sꝫ q ſunt q prohibentᷣ? Rñ illi quos dixi poſtulandos.ʒ.ti.pxi.c fi.

Poſtꝙ̄. ¶Implcātur] Sed quare ſuperior tenetᷣ iplere? Rñ. qꝛ per electionem acquiritᷣ ius electo.vt hic ⁊.ī.eo.cum inter canonicos.ʒ.ti.pxi.c.fin.ad finem. ¶Inquiratᷣ.] Sed qualiter inqretur? Rñ. per teſtes inſtrumēta vel famā et l'ras teſtimoniales.vt no.ʒ.ti.pxi.c.j.

Significaſti ¶Cōditione.] de cōuentionibꝰ/pactionibꝰ/⁊ conditionibusᶜ appo

cis.lud.ro.cō ſi.cxxxij.circa fi.vbi multas allegat cōcord.barb. de p̄ſt.cū de.q.j.ſo.v.col.iij. vbi multa q̄ ſunt ꝓpter ſcādalum numerātur.

ᶜ De hoc ad de ſolenniter dñꝫ anth.de bur.late perſcrutātē ⁊ eū ⁊ io.de imo.ī cle.l plerūqꝫ.de ele.inno.in.c.a nobis.de iure pat.⁊ ī eo.c.maſſana.

ᵈ Iſta inquiſitio pōt fieri ſine ſolēnitate: ⁊ teſtes recipi non iurati qꝛ pceditur non precedēte infamia de quo per ſcriben.omnes.ʒ.ti.pxi.c.j.⁊ c.bone.⁊ ꝑ per inn.⁊ io.an.⁊ panor.poſt alios.

ᵉ De hoc habes gl.archi.domi.⁊ card.alex.viij.q.iij.in ſumma.lxij.diſtin.c.qꝛ.c.diſt.c.in ea.xxiij.diſt.c.q ep̄s.j.q.ij c.ꝙ̄ pro.c.in electionibus.de ele.li.vj.⁊ ibi glo.in verbo incerta.⁊ ibi frāc.poſt archi.⁊ alios ſcrib.domi.in c.dudū.ī.de p̄b.⁊ idē ioā.and.in.c.ſi tibi abſenti.ī.eod.tit.li.vj.bartholo.bri.q.vene.xxxvj ⁊ lap.alle.vj.⁊ hic p ſcrib.ꝓ intellectu eoꝝ q̄ no.ſlu ribus alleg.ꝑ ſuppone ꝙ cōditio accipitᷣ quattuor modis quos hic ponit bal.et addes q̄ ponit albe.de roſa.l dicno.in verbo ꝯditio.

nendis vel non an̄ electionem vel con-
firmationem vel cōſecrationē ſatis ha
bes hic i apparatu cōmuni. Et ideo q̄-
ſtiones de hoc hic nō facio. ¶ Corpo-
re.] Queritur q̄d velint dicere iſta v̄ba
R̄n̄. hoc volunt dicere ꝙ hoc inſigne
ſcʒ pallium nullus dat: niſi papa. Et ſi
obijciať de patriarchis? R̄n̄. ꝙ illi dāt
nō ſua auctoritate: ſed pape.

Quia. ¶ Confirmari.] Sed nunq̄d legat⁹
ſedis ap̄lice poteſt ex officio
ſue legationis electiōes epi-
ſcoporum cōfirmare[a]? R̄n̄. ſi eſt de la-
tere hoc eſt cardinalis poteſt vt hic/cū
dicat permittimus. deponere tamē nō
poteſt epiſcopum. vt. ſ. de tranſla. vt in
ter. Legatus autem nō de latere nihil
poteſt ex officio niſi quatenus ſibi mā-
datur. vt nota. ſ. de offi. leg. quod tranſ
lationem Compoſt.

Licet de vitāda

¶ Exceptione.] Quero ſi
poſtq̄ʒ a duabus partibus
quis electus eſt in papam minor pars
poſſit excipere contra ipſum? Poteſt
de hereſi tantum. xl. diſt. ſi papa. Sed
forte melius eſt ꝙ accuſari poſſit. ſed
non excipi[b]. Sed nunquid contra car
dinales electores poteſt de excommu-
nicatione vel ſuſpenſione[c] excipi. Et
videtur ꝙ ſic: quia ius cōmune eſt. vt.
ſ. de conſue. cum dilectus. ſ. co. illa. Et
ad hoc quod hic dicitur abſq̄ʒ vlla ex-
ceptione ſuppleri debet illegitima. vel
poteſt dici ꝙ loquitur poſt electionem
iam factam. Reſpon. Intentio eſt hu
ius cōſtitutionis ꝙ pretextu exceptio-
nis huius nō differtur electio propter
hoc ꝙ dicit abſq̄ʒ vlla exceptione: et ꝑ
hoc quod dicit hic i fine ibi. In roma-
na vero eccleſia ⁊c. Sed q̄d ſi excōmu-
nicatio cardinalis eſſet notoria. videť
ꝙ cardinales nec i iſto actu: nec in alio
ei cōmunicare debent. ſ. de ſentē. excō-
muni. cū deſideres. immo peccant mor
taliter ei cōmunicando. ſ. ꝙ me. cauſa.
ſacris. R̄n̄. poteſt dici ꝙ ſi ſine ſcanda
lo poteſt excludi excommunicatus no
torie ab alijs excludatur: alias eligant
cum eo ſecure. vt not. co. c. illa. vel dic
ſecurius ꝙ exceptiones locum non ha
bent ꝓpter periculum more et ſuperio-

a Textus
formalr̄ hoc
decidēs eſt in
c. ſi arbitrem
§. hmōi. de
elec. li. vj. de
multiplicita-
te legatorum
vi. c. j. de offi.
lega. li. vj. vel
textus eniſe-
rati iplicita-
tē idē gloſ. et
doct. in. c. j. c.
dilectus. c. ex
cōicatos. ſ. ti-
lo titulo.
b Domi. an
th. ⁊ panor. h̄
voluit ꝙ oīs
exceptio per
quā i detrahiť
qualitati ſu-
per q̄ fundat
ſe ius poteſt
opponi pan.
c. tuē cū quis.
ſ. de reſt. ſpo.
vt eſt illa ꝙ ſi
ſit electus a
duab⁹ ptib⁹
vel a card. gl.
in. c. ſi quis.
lxxix. diſ. Itē
oīs exceptio q̄
naturalr̄ oſtē
dit talē nō eē
papā ſicut in
heretico q̄ eſt
extra eccliam
itē ꝙ ſit mu-
lier vel furio-
ſus bal. cū di
cit ꝙ nō debʒ
fieri q̄d d̄ his
cū cardinales
nō faciant i ā
factā electio-
nē ⁊ de ābagi
b⁹ ineptis q̄d
faciēda nō ſit
⁊ attende: q̄
ꝑ auth. ⁊ pa.
videť facere
dictū bal. ſ. l.
impetrata. C.
ſen. reſc. non
poſſ quod ſe-
quūt barba.
in. l. ⁊ phili.
decī. ſū. ſcōa
ꝓ iuſto. c. j. ī.
de cōſti. q. ſ.
papa nō legi-
time elect⁹ eſt
diabol⁹ in ter
ra ⁊ habʒ cla
ues iferni. ad
de ꝙ glo. i. c.
achati⁹. xxiij
q. ſ. dicit ꝙ ꝑa
pa hereticꝰ eſt

ris defectum. vt. ſ. dixi. nec obſtat q̄d
dicitur ꝙ alij peccant ei communican-
do: quia hoc faciunt auctoritate huius
iuris per quod eis conceditť ꝙ abſq̄ʒ vl
la exceptiōe electio celebretur. vñ alio
iure ipediri nō debēt. ff. d̄ riuis. l. hui⁹.
§. ſi quis. Preterea in caſu neceſſitatis
eccleſiarū licite communicatur cū ex-
cōicatis. vt. xj. q. iij. ꝙ prece. Sed nulla
maior poteſt eſſe eccleſiarū neceſſitas:
q̄ʒ vbi eccleſie ſunt acephale ꝓpter pa-
pe carentiā xp̄i vicarij eccl'ie romane
pontificis/ q̄ oīm caput ⁊ mr̄ eſt. xxiij.
di. oēs. ij. q. vj. ad romanā. ¶ Duab⁹.]
Sed nūq̄d ſe cōputato. videtur ꝙ ſic[d]
ff. ꝙ cuiuſq̄ʒ vni. plane. Crederē ꝙ ſe nō
cōputato. vt. ſ. co. c. cumana. ⁊ not. ſ. co.
cū in iure. ⁊ ꝓbatur expreſſe in noua cō
ſtitutione Innocētij q̄ ſic icipit. ſtatui-
mus ⁊c. Sed nunq̄d pn̄tes tenētur vo-
care vel expectare abſētes[e] videtur ꝙ
ſic ſi fuit in eadē ꝓuincia. ſ. co. ti. coram
hoc ergo ius cōe eſt q̄d nō tollitur qua
re ſtare perhibetur. C. de teſt. ſancim⁹.
Que autem eſt prouicia romane eccle-
ſie. R̄n̄. inter capuanā ⁊ piſanā ꝓuin-
cias. ſ. de off. vicarij ſua. Nouella tn̄ cō
ſtitutiōe ꝑdicta ſtatutū eſt ꝙ pn̄tes pn̄t
ꝓcedere abſentib⁹ nō expectatis. Et ſi
q̄s ex pn̄tibus recedat ea vice ptāte eli-
gēdi ſe ꝑuat: vt ibi dr̄. Dn̄s tn̄. G. i elec.
pape Alexā. ⁊ octauian⁹ in electiōe pa
pe vrbani expectati fuerūt. Sʒ illud de
gr̄a fctm̄ fuit. Aliqui tn̄ nō hn̄t illā ꝯſti-
tutionē ꝓ decre. ⁊ dicūt iuri cōi ſtandū
vt. ſ. co. cū in iure. ¶ Sp̄ale.] Quero i
q̄ eſt ſp̄ālitas in electione pape? R̄n̄. in
nūero electoꝝ. Itē in penis de q̄b⁹ hic
loq̄ť. Itē in eo ꝙ aliq̄ foŕa nō ꝓceden̄.
q̄n̄cūq̄ʒ appet duas ꝑtes ꝯſentire in ali
quē tanq̄ʒ i electū ſtati ius hʒ ⁊ admi-
ſtrare pōt. xxiij. di. in noīe dn̄i. Itē ⁊ q̄r
de ꝯſuetudine q̄libʒ cardinalis hʒ tres
voces. nā pōt noīare tres i q̄b⁹ ꝯſentit
hoc mō ꝯſentio ꝑmo in a. ſc̄do in b. ter
tio in c. ⁊ in tali noiatiōe acq̄rit q̄libʒ
triū noīatoꝝ vnā vocē ⁊ vnū ꝯſenſum:
ita ꝙ hn̄s hac voce ꝯputata duas ꝑtes
obtinebit. Si tn̄ hac voce ꝯputata qui-
libʒ trium nominatorum habeat duas
partes: quia nominatus. predictus au-
tem modus non ſuſtinetur in alterius
electione: cū ſit incertus. ſ. co. in electio
nibus. Credim⁹ tn̄ ⁊ hoc obſeruatur ꝙ

minor quoſ
catholico his
tñ nō obſtāti
b⁹ card. alex.
alleg. c. ſi qa
pecūia. lxxix.
diſtin. ihereti
opi. ꝯpoſt. ad
de tū viden.
archi. c. i noīe
dñi. xxiij. diſ.
c. j. lxiij. diſt.
c. ſi papa. xl.
diſt.
c Opinio cō
poſt. eſt deci-
ſiue approba
ta i c. ne ro-
mani. d̄ elec.
§. ceterū. vbi
io. de imol. re
fert hec verba
ꝯpoſt. appro-
ba. ⁊ card. ibi
extēdit illum
tex. vt etiā nō
admittať cō-
tra cardinalē
exceptio noto
rie hereſis.
d Alvez di
cit hic panor.
ita ꝙ etiā ſpe
ciale eſt in pa
pa ꝙ ſi i ſcru-
tinio aliquē
noluerit et
publicato
ſcrutinio re-
perit ſe electū
pōt reſilire ⁊
accedeť ad eli
gētes cū ꝙ ſe
cus in iferiori
b⁹ vt no. c. cū
in iure adde
archi. io. an.
⁊ domi. c. vbi
piculū hoc ti.
li. vj.
e Tex. iſte ⁊
gloſ. in verbo
decem dieb⁹.
§. hoc ſacro.
c. vbi piculū.
de elect. li. vj.
dicit cardina
les non vocā
dos ſed expe-
ctandos ꝑ de-
cem dies: tā
men non ſine
expectari ele-
ctio facta a
duabus par-
tibus nō caſ-
ſabitur. ꝓpter
contemptum
quod an iele-
ligať a dua-
bus partib⁹
collegi vel tā
tum preſētiū
vide ibi arch.
io. an. domi.
⁊ franc.

cardinales cōcordit poſſunt renuncia re[a] huic ſtatuto de duabus partibus ⁊ aſſumere formā cōpromiſſi vel aliquā q̄ magis placuerit. Sed nūqd poſſūt iter ſe ordinare q̄ valeat a maiori pte oīm e lectio celebrata: videt q̄ nō q: hoc ius publicū in fauorē eccl'ie introductū eſt cui pacto priuatorū renūciari nō pōt. ꝭ. de foro ɔpe. ſi diligenti. Itē hec electio fieret hoc iure prohibēte ergo ꝓ īfecta deberet haberi. C. ẟ legi. nō dubiū. Itē cardinales nō pñt ius maioris. i. pape ī mutare. xxj. diſt. inferior. Rñ. q̄ ordina re hic pñt concorditer / ⁊ tūc valebit ele ctio a maiori parte ipſoꝝ fctā ⁊ hoc īnui tur hic vbi dicit niſi maior ɔcordia ⁊c̄. nec obſtāt iura in ɔtriū inducta q: ille q̄ ſic electus ē non tm̄ a maiori pte immo a toto collegio eligit ſicut ille qui a cō promiſſarijs ē elect⁹ ꝭ. eo. in cauſis. ⁊ ſic ꝑ hāc ordinationē nihil fit ɔ hāc decre. immo ſm eā. vno aūt contradicēte non puto q̄ poſſit cōpromitti: nec ordinatio iſta fieri: quia ī re communi potior ē cō ditio ꝓhibeñ. ff. cōi diuidū. ſabinus. ⁊ no. ꝭ. eo. q: ꝑpter. Sed nūqd ali⁹ q̄ car dinalis pōt eligi: videt q̄ nō. lxxix. diſt. oportebat. ⁊. c. ſe. Rñ. lȝ ita fieri debeat huic tm̄ iuri renūciare pñt cardinales vt in alio electo vt no. ꝭ. eo. cū inter cano.

Cum in cunctis.

¶ Sciētia] Quero q̄ ſciētia reqrat in eligēdo: Rñ. Sciē tia reqrēda ⁊ eſtimāda eſt ſȝ dignitatē locū ⁊ ordinē ad quos quis aſſumitur. ꝭ. eo. eccl'ia vr̄a: ⁊ notaui. ſ. de ſū. tri. firmi ter. Si enim aſſumitur ad epātū dȝ ha bere ſciētiā noui ⁊ veteris teſtamēti[b] cū ſit iudex aīaꝝ. xviij. q. ij. cognouimus. Itē ⁊ iuris quia ius dicere dȝ. ꝭ. de offi cio ordi. conquerente. xj. q. j. de perſona ignominioſum enim eſt epiſcopo ſi que rat ab alijs doceri cum ipſe alios doce re debeat: vt in aut. de ſanc. epi. damus col. ix. ideo debet talis eligi cuius com paratione ceteri grex dicātur. xxv. diſt. §. nunc autem. Non tamen requiritur ī epiſcopo ſcientia eminens. ꝭ. eo. cum no bis. preſbitero autem ſufficit q̄ ſciat ca nones penitentiales. xxxviij. diſtinct. nulli. Archidiacon⁹ autem ⁊ alij ad q̄s ſpectat cognoſcere de cauſis debent ſci re iura. q: turpe eſt viro patricio ⁊c̄. C. de vet. iu. enucle. l. ij. cantor debet ſcire cantum: ⁊ ſic de omnibus ordinibus q̄ ſatis colligitur ex his que ipſis dātur ⁊ dicūtur in ordinatione. xxxiij. di. per to tum. Qui autem omnino illiteratus eſt preſici vel ordinari non debȝ ad aliquē ordinem. Si tamen ordinetur ordinem recipit / quia inſpecto primo clericali or dine clerici dicebantur in ſortem domi ni electi. xx. diſt. cleros. Itē ex quo ba ptiſatus eſt / ſuſceptibilis eſt cuiuſlibet ſacramenti cū baptiſm⁹ ſit ianua oīȝ ſa cramentorum. xxij. diſt. §. verum. ſi au tem parum ſcientes / ſpes tamē ē q̄ poſ ſūt proficere ⁊ poſſunt promoueri: ſi nō eſt ſpes[c] pro defectu eorum non debent promoueri niſi ſint monachi vl' heremi te qui potius indigent contemplatione q̄ ſciētia. Sed que dicatur ſcientia emi nens: qua quis ſubtiles ⁊ difficiles q̄ ſtiones ⁊ opiniones diſcutere ⁊ diffini re nouit: ⁊ in promptu reſpondere ad ip ſas. Mediocrem aūt hȝ ſcientiam q̄ ſcit aliquo modo examinare negocia q̄uis ad oīa neſciat reſpondere ⁊ qui ī libris veritatē eorū que ſcire tenet ſcit quere re. Ille aūt hȝ ſufficiētē qui ſufficit ſibi ad ea que ſibi imminēt facienda: ⁊ ſi eti am in difficilibus conſilium prudentiū requirat non ideo minus ſufficiens ha bebitur. Hec autem omnia ad arbitriū boni iudicis examinatur. Sed nūquid qui non habet ſcientiam ſufficiētē vl' cō petentē ad dignitatē vl' officiū ad quod aſſumitur peccat recipiēdo ipſam vl' ip ſū: Rñ. videtur q̄ ſic[d]. xxxviij. diſt. om nes. ꝭ. de eta. ⁊ quali. c. ſi. j. q. j. non ē pu tāda. ad ſi. cū iſtis tm̄ diſpenſatur ex cā vt no. i. d. c. firmiter. ¶ Legitimo] Que rit ſi a ꝑncipio fuerit illegitim⁹[e] ⁊ ꝑ ſub ſequēs mr̄imoniū fact⁹ ē legitim⁹: vt. ꝭ. qui ſi. ſunt legi. tāta. an ſufficiat vt poſſit eligi: Rñ. ſufficit vt no. ī glo. cōi. ꝭ. eo. c. innotuit. Sȝ qd ſi ꝑ diſpēſationē pape fiat legitim⁹: Rñ. non credo ſibi ſuffice re niſi ad epātū[f] diſpenſetur cū diſpen ſatiōes ſint ſtricte itelligēde vt no. ſ. de

a Lx c. ne romani. de elec. in ꝓh. di cat cardi ales non poſſe de trahere cōſti tu toni vbi ꝑi culū de elect. li. vj. glo. tāl verb. reprobe mus ꝑ doct. ibi approba ta dici hic hāc opi. com: poſt. nō repro bari imo vera remanet dū modo ſm car di. oēs ſint cō cordes cū re cedit ab hac ɔſtitutione ⁊ null⁹ dīſenti at ꝑ reg. in re cōi. de reg. iu. in li. vj.

b Jō deferri mitrā q̄ duo cornua hȝ ſi gnificantia vtrūq̄ teſtm̄ q̄ ſcire debe ret glo. arch. ⁊ cardi. alex. c. diſciplina. xlv. diſt. dice bat aūt pogi⁹ flor. ī facetijs q̄ ea duo q̄ pēdēt retro ſi gnificant eos neutrū ſcire q̄ iocoſe dictū putet ⁊ atten de q̄ io. and. ⁊ pe. de anch. i. c. vt ap lec. de ꝑuil. li. vj. di uni q̄ iſta ꝑōtificalia in abbatib⁹ ⁊ īfe riorib⁹ epō ſi pl⁹ op it dig nitalia in m i lia nā vt ibi dicit tex. ⁊ pa nor. c. iter mo naſteriū. ⁊ io. an. ⁊ anch. in c. ij. ꝭ. de ſup pl. neg. ꝑlat. iſta talib⁹ tm̄ dāt ad hono rē de ſcia red ſita ꝭ oēa. et car. alex. poſt domi. c. illite ratos. xxxvj. diſt.

c Idē inn. ꝭ ⁊ in a ɔ. l ele. j. de eta. ⁊ qli. ex quo infert barb. in. j. q. baſil. fol. vj. col. ij. q̄ ſcho laris ꝑn̄ātis ī genij pōt dō crozari lȝ nō ſit ſufficiēns ſcie ſi tm̄ in eo ſit ſpes ma gne ſcie futu re ⁊ adde q̄ io. an. ī addi. ad ſpec. ti. de ɔſec. laudat ⁊ ɔmendat cle mēte ſextū in eo q̄ ꝑmoue rit quēdā ī de miſſa iuuenē valde ad epi ſcopatū: ideo q: talia iuue nis erat ma gne ſcie ⁊ per ſpicacis inge nij: hēs etiā gl. ī tbo l fru ct⁹. c. cū ex lit terris. ꝭ. de re ſti. in integ. q̄ dicit ingeniū ſupplere ętatē bn̄ ſtudētib⁹.

d Cōtra dic q̄ peccat mor talr qui repu tat ſe dignū ad ꝑlaturā ⁊ illā ſibi obla tā nō recipit arch. io. and. pe. de ancha. domi. frāc. et alij. c. ſi ele ctio. de elect. li. vj. c. olim. ⁊ c. l ſeptuario. ⁊ ibi domini. ⁊ card. alexan. viij. q. j. ⁊ fel. l rub. ꝭ. de reſti. cog.

e Attēde q: bal. ꝭ viſ⁹ eſt dicere l ſine. tbis q̄ ſi mr̄i moniū ſit ɔ. et ſiter ꝓhibi tos ēt ſȝ mo rē eccl'ie ⁊ vn⁹ ɔhēriū ſciat i pedimētū ali us ignoret q̄ talis fili⁹ nū q̄ ſi mōſtruoſ⁹ cū pri ſit legi tim⁹ ⁊ pri ille gitim⁹ nō po terit eligi. gl. tn̄ nōb. appro bata ꝑ car. alex. i. c. ſi. §. ſi q̄s. l tbo ibo. ꝭ. de clādeſt. deſpō. repro bat illō dic. ꝑ q̄ tex. l. c. et tenore iſtc. gl. ſi. ⁊ ibi panor. ꝭ. q̄ ſi. ſint leg. in ipſis addeo. gl. notabilē vbi nati ex ꝓhā vxore ſunt illegiti mi in tbo ꝓpe vxoris. c. miniſtri. lxxxj. diſt.

f Siꝭ hēs in. §. naturales. iūcta gloſ. ſi de feu. deſūc. cōtr. inter dñm ⁊ agna. vaſſa. iuſt feu. vbi legitimat⁹ ꝑ ꝑncipē nō ſuccedit in feudo niſi ꝑnceps expſſe hoc dixerit. vide ibi bal. ⁊ Jacob. aluo. ⁊ multū nō illū tex. ꝑ. ꝑpo. ibi iſtiua. c. ⁊ panor. i. c. tāta. ꝭ. q̄ ſil. ſint leg. vide etiā ipm in. c. cum vinton. ꝭ. e.

reſcriptis cām .ſ. eo. ti. dudū. vñ illegiti-
mi q̄ gñalē clauſulā hñt diſpēſationem
ad ordinē ⁊ ad bñficiū etiā cū cura po-
ſtea impetrāt q̄ ad epatū poſſint aſſumi
¶ Decurſo tēpore] ¶ Quero qḋ tēp[a]
ſit iſtud? dicunt q̄dā q̄ triū mēſiū cōpu
tādoꝝ a tpe vacatiōis ⁊ alioꝝ triū a die
electionis ad cōſecrationē. lxxv. diſt. tē-
pus. Nos aūt dicimus .ſ. tres menſes a
die vacationis electionē faciēdā .ſ. eo.
ne pro defectu. l. diſt. poſtq̄. cōfirmatio
nē aūt ſtatī poſt electionē q̄lꝫ electus
petet modico tpe ſibi conceſſo ad ſe vel
ad nūcios pparādos. ar. lxi. diſt. cathi-
neñ. ⁊ c. q̄ epus. ⁊ l. diſt. poſtq̄. Quid ſi
nō petat cōfirmationem? dic vt .ſ. eo. c. a
die vo cōfirmationis vl' ſi non eſt cōfir-
mat⁹ a die quo potuit cōfirmari debꝫ i-
fra alios tres mēſes ↄſecrari. lxxv. diſt.
q̄m .§. ij. infra hoc tempus petat confir
mationē vel ceſſionē al's a metropolita
ni ſui iudicio amouebitur. d. c. q̄m .ſ. de
tranſlatiōe. inter corporalia: ſi aūt ē ele
ctus i archiepꝫ .ſ. alios tres mēſes poſt
cōſecrationē cōputādos dꝫ obtinere pa
liū ⁊ alia q̄ ſua dignitas req̄rit. d. c. q̄m. li
cet quidā itelligāt q̄ ifra eoſdē tres mē
ſes dꝫ cōſecrationē petere / ⁊ alia q̄ ſua
req̄rit dignitas obtinere: ſi tñ ſine negli
gētia electi differtur cōſecratio p mēſes
ſex vl' āñum vl' plus non dicim⁹ tps de
cōſecrādis epis eē tranſactū / nec electi
pñt bñficia cōferre vt hic. Itē cū elect⁹
non eſt ſua negligentia conſecratus vt
pote quia non fecit ſe ordinari per ſin-
gula tēpora ſine interpolatione ex tūc
poſſunt eius beneficia conferri dummo
do quietam adminiſtrationem epiſco-
patus habeat: ⁊ hoc ē verum indubitā-
ter ſi predictum tēpus de conſecrandis
epiſcopis decurſum fuit cum electus fu
it in mora: q̄ potuit infra mēſē poſt cō-
firmationē ſuā ↄſecrationē hr̄e / ⁊ ppter
negligētiā ſuā h̄ non fecit. no. h̄ papa q̄
ei⁹ bñficia vtpote vacātia pñt ↄferri: q̄
dicit d̄curſū eē tps ex q̄ elect⁹ nō ē ppt
ſuā negligētiā ↄſecrat⁹: ſꝫ h̄ tñ dur vr̄ ⁊
contra intētionē huius capituli qḋ no-
luit negligētiam electi punire niſi pri-
us decurſum[b] fuerit tēpus de conſecrā-
dis epiſcopis: d̄ quo prediri. Nec enim
penalis conſtitutio protoganda ē vt. ff.
de libe. ⁊ poſthu. quidam. Sꝫ quid ſi ele
ctus primo menſe vl' prima ſeptimana

poſt confirmationē ē in epiſcopum con
ſecratus? Rñ. Si quietam adminiſtra-
tionē habeat ſtatim poſſunt licite bñfi-
cia eius conferri: ſed ante conſecratio-
nē non ſufficit perfecta tranſlatio ⁊ qui
eta[c] adminiſtratio niſi decurſum ſit tē-
pus / ea maxime ratione: q̄ adhuc exci-
pi poteſt contra illum ⁊ ab epiſcopatu
remoueri: ⁊ tamē priora bñficia tenebit
.ſ. de accuſa. ſup his. Item licꝫ ſit conſe
cratus ſi tamē quietam adminiſtratio-
nem propter impedimētum facti habe-
re nequit non vacant eius bñficia per
tres mēſes. eſt enim vtrunq̄ neceſſe in
teruenire. ſ. quietam adminiſtrationē ⁊
conſecrationē vel tēpus elapſum. xcij.
diſt. ſi qui epiſcopi. Si vero propter im
pedimētum iuris puta propt peccatum
occultum miniſtrare non poſſit: perin-
de ē ac ſi miniſtraret. Impotētia enim
ex delicto ſuo prouenieñs ei imputatur
ar. ff. q̄ metus cā. l. ſi mulier. j. rñ. Alij cō
tra ⁊ pro eis .ſ. eo. c. j. de conceſ. pbē. q̄
diuerſitatē. Sꝫ ibi licꝫ ex culpa ſua ipe-
dimēto mediante incurrerit excommu-
nicationē ſimplicē aut interdictū nō tñ
delictū ſuū fuit cā imediata vl' ꝓxia im
pedimēti hui⁹: ſꝫ ſnīa vl' interdictū ſupio
ris q̄ non ē peccatum .ſ. de ſententia ex
communi. cum medicinalis. In caſu ve
ro noſtro delictum ē proxima cauſa im
pedimēti: ⁊ ideo ei plus imputatur q̄ in
caſu. d. c. quia diuerſitatē. Quid ſi elect⁹
obtineat cōſecrationē ſuam p diſpēſati
onē differri? Rñ. ſtatim vacāt eius bñfi
cia vl' ad minus poſt tps ifra qḋ negli-
gētia ei⁹ ceſſante potuit cōſecrari. Itē
q̄d de illo cui archidiaconat⁹ vl' ali⁹ pſo
nat⁹ vl' aliud bñficiū cū cura confert: ⁊
iſe acceptat ſeu recipit. Nunq̄d ſtatim
vacant priora beneficia: ⁊ anteq̄ poſ-
ſeſſionem habeat ſecūdi vl' per eum ſtet
quo min⁹ eam acquirat? Rñ. vt no. ſ. de
pbē. de multa[d]. Itē q̄d ſi aliquis eſt ele-
ctus ⁊ nō vult ↄſentire electiōi de ſe fcē
⁊ nō diſſentit[e]. Nā electores variare nō
pñt .ſ. eo. cum inter cano. ⁊ c. publicato.
Rñ. pōt ei ſupior terminū aſſignare in-
fra quē deliberet: ⁊ ſi infra eum expreſſe
non cōſētiat capitulū vl' ille ad quē ele-
ctio vl' ꝓuiſio ſpectat libere eliget vl' ꝓ
uidebit ar. ſ. de teſti. lꝫ. ⁊ de clā. deſpon.
cum inhibitio. C. de iure deli. ſancimus.
§. ſed quia quidam. ⁊ C. de ige. diffama

a De hiis tēporibus tēpore vacatiōis ↄtingētibus. vide no. c. q̄ ſit ⁊ c. cupientes ⁊ glo. multū notādā in vbo aliā. c. ſi electio. d̄ elec. li. vj. ⁊ hic ⁊ ibi ſcrib.

b Adde. c. commiſſa. de elec. li. vj. vbi tex. q̄ nō pñt bñficia nō ꝓmoti cōferre anteq̄ totus

ſin⁹ ſit elapſ⁹ lꝫ tātū de anno trāſiuerit q̄ infra annū ipſe nō poſſit ordinari.

c Vide glo. i alleg. c. commiſſa. i verbo pacificam ad quā q̄ridie ſit recurſus vt cognoſcatur q̄ dicatur poſſeſſio pacifica ⁊ glo. i verbo pacifice. de pacif. poſſe. i prag. vbi remiſſiue.

d Adde extra. ioh. xxij. execrabilis ⁊ clemē. ſi plures. de pbē. ⁊ ibi dicta doc. ꝓ tā reſolu. huius dubij.

e Iſta q̄ſtio hodie eſt ſuꝑflua cū elect⁹ hēat ↄſentire electiōi. j. mēſem a tpe pñtatiōis aliꝰ q̄uat ei iure ſibi q̄ſito. c. q̄ ſit. de elec. li. vj.

ti.⁊.C.qui accu.non poſſ.l.iiij. ff. de ſuc. edi.l.j.ff.de bono.poſſ.l.iij.in fine.⁊.l.ſe. Plus ⁊ dicimus ꝙ ſi canonicis requirẽtibus nõ ẽ paratus ad conſẽtiẽdum canonici pñt eligere aliũ.ar.ꝟ.eo.cũ inter. ad ſt. Nam qui tacite vl' obſcure reſpondet pzo confeſſo habetur.ff. de interro. act de etate.§.qui tacuit.⁊.§.vbi.habita tamẽ deliberatiõe aliquãtula.ar.ff.ð ſolutio.ꝙ dicimus.inſti de inuti. ſtipul. §.ſi.anteꝗ̃ tamẽ renũciet vl' alius eligatur ſi ille qui conſentire diſtulit electioni de ſe facte / ſaltem modo cõſentire vellit admittẽdus ẽ.ꝟ.eo. cum iter.cano. ff. de opt.leg.l mancipioꝝ.ff.de ſepul. viola.l.iij.§.ſi is.hoc autem ẽ verum. Quid ſi requiſitus rñdeat nolo recipe vl' ſimile alius poteſt ad eandẽ dignitatem vl' beneficium aſſumi ff.de ſuc.edic.l.j.ff.ð adulte.ſi maritus.§.ſi negauerint. ⁊ ſic obtinuit in cauſa archidiaconatus legionen. Sed quid ſi conſenſit electioni negligit tamẽ petere confirmationẽ poſtꝗ̃ eam habere potuit. videtur ꝙ ex quo iam conſenſit remoueatur ſi neglexerit cõfirmationẽ petere c. diſt.qm̃. ❡ Cõſecrationem] Quoniam multo fortius remoueri põt a metropol'.non cõfirmatus qui iam conſenſit ſi confirmationẽ petere negligat dummõ(vt dixi) ꝟ.tres mẽſes poſtꝗ̃ confirmationẽ habere potuit nec confirmationẽ nec conſecrationẽ petijt. Nã ⁊ qui cõfirmationẽ p quã ad conſecrationẽ venit negligit petere/ ⁊ cõſecrationẽ petere negligit .ff. de iti. actuꝗ pri. l. veteres. Alij contra: quia cum electus nondum ſit confirmat' metropolitanus in eo iuriſdictionẽ non hꝫ niſi al's eẽt de dioceſi metropol'. Pone eñ ꝙ electus canonic' eẽt eccl'ie ad quã ẽ electus metropol'.nõ poſſet cum ad aliud cõſtrĩgere.ꝟ.de offi. ordi. paſtoralis. Sꝫ põt rñderi ꝙ metropo. iuriſditionẽ habet in electum quãtum ad factum electionis ptinet non ſicut in ſubditis ſuffraganei.ſed ſicut in quemlibet alium eccleſie ſuffraganee electum . Quem ſicut ſuper electionis negocio citare poteſt ⁊ electionem eius caſſare vel confirmare :ſic ⁊ remouere ⁊ priuare poteſt iure per electionem ſibi acquiſito/ſi confirmationem ⁊ conſecrationem non petijt infra tempus legitimum:ſed eo priuato metropol.non prouidebit : quia in caſu negligentie minime prouidere poteſt vt iam dicam. Item dato ꝙ metropolitanus eum amouere non poſſet : papa tamen amouere debet pdicta ratione. Sꝫ quid ſi electus ⁊ eligẽtes infra tres mẽſes a tẽpoꝛe vacationis confirmationẽ petere negligant ⁊ archiepiſcopus videns eos negligeñ. prouideret eccleſie electo ⁊ electoꝛib' non citatis.nũqd valet puiſio: videť ꝙ ſic qꝛ pꝛo non eligentibus debẽt haberi ex quo infra tẽpus legitimum non ſunt proſecuti legitime ſicut pꝛo nõ appellante habetur qui appellationem infra tẽpus legitimum non proſequitur.ꝟ.de appel.cum ſit. Itẽ vocatus in iure ad bonoꝛum poſſeſſionem petẽdam ſi eã non petat infra tempus legitimum pꝛo nõ vocato habetur ⁊ pꝛoximioꝛ ei ſuccedit ĩ iure petẽdi.ff. de ſucceſſ.l.j. Sic ⁊ metropolitanus qui capitulo eſt proximioꝛ in iure prouidẽdi debet ſuccedere. Reſpon.obtinuit ꝙ prouiſio metropolitani non valeret: quia in vno caſu tantum poteſt archiepiſcopus prouidere quãdo.ſ.capitulum nõ eligit ĩfra tres mẽſes.ꝟ.eo.ne pꝛo defectu. Sꝫ hic electio facta fuit ĩfra tres mẽſes. Sꝫ qris quid ergo faciet metropolitan' ſi videt eos ſic negligeñ.⁊ eccleſiam vacare. Rñ.citabit eos ⁊ etiam nemine proſequente procedet ex officio ad caſſationem vel confirmationem ipſius electionis.ꝟ.de appel.oblati.ibi ſuperioꝛ quoꝝ ⁊c̃.vel denunciabit ſuperioꝛi ar.ꝟ. de ſtatu monach.ea q̃.§.ꝙ ſi foꝛſitan. Quid ſi capitulũ citatum a metropo. ad certum terminum vt ſi quam electionem fecerit preſentent ſibi ⁊ non veniant: nunquid poteſt metropol. prouidere? videtur ꝙ ſic arg.C.qui accuſari non poſſunt.l.iij. obtinuit tamẽ qð non poteſt : quia ille non eſt caſus in quo poſſit vt.ꝟ̃.dixi. de hoc[a] no.ꝟ.eo.ne ꝓ defectu ❡ Diſponendi] Queritur ſi anteꝗ̃ diſponat procedere debeat amotionis ſententia. Rñ nõ libere enim ſine aliqua amotionis ſentẽtia: ⁊ is ad quẽ ptinet collatio prouidebit[b] ⁊ is ad quem ptinet pñta: io preſẽtabit niſi forte iure nouo intereſ electus: vt.ꝟ.de conceſ.prebẽ. cum noſtris ⁊ no.ꝟ̃.eo.c. ❡ Archidiaconatũ] Nunquid igitur archidiaconus[c] curam animarũ hꝫ: dic vt no.ꝟ.de offi.archid.cum ſatis.⁊.c.dilecto. ❡ Admoniti] Sꝫ nun

a De hoc habes textũ expꝛeſſum.in.c. ꝗ̃ꝗ̃.de elect. li.vj.q̃ reſtringit deuolutionem ad pꝛoximum ſupioꝛẽ ſolũ ad negligẽtiã i epiſcopatibus et maioꝛibus ſecus in inferioribus.

b Vocand' ſ̃t erit hñs ſ cui detinens anteꝗ̃ is cui de nouo colla tũ eſt poĩt ĩ poſſeſſionem coꝛpoꝛalẽ induci.c ſꝫ.ij.ꝟ de pbẽ.li.vj. io.an.⁊ card.

c Que pertinent ad archidiaconũ de iure cõi vide glo.in verbo ſuſpẽdit ⁊ ibi panoꝛ.ꝟ.c.c. dudũ.ij.⁊ io. an.⁊ anch.de bu.l.c.ad hec de offi.arch̃.l.

quid in electo in epiſcopum ē vt pri⁹ debeat admoneri anq̄ȝ iure ſibi queſito ꝑ electionē ꝛ confirmationē ꝑuētur. Rn̄. non eſt idem: immo ſufficit in eo ſola negligētia tp̄is cōſtituti vt priuat̄ ſine admonitiōe vt. c. diſt. c. j. ꝛ in ceterꝭ iferioribus neceſſaria ē admonitio[a] vt ħ. ꝛ. ſ. de eta. ꝛ q̄li. q̄ris. Et neceſſaria ē ſententia amotionis: verūtamen ſine iuris ſolemnitate vt hic: ꝛ. ſ. de eta. ꝛ qualit. queris ꝛ de conceſ. preben. cum noſtris. cū eni̅ iſta nō poſſunt nō eē notoria. ſ. de trāſla. c. j. ꝛ. ij. non eſt iuris ordo ſeruandus ſ cis. ij. q. j. de manifeſta. ſicut contra clericum non reſidentem dixi ferendam ſētētiam. ſ. de cle. non reſi. ex tue[b]. ¶ Canonibus] Sȝ qd̄ eſt iſtud tempus? Rn̄. Prefixū a canonib⁹ intelligit̄ vt in ſingulis temporibus ordinationum recipiat ordines ſucceſſiue: hic enim dicit canon faciendum vbi neceſſitas imminet: quia dignitas quam recipit hūc ordinē requirit ¶ Per capitulū] Eſt ne hoc verum regulariter q̄ peccante epiſcopo deuoluit̄[c] poteſtas ad capitulū. Rn̄. non. Sȝ tunc eſt verum quando ipſe in collatione peccat vel circa confirmationē beneficij cuius collatio ad eū pertinet iure ꝓprio. nam ſi non proprio ſed deuoluto: puta q̄ propter negligentiam aliquorum ſubditorum: tunc non ad capitulum/ ſȝ ad proximum ſuperiorem deuoluitur hec poteſtas ar. ſ. eo. ne pro defectu: ꝛ eſt ratio diuerſitatis: q̄ i his que ad ipſos proprio iure pertinent maior eſt inter epiſcopum ꝛ capitulum coniunctio q̄ȝ in his q̄ aliunde obtinuerunt ar. ſ. de teſt. requiſitus. Itē cum deuoluitur electio ad epm̄ ex delicto epi in ꝯfirmatione cōmiſſo tm̄: quando primus ad quem pertinebat electio vel pñtatio ſcienter elegit indignum ꝛ epiſcopus ſciēter cōfirmauit. Si eni̅ eſſet ignoranter electus indignus iterum ad primum rediret poteſtas eligendi. ſ. eo. innotuit. ꝛ. c. dudum. Et ſi primus ſciēter elegiſſet indignum/ ꝛ epiſcopus ignorātem confirmaſſet: tunc poſt cōfirmationem caſſatam propter indignitatem ele eti eligeret epiſcopus qui ignorāter cōfirmauit indignum. Sȝ q̄ritur ifra quātum tēpus eliget iſte ad quē ꝓpter delictū ptās eligēdi deuoluitur. Rn̄. infra ſex mēſes poſtq̄ȝ ſciuit electionē vl̄ confirmationē ſcienter de indigno factam. ſ. de cōceſ. ꝑben. q̄ diuerſitatem. Item iſte de quo epm̄ ꝓuidet ex ptāte deuoluta habet̄ ꝓ cōfirmato ſicut ſi eps ꝓuideret de ipſo: vide q̄ no. ſ. de exceſ. ꝑla. iter dilectos. ¶ Per capitulū] Sȝ nonne debēt cōferri ꝑ primū ꝓuinciale conſilium eligendū: vt. ſ. de ꝑbē. graue. So. vt ibi. de ptātis deuolutione no. ſ. eo. cum vuitonieñ. ¶ Si contra formam] Sed que eſt hec forma contra quā eligentes penas iſtas incurrunt. Rn̄. Si eligunt patiētes defectū etatis/ natalium/ vite/ vel ſcientie: de quibus. ſ. fui proſecut⁹. Sȝ ſi eligentes cū qui aliquē ex iſtis defectibus patit̄ ſint priuati vt hic dr̄ nunquid tūc nulla erit electio? Rn̄. ħ nō dr̄ hic. Sȝ dic de eo qn̄ electio ſit nulla vel anullanda; vt no. ſ. eo. cōſiderauimus. Compoſtellanus.

Cauſam. ¶ Contulerunt] Queritur an potuerūt reuocare poteſtatem in prouiſorem tranſlatam: dic vt nota. ſ. eo. in cauſis. ¶ Facias] Quare compelluntur recipere. quia ſi compromittentes non pareant arbitrio ſufficit q̄ agatur ad penam vl̄ intereſſe. ff. de arbi. diē. §. ſi. ꝛ. l. ſequen? Reſpondeo. Recipere compelluntur: quia capitulum elegiſſe videtur/ quia vice[d] eorum elegit. ff. quod cuiuſq̄ȝ vni. item eorum. §. j. et. in. c. in cauſis. nec in huiuſmodi ſpecialibus locus eſt variationi. ex quo ſemel poteſtatem prouidēdi dederunt vt nota. ſ. eo. in cauſis. Nec huiuſmodi compromiſſum ſequitur per oīa aliorum compromiſſorum naturam vnde compromittentes poſſunt dicere in perſona electi. qd̄ al'as non poſſent. ff. de arbit. qualem. ꝛ. l. diē. §. ſtari. Itē quid ſi epiſcopus de indigna perſona prouidit: nunquid poteſt iterum prouidere. dic[e] vt no. ſ. eo. in cauſis. Cōp.

Noſti. ¶ Reuocare] Sȝ quomō erit hic iudex ī cauſa ſua ꝯ ı͂t quod eſt C. ne q̄s ī cā ſua ius ſibi dicat. vnica. ſi violenter ꝛ ſine iudicio occupauit etiam rē ſuam cadit a iure ſuo. C. vn̄ vi. ſi q̄s ī tātā. ꝛ idē ſi ius ſibi dicat ī re ſibi ōbita. ff. q̄ me. cā. exiſtat. Itē nūq̄d ꝑuabit ordinē iudicioꝝ? dicunt q̄dā q̄ nihil aliō vult dicere niſi vt ꝑuet ecclīaȝ

a Attende q̄ hodie promot⁹ ad parochialem eccleſiam ſi nō promoueat̄ j. annū eſt ipſo iure priuatus. c. licet canon. de elect. li. vi. quid autem in aliis dignitatib⁹ vel perſonatibus vi. c. ſtatutū. eo. ti.

b Quia iſte nō legit illum titulum tu recurras ad antho. de but. ꝛ panor. l. c. ex parte ꝛ ad alios ſcrib. c. ex tue. dict. titu. de cleri. non reſi. ꝛ ad no. l. c. veſtra. de cohab. cle. et mulie. ꝛ old. cōſi. cxcv.

c De hac materia deuolutionis hic late ꝑ ſcrib. ꝛ in alleg. c. q̄ȝq̄ȝ. de elect. lib. vj. no. l. c. ij. ꝛ q̄ diuerſitatē ꝛ. c. poſtulaſti. ſ. de conceſſ. preb.

d Unde nō poſſet iſte epo vnico actu expedire actū cōferendo q̄ licet ptātē eligēdi ꝛ confirmādi habeat hoc tn̄ diuerſo iure ptāte ſibi contingit anth. ꝛ pa. ħ et doct. c. inter canōicos. ſ. e.

e Dic q̄ nō immo ptās reuertitur ad compromittētes dūmodo tali electioni non conſenſerint ſiue compromiſſarij elegerint ſciēter indignum ſiue ignoranter. c. ſi compromiſſari⁹. de elect. li. vj.

indemnē. vel dic epm iudicem eſſe poſ-
ſe in cauſa eccl'ie ſue. arg. ij. q. vij. ſi qs
ab epo. Sicut procurator fiſci iudex eſt
in cauſa fiſci C. vbi cā fiſ. l. j. ⁊ impera-
tor in cā fiſci. ff. de his q̄ in teſta. de. l. p
xime. ⁊ tū ius fiſci impatoris dicit̄. ff.
ne quid i loco publico. l j. §. hoc inter-
dictum. In his ergo non hꝫ locum le
ges ꝯtᷓ qū ſine auctoritate iudicis qs
ius ſibi dicit. Poſſet autē rōnabiliter
dici ꝙ ſi plato eccleſie cuiꝰ alienata bo
na dicunt̄ ſeribatur ſm hanc formam.
ſtudeas reuocare / nō habꝫ niſi in noto
rijs ptātem. Ad ea enī que iudicialiter
indaginē exigunt ſuam neqt extēdere
ptātem vt de ꝯſeruatore dicimus. ſ. de
off. deleg. ſtatuimꝰ. Si vero plato non
ſcribat̄ ſm formā eandē: ſed aliqū di-
cimꝰ eū ſeruare debere ordinē iudicio-
rum: niſi eēt notoriū ⁊ hoc credo veriꝰ
Alij ſupplent hic ſtudeas reuocare. vt
debꝫ. Et ſic dꝫ quaſi actor ⁊ non quaſi
iudex. ¶ Reuocare.] Sed nunqd liceꝫ
alicui factū ſuum reuocare / corrigere /
vel mutare / vel ꝯ factū ſuum venire[a]?
Rū. vt no. ſ. de offi. deleg. in litteris.

Conſiderauim⁹

¶ Poſt aliā. Quero[b] vtrū
hoc ſemper ſit verū vel nō ꝙ
prima electio nō caſſata īpedit ſcd̄am?
Rū. aut pͥma electio nulla fuit: aut an-
nullanda: qū eſt nulla vel annullāda di
cā. ſ. eo. c. Si pͥma electio fuit nulla non
impedit ſcd̄am ſiue in eodē ꝯtextu: ſiue
ex interuallo fiat. ſ. eo. c. dudū. j. ⁊. ij. ⁊. c
cōgregato. ſ. de ſup. negli. pla. c. ſi. mul-
to fortius pcedens poſtulatio q̄ nulla ē
non īpedit electionem factam poſt eā.
ꝫ. de poſtulatiōe. gratū. ſ. eo. bone me.
mag. Nam qd̄ eſt nullū impedimētum
non preſtat. ff. de verbo. obl. ſi dari. ⁊. ſ.
de ſponſa. ad audiētiam. Et hoc eſt ve
rum indubitanter. ſi pͥma eſt nulla ele-
ctores erant ipo iure priuati: qꝛ pecca-
uerunt ꝯ conſtitutionē. ꝫ. eo. cū in cun-
ctis. eligendo ſcienter indignū. Sed qd
ſi pͥma electio erat nulla: ſed electores
nondū erant priuati vt qꝛ primi electo
res peccauerūt ꝯ conſtitutionem. ſ. eo.
quia ꝓpter. formā ibi traditam nō ſer-
uando? Rū. idem dicimus ꝙ prima ele
ctio nō impedit ſcd̄am ſiue eodem con
textu: ſiue ex interuallo fiat ꝑ iura pd.

[a] Hanc ma
teriā dio: ar-
dicā vide hic
ꝑ doc. cano. ⁊
in. c. diuerſis
fallaci. ſ. de
cler. cōiug. ⁊
c. j. ⁊. c. ſi qs.
ſ. de reb. eccl.
nō alie. Joā.
an. dy. ⁊ frā.
in regu. ꝙ ſe-
mel. de regu.
iur. li. vj. bar.
in. l. poſt mor
tē. ff. d adop.
bal. ſ. l. ſi cre-
ditoribus. C.
de ſeruo pig.
dat. ⁊ ꝑ eūdē
melius l. ſ. j.
C. de lib. cā.
glo. not. in. c.
penitētes. lv.
diſt. ⁊ l. c. cer-
te. xij. q. j. et
ibi archi. do-
mi. ⁊ card. eū
ꝯcor. ⁊ pet. de
ſch. ꝯſi. ccvij
⁊ q̄ notāt frā.
cardi. alex. et
decius i. c. cū
ceſſāte. de ap
pel.

[b] Hāc ma-
teriā an vale
at ſecūda ele-
ctio pͥma nō
caſſata tra-
ctant hic ino.
hoſt. ⁊ gof ſꝫ
io. an. cardi.
hē. boic. ⁊ pa
nor. cū glo. ſꝫ
remittūt ad
c. audiui. ſ. e.
vbi late proſe
quunt̄: tu po-
teris etiā vide

Caueas tamē ꝙ vbi prima electio fuit
nulla: ſed electores nondum erant pri-
uati: niſi ſecundo eligentes vocent pri-
mos caſſabitur electio ſcd̄a ex interual
lo facta. ſecus ſi in eodē contextu. ar. ſ.
eo. dudum. Ideo caſſabitur ſcd̄a ex in-
teruallo poſt aliam nō caſſatā facta: nō
qꝛ facta eſt poſt primā nullam nō caſſa-
tam. ſed ꝓpter contemptum ſi ꝓſequi
voluerint cōtemptū ſuū. ſ. eo. bone me.
cremoñ. At vbi pͥma electio fuit nulla
⁊ electores priuati ſunt. tunc eligentes
non habēt vocare illos q̄ primitus ele-
gerunt. vt in. c. cōgregato. ⁊. ſ. de ſupp.
negl. platoꝝ. c. ſi. Qn̄ autē ſcd̄a poſt pri
mam nullā valeat: ⁊ qū nō / plene no. ſ.
eo. dudū. in pͥmo. Et intelligo pͥuatos
quocūqꝫ modo pͥuatos. de qbꝰ no. ꝫ ti.
pxi. c. gratum. ¶ Item qro ſi querit̄ ad
hoc ꝙ ſcd̄a electio ex interuallo valeat
poſt primā non caſſatam ꝙ notoriū fue
rit primā electionem qū fuit facta nul-
lam fuiſſe ⁊ electores pͥuatos vel ſuffi-
cit ꝙ hoc conſtet tpe ſnie? Rū. hoc ſuf-
ficit ꝙ conſtet tpe ſentētie. arg. ſ. de ap-
pel. conſtitut[?]. Item quid ſi poſt pͥmā
electionem que fuit nulla confirmatā[c]
vel poſt prouiſionem vel collationem
que vim habet electionis: ⁊ confirma-
tionis fiat ſecunda: prima electione vł
confirmatione ipius ſeu prouiſione nō
caſſata? Reſpon. vt. ſ. de exceſſibus pre
lat. inter dilectos. ꝫ. de reſcript. c. capi-
tulum. Item quid ſi poſt preſentatio-
nem que nulla eſt quia forte preſentan-
tes ius preſentandi non habent: vł pro
pter aliam cauſam fiat ſecunda preſen
tatio prima nō caſſata? Reſpon. valet
ſecunda. vt de electione dixi. vt. ſ. de re
iudi. cum bertholdus. Item quid ſi de
beneficio qd̄ alius detinet alij proui-
deatur? Reſpond. vt nota. ſ. de conceſſ.
preben. cum nominis. ⁊ in ca. capitulū.
Et cū prima electio nulla non fuit: ſed
annullari poterat propter contemptū
ſi ſecunda electio non fiat ex interual-
lo: ſed in eodē curſu prima electio nō
impedit ſecundam: ſicut nec ſecunda
primam: ſed illa valebit que facta eſt a
maiori parte: et de perſona que maio-
ribus iuuatur meritis. ſ. eo. dudum. in
pͥmo. lxiij. diſtinc. cap. ij. Si autem ſe-
cunda non fiat in eodem curſu ſeu con
textu cum prima: ſed ex interuallo /

re q̄ not. petr.
de braꝫ. i ſuo
repto. in tᵒbo
electio nlī. ſi
vna electio ſit
nulla quid in
collatione ⁊
pñtatiōe vide
ꝑ hē. boic. d.
c audiui. ad
dco ⁊ tu pet.
de braz. in
trac. elec. j. pꝛ
te. c. v.

[c] Qn̄ aūt cō
firmatio det
colorē electio
ni ita vt nō va
leat ſcd̄a pri-
ma non caſſa
ta no. p anor.
c. cū j nfra. ſ.
de ꝯceſſ. pb. ⁊
attēde qꝛ ibi
anth. de but.
dicit ꝙ i caſu
conuerſo qn̄
ſcꝫ electio eſt
aliq̄ ⁊ ſubſeq̄
tur ꝯfirmatio
nulla ratio cō
firmatio non
pſtat electio
ni colorē qꝛ ꝑ
electionē ꝯ-
tūctiqꝫ cano-
nicā niſi ſeq̄ t
iuridica con-
firmatio nun
q̄ tradit̄ ad-
miniſtratio
vel poſſeſſio.
ſ. e. c. trāſmiſ-
ſā. ⁊. c. auari-
cie. li. vj. ideo
voluit gl. i. c.
ſi. e. t. li. vj. ꝙ
ſi talis ñ iuri
dice ꝯfirma-
tꝰ ſe igerit ad
miniſtratiōi
incurrit penā
d. c. auaricie.
nec pigebit te
notare ꝙ vo-
luit io. an. c. i
ter dilectos. ſ.
de exceſſ. pla.
ꝙ etiā electio
facta a nō hñ
te ptātē ꝯfir-
mata tñ ꝑ hñ
tē ptātē ſciē-
bꝰ ⁊ nō ꝯdicē
tiꝰ ualet illo ad
qo ſpectabat
e ec. io mediā
te illa ꝯfirma
tiōe facit poſ-
ſeſſorem colo
ratum in illo
c. videbis niſi
ra ꝑ decto. in
ducta ꝑ licis
le. huiꝰ. c. ⁊. c.
ꝙ ſicut. ſ. e.

tunc non valet ſecūda que fit prima nō caſſata vt hic ⁊ .ſ. co. auditis. ⁊ .ſ. de cōceſſ. ꝑben. poſt electionem. ⁊ .ſ. co. c. venerabilem. ⁊ .ſ. de exceſ. prela. inter dilectos. Et hic pōt eſſe duplex ratio. Prima: qꝛ ſcđa facta videtur in cōtemptū ſuperioris cuius iudiciū expectādum erat de pͥma. vt .ſ. co. bone meōrie. Alia ratio eſt: qꝛ primi electores nondū erāt priuati licet peccaſſent. vt in. c bone memo. apparet/ vbi papa cōtradictionis vocem ſcđo eligentibus aufert in penā ergo vocē habebant. Quod autē dixi ꝙ pͥma electio non caſſata impedit ſcđam ex interuallo factam ſi pͥma electio nulla fuit ſcđm quoſdā verum eſt qñ ad primos electores: ⁊ ad ſcđos electio ptinet ex iure codē. puta ad canonicos. ſecus ſi iure diuerſo ad vtroſq̄. puta ad cꝑm vno iure ſcꝫ proprio ⁊ ad metropolitanum iure deuoluto. vt .ſ. co. ne pro defectu. tunc eñ ſecūda electio facta poſt pͥmam nō caſſatam/ etiā ex interuallo nō vitiatur: ſi alˢ ē canonica .ſ. de ſupplē. negli. pla. licet. Sed cōtra .ſ. de cōceſ. ꝑben. poſt electionē .ſ. de appella. conſtitutus. Solu. vt no. ſ̄. de reſcrip. capl'm.

Poſt hoc quero ad intelligētiam predictorum qñ dicatur electio nulla vel annullāda. Illa dicit̄ nulla ſi ſit patiēs defectum in ordinibus vel etate eligit̄ ad dignitatem curam aiarum hñtem[a] vel aliam q̄ maiores ordines requirit. ſ̄. co. cum in cunctis. ſ̄. de poſtulatione. c. j. .ſ. co. dudum. ⁊ .c. ſcriptum. ⁊ .c. cōgregato. Item ſi irregularis eligit̄ .ſ. co. innotuit. Item ſi illiteratus eligat̄ l. di. nemo. Item ſi corpe vitiat' in mēbro defectū vel deformitatem inducente ſiue caſu ſiue facto alteri' ſiue ſic nati ſint. lj. diſt. qui in aliquo. lv. di. ſi euāgelica. ⁊ .ſ. de corpore viciatis ꝑ totum. Item dicitur nulla ꝓpter defectum forme tradite .ſ. co. quia ꝓpter nō ſeruate ⁊ ſpecialiter ſi fuerit a minori parte capituli celebrata maiori parte non vocata .ſ. co. auditis. vel etiam vocata dummodo maior pars non eſſet priuata. vt ſ̄. co. c. et dūmodo maior pars eligere non negligeret. vt no. .ſ. co. cum nobis. Item eſt nulla ꝓpter perſonam electā que eſt ineligibilis. i. q̄ eligi non poteſt ſine diſpeñ. ⁊ oēs tales ſunt poſtulandi. Qui aūt ſint poſtulandi no. ſ̄. ti. j. c. fina. Electio autem nō eſt nulla: ſed annullanda cum maior pars elegit contēptis aliquibus qui vocari debebant .ſ. co. ꝙ ſicut. ⁊ ꝙ non ſit nulla apparet: qꝛ poteſt haberi rata. vt i. c. qđ ſicut. ſi autem eſſet nulla non poſſet haberi rata .ſ. co. auditis. Item annullāda eſt ſi ſcđa ex interuallo fiat poſt primam que non erat nulla nō caſſatam .ſ. co. bone meōrie. ibi irritanda ⁊c̄. Item annullanda videtur ſi fiat ꝯ priuilegium eccleſie vt hic. ⁊ in multis alijs caſibus quos inuenire poterit ſtudioſus. Item annullanda eſt ſi electus ante confirmationē adminiſtrat .ſ. co. qualiter. niſi in caſu .ſ. co. nihil. contra .ſ. co. bone memo. mag. ibi in irritum: ſꝫ id in electo/ multo fortius in poſtulato: qꝛ grauius peccauit adminiſtrādo. Item quero vtrum electio q̄ fit contra legitimā appellationē ſit nulla vel annullāda. puta Appellone me contēpto eligatis qui vocari debeo. arg. ꝙ eſt nulla .ſ. co. qđ nobis. ⁊ .ſ. co. auditis. ⁊ hic. Rñ. credimus ꝙ nō ſit nulla. Cū autem nobis in principio ponit allegationē: ſed ſtatim innuit nobis ꝙ non ſit nulla. ibi erat aliquaten' irritanda: in caplo auditis non fuit electio decani nulla ratione appellatiōis que in talibus que extra iudicium[b] fiūt nihil operatur: niſi ꝙ negocium ad ſuperiorem defert .ſ. co. cum inter ca. vt no. .ſ. co. ſtatuimus. ſed ꝓpter maiorem partem contēptam/ vl' aliud. vt ibi no. hoc capl'm non obſtat. qꝛ ibi dicit̄ per quem ad ſuum ſtatum ⁊c̄. Verū eſt ꝙ ſi appellatio iuſta eſt caſſabitur ꝙ poſt eā factum eſt: ⁊ ſic oīa ad ſuum ſtatum reducuntur. alij ꝯ. Sed quid de poſtulatione nūquid ē nulla ſi poſt appellationem legitimam fiat? Rñ. nulla eſt qꝛ ex leuiori cauſa ipeditur poſtulatio q̄ꝫ electio cum poſtulatio non debeat fieri niſi concorditer .ſ. c. bone. Alij dicūt ꝙ per impreſſionem ibi fuit nulla. vt ibi not. Sed aliqñ dicūt idē in poſtulatione ꝙ in electiōe. ¶ Item queritur ſi eligitur irretitus crimie qđ irregularitatem non inducit. puta adulterio vtrum electio ſit nulla? et videt̄ ꝙ ſit nulla: qꝛ conſtitutus in crimine ſuſpenſus eſt .ſ. de coha. cle. ⁊ mu. q̄ſitum. ſed electio facta de ſuſpenſo non valet. ſ̄. de conſue. cum dilect'. Item ꝙ ſit nulla iure ex-

[a] De hac q̄ſtiōe vid. doc. c. dudū. ij. j. ⁊ .c. preterea. j. de etat. ⁊ q̄li. glo. archi. io. an. pet. de anchar. domi ⁊ frāciſ. c. licꝫ canō. ⁊ .c. cū ex eo. eo. ti. c. ij. de inſtitu. c. ſi ꝓ clericis. de pb. lib. vj. cardi. imo. et pe. de anch. ſ cle. j. de offic. vica.

[b] De hoc et de effectu appellationum extra iudicialiū ⁊ de differentia inter iudicial[illegible] ⁊ extraiudi[illegible] vide per Panor. phi. frāc. cardi. alex. et ꝑ ſelinū. ⁊ poſtremo poſt deci. i. c. j. c. bone. c. ꝓuluit. ſ. de appella. gloſ. in verbo reducēdū. c. nō ſolū. de appel. li. vj.

pͥeſſum eſt.ſ.eo.cum in cunctis.ibi qui
moꝛibus ⁊c̃.Rñ.non eſt nulla ſed ãnul
landa.vt.ꝭ.de exceſ.pla.inter dilectos
ibi q̃ꝫ q̃ꝫ ꝓpter indignitatẽ meruerat re
pꝛobari.nam qui participat excõicato
incurrit pctm̃ moꝛtale.ꝭ.de his q̃ vi me.
ca.ſi.ſacris.Et tñ electio facta de ipſo
nõ eſt irrita:ſed irritanda.ꝭ.de cleri.ex.
mi.ſi celebꝛat:nec inuenio ꝙ electio
facta de conſtituto in crimine ꝙ irregu
laritatẽ nõ inducit ⁊ ſit nll'a.nec obſtat
ep̃m cum dilectus.nam ꝙ ibi dicit̃ ele
ctio facta de ſuſpenſo eſt nulla.verum
eſt de ſuſpenſo a iure vel ab homine.ſed
pꝛo tanto dicit̃ ſuſpẽſus:qꝛ dum eſt in
crimine non debet ſe imiſcere diuinis.
vt in.c.cum dilectus.⁊ nota.Item non
obſtat capitulũ cum in cũctis.quia ibi
non dicitur ꝙ electio facta de eo q̃ non
eſt moꝛibus cõmendãdus ſit nulla:ſed
dicit̃ ibi ꝙ qui cum ſcienter eligũt ſunt
eligendi poteſtate pꝛiuati:⁊ ſic nota ꝙ
aliquando electio eſt nulla ⁊ eligentes
ſunt eligendi poteſtate pꝛiuati.puta q̃n
criminoſum ſcienter eligũt vt pꝛemiſi.
Item aliquãdo electio eſt nulla:⁊ ele
ctoꝛes nõ ſunt ꝓuati:vt q̃n eligũt ineli
gibilẽ ignoꝛãter.ꝭ.eo.cũ terra.⁊.c.inno
tuit.Item q̃n contra foꝛmã.c.quia pꝛo
pter.ꝭ.e.ibi non valeat ⁊c̃.⁊ ibi pꝛiuan
tur.Aliq̃n vero electio eſt nulla ⁊ eligẽ
tes ſunt ꝓuati:vt cum ſciẽter ineligibi
lem eligunt.ꝭ.eo.dudũ.⁊.c.ſcriptum.et
c.cõgregato.¶Ultimo quero q̃n dica
tur fieri electio eodẽ cõtextu[a]? Rñ.in
telligo illam fieri eodeꝫ cõtextu que fit
oibus canonicis exiſtentibus in caplo
ſimul.Nam ſi vna pars recederet ⁊ re
manentes in capitulo eligant caſſatur
electio que fit contemptis recedentib⁹
ꝭ.eo.auditis.qđ non eſſet ſi eodem cõ
textu eẽt facta.vt iam dictũ eſt.¶Foꝛ
ma.] Quid ſi propter delictum repelle
retur nunquid eſſet infamis? Rñ.non
infamia iuris.ꝭ.de accuſa.ſup his.ꝭ.de
oꝛd.cogni.cum dilectus.ꝭ.de excep.de
niqꝫ.ff.de his qui no.infa.luctus.Sed
infamia facti grauata eſſet eius opinio
⁊ ideo nec ĩ eccl'ia/vñ repellitur ꝓpter
crimẽ:nec in alia debꝫ eligi.ꝭ.eo.ſuper
eo.quod valet ad ea q̃ no.ꝭ.de teſti.tam
litteris.Si aũt alicuius electio non ꝓ
pter crimẽ caſſatur tunc in illa vbi fuit
electus poteſt eligi:et in eadem vaca

a Dicas ꝙ nõ dicitur fie ri eodẽ conte xtu ſi fiat poſt elec. pu blicatã inno. ⁊ hoſt.ſ.c.du dum.ſ.

tione ⁊ in alia.ꝭ.eo.bone memo.⁊.c.ſu
per eo.⁊ papa hic ex ſpeciali cã interdi
xit capl'm ea vice in alterum electoꝛum
conſentire.Compoſt.

Suffraganeis.

¶Ad mandatũ.] Queritur
quãdo poſſit hic elect⁹ ⁊ cõ
firmatus mandare[b] nam per ſe hoc fa
cere nõ poteſt.ꝭ.eo.qđ ſic.ergo nec per
aliũ.ff.ad maced.filium habeo:nec pl⁹
iuris in alium transferre poteſt quis q̃ꝫ
ipſe habet.de acquir.do.traditio.ꝓter
ea ꝓpter hoc ꝙ electus non eſt cõſecra
tus ſuſpenditur cõſecratio epiſcopoꝝ
⁊ dedicatio ꝟginũ.c.diſ.q̃m.Sed qua
re ſuſpẽderetur elect⁹ cũ hoc facere nõ
poſſet nec cõmittere? Rñ.Cũ manda
re ſit iuriſdictionis.ff.de iuriſ.om.iu.l.
iij.in fine.⁊ electus confirmatus poſſit
ea facere que iuriſdictionis ſunt.ꝭ.eo.
tranſmiſſa.⁊.c.qualiter.merito põt ꝯſe
crationem mandare ſicut is qui domi
nium nõ habet:cauſam tamẽ dominij
donare poteſt.ff.de acquiren.re.do.nõ
eſt nouum.Non eſt verũ quod non poſ
ſum per me.poſſum tamen per alium vl'
alios.Sed quomõ ergo dant alij pote
ſtatem quam non habent? Rñ.vere lo
quendo electus nõ dat conſecrandi po
teſtatem:qꝛ ipſe eam habꝫ a ſua conſe
cratione:ſed dat electus eis licẽ.vten
di poteſtate quã ipſe habet licet ligatã
vñ datur al's vt.ꝭ.de ꝯſecra.eccle.vel al
ta.aqua.ꝭ.de vſu pal.ex tuarum.ad id
qđ obijcitur ꝙ electus cõſecrat⁹ nõ eſt
ſuſpenditur ⁊c̃? Rñ.non ſuſpendit̃ ex
toto quo ad alios vt dixi.ſed quo ad ſe
ipm̃ quãdiu durat electus.Et ne diu
quantũ ad ipm̃ electũ qui alios ad ꝯſe
crationem dꝫ vocare impediat̃ ſtatuit
capl'm vt idẽ electus cito conſecretur.
¶Item q̃ro vtrũ cap̃m eccl'ie metropo
litane poſſit hanc ꝯſecrationem demã
dare[c] ſuffraganeis vacãte eccl'ia? Rñ.
ſatis videt̃ ꝙ ſic.cũ hoc ſit iuriſdictio
nis vt dixi.⁊ ea que iuriſdictionis ſunt
recidũt in capl'm ſede vacante.ꝭ.de ma
io.⁊ obe.is q̃.⁊.c.cum olim.ꝭ.de here.
ad abolendã.vbi nota.

b Iſta q̃ſtio ſatis hic expe ditur ꝑ doct. ⁊ ideo alibi non remitto. attende tñ ꝙ dñs hoſt. vide tur hic facere differẽtiã inter cõmittere ⁊ mãdare ex q̃ poterit idẽ cere ſolũ ad plura contra na ſi eius dicta ponderaueris.

c Ultra doc. ſ.d.c.cum olim vide latiſſi me materiã cumulatã ꝑ Io.frã.ĩ ſuo tract.de pot. ca.ſed.vac.in cõ.puncto.ſ.4.

Super eo.

¶Uitio] Quid ap
pellat hic vitium? Rñ.cri
men vel irregularitatẽ.Sed

quid ſi propter infirmitatem corporis
vna vice repellitur. nunquid alia repelle
tur? Rñ. nõ ſi ceſſat infirmitas. vt no. ĩ.
eo. cũ inter. c. Quid ſi ſuperior nõ adij
ciat cãm quare caſſat: nunquid pſumi=
mus ꝓpter vitium perſone vel potius
propter vitium electionis caſſare? Rñ.
propter vitium electionis [a]. ff. de ſu=
ſpect. tut. l. hoc enĩ. ff. de pen̄. l. ſi preſes.
Eſt tñ cõſilium vt ſuperior cum caſſat
adijciat cãm q̃re caſſat ſicut qñ remit=
tit ab exercitu. ff. de his qui not. infa. l.
ij. et quando tutor amouetur a tutela
adijcienda eſt cauſa. d. l. hoc. Que aũt
infamia [b] ſit infamat' qui ꝓpter perſo=
ne vitium remouetur. et intellectũ hui'
capituli et capl'i. s. eo. conſiderauimus
vide no. in codẽ. c. conſiderauim'. Itẽ
an infamia facti ab electione repellat.
nota. ĩ. de teſtibus tam litteris. et. ĩ. eo.
dudum. ij. Compoſt.

Cum monaſteriũ

¶ Cõfirmamus.] Quare cõ
firmat cum poſtulatio cõfir=
mari non debeat/ſed admitti. ĩ. eo. ſcri
ptum? Reſpon. iam per epiſcopum fue
rat admiſſa. vt patet ibi tu vero. ⁊c. Et
quod per epiſcopum factum fuit papa
confirmauit. ¶ Item q̃ritur quare fuit
admiſſa [c] nã aut hic heremita non erat
monachus. q' videtur cũ ꝓpriũ hẽant
heremite vt. xix. q. iij. §. ↄtra Paulũ: ⁊
tũc nec p poſtulationẽ: nec p electionẽ
dz i abbatẽ aſſumi: ex quo ꝑus ꝓfeſſus
non fuit. ĩ. eo. cum in magiſtrum. ⁊. ca.
ad noſtram. aut erat monachus: ⁊ tunc
non debebat poſtulari: ſed eligi. ĩ. de vo
to ⁊ vo. red. per tuas? Reſpond. Mo=
nachus erat: licz moraretur in heremo
aliqui enim heremite ſunt monachi. ĩ.
de regula. ad noſtram. ⁊ ideo poſtulari
debebat nõ eligi. vt hic: niſi eligeretur
in monaſterio vbi monachus erat. vt
nota. s. de poſtulatio. cap. j. Item licet
monachus non eſſet tamen ſi bona in=
tentione duceretur: et non ambitione
teneret eius poſtulatio: et ſic ſentire vi
detur. ĩ. eod. officij. ar. xvj. q. j presbyte=
ros. in. ca. cum officij. non fuit poſtula=
tio/ſed electio: ⁊ fuit caſſata p ſuſpitio
nem ambitionis ortam contra electũ:
ex eo q' incontinenti fuit factus mona=
chus ⁊ electus/⁊ propter alia vt ibi no
tatur. ¶ Item quero an heremite perſo
ne ſint eccleſiaſtice [d]? Reſpõ. Licet poſ
ſint habere proprium qđ non abrenun
ciauerunt tamen perſone eccleſiaſtice
ſunt/⁊ continentiam ſeruare debent et
promittere. xxvij. q. ij. §. ecce. Item nũ
quid excõmunicationem incurrit/qui
percutit huiuſmodi heremitas qui nõ
ſunt monachi. Reſpon. vt. ĩ. de ſentẽ.
ex. ſuper eo. Compoſt.

Cum terra.

¶ Va=
leat pro
uidere.] In quo loco dẽant
electores conuenire. nota. ĩ.
eod. cap. bone memo. mag. Sic ergo ſi
defectus eſt in perſona primo electa vl'
in forma peccatur ijdem eligũt electo=
res aliam perſonam ꝑma electione nõ
caſſata/cum non dicatur hic q' ꝑma ele
ctio caſſetur. ¶ Sed quero quomõ poſ=
ſit hoc ſtare de iure. Nã inſurgunt tria
contraria. Primo in eo q' dicit q' ſi fue
rit i perſona electa peccatum pñt ijdẽ
electores iterum eligere cum ſint hoc
caſu eligendi poteſtate priuati: ⁊ ſic eſt
contra. s. eo. cum in cunctis. Itẽ ſcđm
contrarium eſt in eo q' dicit cũ ſit pec=
catum in forma poſſunt eligere alium
cũ ſint ꝑuandi h' caſu. Et ſic eſt ↄ. ĩ. eo.
qr ꝓpter. Tertiũ inſurgit ↄriũ in eo q'
mandat ad ſcđam electionẽ ꝓcedi ꝑ=
ma non caſſata: ⁊ ſic eſt. ↄ. s. eo. ↄſidera
uimus? Rñ. in eo q' dicit q' ſi eẽt in pſo
na pctm̃ ſeu defect'. intelligo cp̃m iſtđ
loqui cũ electores ignorabãt defectũ ⁊
ſic licz electio nulla eẽt electores tñ nõ
erãt ꝑuati: ⁊ ſic nõ eſt ↄ. c. cũ in cũctis.
qđ loquit' qñ ſciebãt. Itẽ nec cp̃m cõſi
derauim' obeſt: qr loq̃tur qñ prima ele
ctio nõ erat nulla: ſed annullãda vt hic
no. ⁊ in eo. ca. cõſiderauim'. in eo ꝟo q'
hic dr q' ſi eẽt in for̃a pctm̃ intelligo h'
ius antiquũ ⁊ correctũ per. c. qr ꝓpter.
qđ dicit peccantes in forma ꝑuandos
et h'. c. dicit eos debere eligere. ¶ Re=
gis.] Nunquid rex poteſt de ꝑuilegio
habere vel de ↄſuetudine vt ani electio
nem ſuus requiratur aſſẽſus [e]? Rñ. vt
no. ĩ. eo qđ ſicut. vbi de hoc.

Tranſmiſſam.

¶ Confirmationem.] Nũ=
quid iſti confirmati poſſunt
ſtatim ſine aliqua inſtallatione vl' tunc

a Hec verũ niſi aliter poſ ſit cõſtare et acte coră iu dice ad q̃ ſẽq aſt recurre du bal. ⁊ panor. hic p. l. enim. ff. de ſuſpect. tuto. vide hic etiã p bal. q' duplex ſit caſ ſatio.

b An infa= mia ſurgat a ꝓbatiõe ex ꝑ p̃torius. item an interlocu= toria vel ſñia ꝓpter ↄtuma ciã lata infa= met vide per doc. hic ⁊ l. c. ↄſiderauim'. ⁊. in. c. cũ di= lect'. ſ. de or= di. co. ⁊ adde q' bal. vult q' ex aſteſtatiõi b' teſtiũ luce meridiana clarioub' ſur gat infamia tanq̃ ex noto rio ſec' de iu= re ciuili. l. ſz ſi poſſeſſori eum ea gl. in ꝟbo ſilẽtũ. ff. de iu reiur.

c Pro intelle ctu hui'. c. vi de vitã doc. hic archi. l. c. qui vere. xvj. q. j. vbi elabo rat circa intel= lectũ huius capi.

d De mate= ria heremita rũ an ſũt cle= rici vel laici vi dẽtur dubita re doct. ĩõ vi= deas late per panor. feli. et barb. nu. lpi. ꝟſi. ex iſtis. c. nullus. ſ. de fo. cõp. mart. c. j. eo. ti. ꝟſi. octauus decla ratio. gloſ. et doc. i. c. ex pa re. ij. ſ. de con uer. coniug. guil. de mõ. laud. petr. de anch. card. ⁊ ymo. in cle. p ſtas. de ꝑb. gl. in. c. nulla. xxiij diſtin. ⁊ ibi card. alex. gl. in. c. q̃ ſe. xvi. q. j. ⁊ ibi archi. antho. de but. conſi. xx. c. j. de ex= ce. ꝑl. ⁊ ibi gl. archi. io. an. ⁊ ſcrib. bal. in aut. ſi q̃ mu= lier. C. de ſa= croſã. eccl. gl. in. l. ij. ff. de l ius voc. ⁊ ibi ang. io. and. in. c. ſane. de reg. inno. l. c. cũ ad mona= ſteriũ. de ſta. mona. pe. de anch. in rep. regu. ea q̃. de reg. iu. offre. in repe. cle. j. de off. ord. in ij. regu. fal. xxxiij. ãpli. iij. iũcta his q̃ hic dicũt docto. hẽbis ſufficiẽter de materia.

e Dicas q' põt induci cõ ſuetudine q' mors prelati denũcief ꝑn= cipi ⁊ petat' li cẽtia eligẽdi vi. p hoc no. p inno. feli. ⁊ aret. i. c. ſug his. ſ. de accu. hen boic. c. a nobis. ſ. de iu re patr. gl. in c. ij. ꝟſi cuplẽ tea. in ꝟbo põ tifex. i prag. de elec.

ſtitura[a] miniſtrare ⁊ res ptinentes ad dignitatem occupare ad quã ſunt electi ⁊ confirmati ſiue apprehendere. Et videtur ꝙ nõ poſſint: alˀs ꝓ nihilo eēt inſtallatio vel intronizatio inuenta. de qua iura loquunt. xxiij. diſt. in nomine dñi. xcij. diſt. ſi quis ordinatus. ſ. de ꝓben. dilecto. ſ. de conceſſ. ꝓben. ꝓpoſuit ſ. de his q̃ fiunt a maio. parte ca. ex ore immo quãdoqꝫ hec inſtallatio pertinet ad aliquẽ ex officio. ſ. de offi. archid. vt noſtrũ? Rñ. ſtatim occupare per ſe pñt et adminiſtrare in tpalibus ⁊ ſpũalib⁹: tam in colligendis fructib⁹ q̃ʒ in actionibus nomine eccl'ie ſue mouendis ſeu mouendis ⁊ in alijs omnibus vt hic. ⁊. ſ. eo. qualiter ⁊ ar. C. de edic. diui Adri. tol. l. fi. ff. de acquir. poſſeſſ. heredes. ⁊ etiã vbi eſt conſuetudo inſtallãdi p aliquẽ licet ſeruanda ſit cõſuetudo. vt. ſ. de of. archi. vt nr̃m. tamẽ ante inſtallationẽ confirmati adminiſtrabunt: niſi cõſuetudo contrarium operetur q̃ eſſet ſuadenda. ſtatim autẽ poſt confirmationẽ poſſunt miniſtrare: niſi eſſent talia que ordinem reqrerẽt vt hic. ⁊. ſ. eo. ſuffraganeis. Si autẽ confirmati non eſſent nõ poſſẽt[b] vt hic. ⁊. c. noſti. ⁊. c. qualiter: niſi in caſibus quos no. ſ. de conſue. cum venerabilis. Item confirmati poſſunt per ſe occupare oĩa bona dignitatũ ſuarum ⁊ eccl'iarum. vt dixi qñ contradictorem non habent. Si vero habent contradictorem q̃ bona ſua poſſideat oportet eos docere ſe confirmatos ab eo qui ptãtem habuit confirmãdi: nec tenentur aliqd probare de iuſtitia confirmationum ſuaꝝ vel electionũ: ⁊ ideo cõfirmationem probare tenẽtur qꝛ illi q̃ tenent bona non liberarent[c] ſoluendo aliquib⁹ niſi p̃latis qui tuitione cõfirmatorum defendũtur cum alij adminiſtrare nõ debeant. Sed nunquid poteſt eis dici ab his contra quos agitur nomine electi non eſtis ꝯfirmati? Rñ. Nõ vt no. ſ. eo. nihil. Item nunqd idẽ dicimus de inueſtitis qð de cõfirmatis vt ſtatim cum inueſtiti ſint poſſunt res eccleſiarum ſiue prebendarum vel aliorum bñficiorum de quibus iueſtiti ſũt admiſtrare ⁊ occupare? Rñ. idem. ex quo inueſtiuntur per epiſcopum vel alium inferiorem q̃ hoc habet ex conſuetudine. vt in. ca. vt noſtrũ. ⁊. ſ. de his q̃ fiunt a maiori parte ca. ex ore. hec inueſtitura loco confirmationis habet. Et not. ꝙ inueſtitura diuerſimode accipit cum enĩ aliqs eligitur vel recipitur in canonicũ/ ⁊ in fratrem vel decanũ/ vel ad bñficium ⁊ poſt hanc electionem inueſtitur per epm vel alium q̃ habet poteſtatem ſeu officium de canonicatu: vel alio bñficio hec inueſtitura loco cõfirmationis habetur: ſicut ſi poſt pñtationem patronoꝝ pñtatus inſtituatur vel electio confirmetur. Si autẽ nulla electione ſeu collatione ꝓcedẽte. ſine cõfirmatiõe fiat inueſtitura vim collationis habet. dũmodo inueſtiens ptãtem habeat conferẽdi. vt. ſ. de conceſ. ꝓben. propoſuit. ⁊ in. d. c. ex ore. Si vero poſt collationem qs iueſtiatur. i. inſtalletur i ſede debita dignitati vel bñficio ſibi collato: vel in eccleſia ſibi collata p pãnos altaris: vel per funes campanarũ: vel aliomodo de eccl'ia ſibi collata per hanc inueſtiturã poſſeſſio queritur. dũmodo alius in poſſeſſione non ſit: ⁊ inueſtitur de dignitate ⁊ prebenda vel alio bñficio pñti. vt not. ſ. de reſti. ſpo. in litterĩ. ⁊. d. c. ex ore. Si vero aliquis de re abſente inueſtitur poſt collationem ſibi factam de aliquo bñficio: vt cũ qs in curia pape epus inueſtitur de dignitate pariſienſi vel ꝓbenda per anulum: per talem inueſtiturã non datur poſſeſſio. vt not. in. d. c. ex ore. Item nec proprietas datur hoc caſu cum iam p collationem ſit data: et ſic nihil per talem inueſtituram factã poſt collationẽ datur: niſi conſuetudo eſſet eccleſie ꝙ ſine inueſtitura poteſtas adminiſtrandi nõ daretur: ⁊ de hac inueſtitura. i. inſtallatione loquitur epm. ad hec. ſ. de off. archi. De poſſeſſione alterius ideo dixi: quia cum alio poſſidente ego inueſtior per pannos altaris: vel per funes campanarum: vel in poſſeſſionem inducor[d] alius poſſidẽs ſuam poſſeſſionem non amiſit: niſi quaten⁹ inueſtitus occupat ff. de acquir. poſſeſ. qð in co. in fi. niſi iuſto iuſſu pretoris. puta ſi precedente ſententia cõtra poſſeſſorem inueſtiatur qs vel inductus fuerit: qꝛ ſic inductus vel inueſtitus incipit poſſidere ⁊ detentor poſſeſſionẽʒ amittit. ff. de dãno infec. l. dãni. §. nõ ſolũ: ſec⁹ ſi ꝓtoris iuſſ⁹ iuſt⁹ non eſſet. vt. C. ſi per vi vl' alio mõ. l. fi.

[a] De hac materia vi. hic ꝑ doc ꝑ Inno. card. panor. c. cũ ſup. ſ. de cã poſſ. card. cle. vt hij. §. illi. q. viij. de eta ⁊ q̃lita. ⁊ cle. ſi plures. q. fi. de ꝓb. fe. li. c. cũ m. verſi. ⁊ ſm h'c, ſ. de ꝯſt. din. in reg. i. de regu. iur. li. vi. per. de anch. l repe. reg. ſine poſſeſſione. xxxv. col. vſ. qꝛ hec poſſeſſio archid. et frã. in. c. cum qui. de ꝓb. li. vj. io. and. in c. venerabilis ſ. de cõſue. ⁊ late ꝑ archi. xvi. q. ij. i ſũ.

[b] Neqꝫ noie yconomatus neqꝫ noie procuratorio vel alio quocũqꝫ mõ vel noie adminiſtrent electi alˀs puniãtur ipſo facto iure ſibi q̃ſito ie. ex"ſſ ſuo. c. auaricie. de elec. li. vj.

[c] An ſoluẽs non ſuo p̃lato liberet vi. inno. c. in lris. ſ. de reſt. ſpo. c. ꝯſultationi b⁹. de iur. pa. ⁊ c. cũ eccleſia. de cã poſſeſſ. Bald. in. l. ſi aquã. ff. ſed qd de ſerto. C. de ſerui. ⁊ aq. ⁊. l. certũ. C. de rei ven. ⁊ pe. rauen. c. dñt ſ. eo v'de ꝑ eũdẽ bald. in. l emptorẽ C. locati. ⁊ in

l. cũ ſtat⁹. C. de ordi. cog. verũ ſit ſoluẽdũ debitũ p̃lato de p̃latura pẽdenti q̃ſtione.

[d] Per hec q̃pilabis. c. lꝫ ex a. ſ. de ꝓb. li. vj. vt nõ ſolũ pmittat, i caſu alleg. c. collatio ſꝫ etiam de iueſtitura q̃ fit per pannos altaris vel p ſcotationẽ aut ſimili modo vt nõ. c. ij. ſ. de ꝯſue. qui hic dẽ p talẽ inueſtiturã nullũ fieri ꝑiudiciũ poſſeſſori et hec nõ ꝓ intellectu dictorũ capitulorũ.

¶ Quē maioꝛis] Quero que ſūt illa: di cunt quidam accuſationes clericoꝛum xv.q.vij.ſi aūt.⁊.c.epiſcop⁹.ſ; hoc nō vi detur verꝫ.nā talia bn̄ audit electus con firmatus.qđ ſic pbo: qꝛ hec audiuit ſim plex ſacerdos ꝺlegat⁹.l.diſt.ſtudeat.§. non ptinet hoc ad oꝛdinē. Preterea oꝛ dinari⁹ q̄ hꝫ merꝫ imperiū audit cauſas criminales: ergo ⁊ elect⁹ cōfirmatus au diet cū hēat merꝫ impiū: qꝛ excommuni cat ⁊ cōſilium cōuocat.ꝭ.eo.qđ ſicut.ve ri⁹ credo qꝫ[a] ſi agiꝛ ꝯ clericū ad depoſi tionē oꝛdinis cū pñtia epoꝝ ſit ī hoc ca ſu neceſſaria: vt.xv.q.vij.ſi quis.⁊.c.fe lix.ꝺ hac cā nō hꝫ electus ſe intromitte re etiā cōfirmat⁹/nec dꝫ: ⁊ de tali hec lo quitur. Si aūt agitur ꝯ clericū ad priua tionē bn̄ficij: tunc hāc cām pōt elect⁹ cō firmatus audire ⁊ diffinire cū ſuis cleri cis.xviij.q.ij.ſi qs abbas.cū ſuis ſimili bus.capitulū aūt ſtudeat nō loquiꝛ ī cā crlali: ſ; dicit q̄liter ſit agēdum cū quo dā clerico ſponte confeſſo.

Cum iter R. ¶ Ad cō ponēdū] Sed quomodo po tuit cōponi cum in ſpūalibus cōpoſitio[b] nō valeat.ꝭ.de trāſac.cōſtitu tus. dic vt nota.ꝭ.de tranſac.ſtatuimus. ¶ Inuitū] Sꝫ quare hoc cum papa ne minē ad renunciandū iuri ſuo cōpellat. vij.q.j.q̄uis. Rn̄.inuit⁹ fuit a principio ſ; poſtea volēs.xxiiij.q.iiij.diſplicet.vl̄ dic inuitum[c].i.deuictum īſtātia. ¶ De manu] Nunqđ p hāc īueſtiturā data fu it poſſeſſio.arg.hic qꝫ ſic.de hoc no.ꝭ.c. pxi. ¶ Dū viueret] Sꝫ quare hoc cum ſit pꝛohibitū ⁊ haberi adminiſtratiōes ad vitā dari nō debeāt.ꝭ.de confir. vti. vel inuti.poꝛrecta. Rn̄.hoc fuit factū ꝺ cer ta ſciētia dn̄i pape/vt ibi notaꝛ. ¶ Pro cederēt] Niſi quoꝝ intereſt: ſ; ſi intereſt illi⁹ videꝛ qꝫ ſic. Nā eo tpe quo alij non ſeruabūt pactū dabiꝛ ſibi priſtina actio ꝭ.de pac.cū pridē. Nā actoꝛ q̄ nō hꝫ a ctionem ſi excipiatur de renunciatione vl̄ trāſlatione replicabit de fide nō ſer uata.C.de pactis.cū pponas.⁊ de trāſ ac.ſnia: ⁊ ſi reus eſſet p acceptilationem liberatus datur acceptoꝛi cui pactū vl̄ trāſlatio non ſeruatur ꝯdictio ob cām ꝯ reum liberatum vt ſe in priſtinam actio nem reponat.ff.de condi.cā da.ſi quis. vel datur actio pſcriptis verbis ad in tereſſe.ff.de condi.cā da.l.ſimiliter.ff.ꝺ pſcrip.ver.l.ob cauſā. Si aūt quis do lo eſſet inductus ad tranſigendū de do lo actio datur ſi nō ſit alia via ſuccurrē di ei.ff.de dolo.⁊ elegāter.§.ſeru⁹.⁊.l.ſi ius.ar.ad predic.de iuretu.pucnit.ff ad velley.ſi mulier.C.de ioffi.teſt.ſi mater. apparet ergo qꝫ iſtius īterat: ergo po terat appellare.ij.q.vj.non ſolent. Rn̄. predicta locum non habēt in beneficijs q̄ ſine pacto dari debēt ⁊ renunciari.ꝭ. de pac.cum pridem.arg.de tranſac.ſup eo.⁊.c.ꝺ cetero. Si queras[e] quare huic cui compoſitio non ſeruatur/non reſti tuitur priſtina actio: vt in.c.cū pridem? Rn̄.quia qꝫ ibi dicitur factum eſt de gra tia tantum/ſicut ibi apparet. Preterea ibi renuncians habuit poſſeſſionē: ⁊ iſte non. Item iſte iam veſtiuerat pactum rei interuentu puta p receptionē cuſto die ⁊ prioꝛatus: vnde de cetero non de bebat ſibi reſtitui pſtina actio.C.de trāſ ac.ſi pro fūdo.ff.de re.pmu.l.j.ſuperi oꝛa vero iura locum habent quando pa ctum non fuit veſtitum: ſed ſolummodo ſimplex tranſactio interuenit. ¶ Inter eſt] Si ergo non intereſt iſtius. R.ſenio ris.quare admittituꝛ[f] ad dicendum cō tra electionem dicendo eam a ſuſpenſis celebꝛatam: propter hoc dicūt quidam ex hoc loco qꝫ illi etiam quoꝛum non in tereſt admittuntur ad dicendum cōtra electionem/qđ tamen non eſt verum: vt no.ꝭ.de accu.ſuper his. Meli⁹ dicas qꝫ iſtius non intererat vt alius eligeretur rōne ſui iuris p electionē q̄ſiti qꝛ iam re nunciauerat: ſed quia monachus erat ī tererat ſua qꝫ ſuus abbas canonice eli geretur ⁊ ratione huius intereſſe admit titur ad dicendum contra electionem. ¶ Legitimā] Sed quare ſentētiat hic p partes: quia ſtatim ſuper appellatiōe pronunciat: ⁊ tamen adhuc ſuper electo q̄ſtio remāet: ⁊ a tali ī vno negocio due diffinitiue ferri non debent. Reſpō. nō

a Licet panoꝛ. hic in ſi. videatur cū hoc dicto ſim pliciter tranſire videtur nichil cū hen. boic diſtiguē dum an talis confirmatus vult procedere ad ſolēnē ⁊ actualē degradationē ⁊ tūc pcedat iſtud dictum ⁊ dict.panoꝛ. aut vult procedere ad depoſitionē nō ſolemnē nec actualem ſ; verbalem pu ta cognoſcere ⁊ iudicare eū deponēdum ⁊ hoc poteſt hoſt.io.and. car.⁊ goſ.hic qꝫ no.p ꝯcoꝛdia opinionū tu addes dictas doc. hic qꝫ ep̄s ſol⁹ deponit hereticum ſine preſentia alioꝛū epoꝛū in quo cunqꝫ oꝛdine reperiatur te xt⁹ i.c.j.in ſin ꝺ here.li.vj.

b An ꝯpoſitio ſeu pacta poſſunt interuenire circa ſpiritualia ⁊ que ⁊ qualiꝛ vide feli.c.ad audientiam. ꝺ.de reſcrip. panoꝛ. barb. ⁊ feli. poſt alios.c.ex parte ꝭ.de off.dele. panoꝛ.§.qui vero.c.extir pande.ꝭ.de pb.⁊ communiter ſcriben. c.niſi.ꝭ.de pꝛbē.⁊.c.cū pridē.⁊.c.pactiones.ꝭ.ꝺ pact.

c An quis poſſit cogi ad componēdū ad pacem vel treugam ⁊ p quem vide doc.hic pan. ꝭ.de maioꝛi.⁊ obe.c.ſi.⁊.c. cum pridem ꝭ.de pact.pa noꝛ.⁊ feli.in rub.de treu.⁊ pa.antho. de but ⁊ barba.latiſſime ſuper gloſ.ſi. c.j.ꝭ.de mut. pet.bart.in.l. congruit.ff. de off.pꝛſi.cū ꝯcoꝛ.bal.i.l.j. §.qui eo.ff. de offi.pref. vrb.bal.§.ſi quincꝫ ſolidos.⁊ alios. §.ſi miniſtraleo.de pac. tenē.in vſib. feud.gloſ.in aut.vt diff.iu di.c.placuit. ⁊ ibi domi.⁊ card.alexan. ex.diſtin.pa noꝛm.conſil. cviij.ij.volu. lud.ro.cōſil. cxxvj.de ſecu ritate preſtā da vbi timet quis offendi ab aduerſario.vide bartol.late in.l. illicitas.§. ne potentioꝛes.ff.de off. pref.⁊ panoꝛ. in rubric.de treug.⁊ pace. Adde qꝫ etiā quandoqꝫ iu dex cōpellit partes ad litigandū card. cle.q̄dam.ij. nota.de ap.

d Qualiter prioꝛatus dicanꝛ manuales ⁊ quomodo poſſunt re uocari doct. hic inno.ioā. an.antho.de bur.c.fin.qui cler.vel vouē. ⁊ in.c.niſi.de preb.io.and. ⁊ panoꝛ.in.c. cū ad monaſterium.ꝭ.de ſtat.reg.car di.⁊ panoꝛ. c.porrecta.hic alleg.⁊ card.guil.de mont.laud per.de anchar.⁊ imo.in cle.j.de ſuppl.neglig.pꝛela.⁊ Fed.de ſenis in trac.permu. q.xvij.cum concoꝛdā.

e Satis eſt hic determinata hec queſtio per varias lectur. quas hic exponunt doctoꝛes nec habeo neceſſe alibi recurrere.

f Qui admittantur ad opponendum: excipiendum cōtra electū vide per inno.⁊ arch.io.de ana.⁊ alios in.c.ſuper his.ꝭ.de accuſ. panoꝛ.in.c.ex parte.de teſt.glo.barb.⁊ alios ſcrib.c.exhibita.ꝭ.de iud.inno.c.j.de elec.li.vj.gloſ.in verbo aliqui ⁊ ibi ſcrib.c.vt circa.de electione.lib.vj.doctoꝛ.in clementi.conſtitutionem.§.ſane. de electione.archidiacoꝛ.late.c.illud.xxiij.diſtinctione.⁊ ſcribentes hic. Antho de treuans.

a Pro decla rat. illi⁹ paſſ⁹ vi. poſt anth. de buc. cardi. panor. ⁊ alie feli. in. c. cum inter. j. de re iudi. vbi po nit reg. ⁊. xuij fallē. iuſta de materia in il lis cōplocēs.

eſt ita ſententiādum p partes[a] verū ſup principali: vt ſi petam a te centum. ⁊ de l. conſtat p tuam confeſſionē nō dꝫ ferri ſnia ſup. l. niſi petitioni ſup alijs. ll. renū ciē ne ſup eadē petitione diuerſe ſnie fe rantur. ff. de excep. rei iudi. ſingulis: qđ tū intellige vt no. C. ſi aduerſus rē iudi. l. j. ff. de arbi. qualē. §. ij. Sꝫ vbicunqꝫ de aliqua exceptione vel defenſione per iu ramentum ſine probationibus facti cō ſtat ne partes grauentur laborib⁹ ⁊ ex penſis ſtatim de illa pronunciandum ē ꝟ. de conſue cum inter. vt ibi no. Item queritur quare hic ſuper incidenti pro nunciaᷣ contra illud. C. de ozd. iudi. l. ſ. ⁊. ij. Rū. hic pronunciatur ſuper quodā emergenti qđ prius expediendum erat ꝙ principale: ⁊ ſic vbicūqꝫ proponitur aliquam exceptionem per replicationē vel accuſationem/vel libellum/vel acto rem/vel procuratozem non eſſe admit tendum: pronunciādum eſt non eē. j. de teſti. veniens. ſuper quibus autem exce ptionibus ſit pronunciandum no. j. de ozdi. cogni. c. j. ¶ Interdicto] De ele ctione ab interdictis ſuſpenſis vel excō municatis facta no. ꝟ. de ꝯſue. cum dile ctus. Compoſtellanus.

Qualiter. ¶ Immiſcu it] Pone ꝙ elect⁹ inſtallari ſe in ſede epi ſcopali pmiſit nunquid ei no cet? Rū nō[b] propter generalem conſue tudinem que hoc habet. ff. de acqui. he red. pro herede. ¶ Nō teneret] Quid ſi prius confirmatus fuiſſet poſtea caſſa retur electio eius ⁊ confirmatio. Nun quid valerent que poſt cōfirmationem fecit? videtur ꝙ ſic. ar. de offi. pre. barba rius. j. de iure pat. conſultationibus. C. de tu. qui non ſat. da. l. tutoz. Reſpō. dic vt no. j. co. nihil. Item ſi electus ꝓpria beneficia contulit: nūquid ſi poſtea caſ ſetur recuperat ea? Reſpondeo ſi non dum erat confirmatus recuperat vt hic ſi confirmatus contulit non recuperat de hoc no. j. co. nihil. Item qđ de confir mato dixi idem intelligo de non confir mato exempto vltra Italiam conſtitu to ſi concoꝛditer fuit electus cum admi niſtrationem habeat: vt l. c. nihil eſt. ar. iurium predictozum nota. j. de preben. de multa. Compoſtellanus.

b Neqꝫ etiā ſi ſe pmittat poꝛtari ad al tare ⁊ bene di cat non ſolēni ter ol. l. conſi. ccxlj. vbi vult c. auaricie nō haberi locū in geſtis ab electo ante cō ſenſum pre ſtitū tu idem dicas vbi con ſuetudo pmit tit adminiſtra tionem ante cōfirmatiōē ꝙ pōt cōſue tudine indu ci vbi eſt ali⁹ actus illā re preſentās idē ol. i cō. cxlvj. poſt inno. c. cū ber. j. ð re iu. ⁊ archi. ca. vt de duas de elec. li. vj. licꝫ

Um inter vni uerſas. ¶ Cognouerūt] Sꝫ nunquid nihilominus erant vocandi. Reſpondeo. licet canonicus ſciat[c] eccleſiam ſuam vacare: ſi tamen eſt in loco in quo vocari debeat vocan dus eſt. j. co. quia. alᷓs videtur cotemni. j. co. venerabilis. ⁊. c. qđ ſicut. ⁊. c. bone memo. cre. nec beneficium iuris quod habet debet ſibi auferri. Sed quid ſi nō ſolum ſciuit eccleſiam vacare: ſed etiam ſciuit terminum aſſignatum electioni fa ciende? Reſpondeo. nihilominus ē vo candus niſi aſſignationi termini preſēs fuiſſet: quia tunc poſt terminum nec vo cari debet/nec expectari. j. de offic. de le. conſuluit. Item quid ſi ad terminum aſſignandum fuiſſet vocatus ꝙ quando qꝫ fit. j. co. eccleſia veſtra. ſi poſtea preſē tes terminum aſſignent electioni facien de: quia tunc pinde eſt ac ſi aſſignatiōi termini interfuiſſet. arg. ħ ⁊. j. ð teſti. c. j. ſi ipſe ſciat terminum aſſignatum vlte rius vocandus non eſt: vt in. c. conſulu it. ff. de acti. emp. ⁊ vendi. l. j. in fi. Si au tem ignozet terminum vocari debet: qꝛ licet quis citetur ad teſtes recipiendos vel ad alium articulum ſpecialem: nihi lominus ad alios articulos: ⁊ ad ſenten tiam citandus eſt. argu. C. quomodo ⁊ quando iudex ca que. ⁊. d. c. conſuluit vbi no. ⁊ hoc eſt verum niſi receſſiſſet a capitulo vel terra vt terminum ignora ret: quia tunc ſibi non prodeſſet igno rantia. j. vt lite non conteſta. quoniam frequenter. xxxviij. di. §. itaqꝫ. Quis au tem vocari debeat no. j. de maiozita. et obedien. c. j. Item de quo loco vocen tur abſentes no. j. co. cozam. Item qua liter ſint vocandi no. j. co. quia ſub ver bo vocatis. Sed nonne ex quo vocarūt expectare tenentur? videtur ꝙ ſic. j. co. cum inter. j. ð offi. leg. licet. iij. q. vj. mul tum. Reſpondeo. licet procedant alijs nō expectatis electio tenet: quia de gra tia eos vocabant vnde poſſent penitere ſicut in precario qđ de gratia concedi tur. j. de precarijs. c. precarium. Sic eti am ſi hanc vocationem mandato com paremus cum re integra liceat reuoca ri mandatum inſti. manda. §. recte vo care potuerūt. nec obſtat capitulū cū vi toſi. quia ibi vocati fuerunt admiſſi: ⁊ ſic

iſta videtur ſentire cōtra rium. ꝟ. de con ſue. c. venera bilis in his ad des q̄ no. pa nor. ꝟ. e. c. trā ſmiſſam reſi duū materie c. vide hic per doc.

c Et dicūt doc. hic inno. c. eccleſia. ij. j. e. petr. de braꝫ. in tract. elec. c. lviij. ꝙ hoc ideo ē qꝛ iſta vocatio ſi ue intimatio nō fit ſolū ad finē ſimplicis ſcie ſed ad aliū effectum vbi aūt fieret ſolū ad indu cendā ſimpli cem ſcientiaꝫ procederēt cō traria poſita hic in glo. an aūt in to⁹ edi ctis vel vna rē tū monitione ſine citādi ab ſentes vi ð hic goſ. iij. col. ex mādā. iūcta glo. c. iiij. ⁊. c. xviij. e. lix. vbi tu videas an ſi canoni ci die prefixa nō ꝓcedāt de be it iterato ci tari abſentes.

quodammodo fuit eis poſſeſſio iuris q̄ ſita. alia duo iura non obſtant: quia iſtud eſt propter ſuperioris honorem ad quem iudex inferior ſe relaturum dixit. Sed dices iam non eſt res integra ex quo vocati venerunt ⁊ noluerunt intereſſe ar. ſ. eo. in cauſis. Reſpondeo. integra eſt quantum ad electionem ad quā vocati ſunt: ſed licet res integra non ſit tamen licuit eis penitere dummodo vocatis indemnitas eorum que ratiōe vocationis expenderunt preſtetur. ff. de cō di. ob cauſam. ſi pecuniam. poteſt enim mandatum eſſe reuocatum: ⁊ tamen durabit actio mandati pro his que mādatarius expēdit. ff. manda. ſi precedente in principio. ¶ Aſſenſu] De requirendo regis aſſenſu dicam. ſ. eo. quod ſicut.

Cum nobis.

¶ Appellationi] Utrū electio q̄ fit poſt appellationem legitimam ſit nulla vel annullanda no. ſ. eo. conſideravimus. Item quid in electionibus operetur appellatio no. ſ. eo. cum inter cano. ⁊ c. ſtatuimus. Item ſi fiat aliquid cōtra appellationē in electione interpoſitam nunquid reuocabitur illud ſolum quod cōtra appellationem fit: aut etiam alia que poſt in electione fiunt? Reſpōdeo. illud reuocabitur q̄ fit contra appellationem legitimam. alia non: vt ſi contra appellationem fiat compromiſſū ⁊ poſtea non habeat effectum vt quia elect⁹ noluit acceptare. Nam ſi capitulū poſtea eligat vocato prius appellante ⁊ nolente intereſſe de ſua appellatione confiſo valebit electio vt hic: ⁊ vbicūq̧ extra iudicium appellatur vt ſi coram examinatore teſtium ne recipiat aliquem teſtē qui excommunicatus eſt appelletur et ipſe non obſtante appellatione recipiat ipſum ⁊ alios: licet nō valeat excommunicati receptio valebit tamen aliorum arg. huius ca. ſecus tamē eſt ſi appelletur i iudicio q̄ tūc ſi i vno articulo appellet vt q̄ nō faciebat copiā actorū q̄c q̄d poſt huiuſmodi appellationē fiet reuocabitur. ſ. de off. dele. ſup q̄ſtionum. in fi. ſecus etiam ē ſi coram ordinario iudice hēret duas cauſas etiam ſi vna eſſet cōuētionis ⁊ alia reconuētionis: tūc eīm tenet proceſſus in vna licet in alia appelletur. De appellatione extra iudicium interpoſita[a] no. ſ. de maio. ⁊ obe. dilecti.

¶ Reuocauerit] Sʒ q̄re p̄ reuocationē ſeu citationē p̄ntiū artē abſētes. Quis enim fecit preſentes abſentium iudices cum par in parem nō habeat imperium. j. q. j. Rñ. huiuſmodi vocationes que fiūt abſeñ. canonicis non ſunt proprie citationes ſʒ ſunt q̄dam denunciationes q̄les ſūt ille q̄ fiunt vēditorib⁹. ff. de euic. ſi rē. §. fi. ⁊ l. ſi dictū. §. ſi preſentē. nec propter hoc dicuntur p̄ntes abſentium iudices: ſʒ a iure p̄ntes hñt vt poſſint abſētes vocare ſicut. ſ. eo. q̄d ſicut. lxv. diſt. c. ſi. x. q. ij. hoc ius. Quero vtrum ſit neceſſaria trina monitio: ſic i iudicijs. xxiiij. q. iij. de illicita. Rñ. nō. immo ſtatim nō venientib⁹ vocatis poſſunt p̄ntes procedere. ſ. eo. q̄d ſicut. diximus tamen q̄ q̄ñ q̧ p̄ſes vocatiōes fiūt. lxiij. diſt. plebs Sed illd̄ fit de gratia. Itē lʒ p̄ntes poſſint p̄ntibus terminum aſſignare tñ cōſiliatoribus datis a papa qui alio cēſentur iure q̧ canonici aſſignare nō poſſūt. ſ. eo. cum in veteri. Qꝫ aūt dixi q̄ preſētes poſſunt abſentes vocare: verum eſt[b] indubitanter ſi due partes eorum qui vocari debent vel poſſunt ſunt preſentes. ff. quod cuiuſq̧ vniuer. nullus. vel ſaltem maior pars. ſ. de his que fi. a maio. parte ca. cum in cunctis. Sed pone q̄ minor pars eſt preſens vel etiā vnus ſolus nunquid poteſt maiorem partem abſentem vocare ⁊ ei terminum aſſignare Uidetur q̄ non. nam electio eſt collegij. ſ. eo. c. j. Q̄d autem fit a collegio vel nomine collegij ita demum valet ſi due partes aſſint: vt in. l. nulli. Reſpondeo. ſatis poteſt dici q̄ preſentes: licet pauci vel vnus poſſunt abſētes vocare: ⁊ hoc ius vocandi habent preſentes vt dixi precipue ſi inter canonicos eſt aliquis qui de ſtatuto vel conſuetudine habet ius vocandi: de quo notatur. ſ. de maioritate ⁊ obedientia. c. j. Sed nunquid minor pars vel vnus ſolus preſens in termino non ſtatuto a iure: ſed quem ipſe prefixit poteſt alijs non venientibus eligere? dicunt quidam q̄ ſic: quia in omnibus incidit in eum ius capituli. argument. lxvj. diſtinct. c. final. ff. quod cuiuſq̧ vniuerſi. ſicut. Sʒ melius ē cum hec ſit res grauis ⁊ magna deliberatione digna. viij. q. ij. dilectiſſimi. ⁊ in mora non ſit magnum periculum cum nō=

[a] De appellatiōe iudiciali ⁊ extra iudiciali: vide ad q̄ remiſſi. c. cōſideravimus. ſ. e. iiij. ad. ⁊ aduerte q̄ bar. l. fi. ff. de appel. nō recipi. ponit multas regulas volēs oſtēdere act⁹ a quib⁹ poſſit extra iudiciū appellari q̄ hñt locū ſolū de iure ciuili q̄ de iure canonico ab oībus actibus futuris ḋ q̄b⁹ veriſimiliť timet q̄ poſſit grauamē induci p̄t appellari. c. bone. ſ. de app. tu etiam vide hic car. ij. ⁊ iij. q.

[b] Materia ſatis hic cumulat p̄ doc. ⁊ in. c. primo ſ. de maiori. ⁊ ob. ideo q̄ ampla ē materia hic videas p̄ eos in conſil. nota. oldra. cxxij. q̄d facit multū ad materiā.

dum trãſeat tẽpus eligẽdi: q ſi duo par tes vel ſaltem maior pars reſpectu pñti um & corũ qui vocandi erãt pñtes non fuerunt q expectẽt pñtes vſq ad termi nũ a iure prefixum: & hoc dz fieri de ne- ceſſitate iuris: qr maior ps ſiue abſẽs ſi- ue pñs ſit põt mutare terminũ a ſe vel a parte minori vel a toto caplo ſtatutũ .ſ. de his q fi. a maio. pte ca. c. j. Sz nun- qd ſi maior pars vocata dicat ſe nolle eligere: quia forte iam elegit. Rñ. reci- dit ius eligendi in minorem vocantem ff. de ſucceſſ. edic. l. j. ff. de adult. ſi mari- tus .§. ſi negauerint. Si aũt termin⁹ ſu⁹ labatur: tunc pauci pñtes etiam vnus poſſũt eligere. lxv. d. c. ſi. & ar. hic. Nam ius tunc recidit in ipſum: nec tunc neceſ ſe hz pñs abſentes vocare cum tempus a iure prefixum interpellet pro ipſo. C. de contrahẽ. ſtipul. magnã. Nec obſtat c. qđ ſicut. qđ loquitur cũ fit electio an- te terminum canonis: quia tunc omnes ſunt vocandi. Sz quis eſt finis termini iuris? Rñ. vltima dies & hora conſueta vt de termio hominis ſtatim dicã. Itẽ queritur hic quot dies accipiantur p mẽ ſe: vt .ſ. eo. ne p defectu. Itẽ pone q ab- ſentes ſunt legitime ad certam diem vo cati. nunquid pñtes poſſunt eadem die pcedere vel aliqua hora illius. Rñd. in fine diei de offi. deleg. conſuluit. ff. de ver- bo. oblig. inſulam. ff. de excuſa. tu. nõ tã- tum. xvj. q. iij. placuit. ix. q. vj. appellato re. Rñ. dicimus q poſſunt eadem die p cedere in mane eadem hora qua conſue uit cpm celebrari: & hoc propter miſſam conſueuit tunc dici / & propter ſobrieta- tem que deſideratur in iſtis: & quia fre- quentius conſueuerunt hac hora hec fieri. ff. de legi. nam ad ea: conſultius ta men facient ſi expectent ſequens mane ar. pdic. decre. conſuluit: nec erit tũc ne- ceſſaria alia citatio vt ibi dicitur: vbi au tem debz electio fieri & vtrum abſentes ab eccleſia debeant ad pñtes venire: di cam .ſ. eo. bone memorie. ¶ Ex officio] Sed quare fit hec inquiſitio ſiue infa- mia. dic vt nota. s. ti. pxi. c. j. de exami- natione circa abſentem .ſ. eo. venerabi- lem. ¶ Eminẽtis] De hoc dixi. s. eo. cũ in cunctis. ¶ Committentes] Nũquid per hoc intelligitur electionem de ipſo factam confirmare? dicunt quidam q ſic. ar. .ſ. de eta. & qualit. ex ratione. Sed

a Ta tñ ex dictis doct. in c. ſi. de ſuppl. negli. pla. li. vj. habes col- liger magnã differentiam qr dato viſi- tatoris non i- pedit electio- nem fieri q ſecus hoc ca ſu & ideo cre- do q papa h prouiderit et ſic confirma- uerit cum p- uiſo vim ele- ctionis & cõfir- mationis ha- beat vt not. s. e. cũ inter gl. in verbo pui- ſionem. e. c. l. e. ti. li. vj. & mo- ueor dicere q prouiderit p verbum text⁹ volẽtes pui- dere & per id q papa dicit ſe adimplere

nos eum tãtum viſitatori^a compareni⁹ & tales ſunt filij regis caſtelle in chate- lonia & ypal. eccleſijs. & de viſitatore ha bes. lxvj. diſt. c. ſi. Sed nunquid adue- niente etate legitima poterunt cõſecra- ri ſine cõfirmatõe: & h p metrop. vel per ſuos ſuffraganeos ſi quos habent. Cre do q papa de nouo prouidebit de ipſis & ante hec nõ poſſunt per aliquem cano nice conſecrari. Nam prius debet ma- trimonium ſpirituale per confirmatio- nem vel prouiſionem fieri ratum anteq̃ ſit per conſecrationem confirmatum .ſ. de tranſla. licet. Sed iſte cum ſit viſita- tor (vt dixi) nec fuit confirmatus / nec fuit de ipſo prouiſum: ſi tamen papa ex certa ſcientia eũ cõſecrari mandaret ſa- tis intelligitur q de ipſo factum eſſet cõ firmare / vel de ipſo prouidiſſe. alius au tem q̃ papa etiam ſi iſte non eſſet pape ſubiect⁹ imediate nõ poſſet iſtũ d nouo eligere nec d iſto nec de alio prouidere cum papa hoc negocium iam ad ſe ad- uocauerit .ſ. de appella. vt noſtrum. Sz nunquid morte cõmittentis expirat ne- gocium? Videtur q ſic cum morte man dantis expiret mandatum .ſ. de offi. de- le. gratum. Reſpondeo. non expirat cũ iſte non habeat iuriſditionem delega- tam: ſed potius ordinariam: vt in lega- to dicimus que quidam iuriſditio mor te dãtis nõ expirat. ff. de iuriſditio. om- nium iudi. & qr. Itẽ quid ſi poſtq̃ dedit procuratorẽ huiuſmodi capitulum eli- gat ignorãter. Rñ. obtinuit in cauſa ec- cleſie concordieñ. q electio non tenuit / quia papa dãdo huiuſmodi procurato- rẽ videbatur ordinationem eccleſie ad ſe reuocare / & ſibi reſeruare volebat q p alios non fieret ar. ad hoc .ſ. de appella. vt noſtrum. ff. de acquirend. poſſeſſ. que abſẽti .ſ. de conceſſ. preb. cum in cunctis. Compoſtellanus.

Innotuit. ¶ Diſtu- liſti] Nun quid potuit archiepiſcopus diſpenſare ſicut diſpenſant epiſcopi in confirmando minoris eta- tis electos in archipreſbiteros .ſ. de eta te & qualita. preterea. & confirmãdo fili- os ſacerdotum .ſ. de fil. preſbitero. veni- ens. & diſpẽſando cum adulteriis & alijs criminoſis .ſ. d iudic. at ſi clerici. & cum corpore vitiatis .ſ. de cor. viti. c. j. Rñ.

deſideriũ ca- nonicorũ q eſt vt habeat prelatum et ideo q poteſt ſ. prouidere facit id q im- pedit tẽpus. cõſecrationem reſeruat in oportunum e ad hoc facit qđ dicit fru- ſtra fieri per plura q põt fieri per pau- ciora inſti. qđ cũ eo q i alie. in pñci. itẽ fa cit in arg. cle. auditor. de reſcp. vbi au- ditor q habz poteſtatẽ pro nũciandi ſup beneficio põt illud cõferre ſi ne noua com miſſione ille cui aduiudica- uit debitũ vt euiteretur cir- cuitus & dicit ibi glo. q eẽt circuitus redi re ad papam p collatione vel noua cõ- miſſione. idẽ dicendũ i ca- ſu noſtro poſt q̃ conſtat pa pam velle hũc libere ad miniſtrare in ſpiritualibus et tẽporalib⁹ quã adminiſ- trationẽ ope ratur cõfirma tio. s. e. c. tranſ- miſſam & e. auaricie. li. vj circuitus eẽt redire ad pa- pam pro con firmatione q nichil vltra p ſtaret ſic cre do adheren- dũ pdne opi- nioni glo. hic in verbo pcu ratorem & fa cit. c. ſignifi- cauerſi. ſ. de excep. vbi ille cui cõmittit appellatio a denegatione confirmatio- nis cognita validitate ap pellatiõis cõ- firmauit ele- ctionem.

q̄ non licet niſi pape diſpenſare cum il legitimis vt habeant dignitates [a] vel curam animarū ꝟ. de fili. preſbyterorū circa finem. Item nec cum patiente in etate defectum vel ordine poteſt archi episcopus diſpenſare. vt ad epiſcopatum aſſumatur. Nam cū maiores queſtiones ſint que ſunt de electionib⁹ epiſcoporum [b] ſedi apoſtolice reſeruantur xvij. diſt. multis. ꝟ. de tranſla. inter corporalia. ⁊ hec ſeruat curia. attamen ſuper defectu ordinis vtrum poſſit archiepiſcopus diſpenſare q̄ntum ad epiſcopatum plenius dicam ꝟ. de eta. ⁊ qualita. a multis. ❡ Decreto.] Nunquid decretum eſt de ſubſtantia electionis? Rn̄. non. lxj. diſt. epiſcopus. vnde credim⁹ q̄ decretum [c] poteſt fieri incontinenti poſt electionem factam ⁊ ex interuallo etiam poſt canonicoꝝ receſſum aliquorum qui forte cauſa electionis tm̄ venerant. Sed nunquid poteſt fieri decretū ſine ſubſcriptionibus ⁊ ſigillis eligentium. credimus q̄ ſic. Sufficit enī q̄ capitulū ad qd̄ pertinet electio. ſ. eo. c. j. ſuo ſigillo ſignet. vel etiam alio publico ⁊ autentico ſigillo faciat ſigillari / vel per manum tabellionis autenticari. et tamen ordinarium ⁊ conſuetudo eſt q̄ electores in eo ſubſcribant. Item credimus q̄ melius fiat decretum per capitulum q̄ per compromiſſarios q̄uis etiam p eos fieri poſſit. Sed pone q̄ apparet decretum capituli cum ſigillo capituli ⁊ ſubſcriptionibus eligētium: ⁊ etiam ſigillis nunquid eſt ſcriptura autentica vt faciat fidem ſi de collatione vel de alio dubitet? videtur q̄ ſic. ꝟ. de fid. inſtru. c. ij. Itē cū dicant iura q̄ decretum fieri debet. lxj. diſt. epiſcopus. quare hic dicitur ſi decreto nō debeat credi? Rn̄. vbi lis ē ſuper electione decretum nō eſt ſufficiens probatio: ſed eſt teſtimonialis lr̄a. vt etiam ex ipſius tenore apparet. arg. ad hoc q̄ poſt decretum debeant mitti perſone que ſuperiorem inſtruant ſuper electione q̄ ſup perſona ꝟ. eo. nihil eſt. §. fi. vnde in cauſa decanatus carnoten. non ſtetit papa decreto. fiat ergo decretum p manum tabellionis qui ſingulis interfuerit ad hoc vt ei credatur: vel mittantur canonici ad confirmationē qui cum inſtruant de proceſſu electiōis ⁊ alijs. Et debent eſſe tales q̄ proceſſui electionis interfuerint: iſti enī̄ poſſūt ꝑhibere teſtimonium de forma electionis: ⁊ merito electi ⁊ eligentium: ⁊ de zelo ⁊ auctoritate eorū. iſti enī̄ ſunt perſone ydonee de quibus cauet ꝟ. eo. nihil. ad hoc vt ei credat. Nec obſtat qd̄ dictū eſt q̄ ſigillum capituli eſt autēticum q̄ nō hic negamus. vt ꝟ. de fide inſtru. c. ij. Et p̄terea dato q̄ al's eſſet autēticum pro capitulo nō faceret fidē in facto ſuo: niſi cōtra ſe. C. de proba. ex eo. Si queras ad quid fit decretum ⁊ ſubſcriptiones ⁊ ſigilla eligētium ibi apponūtur? Rn̄. fit ne ſubſcriptores varient. Item fit ad quandam inſtructionē ſuperioris q̄ d3 confirmare / non autem ad plenam probationem ſi de electione lis moueatur: immo ⁊ ſi eſſet electio in concordia celebrata. tamen non ſufficit mittere decretum electionis ad curiam pro obtinenda confirmatione: ſed debēt mitti aliqui canonici qui de proceſſu electionis / de meritꝭ ⁊ zelo eligētium ſuperiorem inſtruant ꝟ. eo. nihil. ⁊ ſic ſeruat curia. Aliquando tamē ſine preſentia eorum qui electioni interfuerunt ad petitionem procuratoris ⁊ inſpectionē decreti. maxime ſi pſona electa ē nota pape electionē cōfirmat de grā ❡ Ignorantiam.] Sed quomodo fit eis grā in eo q̄ ignorantiam probare non coguntur cum ignorantia probetur in eo qd̄ contrarium non probatur. C. qui mil. non poſ. l. penult. lib. xij. Rn̄. Illud verum eſt: niſi ſit factum qd̄ communiter ſciatur ab alijs quod ⁊ ipſe ſcire tenet. ſ. de poſtu. c. j. ꝟ. qui matri. accu. poſſūt cum in tua. vel ſit tale ad quod ſciēdū vel inueſtigandum ſit aſtrictus vtpote de dignitate vel indignitate eius quē aliqui eligunt. lxj. diſt. in oīb⁹. in principio. viij. q. ij. dilectiſſimi. in fin. ſ. eo. cum in cunctis. Sicut magiſtratus tenetur de ydoneitate tutoris vel curatoris quē nominat inquirere: ⁊ ideo imputatur ei ſi ydoneus non eſt. C. de magiſtra. l. penult. ⁊ p totum. ⁊ ideo eligētes probare tenētur probabiliter ignoraſſe illegitimum electum vel defectum alium ſi quis in eo eſt. Sed qualiter ꝓbabunt illegitimum probabiliter ignoraſſe? Rn̄. [d] quia pro tali cōmuniter habebatur / ſic dignitatibus eccleſiaſticis

a Idē vult glo. in verbo bñficiū. c. j. §. de fil. pſbi. li. vj. in ſimplici bñficio ⁊ minorib⁹ ordinibus diſpenſat ep̄s cū talibus illegitimis dicas etiā q̄ ep̄s diſpenſat cū eo q̄ cōpleuit. xx ann. vt teneat etiā dignitatē dūmodo curā animarū nō hēat. c. j. de eta. ⁊ qua. li. vj.

b Ad idē vi de ter. ep̄s ſiū c. j. de cauſi. in prag. ⁊ que ſint maiores cauſe maiores. vi de gl. ⁊ doct. c. j. § de trāſl. prela. ⁊. c. q̄ tranſlationē. ſ. de offi. leg. henri. bo. c. c. cū dilectus. ſ. de accu.

c De materia ⁊ forma decreti vltra doct. hic vide card. no. xiij. de. j. de iureiur. ſpe ut. de elec. §. j. ſic. celebrata igit mādag. c. lix. for. xiiij. xv. et xvj. petr. de brax. iij. pte. trac. de elect. c. xlj. luc. de penna l. quo mō. de excu. artif. li. x. C.

d Vel dic q̄ probatur ꝑ ꝓprio iuramēto glo. c. ſi ꝓ. li. j. de ſen. ex cō. c. nulli. c. vt circa. de elec. tio. li. vj. Lu do. ro. conſi. cclxiij. q̄ tñ dic ꝓcedere niſi talis fuiſſet cōmuniter hitus ꝓ illegitimo vel fama ēēt ꝯtra eū qd̄ placet panor.

fungebatur.ff.ad macedo.l.iij.ff. de of-
fi.pretoꝛ. barbarius. Quo probato licȝ
electio ſit nulla tamen non ſunt eligen-
tes priuati: immo electio redit ad eos.
ſ.eo.cum terra.ꝛ.ſ.ca. conſiderauim⁹.
¶ Super oꝛdinatiōe.] Hic conſueuit
queri ſi canonici depoſito epiſcopo eli-
gant anteꝗ̄ recipiant litteras pape de
amotione: ꝛ poſt papa mittat litteras
reſtitutionis vtrum valeat electio? vi-
detur ꝙ non valeat. ar.hic.ꝛ.C. de mā-
da.princi.l.j.ar.ȝ. vij.q.j.eos.ff. de de-
curionibus.l.ij.pꝛo ꝛ contra habes hic
Reſpond. ſatis poteſt dici ꝙ ex verbis
decreti hic poſitis apparet ꝙ papa vo-
lebat ſtatim canonicis auferre[a] pote-
ſtatem eligendi.etiam ante preſentatio
nem litterarum: ꝛ ideo non valuit ele-
ctio.arg.ff.de acquir. poſſeſſ.qui abſen-
ti.ꝛ.ī. de conceſſ. preben. quia cunctis.
Secus ſi decretū interpoſitum nō fuiſ-
ſet: quia tunc teneret electio cum nihil
eſſet ꝙ eā impediret. Vel diſtingue ple-
nius vtrum electio poſt reſtitutionem
facta ſit vel ante: ſi poſt/quia facta ē de
dignitate non vacante nō valȝ. vt.ī.de
conceſ.preben.ca.ij. Si autem ante re-
ſtitutionem facta ſit.tunc ſi papa nō de
cernat irritum quod de illa fieret bene
valet electio: quia nullum impedimen-
tum habebant. Si vero papa irritum
decernat: tunc ſi decretum perueniat
ad eligentes indubitanter nulla eſt ele-
ctio. vt not.ſ.de reſcrip.c.capitulū. Sȝ
quid ſi decretum ad eligentes non per-
uenerat: tunc videtur ꝙ tenet electio vt
notatur in dicto.§. item queritur. ſed
foꝛte hic ſecus ꝛ ſpeciale videtur ꝙ li-
cet decretum ad eligentes non perue-
nerit.electio tamē poſt ipſum etiam an
te reſtitutionem facta non valeat: quia
ex quo papa amouerat ꝛ decreuit intē-
tionis ſue fuiſſe: videtur ꝙ non valȝ ꝗc
quid in contrariū fieret etiam ab igno-
rantibus. vt.ī.de conceſ.preben.qꝛ cun
ctis.ibi niſi ſuā ſuper hoc innueret vo-
luntatem ꝛc̄. Solum ergo decretū non
impedit ignoꝛantes: ſed amotio ꝛ de-
cretum.ex quibus voluntas pred.prin
cipis declaratur. Sed quid ſi papa cō-
fert aut reſeruat bñficium qđ vacat in
curia: ꝛ poſtea oꝛdinari⁹ cōfert illud vl'
p̄mo confert oꝛdinari⁹ ꝛ poſtea papa?
Rñ. vt not.ſ.de reſcrip.c. capl'm.

Cum inter cano
nicos. ¶ Recuſat⁹.] Sȝ nūꝗ
quid hoc ſufficeret ad caſſa-
tionem electionis eius? Rñ. non[b] Si
modo eodem moꝛbo non laboꝛat. ſec⁹
ſi al's propter crimen fuiſſet repulſus.
vt.ſ.eo. ſuper eo. ¶ Aliam.] Eſt nec ħ
verum ꝙ de eadem eccleſia ſemper de-
bet electio fieri pꝛo ꝛ cōtra. in glo. oꝛdi-
naria hic ſignata. Tu dic ſicut tenem⁹
ꝙ de eadem eccl'ia debȝ aſſumi ſi ibi re-
periatur ydoneus.lxj.diſti. nullus. Si
aūt contrarium fiat tenet electio. Nec
valet appellatio ſi ob hoc appelletur vt
ibi vel ex alijs ꝛc̄.ꝛ.ī.eo.in cauſis. ar.ī.
de his ꝗ̄ fi.a maio.parte.ca.cum in cun
ctis. ¶ Confirmauit.] Sed nonne eo
ipſo ꝙ eligit[c] vel pꝛouidet confirmat?
Rñ. ſic vbi ad ip̄m eodem iure vtrunꝗ
pertinet. vt per conceſſionem ſeu man-
datum pape vel alterius qui hoc habet
concedere habȝ ptāte ꝓuidere: idē
ſi eodem ꝛ cōmuni iure non cōceſſo ad
eundē vtrūꝗ pertinet. vt ad metropol.
cum per negligētiam capituli poteſtas
ad eū deuoluatur.ī.eo.ne pꝛo defectu:
tunc enim iure eodē metropol'. vtrūꝗ
habet.ar.ad hoc.ff.de aucto.tuto.l.iiij.
ꝛ.lxiij.diſt in ſynodo. Et in his caſib⁹
excipiens contra ipſum de quo ſic ꝓui
ſum eſt obligat ſe ad extraoꝛdinariam
penam ſicut quādo excipit contra ꝯfir
matum.ī.de accu. ſuper his. vbi ſo di-
uerſo iure hoc ad aliquē pertinet vt qꝛ
electio pertinet ad eum ex compꝛomiſ-
ſo.confirmatio autē iuri epiſcopali eli-
gendo non confirmat vt hic. ꝛ videtur
vt alius eligere/et vt alius confirmare
.ī.de conceſ.preben.poſtulaſti.ī.de fide
inſtru.c.finali.arg.ff. quando appel.ſit
l.j.§.ſolent.ī.eo. quod ſicut. ꝛ hoc caſu
non obligatur quando nō contra cōfir
matum excipitur. vt in.c.ſuper his. au
diet tamē hoc caſu metropol'.exceptio
nes ꝛ ſi fuerit valide ꝛ pꝛobate infirma
bit qđ ipſemet fecit: al's confirmabit: ꝛ
eadem rōne ſi excipiatur in cōſecratio-
ne contra eundem qꝛ vt alius facit.iij.
q.viij.§.terra. ¶ Epilentico appella-
tum.] Cum ergo non valuerit hic ap-
pellare ex cauſa pꝛobabili: niſi cauſa ſit
vera: ſicut eſt in omībus alijs appella-
tionibus interpoſitis extra iudiciū ꝙ

[a] Tu hēs hoc
dict i prag. c.
j.de elec. per
quod aufert
pape poteſtas
reſeruandi ec
cleſias metro
politanas et
cathedrales
exceptis reſer
uationibus i
corpore iuris
clauſis: ꝑ
taliora pu-
dere niſi ex
magna ꝛ eui
dēntiā iſtis ex
pum: nda vt
ibi patet.

[b] Jo. an. et
panoꝛ. volūt
ꝙ ſemel re-
pulſ⁹ moꝛbo-
ſus dȝ ſe ꝓba
re ſanū: quia
ꝓſūptio tranſ
fert onus pro
bandi. c.j. vt
eccle.bñfic.et
not.iac.reb.l.
quicunꝗ. de
apoch. publ.
lib.x. C. ſicut
dicit Lu. ro.
cō.cel.xxvij.
ꝙ ſemel excō
municat⁹ ſēꝑ
ꝓſumit excō-
municat⁹ ta
m vide ħ alis
os ſcriben. qꝛ
nō ꝯuenit in
hoc dicto iō
cogita in eiſ
b's glo.l.ꝓbo
cō.poꝛem.c.ſi.
j.de ſucce. ab
inteſt.ꝗ valt ſe
mel furioſus
ſemꝑ ꝓſumi
furioſum et
ibi lateeard.
ꝛ barb. q l'is
dicāt glo. ſin
gularem.

[c] Ultra gl.
ꝛ doct. hic vi
de late ꝑ dñȝ
an ꝑ. de but.
ꝛ panoꝛ.in.c.
cām.ſ.e.ti.

eſt notabile. vt not. ꝭ. de his que fi. a ma
io. parte. ca. cum in cũctis. Quero ſi ap
pellans ꝓpter hunc morbum ſe coram
capitulo obtuliſſet probaturum hoc eẽ
verum an capitulum teneretur hanc ꝓ
bationem admittere: ⁊ ſi non admitte-
ret an electio poſtea ſubſecuta deberet
caſſari? videtur ꝙ ſic. etiam ſi cauſa va
non fuiſſet. ꝭ. de appel. interpoſita? Rñ.
non caſſaret. niſi cauſa vera propoſita
eſſet probata vt hic. ⁊. c. interpoſita. lo-
cum habet in iudicio nõ extra. nec capi
tulum/nec pars capituli que appellata
eſt tenebatur probationem admittere
cum probationes huiuſmodi que ſur-
gunt ex contradictionibus in capitulo
habitis ſuperiori reſeruẽtur. vt in. d. c.
cum in cunctis. Nec appellans tenetur
coram appellatꝫ litigare. Sed ſi appel
lans ⁊ appellati conuenirẽt ꝙ coraꝫ ca
pitulo vel coram alijs recipiant proba-
tiones ſuper veritate. ſatis poteſt dici
ꝙ non valet electio interim facta. ar. ꝭ.
de offi. leg. licet. ꝭ. vt lite pen. ca. j. iij. q.
vij. dudũ. ¶ Alijs cauſis.] Cauſas ꝗ
propoſitas vel expreſſas ĩ appellatiõe
põt proſeq̄ appellãs: ſꝫ nũqd alias q̄s
nõ expſſit poſſit ꝓſeq̄? Rñ. nõ. ꝭ. de ap-
pellationibus ꝯſtitut⁹. ⁊ no. ꝭ. ſtatuim⁹.
in fi. penul. col. v. ſed nũqd appellatio
⁊c. hoc ẽ verꝫ qñ a grauamine ĩ iudicio
appellat: ſec⁹ ſi a diffinitiua: qꝛ tũc ali-
as cãs põt ꝓſeq̄. ꝭ. de ap. dilecto. tñ quaſ
cunqꝫ alias exceptiones tam contra ꝑ
ſonam q̄ꝫ contra formam poterit ꝓpo-
nere anteq̄ꝫ confirmetur vel ꝯſecretur
ꝭ. de accu. ſuper his. et not. in. ca. cũ in
cũctis. ¶ Non omiſerũt.] Sed pone
ꝙ requiſitus fuit vt cõſentiret ⁊ noluit
vel dicendo nolo vel negligẽdo[a] reſpõ
dere/⁊ eligentes poſtea ꝯpromiſerunt
poteſt ne poſtea conſentiendo ius ex
electione habere? Rñ non: ⁊ ſic poteſt
intelligi qd̄ hic dicitur. ar. ff. ad leg. iu-
liam. de adult. ſi maritus. §. ſi negaue-
rit. ff. de ſucce. edi. l. j. ⁊ dixi. ſ. co. cũ in
cunctis. vltra mediũ. ¶ Confirmetis]
Quid ſi coram cõfirmatore offerret ſe
probaturum veritatẽ eſſe ⁊ non fuiſſet
admiſſus? Rñ. caſſaretur confirmatio
poſtea habita. ꝭ. de appella. interpoſita
hec eñ appellatio vere dicitur in iudi-
cio fieri/illa vo que in capl'o facta eſt
extra iudiciũ eſt. Itẽ quid ſi ad epm ꝑ

[a] Dicas ve-
rum ſi negle-
xeris infra mẽ
ſem quia tũc
punitur ipſo
facto iure ſi-
bi q̄ſito. c. q̄
ſi. de elec. li.
vj. infra men
ſem autẽ nõ
poſſent publi
cato ſcrutinio
variare. j. eo.
c. publicato.
vnde ſemper
poterit intra
menſem con-
ſentire. d. c.

tineret p̄bende collatio vel dignitatis
⁊ cum epiſcopus crederet parat⁹ ꝯfer-
re alicui crimioſo/venit aliq̄s forte ſu⁹
canonicus ⁊ dicit. Dñe intellexi ꝙ vos
vultis tali talem p̄bendam ꝯferre quẽ
ego dico criminoſum ⁊ parat⁹ ſum in-
continẽti ꝓbare: ⁊ ſi eam ſibi ꝯtuleritꝫ
appello: epiſcopus non admittit eum:
ſed confert vel prouidet. Reſpondẽt q̄
dam ⁊ dicunt ꝙ quicquid fit poſt taleꝫ
appellationem omino nõ valet vel caſ-
ſandũ eſt. ꝭ. de appell. interpoſita. Alij
dicunt ⁊ melius ꝙ cum prouiſio vel col
latio quã fecit epiſcopus nõ fiat in iu-
dicio nec ordine iuris ſeruato q̄ꝫtum-
cunqꝫ proponat quis iuſtam cauſam ſi
ue exceptionem ⁊ etiam ſe offerat pro-
baturum. nõ tñ caſſabitur ꝙ fit poſt ex
ceptionem vel appellationem ex cauſa
interpoſitam: niſi probetur vitas cãe.
Sed quid ſi coram ꝓuiſore vel execu-
tore dato ad compellẽdum ordinariũ
ſiue capl'm ad prouiſionem faciẽdam
exceptiones proponãtur ⁊ appellet ſi
nõ admittant? Rñ. dic vt not. ſ. de re-
ſcrip. c. epm. ⁊. c. ſequẽti[b].

Nodum. ¶ Numerus] De nũero au
ctoritate/meritꝫ/⁊ zelo/⁊ ſa-
nitate/⁊ alijs q̄ circa electos
⁊ eligentes attẽdi debent certa regula
tradi non poteſt. ſcꝫ circa quos ⁊ in q̄-
bus conſiſtant: ⁊ quãdo vnus alij p̄fe-
ratur aliqua tamẽ ad inſtructionẽ iſti⁹
querantur. Et quia de numero planũ
eſt qui circa eligẽtes attenditur. vt hic
p̄mo de auctoritate q̄ratur[c]? Rñ. Au-
ctoritas circa eligentes cõſideratur ⁊
hec conſiſtit in dignitatibus ⁊ in maio
ribus ordinibus: ⁊ in prouectiori etate
⁊ in tpe ordinationis vt hic. ⁊. xxxiiij.
diſt. epoꝝum. ⁊. c. conſuluit. ꝭ. de maio. ⁊
obe. c. p̄mo. Item ĩ religione. xxiij. diſ.
in nomine dñi. merita vero circa electũ
⁊ eligentes conſiderantur ⁊ q̄dam ꝯſi-
ſtunt in ſcientia moribus/vita/etate/⁊
ꝙ de legitimo matrimonio natus ſit vt
hic. ⁊. ſ. eo. cum in cunctis. xxxvij. diſt.
que ipſis. ⁊. c. omnes pſallentes. viij. q.
j. licet. zelus autem circa eligentes at-
tenditur: ⁊ cõſiſtit in animo. j. q. j. ſi q̄s.
Neqꝫ ex predictis preſumitur. argum.
C. de dolo. l. dolum. Itēꝫ ex eo ꝙ aliq̄s
carnali vel aliqua priuata affectiõe vel

[b] Melius ꝑ
panor. c. ſi. ꝭ.
de ꝑſumpt. ꝑ
inno. c. ꝓpo-
ſuit. j. de con-
ceſ. p̄b. panor.
frãc. card. ale
xãd. ⁊ doc. c.
cõſtitutus. ij.
c. dilecto. c. in
terpoſita. j.
de appel.

[c] De iſtis et
queſtionibus
ſequentibus.
doc. hic ⁊. j. c.
eccliã. ij. j. c.
card. alex. c. ſ.
canonicis. xc
diſt. poſt do-
mi. ibidem ⁊
hoſt. in ſũ. §.
qualiter ſit fa-
cien. vſic. ele
ctione habi-
ta.

lucro nõ mouet ad eligendum aliquẽ vtilitate cõi bonus zelus preſumitur vel malus ſi ex talibus moueatur viij.q.j.dileciſſimi. vbi tñ maior ẽ numerus melior zelus preſumit.ꝭ.eo.c.x.in fi. hec tñ preſumptio ex pdictis vel alijs pſumptionibus eliditur.ar.ꝭ.de preſump.q2. ⁊ eliditur maxime ſi eligãt indignum qd ſcire pſumũtur ⁊ tenent.ſ.eo.innotuit. ⁊ ibi notatur. Sanitas autem eligentium nõ tantum in intentione conſiſtit: ſed etiã in effectu ⁊ opere: vt pars illa ſanior dicatur non ſolum qui non eligit indignũ ⁊ que dignum eligit: ſʒ etiam que eligit digniorem.ꝭ.eo.eccleſia veſtra viij.q.j. licet. Sʒ pone ꝙ maior pars et minoris auctoritatis eligit dignum / mĩor pars ⁊ maioris auctoritatis eligit digniorẽ et in eodem contextu que preferatur? ⁊ videtur ꝙ neutra valet: quia neutra eſt a maiori ⁊ ſaniori parte facta: q2 conſtitutio.q2 ppter. copulatiue requirit vbi dicit in quem maior ⁊ ſanior ps capituli ⁊c̃.ar.ff.de here.iſt.l.ſi heredi. Rñ.qñ aũt numerus maior multum excedit/ et tunc nõ habetur recurſus ad merita electorũ vel auctoritatẽ eligentium vel ad zelum: ſʒ pfert electus a maiori pte. xv. q.ij.monaſteria. Sed ⁊ ſi maior pars ſi minus dignum eligit non multum excedit in numero: nec multum exceditur quo ad merita electi alterius partis vel auctoritatis: idem dicam vt preferatur elect⁹ a maiori pte. Modica ei prerogatiua vni⁹ electi vel ptĩ reſpectu alteri⁹ electi vel ptĩ nõ dʒ iudicẽ mouere ſicut nec modica quãtitas eius q ceſſit bonis.ff.de ceſ.bono.ſi debitores.ar.ꝭ.de ſymo.⁊ ſi queſtiones. Quando neuter eſt indignus ⁊ ex vna parte eſt numerus non multum maior: ex parte vero mĩoris eligentium auctoritas ⁊ electi merita precellunt/tunc indubitanter minor pars ẽ ſanior quod requirit. c. quia propter. (vt dixi) ⁊ iſte eſt caſus.ꝭ.c.eccleſia.et facit.ꝭ.de teſtibus.in preſentia. Sed nunquid hoc caſu confirmabitur electio partis minoris que ſanior eſt: ⁊ videtur ꝙ non: quia cum non ſit electus a maiori parte: vt in cap.eccleſia. dicit ꝙ fuerit confirmata? Reſpondeo. ſicut reſpondit mihi papa ꝙ hoc caſu confirmanda eſt electio partis minoris. Et hoc idẽ dicit Vincẽ.ꝭ.eo.c.eccl'ia.licet eñ non ſit maior ratione minoris numeri: maior tamen eſt ratione maioris auctoritatis quo ad eligentes ⁊ maioris ⁊ ſanioris ſenitatis ⁊ rationis quo ad maiora electi merita. ar.ꝭ.de his que fiunt a maiori parte.c. cum in cunctis. xxxj. diſt. nicena. ⁊ expone qd in ꝯſtituſtione dicitur a maiori ⁊ ſaniori parte: ⁊ pro id eſt[a] ⁊ dicebat papa ꝙ electio cardinalis licet non fuerit confirmata quia voluit dimittere cardinalatum pro epiſcopatu: potuit tamẽ confirmari de iure. ſi aũt cum numero ⁊ non mlto maiori ponas auctoritatẽ: vel electi merita ⁊ non ĩ multis precellẽtia/⁊ ex alia pte ponas maiorem vel magnam ⁊ minorem numerum eligentium vel merita electi etiam mlto maiora pfert maior numer⁹. ar.ꝭ. de teſti.in pñtia. Sʒ qñ dicem⁹ vel multo maiorem auctoritatẽ vel merita. Rñ. de his non põt regula certa dari: vt alibi ff.de diuer.⁊ tem.preſcripti.l. de acceſſionib⁹: ⁊ ideo boni viri arbitrio relinquat.ff.de vb.oblig continuus.§.cũ ita.ff.p ſocio.ſocietatẽ. de nũero tñ põt dici ꝙ multũ excedit ſi faciat duas partes: q2 tũc põt dici caplm.C.de tut. nominatione.⁊ facit.ꝭ.eo.ſcriptum. Item quid ſi numerus / auctoritas ⁊ alia ſint hincinde equalia qd vix contingit. Rñ. ꝙ neutra valet: q2 nec a maiori ⁊ ſaniori parte facta ẽ/ꝙ ꝯſtitutio q2 ppter.requirit (vt dixi) cautius ergo facient electores ſi publicato ſcrutinio hanc paritatẽ viderint hincinde ꝙ nõ eligãt ꝯ formã q2 propter. q2 priuarent vt in eadẽ conſtitutione: ſed ad ſcrutinium redeãt qd poſſunt.lxxx.diſt.ſi duo. Predicta aũt locum habẽt quando electorum neuter ẽ indignus. Sʒ ſi electorum alter ẽ indignus ⁊ alter dignus. rñ. prefertur electio digni dummodo pars eligentiũ indignum ignoranter nõ ſit duplo maior q2 tunc neutra valet.ꝭ.eo.ſcriptum: ⁊ notaui.ſ.eo. conſiderauimus. ⁊ hoc caſu debẽt ptes ⁊ poſſunt ad ſcrutinium redire ſicut deberẽt redire ſi oẽs ſimul eligerent ignorãter ĩdignũ.ſ.eo. cũ terra. ⁊ ar.lxxx. diſt.ſi duo. Quero quã vocas hic pſonã indignam: dic vt nõ.ꝭ.eo.ſcriptũ. Sʒ quare maiore pte indignũ ignorãter eligẽte pualet electio minoris partis dignum eligentis: ſi maior eſt tertia ⁊ caſſatur ſi minor eſt tertia. Reſpõdeo.

[a] De copula ⁊ io. franc. in trac. de off. ⁊ pla. cap. ſede vac. iij. prelu. bart. ĩ ſuo reper. in vbo copula. ⁊ Nicol. mil. in repertio. Mic. et iſta dictio. alberi in dictio Mic. ⁊ hec dictio de ſui natura car. cle. in plerisq. de elect. j. q. j. et iij. col. ⁊ idem in. c. paſtoralis. de reſcript. iunctis ibi ad bal. in. l. j. ff. de iuſt. ⁊ iur. ⁊ idem conſ. cccxxix. j. pte georg. natbã in repert. cle. ſepe. de vbor. ſig. col. lxvij. ⁊ lxviij. car. alex. c. dilecto. j. de appel. v. q. principali.

vbi due partes ignorāter indignum eli
gunt non ſunt priuati: ⁊ ſic ipſi remanēt
capitulum. non autem tertia pars. ff. de
decret. ab or. fa. l. iij. C. de decuri or. no-
minatiōe. ⁊ ita nec electio duarum par-
tium valet propter indignitatem electi
nec electio minoris partis tenet/ quia
nō ſunt capitulum/ nec maior pars erat
priuata: aut vbi maiori parte non tamē
duas partes faciente indignum ignorā
ter eligente: ⁊ minor pars (maior tamē
tertia) dignum eligit/ nec ipſa maior ps
eſt capitulum cum non ſint ibi due par-
tes vt in predi. ll. nec minor dicitur capi
tulum cum maior pars hoc caſu non ſit
priuata: ⁊ ſicut ius capituli non recidit
in minorem: ſꝫ maior pars ⁊ minor re-
maneat vt capitulum: inde eſt ꝙ ſi pars
maior ⁊ minor eligant vno contextu ꝓ-
ualet electio ptis minoris (maioris ta-
men tertia) cum ſit ſanior. ſ. eo. c. cōgre-
gato. non electio maioris partis que ꝓ
pter idignitatē electi eſt nulla: vt no. ſ.
eo. cōſiderauimus. ⁊ no. ſ. eo. ſcriptum.
Si vero ex interuallo minor pars elige
ret maiore eligente ignoranter indignū
neutra valet: vna propter indignitatem
electi. alia quia non ē a capitulo facta
⁊ propter contemptum maioris partis
que non erat priuata. non tamen caſſa-
bitur ſecūda propter hoc ꝙ facta ſit pri
ma (que nulla erat) non caſſata vt no. ſ.
eo. conſiderauimus. Sꝫ quid ſi electio
maioris partis eſt nulla non propter in
dignitatem electi: ſed propter aliud/ pu
ta qꝛ facta eſt contra formam capituli:
quia propter. vtpote clandeſtina vel ſin
gularis. Nunquid erit idē vt valeat ele
ctio partis minoris in eodem contextu
facta: credo ꝙ ſic: dummodo minor ps
ſit maior tertia. Quid ſi eſt minor tertia
neutra valet: vt in alio caſu de indigni-
tate electi maioris partis dixi/ cū vtro
biqꝫ ſit eadeꝫ ratio: ergo idē ius. ff. ad l.
acquil. illud. In caſu ꝟo quo neutra va-
let debēt ptes ad ſcrutinium redire: vt
ſ. dixi. ¶ Singularib⁹] Si ꝟo pars ma-
ior ſcienter indignum eligit ipſo iure pri
uati ſunt eligētes. ſ. eo. cum in cunctis.
⁊ tunc recidit etiam in vnum ius totius
capituli. ff. qđ cuiuſqꝫ vni. ſicut. lxv. diſt.
c. ſi. ⁊ ideo preualet hoc caſu electio mi-
nime partis etiam min⁹ dignum eligē-
tis: vt hic ⁊ ſ. eo. ſcriptum. ⁊. c. congre-
gato. Sed quid ſi minor pars prius eli-
gat dignum: et in eodem contextu ma-
ior eligit indignum ſcienter vel ignorā-
ter/ videtur ꝙ non valet electio partis
minoris: cum ſecundi qui nondum pec-
cauerunt nondum fuiſſent priuati/ ⁊ ſic
nec poteſtas nec aliqua adhuc eſſet trāſ
lata in partem minorem primo eligen-
tem. Reſpōdeo. valet electio partis mi
noris: quia nos non facim⁹ vim qui pri
mo eligāt cum vna intelligatur electio
vel vnus contextus electionis a princi
pio ſcrutinij vſqꝫ ad publicationē. ⁊ pre
terea (vt quidam dicunt) ex ſolo conſen
ſu in indignum in ſcrutinio ex certa ſci
entia priuati fuerunt qđ ex eo probatur
ꝙ ſm antiqua iura, quando non erat ne
ceſſaria publicatio electionis: ſꝫ ſoli cō-
ſenſus ſufficiebant/ ⁊ etiam ſm moder-
na iura in minoribus dignitatibus in
quibus forma capl'i qꝛ propter. non req
ritur priuabatur quis ſcienter conſen-
tiēs in indignum: ergo ⁊ hodie hoc ius
ſeruabitur cum non fuerit immutatum.
C. de teſtamentis. ſancimus. poſt talem
ergo priuationem tenere debꝫ electio q̄
ex rectis conſenſibus procedit non ob-
ſtāte ꝙ prius eſt facta ꝗꝫ illa que ex ma-
lis conſenſibus ſurgit: ⁊ hoc ſeruamus.
Alij tamen dicunt ꝙ tantum publicata
electione indigni perditur poteſtas eli-
gendi. ſ. eo. cum terra. Utrum autē ma
iori parte ſciēter eligente indignum mi
nor pars ex primis conſenſibus debeat
eligere vel ex nouis no. ſ. eo congrega-
to. Eſt tamen hic arg. ꝙ ex antiquis ꝓ-
ceditur cum de nouis mentionem non
faciant. ¶ Allegationes] Sꝫ quare pa-
pa indigebat allegationibus [a] cum ha-
beat iura in ſcrinio pectoris ſui. xxx.
q. j. peruenit. Rñ. loquitur hic de allega
tionibus facti puta confeſſionibus: ex-
ceptionibus contra teſtes vel inſtrumē
ta ⁊ ſimilibus. ¶ Tempore] Pone ꝙ
electionis ⁊ collationis tempore patie-
batur electus defectum in ordinibus vl'
etate/ papa poſtea diſpenſat cum eo va
lebit ne huiuſmodi electio vl' collatio.
Rñ. non. vt hic. ſi tñ papa faceret in di-
ſpēſatione mētionē de electione/ colla-
tione: defectū ordinis vl' etatis ſupplen
do bñ valeret electio/ qđ ē verū niſi añ
diſpēſationē ius fuiſſꝫ alij qſitum. quia
tunc nō valeret diſpēſatio in ꝑiudicium

a De allegationibus iuris ponendis vel non ⁊ an ſit ad eas reſpōdendum ⁊c vide card. panor. frāc. cardi. alex. ⁊ deci. c. ſepe. de appella. glo. in verbo rationabili cauſa. c. ij. de ꝯfeſſi. li. vj. ⁊ ibi archi. io. an. pe. de ancha. domi. ⁊ fr. n. c. j. de conſti. eo. li. ⁊ idem vet. c. j. de cōfeſſ. ⁊ ibidem ꝗd de conſuetudine ſtatuto vel cōueganti ponendo.

alteriꝰ. C. ð ꝓcl.ipe.offc.quotiēs.ꝭ.ð priuile.dudū.ꝛ ꝓcipue ſi lis pēderet [a] tpe ipetrate diſpēſatiōis iter ipetrātē diſpēſationē ꝛ cū q̄ ſn̄ diſpēſationē electꝰ fuerat vl' inſtitutus: quia non valet priuilegium p quod datur ius alicui in re de q̄ ē lis.ꝭ.vt lit.pē.c.finali. ¶ Ordinibꝰ] Sꝫ quis ē defectus ordinū vt electionē impediat? Reſpō. ſi quis eligitur vl' aſſumitur ad dignitatē vl' pſonatum vl' aliud bn̄ficium curam habēs animarum annexam defectum in ordinibus patitur ſi non ē cōſtitutus in ſacris [b].ꝭ. de eta.ꝛ quali.ꝓterea.ꝛ ſic loquitur hic. Sꝫ videtur ꝙ non in quibuſlibꝫ ſacris: ſed preſbiteratu vl' diaconatu dꝫ talis eē cōſtitutus vt.lx.diſt.c.j.ꝛ ſeq. Rn̄. tunc ſubdiaconatus non erat ſacer ordo:ꝛ ideo dicta capitula de eo non loquūtur. Sed hodie ſecus:ꝛ ideo ſubdiaconus nō ſolum ad decanatum ꝛ alia inferiora miniſteria/immo ad epatum poteſt aſſumi.ꝭ. de eta.ꝛ quali.a multis. Sꝫ nunquid ad pſonatum ſine cura pōt eligi vel aſſumi non conſtitutus in ſacris? Rn̄.credimꝰ ꝙ ſic.ar.a contrario ſēſu .ſ̄.eo.cum in cūctis.§.inferiora.ꝛ ꝭ.de eta.ꝛ qualit.ꝓteres ꝛ.c.tua. Item ſi pſonatus non habꝫ curā quare compelletur ad ordines ipſum habēs.ſꝫ contra.ꝭ.c.dudum.vbi dicitur idē iudiciū habēdum ē ð bn̄ficijs curam animarum habētibus ꝛ pſonatibus:ſꝫ ibi loquitur allegādo.vl' ibi ſpecialiter ſtatutum ē equale iudicium ī diſpēſatione illa de pluralitate bn̄ficiorū que ē omnino reſtringēda. Non autem eſt ſic in electione que fit ad huiuſmodi honores qui curam non habent vbi ē inutile habere ſacros ordines. Sꝫ adhuc videtur contrarium in ꝯſtitutiōe innouamus:vbi dicitur ꝙ honores eccleſie non debēt habere niſi in ſacris ordinibus conſtituti:ſꝫ ibi loquitur tantum de honoribus qui non habēt curā ſicut ex textu eiuſdē capituli ꝛ alijs eiuſdē q̄ſtionis habetur. ¶ Sciētia] Sꝫ quero que ſcientia in huiuſmodi preficiēdis requiritur: dic vt no. .ſ̄.eo.cum in cūctiſ. ꝛ .ſ̄.de ſumma trini.ꝛ fi.cath.firmiter. ¶ Etate] Item queritur que etas [c] in preficiēdis requiritur? Reſpondeo. ad epiſcopatum ꝛ .ſ̄. requiritur etas.xxx. annorum:ad decanatum vero archidiaconatum ꝛ cetera beneficia curam animarum habentia.xxv. .ſ̄.eo.cum in cunctis.ix.diſt.c.j.ij.ꝛ.iij. Sed que etas requiritur in eligendis ſeu aſſumendis ad perſonatus curam animarum non habentes? Reſpondeo non inuenitur cautum quante etatis eſſe debeant:ꝛ ideo videtur ꝙ quilibet qui ſcit ꝛ poteſt regere dignitatem illam ad quam eligitur vel aſſumitur:ꝛ videtur ſufficere ꝙ ſit maior.xxv.annis. cum exinde poſſit etiam facultatem ſuam miniſtrare ꝛ ceſſet tutor. C.quando tutor vl' curator eſſe deſijt.l.j.ꝛ tunc etiam teſtari poſſit vt ff.de teſta.l qui etate. Item poſt.xiiij. annos poteſt eſſe ordinarius iudex. ff. de iudi.cum pretor. immo etiam pupillus poteſt eſſe in dignitate. C.de re mili.l.fi. Item ꝛ pro hoc eſt ꝙ non eſt ſtatutum ꝯtrariū.ff.de proba.ab eo. Sed certe mirum videtur ꝙ dixit dominus Inno.ꝙ in aſſumendo ad ſeculares honores adminiſtrationem habentes requiratur.xxv.annus completus [d].ff.de mune.ꝛ hono.l.ad rem. Et etiam in honore decurionatus qui non habet tantam honoris preeminentiam ſicut pſonatus vl' dignitas eccleſiaſtica.xxv.annus requiritur.ff.ð decurio.l.ſpurius.§.minores.ꝛ.l.non tantum. vnde de ipſis propter hoc poſſet dici rationabiliter ꝙ ad dignitates ſeu perſonatꝰ eccleſiaſticos minores.xxv.annis non debēt nec poſſunt aſſumi niſi forte ex cauſa vt in dicta l.non tantum.ꝛ forte ita intellexit do.innocen. Item queritur de etate eorum q̄ ad prebēdas ꝛ alia minora beneficia eliguntur ſeu aſſumuntur? Rn̄.vt not.ꝭ.de eta.ꝛ quali.preterea. Item ꝛ quia diſpēſationis huiuſmodi litteras ꝛ beneficiales artamus:vt no. .ſ̄.de reſcrip.cauſam que. Compoſtellanus.

Bone mēorie Maguntineñ.

¶ Irritam] Sed quare dicit irritam cum irritanda ſit electio eius qui ante confirmationē miniſtrat: non aūt irrita. .ſ̄.eo. qualiter. Reſpondeo.ibi loquitur in electo qui minus peccauit. hic autem in poſtulato [e] qui plus peccauit ſe ſine licentia pape transferendo/ꝛ ſine confirmatione adminiſtrādo quod facere nō debuit.ꝭ.de tranſlatio.c.j. fuit enim hic

a Hoc verū niſi de iure alteri queſito fuerit mentio in diſpēſatione nam tunc poſſet papa derogare io. an.ꝛ card.hic ꝛ in c.fi.ꝭ.vt lit.penden.ꝛ adde ꝙ inno.ꝭ.de renunc.c.niſi.§.perſone quē ibi ſequūtur anth.ꝛ cardi.ꝛ io.an.ꝛ anth.hi: dicūt ꝙ epūs diſpenſat in preiudiciū eligentium ſecus in preiudicium eccleſie.

b Circa dubium an clericus non cōſtitutus i ſacris poſſit aſſumi ad beneficia curata ſine diſpenſatiōe colligendo dicta do.hic.et ꝭ.de eta.ꝛ ql. ꝛ preterea et c.licet.c.ꝛ ſi ex eo.de elect.c.ſi pro clericiſ. de pbē.ꝛ.c.ſi tē ad quem. de inſti.li.vj. tu poteris ſic diſtinguere. nam aut rationē eſt aſſumēdus per preſentationem patroni ꝛ tūc propter defectum ordinū nō repellitur ꝺ.c.ij.de inſti. aut impetrat beneficiū curatū a papa ꝛ idem dicendū tex.ꝛ glo. alleg.c.ſi pro clericis ꝛ aſſumitur ꝑ viam collationis tūc idem alleg.c.cū ex eo aut aſſumitur ꝑ viam electionis ꝛ tunc dicēs ꝙ aut q̄ritur de beneficio curato ſiue dignitate ꝛ tunc licꝫ varie ſint opiniones doct. in locis alleg.tñ cōis opinio vult ꝙ ſit idē cenſendum ꝛ ita tenent pe.de anch.ꝛ anth.de bu.cle.ꝭ.de off.vica. ſi vero dubiū verſetur circa dignitates curatas varietas etiā opinionū reperitur immo.d.de. dicit requiri ſubdiaconatū ꝛ iſta eſt cōmunior quā tenet gl.ī verbo ſubdiaconatus.c.cum ex eo ꝛ glo. in verbo earum ð c.lꝫ canon. ꝛ hoc caſu ꝓcedit alle.c.ꝓterea et iſta notabis.

c De etate ꝓmouēdorū vide no.c.cū in cūctis.ſ.e.c. indecorū.c.a multis.ꝭ.de eta.ꝛ ql.ꝛ ibi hoc.hoſt.ī ſū. de etat.ꝛ qli. glo.ꝛ doc.in c.ſtatutū.ꝛ.c. ſi eo tēpore. de reſcript.li.vj.ꝛ.c.ex eo. de elect.li.vj. panor.ꝛ alios in.c.ſup inordinata.ꝭ.de preb.

d Vide bar. ī.alleg.ꝛ bar. ro.ꝛ pau.l.l. q̄dē conſulebat.ff.de re iudi.

e Adde ꝙ inno.goſ.car.ꝛ abba.inducūt text. circa hunc paſſum ꝙ recipiētes poſtulatū ad adminiſtrationē ante admiſſionē ſue poſtulatiōis priuantur poteſtate eligendi nam vt dicit hoſt. talis videt̄ recedere a poſtulatione ꝛ tale ꝓ confirmato ꝛ electo hēre.

irrita per impreſſionem ꝛ appellationē ex cauſa impreſſionis interpoſitam: vt ſtatim dicam. ¶ [De vi] Quero de qua vi loquatur. Reſpondeo de iuſto timore impreſſionis ſeu violentie: vel expone de vi id eſt de impreſſione facta in hac poſtulatione: quia ſicut continetur in integra Philippus dux Suauie qui ſe pro Rege Alemanie gerebat iſtum vvormacienſ. intruſit. Sed pone ꝙ aliqui ex canonicis habent iuſtum impedimentum quare non interſunt electioni/nunquid poterunt appellare ne alij ſine ipſis procedant? videtur hic ꝙ poſſunt: nam hic prepoſitus ꝛ ſui abſentes appellauerunt ne preſentes maguntij vbi timebatur impreſſio ſine abſentibꝰ ꝓcederent: ꝛ hec appellatio approbatur ibi ad nos legitime ꝛc. Sed contra. quia impediti[a] debent procuratores conſtituere. ɉ. eo. quia propter. Reſpondeo. aut abſentes qui iuſto impedimento detinentur habent proprium impedimentum: puta infirmitatem vel ꝓprias inimicitias: ꝛ tunc ſi maior pars conſentit ꝙ eatur ad abſentes ibitur: et eſt vtile ꝙ plures interſint tractatui argumen. ɉ. eo. cum in veteri. ɉ. de arbi. cum olim. ꝛ ſi non conſētiat maior pars non ibitur: ſed ſi velint conſtituant procuratores/vt. ɉ. eo. quia propter. ꝛ argumen. ff. ad municip. l. quod maior. Si vero abſentes non habent proprium timorē: ſed eccleſie vt quia iuſte timent ꝙ electio pure ſine vitio ꝛ violentia non poſſit fieri in ciuitate forte propter tirannum aliquem paratum ad impſſionem ꝛ violentiam faciēdam: vt hic fuit/tunc debent preſentes ꝛ abſentes ad locum tutum conuenire ꝙ ſi noluit preſentes poſſunt abſentes etiam pauciores appellare ne procedatur ſine ipſis in loco in quo impreſſio iuſte timetur: vt hic. ꝛ. xxiij. diſtinct. in nomine domini lxiij. diſtinc. quanto. Sed nunquid hoc caſu quando in eccleſia timetur impreſſio ꝛ pauciores abſentes vocant alios ad locum tutum ꝛ non veniunt poſſunt pauciores abſentes alijs terminum aſſignare: ꝛ ſi in termino aſſignato ab eis vel prius a toto capitulo vel in termino iuris preſentes in eccleſia vbi timetur impreſſio ad locum tutum non veniant: poſſunt ne pauciores abſentes eligere? Videtur ꝙ ſic: quia minor pars eſt hic ſanior/vnde debet preualere qđ ab ea fit. ȷ̄. eo. c. proximo. notaui. Item etiam quia maior pars ius ſuum negligit totum incidit in minorem: vt nota. ȷ̄. eo. cum nobis olim. Reſpondeo ꝙ in hoc caſu propoſito non poſſunt pauciores alijs terminum aſſignare: nec poſſunt eligere in termino a ſe aſſignato vel etiam iuris ratio eſt/quia cum in eccleſia[b] ſit electio celebranda vt. ȷ̄. not. propter impedimentum impreſſionis vel aliud non tenetur pars maior ad alium locum ire/ ꝛ ideo eſt ꝙ paucorum eligentium vocatio non artauit maiorem partem preſentem. ex quo ſequitur ꝙ electio a paucioribus facta non tenuit: ꝛ in termino iuris id eſt in fine trium menſium pauciores non potuerunt eligere: quia tunc tempus ipſum propter timorem impreſſionis capitulo non currebat vt. ɉ. dicam. ꝛ propter hoc terminus iuris nondum eis aduenerat/licet tres menſes fuiſſent elapſi. Item in termino a ſe aſſignato pauciores non poterant eligere: quia licet maior pars ex cauſa impreſſionis vel alia rationabili poſſit locum mutare vel terminum (vt prediximus) ſicut canonici mediolañ. fecerūt propter popularium impreſſionem hoc tamen facere pars minor non poteſt quantumcunqꝫ ſit vtile hoc fieri ſicut nec vendere nec permutare res eccleſie poteſt quantumcunqꝫ hoc ſit vtile eccleſie: quia actus huiuſmodi ſunt vniuerſitatis ꝛ non ſingulorum: ꝛ ideo non valent niſi ab vniuerſitate ſeu maiori parte fiant. x. q. ij. hoc ius. ɉ. eo. eccleſia. j. ꝛ. c. in geneſi. xij. q. ij. ſiue. Item nec in termino a toto capitulo prius aſſignato potuit minor pars eligere parte maiori non eligente: quia terminum ipſum potuit pars maior ſaltem ex cauſa impreſſionis mutare ſiue ab eo recedere. ꝛ ſatis videtur terminum mutare vel ab eo recedere/ex quo non eliguntur: ꝛ per hoc patet reſponſio ad obiecta: nam apparet ꝙ minor pars non fuit ſanior in vocando nec in eligendo. Item nec maior pars per negligentiam ius ſuum amiſit. Si queras quid ergo facient pauciores qui nolunt eligere in loco non tuto vnde non debent iure ſuo ſine culpa priuari. ɉ. de

[a] Hoc verū ſi iuſto impedimēto detētus alis nō. c. ſi quo iuſto. e. ti. lib. vj. niſi ad hoc accederet voluntas capituli ꝙ ca: ſu erit ſine i: pedimēto ad mittetur ꝓcuratori talis impedimēti philip. frā. d. c. neqꝫ dicas iuſtum īpedimentum ꝙ reddit impeditū inhabilē ad vocem dādā vt puta qꝛ excōicatus talis ꝓcuratorē nō ꝯſtituet domi. d. c. ſi. ꝗro an qđlibet qđ autem dicat iuſtū īpedimētū vide archi. c. venerabilibꝰ. de ſent. excō. li. vj. in verbo iuſto impedimento. ꝛ iſta addes ad ea que hic voluit doc. circa hāc diſtinctionē.

[b] pro hoc dicto allegat panor. i. c. qđ ſicut. ɉ. e. glo. in. c. in noīe dñi. xxiij. diſ. quā refert in tātū huic dicto inniti ꝙ velit electionē alibi factā ceſſāte cā legitima nullā reſi ꝯſidera ꝙ iſta glo. ſunt ꝙ electio facta alibi ꝙ in loco ad hoc deputato eſt nulla nec exꝑmit de eccīa ideo vide ſi ex iſtis h. bis in tēnonē pan. q̄ tñ i fine iui notab. vult intelligi noīe eccīe ambitum ipſius puta chorū capīm vel ſimulē locū honeſtum ar. c. q̄ frōte. ɉ de appella. hoſt. ſo. c. cū terra. ȷ̄. eo. dicit ꝙ ſi repitur ꝯſuetudo ſtādū eſt illi ſi aūt non ſit nō eſt vis vbi fiat electio ꝛ idē volunt archi. ꝛ domi. d. c. in noīe. qꝛ locus non eſt de ſubſtantia electiōis. cardi. cle. ne romani. de elec. ꝛ de hac materia pleniꝰ vide ſcrib. d. c. cū terra. ꝛ d. c. qđ ſicut ꝑ inno. c. ij. ɉ. de no. oper. nū. ꝛ gl. i ſtbo lecti. §. ꝛ cum humane. de elect. i prag.

eo qui cogno. conſangui. vxor ſue. di-
ſcretionem? Reſpond. [a] impedimento
impreſſionis durante nihil vtiliter face
re poſſunt: niſi ꝙ ad ſuperiorem recurrēt
vel appellabitur ꝙ in loco vbi iuſte im-
preſſio timetur electio ſine ipſis nō fiat.
vt hic appellatū fuit. Nec obſtat ꝙ dici
tur ꝙ iure ſuo ſine culpa priuandi non
ſunt: quia in multis caſibus hoc contin
git. vt. ſ. de diuor. q̄to. Sed dices nun-
quid ergo permittetur eccleſia diu va-
care in periculum animarum et rerū. ſ.
eo. ne pro defectu? Rn̄. Permitteret do-
nec ceſſet impreſſio. Sed nunquid cur-
ret eis trimeſtre. Rn̄. non [b] . ſ. eo. ne pro
defectu. ibi iuſto impedimēto ꝛc. Sed
pone [c] ꝙ in termino a capitulo prius aſ
ſignato maior pars preſentium eligit ī
loco vbi iuſte timetur īpreſſio: ꝛ paucio
res abſentes eadem die eligunt alium:
vt factum fuit in eccleſia ſigūceñ. Nun
quid aliqua illarum electionum vale-
bit vel neutra? Rn̄. aut preſentes elege
runt eum pro quo fiebat impreſſio aut
alium. Si eundem aut ipſorum preſen-
tium electio facta fuit ante electionem
abſentium: ꝛ tunc nulla fuit ꝛ eligētes
fuerunt eligendi poteſtate priuati. ſ. eo.
ſi quis. ꝛ tunc totum ius eligendi ceci-
dit ī abſentes licꝫ pauciores: ꝛ valet eo
rum electio. ſ. eo. dudū. ꝛ. ſ. eo. ſcriptū.
Et autem electio preſentium preceſſit
abſentes ꝙ eos dicunt priuatos proba
re tenentur. ff. de proba. ei ꝙ. Si autem
ipſorum preſentium electio non fuit fa-
cta ante electionem abſentiuꝫ / ſed poſt
tunc neutra valet. Abſentium non valꝫ
quia facta eſt a minori parte maiore nō
dum priuata. ſ. eo. eccleſia. ſ. Item pre-
ſentium electio nō valet ex duplici cau
ſa: quia facta eſt per impreſſionem. vt. ſ.
eo. quiſquis. Item quia facta eſt con-
temptis abſentibus / ꝛ impreſſionem iu
ſte timentibus ſine quibꝰ procedere nō
debebant. vt hic habes. Si vero p̄ſen-
tes plures non elegerunt eum pro quo
impreſſio fiebat: ſed alium / tunc ſiue ele
ctio preſentium precedebat ſiue ſeque-
batur neutra valet. Preſentiuꝫ ideo qꝛ
facta eſt alijs abſentibus impreſſioneꝫ
timētibus vt predixi. Electio vero ab
ſentium ideo non valebit: quia facta eſt
a minori parte maiore non priuata. ſ.
eod. dudum. ꝛ. ſ. eo. ſcriptum. Licꝫ eni
iuſte timeretur impreſſio ex quo tamen
ille pro quo fiebat impreſſio electus nō
fuit non dicitur per ſecularis poteſtatꝫ
abuſum facta. ꝛ ideo electores non fue
runt priuati. Si omnes vnanimiter plꝰ
deum timētes q̄ꝫ hominem alium non
illum pro quo fiebat impreſſio eligerēt
ꝛ ideo ius eligēdi non recidebat in par
tem minorem circa illud qđ ſupra dixi
ꝙ pars maior ſaltem ex cauſa rationa-
bili poteſt mutare terminum a toto ca-
pitulo aſſignatum. Quero vtrum poſſit
ipſum ſine cauſa mutare [d] maxime ſi ter
minus fuiſſet peremptoriꝰ ꝛ ſuper hoc
facti queſtionem ſubiūgo. Cum burde
galeñ. cp̄m plures termīos aſſignaſſet
ad electionem celebrandam in quibus
nihil vtiliter actum fuit / canonici vidē
tes bona ipſius eccleſie deperire. ꝓpter
vacationem ſingulis conſentientibus:
ꝛ etiam partibꝰ que iam in capitulo ap
parebant ad eligendum terminum per
emptorium aſſignarunt. In quo termi
no pars maior terminum in alium pro
rogauit: ſed pars minor huic proroga-
tioni non conſentiens circa finem ter-
mini peremptorij: ꝛ pars maior in ter-
mino quem prorogando aſſignauit ele
gerunt. De his duabus electionibꝰ ſub
iudice lis eſt. In primo videtur ꝙ ma-
ior pars potuerit terminū prorogare.
Si autem nulla iuſta cauſa / ſed tātum
voluntaria detinētur abſentes tūc vnꝰ
ſolus toti alij collegio poſſet contradi
cere: ne ad abſentes iretur cum ſit ordi
narium ꝛ regulare ꝙ electiones epi-
ſcoporum in cathedrali eccleſia fiant
ſ. eo. cum terra. ſ. cod. quod ſicut. xxiij.
diſt. in nomīe domini. ꝛ arg. ſ. de appel.
qua fronte: niſi iuſta cauſa inducat. vt
dixi. ¶ Non poſſunt.] Eſt ne hoc ſem
per verum ꝙ ſi ego non detuli appella-
tioni tue quam contra me interpoſuiſti
ꝙ tu non teneris deferre appellationi
quam ego cōtra te interpono? Rn̄. nō [e]
eſt ſemper verū: ſed hoc ꝙ hic dicitur
locum habet quādo ſuper vno negocio
appellatur hincinde: vt qꝛ primo tu ap
pellaſti legitime ne ego in preiudicium
tuuꝫ aliquid facerē / ego nō deferēs ap
pellationi tue illud facio ꝯ tuam appel
lationē: ꝛ appello ad defenſionē eiꝰ qđ
ꝯ appellationē tuā feci tunc nō teneris
appellationi mee deferre. vt hꝭ: ꝛ ſic pōt

a Cum hoc dicto tranſeūt hic io. andr. card. hoſt. an tho. panor. et cōiter ſcrib. ꝛ inn. ſ. c. ij. de no. ope. nun.

b Hoc verū eſt ī impedimē to preciſo et ī pediat tēpo ris curſū. ſecꝰ aūt de īpedi mēto nō p̄ci ſo vt not. ſ. c. ſi. ꝛ glo. ī ſbo īpedimēto. c. ne p defectu. ſ. e. ꝛ car. hic.

c De hoc vi de hic io. an. antho. cardi. ꝛ hoſti. q ſatis examinant hūc paſſum.

d Vide inn. io. an. hoſtiē. car. ꝛ panor. ꝛ cōi. er ſcrib. c. cū nobis. ſ. e. vbi de hoc ad longū.

e Pro clara declaratione huius paſſus recurre ad an tō. de bu. pa nor. philipp. frā. car. alex. ꝛ poſtremo deci. ꝛ fere oēs ſcrib. c. cō ſtitutis. ꝛ. c. an ſit. ſ. de ap pel. not. p pa nor. ꝛ io. ā. de ana. c. intelli gimus. ſ. de adul. ſpecul. ti. de appell. §. ſi. not. per lap. alleg. lv. circa ſi. ex q̄ bus clarebūt hic dicta.

intelligi. ſ. de reſcrip. ex parte. ī. de ap-
pel. an ſit. ⁊ poteſt hoc colligi. ff. de do-
lo. ſi duo. Nam ſi ego ī aliquo negocio
appellationis tue electionis non detu
li: ⁊ in alio negocio puta pro vinea cō-
tra te legitime appello. debes appella-
tioni mee deferre: al's caſſabitur qđ cō
tra appellationē meā feceris. Preter-
ea ex alia iuſta cauſa nō valebit appel-
latio corū qui vuarmaſi. poſtularūt cō
tra ꝓpoſitum ⁊ ſuos interpoſita. Nam
poſtulantes vuarmaceſ. appellauerūt
ne cōtra ſuam poſtulationem ꝑpoſitus
et ſui aliqđ attemptarēt. Sed cū poſtu
latio nulla eēt. vt in ꝑncipio. c. dixi. nec
appellatio valebat que ad defenſionē
ipſius poſtulationis interponebatur.
¶ Appellationē ad nos.] Quero que
fuit forma huius appellatiōis? Rñ. vt
ſ. dixi. in queſtione: ſed pone. Itē que-
ro quam cām veram habuit hec appel
latio ꝑpoſiti ⁊ ſocioꝝ nam nō ſufficit[a]
ꝙ appellatio extra iudiciū fiat ex cā ꝓ
babili interpoſita: niſi cauſa ſit vera. vt
ſ. e. cum inter cano. Rñ. cauſa vera ex
qua fuit interpoſita fuit iuſt⁹ timor im-
preſſionis ſeu intruſionis ⁊ hec erat cā
ſufficiēs. vt. ſ. dixi. ꝙ iuſtus timor fuiſ
ſet in expreſſione quam. ſ. dixi. ex poſt
facto fuit declaratum. Item queritur
an hec appellatio prepoſiti ⁊ ſociorum
anullauit ſequentem poſtulationem.
dic ꝙ ſic. licet enim electio que fit poſt
appellationem legitimā non ſit nulla
ſed anullanda. ſecus tamē eſt in poſtu-
latione vt hic. ⁊ not. ſ. eo. conſiderauī-
mus. Fuerūt tñ ⁊ alie cauſe propter ap
pellationē: ꝑpter quas poſtulatio fuit
nulla. vt. ſ. in ꝑnci. dixi. ¶ Recipien-
tes.] Sed nunquid eſt hoc verum ꝙ q̄
recipiunt epm̄ poſtulatum ad admini-
ſtrationem ipſo iure priuati ſint pote-
ſtate eligendi. Ita videtur hic[b]. ⁊ not.
ſ. ti. proxi. gratum. Rñ. melius credo
ꝙ non erunt ipſo iure priuati: ſed ex of-
ficio voluit papa eos in penam delicti
tanꝗ priuatos haberi: vt tanꝗ priuati
nihil poſſent contra electionem prepo
ſiti dicere. Ad hoc facit littera. ſ. ꝙ cō-
tra eum ⁊c. et de ſimili pena habes. ī. e.
bone memo. cremo. ⁊ ſm̄ hoc expone i-
dignos. ſcʒ ad cōtradicendā electionē
prepoſiti. Nam añ poſtulauerūt ꝗ reci
perent: et ſic tēpore poſtulationis nō-

a De hoc recurre ad oēs gl. c. interpoſita. ī. de appel. ⁊ no. l. c. cū inter. ſ. e. anth. de hu. c. j. ī. de his q̄ ſi. a maio. pt. cap. ⁊ adde ꝙ ad iuſtificationē talis extraiudicialis appellatiōis nō ſufficit oblatio ꝓbationis panor. ⁊ felin. c. j. ī. de appel. ⁊ ino. c. venerabili. de cēſi. circa mediū. j. col. ꝟſi. ſed reſpōdent. ⁊ l. c. ad diſſoluendū de deſpō. impub. ⁊ idē panor. in. c. interpoſita ⁊ ſpec. de appell. §. nouiſſime. ꝟſi. illud ſiqs.

b Et ita tenuit ꝯ panor. poſt anth. de hu. ⁊ cardi. ⁊ idē voluit ludo. ro. conſil. cccxx. verſi. quo ad vltimū. an autē ea. auaricie. iſto tit. lib. vj. hēat locū in poſtulato vi. ibi io. an. do-

dum erant priuati: vel dicas ⁊ bñ ſicut
dictum eſt ꝙ poſtulatio fuit facta ꝑ im-
preſſionem ⁊ ſic fuit nulla ⁊ poſtulātes
fuerūt priuati. vt. ī. eo. quiſquis. ⁊ ſic nō
eſt neceſſe dicere ꝙ precedens appella-
tio fecit nullam electionē: vel ꝙ poſtu-
lantes recipiendo epm̄ poſtulatum ad
adminiſtrationem fuerunt priuati. ſed
hoc facit impreſſio per quā poſtulaue-
runt. ¶ Notorio.] De notorio nota. ī.
de cohabi. cle. ⁊ muli. tua. ¶ Propter
quendā.] de inqſitione not. ī. de accuſ.
qualiter ⁊ qñ. ¶ Preſumitur[c].] Im-
mo non ꝑſumitur. ī. de reſt. ſpo. cum ad
ſedem? Rñ. pro ⁊ contra. habes hec ſi
gnata. ī. de renū. in ꝑſentia. Sed dicas
ꝙ poſtꝗ ſententia tranſijt in rem iudi-
catam: vt q2 nō eſt appellatum ab ea. ī.
decendiū. vel eſt appellatum ⁊ termin⁹
iuris vel hominis appellationi ꝓſequē
de datus eſt elapſus vel appellator in
appellatione ſuccubuit: preſumitur ꝙ
ſentētia ſit iuſta tam ex ordine ꝗ ex cā
nec vlterius eſt de litis conteſtatione/
vel de alio iuris ordine querēdum vel
de iuſtitia eius: q2 res iudicata pro ve-
ritate accipitur. ij. q. vj. diffinitiua. Ex
quo eni victus nō appellauerit ipe ſuo
facto confirmauit iudicium. C. de ſeñ.
que ſine certa ꝗti. l. fin. Preterea eſſet
difficillimū per oñia acta eſſe recenſen
dum que omnia ſeruamus ad vnguem
quādo conſtat ꝑſentibus partib⁹ latā
eſſe ſñiam. Idem ꝑſumimus ſi parte vi
cta per contumaciā abſente lata ſit: ꝓ-
bata enim contumacia ſufficit probare
ſententiam ⁊ auctoritatē iudicis. dum
modo talis nature vel in tali ſtatu fue-
rit negocium ꝙ abſente parte per cōtu
maciam potuerit ſententiari: q2 contu-
max pro abſente habetur. C. de iudi. ꝓ
perandū. Secus autē ſi abſente pte nō
per cōtumaciā contra quā lata eſt nec
procuratore eius ꝑſente: vel ſi ab ea fue
rit. ī. decendiū appellatum: ⁊ tēpus ap-
pellatiōis nondū fuerit elapſum: q2 nō
preſumitur ꝓ iudicis proceſſu: nec pro
citatione: nec pro litis conteſtatione:
nec pro alijs: niſi quatenus ⁊c. et ſic lo-
cum hʒ. c. qm̄ cōtra falſam. ī. de ꝓba.
et auct. de his qui ingre. ad appel. §. il-
lud. vbi dicit ꝙ victores non al's patiā
tur vti ſententijs: niſi eas docuerint eē
latas: ⁊ ſic ſeruat curia. Eſt autem ver

mi. ⁊ franc. ꝗ volunt ꝙ ſic.

c An ꝓ ſententia ⁊ actis iudiciarijs ꝓſumatur vide ampliſſime ex dictis panor. barba. ⁊ feli. in glo. ſi. c. qm̄ contra falſam. ī. de probat. nā ex dictis eoꝝ iuſtis ꝓ eos iuribus allegatis fane liquebit materia.

vt dixi. ꝙ in cã appellationis nõ tenet̃ appellans ordinẽ iuris nõ ſeruatum ꝓbare: ſed ille pro quo eſt ſententia lata tenetur ſeruatũ probare ſi vult ſentẽtiã defendere. Sed quero vtrũ in cauſa appellationis teneatur appellãs probare iniuſtam eſſe ſniam ex cã. puta per non legitimas probationes prolatã aut appellatus ꝓbare debet ipſam latã per legitimas ꝓbatiões pro ꝛ ꝯ hẽs hic. ꝛ. ſ. de prob. in pñtia. Sed tu dicas ꝙ ſi reꝰ condemnatus eſt appellans/appellatꝰ debet probare ſententiã iuſtam ꝛ reus eo ipſo probat ſniam iniuſtam ꝙ nõ apparet aliqua cauſa legitima quare debuerit condemnari. ſ. de reſti. ſpo. cum ad ſedem. Si vero reus eſt abſolutꝰ: et actor eſt appellans debet iniuſtã ſniam probare probando aliquid fuiſſe in cã principali ꝓbatum propter qð reus debuit condemnari: qꝛ verum eſt reũ ſemper debuiſſe abſolui niſi cõtra ipm aliquid ſit ꝓbatum per quod debuit condemnari. vt in. d. c. cũ ad ſedem. vel dic breuius ꝛ redit in idẽ ꝙ actori cui incũbit onus probandi in cã principali incumbit ꝛ in cã appellationis cui ꝛ incũbit iuriſdictionẽ iudicis ꝓbare/ notat̃. ſ. de offi. deleg. cum i iure. ¶ Comprobari.] Sed quero quare citandi debẽt probare ſe non fuiſſe citatos/ ei enĩ qui eos citatos dicit incumbit. ſ. proba. qm̃ contra ª. ff. de prob. ei qui. Rñ. preſumptiones q̃ contra eos erant induxerũt onus probationis in ipſos. vt al's fuit factum. ſ. vt eccle. benefi. ſine dimi. conferãtur capitulo. j. Preſumebatur enim contra eos ꝙ fuiſſent citati: quia miſerunt nuncium. Item propter iudiciariam auctoritatem ꝛ maxime cardinalis in quo ſm do. Egidium. cõſtitutio qm̃ contra falſam locum nõ habet. arg. hic et. ſ. de priuileg. ꝙ olim. ꝛ de appel. conſtitutus. de fide inſtru. cum ſup vbi notat̃. vel dic melius ꝙ allegãdo dicit hoc papa. vt. ſ. dicam. et nota. ſ. de fide inſtru. quod ſuper his. ¶ Negantis factum.] Immo eſt probatio ᵇ. ſ. de tẽpi. ordi. dilectus. Solu. hic loquitur de ꝓbatione que fit per teſtes. ibi dicit de ꝓbatione que fit per confeſſionem ꝑ quã negatiua bene probatur. vt in. d. capl'o dilectus. ſ. de etate et qualita. c. fina. ſ. de confeſ. c. fin. vel dic ꝙ probatio negatiue que fit per confeſſionem non eſt vera probatio cum veram cauſam non habeat. poteſt tamen ſufficiens eſſe in preiudicium confitentis et quo ad intentionem ponentis. ¶ Ex tribus.] Queritur que fuerunt? Reſpon. quia i loco vbi iuſte impreſſio timebatur ſine ſocijs qui volebant cum eis in loco tuto procedere proceſſerunt. Item quia contra legitimam appellationẽ de qua dixi ſuperius proceſſerunt. Item quia ad adminiſtrationem receperũt poſtulatum ſine licẽ. pape. ¶ Ad nos.] Sꝫ nunquid eſt verum ꝙ ſi aliqui eligunt indignum: ꝛ poteſtas eligendi deferatur ad alios ꝛ ipſi eodem modo peccẽt non transfertur poteſtas eligendi ad alios prius peccantes: ſed ad ſuperiorem tantum? Rñ. verum eſt ꝛ hoc iure vtimur. Sed cõtra. ſ. eo. cũ vintonien. Rñ. ibi peccauerunt ambe partes: et iõ ibi merito a primis redit poteſtas ad ſecundos qui non peccauerunt. Alij dixerunt ꝙ ſi ambe electiones ſimul fiãt obtinet qð hic dicitur: ſed hec littera hoc non patitur: vtrum autem omnibus peccantibus in electione epiſcopi poteſtas deuoluatur ᶜ ad ſolum papam vel ad proximum ſuperiorem. nota. ſ. eo. ne pro defectu. ¶ Duximus confirmandam.] Sed quare non confirmat proceſſum legati. ſ. in eo ꝙ electionem ppoſiti confirmauit: ꝓceſſum vero in eo ꝙ poſtulationẽ caſſauit ratum habꝫ. Rñ. Exceſſus poſtulati erat notorius. vt. ſ. et ideo ſine iuris ordine eo non citato ᵈ poterat caſſari. ij. q. j. de manifeſta. Sꝫ ꝯ. qꝛ etiã in notorijs neceſſaria eſt citatio. ſ. de iureiur. ad nrãm. ꝛ no. ſ. de coha. cle. ꝛ muli. tua. vñ põt dici ꝙ cũ poſtulatio gr̃e innitatur. ſ. eo. titu. ꝓxi. poſtꝙ ſine iuris iniuria potuit legatus eius poſtulationem caſſare cũ poſtulati nõ intereſſet. Et per ꝯñs papa potuit ſine cuiuſꝙ iniuria caſſationẽ factã a legato ratam hr̃e. Proceſſum ꝟo legati in eo ꝙ legatus electionẽ prepoſiti cõfirmauit papa non ꝯfirmat cum fuiſſet habitus ꝯ poſtulantes nõ citatos/nec ca que ꝯ poſtulantes opponebant̃ ſcilꝫ qꝛ receperũt poſtulatũ/ꝛ ꝯ legitimam appellationem poſtulauerant erãt de ſui natura notoria: ꝛ iõ papa tacite reprobat confirmationem per legatũ factaꝫ

ba. ꝛ ibi feli. ad multa loca remittere facit etiam glo. archi. do mi. ꝛ cardi. alex. c. accuſatoꝝ. vj. q. viij.

a De materia citationis vltra no. per doc. l. d. c. qm̃ contra vide inno. Jo. de ana. et feli. c. ad petitionẽ. ſ. de accuſ. bal. in. l. vt ꝑfectius. C. de anna. excep. an vero credatur nuncio q̃ dixit ſe citaſſe tractant doc. ea. cum parati. ſ. de appel.

b An negatiua ſit probabilis ꝟ hac queſtiõe ſit ſ̃ ꝑ remiſſio hic ad glo. ꝛ doc. ꝟt tñ vltra vi de late bald. in. c. tertio loco. ſ. de pro.

c Si fiat deuolutio rõne delicti ſemꝑ fit ad papam ſi rõne negligentie ad ꝓximũ ſuperiorẽ tex. hodie c. q̃ꝙ̃. de elec. li. vj. in iferiorib' aũt ſeruatur ꝙ no. ꝟ. c. cũ in cunctis. § ſi. ꝛ. c. ij. ſ. de cõceſ. prebẽ.

d An citatio debeat interuenire in notorijs ꝛ ſit ordo iuris ſeruandus vide panor. ꝛ ãtiq. de iur. c. ad nrãm. iij. ſ. de iureiuran. inno. Jo. an. car. antho. panor. c. vſq ꝛ. c. tua de cohabi. cle. ꝛ muli. ino. ca. ſꝫo de tranſla. pl. glo. ar chi. domi. et car. alex. in ſũ ma. ij. q. i. ca. c. que iotha.

in eo ꝙ electionē confirmauit. Uerba autem ꝑd.porro exceſſus notorius ꝛc. et illa ꝙ citati non fuerunt nō poſſēt ꝓbari ꝛc.allegādo ſunt dicta cum eis ꝓbatio non incūberet ꝙ fuiſſent citati. vt ſ̄.oſtendi. Sed dices quare papa electionem ꝯfirmat? Rñ.qꝛ canonice fuit electus prepoſit⁹ a ſuis ī quos erat poteſtas eligendi deuoluta ꝓpter delictū poſtulantiū vt premiſi qḋ pape conſtitit partibus pñtibus. Sed legato non conſtitit partibus pñtibus vt dixi.

Querelam ¶ Remoueri.] Sꝫ quō potuit hoc peti[a] cū nēo ſine accuſatore ꝓhibeaꝛ ab honore.ff.de mune. ꝛ honoꝛ.reſcripto. §.ſi quis.ergo multo fortius vt remoueatur ab honore ſine accuſatione vel ſaltem ſine inquiſitione vel denunciatione.de quibus modis habes.ī.de accuſa.ſuper his? Reſpō. Predicta iura et modi pred.locum habent vbi de crimine agitur hic autem non remouetuꝛ ꝓpter crimen: ſed quia ius non habꝫ in eccleſia. ꝛ habes ſimile.ī.eo. cū dilect⁹ .ī.de iureiur.querelam.ꝛ de inſti.ex frequentibus. ꝛ de conceſ.preben.propoſuit. poſſet etiam dici ꝙ in his caſibus ꝛ ſimilibus quaſi per modū denunciationis proceditur/denunciatur autem ſuperiori ꝙ talis tenet beneficium ad alium pertinens per ſurreptionem habitum.ſ̄. de reſcript. ad audientiam.

[a] De hoc vide car.ſ.c.ꝙ ſicut.§. ſi.q. j.ꝛ.xvj.xviij. ꝛ.xx.ꝛ eīdē c.certificari ſ.de ſepultu q.xviij.

¶ De nouo.] Pone ꝙ vnum annū vl̓ plures ſemel vel bis omiſi petere penſionem ſolitā vel omiſi intereſſe electioni nunqḋ propter hoc amitto[b] poſſeſſionē iuris ꝑcipiēdi ꝛ eligēdi? Rñ.nō:cū poſſeſſio ſine aio nō amittaꝛ.ff.de acq. poſ.l.iij.§.in amittēda.ꝛ.l.ꝗuis.Si tñ multo tpe quis negligat ſuo iure vti vl̓ poſſeſſione ꝑſumatur aim deſerēde poſſeſſionis habuiſſe.ff.de vſucap.furtum §.j.ff.de acqui.poſ.peregre ſ.reſponſo. Sed quanto tpe nō vtēdo iure vel poſſeſſione ſua.dicendū eſt euꝫ poſſeſſionē amiſiſſe. Quidā dicunt ꝙ ꝑ annū alio poſſidente de facto.arg ff. de dam.infec.ſi finita.§.ſed non tantum. Alij dicūt ꝙ per.x.vel.xx.annos.inſti.de vſucap.§.cum hic.ff.de acquirē.poſſeſſio. ꝙ ſi ſeruus. Nos autem reputam⁹ hoc abſurdum ꝙ tātum tempus ſit neceſſarium ad amittēdam poſſeſſionem ſicut proprietatem cum facilius poſſeſſio amittatur ꝙ̄ proprietas.ff. de acquiren. poſſ.ſi quis.§.differentia. et ideo dicimus hoc iudicis arbitrio relinquēdū. arg.inſti.de oblig.que ex q̄ſi ꝺ. naſc.§. j.ff.de iure delibe.l.j.§.fina. videtur tñ ꝙ quis ſemel non intereſſendo electioni poſſeſſionem amittat.ī.de cauſa poſſeſſ.ꝛ prope.cū eccl̓ia.vbi ille dicitur in poſſeſſione iuris eligendi eſſe qui in electione que añ immediate facta fuerat hoc exercuit? Rñ.ꝙ in capitulo cum eccleſia continetꝛ ꝙ vltimo et imediate ꝛc. Ad hoc dicitur ꝙ clerici actores ꝗ preſcriptione iuuari volebant docerēt tempora preſcriptionis cōtinuata fuiſſe:non autē hoc dicebant ad ſolā poſſeſſionem probandam: quia ſi non interfuiſſent electioni que īmediate añea facta fuerat: tamen bñ probarēt vt dixi. Et hec vera ſunt ꝙ ſemel vel bis nō intereſſendo vel non recipiendo poſſeſſionem nō amitto quando eram in poſſeſſione intereſſendi electioni ſiue colligēdi. Secus aūt eēt ſi eſſem in poſſeſſione ꝙ ſolus eligerem vel prouiderem: qꝛ ſi tunc alius eligat vel ꝓuideat me patiēte bñ amitto poſſeſſ.ar.ff.de ſeruit.ruſt. pred.hoc autē.§.ſi.ꝛ.ī.de cauſa poſſeſ. ꝛ propri. cum olim. Ex quo eni electū ab alio patior in dignitate ad quam ſolus eligere vel de qua ſolus prouidere meo noie ꝯſueueraꝫ nō videor hr̄e aim retinēdi poſſeſ. ꝛ ſic remanet penes eū poſſeſſio ꝗ eam ꝑ electionē ſeu ꝓmiſſionē totaliter occupauit. vt in.c.cū olim. At vbi electiōi intereſſe debeo cū alijs tūc ſiue ſim ꝯtempt⁹/ſiue interſū ſꝑ nomine capl̓i ſit electio. vñ ſi alij me abſēte hoc ius exerceant noie capl̓i nō me ꝑuant:ſed poti⁹ ius meū ꝯſeruāt:licꝫ ſi me non vocent me contēnere videanꝛ argumē.ff.ꝗadmodum ſerui. amit.l.ſeruius.ꝛ.l.et quē.§.ꝙ ſi plurium.ff.ꝺ vſufructu.l.arboribus.§. vſufruc. Dicitur autem quis ſpoliari poſſeſſiōe vel quaſi iure eligēdi: vel alio iure.de quo ē in poſſeſſione ꝙ ei interſit ꝙ fiat ſine eo animo ſpoliandi.ī.de cā poſſeſ.cū eccl̓ia ꝛ multo fortius ſi eo electo vel excluſo a capitulo elegerunt. vt in dicto ca. cū eccl̓ia. Sed quid ſi poſtꝗ̄ ſpoliatus eſt

[b] Qualiter amittat quis poſſeſſionem vel dicatur retinere vide jno. ꝑ domi.c. pōtificis.vij. q.j.di.l regu. ſine poſſeſſione de regu. iur. panor. ꝛ lati⁹ ꝗ̄ alibi feli.c.vigilanti.ī.ꝺ ꝑſcript. vbi habebam plas remiſſiones circa materiā tā iſtius ꝗ̄ ſeq.de reſiduo harū poſſeſſionum intuerit hic

videre inno. io.and.hoſti. anth de but. bal.ꝗ ſatis remittunt ad loca oportuna

reſtitutus a capitulo nunquid poterit
petere caſſari electionem in cuius cele=
bratione ſpoliatus fuit? Rñ. poterit: q2
in ſuum ſtatũ debent oĩa reduci. ff. de
vi ⁊ vi ar. ideoq3 · §· vlti. ⁊ l. j · §· illud q̃q3.
⁊ · §· ſi fundum a quo. ⁊ · §· qđ ait. ⁊ duo=
bus · §· ſequentibꝰ. ⁊ l. merito. Item ſi
capitulum eligit nõ animo ſpoliãdi eũ
qui in poſſeſſione eligendi erat: ſed per
ignorantiam vel negligentiã: vel ex iu
ſta cauſa q2 erat ſuſpenſus non vocaue
runt eum/ nunqđ abſens ꝓpter hoc di=
cetur ſpoliari vel poſſeſſionem amitte=
re? Rñ. ſpoliatus quis nõ eſt nec amit=
tet poſſeſſionem: niſi aduerſarius hẽat
animũ ſpoliandi: q2 vis non fit ſine do
lo. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j · §· ad ſolã · §· inter=
dictum hoc ꝙ atroci. ff. vi bo. rap. l. ij.
§· et hoc ipm. qñ aduerſarius eum ſpo
liare intendit vel ei ſua iura ſubſtrahe=
re ſciat ſpoliatus: q2 ſicut poſſeſſio non
poteſt ſine animo amitti. ff. de acquirẽ.
poſ. q̄admodum. ⁊ l. q̄uis. ſic licet q̃s
non poſſit agere interdicto: niſi aduer=
ſarius animũ ſpoliandi habuerit cum
nõ ſit ſpoliatus. poteſt tñ agere vt caſ=
ſetur electio propter formam nõ ſerua=
tam: q2 eo contempto eſt facta. ꝭ eo. qđ
ſicut. ❡ Subſtractum.] Queſiui quali
ter amittitur poſſeſſio iuris eligendi.
quero qualiter poſſeſſio aliorum iuriũ
puta iuris percipiendi certum cenſum
⁊ ſimilium amittitur? Rñ. dicitur quis
ſpoliari poſſeſſione vel quaſi iure perci
piendi aliquid puta penſionem vel cen
ſum vel quid aliud ſi qua fuerit hacte=
nus ſibi ſoluta i terminis a iure: vel ab
homĩe p̄fixis eiſdem terminis debitor
non ſoluit nolens in poſterũ ſoluere vt
hic. Item ⁊ ſi que alicui fieri conſueue
runt ⁊ non fiãt ei animo priuandi ſpo=
liatio eſt. ꝭ de capel. mo. c. ij. hoc autem
ſc3 ꝙ debitor eum cui ſoluere vel aliqđ
facere tenet᷑ priuare intẽdat/ non tñ d3
eſſe ei cui fieri vel ſolui quid deb3 ad h̄
vt ſpoliari dicatur cum poſſeſſionẽ nõ
amittat ignorans. ff. de acqui. poſſ. per=
egre ⁊ l. q̄uis. ⁊ no. ꝭ de cã poſ. ⁊ prop̄e.
cum eccl̃ia. Sed qualiter ſciemus de=
bitorem aĩm priuandi habuiſſe? Rñ. ſi
requiſitus tempore debito noluit ſolue
re vel facere: qđ facere vel ſoluere con=
ſueuit. tunc enim ſpoliatur vt hic. ſicut
in re immobili corporali ſi me venientẽ

quis nõ admittat ad poſſeſſionem quã
prius habebam poſſeſſionem amitto ⁊
me ſpoliat. ff. de acqui. poſſ. clam · §· qui
ad nũdinas. Sed pone ꝙ debitor non
ſoluit vel non facit qđ facere cõſueuit.
cum tñ ſoluere affectet: ſed non poteſt
nunquid ſpoliat. Rñ. nõ vt. ꝭ. dixi. ar.
ff. ſi ſeruitus vendi. l. ſicut · §· plane. vis
enim ſeu ſpoliatio non cõmittitur ſine
dolo. vt. ꝭ. dixi. Itẽ quid ſi potẽs erat
ille cui debebatur pẽſio ⁊ ille nõ credit
penſionẽ poſſe retineri per debitorẽ vo
lentem eũ poſſeſſione priuare. dices ne
illum poſſeſſionem amittere ⁊ ſpoliari.
ar. ꝙ non: q2 non eſt ſuſpicatus poſſe re
pelli. ff. de vſu. non ſolum · §· ſi dñs. ff. ſi
ſeruit. vendi. ⁊ ſi forte · §· j. Sed contra
credunt quidam ꝙ debuit ſuſpicari eũ
penſionem ſibi debitam per vim aufer
re nõ poſſet. ff. ꝙ met. cã. extat. Dictum
eſt enĩ q̃liter priuor poſſeſſiõe iuriũ per
eum qui mihi ad iſta tenetur quero q̃li
ter priuor per alium tertium. Rñ. ſi q̃s
mandauit me priuari ſeu mihi iura cõ=
ſueta denegari penſione ſubſtracta mi
hi ad mandatum ipſius me p̄uare vide
tur: ⁊ mihi tenet᷑ vel interdicto/ vel cõ=
dictione ex iſta decretali: vel iudicij of
ficio. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j · §· deieciſſe. Itẽ
tenetur ſi ratam habuit p̄uationem no=
mine ſuo factam. ꝭ de reſti. ſpo. cum ad
ſedes. ff. eo. l. j · §· j. Sed nunqđ cõtra eũ
qui conſuluit [a] datur interdictum vel
condictio ex hac decre. Rñ. non credo
quia nullo iure hoc cauetur: niſi per de
fectum forte. ar. ff. de eo per quem factũ
eſt. l. j. in fine. tamẽ actio furti datur cõ
tra conſiliatorem furti ſi al's fur furatu
rus non eſſet. ff. de furtis. ſi quis vxo=
ri · §· ſi quis ſeruo. Item de ſeruo corru
pto tenetur qui ſolũ cõſilium dat. ff. de
ſeruo corrup. l. j. ⁊ qui pſuaſit tenet᷑. ff.
de adulte. hꝫ verba. ff. ad legẽ corn. de
fal. l. falſum. ſed iſti caſus ſunt ſpãles.
Item quid ſi ep̄us vel etiam alius mã=
dat parrochianus ꝙ plebano non ſol=
uant decimas. vel mandat clericis ar=
chidiaconatus mei ꝙ mihi de iuribus
conſuetis non reſpondeãt ⁊ ipi ad pro
hibitionem epiſcopi vel alterius nolũt
ſoluere tenetur ꝓhibens vel interdicto
vel ꝯdictione ex canone: vel ex officio
ſed non niſi pro illis qui nõ ſoluerunt.
Nam hec prohibitio mãdato compar

[a] An agentes ⁊ conſentientes conſilio vel alio modo pari pena puniantur vide late pergi. panor. barb. ⁊ feli. c. j. ꝭ de offi. de leg. ver. gloſ. card. panor. ⁊ io. de ana. c. ſicut dignũ ꝭ de homi. cũ concordan.

ar.ff.mãda.l.j.⁊ tenet̃ eps ad intereẽ qđ pecunialr̃ itereſt plebani vel archid.cũ fuiſſe ꝓhibitũ:⁊ qđ ſpãliter intereſt plebani vel archid.iuramẽto declarabit̃.ij q.j.in primis.⁊ de his que vi mc.ve.cã ſi.c.ſi.ff.qđ vi aut clã.ſemp.cũ in hoc interdicto ad offm̃ iudicis ptinet vt mandatum factũ parrochianis reuocet ad qđ mãdatũ faciat vt plebano reſponde ant ſicut añ inhibitionẽ faciebant .ſ. de cenſi.ſignificaſti. Qualiter aũt cum ſuperior ſpoliatur poſſit agi ꝯ eũ ⁊ qualr̃ contra poſſidẽtẽ qñ qs per ſupiorẽ ſpoliatus ẽ no.ſ.de renun.veniẽs. Item de vno mõ amittẽdi poſſeſſionẽ per executionẽ ſñie no.ſ.co.trãſmiſſa. Itẽ pone ꝙ cum eſſem in poſſeſſione exercẽdi epalem vl' archidiaconalẽ vl' aliam iuriſdictionẽ vel ius in aliqua terra,venit ali⁹ ⁊ in eadẽ terra incipit cognoſcere de alia cã vl' pte iuriſdictionis vl' ius exercet.nũqđ me ſpoliat?R̃ñ.ꝙ nec ego poſſeſſionẽ vl' quaſi hui⁹ iuris p hoc amitto:nec alius ſic exercẽs eã acquirit:licz eni ð vna vl' pluribus cauſis cognoſcat non extenditur hec poſſeſſio iniuſta niſi ad cãs de quib⁹ cognoſcit[a] ar.ff.de acq. poſſeſ.l.qđ in eo.§.ſi.⁊.l.ꝙ ſeru⁹.⁊ ꝯtra hunc intẽtãdum ẽ interdictum vti poſſi.⁊ nõ vnde vi.ſ.de ꝓba.lz.⁊ hoc no.ſ. de reſcrip.ſup lr̃is.in quadã noua additione ⁊ no.ſ.de in integ.reſti.c.ij. Qualiter autẽ quis poſſeſſione vel quaſi iuris excõicãdi ſpoliet̃ no.ſ.de reſti.ſpo.oli. Itẽ qualiter poſſeſſio incorpaliũ queratur ⁊ amittatur no.ſ.de reſti.ſpol'. item

¶ Yconomũ] Quero vtrũ in pſona dñi vl' ꝓcuratoris ſit formãda ſnĩa[b] ⁊ videt̃ hic ꝙ in pſona procuratoris.C.de ſen.⁊ interlo.om.iudi l.j.Sz ꝯ.ſ.de reſti.in integ.ſuſcitata. Quidam diſtinxerunt ꝙ ſi lis fuit per procuratorem conteſtata contra ipſum eſt ferenda ſententia alioquin cõtra dominum.ff.de his qui not. infa.furti.§.j.Sz cõtra iſtos eſt.c.nihil. de procur.et.ſ.de proba.licet vbi cõtra dominum fertur ſentẽtia:etiam cum p procuratorem lis fuerat conteſtata:vt .ſ.de iura.calũ.cum cauſam.qđ.c.de eadem cauſa loquitur cum cap.licet. Nos autem dicamus ꝙ licet tutius ſit ꝙ in pſona tam domini ꝙ̃ procuratoris formetur ſentẽtia ſi apte in perſona vtriuſꝙ̃ concipi poſſit:tamen ⁊ in perſona ſolius domini ferri poteſt vt.ſ.de probat. licet.⁊ in perſona ſolius procuratoris ſi verba poſſunt apte in eius perſona formari vt hic. Nam quãdoꝙ̃ non poſſunt vt in actione iniuriarum.ſ.de iniurijs. c.j ⁊ idem põt dici in cauſis matrimonialibus ⁊ criminalibus:idem in cauſa legitimationis vt no.ſ.qui fi.ſunt legiti. cauſã que.contra defenſorem autem ſine mãdato ſatis videtur ꝙ in eius perſona ſit formãda ſi aptitudo verborum patiatur.ff de nego.geſt.liberta.§.fina.

¶ Penſionis] Sed cum tantũ petierit pẽſionẽ ſubſtractam quare papa cõdẽnat reſtitutionẽ iuris ⁊ pẽſionis cum vltra id quod in iudicium deductum ẽ ptãs iudicis non extẽdatur.ff commu ni diui.vt fundũ.R̃ñ.quãdo petijt ſibi reſtitui pẽſionẽ intelligitur petijſſe tãtũ modo reſtitutionẽ iuris percipiendi pẽſionẽ. Qđ autẽ addatur in ſentẽtia penſionẽ.i.pecuniã ſubſtractam de penſione reſtituat nõ fit ꝙ pñcipaliter ſit petitum:ſed eſt acceſſorium quia in interdicto vñ vi.habetur ratio fructuum ⁊ oĩs cauſe ex qua quis deiectus[c] eſt licet in alijs interdictis ex quo edita ſũt nõ credo.ff.de vi ⁊ vi arma.l.j.§.eo die.ff.de īterdic.l.iij.Cõpoſt.

Cum vitonien.

Quero[b] primo de proceſſib⁹ huius capituli vt locum habeant qſtiões īfraſcripte. R̃ñ.decani ⁊ cãtoris electiões facte fuerũt eodẽ ꝯtextu ⁊ electio decani fuit caſſata quia ſciẽter elegerũt indignũ:⁊ ſic electores decani fuerũt priuati:electio etiã cantoris fuit caſſata:qꝛ p ĩpſſionẽ facta:ſed electores non fuerunt priuati. Poſt caſſationem vtriuſꝙ̃ electores cãtoris penes quos ſolos erat eligẽdi poteſtas admiſerunt de gratia electores decani:licet priuatos ad eligendum ſecum:⁊ vtraꝙ̃ pars proceſſit ad electionem que ſibi placuit ⁊ electio ſeu electiones poſtmodum facte ab ipſis fuerunt caſſate vel partes diffiſe de ipſis noluerũt eis vti. Et cum vtraꝙ̃ pars vellet poſt hec ad electionẽ procedere dicebãt electores cãtoris ꝙ electores decani cum eſſẽt priuati(quia ſciẽter idignum elegerãt)nõ debebant ad eligẽdũ admitti papa decreuit eos admittẽdos:pño quia iã ſemel eos ad

b

a Vide qđ ibi ſñt notãt inno.⁊ feli.i.c. cũ olim.⁊.c. eud no.ſ.de pſcrip.vbi volunt pſcribentem iura eſſe alia illa ſolum pſcribere ꝙ̃ poſſidere ⁊ plura circa hanc materiam.

b Gl.j.multũ notabilis ſm pe.rauẽ. hic in.c.ſuſcitata.ſ.de reſt. i integr.vult ꝙ licz debeat cõcipi ſententia i perſonã procuratoris ad hoc vt valeat p.l.j.C. de ſen.⁊ interlo.om.iud.ſecus tamẽ eſt de iure canonico ꝙ nõ curat de ſubtilitate iſta ⁊ idõ nõ intereſt an i perſona dñi vel ꝓcuratoris ꝯcipiatur

barto.tñ in.l. ſtipulatio iſta habere.§.ſi ſtipuler.pſic. ſextus mod⁹ dicit illã glo. nõ bene dicere de quo videas p pano. d.c.ſuſcitata.

c Addẽ ꝙ cõſtito de ſpoliatione p teſtes creditur iuramẽto ſpoliati ſup reb⁹ amiſſis taxatione tñ pmiſſa caſus totũ d⁹ l.c.ſup eo. ſ.de his q̃ vi met.cã fiunt.

b Ad ꝯpoſt. hic fere p totũ capitulum elaborat circa poſitionẽ caſus videtur michi ſolũ recurrere ad ſcribẽtes hic qui eodem ferme paſſu ambulãt.

miſerant. Secūdo quia conſilium vna
vice tm̄ ſtatuit priuatos tales qui ſcien-
ter indignum elegerant. Electio autē q̄
modo celebrari debebat non iam ſecun
da/ſꝫ tertia concurrebat. ⁊ ſm̄ hunc ca-
ſum decani ⁊ cātoꝛis. electiones q̄ in eo
dem cōtextu fuerāt celebrate loco pri-
me habebātur ar. ꝭ. eo. quod ſicut. in pri.
Electiones autem que poſt vtramqꝫ ele
ctionem decani videlicet ⁊ cantoꝛis caſ
ſatam facte fuerunt ſunt loco ſecunde.
Illa autem que vltimo corā papa cele-
branda erat occurrebat iam tertia. Alij
dicunt idē niſi ꝙ non iuſtificāt ſentētiā
pape per electiones que poſt caſſationē
electionum decani ⁊ cantoꝛis facte fue-
runt: quia non dicunt eas factas poſtea
ſed per hoc eam iuſtificant: quia non
priuati ſemel admiſerunt priuatos: et
ideo variare non potuerunt: ſed litte-
ra contradicit in fine. ibi. et ꝙ decre-
tum. ⁊c̄. Alij dicunt ꝙ poſt vtramqꝫ ele-
ctionem decani ⁊ cātoꝛis caſſatam ele-
ctores decani ſtatim ius eligendi recu-
perauerūt ꝑtāte eligēdi ad totum capi-
tulum deuoluta: ⁊ ſic non de gratia: ſed
de iure fuerunt electores decani admiſſi
⁊ iſti non dicunt ꝙ poſt caſſationem ele
ctionum decani ⁊ cantoꝛis aliqua fuit
facta electio ante pape ſententiam ſup
admittēdis electoꝛibus decani ſimꝰ cū
alijs latam: ⁊ iſti ponunt electionem de
cani primam: cantoꝛis vero ſecundam
⁊ tertia faciēda concurrebat a qua ele-
ctores cātoꝛis volebāt excludere electo
res decani/⁊ papa decreuit eos admittē
dos. ⁊ iſte itellectus magis cōcoꝛdat cū
littera: niſi in eo qđ dr̄ lr̄a ꝙ iſti poſt pri
mā electionē admiſerūt illos. Sꝫ ad h̄
poteſt reſponderi ꝙ papa nō dicit hic ꝙ
de gratia fuiſſēt admiſſi: ſꝫ ad redarguē
dum illos de incōſtātia qui pꝛīo admi
ſerunt/⁊ poſtea admittere recuſabāt nō
vt per hoc ſententiam ſuam iuſtificēt: et
preterea cum electores cātoꝛis manda-
tū eligēdi habeant a socijs (vt dixi) nō
poterāt alijs ꝑ factū ſuuꝫ ꝑiudicare ad
mittēdo ꝑuatos. ꝭ. de offi. dele. cū oli. ff.
de pꝛocur. ignoꝛātis. Sed ad id qđ dixi
ꝙ electores cantoꝛis qui per impreſſio-
nem elegerant non fuerunt priuati eſt
contra. ꝭ. eo. quiſquis. Reſpondeo. con
ſtitutio quiſquis nondum erat facta/⁊
ſic nondum erant priuati: licet per ſentē

tiam pꝛopter delictum priuari potuiſſēt
ꝭ. eo. bone mēoꝛie. xvj. q. vij. ſi quis de-
inceps. Sꝫ noluit eos papa priuare vt
hic apparet. Item videtur ꝙ poſt vtrā-
qꝫ electionem caſſatam decani ſcilicet ⁊
cantoꝛis: nec ad ſolos electores canto-
ris nec ſm̄ pꝛimum caſum nec ad totū
cp̄m ſm̄ ſecūdū caſum fuit deuoluta po
teſtas: immo debuit ad ſupioꝛem deuol
ui: vt. ꝭ. eo. bone memoꝛie. i fine. Reſpō.
ibi primi electores ⁊ ſecundi adeo pec-
cauerant ꝙ erant priuati: hic autem ſe-
cundi licet peccaſſent non tamen erant
ꝑuati. vt ibi: vnde diſtigue ſic plene cir-
ca deuolutionem huius poteſtatis. aut
enim omnes ſunt priuati pꝛopter deli-
ctum: vt quia ſciēter elegerunt indignū
aut nō ſunt priuati: ſunt tm̄ priuandi: vt
quia non ſeruauerunt foꝛmam conſilij.
quia pꝛopter. aut nō ſunt priuati nec pri
uādi eoꝛum tm̄ electio non pꝛocedit: vel
quia electus non vult conſētire vel quā
do electores ſine ſua culpa electi vitium
ignoꝛātes a pꝛima electione recedunt.
aut quidam ex electoꝛibus ſunt priuati
quidam non vt hic fuit: i pꝛimo caſu vbi
ſunt oēs pꝛopter delictum ſuum pri-
uati deuoluitur poteſtas ad ſuperioꝛem
vt. ꝭ. eo. bone memo. ⁊ hoc itelligimus
ſiue ipſi vnam electionem fecerunt ſiue
plures ex interuallo vel in eodē conte-
xtu: quia non ē ratio maioꝛ in vno caſu
quare rediret poteſtas ad peccantes q̄
in alio. In ſecundo vero caſu vbi non
ſunt priuati ſunt tamē priuādi poteſtas
ad ſuperioꝛem nō deuoluitur: immo pe-
nes eligētes remanet/ita ꝙ ſi elect⁹ nō
cōſentiat vꝉ ſi poſtq̄ conſenſit renunci-
et poterūt electores licet eſſent priuan-
di alium vel eundē eligere etiam contra
dicente parte minoꝛe/que non peccaue-
rat cōtra foꝛmam ⁊ valebit talis electio
licet electores priuationi ſubiacerēt vt
no. in. c. quia pꝛopter. In tertio vero ca
ſu vbi electores non ſunt priuati nec pri
uandi ⁊ eoꝛum electio non pꝛocedit: in-
dubitanter tenet ꝙ poteſtas ad ſupioꝛē
non deuoluitur: ſed ad eligētes eoſdem
vt. ꝭ. eo. cum terra. ⁊ ibi no. In quarto
autē caſu quādo due partes duas electi
ones celebrant vna pars eſt priuata ꝓ-
pter delictū/altera nō vt hic: tunc ſi nō
in eodē ꝯtextu: ſed ex interuallo electio
facta fuerit: ⁊ electio illoꝛum qui priuati

non ſunt non procedat: vel quia renun=
ciat electus in manibus archiepi: quod
facere potuit. j. de trāſla. iter. vl' q2 nolu
it cōſētire: vl' q2 caſſatur / ꝛ electores nō
ꝓuātur redit poteſtas ad capitulum: cū
ſufficiat ꝙ primi electores vna vice tm̄
priuati fuerunt in illa ſcʒ electione que
facta fuit poſt ſniam ab illa ſola repellū
tur nō a tertia q̄ iminet faciēda vt hic di
cit̄ ꝛ. ſ̄. eo. cum i'cūctis. ſi autē primi eli=
gētes primū idignū: ꝛ ſecūdi nō peccā=
tes taliter ꝙ ſint priuati eodem cōtextu
elegerūt ꝛ electio nō ꝓuatoꝝ nō ꝑcedit:
vl' q2 renūciat elect⁹: vl' q2 nō ꝯſētit: vl'
q2 caſſat̄ electio ꝛ electores non ꝓuātur
tūc nō ad omnes / ſʒ ad nō priuatos po=
teſtas eligēdi deuoluitur: ſʒ nō priuati
poſſūt ſecū admittere priuatos ſi volūt
ꝛ ſic loquit̄ h̄ ſm caſū quē primo poſui
ꝛ no. j. eo. ſcriptum. Alij dicunt ꝙ etiam
in hoc caſu ad totum capitulū poteſtas
deuoluitur (vt dixi) ſʒ caſum tertiū. Sʒ
quid ſi vna parte priuata pars non pec
cās negligit eligere. j. trimeſtre. de quo
habes. j. eo. ne pro defectu? Reſpō. cum
pars non peccans fungatur vice capitu
li: vt hic ꝛ. ſ̄. eo. dudum. ſi eligere negli
gat poteſtas ad ſuperiorem deuoluitur
vt in. c. ne pro defectu. Sʒ q̄ro a quo tpe
parti ad quam propter delictum partis
alterius ptās deuoluitur currat tēpus /
ꝛ videtur ꝙ a tēpore quo publicata pec
cātiū vota fuerūt vl' ex quo eligūt: cum
enim ex tūc nō peccātes eligere potue=
runt: vt. ſ̄. eo. dudum. nō ex tūc currit tē
pus. j. de cōceſſ. pbē. q2 diuerſitatē. Alij
dicūt ꝙ currit ex quo electio peccantiū
fuit nulla pronunciata: nā antea nō pec=
cātes potuerunt de iure ſuo dubitare.
Rn̄. melius credimus ꝙ currat eis tē=
pus a tēpore vacationis q2 tempus il=
lud eſt inutile vt in. c. ne ꝑ defectu ibi iu
ſto impedimento ꝛc̄. tempus illud quo
nō ꝓceſſerūt ad electionē q2 forte veri=
ſimiliter dubitabat̄ de prima electione
an teneret q2 forte dubitabant de natali
bus electi: vl' an diſpēſationē elect⁹ ha=
beret nō ꝯputat̄ i trimeſtri tp̄e. ar. ff. ad
l. iul. de adult. l. quīquēniū. ꝑterea tales
dubitationes fauorabiles ſūt vt nō gra
uēt̄ eccl'ie laborib⁹ ꝛ expēſis ſi incōſide
rate plures electiōes fiāt. Itē q̄ro ſi ele
ctio ad quam non priuati priuatos de
gratia admittebant celebrata fuiſſet an
deberet caſſari? videt̄ ꝙ ſic ar. de off. de
leg. cū ſuper. ꝛ. j. eo. maſſana. Rn̄. nō caſ
ſaretur. ꝛ. c. cū ſuper. non obſtat / q2 ſec⁹
in iuriſdictione q̄ʒ i electione vt ibi not.
Itē. c. maſſana nō obſtat: quia ibi laici
erāt ſciēter admiſſi ꝛ tanq̄ʒ ius hn̄tes i
electiōe qđ eſt prohibitū. lxiij. di. adria
nus. hic aūt admiſſi ſunt clerici qđ non
ꝓhibetur imo cōceditur de illis etiā q̄
de gratia nō de iure vocātur. lxiij. diſt.
c. penul. Itē q̄ro ſi ꝯ decanū electū actū
fuiſſet ꝛ iudex ſentētiaſſet ſic: q2 canoni
ci te ſciēter idignū elegerūt electionem
de te factā caſſamus an ꝑiudicet̄ eligē=
tib⁹ vt penā. c. cū in cūctis incurrāt ꝛ ab
alijs excludāt̄? Rn̄. nō preiudicatur q2
res inter alios acta ꝛc̄. ſ̄. eo. querelā. ni
ſi forte ſm aliquos cū electo agi ſciuiſ=
ſent vel ſaltē in eā ipſa interueniſſēt: vt
no. ſ̄. de reſcr. c. epm. j. de accu. ſup his.
ꝛ. xxxj. diſt. tantis daniel. Si autē ꝯ ele
ctores decani actū fuiſſet ꝛ iudex dicat
caſſamus electionem vr̄am q2 elegiſtis
indignū / lʒ non dicat priuam⁹ vos: alij
non tenent̄ eos ad electionē admittere
q2 facti q̄dā q̄ſtio in arbitrio eſt iudicā=
tis: pene[a] vero perſecutio nō eius volū
tati mādatur ſed legis auctoritati reſer
uat̄: vt. ij. q. iij. §. notādū. Sʒ pone ꝙ cū
ageret̄ ꝯ electores decani ſimpl'r eſt pe
titū vt caſſet̄ electio vtpote non canoni
ca non aūt expſſa eſt cā: q2 ſciēter elege
rūt indignū ꝛ iudex i ſnia exprimit hāc
cām q2 ſcienter ꝛc̄. caſſamus electionē
veſtrā / nūquid eis preiudicat? videt̄ ꝙ
non cū de hoc actum non ſit vt in ꝑdic.
c. q̄relam. Alij dicunt in hoc articulo et
forte melius ꝙ ex quo petitio gn̄alis fu
it ꝛ a ſnia nō fuit appellatū ꝑiudicatur
eis per expreſſionē dicte cauſe: magna
enim differētia eſt ex qua cauſa q̄s ꝯdē
netur vt in vno caſu infamia irrogetur
in alio nō. ff. de crimi. ſtellio l. j. ij. ꝛ. iij.
Nos aūt ad id qđ obijcitur ꝙ de cauſa
nō fuit actū. Rn̄. ex quo petitio erat ge
neralis ſub q̄ poterat dicta cā cōprehē
di ꝑſumitur actū ex quo nō fuit appel=
latum ſicut ꝑ ſentētia i caſib⁹ alijs ꝑſu
mitur ex quo nō appellatur ab ea. ſ̄. eo.
bone memorie. Sed pone ꝙ illi priuati
veniunt ad eligendum ſimul cum non
priuatis nūqđ nō priuati debent eos ꝑ
vim excludere. Rn̄deo de hoc ꝛ de pu=
blice ꝛ de occulte excōmunicatiſ ꝛ de ſu=

a Adde ꝙ ſi iudex ipo=nit minorem vel grauiorē penā q̄ ſit a iure ſtatuta efficiatur infa=mis hoſt. ꝛ io. and. c. de cau ſis. j. de offic. deleg. de q̄ di cto multū ex=clamat iudo. ro. ſingu. lxx vij. ꝛ ſingul. dcxvij. de hac aūt materia vide late pa=nor. barba. et fel. idē. c. de cauſis poſt alios ſcriben. ibidem.

ſpēſis no.ſ̄.de conſue.cū dilectus.Cōpoſtellanus.

De inquiſitionē.

Amouētes.] Quero qualiter actum fuit ꝯ̄ iſtū maſcaron ⁊ quare mādat amoueri? Rñ. omiſſis alijs differētijs ꝙ preposito tholoſano in epiſcopum côuch. aſſumpto elect⁹ fuit maſcaron in prepoſitum: oppoſuerunt ſe aliqui electioni ⁊ excipiebāt côtra ipſum d̾ exceſſu commiſſo in electione epiſcopi tholoſani / quem exceſſum p côfeſſionē[a] quam fecerat maſcaron i cā inquiſitionis olim facte in eccleſia tholoſana probauerūt / propter hoc mādat papa eum amoueri. propter exceſſum em̄ quē côfeſſus eſt non ſolum debebat repelli ab obtinēdo ſed etiam priuari iā habitis / cum fuerit magnus exceſſus ⁊ p côfeſſionē manifeſtus .j.q. viij. ſi quis preſbiter .l.diſt.de his ꝟo. Alij dixerunt qđ nō placet ꝙ hic agebatur de electiōe epiſcopi ⁊ crimē qđ maſcaron fuit confeſſus negocium electiōis epi de quo agebatur ꝯtingebat / vñ maſcaron ſine alio iuris ordine poterat puniri .ſ̄. de con feſſ.cum ſup .ſ̄.de excep. deniꝗ. Sꝫ licet aliquādo poſſꝫ hoc fieri veritas caſus eſt quā primo dixi. Sꝫ côtra quomodo côfeſſio maſcarō facta in vno iudicio .ſ. in cauſa inquiſitionis ꝑiudicauit[b] ſibi i alio .i. in cauſa electionis ꝑpoſiture cum atteſtationes ⁊ alia acta habita in vno iudicio non ꝑiudicēt in alio .ſ̄. de fid. inſtru.inter dilectos. nec atteſtatiōes. ar .ſ̄. de or.cogni.cū dilectus. Rñ. ſec⁹ in atteſtationib⁹ ⁊ alijs actis cū ꝯ̄ ꝓbatiōes al's ſiue ſint teſtium ſiue iſtrumētorum multa poſſint obijci q̄ ātea nō fuerūt obiecta. In côfeſſione aūt hoc tenendū ꝙ ſi ꝯfeſſio fctā in vno iudicio: ⁊ etiā ex̄ iudiciū ꝯfitēti ꝑiudicat ei in alio iudicio non tñ ita ꝙ côfeſſus in vno iudicio videatur côfeſſus in alio: ſꝫ côfeſſio in vno iudicio fctā valebit in alio ſicut probatio dūmō fiat in cā vt hic. ⁊ hoc ideo qꝛ ꝯ̄ id qđ quis dilucida voce proteſtatus ē ⁊c̄ .ſ̄. de proba.per tuas. C. de nō numera.pecu.gñaliter. Niſi confitens probet ꝙ in alio caſu intelligebatur: vt dicta .l. gñaliter. ⁊ .ſ̄. de accu.cū dilectus. itē ꝯ̄ .ſ̄. de iudi. at ſi clerici. vbi non preiudicat côfeſſio in alio iudicio. Rñ. ꝙ ꝯfeſſio facta corā iudice ſeculari nō ſufficit vt ſu⁹ eꝑs cū côdēnet: ſed vocat⁹ ab eꝑo reqſitus de crimīe qđ côfeſſus ē coram iudice ſeculari / ⁊ ſi velit variare non admittetur niſi velit probare ꝙ in alio caſu intelligebatur ſua confeſſio vt in .l. gñaliter. vl' dic ꝙ in .c. at ſi clerici. fuit cleric⁹ corā iudice ſeculari violēter tract⁹ / ⁊ fuit illud ne in aliquo iuriſdictio laicorū ſup clericis approbetur. Côfeſſio aūt ꝓcuratoris[c] in vno iudicio fctā non preiudicat dño in alio minimo conceſſa cā in .d. l. gñaliter. aſſignata cū indignū eē videatur ⁊c̄. de his no .ſ̄. eo. ſtatuimus.

Cum cām.

Dimittāt] Sꝫ nūquid eꝑs ſecularis[d] immediate preeſt monachis vt .ſ̄. de iudi. cām q̄ ⁊ .ſ̄. ne ſe. vacan. c. j. vbi eꝑs erat ſecularis ⁊ ē hodie / lꝫ vterꝗ locus eēt religioſus ⁊ in pampullonēſ. ⁊ in vintonieſ. ⁊ in alijs multis videmus ⁊ ratione eꝑalis ordinis ⁊ officij ē eꝑs. Sꝫ abbas dr̄ qꝛ monachis imediate ꝑeſt et ab eis eligitur ⁊ monachos ad ꝓfeſſionē recipit qđ ē abbatis. vt i aut. de ſāc. epi. §. iubemus .ſ̄. de regula. porrectum. item inquantum monachi ſibi obedientiā debēt quā debēt abbati .xij.q.ij. non dicatis: vnus em̄ qñꝗ gerit ꝑſonā duorum ratione diuerſi officij qđ exercet: ſicut papa qui quandoꝗ gerit perſonam regis .ſ̄. de fo.côpet. licet. Qualiter ergo rñdebimus huic .c. ⁊ .ſ̄. eo. ad nrām. ⁊ .c. cum in magiſtrum. vbi dicitur ꝙ ſecularis ſiue non profeſſus non pōt in abbatē aſſumi. Rñ. côtingit hoc propter excellētiā ⁊ vtilitatē dignitatis epiſcopalis que magna ē .xl. diſtinc. añ oīa. cum enim epiſcopus nō ſolū monachis quibus immediate ꝑeſt ſed ēt oībus alijs ſue ciuitatis ⁊ dioceſis ſit vtilis propt̄ hoc: ⁊ qꝛ epiſcop⁹ ſanctior ꝑſumit quolibet monacho vl' abbate ſancti patres approbauerūt ꝙ ſeculari eꝑs ꝑeſſet monachis immediate ſi ad vtrumꝗ officiū digna inueniretur ꝑſona. Dimittāt] Sed nunquid iſti qui iam ibi erāt debebāt remanere in ſua vita[e] ibidē vt .ſ̄. de ſta.mona. ea que. §. precipimus .ſ̄. de eccle.edi. ad audientiam. Reſpondeo. iſti clerici erant hic tāꝗ de collegio. ibi autem recepti erant ad prebendas quas nō tāꝗ clerici de collegio recipiebāt: ſꝫ

[a] An ꝓpter crimen ꝓbatum côtra reſtem per confeſſionem ipſius vel aliter dēat ipſe reſtis puniri ſi: bi reuelabūt anth. de but. hic panor. latiſſime l. c. cū dilectus .ſ̄. de ord.cog. ⁊ panor. ⁊ felin. c. j .ſ̄. de excep. vnum tñ notabis ꝙ ꝓ côfeſſiōe criminis i foro mixto facta nunꝗ̄ imponitur pena ordinaria domi. quē ſequitur cardi. alex. c. ex penitētib⁹. l. diſ. ārch. ꝺ bu. poſt hoſt. c. q̄ris. circa fi .ſ̄. de eta. ⁊ qu.

[b] An côfeſſio in vno iudicio facta ꝑiudices i alio ſatis patꝫ ex dict. panor. barba. ⁊ feli. poſt alios i. c. at ſi clerici .ſ̄. de iud. vbi infinita dicta ⁊ côcordātias ad materiā poteris videre vide etiam alex. ꝯſl. xiij. ⁊ conſl. xxvj. ꝟſl. fornicari. neꝗ deo obliuioni ꝙ bal. hic voluit ꝙ côfeſſio facta ꝑ clericū corā iudice ſeculari non facit indiciū ad torturam.

[c] An confeſſio ꝓcuratoris noceat domino vide panor. ⁊ antho. de but. c. j. vt lit. nō côteſt. feli. c. cauſā q̄ de teſt. ꝟſl. hec aūt intellige. ſpecu. de confeſſ. §. nūc videndū ꝟſl. ſꝫ nūqđ confeſſio. ⁊ §. poſtremo. ꝟſl. ſi vero ſit.

[d] An ſecularis in eꝑm regularis eccīe vel regularis in eꝑm ſecularis poſſit eligi. vide not. c. nullus. de elec. li. vj. ⁊ cle .ſ̄. de electio. ⁊ qđ de abbate. c. ſi abbatē. de elec. li. vj. item de hoc ⁊ qđ in ſerioribus ꝑ panor. c. ꝙ bei ſimone .ſ̄. de ſta. mona.

[e] Adde hic ca. relatum ⁊ ibi not. ꝑ panor. ⁊ alios ſcrib .ſ̄. ne cle. vel mo.

ſicut quidã beneficiati vbi al'as magi-
ſter recipit q̃ de collegio nõ eſt. ĩ. de ma
giſtris. quia. Uel dic ꝙ non dicit hic ꝙ
iſti dimittant p̃bendas in vita ſua ſi de
hoc contendant: ſed dicitur ꝙ dimittãt
eccleſiam. i. ꝙ non ſint ibi tanq̃ʒ vocem
habentes in capitulo: ⁊ in alijs: ⁊ cum
hoc concor. §. precipimus. Item vide-
tur ꝙ nõ ſint compellendi ad dimitten-
dum: ſed ad remanendũ ibi maxie cũ p
annum ſteterunt. ĩ. de regula. ex parte.
Rñ. ibi tanq̃ʒ regulares in habitu erãt
hic autem tanq̃ʒ ſeculares. Sed quid ſi
in iſta eccleſia conſueuerant eſſe regula
res ⁊ paulatim deueneruͤt in ſeculares:
ita ꝙ nullus regularis eſt ibi. Rñ quid
ſunt compellendi portare habitũ ſicut
ſui predeceſſores portabant? Rñ. non.
ar. ĩ. de eccle. edi. ad audientiam.

QUod ſicut. [Uex] Sed q̃-
liter poſt confirmationem[a] ⁊
etiam poſt conſecrationẽ iſti
admiſſi fuerunt ad dicẽdum cõtra for-
mã poſtulatiõis hmõi: ĩ eo ꝙ poſt alias
nominationes fuit facta vel ꝓpter ſuũ cõ-
tẽptũ ⁊ cõtra pſonã poſtulati: ĩ eo ꝙ di-
xerunt eũ exceſſiſſe circa intẽpeſtiuã or
dinum collationẽ ⁊ alienationẽ tabule
argẽtee cũ poſt cõfirmationem debeat
collatio ſortiri effectũ: nec exceptões ꝯ
ꝯfirmatũ admittũt ſed accuſari vel de
nũciari ſolũ poſſunt. ĩ. de ap. cõſtitutus
Rñ. Materia iſta de exceptionib⁹ con
tra electũ cõfirmatũ ⁊ etiã conſecratuʒ
⁊ cõtra eũ cui facta eſt dignitatis vel p
ſonatus ſeu alteri⁹ beneficij ꝓuiſio ſiue
collatio tã in formã q̃ʒ in pſonã admit-
tendis. ⁊ que exceptiões impediãt col-
lationis ſeu ꝓuiſiõis effectũ quotidia
na eſt et ideo plenius attingenda vt. ff.
de lib. legata. ⁊ vt p diſtinctionẽ fiat lu
cidior vt. ff. de doli ex. l. p̃ma. Quero pri
mo an poſt confirmationem exceptio-
nes contra formã electionis admittan
tur: ⁊ vtrũ impediãt confirmationis ef
fectũ? Rñ. diſtingue aut fit cõfirmatio
cum cauſe cognitiõe aut nõ. ſi cũ cauſe
cognitione partib⁹ ſcʒ p̃ntib⁹ tũc ſi ap
pellatũ nõ fuit poſtea nullus ꝯ formam
electiõis auditur/ẽt ſi excipiens p̃ſens
in cõfirmatione nõ fuit vt. ff. de decuri.
l. penul. ĩ. fi. ⁊ eſt rõ q: ſuum intereſſe nõ
proſequitur pars que ĩ ꝯfirmatiõe fuit

[a] Que exce ptiones ⁊ qñ ⁊ qualiter ad mittantur cõ tra electũ cõ firmatũ poſt iſtum hic ela borant card. io. an. arch. ⁊ panor. tu et videtis no. p panor. ĩ. de do. ⁊ contu. c. cum olim. et c. cũ olim. de cauſa poſſ. et ꝓpri. ⁊. c. fi. iſto tit. lib. vj. ibi archid. do mi. frã. ⁊ ali- os. io. d ana. frãciſ. de are. feli. c. ſup his ĩ. de accuſat. pet. de brax. i iij. parte ſui trac. de elec. cã. xlv. icipiẽ te q̃ exceptio- nes.

prenſens vt not. C. quõ ⁊ quãdo iudex
l. vlti. ex quo eñ non appellant ſue offi-
cio cõfirmauit ſententiã. C. de ſen. que
ſine. l. vlti. Item nec abſens qui ſciuit
negocium confirmationis tractari au-
diuit: cũ enim de iure prelatiõis agere
tur ſcienti fit preiudicium. ff. de vi ⁊ vi
arma. ſepe. §. nam ⁊ ſi libertus. ĩ. de ſen.
⁊ re iudi. q̃uis. vbi no. ⁊ maxie eccleſia
hoc caſu non debet audiri etiã ſi nego-
cium confirmationis ignorauit agi: cũ
enim eccleſia in eũ conſenſerit i electio
ne vel confirmatione contra eum nõ dʒ
audiri vt. ĩ. de his que fi. a ma. parte ca.
ex ore. ff. d decu l. penul. in fi. ⁊ ea rõ eſt
q: ſuũ intereſſe nõ ꝓſequit: q: nullũ eſt
nec intereſſe eccl'ie. cũ eccl'ia in eũ ꝯſen
ſerit vel i electiõe vl' ꝯfirmatione. Itẽ
nõ intereſt eccl'ie de forma ſuata vel nõ
dũmõ al's ſit bon⁹ p̃latus ⁊ iõ ꝯ formã
audiri nõ dʒ ĩ. eo. cũ inter? Rñ. vt. ĩ. de
accu. illa. Itẽ q: al's de fora iquiſitũ iã
fuit vlterius inquiri non debet arg. ĩ. de
accu. de his ⁊. ĩ. eo. cum dilectus. ff. nau
te caupo. ſtabu. l. licʒ. ĩ fine: ⁊ multo for-
tius poſt conſecrationem exceptiones
contra formam locum nõ habent: ſʒ ac
cuſatio vel denunciatio forte ſic vt no.
ĩ. de dolo et cõtu. cum olim. ⁊ ſic poteſt
p̃ſens capi intelligi ⁊ reſponderi ad q̃-
ſtionẽ p̃mo propoſitaʒ ꝙ contra formã
poſtulationis ⁊ perſonam poſtulati cõ
tradictores nõ ſunt admiſſi per modũ
exceptionis ſed per modum denuncia
tionis ſeu accuſationis. vel poteſt dici
ꝙ fuit ſuperioris officium imploratum
ſup contemptu ⁊ alijs: ⁊ papa propter
regis ſcãdalum ⁊ aliorũ clamores eos
ſuper obiectis audiuit. vl' poteſt dici ꝙ
ratione appellationis fuerunt admiſſi
videtur eñ ꝙ aliquis ſuũ contemptum
proſequatur ⁊ ignorauit cãm confirma
tionis agi poſt confirmationem et etiã
poſt cõſecrationem poteſt agere de cõ-
temptu iudicis officium implorando.
arg. hic. ⁊. ĩ. qui matri. accuſa. poſſ. cum
in tua. ff. de accuſ. ſi cui. ⁊ cum qui de cõ
temptu agit non ſufficit dicere ſe igno-
raſſe: niſi probabilis appareat ignorã-
tia. vt in. c. cum in tua. ⁊. l. cui. §. his de
criminibus. Alij dicunt ꝙ contemptus
non habet officium iudicis: ſed tãtum
exceptionem quãdo petitur confirma-
tio vel conſecratio. hoc autem eſt certũ

ꝙ ſi contra prouiſſionem ſeu electionez appellatum fuit omnibus tam abſentibus ꝙ̃ preſentibus qui appellatum ſciuerunt ſit preiudictum per confirmationem p̃dictam. vt. ĩ. eo. c. ſtatuimus. vbi no. cõtra pred. eſt. ĩ. eo. cum dilect⁹. vbi poſt ſolemnẽ confirmationem admittũtur probationes ꝯtra formam et preter appel. Rñ. ꝙ ibi fuit appellatuz licet hoc ibi nõ dicatur. Uel melius / illud ſuperioꝛ fecit ex officio ꝑpter rationem allegatam ibidẽ ne aliquis per obreptionem ⁊c̃. ⁊ eſt ſimile. ĩ. de appel. cõſtitutus. Si autem confirmatio ſine cauſe cognitione[a] facta fuit: tũc ſimiliter non admittitur excipiens cõtra foꝛmam / quia confirmatio per ſuperiorez facta ⁊ ſine citatiõe bene tenet. vt. ĩ. eo. ca. no. vnde per exceptiones hmõi non debet infirmari. quod verum eſt ſi non fuit confirmatio repẽte facta: quia tũc excipiẽs contra foꝛmam admittitur. ⁊ ſi excipiatur de ꝯfirmatione electi replicabitur ꝙ ſine cauſe cognitione fuit facta / ⁊ repente vt fecimus in cauſa electionis prepoſiture ſcti adomarij que ſine cauſe cognitione fuerat confirmata: ⁊ repente ſecũda die ſcz poſt electionem factam: ⁊ ideo fuimus admiſſi ad dicendum ꝯ formã electionis. arg. ad hoc. ĩ. qui matri. accu. poſ. cũ in tua. interim tamẽ cõfirmationis effectus impediri non debet iuxta diſtictionem. ĩ. not. vtrum ſcz reſtet conſecratio vel oꝛdinatio facienda. vel vtrum agens ꝓponatur de obiecto crimĩe publice diffamatus: ⁊ vtrum excipiens prius excipiendi copiam habuit. veruntamen viꝛio forme ab excipiente probato caſſabitur electio ⁊ amouebitur confirmat⁹ ⁊ om̃ia alia que electionem ſecuta ſunt caſſabuntur tan. ꝙ̃ per obꝛeptionem obtenta. ſ̃. eo. qualiter. ab excipiente poſt confirmationem dixi vitium forme ꝓbandum: quia ſicut nemo cogitur titulum ſue poſſeſſionis[b] oſtẽdere. C. de ꝓba. cogi. ita nec confirmationis: niſi ſit appellatum: quia tunc confirmato incumbit probatio ꝙ confirmatio fuit iuſta vt in alia ſententia not. ſ̃. eo. bone. Ubi vero ante confirmationem obijcitur contra foꝛmam electionis: electus debet probare ſuam electionem canonicam non excipiens: quia negantis factum ⁊c̃. ſ̃. de elec. bone memo. notat tñ dñs Inno. in. c. innotuit. ĩ. de eo q̃ furtiue oꝛdinem recepit. ꝙ huiuſmodi ſolẽnitates electionis per preſumptiones probant᷑: q2 ꝙ quis extra iudiciũ ex officio ſuo facit p̃ſumit᷑ bñfactũ: niſi ꝓbetur ꝯtriũ. C. de ꝯbẽ. ſti. p. l. j. ⁊ penul. ff. de ꝟbo. obl. l. ſciendũ. ⁊ ꝑpter hoc dicit ꝙ ſi aliq̃s dicit defectũ interueniſſe in electionibus / puta ꝙ non ſit ſcrutiniũ factũ vel collatio habita: vel cõis electio ex quo de ptãte electoꝛũ / ⁊ de electione cõſtat ipi opponẽti incũbit ꝓbatio huius negatiue. ff. de ꝓba. ab ea pte. ij. rñ. Sed cũ ſolẽnitatum ꝓbatio per p̃ſumptiones ꝓcedit facile ꝑ alias probationes tollit᷑. ĩ. de p̃ſum. q2 ꝟiſimile. qđ tñ ſupra dixi ſecurius eſt. ⁊ illa. l. ab ea parte / ⁊ alia iura prealleg. nõ multũ faciũt quia loquunt᷑ vbi ſcriptura interuenit nam vbi nõ interuenit q̃ ſolẽnitatem allegat eã ꝓbare tenet᷑. ff. de pu. in rẽ act. l. quecunq3. §. vltimo. Itẽ ⁊ ei qui dicit incumbit probatio. ff. de ꝓba. ei. Hoc autẽ eſt certum ꝙ in iudicijs parũ aut nihil creditur: niſi quatenus legitimis ꝯſtiterit documẽtis. ĩ. de ꝓba. qm̃ ꝯtra. Item ⁊ ex̃ iudiciũ vbi ſcͥptura req̃ritur vt. ĩ. de ſen. excõ. cũ medicinalis. x. q. ij. hoc ius. §. item prediũ. ⁊. §. ſeq. Et ſilr̃ vbi ius dicit foꝛmã ꝓbandã opz ſolẽnitates ꝑ eum qui eas allegat ꝓbari. ĩ. de ſen. excõ. ſacro. An autem aliquis preſumatur a ſuo ep̃o oꝛdinat⁹ vel ꝯſenſu ip̃ius no. ſpãliter in p̃alleg. c. innotuit. ⁊. ĩ. c. dudũ. ¶ Si tñ crimẽ obijcit᷑ in ꝑſonã] ſiue ante cõfirmationẽ ſiue poſt / ſemꝑ q̃ excipit ꝓbare dz. ff. de proba. ei qui. nam q̃libet dignus p̃ſumit᷑: niſi ꝓbet᷑ ꝯtriũ. ĩ. de p̃ſum. dudũ. Supioꝛ tñ ex officio ſuo de dignitate electi põt inq̃rere. vt no. ſ̃. de poſtul᷑. cap. j. ⁊ ſ̃. eo. cum nobis. ¶ Item queritur vtrũ ꝯfirmatio fctã ſine cauſe cognitione teneat? ⁊ videt᷑ ꝙ nõ: q2 hec res ꝯmiſſa eſt confirmatori diligenter inquirẽda non negligenda. ĩ. eo. nihil eſt. ⁊ ideo ſi inquiſitio omittatur non valet qđ fit. ff. de trãſac. cum hi. §. ſi pretoꝛ. ar. vt no. ſ̃. eo. bone me. ff. de rebus eo. magis. §. antepenul. xxiiij. diſt. c. ſi. lxi. diſt. c. ep̃s. ff. de procur. l. ſi. ⁊ hec quidam aſſerũt: fatentur tamen ꝙ ſufficit ſummaria cognitio. Item fatentur ꝙ licet huiuſmodi non

[a] Dic ꝙ infamia preſtat ſolam facultatem inquirendi. c. qualiter ⁊ quãdo ij. ĩ. de accuſa. lz inno. dixerit. c. querelã ſ̃. eo. ꝙ infamia facit nõ ſolum impedit promotionẽ ſ3 deijcit promotum qđ autẽ hic dicit cõpoſt. ꝙ effect⁹ collationis ſuſpẽdatur ⁊ cetera intelligit panoꝛ. i. d. c. querelam. verum ſi infamia eẽt vehemẽs faciunt not. ꝑ io. an. c. j de accuſa. li. vj. ⁊ attẽde ꝙ ſi per inq̃ſitionẽ nõ poſſit apparere de crimine ⁊ adhuc remaneat infamia indicit᷑ purgatio. c. accedẽs. ĩ. de accuſat. de modo ꝓcedendi cõtra infamatũ vide. c. ij. ĩ. de purg. cano. glo. ⁊ cardin. alex. c. preſbyter. ij. q. v.

[b] Hodie eſt certa foꝛma i cõfirmationibus obſeruãda q̃ obmiſſa irrite ſunt cõfirmationes. c. ſi. ĩ. de elec. li. vj.

teneat confirmatio ꝙ ea que ſic confirmatus fecit ꝙ̄diu tolleratur valēt. viij. q. iiij. nonne. ff. de off. pꝛeto. barbarius. Nobis autem hoc non placet ꝙ non tenet confirmatio ſine cauſe cognitione ſicut patet in decre. nihil eſt. quā pro ſe inducūt vbi dicitur ꝙ ſi confirmatio ſine cauſe examinatione fiat punitur cōfirmans ⁊ deponitur confirmatus. ex quo apparet ꝙ tenet cōfirmatio: ſed reuocatur/ſi male quis fuerit confirmat⁹ vt quia in foꝛma electionis vel in perſona electi fuit defectus ſicut inueſtiture ⁊ collationes quas ſine cauſe cognitione ſuperioꝛes faciunt tenent. Ad multa enim oꝛdinarij cum ex officio ſuo procedūt tenentur/que ſi omittāt tenet qđ faciunt. nā licet nō dēant quēquam ſine monitione ⁊ cā rōnabili excōmunicare. tenet tñ excōicatio ſi ſecus faciāt .ꝭ. de ſen. excō. ſacro. Itē licʒ oꝛdinandos ꝑus examinare dēant. xxiiij. di. qñ ep̄s. tñ valet oꝛdinatio ſi ſec⁹ fiat vt videm⁹ ꝗtidie ſine examiatione multos oꝛdinari. Et ē hoc verū ꝙ nō ꝓced. cāe cognitiōe tenet ꝯfirmatio nō ꝯtētioſa ſcʒ vtpote ſup qua nō eſt int̄ ꝑtes iudiciū oꝛdīatū: qꝛ ſi eēt/ tūc neceſſaria eēt cāe cognitio ⁊ ſine ea ꝯfirmatio nō teneret. C. ď iudi. iudices. C. qñ ⁊ qñ iudex. ea ꝗ. hoc aūt eſt certū ꝙ ſi idē eſt ꝗ eligit ⁊ ꝗ ꝯfirmat: ⁊ eodē iure vt ī eo ꝗ prouidet de aliq̄ no. ꝭ. eo. cū inter canonicos. tūc nō ē neceſſaria cāe cognitio qꝛ nec pōt eē cāe cognitio in ꝯfirmatione. Sed anq̄ꝫ ꝓuideat debet diligenter examinare ꝑſonā de ꝗ ꝓuidere dʒ .ꝭ. de ꝓben. graue. viij. q. vij. dilectiſſimi. Itē quero an qñ petitur confirmatio neceſſaria ſit citatio? Rñ. vt no. ꝭ. e. nihil eſt in ꝑn. Item ꝗro ſi electio eſt nulla vt i caſibus quos no. ꝭ. eo. conſiderauim⁹. an teneat eius cōfirmatio? ⁊ videtur ꝙ nō: qꝛ qđ nullū eſt ⁊c̄. ꝭ. eo. auditꝭ? Rñ. tenet confirmatio ꝙ̄tum ad hoc vt adminiſtrare poſſit confirmat⁹: ⁊ valeat qđ fecit nō vt ſit ꝑlatus: vt ſtatī dicā ſicut adoptionis ꝗ non valʒ tenet ꝯfirmatio ff. ď adop. l. adop. Et ſnie ꝗ nulla eſt valet confirmatio. ff. que ſen. ſine appella. reſcin. l. j. §. j. ſicut in tutoꝛibus datis ab his qui ius dandi non habēt. vt no. in ſumma. C. de confirmat. tutoꝛ. Alij dicunt ꝙ ſi electio eſt nulla de iure poſitiuo: ſed aliqua eſt de iure naturali de quibus iuribus ſtatim dicam tenet ei⁹ confirmatio. Si autem de iure naturali eſt nulla electio/eius confirmatio nō valet. Itē queri pōt de cōfirmatiōe cuius electio nō tenet an ſit ꝑlatus eccl̄ie ad quā fuit elect⁹ ⁊ ꝯfirmat⁹. ⁊ iuriſcōſultus interrogat⁹ de cōſimili ꝗſtione non rñdet: ſed dicit ꝙ ea ꝗ fecit valent vt in. l. pꝛealleg. barbarius. Nobis aūt videꝭ ꝙ ſiue electio nō teneat ſiue cōfirmatio non eſt ꝑlatus. lx. diſt. ꝑ totū. j. q. j. oꝛdiationes. dicunt tñ ꝙ ea que fecit tollerātur ꝓpter tuitionem vel rōnem ꝯfirmationis. ar. ꝭ. eo. tranſmiſſā. ⁊ no. .ꝭ. e. nihil ē. Nec obſtat ſi obijciaꝭ ſi nō eſt ꝑlat⁹ qūo agit ⁊ quō valebūt ꝗ fecit nam hoc contingit ex bono ⁊ equo propter cōmunem ignoꝛantiam/vel qꝛ poteſtatem adminiſtrationis recepit ex ꝯfirmatione. ⁊ inducūt ſimile: qꝛ ſi ſententieꝭ ſuper aliqua re ꝓ aliq̄ ꝙ ſit dñs: nō ꝓpter ħ fit ſua. vt. ff. de ꝯdi. ⁊ demō. l. iulianus. ⁊ tñ victoꝛ rē ipſam vēdicat publiciana. Nec obſtat ſibi exceptio ꝙ non ſit dñs. ff. de publi. ſunt ⁊ alie. §. ſi. ff. de iureiur. ſed ⁊ ſi. Alij dicunt ⁊ foꝛte bene ꝙ ſi electio eius fuit nulla de iure naturali. vt quia de conſenſu eoꝛum ad quos electio ſpectat aſſumptus non fuit: vtpote qꝛ fuit intruſus ꝗ licʒ cōfirmatus ſit nō eſt ꝟe ꝑlat⁹/⁊ ꝙ̄tū ad hoc vt nulla ſit confirmatio ⁊ etiā ꝙ̄tuʒ ad hoc vt nō valeant ꝗ fecit ⁊ dixit taliter cōfirmat⁹: ex quo cū ꝯſenſus eligētiū non interuenit ꝯfirmatio ⁊ etiā ſequētia fruſtranꭍ. vt i mr̄imonio dꭍ. xxvij. q. ij. ſufficiat. Si vero eius electio non fuit nulla de iure naturali: ſed fuit nulla de iure poſitiuo tm̄: vtpote qꝛ collatio vel cōis electio non interuenit. vt. ꝭ. eod. in geneſi. tunc confirmat⁹ per eū qui poteſtatem habuit confirmandi eſt ꝟe ꝑlatus [a] ⁊ ꝙ̄tum ad hoc tenet ei⁹ ꝯfirmatio vt valeant ꝙ̄tū ad hoc ꝗ dixit ⁊ fecit propꭍ virtutem confirmationis vt dixi. que virtus in intruſo tm̄ non pōt hoc operari: nec debʒ xvj. q. vij. ſi quis deinceps. Item querꭍ an pꝛelatus cuius electio nō fuit canonica cedere teneaꭍ: ⁊ niſi cedat an peccet? ⁊ vr̄ ꝙ cedere teneaꭍ. lxij. di. c. vl. vbi dꭍ ꝙ null⁹ non canonice electus oꝛdineꭍ: ⁊ ſi contra pꝛeſumptū fuit deponaꭍ oꝛdinans.

[a] Quid circa beneficia: lia dicēdum: vide gl. i ꝟbo e. hr. cn. ⁊ ibi io. and. arch. domi. pet. de anch. fran. et alios ſcribē. c. oꝛdinarij. de off. oꝛd. li. vj. io. an. in reg. j. de reg. iur. li. vj.

ꝛ ordinatus. Rñ. lȝ ex ꝑdictis poſſit rñ-
ſio colligi ꝙ canonica electio dr̄ large
ſtricte: ꝛ ſtrictiꝰ: large/ vbi oīa interueni-
unt/ ꝛ que ſunt de ſolemnitatibus que a
iure ꝑcipiūtur: ꝛ ſic loquit̄ .lxiij. diſt. c. j.
Stricte vero vbi ea que ſunt de ſolēni-
tatibꝰ omittuntur: vt quia facta eſt ali-
quo contempto: ſed alia omnia que ſunt
de ſubſtantia interuenirūt: puta ſine qui-
bus nulla eſt electio ꝛ etiam ea que ſunt
de forma. ͅ. eo. quia propter. Strictius
autem dicitur canonica que. ſ. ē ſm ius
naturale: quia nulla forma ſeruata eſt:
ſed tantum conſēſus electi ꝛ eligētium
interueniunt. Poteſt ergo dici ꝙ ſi ele-
ctio non fuit canonica ſm hanc vltimā
acceptionē: vt quia non eſt ſm ius na-
turale facta/ ꝛ prelatus ſic aſſumptus re
nunciare tenetur: quia maritus non eſt
ex quo cōis conſenſus eligentium ꝛ ele-
cti non interuenit. ͅ. de ſpō. cum locum
per hunc enim mutuum conſenſum ſpi-
rituale matrimoniū quod iter ē eccleſi-
am ꝛ prelatum initiatur. ͅ. de trāſla. quā
to. vnde ſi deeſt initium deeſt ꝛ initiatū
ſcilicet matrimonium ſpirituale. argu.
j. q. j. principatus. Sȝ nūquid hoc caſu
quādo conſenſus eligentium non inter-
uenit a pricipio ſequēs conſenſus pur-
gauit hoc vitium ita ꝙ ſic aſſumptus ce
dere non teneatur: ꝛ videtur ꝙ purget
argumen. ͅ. ꝙ met causa. perlatum. C. ꝙ
met. cauſa. l. ij. Melius videtur ꝙ ꝑ hoc
ſequēs vitium non purgatur: ꝛ ꝙ ſic aſ-
ſumptus cedere teneatur dūmodo do-
lus electi interuenit/ puta quia fuit itru-
ſus: talis enim executionem non habet.
xvj. q. viij. ſi quis. ꝛ. c. ſequē. ꝛ ideo cede
re tenetur. ͅ. de renunci. niſi cum pridē.
§. j. ꝛ ꝑterea deeſt ſolemnitas in iſtius in
greſſu que in bñficijs deſideratur. j. q. j.
ſi quis neq̄. ꝛ no. ſ̄. de reſcrip. ſuper lit-
teris. ͅ. de reſtit. ſpol. litteras. Si autē
electio non fuit canonica propter for-
mam vl̄ ſolemnitates omiſſas quas ius
poſitiuum precipit in electionibus ob-
ſeruari: fuit tamē ſm ius naturale cano
nica: tunc per talem electionem aſſum-
ptus nō tenetur dimittere bñficium ſic
acquiſitum. Sicut condemnatus iniu-
ſte ad reſtitutionem rei ſue quamuis de
iure ciuili ad reſtitutionē teneatur do-
minus tamē naturalis remanet vñ nō
peccat retinendo eandem rem/ ſiue aufe

ratur ſibi de facto ꝑ iudicē vl̄ dari pre-
cipiatur. argu. ff. ꝺ condi. inde. iul. Ius
enim poſitiuum de forma ſeruāda de ri-
gore introductum inuētum eſt propter
vitandum periculum eccleſiarum qꝺ in
currebat propter lites quas habebant:
quia certam formam in electionibus nō
habebāt que lites iam ceſſant poſtq̄ȝ ele
ctus iam conſecratus ē: ꝛ ſic ad ius na-
turale quod facile contingit. ff. ꝺ pactj.
ſi vnus. §. iterdicimus. Item dicimus
eodemmodo ꝙ renunciare non tenetur
ille qui cum eligeretur erat ſuſpēſus vl̄
excommunicatus: licȝ eius electio erat
nulla. ſ̄. de conſuet. cum dilectus. vl̄ al's
tali pctō eſſet obnoxius: propter quod
eius electio eēt caſſāda. lxvij. diſti. ſicut
. ͅ. de tēpo. ordi. q̄ſitū. propter hoc em̄ ce
dere nō tenetur niſi tēpore electiōis vl̄
ordinationis irregularitatē tacuiſſet vt
no. ͅ. de corpo. vici. c. penul. vl̄ niſi eſſet
tale peccatum qꝺ poſt pactam penitēti
am executionē officij ipediret: quia tūc
ceſſionē ſeu renunciationē dȝ offerre. ͅ.
de renun. niſi cū pridē. §. ꝑſone. nec mi-
reris ꝙ electio q̄ fuit nulla tractu tēpo-
ris conualeſcit: qꝛ nō ē nulla de iure na-
turali vt ſ̄. Item non ē hic ſolū tractus
tēporis immo ē addita cōfirmatio ꝛ cō
ſecratio ſecuta arg. in aut̄. de nuptijs. §.
qñ in ſi. C. de dona. donationē. C. ſi ma.
fac. ra. ha. l. penul. videtur tñ dñs inno.
ꝯtrium ſentire. ͅ. eo. cū dilectꝰ. vbi videt̄
dicere ꝙ non ē ꝑlatꝰ cuiꝰ electio nulla fu
it. Sȝ forte ibi ipſe intelligit nullam ex
defectu conſēſuū ſeu poteſtatis eligētiū
Itē qꝺ ibi dicit videtur poſtea corrige
re in additiōe vbi dicit ꝙ tȝ cōfirmatio
electiōis q̄ nulla ē. Itē qꝺ dicit. ͅ. de do
lo ꝛ contu. cū olim. ꝙ pōt agere de for-
ma nō ſeruata poſt conſecrationē nō ob
ſtat qꝛ licet poſſit agi: tñ pōt retinere cū
bona conſciētia ſit electus ſi poſtea pe-
nitētiam ꝛ abſolutionem obtineat ſicut
adulter pōt accuſari poſt pactam peni-
tētiam. ͅ. de tēpo. ordi. q̄ſitū. ꝛ ſicut fur
nō liberat̄ penitēs reſtituēdo rē furtiuā
ff. vi bo. rap. l. pen. Sȝ nūq̄d contra ꝑſo
nam excipiēs poſt cōfirmationē: ꝛ cū i-
q̄ſitione facta admittit̄? Rñ. ſi reſtat cō
ſecratio vl̄ ordinatio faciēda admittit̄
vt. ͅ. de accu. ſup his. ꝛ in autē. qūo opȝ
epiſcopos. §. ſi q̄s aūt. col. j. ꝛ hoc ideo
eſt quia tūc confirmatꝰ nondum plenū

tus habet ⁊ maxime admittitur hoc ca
ſu excipiẽs ſi excipiat de crimine quod
poſt pactam penitẽtiam executionẽ im
pedit: vt homicidium: ⁊ hoc propter pi-
culũ quod ẽ ſi talis conſecret̃ vl' ordine
tur ꝗ iam ordinatꝰ vl' conſecratꝰ cedere
tenet̃ .ꝭ. de renũcia. niſi .§. j. Verũtamen
ſi de crimine qđ poſt confirmationem
obijcit̃ fuit in cauſa confirmationis ob
iectũ ⁊ plenꝰ diſcuſſum vlterꝰ de ipſo
crimine excipi non poteſt. arg. .ꝭ. eo. cum
dilectꝰ. vbi de hoc no. xxx. q. ix. veniam.
ff. de popul. ac. l. iij. nam de facto eiuſdẽ
hominis ſepius ꝗri non dꝫ. ff. nau. cau.
ſta. l. licet .§. finali. In popularibus
enim actionibꝰ ⁊ accuſationibꝰ abſolu-
tio vl' ſentẽtia preiudicat omnibꝰ volẽ-
tibꝰ agere de eodẽ crimine: ⁊ hoc idẽ di
cimꝰ in inꝗſitionibꝰ ⁊ denũciationibꝰ
.ꝭ. de accu. de his. xxiij. q. iiij. ſi illic. ⁊. ff.
de ap. l. iiij. arg. contra .ꝭ. đ teſti. veniẽs.
⁊ hec ſũt vera ꝙ alijs volẽtibꝰ excipe ac
cuſare inꝗri denũciare preiudicet̃/niſi i
duobꝰ caſibꝰ/puta ſi ꝗs proſeꝗt̃ ſuam in
iuriam vl' ſuũ propriũ intereſſe ⁊ probet
ſe ignoraſſe quãdo primo agebat̃. ff. de
accu. ſi cui. ⁊ cum vult docere đ colluſio
ne prioris accuſatoris: vl' alio modo a-
gẽtis. ff. de preuari. l. iij. ff. đ iureiur. eũ
ꝗ .§. j. vñ cum huiuſmodi exceptiones ꝗ
contra confirmatũ opponũtur/ſunt ꝗ-
dam actiões arg. in aut. quo. op. epi .§.
ſi ꝗs aũt. ⁊ in aut. đ ſanct. epiſco .§. ſi ꝗs
aũt. Qđ circa hoc in accuſatione dixi-
mus in huiuſmodi exceptionibꝰ ẽ dicẽ-
dũ cũ de ſimilibꝰ idẽ iudiciũ ſit haben-
dum .ꝭ. de tranſlat. inter corporalia. pre-
dicta de exceptionibꝰ cõtra formã poſt
confirmationem cum cauſe cognitio-
ne factam admittẽdũ vl' non ad impe-
diẽdũ conſecrationẽ vl' ordinationẽ in
dubitanter ſũt ꝟa vbi contra ꝑſonam
ꝯfirmatã excipit ꝗ i cã ꝯfirmatiõis ꝓdi
cte non interuenit: ſꝫ ſi nõ iteruenit nun
ꝗd per exceptionem criminũ impediet
ordinationẽ/vl' confirmationẽ/ vl' con
ſecrationẽ: videt̃ ꝙ ſic cũ hoc habeat a
iuribꝰ ꝓdictis ſup his. ⁊ i aut. quomodo
op. epi. Item cũ ſicut in confirmatione
examinatio reꝗrit̃: ita in conſecratione
⁊ ordinatione: qꝛ nemini dꝫ cito manꝰ
imponi .ꝭ. eo. venerabilẽ: ⁊ cũ confirma-
tio/⁊ conſecratio/⁊ examinationes ea-
rũ ſeparatim fiant ꝑ proceſſũ in confir-
matione habitũ non ꝓiudicat̃ proceſſui
in conſecratione vl' ordinatione habẽ-
do: nec volẽtibꝰ procedere ſup eo. quia
de alia re agit̃: vt. ff. de excep. rei iudi. ſi
ꝗs ad exhibẽdũ. ⁊ arg. .ꝭ. de tranſla. licꝫ.
ad fi. Itẽ cum de crimine in conſecrati
one propoſito in confirmatione diſcuſ-
ſũ nõ fuerit ſup eo rei iudicate exceptio
non obſtabit. ff. de neg. geſt. ſi aũt. Alij
dicunt ⁊ forte bñ ꝙ valde durꝫ eẽt ⁊ ini-
quũ ꝙ ex quo quis in confirmatione in
terfuit ⁊ tẽpꝰ ⁊ facultatẽ habuit dicẽdi
in ꝑſonã electi ꝙ admittat̃ poſtea con-
tra eum: vt in. c. cũ in tua. ⁊ in ꝓdicta. l. ſi
cui. ibi doceat ſe ignoraſſe ⁊ ꝓcipue vt
videt̃ excipiẽs. in ꝓdicto caſu audiẽdꝰ
non eẽt ſi in cauſa confirmationis ter-
minum pemptorium habuit ad dandũ
articulos vl' ad dicẽdũ ꝗcꝗd vellet arg.
C. de inge. ma. diffamari. arg. .ꝭ. de prob.
licꝫ. Itẽ conſecratione ⁊ ordinatione ꝑ
obiectũ criminis ſublatis ſeu impedi-
tis confirmatio ſup qua iudicatũ ẽ tol-
leret̃ volẽti cõſecrationẽ ⁊ ordinationẽ
ĩpugnare obſtat rei iudi. exceptõ vt. ff. đ
excep. rei iudi. l. egi. nec aliter ad conſe-
crationẽ vl' ordinationẽ impugnandã
dꝫ ꝗs admitti niſi ius ꝑ ſentẽtiã confir-
mationis ꝗſitũ ſaluũ maneat: vt in ea. l.
egi. ⁊. arg. bonũ. ff. de ſeruit. ruſti. ꝓdi. l.
ſi mihi. qđ forte ẽ verũ: niſi iudex ex no-
ua cauſa excipiẽtẽ cõtra conſecrationẽ
vl' ordinationẽ vellet admittere .ꝭ. de of
fi. dele. inſinuãte. ff. đ iterrog. act. de eta-
te .§. ex cauſa. ſi vero poſt confirmatio-
nẽ conſecratio vl' ordinatio faciẽda nõ
reſtat vt qꝛ iam conſecratus ⁊ ordina-
tus ẽ/tũc exceptiones criminũ contra
eũ locũ non habẽt: ſꝫ ꝑ modũ accuſatio
nis denũciationis vl' inꝗſitionis tantũ
procedit̃ .ꝭ. de accu. ꝗlit̃. ⁊. c. inꝗſitionis.
ſi aũt confirmatio vl' conſecratio facta
non ẽ nec faciẽda reſtat: vt in archidia-
conatu ꝓpoſitura ⁊ alio bñficio collato
alicui de quo ẽ ſibi prouiſũ/vel cuiꝰ con
confirmationẽ hꝫ: tũc ſi confirmatio vl'
prouiſio ſeu collatio cũ cauſe cognitio-
ne facta ẽ non admittũt̃ exceptiões cõ-
tra ꝑſonam ſicut nec contra formam vt
no. ſ. eo. c. in pri. immo multominꝰ con-
tra ꝑſonam cũ ſint magis odioſe: ſi ꝟo
cõfirmatio ſiue ꝓuiſio ſine cauſe cogni
tione fctã ẽ diſtigue: aut agit̃ de bñficio
i iudicio poſſeſſorio puta de reſtitutiõe

ipſiꝰ faciẽda:⁊ tũc propt crimẽ obiectũ
in pſonã nõ impedit̃ reſtitutio: vt.ſ.de
reſti.ſpo.iter.⁊.ſ.d cã poſſeſ.⁊ ppꝛie.cũ
ſup.C.de dona.iter vi.⁊ vxo. ſi maritꝰ.
aut agit̃ de bñficio iudicio petitorio :⁊
tũc aut agẽs nõ pponit̃ de obiecto crie
publice diffamatꝰ:⁊ tñ obiectꝰ cris exe-
cutionẽ collationis ſeu puiſiõis nõ ipe
dit.ſ.de appel.ↄſtitutꝰ:⁊ .ſ.de accu.acce
dẽs.aut d obiecto crimie pponit̃ publi-
ce diffamatus.⁊ tunc diſtigue:aut agẽs
petit bñficiũ i cuiꝰ poſſeſſione iam fuit ⁊
tũc ſiue proponat̃ de obiecto crimie pu
blice diffamatꝰ ſiue nõ/collationis effe-
ctus p obiectũ cris minime impedit̃ vt
i iuribꝰ p̄all.cũ ſup.ſi maritꝰ. nec obſtat
decre.accedẽs. q̃ executionẽ collatiõis
ppt obiectũ criminis de quo q̃s dr̃ pu-
blice diffamatꝰ impedire videt̃: q̃ loq̃-
tur cũ q̃s petit bñficiũ cuiꝰ poſſeſſionẽ
nunq̃ e adeptus qui non dȝ habere tñ
fauorem ſicut ille q̃ poſſeſſionẽ iã habu-
it q̃ p ſupioris patiẽtiam ⁊ conſẽſum ap
probatus fuit vñ nõ dȝ vlteriꝰ reprobe-
ri.xxxij.q.v.horrẽdus ⁊.ſ. de his q̃ fi.a
maio.ptc.c.ex ore. ⁊ eſt verum q̄ iſtiꝰ qui
iam poſſeſſionem habuit nõ ĩpedit̃ intẽ-
tio:niſi opponat̃ ſibi crimẽ vl' exceptio
que ipſo facto priuationem inducit:ver
bi grã q̄ ſit hereticus vel ſni aliter depo
ſitꝰ vl' de crimie condemnatꝰ: nã tũc ex
ceptio hmõi ẽ admittẽda.ar.viij. diſt.q̃
iure.xxiij.q.vi.c.j.⁊.ij.ſ.de reſti.ſpol. ac
cepta. Alia vero crimina:puta periuriũ
adulterium/⁊ homicidium nõ inducũt
priuationem bñficij ipſo iure : ⁊ idco p
obiectum eorum agẽtis intẽtio non im
peditur in caſu pmiſſo: vñ excipiens ad
ea pbanda non debet admitti C.de pro
ba.ad probationem. Sed quid ſi excipi
atur contra agẽtem q̄ ↄxit mrimoniũ?
Rñ.cũ p hoc bñficio renũciare videt̃.ſ.
de cle.cõiug.c.j.⁊ ij.⁊.c.cũ decorem. vi-
det̃ q̄ hec exceptio admitti dȝ: vt.i.c.ac
cepta. Alij ↄ. aut ergo agit̃ de bñficio
cuiꝰ poſſeſ.agens nõdũ eſt adeptꝰ ⁊ tũc
ſi agẽs de obiecto crimie nõ pponit̃ pu
blice diffamatꝰ nõ ipedit̃ puiſionis ſeu
collatiõis effectꝰ vt i pdictis iuribꝰ cõſti
tutꝰ. accedẽs.⁊ eſt rõ q̃ cũ ↄſecratio vl'
ordinatio faciẽda nõ reſtat iſte plenum
ius hȝ:ita q̄ de his q̃ ↄſiſtunt in iure ni-
hil ſibi deeſt:ſȝ ſola poſſeſſio deeſt ei:ſed
ad tollendum plenum ius queſitum ex-
ceptio ſola nõ ſufficit cum neceſſaria ſit
adhuc accuſatio vl' denũciatio. Nã ne-
mo ſine accuſatore ab honore cadit. ff.
d mũc.⁊ ho.l.reſcripto.§.ſi q̃s accuſato
rem.ſ.de ordi.cogni.cum dilectꝰ. Si au
tem p collationẽ aut ↄfirmationem q̃s
plenũ ius nõ haberet:ſȝ tñ eẽt electꝰ vl'
peteret ſe recipi p lr̃as apoſtolicas tunc
bñ admittũt̃ exceptiões criminũ ↄ eũ.ſ.
eo.p inq̃ſitionem.ſcriptũ.⁊. c. ſtatuimꝰ.
Si v̄o agens proponit̃ de obiecto crie
publice diffamatꝰ/tũc aut excipiens ha
buit añ confirmationem vel puiſionem
ſeu collationẽ facultatẽ excipiendi/aut
nõ. Pꝛio caſu qñ excipiens facultatem
excipiendi añ collationem vel prouiſio
nem habuit: vt eo ſciente executor vel p
uiſor denũciauit añq̃ puideret ſe velle
tali puidere:tũc p obiectũ cris nõ ipe-
dit̃ collatiõis/ↄfirmatiõis/ſeu puiſiõis
effectꝰ:etiã ſi crimen obijciẽs accuſare
vel denũciare vellet: vt i p̄all.l. de accu.
⁊.c.cũ i tua. Sȝ effectu cõfirmatiõis/ p
uiſionis/ſeu collationis hito audit̃ cri
men obijciens i modũ exceptiõis/accu
ſationis/vel denũciatiõis.ſ.de app. cõ-
ſtitutꝰ. Si autem nõ habuit facultatem
excipiendi vt q̃ ignorauit cõfirmatio-
nẽ ⁊ collationem ſeu puiſionẽ vl' al's fu-
it legitie ipeditꝰ tũc ppt publicã infami
am admittet̃ excipiens/⁊ impedit̃ pui
ſiõis effectꝰ: vt.i.accedens: nec mirũ ſi p
pter infamiã executio vel effectꝰ puiſio
nis ipedit̃: nã q̃ poſſeſſionẽ iã obtinet ſu
ſpẽdit̃ ppt ifamiã.ij.q.v.pbr̃. Alij dicũt
⁊ forte bñ q̄ in hoc caſu qñ facultatẽ ex-
cipiendi nõ habuit: nõ audit̃ crimen in
modũ exceptiõis pponens:ſȝ in modũ
accuſatiõis vel denũciatiõis tñ vt i.c.
ↄſtitutꝰ.i fine.⁊ in pdi.l.ff.de accu.ſi de-
curio. Sȝ tũc ſi eſt de crie publice diffa-
matꝰ[a] ille cui fctã eſt collatio ipedit̃ col
lationis effectꝰ donec purget̃ vt in.d.c.
pbr̃.⁊.ſ.de pur. cano.int ſollicitudinẽ:⁊
ſic loq̃tur decre. accedẽs:ſi bñ iſpiciat̃:
verũtñ qd̃ priꝰ dixi fuatur: q̃ ex quo ex
cipiens dicit eũ cui fctã eſt collatio vel
puiſio de crie diffamatũ ⁊ excipiens fa
cultatem añ collationem vel puiſionem
nõ habuit bñ admittit̃ ad pbãdum ifa-
miã cris ⁊ ipm crimen:⁊ ſic itelligit̃ de-
cre.accedens a ↄtrio ſenſu/ ibi niſi pfatꝰ
o.⁊c. In hoc tñ iudex ſit cautꝰ i quo vi-
di plures errare q̄ pbationes infamie.

[a] Panor. h̄ per multa iura iſtam opinionem quã multi ſequuti ſunt reprobat per multa iura que p eum videas.

⁊ ipſius cris nō ſimľ admittat:ſʒ īfamie
prius de qua poſtq̄ ſibi conſtiterit per
rei euidentiam vel p̄ teſtes vel confeſſio
nem vel p̄ ſententiam tunc excipiens ſu
per probatione criminis poteſt admitti
q̄ ſi noluerit aut nequierit probare tunc
indicetur purgatio: vt in. c.accedens.
Si vero ipſum probauerit: tunc ille cui
facta eſt collatio ſeu prouiſio amouebi-
tur vel ei ſilentium imponetur iuxta for
mam libelli qui datus eſt ꝯtra eum: vel
quem ipſe dedit.ꝭ.de ſymo.lʒ.⁊ bñ dixi
q̄ ꝓbationes īfamie ⁊ cris ſimul admit
ti nō debent:qꝛ ſepe excipiens cōfinge-
ret infamiam ⁊ admitteretꝰ ſine accuſa-
tore ⁊ denunciatore ad probādum cri-
men de quo q̄s nō eſt diffamatus qđ eē
nō dʒ vt in.d.c.accedēs.⁊ ꝑdic.l.ſi decu
rio. Sʒ pone q̄ ille q̄ ab obiectu cris re-
pellitur ꝑpter quod prius copiā excipi
endi habuit ⁊ nō excepit/ vľ qꝛ de publi
ca infamia nihil ꝑponit ꝯ prouiſionem
appellauit: nunq̄d tunc admittetur ad
crimen ꝓbādum ⁊ impedietur collatio
nis effectus? Rñ. vt no.ꝭ.eo.ſtatuimus.
Item pone q̄ datꝰ eſt terminꝰ ꝑempto-
riꝰ ptibꝰ ad dādū oēs articulos: vel ad
ꝓbādū q̄cq̄d ptes vellent ꝑponere (ſi-
cut moris ⁊ iuris eſt).ꝭ.de i integ.reſt.corā.
⁊.ꝭ.de ꝓba.lʒ.⁊.C.de inge.ma. diffama-
ri.C.q̄ accu.nō poſſ.li ea.poſt hoc ps ex
cipit de crimine/ad quod ꝓbādum alˀs
admitteretꝰ:niſi terminꝰ ſibi obſtaret: ſʒ
vt ſibi nō obſtet ꝑponit hoc ad eiꝰ noti
ciā ꝑueniſſe de nouo quod ſe offert ꝑatū
iurare: q̄ro vtrū debeat admitti? vr̄ q̄
ſic.ꝭ.de excep.paſtoralis.ff.de noui ope.
nūcia.de pupillo.§.q̄ opus.⁊.ꝭ. de teſti-
bus ꝓhitiū. Rñ.nō dʒ admitti vt in iuri
bus allegatis:⁊ ſic obtinuit i cā ſiluans
teñ.⁊ eſt rō qꝛ ſp ptibus ꝓñtibꝰ aſſigna-
ta eſt q̄dā interlocutoria:vt. ff. de arbit.
qualē in ſi.vñ cum p cā ptibus ius que-
ratur nō dʒ niſi cū cāe cognitiōe q̄ſi per
quādā reſti.reuocari:vt in.d.c.corā. Sʒ
ad cria ꝑponēda reſtitutio denegaꝰ:vt
.ꝭ.dicā:nec ſubeſt cā rōnabilis reuocati
onis hmōi:imo ſubeſt cā q̄re nō reuoce
tur ne via criminibꝰ aperiatur:vt.ff. de
accu.ſi cui.in prici. Item cum curia ter
minū ꝑemptoriū vt cēt litiū finis adin-
uenerit:vt etiam voluūt iura ꝑdi. ſi poſt
ꝑemptoriū q̄s admitteretꝰ ad dādos no
uos articulos maxime crioſos: vix aut

nunq̄ aliq̄ cā finem haberet ⁊ malicijs
⁊ periurijs daretꝰ materia que foret po-
tius ſubtrahēda.ꝭ.de cohabi.cle. ⁊ mu.
clericos. Itē cū (vt ſupra dixi) nō admit
titur excipiens ſuper crimine niſi ſuper
quo contra aduerſarium publica labo-
rat infamia dicendo q̄ de nouo ad eum
peruenit oſtendit de hoc non eſſe publi
cam infamiam/ ⁊ ſic tāq̄ ſibi contrariꝰ
debet repelli.ꝭ.de appel. ſolicitudinem.
nec obſt.l.de pupillo.nec decretalis pre
ſens / qꝛ ibi nō fuit terminus perempto
rius aſſignatus partibus per iudicem.
Itē decre.paſtoralis.nō obſtat qꝛ non
de termino perēptorio ⁊ de exceptioni
bꝰ perēptorijs loquitur: ⁊ cū ſit ꝯ ratio
nem iuris introducta vt quis poſt per-
emptoriū admittaꝰ ⁊ q̄ iuramēto vniꝰ
in cā ſua ſtetur/ cū decretalis ipſa de di
latorijs ⁊ de termino peremptorio tātū
loquatur: ad cōſequētiā vt pote ad per
emptorias ⁊ ad terminū perēptorium
trahi non dʒ: vt.ff.de le.q̄ nō. ꝯtrū fctm
fuit i.c.ſuper electiōe. vbi poſt perēpto
rium admiſſa fuit exceptio criminalis
ne per ſurreptionē criminoſum i ꝑlatū
admittāt. Itē qđ dixi de exceptione fa
moſa poſt peremptoriū nō admittēda
idē dico de alijs ꝑpter ratiōes ꝑdi. di-
co tñ in nō famoſis q̄ excipiēs poſſit p
aliquas veriſimiles rōnes iudicē infor
mare que de nouo perueniſſit ad eum
⁊ bene dʒ ad ꝓbandū eas poſt perēpto
rium admitti ar.ff.de accu.ſi cui.§.idē.
ff.de minori.nō oēs.§.barbarius.ff. de
interr.acti.de etate.§.ex cā.exceptiōes
non famoſe non ſic de facili admittunꝰ
cum ſint odioſe ⁊ odia reſtringūtur.ff.
de liber.⁊ poſthu.quidam. Sed pone q̄
eccleſia que de beneficio litigat iure cō
muni per peremptorium eſt excluſa nū
quid debet reſtitui ad crimina propo-
nenda ⁊ probanda? videtur q̄ ſic. vt in
c.coram. intereſt enim eccleſie non ha-
bere ſocium criminoſum vñ ſi mīor dā
noſam ſocietatem coierit reſtituiꝰ.ff.de
mino.in cāe.§.j.ergo ⁊ ecclˀia q̄ fungiꝰ
iure minoris que ſilˀr dʒ reſtitui vt non
habeat ſocium criminoſum.ꝭ.de reſt. in
integr.c.j.⁊.c.auditis. Itē ⁊ abſenti cā
reipublice ſubueniꝰ vt accuſare poſſit ſi
per lapſum tp̄is ab accuſatione fuit ex-
cluſus: vt.ff.ex quibꝰ cau. maiores.l. ſi
qua militi. Rñ. q̄ non reſtituitur ecclˀia

necꝫ mioꝛ ad cria etiã ꝑ modũ excepti
onis proponẽda ⁊ ſic obtinuit: nã vt di
cit lex. ff. de mino. in executiõibus pena
rum reſtitutionis auxiliũ paratũ nõ eſt·
eſſet ei magne pene executio ꝯ eũ qui ꝓ
pter crimẽ etiã i modũ exceptiõis ꝓba
tũ a beneficio repelleret᷑ efficeretur iſa
mis ſaltẽ infamia facti ⁊ ieligibilis. C.
de digni. l. ij. l. l. xij. ⁊ .ſ. e. ſup eo. Nec ob.
decre. coram. qꝛ ibi reſtituitur ad priui-
legia exhibenda nõ ad cria proponẽda
qꝛ non proponendo ea nihil de ſuo ami
ſit/nec aliquid ſi ea propoſuiſſet fuiſſet
lucrata. In quibus tñ caſib⁹ reſtitutio
datur minori habet᷑. ff. de mino. non om
nia: ⁊ etiã maiori. ff. ex qb. cau. ma. l. ⁊ ſi
ne. ⁊ l. fi. Et propter hoc non apparet ꝙ
non obſtet ṗdic. lex in cauſe: qꝛ recipiẽ-
do in ſociũ iſtũ beneficiandũ nichil icõ
modi pecuniarii ſentit. de q̄ intereſſe iu-
ra curauerũt nõ aũt de publico intereẽ
de quo dicimus ꝙ reipublice intereſt ne
crimina remaneant ipunita vt apparet
in predi. l. auxiliũ. ⁊ l. non oĩa. Itẽ non
ob. l. ſi q̄ qꝛ ibi non dicitur ꝙ abſens cã
reipublice reſtituatur imo ipſo iure tp̄s
ad accuſandũ cum ſit vtile ſibi non cur
rit. ff. de adulte. ſi maritus. in ṗn. Itẽ cũ
dixerim ſuperius ꝙ obiectu cris proui
ſionis executio niſi in certis caſib⁹ non
differatur verũ eſt vbi confirmat᷑⁹ vel is
cui collatio vel ꝓuiſio fctã ẽ tm̃ petit bñ
ficium tanq̄ collatum ſeu collatiõis vl̕
ꝓuiſionis executionem ſeu in poſſeſſio
nem collati ſibi beneficij ſe induci q̄ pe-
titiones fere in idẽ recidunt de quibus
no. .ſ. de reſcript. capl̕m. §. itẽ quero de
illis. ⁊ §. ſi autem capl̕m. Sed quid ſi
petatur ꝓuiſionis ſeu collationis cõfir
matio ſeu bñficium de quo agitur decla
rari ad agẽtem ſpectare? Rñdeo: vide
tur ꝙ tunc ſit mos gerend⁹ aduerſario
vt ꝓponat ⁊ ꝓbet contra eũ cria ⁊ defe
ctus / ⁊ oĩa per q̄ ꝓuiſio ſeu collatio debꝫ
caſſari. ff. de ꝓb. circa. ⁊ no. .ſ. de reſcṗ.
mandatum. Alij dicunt ⁊ forte bñ ꝙ ſi-
ue petatur ꝓuiſionis ſeu collatiõis exe
cutio ſeu i poſſeſſio. inductio vl̕ ꝯfirma-
tio aut declaratio non refert q̄ ad exce-
ptiones ꝯ petitiões ipſas admittendas
vel nõ / lꝫ ſint vba diuerſa qꝛ ꝑ nullã ṗd.
petitionum agit᷑ vt ius ꝯſtituat᷑ in re ſꝫ
ius ꝑ ꝓuiſionẽ ſeu collationẽ cõſtitutũ
declaret᷑ vel executioni demandet᷑ aut
cõfirmet᷑ non ꝯfirmationẽ q̄ ius i re tri
buat ſed declaret nam ꝑ collationẽ ſeu
prouiſionẽ agens plenũ ius hꝫ ſicut ille
qui ſeparatim elect⁹ ⁊ ꝯfirmatus eſt: vñ
cũ ſit eadem rõ inter eos dꝫ eſſe ⁊ idem
ius quo ad exceptões ṗd. ff. ad. l. aquil.
illud. ſi eni peteret᷑ ꝯfirmatio ꝑ quã ius
cõſtituitur vt cũ petit᷑ electio ꝯfirmari
per quã ius adminiſtratiõis ⁊ ꝓlatiõis
tribuitur vt no. .ſ. eo. trãſmiſſã. ⁊ c. q̄lr.
tunc oẽs exceptiones ⁊ defenſiões per
q̄s infirmaretur debẽt admitti ⁊ ſic lo-
quit᷑. l. circa. ⁊ tres alie. ll. hic alleg. Itẽ
pone ꝙ tu cui facta eſt ꝓuiſio ſeu colla-
tio nõ agis ſed aduerſari⁹ puta eccl̕ia i
qua tibi fuit prouiſum vel ille cui idem
bñficium eſt collatũ petit rõne criminũ
collationẽ tuam caſſari vel caſſã ⁊ irritã
nunciari nũquid dꝫ admitti? Rñd. aut
fuit appellatum ꝯ prouiſionem tuã aut
non / ſi appellatũ nõ fuit non dꝫ admitti
ex q̄ plenum ius habes niſi ꝑ iuris tra-
mites hoc eſt per accuſationẽ vel denũ
ciationẽ vel inquiſitionem vt in ṗalle-
iuribus reſcripto ⁊ c. q̄lr. ⁊ inq̄ſitionis.
Sꝫ hic ꝑ nullum ṗdi modoꝝ agit᷑ quia
nõ occurrunt ea q̄ in ṗd. modis req̄run
tur de qbus no. i ṗd. c. qualr̕. Item per
modũ exceptiõis hic non agit᷑ cum hic
actio nõ ſit nõ hꝫ locũ exceptio q̄ actio-
ni opponitur vt. ff. de excep. l. ij. Si aũt
propter ꝓuiſionẽ ſeu collationẽ tuã ap-
pellatũ fuit tũc admitteret᷑ ꝯ te ṗdi. peti
tio ſuper his tñ dumtaxat criminib⁹ ex
quib⁹ extitit appellatum vt. .ſ. de appel.
conſtitutus. ⁊ no. plenius in. c. ſtatutm⁹
§. ſed nunquid appellans ⁊c̃. ex quo ple
num ius habes: ideo ſupra dixi quia ſi
plenum ius non haberes vt qꝛ eſſes ele
ctus / nec tua electio ꝯfirmata eſt / nec ꝓ
uiſio / nec collatio tibi facta fuiſſet. tunc
preter appellationẽ ⁊ preter modos ṗ-
dictos poſſet ꝯ te ad caſſationẽ electio
nis ratione cris excipi vel agi. vt not. .ſ.
eo. dudum. Item q̄ro de alijs exceptio
nibus q̄ lr̄as afficiunt puta bñficioꝝ
pluralitas vel alia ſubſcriptio an impe
diant prouiſiõis effectum? Rñ ſic. .ſ. de
ele. non reſi. conquerẽte. .ſ. de ṗbẽd. dile-
cto. ⁊ eſt ratio i iſtis: qꝛ qui auctoritate
lr̄arum pape ſibi aſſerit bñficium ẽe col
latum titulum habet ex reſcripto: vñ ſi
reſcriptum fuit vitioſum ex eo tanq̄
ex titulo vitioſo cum effectu non aget

.ꝭ. de conceſ. preben. cōſtitut⁹. ꝭ. de decl.
ex multiplici. ff. ꝑ empt. l. ij. §. q̄ pupil
lo. ⁊ no. ſ. de reſcrip. ſup lr̄is. in vltima
colūna. Obiectus vero criminū vel de
fectus alius nō afficit litterā ſed pſonā
vnde nō impedit collatiōis effectū niſi
de obiectis ſit publice infamatus illi ꝫ
quē obijciunt crimina vt. ſ. dixi. Item
in ſūma nota hic q̄ ſi iudex vehemēter
de malicia ꝫ excipiētē pſumat q̄ ex ꝑ
babilib⁹ cauſis ſeu ex veriſilib⁹ cōiectu
ris exceptiones veras eē nō credit: ali
quando pōt ⁊ debet facere vt excipiēs
ſe obliget ad certā penā ſoluendā adſ
uerſario ſi deficiat in probando. al's
eius exceptiones nō admittet vt. ꝭ. co.
cū dilectus. ꝭ. de reſti. ſpo. lr̄as. ꝭ. de ac
cu. ſup his. Aliqñ tamen tam violente
poſſunt eſſe preſumptiones cōtra exce
ptiones q̄ eis repulſis ꝓuiſionem ſeu
collationē executioni mandabit. C. de
fal. l. ij. ꝭ. de reſti i inte. ſuſcitata. ꝭ. de cō
ceſ. preben. poſt electionem. vbi iuxta
ſanū intellectū illius decretalis renū
ciatiōis exceptio q̄ al's erat legitima
propter pſumptiōes malicioſas fuit re
pulſa. Et hec repulſio pcipue locū hꝫ
contra exceptiones criminū vel defe
ctus: q̄ cum ſint odioſe magis in eis dꝫ
probatio reſtrigi. ff. de libe. ⁊ poſthu. q̄
dam. ¶ Nominate.] de nominatione
no. ſ. ti. proxi. c. bone me. mag. circa pn
cipiū. ¶ In cathedrali ecleſia] In q̄
loco dꝫ electio celebrari no. ſ. eo. bone
me. mag. circa prin. ¶ Principi] Que
ro vtꝝ poſſit h̄ ꝯſuetudie vel priuilegio
introduci q̄ ante electionē pncipis re
quirat aſſenſus? Rñ. poteſt et dꝫ mors
regi denūciari ⁊ ei⁹ ꝯſenſus reqri / ſi de
conſuetudine vel ꝓuilegio hoc rex ha
bet: vt rex legionen. caſtelle et ſcocie
et de hac cōſuetudine tāgit in canone
lxiij. diſt. cū longe. ſic de conſuetudine
ſeruatur in eccleſia Rauēnata que nō
eligit niſi prius papa requiſito: ⁊ ſi fiat
electio cōtra cōſuetudinē vel ꝓuilegiū
caſſabit. lxiij. diſt. perlectis. xviij. q. ij.
abbatē. non tamē pōt de conſuetudine
introduci q̄ conſenſus principis req
ratur ante electionē de certa pſona. ſ.
eo. cū terra Sed nūquid rex vel comes
vel archiepſ qui habēt cōſuetudinē ſi
bi vēdicat vt ante electionem aſſenſus
eius requiratur nūquid extra locū ſue
iuriſdictiōis dꝫ requiri / puta rex extra
ſuū regnuꝫ: comes extra ſuum coitatū
archiepſ extra ꝓuinciā ſuā? Rñ. Suf
ficit vicariū talis pſone reqri ⁊ ſic ob
tinuit in cauſa cāruarien. archiepi. ⁊ ca
nonicorꝫ roffen. ar. ad hoc. ꝭ. de inſti.
ex frequentibus Sed nunqd pōt intro
duci ex conſuetudine vt laici habeant
vocē i electiōe eccleſie collegiate? Rñ.
non vt. ꝭ. eo. maſſana. nam hoc ius i ec
cleſia collegiata nō cadit in laicū. ꝭ. eo
ſacroſctā. Cū ꝑ conſenſum eligentium
⁊ electi ſpūale vinculum inter electum
⁊ eligentes cōtrahatur. ſ. eo. cum inter
cano. laici ad hoc non ſunt habiles: ſed
preſentare ad aliquā eccleſiam non eſt
ius ſpūaliter ſed annexum ſpūali. ꝭ. de
iudi. q̄to. nec ꝑ pſentatione contrahit
aliquod ſpūale vinculū inter pñtātem
⁊ pñtatum ⁊ eccleſiā. ⁊ iō ius preſentan
di cadit in laicū. Sꝫ cōtra predicta eſt
lxiij. diſt. adrianus ⁊ c. ſeq. vbi a ſūmis
pontificibus conceſſum ꝓbatur impa
toribus ius eligendi? Rñ. q̄ illud facie
bant vice pape ⁊ nō ſua. Vel dic q̄ ꝑ eo
rum electionem nō contrahebat aliqd
vinculū inter eccleſiā et electum / ſed ꝑ
cōſecrationē tm̄ que ꝑ eccl'aſticas pſo
nas fiebat. Vel dic q̄ hoc fecerūt ap'li
ex plenitudie ptātis ſicut decimas ali
quib⁹ regibus conceſſerūt q̄ alius cō
cedere non poſſet Itē cōtra. ꝭ. de iure
patro. nobiſ. ibi de ſua iuriſdictōe. Rñ.
hec corrigit illā. Vel ſm vincētium ex
pone qd ibi dr̄ de iuriſdictione ſcꝫ in
dulta per priuilegium papale ex pleni
tudine ptātis. lxiij. diſ. i ſinodo. Sꝫ nū
quid illi qui ab imperatorib⁹ dignita
tes vel alia eccleſiaſtica beneficia obti
nebant: vel qui a Regibus hodie obti
nēt / puta a rege francie q̄ hoc habꝫ de
cōſuetudine[a] recipiebant: vel hodie re
cipiunt aliquod ſpirituale ius ꝑ inue
ſtituras ſeu collationes regum puta q̄
poſſint conferre eccleſias vel preben
das / vel clericos ordinare ⁊ huiuſmōi
Rñ. non: ſed recipiebāt ptātem a regi
bus inſtituti ⁊ hodie recipiunt a confir
matore ⁊ conſecratore vel alio eccl'ia
ſtico miniſtro non a regibus i quos po
teſtas hec dandi non cadit. Per inue
ſtituram autē laicorum poteſt inueſtit⁹
ab eis vaſſalagia recipere. ¶ Pericu
lo.] Nunqd ergo ſi abſentes nō poſſūt

[a] Et valet ta lis cōſuetudo io. de ana. frā ciſc. de aret. fe li. c. ſup his. ꝭ. de accuſa. vbi dicit innoc. q̄ ſi puncepo ꝑ bet electū ſibi ſuſpectū ita q̄ forte timet q̄ talis pan dat ſecreta re gni ex illa ſu ſpitiōe dꝫ ele ctio retractari ⁊ ipm ꝯmu niter ſequūt doc. ⁊ hoc iure vult vti rex Frācie i eẜa tibus limitro phis his di ctis adde no. in. c. cū terra. ſ. ⁊ hic ꝑ doc. ⁊ c. nobis. de iur. patr. ꝭ. e.

citari vel venire ſine periculo poſſunt ꝑ ſentes ſine ipſis ꝓcedere? R̄n̄. poſſunt et tamē vbi ſine periculo nō poſſunt ve nire citandi ſunt [a] al's videntur contē ni: qꝛ poſſunt procuratorē cōſtituere. ī. co. quia ꝓpter. Quid aūt iuris ſit quā do abſentes nolunt aut non poſſunt ad preſentes venire vl' p̄ñtes ad abſentes not. ſ̄. co. bone memo. ¶ Conſtiterit.] Quero cui ꝓbatio de citatiōe incūbat dic vt not. ſ̄. co. bone memo. ¶ Contē ptus.] Nunqd alius ꝙ̄ contempt⁹ po teſt electionem impugnare ratione cō temptus? R̄n̄. non: cū alterius nō inter ſit: ⁊ ſic ſeruamus. ar. ī. de accu. c. iiij. qd̄ eſt verum rōne cōtemptus/ alius tn̄ ꝙ̄ contempt⁹ bene poteſt dicere talis fuit contempt⁹. vn̄ vox eius debꝫ in caplo computari: ſed ea computata elect⁹ nō habet maiorem partem vt ī. co. in gene ſi. et ibi notant. Item quid ſi cōtempti mortui ſunt: ⁊ alij loco illorum ſubſtitu ti: nunquid ſucceſſores poſſunt contem ptum proſequi? R̄n̄. ſi ſunt tales ſucceſ ſores qui ſuccedant in onere ⁊ honore vt ſunt abbates ⁊ prepoſiti poſſunt pro ſequi ſuorum predeceſſorum cōtemptū quia tunc potius dicitur cōtempni di gnitas ꝙ̄ perſona. ī. de offi. ord. paſto ralis. Secus aūt in canonicis [b] qui nō dicunt ſuccedere i honore ⁊ onere: ſed caplm eis ſuccedit. ar. ī. de teſta. relatū. Item quid ſi lite pendēte ꝯtempt⁹ mo ritur? R̄n̄. perit accuſatio. vt. ff. ſi reus vel accu. mor. l. ſi. Itē queritur ſi publica to ſcrutinio ꝯtēpt⁹ veniat ⁊ petat ſcru tiniū de nouo fieri nunqd audiēd⁹ eſt? R̄n̄. ſic/ cū notoriū iure ſit/ ꝓceſſū ma le habitū. ſ̄. co. cū terra. Si autē ali⁹ ꝙ̄ contēpt⁹ hoc peteret nō deberet audi ri. ¶ Principaliter.] Quero vtrū [c] ce lebrātes ꝯficiāt corp⁹ xp̄i? R̄n̄. ꝯficiūt etiā ſi ꝑncipaliter celebrās ꝟba ad cō ficiēdū apta nō dixerit cū ibi ſit ꝑſona ad ꝯficiendū apta. ſ. ſacerdos ſm̄ cla ues eccl'ie ordinat⁹. ſ̄ de fide catho. fir miter. §. vna. ⁊ ſit ibi panis ⁊ vinū ⁊ ver ba cū intētiōe ꝓlata. Alij dicūt (qd̄ nō placet) q cū celebrātes interſunt ad ſo lemnitatem tm̄. Compoſt.

[a] Niſi eſſent icapaces iuris eligendi dñs: cus. c. ſi qũs iu ſto. ī. de elec. lib. vj.

[b] Idē vide ꝑ panos. c. nouū genus. ī. de deci. c. ex litteris. ī. de ꝓb. ⁊ ſel. bal. c. dudum. ij. ī. e. deniu. c. ſi duo. l p̄nc. de ꝓcura. li. vj. per. de anch. in reg. priui legiū. de reg. iur. li. vj.

[c] Hanc qōnē hic agitāt doc ſcribē. de ꝯſecratiōe eīt epoꝝ hēa. c. ſi archiepo. ⁊ c. nec epi. ī. de tēp. ord. ⁊ ibi io. an. antho. de bu. ⁊ card. ⁊ p inno. c. j. de ꝯſecra. per diſcurſū. diſt. lxiij. lxv. et lxvj. ⁊ ibi arch. ⁊ car. alex.

A

Uditis. ¶ Appellās] Quero quis poſſit proſeq̄ [d] appellationē ne decan⁹ ꝓcedat ad electio nē ſine cōſenſu maioris ꝑtis capl'i/ ⁊ di cunt qdā q tm̄ appellās qꝛ ſua intereſt ſuā appellationē ꝓſequi. ſ̄. co. cū inter R̄n̄. Alij dicunt q nō appellās: ſed tm̄ cp̄m pōt cām ꝓſeq̄ vel elect⁹: qꝛ eligēs eligēdo functus eſt officio ſuo: nec ſua ꝑncipaliter intereſt: nec hꝫ vlterius qd faciat. ar. ī. de officio dele. in lr̄is. Nec mireris ſi ali⁹ appellat ⁊ ali⁹ ꝓſequatur appellationē/ cū eīn eccl'ie ꝑncipaliter interſit ꝓſequi appellationē quam iſte nomie eccl'ie videt emittere ⁊ nō ſuo/ ſi cut quilibꝫ ꝓcurator emitteret eccl'ia ſolum eā exercere pōt. ſ. cp̄m vel maior pars. ar. C. de appel. ſi actor. tamē vt cp̄m poſſit noie eccl'ie exercere neceſſe eſt vt hēat eam ratā ī. decē dies a die q̄ fuit appellatū ꝯputandos. ar. ff. rem ra tam hrē l. penul. Item q i appellatiōe predicta dico idē eſt ſi qs appellet ne fi at electio: niſi canonica. ſ̄. co. cū nobis Secus aūt dicendū eſt vbi eligēs pro iure ſuo appellauit. puta ne procedatur eo excluſo: qꝛ tūc ipſe tm̄ pōt eam ꝓſeq̄ ⁊ ei renūciare. ar. ſ̄. c. ꝓxi. ī. de appel. co ſtitutus. th̄ in hmōi appellationib⁹ par ua vis eſt. nā ſine appellatione pōt cp̄m ⁊ quilibꝫ cui⁹ intereſt ꝯ electionē age re ⁊ excipe. vt not. ī. de accu. ſuper his. In hoc tn̄ valere pōt appellatio: qꝛ re uocat negociū ad ſuperiorē [e] vt not. ſ̄. co. conſiderauim⁹. ¶ Duximus irritā dum.] Quero de electione ꝑma. ſcꝫ. R. archidiaconi a decano ⁊ ſuis fctā ⁊ de electione ſcd̄a. ſ. R. ſubdiaconi a canto re ⁊ ſuis facta q̄re fuerūt caſſate. Itē q̄ ro de electione ſeu noiatione. S. archi chid. a cantore ꝑmo facta ⁊ ſuis q̄re pa pa eā nō cōfirmat vel caſſat? Et dicūt quidam q electio. R. archid. a decano ⁊ ſuis facta. ideo fuit caſſata: immo nul la: quia cōtra legitimam appellationē celebrata qd̄ nō eſt verū: quia appella tio precedēs licꝫ legitima nō facit ele ctionem ſequētem nullam. vt not. ſ̄. co. cōſiderauimus. dic ergo q electio. R. archid. fuit nulla qm̄ a minore parte ca pituli facta. vt ī. co. quia. nec cōſenſus poſtea habiti poterunt eam facere con ualeſcere. vt hic. ⁊ ī. co. eccl'ia veſtra. Electio vero. R. ſubdia. a cantore ⁊ ſu is facta fuit caſſata: quia facta fuit de cano ⁊ ſuis nō vocatis qui nōdum erāt priuati: ſed priuādi/ licꝫ eorum electio

[d] Dēs quorū intereſt poſſūt talem appellationem proſequi. c. ſi. ī. de elec. lib. vj. ⁊ ſcrib. ibi.

[e] De his appellationib⁹ ⁊ que ſolemnitas circa eas ſit obſeruanda: vide. c. vt circa. de elec. li. vj. ibi arch. io. an. domi. ⁊ alios ⁊ cle. cauſam. ⁊ cle. conſtitutionē ibi card. petr. de anch. imo. ⁊ alios.

nulla fuiſſet: ⁊ ideo erant vocandi ex q̄ electio ſecunda ex interuallo fiebat. de hoc ⁊ quādo electio facta poſt aliā valeat plene notaui. ſ̄. eo. cōſiderauim[a]. ⁊ ſm hoc expone hanc litteram poſt p̄mam electionem non caſſatam. i. ꝯtemptis electoribus prime electionis non caſſate. cum enim prima fuiſſet nulla ꝓpter maioris partis defectum non poterat impedire ſecūdam: etiam ſi ex interuallo ſecunda facta fuiſſet. Sed hoc ſecunde obfuit ꝙ electoribus prime electionis non vocatis/qui nondum erāt priuati ex interuallo facta fuit. Si autem ſecunda in eodem contextu facta fuiſſet: tunc nō fuiſſet neceſſe electores prime electionis vocari. vt hoc no. plene in dicto. c. conſiderauimus. ⁊ ſ̄. eo. dudum. Sic ergo verbum hoc irritandum in fine poſitum ponitur improꝑe q̄ntum ad electionē primam. R. archi. que irritata erat vt dixi. ⁊ proꝑe q̄ntum ad electionem ſcd̄am. R. ſubdiaconi q̄ irritanda erat per ꝯtemptum priorum electorum nō irrita: ſic al's idem v̄bum ponitur proprie ⁊ improprie. ff. de offi. proconſulis. l. ij. ſed dominus egidius dicit ꝙ ſecūda electio. R. ſubd. fuit nulla: ⁊ hoc ideo q: tunc non erat conceſſū ꝙ ſubd. eligeret. ſed poſtmodum ē conceſſum. ⁊. de eta. ⁊ quali. a multis. Et cū hoc bene concordat littera finalis huius capituli per papam correcta ibi cū eſſet ſubd. ⁊c. Ad aliud. ſ̄. queſitum de electione ⁊ noiatione. S. prepoſiti quā fecit p̄mo cantor. Rn̄. papa eam nō cōfirmat nec caſſat quia ipſe qui tm̄ nominatus erat nō electus de ſua electione nō ꝯtēdebat/ſ; tm̄ iter electos alios erat cōtētio. De noiatōe no. ſ̄. e. bo. me.

a Qd cōpo ſel. ibi eluci dare cōcedit hic tractāt la te io. an. bal. anth. de but. car. ⁊ panor.

In cauſis. Cōuenissent.] Nunquid ille cui datur poteſtas eligēdi pōt poſtulare[b]: Rn̄. poteſt vt hic. ⁊. ⁊. de renūc. poſt electionem. De hoc ⁊ de alijs ad poſtulationem ſpectantib⁹ hic no. p papā. not. ſ̄. ti. pri. c. j. ⁊ c. ſequē. Elegit.] Dunc ro vtrū potuerit a poſtulatione recedere: dic vt no. ſ̄. ti. pri. c. fi. Cū res.] Sed quare hoc dicit. Nam videt ꝙ re etiā nō exiſtēte integra poſſit reuocari mādatū. ⁊. de proc. ex inſinuatiōe. ff. de ꝯdi. cau. da. ⁊ cā n̄ ſecu. dedi. ⁊. l. ſi pecu

b Uide gl. l c. nullus. lxj. diſt. ⁊ ibi archi. ⁊ cardin. alex. glo. l. c. 13. viij. q. j. panor. poſt bal. ſ̄. c. bone. tertio nor. vbi p̄ ſcribēs ius eligēdi p̄ſcribit ⁊ ius poſtulādi ⁊ ad hoc multū vrget glo. in v̄bo p̄uare quā ibi

niā in p̄n. ff. locati. cū ī plures. §. māda. Item hic videm⁹ in ordinaria ptāte vt ordinarius ꝯmittens poſſit re nō integra reuocare mādatum. ff. de iudi. l. iudiciū. Sic ergo erat in capi. ꝙ in eligēdo ptātem h; ordinariā. vt. ſ̄. eo. c. j. licet ſecus ſit in eo q̄ delegatā hab; ptātem que re nō integra mādatum reuocare nō pōt. ⁊. de offi. deleg. venerabili. ⁊. c. in litteris. Sed ꝯ cōpellitur recipere eum q̄ a cōpromiſſarijs eſt elect⁹. ſ̄. eo. cām q̄. ⁊. eo. cū dilectus. ⁊. c. cū in veteri. Sol. vbi eſt purū mandatū bn̄ pōt mandator etiā re nō integra reuocare mādatum vt dicūt iura p̄d. ac in ꝯpromiſſarijs electionis dicim⁹ illud eē ſpāle[c] vt re nō integra nō poſſint mādatores reuocare mādatum vt hic. ⁊ pōt eē vna ratio: q: variatio in perſonis eccleſiaſticis reprobatur. maxīe circa ſpūalia. vt. ⁊. de iure pat. q̄d autē. ⁊. eo. publicato. Alia ratio pōt eſſe ꝙ in tranſlatione ptātis hmōi nō eſt purū mādatum: ſed quedā conceſſio ſeu donatio quam reuocari nō licet. inſti. de dona. ⁊ hoc ē verū: niſi ex cauſis certis. C. de donat. reuo. p totū. xvj. q. ij. viſis. xxxiij. q. ſi. c. j. C. de do. l. finali. verūtm̄ cū hmōi trāſlatio ptātis nō ſit ex toto donatio: ſ; ē mādatū q̄dāmō credim⁹ ꝙ re integra pn̄t oēs coiter reuocare mādatū vt h̄. ⁊ etiā vn⁹ ſolus canonic⁹ h̄ poſſet[d] etiā alijs ꝯdicentib⁹. nā cū nō poſſit ꝯpromiſſū a p̄ncipio ꝓcedere vno ſolo ꝯdicēte. vt no. ⁊. e. q: eadē rōne vno reuocāte tpe ꝯpetēti. S; ſm hoc q̄ro qn̄ in negocio electionis dicat res integra quo ad hoc ꝙ nō poſſit reuocari ptās: Rn̄. res dr̄ nō integra cū in negocio ꝯmiſſo quo ad ſubſtātialia ipſius negocij ī aliquo eſt ꝓceſſum. vbi gratia. Cū ꝯpromiſſarij ſeorſum ꝯueniſſent vnus dixit. mihi videt talis bonus: ⁊ alius rn̄dit ꝙ ſibi diſplicebat ⁊ hoc innuit hec littera que dicit ꝙ hoc modo fit res itegra. Sed ſi de ſolemnitatibus electionis aliquid fieret non minus eſſet res integra quo ad reuocationē ptātis vt puta ſi cātaſſent miſſam de ſpirituſctō: vel ēt ſi intraſſent capitulum ſed nihil de electione tractaſſent ar. ff. de ꝓcur. l. ante lit. ⁊. l. ſeq. vbi habet ꝙ res integra dr̄ quo ad reuocationē ꝓcurationis donec ad ſubſtantialia cauſe veniat puta

reputat pen. ſing. in eo ꝙ vult penalē conſtitutionē circa electiōes; extēdi ad poſtulationem.

c Ratio ſpālitatis poteſt alia aſſignari q: compromiſſarij ſuū honorem ꝓſequūtur: ideo reuocatio poſſet eē dedecori car. ⁊. e. c. q̄a propter.

d Panor. h̄ tenet ꝯtrarium q: cum facti ſunt compromiſſarij p totū capitulum iam videntur quaſi procuratores tot⁹ capi. ⁊ ideo p vnum non reuocarētur q: ex quo cōpromiſſū ſemel tenuit oport; in reuocatione cōcurrere maiorē partē arg. c. j. ⁊. de his q̄ fi. a maio. par. cap. ⁊ huic opinio. aſſentio.

ad litis cōteſta.l3 multa precedāt vt citationes declinatorie fori ⁊c̄. Alibi autē dicitur res integra quouſq3 mādatarij interſit .ff.de cōdi. cā da. ſi pecuniā.ſed hoc nō īpedit reuocationē dūmodo mandator intereſſe ſoluat vt di. l.ſi pecuniam Nam mandato reuocato durat aliqn̄ actio mandati ad intereſſe.ff.māda.interea.in principio et.l.ſi precedente. Sed quid ſi cōpromiſſarij elegerūt ⁊ elect⁹ noluit cōſentire nōne eſt res integra vt poſſet reuocari ptās videt̄ q̄ ſic ar.ꝭ.de offi.del.in l'ris. Contra credo q̄ non poſſit.ꝭ.de clericis nō reſidē.relatum.⁊ C. quo ⁊ qn̄. ſi p̄ſens ⁊ ar.hic. ⁊ preterea cū onus habuerint cōpromiſſarij aliquoꝝ odiū incurrēdo quoſdā nominando ⁊ quoſdā nō indignū eſſet eos iam honore ptātis p̄uari ar.ff.de iurciur.eū qui Itē quid ſi electus conſenſit ⁊ renunciauit nunquid ptās eſt reuocata vel pōt reuocari a capi.videt̄ q̄ ſic vt in d.c.in l'ris Alij contra per iura pred.relatū ⁊.l.ſi preſens.
¶ Cū res] Alij dixerunt in p̄nti queſtiōe de reuocatione ptātis diſtinguendo[a] vtrū capi. hāc ptātē tranſtulerit i cōpromiſſarios gratiā eis facere intendens aut nō intendēs eis grām facere ſed intendēs per eos ſimplr̄ negociū electionis expedire.p̄mo caſu non pōt capi.ēt re integra reuocare ptātē3 cum ſit q̄dam donatio q̄ reuocari nō poteſt niſi certis de cauſis vt in iuribus allegatis.i ſecūdo caſu locum h3 diſtictio quā ſupra feci:vt ſi eſt res integra poſſit reuocari:ſi nō eſt/nō poſſit.⁊ facit.ꝭ. de cōceſ.p̄ben.cōſtitutus. niſi hāc dn̄s ignorāter approbat.ff.de pac.cū fūdū. ſed qualiter ſcietur an capi. transferat ptātē volēs cōpromiſſario facere grā3 vel nō volēs? Rn̄.ex his que p̄ceſſerūt verbi grā venit ep̄s ad monaſteriū monialiū vacās petijt ab eis p grā vt darent ſibi ptātem p̄uidendi monaſterio ⁊ moniales conſenſerūt hanc eni ptātem ēt re integra reuocare capi.nō poteſt arg. dicte.l.cum fundum.ꝭ.de conceſſi.preben.cōſtitut⁹.vbi innuitur q̄ rata fuiſſet conceſſio ſi de re vacante facta fuiſſet. Et faciunt ēt ad hec iura ſuperius allegata.C.de re.do.cū ſuis ſimilib⁹.⁊ ſic pōt intelligi.ē.eo.cām que Et hn̄ facit ad hoc vbi ſolū papa mādat inquiri ſi ſorores tranſtulerunt in ep̄m ptātē ⁊ ſi hoc inuenit̄ mādat eas cōpelli vt eā quā ep̄s eis dederat recipiant nec dr̄ in dicto capi q̄ res non erat integra nec papa hoc mādat inqri. S3 quid ſi nō apparet ex precedētibus vel ſequētib⁹ q̄ fuit intētio capl'i vtrum in tranſlatione ptātis intendebat facere gratiam cōpromiſſario vel nō? Rn̄.itelligēdum ē q̄ itēdebat ſolū eccleſie ſue prouidere:q̄ enim grām allegat gratiā debet p̄bare[b]. Quid ſi vnus ex cōpromiſſarijs eſt excōicatus nunquid valebit coꝝ cōpromiſſio Rn̄. Si erat publice excōicatus non valebit.ꝭ.de procur. conſuluit.ꝭ.de re iudi.ad probandū.ē. de conſue.cū dilectus.ſi nō publice tūc ſi duo ſint cōpromiſſarij non valebit ſicut circa hoc videt̄ lex diſtinguere:nā ſi mandaui tibi vt tu emeres mihi ſeruū ⁊ tu emiſti viciosū ſi de certo mādaui p̄iudicatur mihi ſi de incerto tūc non videor mandaſſe niſi de bono ei nō preiudicatur. ff.de arbi pedius.§.j.et ꝭ.de re iu.duo in ſi.ſed quid ſi ſūt duo vel plures adhuc idē videt̄ q2 nō vt acceperūt ſententiā dixerūt vt in.l.pedi⁹ receperunt enim vt omnes dixerunt.ff. de arbi.item ſi C.de inter.ſi plures.ſ3 omnes non dixerūt q2 tertius excōicatus pro nullo habet̄ ſicut de ſeruo dicitur.ff.de regu.iur.qđ attinet. Alij ꝯtra hoc caſu qn̄ ſunt tres vel plures quia ex quo excōicat⁹ preſens eſt nihil obeſt eius excōicatio ſicut nec ſua contradictio ſi maior pars cōſentiret arg.de arbi.ſicut i.hoc aūt eſt certum q̄ ſi in donatione poteſtatis dictū fuiſſet q̄ oēs vel maior pars prouideret tūc nō obeſſet occulta excōicatio p̄tis minoris.ff. de arbi.ſed ſi ita. Quid ſi ꝯpromiſſarij ſcienter prouiderunt de indigno? Rn̄. non redit ptās ad capi ſed ſuperiorem q2 iſti vice capl'i fungunt̄ vt hic ⁊.ꝭ.eo. q2. Quid ſi ignorāter? Rn̄ remanet poteſtas penes cōpromiſſarios.nā ſi cap. ignorāter elegiſſet indignum nō amitteret poteſtatem.vt nota ē.eo.cum terra. nec ergo compromiſſarij amittunt cum iure capituli fungunt̄ vt dixi. nec poteſt capl'm dicere de iure ſe debere eligere hoc caſu.cum eni res non ſit integra nō pōt capl'm mādatum a ꝯpromiſſarijs reuocare.vt.ē. notaui.

[a] Uide hic notabilem diſtinctionē per io.an.antho. de but.cardi. ⁊ abba.⁊ no. ⁊ alleg. c.conſtitutus.ꝭ. de conceſ.p̄bē. vbi late.

[b] Quia gratia non preſumitur niſi p̄betur.c.ſi.ꝭ. de tranſla. p̄l. c.ſup hoc.ꝭ. de renunc. l.cum de indebito.ff.de proba.facit glo.i verbo p cauto.ff.ſi cer.pe ta.q̄ vult q̄ ſi dico alicui tolle hanc pecuniā videor in mutuū dediſſe non aūt donaſſe p l.nec ignorans C. de dona.⁊ an th.de hu.hic.

Cum eccl'ia vul-

terana. ❡ Eligēdi] Hic con
ſueuit queri ad quem ī cathe-
drali eccleſia ptinet collatio prebēdarū
⁊ canonicatuū[a]. Et ē dicēdum ꝙ in ele
ctionibus ⁊ bñficiorum collationibꝰ cō
ſuetudo ſpectatur vt hic.⁊.ſ.de his q̄ fi.
a p̄.ſine cō.ca.ca.ſ.de conceſ.p̄b.c.j.ſ.de
iur̄ pro.nob.ſ.d cā poſ.⁊.ppe. cū eccl'ia.
et.ſ.de vb.ſig.abbate. Sꝫ q̄d de iure cōt
ſi ꝯſuetudo nō ſit vl' nō pbat. Dicūt qui
dā ꝙ collatio ſeu inueſtitura ptinet ad
epm ⁊ capitulum ſimul: vt.ſ. de conceſ.
p̄bē.poſtulaſti Cum capitulo em̄ dꝫ epi
ſcopus eccleſie negocia expedire.ſ. de
his q̄ fi.a pre.ſine cōſē.c.nouit.⁊.c.quā-
to. Rñ. dicimus ꝙ ad epiſcopum ptinet
collatio.xvj.q.v.nullus.ſ.de inſti.ex fre
quentibus.⁊.c.ad decorē.hāc tamē col-
lationē ſeu prouiſionem dꝫ epiſcopꝰ de
conſenſu ſui capituli facere: al's non va-
leret vt.d.c.nouit.⁊.c.quāto.⁊ ſic intelli
gitur.c.poſtulaſti.⁊ ſimilia q̄ videnť di-
cere ꝙ ad epm ⁊ capitulum collatio pti-
net qꝛ epiſcopus dꝫ eam facere de con-
ſenſu ſui capituli. Quid aūt erit hoc ca-
ſu quādo epiſcopus dꝫ collationē face-
re de conſenſu ſui capituli / et confert
vni cum conſenſu quorumdam. alia
pars ꝯfert alij vel non cōſētit collatiōi
epiſcopi? Rñ. ſi epiſcopus confert cum
conſenſu maioris partis tenet collatio
Si aūt maiorem partem non habet epi
ſcopus: tunc non tenebit qđ fit p epiſco
pum qꝛ conſenſum capituli nō habꝫ ex
quo maiorem partē nō hꝫ.ſ.de his q̄ fi.a
maio.parte ca.cū in cunctis. Item nec
valet qđ fit p maiorē ptem capituli qm̄
ad epiſcopum ſpectat collatio: vt ſupra
dixi. Et hec vera ſunt niſi epiſcopus tā
q̄ꝫ canonicus ⁊ nō tanq̄ꝫ p̄latus intereſ-
ſet collationi ſeu electioni qđ q̄nq̄ꝫ con-
tingit: vt.ſ. de cōceſ. p̄ben. poſtulaſti. qꝛ
tunc valet collatio a maiori parte capi-
tuli facta: vt in.c.cum in cunctis. Sꝫ po
ne ꝙ ſunt in capitulo.xx.canonici ⁊ epi-
ſcopus cum decem confert: nunquid va
let collatio? videtur ꝙ ſic: qꝛ epiſcopus
⁊ capitulum ſunt vnum corpus: vt in.c.
nouit. ergo valebit qđ fit a maiori par-
te huius corporis ſicut in alijs corpori-
bus videť: vt in.c.cum in cunctis. ff. ad
municip.ꝙ maior.⁊ hoc idē poteſt obij
ci.ꝫ. vbi maior pars confert ſine epiſco-
po[b]. Rñ. nō valꝫ collatio epi qm̄ epiſco
pus cum conſenſu capituli debet cōfer-
re: ⁊ in caſu propoſito non habet conſē-
ſum capituli: vel cum capitulum non hꝫ
maiorem partem capituli nō hꝫ. Alij ꝫ.
Si em̄ epiſcopus electioni intereſſet vt
canonicus valeret ꝙ cum.x.faceret epi-
ſcopus. Rō diuerſitatis hec eſt qm̄ vbi
epiſcopus itereſt vt canonicus collatio
ptinet ad capitulum ⁊ epiſcopꝰ cum.x.
facit maiorem ptem capituli: ⁊ ſic valet
quod facit cū.x. vbi ꝟo epiſcopus inter
eſt vt p̄latus collatio ptinet ad epiſco-
pum ⁊ dꝫ eam facere cum conſenſu capi
tuli: ſꝫ vbi hꝫ decem ex viginti nō hꝫ cō-
ſenſum capituli: ⁊ ideo nō valet qđ p eū
fit cum decē. Quid ergo erit cum maior
pars capituli cum epiſcopo qui tāq̄ꝫ pre
latus intereſt non ꝯſentit? Rñ. poſt tem
pus legitimum deuoluiť ptās ad ſupio-
rem.ſ.de conceſ.p̄ben.nulla. Si ꝟo epi-
ſcopus vt canonicus intereſſet ⁊ maior
pars cum epiſcopo pro vno canonico
nominato non cōcordat deuoluitur po-
teſtas ad epiſcopum poſt tempus legiti
mū: vt in.c.poſtulaſti.⁊ in.c.nulla.⁊ hec
de collatione p̄bē. ſeu canonicatus. ad
quem aūt electio p̄lati in eccleſia colle-
giata pertineat no.ꝫ.eo.c.j.

Cum dilectus.

❡ Declarando] Sꝫ q̄d ſi pro
poſita exceptione defectꝰ eta-
tis vel natalium iudex ſup hoc non ſen-
tentiauit: ſꝫ electionē confirmauit nū-
quid ſi a ſnīa confirmationis non fuiſſꝫ
appellatū pōt poſtea agi ꝯ electum ſup
d̄fectu huiuſmodi? Rñ. Si plene diſcuſ
ſum ⁊ inquiſitum fuit de ipſo defectu: ⁊
iudex tulit ſnīam pro electo non obſtan
te defectu non poteſt poſtea de ipo defe
ctu contra electum agi: al's poteſt. ff. de
neg.ge.ſi nāūt.§.fi.⁊ not.ꝫ.eo.qđ ſicut.
❡ Reſerare] Quero p quem modum:
nā p modum exceptionis non videtur
ꝙ potuerint reſerare niſi ex pte electi cō
firmatio peterеť / cum exceptio ſit actio
nis excluſio? Rñ. p modum denūciatio
nis fuit proceſſum.ſ.de app.ꝯſtitutis.ſ.
de deſp.impub. ad diſſoluēdū. Poſſet
etiam dici ꝙ ſi cōfirmatio nō petatur.ſ.
tēpus legitimum de quo no.ꝫ.eo.cum ī
cunctis.pōt contra electū p modum ex-

a Ad quē i eccleſia cathedrali vel alijs ſpectet collatio tractant hic late anth.de but. io.and.card. ⁊ pa.⁊ alij tu etiam videas archi.c. a collatione de appellationibꝰ. domi.⁊ frāc. c.cū in eccleſijs de p̄bē.⁊.c.j. ne ſed.vac.li.vj.car.⁊ imo. clem.j.de ſup plē.negl.p̄la. cardi. alex.c.j.xxj.diſtic.⁊ c. hortamur. lxxj.diſtic. archi.⁊ glo. remiſſiue.c.omnes baſilice. xvj.q.vij.per anth. de but. c.cum ſatis.ſ.de offic. archi. panor.c. ſuper eo.ſ.de off.deleg.⁊.c. cū venerabilis.de relig. domi.gl.i ver bo ſpectat.c. ſciant cuncti. de elec.li.vj.

b Hanc q̄ſ nem p eadē verba formātē ſicut h̄ de ciſam. vide in glo. in ꝟbo aſſenſu.§. cum vero.c.j.ne ſe devac.li.vj.⁊ ibi de conſenſu ⁊ conſilio qualiter requiri debeant cōcedi expectari ⁊ ſeq̄ p pe. de ancha. do mi.⁊ fran.

exceptionis agi; ⁊ hec exceptio erit intẽtionis excluſio: electi enim intentio eſt vł eẽ debet vt cõfirmationem ⁊ conſecrationem petat. Item hec exceptio eſt quedam accuſatio vt no. i. c. ꝙ ſicut. vel dic ꝙ ꝑ officium pōt peti ab eo cuius officium intereſt vt caſſetur electio vt. ẜ. de reſcrip. mandatum ⁊ ꝭ. eo. dudũ. vbi de hoc niſi obſtet ꝯfirmatio vt no. ẜ. eo. ꝙ ſicut. ¶ A conditionibus] Sꝫ cuiuſmodi iuramentum eſt iſtud: non enim eſt de veritate dicenda cum de hoc non fuerit iuramentum. Item non eſt de calũnia cũ ſit ſpiritualis cauſa in qua de calumnia nõ iuratur ꝭ. de iura. calum. litteras. Et preterea iurans non ſeruauit formã iuramenti de calumnia que plura capitula continet de qua habes ꝭ. de iura. calum. c. i. ⁊. ij. ⁊ auctoritate ibi poſita in iſta. Rñ. dic ꝙ ad iuramentum de calũnia plus accedit ⁊ preſtatur etiã in cauſis ſpiritualibus per preſumptionem ꝗ eſt contra iurantem vt hic: ⁊ ꝭ. de reſti. ſpol. litteras ꝭ. de teſtibus. preſẽtium ꝭ. de excep. paſtoralis. immo plus facit ꝓſumptio ꝙ ille qui iurauit ſup tota cauſa iurat poſtea ſup exceptione in aut. de teſti. §. ſi vo. verũtñ qꝛ huiuſmodi iuramẽtum oĩa capitula iuramẽti de calumnia non continet (vt predixi) non ꝓprie de calumnia dr̃: ⁊ ideo vocatur a pluribus de malicia[a]. ſ. vitanda. De iuramẽto autem calumnie ⁊ de ꝟitate dicẽda qñ locum habeãt ⁊ de q̃ſtionibus q̃ ex eis oriuntur. no. ꝭ. de iura. calum. per totum. ⁊ de teſti. ad hec. ¶ Iudicant] Sed nunquid per hanc ſentẽtiam ſit ꝓiudicium alijs volẽtibus de eodẽ defectu excipere? dic ꝙ ſic qꝺ obtinet in accuſationibus/ denũciatiõib⁹/ iq̃ſitionib⁹/ exceptiõib⁹ qꝺ tñ itelligas vt no. ẜ. eo. qꝺ ſicut. vbi de hoc: qualiter aũ cõfirmationẽ/ ⁊ qualiter poſt poſſit excipi/ ⁊ de effectu cõfirmationis plene notaꝛ i decre. ſtatuim⁹. Sꝫ nũq̃d interlocutoria trãſit in rẽ iudicatã[b] ita videꝛ hic ⁊ ꝭ. de teſti. ſignificauerũt? Rñ. dic vt no. ꝭ. de re iudi. qꝺ ad cõſultationẽ. ¶ De gremio eccłie] Sꝫ quare aduerſario electi incũbit probatio ſup hac adiectione ꝙ illud de gremio eccleſie ⁊c̃. vt inuit ꝭ. ibi alioqui ⁊c̃. Rñ. ꝙ cũ de tranſlatione nõ reuocabãꝛ in dubium qui adiectionem vł modum circa tranſlationẽ allegabat eã dꝫ ꝓbare[c] ſicut archiep̃o ꝯſtenti conceſſionẽ cuſtodie eccłiaꝝ vacantium probatio icumbit ꝙ cõceſſio fuit ꝑſonalis ꝭ. de inſti. cum veniſſent. ff. de pactis. ſi pactũ. xxxj. q. ij. lotari⁹ ꝭ. eo. dicẽdũ. Pone ꝙ conſtitit ꝑ teſtes in iudicio vel per confeſſionem ꝙ ſaltẽ a ſñia cõtra ſe lata appellauit. Quero vtrum hoc galtero ſufficiat vt per hoc intelligatur probatum ꝙ ꝭ. decendium appellauit: ⁊ videtur ꝙ ſic qꝛ legitime intelligitur appellaſſe ex quo appellatio probatur. ar. C. de contrahen. ſtip. l. j. Itẽ qꝛ ꝟba cum effectu ſunt accipienda ꝭ. de cleri. non reſiden. relatum. Rñ. non ſufficit hec probatio niſi probet infra tempus legitimum appellatum ꝭ. de teſti. ſignificauerunt. ⁊ ſic obtinuit. Qui enim ſolemnitatẽ ſubſtantialem allegat eam probare dꝫ. ff. de publiciana. q̃cũq; §. qui a pupillo.

Cum i iure. Hic diſtingue duas queſtiões primo queritur cum datur ptãs eligẽdi ſeu ꝓuidendi aliquibus an poſſint de vno ex ipſis[d] prouidere. Secũdo q̃ro ſi quidã ex compromiſſarijs eligunt vnum ex ſe ipſis ⁊ habet maiorem ꝑtem ſe computato / ſe aũt non cõputato non habet maiorem partem an valeat electio: ꝟbi gratia. cum eſſent ſeptem electores vnus de ſeptem fuit a tribus electus vel ex trib⁹ electoribus fuit vnus ex tribus ab vno electus. Ad primam q̃ſtionẽ breuis eſt rñſio ꝙ ⁊ ſi ꝯpromiſſo non dicatur ꝙ ex ſe eligant bñ poſſunt vnum ex ſe eligere dũmõ a maiori ⁊ ſaniori ꝑte eligaꝛ ⁊ ſic ſeruam⁹ ar. viij. q. j. in ſcripturiſ. ff. de tuto. ⁊ cura. ad ſũt: ſꝫ cõtra ꝭ. de ſortile. c. fi. ibi ꝙ exꝑſſe licebat ⁊c̃. Rñ. ꝙ tacite eis licebat ſi hoc dictũ non eẽt ꝙ ex ſe eligerẽt. Ad ſecũdũ rñdeo: aut in forma fuit exꝑſſũ ꝙ ex ſe vel alijs ꝓuiderẽt: aut nõ ſi ſimpliciter eis fuit mãdatũ ꝙ ꝓuiderẽt eccłie ſeu ꝙ de illo ꝓuiderẽt i quem omnes vel maior ꝑs conſentirent ꝙ idẽ ẽ ac ſi ſimpliciter mãdaſſẽt ꝙ ꝓuiderẽt vt. ff. de arbi. ſi in tres. ⁊. l ſeq. ⁊ dicẽdũ ẽ ſi hoc nõ fuit exꝑſſum non valet ꝓuiſio niſi fuit a maiori parte nõ cõputato electo ꝭ. eo. cumana. ⁊ hoc ideo qꝛ nec ꝺ iure valet. Nã iſti ꝯpromiſſarij vice capituli fũgunꝛ. ẜ. eo. in cauſis. vñ a maiori ꝑte ipſorum dꝫ fieri electio ſeu ꝓuiſio

a Iſtud iuramentũ de malicia quotienſcunq; iudici placuerit exigit iudex licꝫ iuratũ ſit de cal. vel de veritate dicẽda. c. ij. §. in omnibus. de iura. ca. li. vj. dicas etiã qꝺ hodie i cauſis ſpũali iurat de cal. c. j. §. fina. eo. titul.

b An ſñia interlocutoria trãſeat i rem iudicatã vide panor. c. qꝺ ad cõſultatio nẽ. ꝭ. de re iu di. phil. frãc. panor. cardi. alex. ⁊ deci. poſt alios ⁊ gl. ibidẽ. c. cũ

ceſſante. ꝭ. de appel. inn. c. ſolicitudinẽ. de appel. do mi. phi. frãc. c. fi. de app. li. vj. felt. c. q̃liter ⁊ qñ. j. ꝭ. de accu.

c Iſti dicebant compromiſſũ factuꝫ ſub modo ⁊ recipitur eoꝝ depoſitio iquãtum dicit cõpromiſſũ nõ aũt i eo ꝙ dicũt ſub certo modo ſꝫ illꝺ debẽt ꝓbare ⁊ ſic admittitur depoſitio ꝓ parte ⁊ pro parte non qꝺ qũo procedat vide car. ẜ. de poſt. ꝓla. c. bone. ij. in ꝯtrio ⁊ eũdẽ. c. cũ voluiſſẽt ꝭ. de inſtit.

d Doct. hic hoc tractant ⁊ io. an. i mercurialibus reg. in toto. de reg. iu. ⁊ phi. frã. in. d. reg. latiſſime io. de ana. c. fi. de ſorti. ꝭ. ⁊ faciunt q̃ not. fũt ꝑ archid. do. ⁊ car. alexã. l. c. q̃ eꝑatũ. viij. q. j. cũ querũt cũ gl. aliqũ poſſit ſe colligere ⁊ al legãt iſtã tex tũ. ⁊ doc. alle. in reg. l toto tractant ẽt qꝺ hic ſeqꝛ vi deas ẽt q̃ no. io. an. c. ꝑ veſtras. ⁊ pan. c. cõſuluit. ꝭ. de iur. patr.

ſicut ē quando a caplo fit: al's non valet ·ī·co. quia propter. ⁊ hoc idem ē in alijs cōpromiſſarijs: vt. d. l. ſi in tres. ⁊ l. ſeq. Iſte autē ſic electus maiorē partem nō habuit ſi tres ex ſeptē ipſum elegerunt / vl' vnus ex tribus nec vox quarti aliqd adijcit cum ſeipſum [a] non poſſit eligere ·ī· de inſti. c. ſi. cum ſimilibus: nec obſtat ff. qd cuiuſqꝫ vni. planum. per quā quidā dicere volunt q vox propria nominato pſtat ſuffragium: qꝛ. d. l. hoc non dicit: ſꝫ dicit q in duabus partibus ↄnumerat nomiatus: tñ qro an in nomiatione ſint due partes vniuerſitatis pñtes. Itē nec ex forma ↄpromiſſi pōt defēdi dicta electio cum nihil in compromiſſo ſpecialiter ſit adiectum. ſi autem in forma compromiſſi fuit adiectum q ex ſe vel ex alijs vl' ex ſe ſolum prouideretur tunc valet electio ſi maior pars computato electo prouidit: lꝫ eo non ↄputato non eēt maior ps vt hic probatur / ⁊ ibi pcipue iuxta compromiſſi tenorem ⁊c. Sꝫ contra hoc eſt quia hec electio non eſt a maiori parte facta vt. ſ. in alio caſu dixi. Rñ. Fateor q non eſt electus a maiori parte numero cum electus nequeat iter eligētes numerari / vt. ſ. dixi. verūtñ qꝛ capitulum dixit q ex ſe vel ex alijs prouiderēt ius preſumpſit hanc fuiſſe capituli voluntatem q ſi tot eligerēt vnum ex ſe qui cū electo faceret ptē maiorē q eū reciperent: ⁊ de hac pſūptione factū ē hoc ius: nec dico ꝑpt hoc q elect' inter electores ↄputatur vt ſit de electoribus vnus: ſed connumeratur ſic q ipſe cum electoribus ſuis faciat maiorem partē nec mireris ſi forma compromiſſi hoc facit q electio facta a tribus ex ſeptē valeat. Nam ſi dixiſſet capitulum q ſi vn' de ſeptem eligeret de ipſis alijs ſeptem eligentibus alium extraneum q valeret electio vnius qui de ſeipſis eligeret vnū ex ſe cum compromiſſum ſit diligenter ſeruādum. ff. de arbitris. ſi cum dies. §. planum. vnde cum in hoc caſu facit voluntas expreſſa capituli faciet tacita in hoc caſu vt valeat electio facta a tribus ex ſeptem vel duobus ex quinqꝫ: ⁊ ſic in ſimilibus cum videatur capitulum hoc voluiſſe propter verba ex ſe vel ex alijs. Sed obijcitur aut hic electus a tribus ex ſeptem conſentit electioni de ſe facte / ⁊ hoc non valet cum in eum maior pars nō cōſentit: ſicut forma cōpromiſſi requirebat aut faciēde. ⁊ hoc viciaret electionē. vt. ī. co. cū poſt petitā. Rñ. dic q hec cōſentit electiōi de ſe facte: qꝛ poſt electionē de ſe factā requiretur ei' aſſenſus / ſicut extranei cuiuſdā. Si etiā ante electionē iterrogetur ei' volūtas non eſt malū / vt notatur. d. c. cū poſt petitā. Et bene itelligitur ſm formā compromiſſi i eū cōſentire maior ps: ex quo tres cōſentiūt in vnū ex ſe: que lꝫ nō ſit maior numero qꝛ tñ eſt equalis et eſt ſanior: qꝛ eligit vnū ex ſeipſis. Et ſic electo cōſentiēte maior pars ex vij. ſtat ex vna parte licet electus ſeipſum non eligat vt predixi / ſatis videt a maiori pte electus. Alij dicūt q electi cōſenſus auget numerū / nō ſolū ſi procedatur ꝑ viā cōpromiſſi. ſed etiam ſi ꝑ ſcrutiniū. Alij dicunt q tunc tantū auget numerū cū ꝑ cōpromiſſum proceditur. ſed nos dicimus q in neutro caſu auget electus numerum: vt ſit electus ⁊ elector: vt dixi. Sed ꝑpter hoc tene vt. ſ. dixi. ⁊ ſic ſeruamus: ſꝫ propter hoc no. q ſi quiqꝫ canonicis ſit data poteſtas ꝑuidendi vel pluribus: vel paucioribus ſub ea forma q niſi oēs cōſētiāt q nō valeat electio vel prouiſio q nullum ex ſe pñt eligere. al's ſequeretur q quilꝫ ſeipm eligeret / q non poſſet vt dixi / ⁊ ſic obtinuit hoc caſu de facto: ſꝫ quid ſi iſte electus qui eſt de nūero electorū conſentit in aliū. nūquid poteſt poſt ea mutare cōſenſum et in ſe ſeu electioni cōſentire: ar. q nō. ſ. co. cū inter. ff. de reg. iu. nemo. Rñ. ſi electio eius debeat preferri electioni alterius: vt quia maior pars conſentit in eū poteſt ipſe non dico mutare conſenſum ſed electioni de ſe facte conſentire. ſicut publicatis votis minor pars que aliquem in ſcrutinio nominauit poteſt ab eo recedere ⁊ conſentire in eum quē nominauit maior pars: vt no. ī. eodem. publicato. Si vero electio alterius deberet ſuccumbere: tunc ipſe non debet a conſenſu alterius recedere electioni de ſe facte conſentiendo vel alio modo et precipue ſi permutationem conſenſus iſtius ius alterius diminueretur: puta quia ſubducto eo remaneret pars minor alteri qui ante ſubductionem maiorem partem habebat arg. iurium pre di. ⁊. ſ. titulo proximo. bone memorie.

[a] Anrn' ſolus hñs ptātem eligendi poſſit ſeipſū eligere vide ꝑ rodof. l. q. ſab. incipiēte Rogeri' glo. in ſuo apeut c. q eparum. viij. q. j. card. alex. c. in ſcripturis. c. cā ⁊ q. ⁊ vide q pau. de leaz. cle. j. de elec. dicebat q ſi epidimia abſtuliſſet abbatem ⁊ monachos pter vnū ſi ille velle' eē abbas; dꝫ vices ſuas committere alicui q eū poteſt eligere.

lxxx. diſti. ſi duo. Quero ſi ſimplr̃ ẽ da-ta ptãs tribus nunquid valet electio a duobus facta? Rñ. valet dũmõ tertius pñs ſit: lȝ ab eis diſſentiat ſicut in alijs arbitris. ff. de arbit. l. ſi in tres. ⁊ l. ſeq. ⁊ hoc obtinuit. Nã ⁊ iſti funguntur vice capituli. ſ. co. in cauſis. Alij autem comparantes eos pluribus procuratoribus ſimpliciter datis dicunt contra. ſed primum verius ẽ. Compoſt.

Venerabilẽ.

¶ [Coronamus] Ergo in coronatiõe[a] ⁊ inunctione cũ ibi ſit q̃dam manus impoſitio deſideratur p̃cedens inquiſitio vt hic: ſicut ⁊ in confirmatione vt. ſ. eo. cum nobis: ⁊ no. ſ. ti. proxi. c. j. ibi niſi ex priuilegio ſecus obtineat vt no. ſ. de conſue. cum venerabilis. Item ⁊ in conſecratione. Quero vtrum in datiõe pallij ſit neceſſaria inquiſitio ſeu examinatio. Rñ. non. nec p obiectum alicuius criminis impeditur: q2 conſequitur ad priora. ſ. de appel. paſtoralis. Item ⁊ q2 non eſt ibi manus impoſitio. Sȝ nunq̃d in bñdictione abbatum ẽ neceſſaria inquiſitio vl' examinatio? Rñ. credim⁹ q ſic[b] cum fiat ibi manus impoſitio: ⁊ ibi ordinãdi ptãtẽ accipiat. ſ. de accu. meminimus. xix. diſt. qm̃. ⁊. ſ. de ſupplẽ. neg. pla. c. i. ⁊. ſ. de etat. ⁊ qualita. cum contingat. ¶ [Denũciatoris] Sȝ nunquid hec denunciatio ducẽ tangebat: ergo vocãd⁹ erat. ſ. de malo. ⁊ obe. c. fi.? Rñ. denunciabat hic q2 inſinuabat principibus ⁊ alijs fidelibus quos videbat vicinos p̃cipitare. ſ. ad iuuandum philippum ducẽ ad impium obtinẽdũ: ne ipſum iuuarẽt cũ eſſet criminoſus ⁊ tãta dignitate idign⁹. xxv. q. v. anima. ⁊ ꝯſulebat illis q̃ iuuabãt q ab eo recederẽt vel in eo q Philippum malum dicebat exercebat denũciationis[c] officium: q2 publice peccauerat: ⁊ ideo publice arguebat eũ. xlj. diſt. ſed illud. Si aũt ordinaria denunciatione proceſſiſſet legatus de qua habes. ſ. de iudi. nouit. ſ. de teſti. in omni. ſ. de accuſatio. ſuper his. tunc neceſſe eſſet Philippum vocari etiam ſi peccatum eſſet notorium cum in notorijs ſit neceſſaria citatio[d]. ſ. de iureiur. ad noſtram. ¶ [Excommunicatus] Sȝ nunquid propter hoc quis probatur excommunicatus q abſolutionẽ petit/ ita videtur hic? Rñ. non probatur[e] propt̃ hoc nã ſepius q̃s non excõicat⁹ abſolutionẽ petit ad cautelã. ſ. de appel. ad p̃ñtiã. ſ. de ſentẽ. excõ. p tuas. ⁊. c. ſolet. ⁊ p̃t rñderi huic lr̃e dũ p nũcium ⁊c̃. q hec dictio dũ nõ dicit cãm: q2 recognouit: ſupponit eñ q recognouit q petijt. In eo tñ q petijt videt̃ habere malã ꝯſciẽtiã niſi petijſſet ad cautelã: q2 hic non dr̃ q ad cautelã petijſſet. ¶ [Venire] Sȝ nũq̃d' ex quo iuramẽtũ erat illicitũ auctoritate ſua poterat ꝯuenire. ff. de ꝯdi. inſt. l. q̃ ſub ꝯditiõe. §. fi. ff. de leg. iij. fideicõmiſſa. §. ſi q̃s. Circa hec dicas q ſi iuramentũ nõ poterat ſeruari ſine interitu ſalutis eterne: vt ſi iurauit ſãctimonialẽ corrũpere vl' patrẽ iugulare vl' ſimile dȝ propria volũtate ꝯuenire lȝ debeat penitere de illicito iuramẽto. xxij. q. iiij. c. j. ⁊. ij. ſi vero poſſet ſeruare ſine interitu ſalutis eterne: ſȝ al's ẽ temerariũ ⁊ pniciosũ exẽplo ⁊ piculoſum q̃le hoc erat non dȝ ꝯuenire ſine ſupioris auctoritate vt hic dr̃ ⁊. ſ. de iureiu. ſi vero. ⁊. c. cum q̃dã. §. fi. ⁊ idẽ ſi dubitet̃: vñ etiam põt dici q hic rõne dubij debuit req̃ri ſupior: q2 cũ i hoc iuramẽto vel pacto de futura ſucceſſione volũtas viuẽtis de cui⁹ ĩpio agebat̃ acceſſerat dubitari poterat an valeat. C. de pac. l. fi. lȝ. l. illa loq̃t̃ i hr̃ditate de futura ſucceſſione q̃ in ipſo locũ nõ hȝ. Si autẽ temerariũ tm̃ eẽt ⁊ non pnicioſum exẽplo: nec piculoſũ tunc ſuari dȝ. ſ. de iureiu. debitores. ⁊. c. ſi vero. xxij. q. iiij. in nocẽs. in fi. niſi eẽt dolo vl' metu extortũ: q2 tũc talia iuramẽta abſoluũt̃. ſ. de iureiur. ad noſtram. ⁊ no. ſ. q me. cã. ad aures. Compoſt.

Coram prouin-

cijs. Eſt ne hoc verum q omnes qui ſunt in prouincia ſũt euocandi: ita dicunt quidam ſed accipiunt prouinciam ſicut vulgus vocat vnã prouinciam lombardiam/ aliam tuſſiã/ aliam campaniam: non autem accipiunt ſicut canon qui vocat vnam prouinciam que habȝ. x. vel. xj. ciuitates ⁊ vnũ metropolitanuȝ. vj. q. iij. ſcitote. Alij accipiunt prouinciam ſicut canon predictus ſcitote. Alij dicunt q locum habȝ q hic de prouincia dicitur ſi abſentes intra prouinciam non diſtant vltra duas dietas argu. ſ. de reſcript. nonnulli.

a De triplici corona imperatoris ⁊ a quibus recipiant quid ſignificent. vide glo. in verbo veſtigijs. cle. romani. de iureiu. ⁊ ibi plura ad materiam electionis imperatoris qui etiam ſũt electores vide card. hic eglo. in verbo ſili aũt. c. ad apoſtolice. de re iud. lib. vj. io. fa. ⁊ hoſt.

b Idem volunt panor. io. de ana. et feli. allega. c. meminimus arch. ⁊ card. alexan. c. qm̃ lxviij. diſt. in no. tñ. c. j. ſ. de ſupplẽ. negli. pla. dicit q in tali benedictione non eſt facienda aliqua examinatio vel inq̃ſitio qd̃ dictũ volũt archi. ⁊ card. alex. allega. c. dare fallẽtiã ad p̃mum dictũ ⁊ ſic dictũ ĩno. p̃cedat rãtũ i ciſter. qd̃ no. p intellectu allega. c. j. q̃d aũt addat bñdictio i abbate ⁊ de collatione minorũ ordinũ videa tũ doct. alle. vbi. ſ. ⁊ doct. turib⁹ hic alleg. p cõpo. ⁊ gl. car. ⁊ imo. i verbo benedi. cle. attẽdẽ

tes. §. ſtatuimus. de ſtat. nionã.

c Ideſt mãdati apoſtolici publicatoris vel forte meruis executor erat hoſt. ⁊ cardi. hic.

d Idem iȝ georg. nath. in repe. cle. ſepe. de vbo. ſigni. §. nõ ſic tñ. co. ij. ⁊. §. q̃ omnia. col. xxiij. cle. paſtoralis. ⁊ ibi cardi. de reius di antho. de but. ⁊ cardin. c. vra. ſ. de cohabi. cler. ⁊ mu. facit etiã notabilis gl. in vbo cõis l. fi. C. de legi. q̃ dicit ſniam principis non valere in qua nõ fuit citat⁹ abſens et ibi bal. vide etiã no. p panor. c. j. ſ. de cauſa poſſ. ⁊ p̃pet. vide barba. c. ab excõicato. nu. lxxx. ſ. de reſcrip.

e Idẽ tenẽt inn. ⁊ panor. hic. ⁊ in. c. dilecti⁹. ſ. de ordi. cog. card. i repe. c. ppendimus. circa finẽ. de ſentẽ. excõ. io. and. ⁊ io. de ana. c. exhibita de homi. arch. ⁊ frã. c. pia. de excep. lib. vj. ſpecu. ti. de pta. §. videndũ vlti. ſȝ nũq̃d. anth. de but. ⁊ barb. c. ab excõicato. ſ. de reſcript. in nõbilib⁹ barto. in l. de cẽ. ff. de vb. obl.

f De iuramẽto qñ ſuãdũ eſt qñ nõ ⁊ q̃liter ⁊ p quẽ relaxetur vltra panor. ⁊ doc. hic ⁊ in locis hic alleg. vide late io. de ſel. in tracta. de iureiur.

Alij dicunt ꝙ intra ꝓuinciā ⁊ extra tm̄ vocandi ſunt illi q̄ cōmode vocari poſſunt.ſ.eod.qđ ſicut.quid ğ dices? Rñ. vbi cōſuetudo eſt ſup hoc ſeruabit̃.j.e. in geneſi[a]. Nam in electionib⁹ ꝯſuetudo multū attēditur.ſ.de ꝯſue.cū dilectus.j.de cā poſ.cū eccl'ia. Si aūt conſuetudo nō apparet/ſatis poteſt dici ꝙ tus eſt cōmune vt abſentes qui ſunt in prouincia vocētur vt hic dūmodo itra duas dietas diſtēt: ⁊ q̄ extra ꝓuinciā ſunt eadē rōne vocantur ſi vltra duas dietas nō diſtent. ar.d.c.nōnullt.quia ſuppletio rōnem habꝫ ne al's cōtingat aliquē de vna dieta nō vocari ⁊ aliū vocari de.x Alij dicunt eos vocādos vbicūq̄ ſint in prouincia q̄ eſt ſub vno metropol'.ſiue hēat paucos ſuffraganeos vt ianueñ.ſiue plures.vt Compo.

a Ibi hēs cōſuetudinē approbatā ꝙ d toto regnō Frācie vocēt abſentes ad electionē an aūt valeret cō ſuetudo ꝙ ol no nō vocent̃ vt ꝙ ſic gloſ. in v̄bo ſi com mode.c.cū in eccl'iis.de p̄b. li.vi. ⁊ ibi archi.⁊ alios.

Bone memorie.

¶ Poſt electionem.] Quid iuris ſit vbi vna electio fit poſt aliam dixi.ſ.eo.conſiderauimus. ¶ Anteq̄ procederet.] Eſt ne hoc verū qđ hic innuitur ꝙ prima caſſata ꝓpter cōtēptū potuit contēpt⁹ ꝓcedere ad ſcđam: ⁊ ita videt̃ hic ⁊ plures hoc dixerūt ⁊ ꝓ eis eſt hec lr̄a anteq̄ ⁊c̄. dicūt em̄ ꝙ caſſata electione ꝓpter ꝯtemptū p̄uantur electores ꝓpter pctm̄ cōtēpt⁹ quib⁹ p̄uatis recidit ius vniuerſitatis in contēptum.ff.qđ cuiuſq̄ vniuer.l.ſicut.in fi. Si em̄ electores p̄uant̃ ꝓpter pctm̄ in forma cōmiſſū qđ ſine culpa ⁊ delicto poteſt cōmitti proprie ſumpto delicto.vt ſi collatio omittat̃ vt.j.quia ⁊.c.in geneſi.magis deberent p̄uari ꝓpter cōtemptū per quē proprie peccāt cum proximū ledant. Sed nos dicim⁹ ꝙ licꝫ caſſetur electio propter ꝯtemptū vt hic.⁊.ſ.eo.qđ ſicut.⁊.c.venerabilem non tn̄ contēptus eliget etiam poſt primam caſſatā: q2 electores nō ſunt p̄uati:⁊ ſic nō recidit ius eligendi in contēptum. Itē nec priuandi cū em̄ non inueniam[b] ꝙ ꝓpter contemptū priuent̃: et certam penā propter contemptū cōtra ipſos inueniam: q2 caſſatur eorū electio vt dixi.pena p̄uationis eos nō puniam cū pene ſint reſtringēde. de peni. diſ.j.pene. Propter pctm̄ vero i forma bene priuantur: q2 ſic eſt ſtatutum. Pena autem contēptus q̄uis dicat cp̄m

b Ex his verbis vult notare cōpoſt.ꝙ notat glo.i v̄bo exvi in fi. c.fi.j. de iure pat.ſ. ꝙ pena p̄uationis nū q̄ eſt iponenda niſi reperia tur expſſa in

.j.q2 vocatis ⁊c̄.non tamen eſt pctm̄ in forma.j.eo.eccl'ia veſtra.ſi em̄ eſſet peccatum in forma non caſſaretur electio vt hic.⁊.c.qđ ſicut.imo eēt nulla: vt.j.eo.q2.ibi nō valeat ⁊c̄.⁊ nulla ꝓnunciaret̃.j.eo.in geneſi.⁊ hec lr̄a nō obſtat p̄dictꝭ q2 ſic intelligēda debꝫ expectare ⁊c̄.anteq̄ ꝓcederet ⁊c̄.quaſi dicat ēt ſi contēptus: al's poſſit eligere de priori tm̄ electione nr̄m ⁊c̄.anteq̄ ⁊c̄. Nō tn̄ propter hoc dat intelligere ꝙ p̄mu caſſata poſſit contēpt⁹ eligere. Quid ğ erit caſſata electione ꝓpter contēptū? Rñ. redit ptās ad cp̄m ⁊ eliget contēptus ſimul cū eis: cū nō inueniā ꝙ cp̄m p̄uet̃ propt̃ contēptū vt dixi. ¶ In eodē cōſenſu.] Quero vtrū is cui⁹ electio caſſatur in eadē vacatione poſſit eligi.dixi.ſ.eo.ꝯſiderauim⁹.in fi. ¶ Tradito ſepulture.] Nunq̄d caſſabitur electio ſi fiat an̄ ſepulturā p̄lati defuncti. ita videtur hic? Rñ. ꝓpter hoc nō caſſaret̃[c] cū nullo iure inueniat̃ ꝓhibitū: ne āte ſepulturā fiat electio: imo viro mortuo id eſt p̄lato ſoluta eſt vxor.i. eccl'ia a lege viri.j.de ſcđis nup.c.penul.⁊.c.vlti. vij.q.j.ſicut.⁊ ſic obtinuit i cā plerdeñ. vbi ante ſepulturā prelati fuit electio facta.hic autē tractatus fuit habitus: non tm̄ an̄ ſepulturam: ſed etiā an̄ mortem vt i fine capituli qđ q̄nq̄ nocet electiōi: vt ſtatim dicam. vn̄ cā preuentionis ſepulture nō fuit hic cā caſſationis ſ; q̄d contēptus. Nam aliq̄n nō ſufficiēs cauſa ponitur in ſentētia.ſ.eo.auditis ibi maxi.appel. ¶ Tractatum.] Quero quis tractat⁹ ante mortem p̄lati ſuper electione futuri pōtificis habitus noceat electioni ⁊ q̄ non noceat. Item quero de pena illoꝝ qui de hoc ſollicite tractāt? Rñ. Prelatus bene poteſt vocare canonicos ⁊ eos ad concordiā inducere: ⁊ de certa perſona conſulere. lxxix. diſt. ſi tranſitus. Sed ⁊ ſi ipſi canonici cōmuniter vel diuiſim cogitent inuicē ⁊ deliberant an̄ mortem prelati vel poſt de aliquo bono qui ſuccedat viuenti cum moriet̃ nō eſt malum. dūmodo ibi nihil diffiniāt certum vel ꝓmittant. hic em̄ tractatus eſſet illicitus lxxix. diſt.c.j.⁊ hic.⁊ hanc penā incurrerent ſic tractātes.licꝫ nō ſit nulla caſſabitur: quia fit contra mandatum iurium predictorum/q̄ hos tractatus in=

iure ⁊ ad hoc reputat̃ ſing. per barb.ſ.c. mandatū.de reſcript.nu. xij.⁊ in tract. de preſcrip. car.q.vij.columna.j.

c Idē tenet arch.domi.⁊ frāc.c.ſi electio.j.d elec. li.vj.⁊ archi. lxxx.diſt.c. nullus.ij. vbi etiā videas ğ card.alex.de reproba.⁊ approb.tractatuū ⁊ doc.hic ſcrib.

bibuerunt propť honeſtatem eccleſie: ⁊ odiū ſic intēpeſtiue tractantiū. Et ſi tractātes illicite cōueniāt tpe licito ad eligendū preualebit electio illoꝝ q̄ non tractauerunt illicite ſi ſunt vltra tertiā partē capľi: ⁊ ſiat eodē cōtextu q: ſunt ſanioꝛ pars. ꝭ. eo. ſcriptū. ⁊ no. ŝ. eo. dudum. voces em̄ illoꝝ q̄ perſonā illicite noīatam elegerūt nō preſtāt eis ſuffragium: nō ea rōne q: ſint ꝑuati ptāte eligēdi cū hoc canonice nō inueniať: ſed q: lege vel canone ꝓhibente elegerūt. x. diſt. vides. C. de le. nō dubiū. Si aūt a minori parte q̄ʒ tertia ſiat electio non tractantiū ꝑmo illicite vtraq̧ caſſabiť Et q: illicite tractātes de certa perſona eligēda nō ſunt ꝑuati: nō poſſunt nō tractantes procedere ipis nō vocatis. Sed quid ſi tractātes illicite de certa perſona eligenda poſtmodū alium eligant? Rñ. valet electio q: nō ſunt ꝑuati vt dixi. Item videť illicitū ſi qui añ mortem ꝓlati vel poſt tractant de eligēda ꝑſona quā talis noīauerit: ⁊ is cui cōmiſſum eſt dicit eligatis talē ſiue dicat oībus ſimul: ſiue ſingulis ſingulare idem videť q̄ ſi nō vnus ſolus dicit ſed oēs vel maioꝛ pars tractātiū in capľo vel extra dicit bene ſumus ꝯcordes q̄ eligatur talis: q: hic videť diffinitio vľ ordīatio. Itē videtur q̄ ſi duo per viā eundo ꝓmitterent vel ordinarēt q̄ aliquē eligerent q̄ puniendi eſſent. lxxix. diſt. c. ij. Sed ſi aliqui vel alijs non ex condito nec aliquid ordināndo: ſed ſuā voluntatē exꝓmendo: vel etiā alijs ſuadendo dixerūt ſi talis eſſet bon⁹ nō crederē pctm̄ licȝ ſit tuti⁹ hoc ſimile. Itē quid ſi illi q̄ ſe obligarunt pred. diffinitione ⁊ ſcriptura vel alijs modis pred. de certa perſona eligenda: poſtea ſe abſoluant? Rñ. ſatis poteſt dici q̄ nō caſſabitur eius electio etiā facta de perſona tractatu illicito noīata. iam em̄ erāt in ſtatu q̄ lex vel canon ꝓhibebat eligere: ⁊ oīs res per quaſcūq̧ cauſas naſcitur ⁊c. ꝭ. de reg. iur. om̄is. Non tm̄ nego qui poſſint puniri pro ꝑterito exceſſu. Item qd̄ ſi añ mortem prelati canonici nō habuerūt tractatum de certa perſona: ſed tm̄ añ mortem habuerunt ſup electione tractatum. puta conueniēdo in capitulo aſſignandum terminum electioni faciēde vocando abſentes ante terminum / poſtea moritur prelatus cōueniunt ⁊ eligūt in termino? Rñ. caſſabitur electio: q: ꝓhibēte canone facta eſt. lxxix. diſt. c. ij. ⁊ hoc caſu vř loqui ꝉ cꝑm. Si tm̄ poſt terminū añ mortē prelati ꝑfixū vel in termio canonici vidētes ſe male feciſſe poſt mortē prelati incipent nouū tractatū hr̄e aliū terminū aſſignādo: ⁊ iterū vocādo abſentes: ⁊ ſic poſtea eligerēt nō crederē electionē caſſandā. cū nō ex illicito tractatu elegerint: ſed ex licito. ar. ŝ. eo. cum terra. Eſſent tm̄ de ꝑori illicito tractatu alˀs puniendi. Alij dicūt q̄ ad hoc q̄ caſſeť electio ꝓpter tractatū habitū añ mortem reqͥritur q̄ de ꝑſona certa tractatū habuerint aliquid diffiniendo vel promittendo de ipa eligenda.

Cum ad noſtrā.

[Electionē.] Sȝ nūqd̄ potuit poſtulari? Rñ. ſic. vt no. ŝ. e. cū mōaſteriū. ⁊. ŝ. ti. ꝓ. c. j. circa ꝑn.

Officij.

Utrum monachus debeat eligi vel poſtulari dixi. ŝ. tit. ꝓxi. c. j. ⁊. ŝ. eo. cū monaſteriū. [Diſpenſare.] Nunqd̄ legatus pōt diſpenſare vt hō alteri⁹ ꝓfeſſionis eligať videtur hic q̄ nō: cū poſt diſpēſationē legati iſti⁹ electio fuerit caſſata / hic tm̄ nō diciť q̄ legatus diſpēſauit: ſed ꝯfirmauit electionē ⁊ male: q: caſſāda erat ꝓpter cās infra ſcꝑtas. de legato autē cardinali ſatis videť q̄ poſſit[a] ex cā diſpēſare. ꝭ. de tranſlat. c. ſi. Itē hec diſpēſatio non eſt ſpāliter ſedi apľice reſuata. q̄ legato cardiali videť ꝯmitti. ar. ꝭ. de offi. leg. qȯ tranſlationē. ꝭ. de ſen. excō. nuper. ſed cū monachus poſſit ꝑfici eccľi⸗s ſecularib⁹. vt. xvj. q. j. ſic viue. ⁊ c. ſi clericat⁹. quare clericus ſecularis / maxime ſi bene ſciat regulā non poteſt in abbatem aſſumi vt hic. ⁊. ŝ. c. proxi? Rñ. q̄ licet ſciat regulam: nō tñ probauit vitam vel habitum. ar. xvj. q. j. monaſterijs. ſicut neophitus qui non eſt probatus in clericatu nō poteſt fieri ſacerdos vel epiſcopus. xlviij. diſt. ſicut neophitus. in huiuſmodi enim officijs non ſolum ſcientia: ſed etiam experientia requiritur. Et ideo voluit Chriſt⁹ de petro vt in ſcipſo diſceret quō alijs miſereri deberet. l. diſt. cōſiderandum[b]

[a] Immo ſi diſpenſat ſed ſol⁹ papa gl. i verbo eligať ⁊ ibi Imol. ⁊ card. q. xxj. ⁊ xxij. cle. j. de elec. ſpe. ſi. de leg. alˀs de diſpen. ꝗ. conſequenter. ꝓ ſi. legatus. ⁊ ibi io. an. i add. q̄ etiā remittit ad no. hic.

[b] Sic. eſt in c. fidelioꝛ. eo. c. ⁊. q in two gratiā q̄ exſacro petri vult iferre eū qui peccauit ⁊ penituit potius eligendū q̄ il lū qui nunq̄ peccauit qȯ an ſit verū vī de ibi ꝑ card. alexā.

vnde hec fuit cã caſſationis electionis iſtius: q2 regulã nõ fuit expertus. Alia cã fuit ambitionis ſuſpitio. ex eo em̃ ꝙ poſt profeſſionẽ fuit incõtinenti elect⁹ p̃ſumit ꝙ ꝑmiſſio ſiue pactio de eo eligendo in abbatẽ p̃ceſſerit. q̃ em̃ incõtinenti fiunt ineſſe videnẗ. ff. ſi cer. peta. lecta. ⁊ q̃ precedũt repetita videnẗ. ff. d ꝟbo. obl. tttia. ar. ad hec. l. diſt. ſi q̃ fcia. xxxi. q. i. ſi quis viuẽte. ⁊. de cleri. ꝑcuſſo. p̃terea. Sed nunq̃d iſte potuit an̄q̃ꝫ profiterer̃ poſtulari: credimus ꝙ ſic vt no. s. cũ monaſteriũ. Alij cõtra. Item quid ſi ſecularis clericus nõ ad abbatiam: ſed ad aliã dignitatẽ regularem puta archidiaconatũ vel monachatuꝫ vocer̃, nũq̃d dꝫ poſtulari vł eligi: Quidam dicũt ꝙ eligi: ſed in abbatẽ q̃ maiori expientia[a] indiget nõ poteſt eligi vt hic. Nos dicimus ꝙ ſicut ad abbatiam: ita ad archidiaconatũ ⁊ alias dignitates reglãres: ⁊ etiã ad monachatum nõ dꝫ cleric⁹ ſecularis eligi: ſed poſtulari ꝓpter rõnem p̃d. q2 i regula nõ eſt inſtructus ⁊ graue eſt ⁊c̃. vt in. c. monaſterii s. ¶ Inſtructus.] Sed quãto tpe[b]: R̃n. ad min⁹ ꝑ exercitiũ ⁊ expientiã triũ menſiũ. in aut. de ſanc. ep̃is. in p̃nci. §. dam⁹. ¶ Poterit.] Nunq̃d de iure aut de grã: vr ꝙ de grã. cũ em̃ nõ ꝓpter forme vitiũ: ſꝫ ꝑſone. ſ. ſymonie ſeu p̃ſumptionẽ ambitõis caſſer̃ ei⁹ electio nõ dꝫ de iure eligi. vt. s. c. ꝯſideranum⁹. in fi. R̃n. dic ꝙ de iure põt eligi: q2 nõ ꝓpt ſymoniã: ſꝫ ꝓpt ſuſpitioneꝫ ſymonie caſſata fuit ei⁹ electio q̃ ſuſpitio ꝑ purgationẽ delet̃. ar. ⁊. de pur. cano. accedens. ⁊. c. cũ in iuuẽtute. ⁊. ⁊. de accu. accedens. ⁊. de teſti. lr̃is.

Illa reuocata.

De hoc not. ⁊. de cenſi. olim. ¶ Defectus.] Ex eo em̃ ꝙ interfuerũt excõicati ex pticipatione per quã minorẽ excõicationẽ incurrerunt nõ fuit i electione defect⁹ cũ minori excõicatione ligati pñt eligere. ⁊. de cle. excõi. mi. ſi celebrat: R̃n: hic non dicit ꝙ hic fuerit defect⁹ ex eo ꝙ minori excõtcatione ligati interfuerunt vt dixi. De excõicatis.[c] interdictis/ ⁊ ſuſpenſis qñ repelli debeant: qñ vocari: qñ pñt interreſſe: qñ eorum pñtia vitiet electionem. not. s. de conſue. cum dilectus.

> a Nature potẽ: ẽ ars ſacilẽ vſum prõpꝛium reddit artificẽs cultꝰ et artificio p̃bet experiẽtia nutrimentum gl. i ꝟbo magiſtra. c. q̃ ſit. de elec. li. vi. ⁊ ibi de experientia q̃ dã ꝑ archi.
>
> b Lex eſt i c. ſic viue. xvi. q. i. multo tpe diſce q̃ poſtmodum doceas inde eſt ꝙ dicunt panor. ⁊ io. de ana. c. ſup ſpecu. ⁊. d magiſtris ꝙ q̃ uo ſunt alios docere debent ꝑ longi⁹ tpa ſtuder̃ q̃ alij q̃ not. ⁊ adde doc. hic.
>
> c Quod hic cumulãt inno. an. ⁊ card. vide ꝑ ipſum lattiſſime l al. c. cũ dilect⁹.

Scriptũ. ¶ Reuocatio] De reuocatione ꝯſtitiõis[d] no. ⁊. de ap. cũ cãm ¶ Cõſenſerit.] Quero in q̃ ꝯſenſ⁹ ꝑtiũ dꝫ attẽdi: Quidã dicũt ꝙ i fora inq̃ſitiõis de nũero eligentiũ: ⁊ merito electoꝝ: ⁊ ſꝫ h̄ ẽ ꝓuidẽtia ꝙ h̄ dr̃. nã al's de iure vꝫ q̃d fit a maiori pte. ⁊. d his q̃ fi. a ma. p. c. cũ i cũctis. p̃cipue i electiõib⁹. ⁊. c. q2 Tu dicas ꝙ ſi ptes ꝯſenſerit. ſ. vt diffinias ⁊ ẽ ſil'e. s. de reſcp̃. ex pte decani. s. c. dudũ. Inq̃ſitionẽ aũt de nũero eligẽtiũ: ⁊ meritis electoꝝ nõ de ꝯſenſu ptiũ: ſꝫ de iure fieri mãdat ⁊ curia ſic intelligit ¶ Prepoſiti.] Quid ſi p̃poſiti al's nõ hẽrent ius i electiõe nũq̃d voces eoꝝ p̃ſtabũt ſuffragiũ. ex q̃ vtraq; ps ꝯſenſit ꝙ p̃poſiti admitterẽẗ: R̃n. p̃ſtabũt. ar. s. c. cũ viron/eñ. cũ ei ptãtẽ eligẽdi ſeu ꝓuidẽdi poſſint in extneũ trãſferre inſolidũ. ⁊. c q2. multofoꝛti⁹ ptãtẽ pñt trãſferre: vt no. ⁊. c. ꝯſtitut⁹. Sꝫ nũq̃d põt ep̃m vno ꝯdicẽte aliq̃s ius nõ hñtes ad eligẽdũ ſecũ admittere: R̃n. nõ[e] ar. ff. cõi di. ſabin⁹. ff. de fui. vr. pre. ꝑ fundũ. credo tñ ꝙ maioꝛ ps capl'i poſſet inuita minore extneos vocare nõ ꝙ in electione voces hẽrent: ſꝫ cã ꝯſilii cũ eis ſuper electiõe hñda. ar. lxiiij. diſ. obeũtib⁹. ¶ Et duo alij] Quero q̃t voces iſti hẽbũt. R̃n q̃t erãt tũc eccl'iarũ ꝯuentualiũ p̃lati: al's ꝑ nihilo diceret totq; tũc tpis ⁊c̃. Alij dicũt ꝙ p̃d. duo. duas tñ ꝓ oib⁹ p̃latis voces hẽbũt vt h̄ innuit hec lr̃a. ⁊ duo alij ex pte vniuerſitatis ⁊c̃. tñ nõ eſt vis q̃t voces habuerit nã tot hñerũt q̃t illi hñerũt q̃ eis vices ꝯmiſer̃t ſiue ꝯmittẽtes fuiſſet vniuerſitas ſiue ſinglãres ꝑſone. ff. de reg. iu. nemo pl⁹. ⁊ no. ⁊. c. q2. ¶ Duplo] Ad itelligẽtiã hui⁹ capl'i circa q̃ttuoꝛ caſ⁹ q̃ deteriãẗ h̄. prim⁹ ẽ ꝙ ſi poſtulãtes fecẽrt duplo maioꝛẽ nũerũ q̃ꝫ ſit nũer⁹ eligẽtiũ electiõe caſſata poſtulatio admittiẗ dũmõ ꝯ poſtulatũ nil ꝓber̃ q̃d ei⁹ ꝓmotionẽ ipediat. Circa hũc caſũ q̃ro (cũ ſicut dixi h̄ ep̃m cõticat i⁹) q̃re mãdat papa poſtulatiõnẽ factã ẽt a duab⁹ ptib⁹ admitti cũ poſtulatio ſoli grẽ initaẗ. s. ti. ꝑ. hẽc. rñ. q̃ꝫ tñ ad ſupioꝛẽ admittẽtẽ inuitẗ grẽ: q2 ñ tener̃ cã admittere ſi ñ vl't. x. q. ij. p̃carie. maxie ſi ꝯfirmatoꝛ ẽ papa vt no. s. ti. ꝑ xi. bone. ⁊ h̄ ñ imutaẗ hic q2 ius ꝯfirma:

> d Vide panor. c. ii. ſ. de cõfeſſ. Jo. de ana. c. qũr. ſ. ſ. de ac. u. gl. i ꝟbo ítilla cã c. fi. de iureiurã. li. vj. ⁊ ibi late ꝑ archi. domi. pet de anch. ⁊ frãc. ⁊ alios cardin. alex. c. cũ iu aute lex. iiij dis ſtin. ang. cõſi. cxxxvj. in p̃n. ludo. ro ꝯſil. cxcj alexand. conſi. xxviij. ſ p̃mo volu.
>
> e Et hoc dicto elicit hic dñs abb. maiorẽ partẽ vniuerſitatis nõ poſſe aliq̃d ſtatuere in p̃iudiciũ maioris partis. ꝑ q̃ vide as no. ꝑ ludo. ro. ꝯſi. cccij. vbi etiã videas an cõſilium gñale poſſit i ꝑiudiciũ ſingulorũ aliq̃d ſtatuere in ſpẽc. aduertas.

toris nō tangit hic. Juri ꝯo innitit ꝗ̃ᵹ
tū ad poſtulātes q̄ poſt poſtulationē pn̄
tatā variare nō pñt.ꝭ. ti.ꝑxi. bone. Itē
⁊ quantum ad eligētes quorum cum ſit
caſſata electio ꝑpt̄ dfectū nūeri ſine ip
ſoꝝ iiuria ꝑt ſupiori poſtulationem ad-
mittere ex q̄ canōice fcta ē / ⁊ ius velit ꝑ
poſtulātes canōicos eccl'ijs ꝑuideri.ꝭ.
ti.ꝑxi.bone. Itē q̄ro ſi due ptes poſtu-
lātiū vl' etiā tertia pars eligētiū debēt
attendi reſpectu eligētium cum poſtula
tio cum electione cōcurrit: aut reſpectu
totius capituli videt enim reſpectu ca-
pituli vt hic ibi ꝗ̃ᵹ.xvj.electores. Tu dic,
ꝙ reſpectu totius capituli accipitur du
plum:⁊ in tertia alia a duabus partibꝫ
non remaneret capitulū propter qd̄ di-
cimus poſtulationem a duabꝫ partibus
factā valere: vt.ꝭ.dicā.hic autē ideo di-
cit.xvj.electores ⁊c.q͛ ex nūero poſtu-
lantiū ⁊ eligentium totum capitulū con
ſtabat : nec erat aliquis d̄ capitulo q̄ nō
eēt de poſtulātibus archiepm vl' eligē-
tibus plebanum:⁊ facit.ꝭ.eo.eccleſia vbi
conſideratio habet nō partis ad partē
ſꝫ ptis ad capitulum. Secūdꝫ caſus eſt
ꝙ ſi poſtulantes non faciunt numeꝝ du-
plo maiorē: tūc ſiue poſtulatꝫ ſit dignꝫ.
ſiue indignus poſtulatione caſſata ele-
ctio confirmetur. quero quare hoc / cū
in electione is debeat obtinere q̄ a ma-
iori ⁊ ſaniori parte fuerit noīatus .ꝭ. eo.
q͛ propter. Itē gñaliter eſt verum ꝙ ꝑ-
ualet qd̄ fit a maiori parte capituli.ꝭ.de
his q̄ ſi. a ma.p.ca.cū in cunctis.hic au-
tem ꝑualet electio ptis minoris etiā pte
maiori non peccāte qd̄ ē mirabiliꝫ. Rn̄.
ſpale ē vbi poſtulatio cum electione cō-
currit:q͛ niſi poſtulātes fecerint duas
partes poſtulatio nō valet ⁊ confirmat
electio vt hic. Uel dic ꝙ nō fallit h̄ regu
la illa. Is eligat ⁊c.exponimꝫ eñ maio
ri.i.ſaniori: vt dicā in.c.q͛.⁊ ſic illa q̄ ele
git reputat ſanior ꝗ̃ᵹ ea q̄ poſtulat. Ubi
ꝯo poſtulatio cū poſtulatiōe ꝯcurrit at
tēdit maior ps vt not.ꝭ.ti.ꝑxi.c. ſi.i ſi.
qd̄ tñ de electiōe ꝯfirmāda hoc ſcđo ca
ſu dixi itelligimꝫ ⁊ ſeruamus electio ex
iteruallo nō fiat ex quo poſtulātes non
erāt ꝑuati: vt no.ꝭ.eo.ꝯſideraumꝫ.⁊.c.
dudū. Itē de electiōe minoris ptis ꝯfir
māda cū nō ē poſtulatꝫ idignꝫ itelligi-
mꝫ ſi electores a poſtulātibꝫ nō ſupant i
duplo: vt hic loq̄t. Tertiꝫ caſꝫ ē ꝙ ſi po-
ſtulātes idignū ſupple ignorāt ſint du-
plo pl'es tā poſtulatio ꝗ̃ᵹ electio repro-
batur. q̄ro q̄re hoc? Rn̄. Poſtulatio re-
ꝑbat:q͛ facta d̄ pſona indigna: electio
ꝯo q͛ tertiā ptē nō excedit vt ſtatim di
xi:⁊ hic probat. poſtulātibꝫ eñ duabꝫ p
tibus q̄ cēſētur capitulū: vt.ff.de decre.
ab or.faci.l.iij.noluit ius huius capituli
minori parti concedere ꝙ valeret eius
electio: niſi poſtulātes vl' maior ps eēnt
ꝑuati vt i caſu.ꝭ. At vbi due ptes nō ad
uerſant electo vt eſt qn̄ poſtulātes non
faciūt duas ptes:⁊ ꝓ electo ē maior ps
tertia/voluit papa d̄ iure electionē ꝑfer
re tāꝗ̃ᵹ a ſaniori pte factā vt in caſu ꝑce-
dēti:⁊ no.ꝭ.eo.dudū. ¶ Indigna] Que-
ro q̄ intelligat hoc caſu indigna: vtrum
ea tñ cuiꝫ electio ē nulla an cuius ē an-
nullāda: de qbꝫ no.ꝭ. eo. cōſideraumꝫ.
Rn̄. ſatis pōt dici ꝙ de vtraꝗ̃ᵹ indigni-
tate loq̄tur tā de ea q̄ nullā reddit electi
onem ꝗ̃ᵹ ea q̄ annullāda ꝑpt̄ indignita
tē pcti in quo pſeuerat:⁊ hoc innuit hec
lra cum ꝓmotionē eiꝫ debeat ipedire.
alij cōtra. Quartꝫ caſus [a] ē ꝙ ſi oēs vel
maior ps poſtulātiū poſtulauerit ſcien-
ter indignū tertio caſu ꝑmiſſo ꝙ nume-
rus poſtulātiū ſit duplo maior electio
cōfirmetur ſi facta eſt de pſona idonea.
Quero p̄rio q̄re requirit ꝙ pars poſtu-
lātium ſciuerit idignitatē poſtulati ad
hoc ꝙ electio cōfirmetur. vno eñ ꝑpter
ſciētiā / ⁊ p cōſequēs ꝑpter priuationē
ſublato nō remanet duplus numerꝫ po-
ſtulato: ⁊ ſic valet electio vt hic dicit.
Rn̄. lꝫ priuatus nō ꝑſtet ſuffragiū in ele
ctione in qua priuationē icurrit: cōputā
dus tñ ē in numero poſtulātiū ſicut de
cōtēptu dico ⁊.ꝭ.eo.in geneſi.ſup verbo
maior:ſecus ē tñ ſi prius fuit in vna ele-
ctione priuatus:q͛ ſciēter indignum ele
git vel ex alia cā ad ſecundam electio-
nem admittitur ignorāter vel cum pro-
teſtatione:quia tunc nō computatur ad
numerum capituli vel poſtulati complē
dum. Quid ſi maior pars q̄ poſtulauit
ſciuit mior ignorauit:minor tamē igno
rans fuit maior illa que elegit puta ex
xxxiij.poſtulantibus.xij. ſciuerunt. xj.
ignorauerūt.x.alij elegerūt. Rn̄. poſtu-
latio caſſabitur:quia ſciētia maioris p-
tis poſtulantium facit vt qd̄ ab ipis du
abus partibus fit non videatur a capi-
tulo factū:ne due ptes capitulū videā-

[a] Hos quatuor caſꝫ hic ꝓſequuntur oēs ſcrib. meliꝫ ꝙ alibi.

tur. Item electio caſſabitur ex quo poſtulatus 3 duplũ numerum h3 inter ignorantes ꝛ ſciẽtes ꝛ maior pars ignorantium poſtulantium indignum q̃ ſint om̃s illi qui d gnũ elegerũt: hic aũt ſic erat de facto ꝙ electus maiorem ptem habebat non cõputatis ſciẽter eligentib⁹ indignum Alij dicunt ꝙ ſicut ſonat littera electionẽ confirmandam: ex quo indignitatẽ ſciuit pars maior: ſ3 ſm iſtos ſi ex poſtulantibus eẽnt plures ſcientes ꝛ pauciores ignorantes: ꝛ vnus ſolus eligens valeret electio: qđ eẽt abſurdũ. Tu aũt probabiliter potes dicere ꝙ in hoc caſu cum maior pars poſtulantium ſciuit, minor ignorauit: ita demum electus obtinet ſi poſtulãtes ignorãtes nõ ſint duplo plures eligẽtibus: qꝛ tunc ex oib⁹ poſtulãtib⁹ fit vnũ cp3 / ꝛ val3 qđ fit ab eligẽtib⁹ tãq̃ a pte ſaniori capl'i ac ſi poſtulãtes ignorãtes ſint duplo pl'es eligẽtib⁹ ꝛ nõ d3 elect⁹ obtinere cũ reſpectu eligẽtiũ ſoli poſtulãtes ignorãtes q̃ nõ peccauerũt ſint capitulũ: vnde eẽt iniuſtum electionẽ cõfirmari vt. ſ. dixi. ſed ꝛ poſtulatio caſſabitur hoc caſu vt premiſi. Compoſt.

NE pro defectu.

[Regl'ar] Quero quã eccleſiã vocat h regl'arẽ? Rñ eccleſiã regl'arẽ dicim⁹ ſm ꝙ itelligit quãl3 eccl'iam vbi ſunt clerici vel cõuerſi ſine proprio[a] viuentes dummodo ſit collegiata[b]. Que aũt dicatur collegiata no. ſ. de iure pa. poſtulaſti. Non autem hic intelligimus comphẽdi parrochiales eccleſias ſiue per regulares regantur ſiue non. Quid de dignitatibus cathedralium eccleſiarum preter epiſcopatũ puta decanatu ꝛ ſimilibus? Reſpondeo. non comprehenduntur hic: quia hec conſtitutio de vacante eccleſia loquitur ſed eccleſia non dicitur vacare per mortem talium: ꝛ eſt expreſſum. ſ. de conceſ. preben. poſt electionem. ſ. vt eccleſia. bene. vt noſtrum. Quid de dignitatib⁹ extra eccleſiam cathedralem: puta decanatu / prepoſitura ꝛ ſimilibus? Reſpondeo. non comprehẽduntur hic cum hic de cathedrali ꝛ epiſcopali ꝛ regulari tantum loquatur: alij cõtra. In officijs autem ꝛ beneficijs in quibus hec conſtitutio locum non habet ſeruatur conſtitutio. ſ. de conceſ. preben. c. ſecundo. Quid de prioratibus extra abbatiam conſtitutis qui non per electionem: ſ3 per abbates vl' alium ſuperiorem curantur? quidam dicunt ꝙ non habet hec cõſtitutio locum iñis qđ ſatis poteſt dici ſi ab epiſcopo non confirmentur: nec ab eo recipiunt curam: quia tunc pro volũtate abbatis remouẽtur. ſ. de ſta. mo monachi. in fi. ꝛ c. cum ad monaſterium. §. tales. ſi autem ab epiſcopo confirmationem ſeu curam recipiunt: licet conuẽtus eos non eligat: ſed ab abbate mittuntur ſeu pñtantur vt in prioratibus quibuſdã contingit: tunc ſatis videtur ꝙ hec conſtitutio locum habet in huiuſmodi ſi eccleſia ſit regularis ꝛ collegiata qꝛ tales non pro volũtate abbatis remouentur cum epiſcopo de cura debeant reſpõdere. ſ. de pben. in laterãẽſi. Alij dicunt ꝙ ex quo electio non ẽ collegij hec conſtitutio non habet locum: ſed potius illa que de ſex menſibus loquitur. ſ. de conceſſi. prebẽ nulla. ¶ Iuſto impedimento] Quero qđ ſit iuſtum impedimẽtum propter poſtulationẽ q̃ nõ fuit admiſſa vt dixi. ſ. ti. proxi. c. j. in fi. prime gloſe. Item propter electionem caſſatam ex vitio electi occulto / quo caſu redit electio ad capitulũ vt no. ſ. eo. cum terra. Item ꝙ capitulum ante electionem requiſiuit pricipis aſſẽſũ qđ habuit neceſſe facere ſi hoc principi de conſuetudine vel priuilegio competebat vt dixi. ſ. eo. quod ſicut. Itẽ ꝙ is quẽ elegerãt cũ eſſet abſens reuerſus noluit conſentire vl' conſenſit: ſ3 renunciauit añ cõfirmationem. Item quia capitulo eſt electio interdicta. Sed tunc incipit ſibi tempus currere qñ cp̃m incipit eẽ in mora petẽdi licẽtiam eligẽdi. hec ꝛ alia infinita impedimenta poſſunt occurrere. Itẽ quero an tempus quo impediti ſunt eligere reſtituatur eis p bñficium reſtitutionis ꝛ videtur ꝙ ſic: vt in eo q̃ cã reipu. fuit ipeditus. ff. ex qui. cau. ma. ab hoſtib⁹. §. ſed qui ſimpliciter. ſ. de v̄bo. ſig. dilecta. Et ſic ſm hoc elapſis tribus menſibus nõ eligerẽt: l3 in tpe trimeſtri fuerit impediti niſi tp̃s eis reſtituatur. Rñ. Non ẽ neceſſaria[c] reſtitutio: ſ3 tp̃s quo impediti fuerunt in tpe trimeſtri nõ cõputatur: vt. ff. de adul. quinquennium. ꝛ ſi ſecus diceretur cõtingeret ordinatio-

a Iſtud dictum nõ placet ſimpliciter panor. hic quia deberet dici regularis ſm eum hic in rubri. ſ. de reg. q̃ faciunt tria vota ſubſtãtialia de q̃bus. c. cũ ad monaſteriũ. ſ. de ſta. reg. de q̃ videas etiã p gl. ꝛ ar. imo. ꝛ alios l̄ cle. j. de deci.

b Que dicat' collegiata vide. c. dilecti. ſ. de exceſſ. p̄la ꝛ ibi car. ꝛ panor. hoſti. io. an. ꝛ anth. de but. in. c. a nobis. ſ. de iu. patr. ꝛ bñi. boic. c.

poſtulaſti. c. ii. glo. in v̄bo collegiatis in prag. de elec. ꝛ ſed. de ſen. conſil. lxi.

c Iſta opi. approbat hodie p cp̃m ſi electio iſto ti. li. vj vbi enarrãt caſus hic pmiſſi ꝛ ibis caſib⁹ declarãtur h̃re l'egrum t̃pus niſi fraudulẽter egerint.

nes eccleſiarum diferri quod eſt contra itētionē iuris vt h. Itē q̄ro qñ icipiat h tps currere ꝑlo. Rñ. qñ pꝛimo ſciunt q̄ eligere debuerunt eccleſiam vacare. ſ. de ſup ne. pꝛela. l3. ſ. de conceſ. pꝛebē. q2. Item quid ſi due ptes vel plures poſtularunt: ⁊ aliqui de capitulo nolūt poſtulare nec eligere poſtea ſuperioꝛ ex aliq̄ cauſa noluit poſtulationē admittere: vt cum oēs pꝛeter duos elegiſſent indignū ignoꝛāter duobus exceptis qui non poſtularunt nec elegerunt: ⁊ ſic poſtulatione non admiſſa electione caſſata redit electio ad capitulum vt no. ſ̄. eo. cū terra. Nunquid ſi lapſi ſunt tres menſes a tēpoꝛe vacationis illi qui noluerunt poſtulare nec eligere infra tres mēſes admittētur cum alijs qui non fuerunt ī moꝛa? videtur ꝙ ſic / quia etiam ſi elegiſſēt vel poſtulaſſent nihil valuiſſet[a] ar. ff. de iud. nō videt̄ ar. ff. de arbi. ſi arbit̄. Rñ. melius videt̄ ꝙ non admittentur inuitis alijs: cum enim eligere vel poſtulare debuerint infra tres menſes ⁊ non fecerint lapſu tēpoꝛis ſunt excluſi: vt hic dicit. Et ex quo vocati non eligūt ſeipſos excludunt. ſ. eo. eccl'ia veſtra: bñ tamen admittentur volētibus alijs ius habentib⁹. ſ̄. eo. cum vintonien̄. Si autē pars maioꝛ indignū elegit: quando tunc minoꝛi parti non eligēti currat tēpus. dixi ſ̄. dic. c. cum vltonien̄. ¶ Deuoluatur] Quid ſi capitulum eccleſie cathedralis non pꝛopter negligētiam amitit ius eligēdi: ſed q2 ſcienter eligit indignum. ſ̄. eo. cum in cunctis. vl' quia pꝛiuatur per ſentētiam iure eligēdi pꝛopter foꝛmam non ſeruatam: vt. ſ. eo. c. pꝛoxi. Nūquid his caſibus deuoluitur ad metropolitanum poteſtas? Reſpond. Curia tenet ꝙ non[b] ſed ad ſolum papam: quia metropolitanus ſubditis ſuffraganeoꝛum ſuorum poteſtatem non habet dandi illis ꝑlatum nec alia niſi quatinus inuenitur in iure. ix. q. iij conqueſtus. aliquādo tamen papa tractauit cū fratribus de dāda metropol'. poteſtate in caſib⁹ pꝛedictis: ſ3 vidit hoc nō expedire: q2 ſm hoc ſp metropolitani ingererēt difficultatē in confirmationibus vt ad eos deuoluerētur ptās: ſ3 hec rō non eēt bona: q2 eadē ratione deberēt metropolitanis ptātem auferre: qđ de cathedrali ⁊ metropolitano dixi: idē dicebat papa in regulari ⁊ diocesano: vt cum ſine caſu negligētie pꝛiuatur collegium non ad pꝛoximū ſupioꝛē: ſed ad ſolum papam deuoluitur ptās cum in ſolo caſu negligētie ſicut dicit ius hanc ptātē in eccl'ia regulari concedat: ſupioꝛibus tñ plures allegauim⁹ ſup hoc contra papam ꝙ erat inconueniēs ſp ad papam recurrere ſuꝑ pꝛouiſionib⁹ pꝛioꝛatuum ⁊ abbatiarū in caſibus ꝓmiſſis: ⁊ ꝙ ſufficiebat nō denegari dioceſano hāc ptātē cum in ſua dioceſi omnia poſſit q̄ non denegantur eis. ſ. de ſen. excō. nuper. l3 in metropolitano ſit foꝛte ſec⁹ quo ad ſubditos ſuffraganeoꝛum (vt dixi) Itē q2 eps ē ꝑoꝛdinatoꝛ in cūctis. xxv. diſt. ꝑlectis. Itē pōt diuidere eccl'ias ⁊ vnire. ſ. de exceſſi pꝛela. ſicut vnire. multo foꝛtius pōt eccl'ijs regularibus pꝛouidere ex quo collegium hoc nō pōt cum ſit pꝛiuatum ex cauſis ꝓdi. ⁊ ſimilibus. Pone eñ ꝙ in monaſterio nullus eſt monachus q2 omnes ſunt moꝛtui: nunquid dioceſanus ꝑt monaſterio pꝛouidere cum eps ſit ꝑoꝛdinatoꝛ in cunctis (vt dixi) ⁊ facit ꝓ nobis. ſ̄. eo. cum in cunctis. in fi. ſ3 hec nō pꝛofuerunt qm̄ papa dixit contrarium. ¶ Ipſi⁹ q̄dam] Nūquid de ꝑſona alteri⁹ pōt metropolitan⁹ ꝓuidere videtur hic arctata ei⁹ ptās ad eandē eccleſiam Itē cū canonici habeāt duo bñficia a iure ꝙ eligunt ⁊ ꝙ de ſua eccleſia: licet ꝑ lapſum tēpoꝛis vnum amittant. ſ. eligēdi ptātem: tñ ſecūdū. ſ. ꝙ de ſua eccleſia aſſumatur hoc capl'm eis conſeruat. Solutio: dic ꝙ pōt metropolitan⁹ de ꝑſona alteri⁹ eccl'ie[c] pꝛouidere / q2 ptās que erat penes capl'm fuit ad eū deuoluta: ⁊ ſicut erat nec pꝛiuilegiū neceſſitatis ꝙ de eadem eccleſia aſſumatur: ſed ex honeſtate hoc fieri debet: ⁊ ſic papa mihi rñdit. Compoſt.

QUia ꝑpter. ¶ Eccleſijs] Quero ī q̄bus eccl'ijs hec cōſtitutio ſit ſeruāda[b]? Rñ. In cathedralibus ⁊ regl'arib⁹ collegiū hñtibus. Itē decanatib⁹ / ꝓpoſitur / / plebanatib⁹ archipbr̄atib⁹ / ⁊ alijs dignitatib⁹ ex cathedralē eccl'iam conſtitutis dūmodo ſit ī eis collegiū tales enim eccl'ie ꝑ moꝛtē ſupioꝛū ꝑlatoꝛū viduate dicūt̄: ſecus ſi agatur de electiōe faciēda ad aliquā dignitatē conſtitutā in eccl'ia cathedra

a Uide de hoc late ꝑ io. an. ⁊ cardi. et panoꝛ. c. congregato. ſ. eo. titu.

b Iſta dubia fuit hodie late deciſa ꝑ ter. c. q̄ꝗ̄ illo ti. li. vj. vbi late videas tibi bona.

c Panorm. poſt hoſt. l3 ꝙ contra. glo. ⁊ inno. l3 ioan. andr. ⁊ anch. debu. dicant opi. hoſt. ſuadere in ſcolis aliā in obſeruanone tu tñ de hac. q. late videas per cle. ſ. de ſupp. negl. ꝑl. ⁊ ibi glo i verbo monaſterioꝛum. car. imo. pet. de anch. ⁊ panoꝛ. io. and. ⁊ phi. frā. l reg. contra eū. de reg. iur. li. vj. hen. boic. ſuo moꝛe diſtinguentē. c. dilectus. ſ. de cōceſſ. ꝑb. c. nullus. lxj. diſt. ⁊ ibi archid. domi. ⁊ cardin. alex. ⁊ omnes ſcrib. hic.

d Uide old. cōſi. cxlvj. incip. factū eſt tale ⁊ arch. c. oſius. lxj. diſ. rof. beuenta. ſ libel. iur. ca. ſ rubri. de moꝛna. ſñi. illud aūt frequenter ⁊ omnes ſcrib. q̄ luxiſſent multum circa materiā iſtā nec eſſet ne eſſe alibi rec. erere l3. de hoc etiam h. ⁊ glo. no. in ꝓbo ꝑlati. ꝗ. ⁊ cū huma ne. ſñi. ad ioan. de elec. in prag. ⁊ rot. deci. ccclij.

li:q2 p mortē taliū non viduanř eccleſie
ꝛ ad hoc facit ꝟbum viduatis ibi poſi=
tū:q̄dam tñ dicūt ꝙ iſte forme tātum lo
cū habēt in cathedralib⁹ ꝛ regl'aribus.
ar.ſ̄.c.prox. Quid ſi duo vl' tres tm̄ ſint
in capitulo? Rñ. hec forma locū hʒ ar.
ſ̄.c.proxi. ꝛ tres faciunt collegiū. ff. de
ꝟbo.ſig. neraci⁹. ꝛ ſi ſint duo vnus alte=
rū: ſi tres duo vnū ſcrutēř tabellioē ad=
hibito ar. q2 ꝛ ſcrutatores ſe poſſunt ad
inuicē ſcrutari Quid ſi eſt vnus ſolus ī
quo ius vniuerſitatis remanet. ff. ꝙ cu=
iuſqꝫ vni. ſicut. Rñ. ille ſolus vocatis te
ſtib⁹ quos ſecum habebit loco ſcrutato
rū ꝛ tabellione dicet eis votū ſuū: deide
votū in ſcriptis redactū publicabit ꝛ e=
liget ꝛ electionem publicabit: vel dic ꝙ
hec cōſtitutio nō hʒ locū niſi vbi ſunt q̄t
tuor ad minus ꝙ ex eo appꝫt ꝙ dicit aſ=
ſumēř tres: poſtea dicit pñtib⁹ omnib⁹
q̄ð de trib⁹ ad minus intelligiř: ꝛ tūc ſi
tres ſūt vl' pauciores pñt eligere quocū
qꝫ mō[a] volūt dūmodo mutuus conſen=
ſus hincinde proueniat. Nunquid aſſi=
gnatio diei eſt de forma[b] videtur ꝙ ſic
.ſ̄.eo. cumana. ꝛ.c. cum in veteri? Rñ. nō
eſt neceſſe: ſic vidi papā terminantem. ꝛ
iura predi. non obſtant quia factum nar
ratur non ius. ¶ Pñtib⁹] De vocatio=
ne[c] no. ſ̄. eo. cum iter vniuerſas. ꝛ.c. bo=
ne me. mag. ꝛ.c. coram. Quis autem vo=
care debeat no. ſ̄. de maio. ꝛ obe. c. j. Nū
quid ad domum vocandi ſunt canonici
abſentes vl' perſonaliter. Rñ. Si ſcitur
vbi eſt in loco vnde vocari debet citan=
dus eſt perſonaliter. Si autem neſcitur
vbi ē dʒ citari i loco vbi cōmuniter mo=
rař p publicū edictū .ſ̄. de cle. nō reſi. ex
pte. ſ̄. de fo. cp. ex pte. ſ̄. ð eo q̄ mit. i poſ.
c. ſi. vbi no. Quid ſi tpe citatiōis erat in
loco vbi citād⁹ erat: ſʒ nō tpe electiōis.
Rñ. hoc caplo nō p̄iudicat ſi nō citauit
quia non intereſt citati. arg. ff. ſi quis in
ius vo. l. ij. §. finali. Itē quid ſi fuit tēpo
re electionis in loco in quo citandus
erat: ſed tempore quo alij citantur non
erat. Rñ. Non obeſt electioni q̄ ſine ipo
facta fuit. Cum enim citationis tēpore
nō fuit i loco vñ citari deberet nō pt cō=
queri de contēptu. Quid ſi ē vagabūd⁹
puta q2 ē aliqñ inter fines electorib⁹ de
putatos aliqñ ex. Rñ nō obeſt caplo ſi
cū nō citat lʒ aliq̄ die ifra tps quo cita=
tiōes facte fuerūt fuerit ifra fines. ar. ff.

de inſti. ſed ꝛ ſi. §. conditio. tñ tutius eſt
hoc caſu citare ad domū. ¶ Aſſumēř.]
Quero qualr aſſumentur ſcrutatores?
Rñ. non eſt vis ſeu per cōpromiſſum ſi=
ue p ſcrutiniū patens corā omnib⁹ ꝛ in
eoꝝ aſſumptione p̄ualet maior pars ca
pituli. ¶ Tres.] Nūq̄d plures vel pau
ciores? Rñ. ſi cōmode fieri pōt tutius
ꝛ melius eſt[d] vt ad minus ſint tres vt
hic al's ſi nō cōmode vt q2 pauci ſūt in
caplo/tunc pauciores pñt aſſumi. quat
tuor autē aut plures bñ poſſunt aſſumi:
per ampliores hoies perfectiſſima veri=
tas reuelař. C. de fideicōmiſ. l. vlt. ad fi.
¶ De collegio.] Nunq̄d extra pñt aſſu
mi? Rñ. tutius eſt ꝙ de collegio[e] tamē
Uincen. dicit ꝙ nō obeſt ſi aliunde aſſu
māťur idonei maxime ſi pauci canoni=
ci ſunt i eccl'ia. ſ̄.c.c. pxi. Itē quis ſcru
tabiř vota ſcrutatorū? Rñ. ipſimet: ſi ei
ſunt tres duo ſcrutabūř vnū ꝛ duo vnū
Si vero ſunt duo vterqꝫ ſcrutabiř alte=
rum ꝛ propter hoc eſt ꝙ ad min⁹ debēt
eē duo. Si enim vnus eſſet ſeipſum ſcru
tari nō poſſet ſicut nec ſe pñtare. ſ̄. de in
ſti. c. fin. niſi forte collegiū daret alium
ſcrutatorē vel alios ad ſcrutādū votū
vnius ſcrutatoris: ꝛ hoc honeſtius ꝛ ſe
curius ꝙ ſcrutatores prius ſcrutēř vo=
ta ſua q̄ȝ alioꝝ ne iſtruātur i quē cōſen=
tiant ſi aliorū vota prius requirerent
Quid de infirmis qui in eodem clau=
ſtro vel in eadem ciuitate iacent? Re=
ſpon. Scrutatores poſſunt ad eos ire ꝛ
vota eorum inquirere/quia preſens vi=
detur qui in hortis eſt. ij. q. vj. biduū. ꝛ
q2 vox infirmi efficacior eſt q̄ȝ procura
torū ꝛ dulcius ex ipo fonte bibūtur aq̄
ꝛ credimus ſufficere ꝙ in ſcrutinio re=
ſpondeant. nec eſt neceſſe ꝙ poſtea re=
quirantur in electione vel in alijs que
poſſunt fieri per alios vel ſi magis pla
ceat infirmis poſſunt procuratores cō=
ſtituere per quos ſuas exprimient vo=
luntates vt hic. ꝛ. ſ̄. eodem. c. ſuper ver=
bo preſens. ¶ Exquirāt.] Quero qua=
liter? Reſpond. debent ſingulos nomi=
natim vocare ad ſcrutinium al's viderē
tur cōtemni: nec ſufficit generaliter vo
cari ſic/ venite ad ſcrutiniū qui ſcrutā=
di remanſiſtis vt hic/vbi dicit ſcrutato
rū. Item vocandi ſunt non tm̄ qui ſunt
in caplo ſed etiā qui extra ſi videri poſ
ſint ar. iſti. de rerum di. §. examē. ꝛ etiā

a Hāc opi. videtur ſequi car. ſ̄. e. c. j. ij. q. lʒ ibi hoſt. dicat hoc pce dere i forma ſcrutinij. ſec⁹ aūt in forma compromiſſi ſeu inſpiratio nis quā tenēř obſeruere ſm eundem.

b Scriben. hic colligunt ex hoc textu decem ꝛ octo ſubſtantialia in forma ſcrutinij neceſſa rio obſeruanda. in regno autē Francie ſūt tria addi ta p cōſt. baſi lien. ſcʒ miſſe ſācti ſpūs au ditio ſacroſan cti corporis Chriſti ſuſ ceptio ꝛ iuriſiu rādi p̄ſtatio de q̄b⁹ prag. de elect. §. et cū humane. ꝛ ſic ſunt vnū ꝛ vigiti ſubſtā tialia i regno Francie.

c Iſta voca tio non eſt de ſubſtātia io. an. card. ꝛ pa nor. hic ꝙ cla re pꝫ ex. c. bo ne. ij. ſ̄. eo. ti. vbi pōt contē ptus ratifica re electionem eo ɔtēpto fa ctā q̄ ſi eēt ɔ ſubſtantialia huius forme eēt nulla ꝛ ſic nō ratificare tur vt ibi not. ꝛ. ſ̄. c. audit. eſt tñ de iuſti cia q2 contem pto ɔſequēter cōtēptū venit caſſādū. ð. c. bone.

d Immo eſt de ſubſtantia ꝙ nō ſint plu res vl' paucio res. hoſt. io. an. antho. de bu. card. ꝛ pa nor. hic ꝛ ho ſtiē. in ſū. hoc ti. §. qualiter ſit faciēda p̄= ſi. aſſumātur tertie. in libr. iur. cano. tit. de litis excuſa tenjs. tñ. hoc ideo poniř.

e Inno. in telligit de col legio eligētiū nō ð collegio eccle vacātis vbi de p̄uile= gio vel ɔſuetu dine vnū col legiū eligit p̄ l.ꝫ3 alteri⁹ vt no. ſ̄. de ꝟb. ſi gnificatio. c. abbate. ꝛ. ſ̄. ð ɔſue. c. cū dile ctus.

ſi non videtur ſi ſunt circa eꝑm. puta qꝛ
ſocius cū ſocio loqtur iux̄ colluſias ca-
pl'i. ⁊ hoc approbat papa de ferō: licʒ ꝯ
rium videaꝛ notare. ſ. e. eccl'ia. ſup ꝟbo
ad ꝯtemptū. Item qro per q̄ ꝟba exꝑ-
mant canonici vota ſua? Rñ. cōſentio
in talē vel eligo talē: vel alio mō ꝑ quē
modū conſenſū exꝑmant: ſicut de mr̄i-
monio dr̄. ſ. de ſpon. inter. ita tñ ꝙ vota
nō ſint cōditionalia vel alternatiua vl'
incerta. ſ. eo. in electionibus. ¶ Reda-
cta.] Quero per quē? Rñ. per aliquē ex
ſe vel ꝑ tabellionē etiā cl'icū vl' laicū[a]
ſicut vidi. ¶ Mox publicēt.] Quid ſi
eꝑm facto ſcrutinio diſtulit publicare i
diē ſequentē? Rñ. nō vitiabiꝛ ꝑpter h̄
electio: qꝛ lʒ hic dicaꝛ mox[b] nō tñ oīa q̄
in hac ꝯſtitutione ſunt vitiāt electionē
ſi nō ſeruētur. ar. ſ. eo. eccl'ia. Sed in ele
ctione ſecus q̄ ſtatim cū facta eſt dʒ pu
blicari vt hic. in fi. Item quis publica
bit ſcrutiniū? Rñ. non refert vtrū ꝑtes
per ſcrutatores/ vl' ꝑ aliquos ex eis: vl'
per eꝑm/ vel aliquē ſeu aliquos de mā-
dato ſeu volūtate capituli publicētur.
Et ſi duo ſcrutatores tertio abſēte pu-
blicent nō nocet: ⁊ ſic obtinuit. Item q̄
ro an eꝑm poſſit reuocare ſcrutatores
poſtq̄ ceperūt ꝑcedere? Rñ. poteſt vt
no. ſ. eo. publicato. licʒ in electionib⁹ ſit
ſecus vt not. ſ. e. in eāis. ¶ Appellatio
nis.] Quero q̄ appellatio h̄ inhibetur?
Rñ. ſi appelleꝛ ne ꝑcedatur ad electio
nem. ſed bñ poteſt appellari ne eligaꝛ
crimine irretit⁹. ſ. eo. cū nobis. vl' inha
bilis ꝑpter corpis impedimētū. ſ. eo.
cum inter cano. ¶ Collatiōe.] De col-
latione no. ſ. eo. in geneſi. ⁊. ſ. eo. dudū.
¶ Eligatur.] Quero ꝑ quem[c]? Rñ. ꝑ
eum q̄ habʒ ꝑmā vocē/ vl' quēlibet aliū
de capl'o cui hoc cōmittet. Sed ⁊ ſi ca-
pl'm vel illi q̄ in ſcrutinio in aliquē con
ſenſerunt nō cōmittent hoc expreſſe ali
cui: ſed vnus ꝑñtibus aliis ⁊ nō contra
dicētibus collatione facta eligat vice
capituli: vel ſaltē illoꝝ qui conſenſerūt
in talem ſatis eſt: ⁊ ſic obtinuit: qꝛ rati-
habitio mandato cōparatur. ff. de reg.
iur. l. hoc iure. Item in appetibili re ⁊
meritoria ſicut eſt vt ꝑ canonicam ele-
ctionem prouideaꝛ: qui tacet cōſentit.
immo mādare videtur. ff. mandati. l. ſi
fidem. ſecus ſi res ſit onerosa: qꝛ tunc
neceſſarius eſt expreſſus conſenſus. ff.

de ꝑcu. filiuſfamilias ⁊ no. ſ. eo. in gene
ſi. Sed quero ꝑ que verba eligeꝛ? Rñ.
Si aliquis ꝑtātē habebat ex officio vel
capl'o vel a ꝑte ſua ſibi data tūc poteſt
in ſingulari vel plurali dicere eligo ta-
lem vel eligimus: nec requiritur ꝙ noīe
capituli dicat vel illorum qui conſenſe-
rit in eū quia tūc ſemper cōis intelligiꝛ
electio/ et hūc eligit qui eligendus erat
licet ſit ſecuri⁹ ꝙ dicat noīe capituli vl'
illorum q̄ in talem ꝯſenſerūt. Si autem
non probatur ꝙ eligens officiū vel mā
datum eligendi habet. ſed dicat eligo
talem nomine capituli vel illorū qui in
eum conſenſerūt ⁊ tunc propter ꝯſenſū
⁊ ratihabitionem ſequentē que manda
to cōparatur videtur cōis electio: al's ſi
ſimpliciter diceret/ eligo itelligereꝛ ſin
gularis electio. ſ. eo. i geneſi. nec ſequēs
capituli ratihabitatio excuſaret/ cū no
mine capituli electio nō ſit facta. De ra
tihabitiōe dixi qꝛ ſi cōſentientes vl' ma
ior pars uollet ꝑnunciationem eius ra
tam habere non valeret cum hoc de mā
dato vl' officio non haberet. ¶ Vel ma
ior] Sed nunquid omnium? Rñ. oīum
qui volunt debent ⁊ poſſunt intereē/ ſed
aliorū non arg. ſ. eo. cumana. circa ꝑn.
C. de decuri. l. nominationem. Dicunt
tamen aliqui ꝙ ita demum valet electio
maioris partis ꝑñtiū ſi due partes om-
nium ſint preſētes. ff. qd̄ cuiuſq; vniuer
ſi. nulli. qd̄ non approbamus: cum ſm
canones preualeat qd̄ a maiori ꝑte pre
ſentium ⁊ eorum qui volunt debēt ⁊ poſ
ſūt intereē ſit. ſ. de his que fi. a maio. cū
in cunctis. imo vnus ſolus poſſet elige-
re aliis negligentibus vt no. ſ. e. cū no
bis. Item quero vtrum contempti in ca
pitulo debeant computari? Rñ. ſic. ſ. eo.
in geneſi. Item an pueri[b] ſint cōputādi
die vt no. ſ. de eta. ⁊ qualit. indecorum.
¶ Maior ⁊ ſanior.] Nūquid ergo vtrū
q; requiritur copulatiꝰ ꝙ ſit maior quo
ad numerū ⁊ ſanior in eo ꝙ eligit digni
orē? Rñ. non[c]. ſ. eo. eccleſia. ⁊ expone ⁊
pro id eſt. Sʒ quid ſi vna pars ē maior
altera ſanior? Rñ. de hoc ⁊ in quo cōſi-
ſtant numerus/ merita/ zelus ſanitas/ ⁊
auctoritas no. ſ. e. dudum. ¶ Conſen-
tit] Sed quando dʒ maior pars in ſcru
tinio conſentire? Rñd. in ſcrutinio con
ſentire dʒ: qꝛ poſt ſcrutinium adhibiti
ꝯſēſ⁹ nil valēt ſi maior pars in ſcrutinio

[a] Vide ſpecul. §. reſtat. ꝟſic. qd ergo ſi tabellio laicus. de inſtru. edit. hoſt. in ſum. §. qualiter ſit facienda ꝟſi. ⁊ inſtrumēta reducta Roſ. l lib. l ca. de for. ſcru. Doc. hic vide etiā ꝑ abbatē an creatus notari⁹ a laico poſſit ſup cauſis eccleſiaſticis ꝯficere inſtrumenta. c. ſicut. ſ. ne cle. vel mo. ꝟſi. vlterius et ibi multa circa creationē tabellionum.

[b] De variis ſignificationibus ⁊ multis modis quib⁹ accipiꝛ dictio mox vide Alberi. i dictio. in ꝟbo mox. Roſ. l lib. l ca. de for. ſcruti. verſicu. mox. ſpec. de el eg. ⁊ diſputa. §. poſt hec ꝟſic. itē mox. Doc. hic. ⁊ i. c. poſt ꝑentā. ſ. e. t.

[c] Adde circa hoc gl. i ꝟbo ꝑ vnū. c. ſi cut cū. de elec. lib. vi. vbi plene iſta ꝟba ponunꝛ ⁊ Doct. inno. c. in geneſi. ſ. e. ino. ⁊ io. and. c. i. de maiori ⁊ obed. ⁊ ibi vide ꝑ feli. circa ea q̄ hic dicūꝛ q̄ tacet et cetera. ⁊ ꝑ io. and. ⁊ frāc. ⁊ Dy. in reg. q̄ tacet. de reg. iur. lib. vi. panor. in glo in ꝟbo ꝯſēſiōes ⁊ ibi panor. c. quoniā ꝯ. ſ. de proba.

[b] Tu hēs cle. vt hic de eta. ⁊ qli. quo vult non ſubdiaconū non poſſe eligere ad ſubdiaconatū nō ꝑmouetur minor. xviii. an. cle. gñalē ⁊ ſi tñ minor ex diſpēſatione recipiat ſubdiaconatum an poſſit eligere vi. felin. c. poſtulaſti. ſ. de reſcrip. nu. ii. ꝟſic. ex q̄ vbi vult ꝙ ſic.

[c] In minore dicitur io. an. ⁊ card. hic panor. ⁊ barba. c. ꝑudentiā. ſ. de off. dele. in ꝑnci. de q̄ videas etiā ꝑ gl. ꝟbo rōnabiliter. c. i. ſ. de his q̄ fi. a maio. ꝑ. ca. ⁊ ibi ſcribent.

non cōſentit.ĩ.eo. eccleſia veſtra. ṡ.eo.
auditis. valēt aūt in eo ꝙ purgāt vitiū
contemptus ſi poſt ſcrutiniū conſen
tiunt qui contempti fuerūt. ṡ.eo. quod
ſicut. ¶ Uel ſaltem.] Hic ſequitur de
forma compromiſſi. Et p̊mo quero an
capitulum poſſit vno contradicēte cō=
promittere? ꝛ videt̄ ꝙ ſic: qꝛ qđ maioꝛ
pars facit totū capitulum videtur face
re.ff.ad municipa.qđ maioꝛ.ĩ. de his q̄
fi.a maio.pte ca.cum in cunctis. Item
turpis eſt pars que ſuo vniuerſo nō cō
gruit.xij.diſt.c.j. Sed dic contra ſola
enim forma ſcrutinij eſt de neceſſitate
ad alias eīn non venit̄ vno contradicē
te vt hic vidimꝰ:ꝛ ſic ſeruat curia ꝛ po=
teſt ratio aſſignari: qꝛ forma ſcrutinij
dicitur ordinaria cum per eam ſinguli
liberum habeant iudicium de pſona q̄
illos debꝫ regere ꝙ canon vult.lxi.diſ.
nullus: ꝛ quem poſtea iudicare nō poſ=
ſunt: ſꝫ ab ea iudicari.viij.q.ij. dilectiſ=
ſimi. vnde non teneoꝛ ordinariū auxi=
liū pro extraordinario dimittere.ff.de
mino.in cāe. Nec obſtant contraria qꝛ
ſpāle dicimus in electionis negocio ꝓ
pter cauſas pred. ꝛ ꝙ nō obtineat ma=
ioꝛ pars.poteſt etiam eſſe ratio in com
promiſſo: quia debet eſſe voluntarium.
ff.de arbi.l.j. Sed magis placet ratio p̊
ma ꝙ ſit hic ſpeciale. Nam als ī his q̄
fiunt a pluribus vt vniuerſis. maxime
ex neceſſitate obtinet maioꝛ ps.vt not.
ṡ.de cōſti.cum omnes. Sed quid ſi vno
contradicēte facta eſt electio per com=
promiſſum ꝛ p̊mo contradicēs modo
cōſentit? videtur vitium purgatū ꝛ ele
ctio ꝯfirmanda.ṡ. eo.qđ ſicut. Sed ꝯ:
quia vt dicunt aliqui electio fuit nulla:
cum nulla fuerit ibi forma: ꝓ nulla eīn
eſt habenda forma compromiſſi ꝓpter
pred.cauſas: niſi de conſenſu oīm fiat
cum dicat hic vice oīm ſicut de tertia
forma que quaſi per inſpirationem nō
diceretur ſi vno contradicēte fieret ele
ctio ſm̄ eam. ¶ Poteſtas.] De reuo=
catione ptātis huiꝰ not.ṡ.eo.in cauſis.
¶ Cōmittatur.] Quero de modo trāſ
ferendi hmōi ptātem? Rn̄. caute fiet ſi
aliquis qui hoc habet ex officio vel ex
mandato capituli.vel etiam qui hoc ſi
bi aſſumit non contradicēte capitulo
querat a ſingulis ſi placet eis ꝙ ꝑ viaſ
compromiſſi procedatur/ſingulorū au

tem conſenſu requiſito ꝛ habito tracta
bit de perſona cui ꝯmittant. deinde cō
ſenſibus ſingulorum requiſitꝭ ſuꝑ hoc
vt dixi de forme inquiſitione. ꝛ in vnā
perſonā cui cōmittāt ꝯuenientibus vnꝰ
qui de officio vel mandato capituli h̄
habet.dicet ego vice capituli ꝛ manda
to (ſi hoc habꝫ) cōmitto ſeu do poteſta
tem tali prouidendi noſtre eccleſie. Si
etiam dicat nos caplm̄ damus ptātem
tali forte nō eſt malum. Sed nunquid
ſufficit de tranſlatione ptātis ſi ſinguli
requiſiti dicant.do tali ptātem vel trāſ
fero in talem nulla alia trāſlatione ſub=
ſecuta? Rn̄.ſufficit et ſic papa termina
uit. licet eīn electio ſit vniuerſitatis tn̄
poteſtatis tranſlatio non eſt ſolum vni
uerſitatis/ſed ſingulorū: quia iura que
ſinguli habent transferūt: licꝫ Uincē.
ꝯdicat dicens ꝙ non debē̄t eſſe tranſla
tiones ſingulares ptātis/ſicut nec ſin=
gulares electiones.ĩ. eo.in geneſi. Itē
nunquid ſufficit ſi vnus vel plures di=
cant damus tali ptātem prouidēdi: vl̄
dicant placet ꝙ cōpromittamus in ta=
lem videtur ꝙ ſufficiat ſi alij non ꝯdi=
cant: ꝛ multofortius ſi alij rn̄deant pla
cet.quia ī his que me inuito fieri nō poſ
ſunt vt eſt compromiſſum. vt.ṡ.dixi.ta
citurnitas habetur pro cōſenſu.ff.de pi
gno.ac.gaius.ff.de re iudi.ſepe.tamen
dn̄s papa viſus eſt in cauſa ſentire cō=
trarium. Et hoc ideo qꝛ ꝓpter magni=
tudinem negocij ſinguli ſigillatim de=
bent requiri ꝛ expreſſe ꝯſentire in trāſ=
latione poteſtatis vel diſſentire ne ſi li
ceret cuilibꝫ prorumpere ad noīationē
aliqui nominarent etiam malū. vt ſibi
nominati fauorem acquirerēt: ꝛ ſic lo=
cus deliberationi auferret̄. tales enim
nominatiōes que ſine tractatu debito
fiunt non valent. C. de appel.nomina=
tiones. ¶ Cōmittatur.] Quero an ſit
vis ꝙ vni ex pluribus cōmittat̄? Rn̄.
non: vt.ṡ.eo.cām. Similiter nec eſt vis
ꝙ illi quibus cōmittit̄ ſint de collegio
vel extra.vt.ṡ.c.cām. Quid ſi ꝯmittāt
vt de certa perſona prouideatur. vide=
tur valere.ar.ĩ.de appella.conſtitutis?
Rn̄.non valꝫ [a] ar.ff.de arbi.qualem.ꝛ
l.item ſi.§.idem pōpo.ꝛ caplm̄ conſti=
tutis.non ꝯdicit: quia ibi nō artabant̄
ad certam perſonam: ſed ad vnam de
duabus. ¶ Prouideant.] Quero qui=

a Iſta eſt cō
munis opin.
adde ꝙ eīn
non valet cō=
promiſſū per
quod aſtrin=
gūtur cōpro=
miſſarij elige
re illū q̄ noia
bitur a pluri=
bus aliarum
partiū reſpe=
ctu non aūt a
maiori parte
capituli.c.ſi
cui.iſto tit.li.
vj.valꝫ tamē
ꝙ teneantur
eligere nemi
narū a maio=
ri ꝛ ſanieri ꝑ=
tē capituli.c.
cum dilectū.
ṡ.e.ꝛ.c.cū ex
pediat.eo.ti.
li.vj.

bus ꝟbis? Rñ. ſi eſt vnus dicet Cū ec-
cleſia tali vacāte cp̄m in me trāſtulerit
ptātē ꝓuidendi eccl'ie de paſtoꝛe: ego
vice capl'i ⁊ mea prouideo de tali ſocio
vro. Si ꝟo ſint plures [a] cōpromiſſarij
vnus recepto mādato a collegio dicet.
Cū vacāte legionen. eccl'ia capl'm vna
nimiter ptātem ꝓuidendi eccl'ie de pa
ſtoꝛe tranſtulerit in tales. et in me nos
oēs conuenimus in dn̄m. M. vn̄ ego
de mādato ipoꝝ vice capl'i ⁊ noſtra
de ipo prouideo dicte eccl'ie in paſtoꝛē
Nam licet lex dicat in pl'ibus arbitris
ꝙ oēs aut null' ſniam dicat ff. de arbi.
l. itē. §. itē ſi pl'es oēs dicere videnꝛ ſi
vn' pn̄tib' alijs ſocijs ⁊ mādantib' di
cat. vt no. in. l. ſicuti. co. ti Et caueas ꝙ
vbi ſunt plures ꝯpromiſſarij ille qui vi
ce ſua ⁊ socioꝝ prouidet nō formet ver
ba in plurali ſic. Nos vice nr̄a ⁊ capl'i
prouidemus de tali vel eligim' talē qꝛ
dn̄s Alex. caſſauit ꝓpter hoc vnam ele
ctionē. non video tn̄ ꝙ de iure dēat ꝓ-
pter hāc ꝓnunciationē caſſari. Eſt tn̄
ꝫ hoc. ff. de duo. re. duo. Quid ſi non di
cat ꝯpromiſſarius ꝓuideo ſicut hec cō
ſtitutio velle videtur: ſed dicat eligo?
Rñ. non nocet. vt. i. co. cū in veteri. licꝫ
prius dixiſſet ꝓuideo. Quid ſi data ptā-
te tribus ſuperueniat vn' canonic' de
ſcholis de q̄ nil ſciebatur videꝛ ꝙ dēat
ſimul cū ꝯpromiſſarijs eligere. ar. ff. de
cu. bo. dan. l. ſi. Rñ. que cp̄m bene facit
nullū contēnendo rata debent haberi:
nec ꝓpter canonicū ſuperuenietē ſunt
immutāda. ar. i. de reſti. ſpo. auditis. et
ſic ſoli ꝯpromiſſarij prouidebūt. Quid
ſi cōpromiſſarij prouideāt de indigno
vel ſi ille de quo prouiderāt noluit cō-
ſentire. De his ⁊ alijs ad hanc formam
ſpectantibus dixi. s. eo. in cauſis. ⁊. ca.
eū m. Quid ſi duo ꝓuiderūt ſciēter de
indigno vn' de digno nūquid valꝫ ꝓ-
uiſio vnius? videꝛ ꝙ ſic. s. c. dudū: vbi
no. Rñ. non valꝫ: ⁊ ſic obtinuit: al's eēt
ꝫ intentionē compromittentiū. vt vn'
ſolus ꝓuideret: nec iſti per oīa fungū-
tur vice capl'i. ¶ Aliter electio nō va-
leat.] Sed nūquid ipo iure. ſic. i. eo. in
geneſi. Sed nō ſunt electoꝛes ꝓuati ſi-
cut ſunt q̄ peccāt ꝫ ꝯſtitutionē. cū in cū
ctis. ⁊ de hoc no. s. eo. cōſiderauim'. ⁊
c. dudū. ¶ Niſi forte.] Sequiꝛ de for-
ma ſeu modo eligēdi. qui q̄ſi inſpiratio

vocatur q̄ proprie forma nō diciꝛ cum
potius ſit forme ꝓuatio. Nam per hūc
modū receditꝛ a noīationib'/ reqſitiōe
conſenſuū/ ⁊ donatione ptātis. que le-
galis ⁊ canonica ī electionib' legatio-
nibus/ creationib' ꝑſidentiū forma re-
q̄rit. s. e. cū terra. lxiij. diſt. metropoli-
tano. C. de decur. noīationū. in auē. de
ſanct. epi. §. j. ff. qd̄ cuiuſcꝫ vniuerſi. nul
li. Si tn̄ ⁊ hic mod' ꝑ quaſi inſpiratio-
nem dicatur forma non eſt magnū pec
catum. nā aliquam hꝫ formā: vt ſtatim
apparebit. Quero hic p̄mo vtrum ali-
qui s tractatus [b] licite ꝑcedat hanc for
mam? Rñ. Tractat' gn̄alis pōt ꝑcede
re vt rogem' dn̄m ꝙ det nobis bonā ꝑ-
ſonā. vel ſi dicat aliqs expediret eccl'ie
vt hērem' bonā perſonā ſi eccl'ia duo
vel tres noīauerit eligēdos dicēdo bo
nus eēt talis ſatꝫ videꝛ ꝑ inſpirationē
fieri. Sed ſi maioꝛ ps noīet eligēdum
ſigillatim nō eſt ꝑ inſpirationē dei: ſed
per hoīs inſtigationem factū ꝑſumiꝛ.
Item q̄ro ſi vno ꝫdicente hoc modo fi
at electio an valeat? Rñ. non: imo plus
dico ꝙ ſi etiā ꝫdicens cōſentiat vitiū
non purgatur cū forma fuerit vitiata.
que requirit ꝙ ſm̄ hanc formā fiat cōi-
ter ab omībus: ⁊ ſic cū nulla fuerit for
ma ſeruata electio eſt nulla. vn̄ non po
tuit ratificari per ſequentē conſenſum
s. co. auditis. ⁊ ſic non obſtat. s. co. qd̄
ſicut. vbi forma fuit aliqua ⁊ electio.
Item quero per q̄ verba procedent ca
nonici ad electionē ſm̄ hanc formam?
Rñ. ex quo ſimul oēs vno ſpū ⁊ vna vo
ce eligūt nō eſt vis ſiue dicāt eligo vel
eligim'. Sed nūquid erūt ſic electiōes
plures ⁊ ſingulares vt. i. cod. in geneſi.
Rñ. non: imo vna dꝫ cenſeri ⁊ cōis per
vnanimes volūtates ꝯſenſus ⁊ voces.
vn̄ nō eſt neceſſe ꝙ poſtea dent ptātem
alicui qui vice oīm ipm̄ eligat. Sed cū
hec electio fiat ꝫ decretū publicum ⁊ ſi
ne ſolēni tractatu/ ⁊ ad voces ⁊ ad cla-
moꝛem quare ſtatuit eccl'ia ꝙ electio ꝑ
hunc modum facta valeret ꝫ id qd̄ dr̄
ff. de appel. ſi cōſtiterit. Rñ cum in ele-
ctionibus ſepe conſueuerit interuenire
diſcoꝛdia querētibus ſingulis que ſua
ſunt: non que Ieſu xp̄i. lxiij. diſt. noſſe.
Ex quo electoꝛes cōiter ⁊ cōcoꝛditer ī
vnā perſonā repente ⁊ ſine inſtigatiōe
cōueniūt. ꝑſumiꝛ ꝙ per inſpirationem

[a] Vide iſtū caſum hodie deciſum ꝑ c. ſicut eū. e. ti. li. vj. vbi per doct.

[b] Card. hic dicit electiones parmen. electi fuiſſe caſſatā quā dictauerat bernard' gloſatoꝛ qꝛ ibi di cebaꝛ habito diligenti tractatu vnde in forma huius electionis aufert tractatū ſpālē ſpecul. de elect. §. ſi. ſed mādag. c. iij. dicit nullo tractatu hī to an aūt generalis vitiet po. dec. hic vi de ibi glo.

diuinam ad hanc concordiã inducant
vñ q2 q̃ ſpũ dei agũtur nõ ſunt ſub lege
xix. q. j. due. noluit eos ius artari for=
mis ⁊ ſolemnitatibꝰ iuris q̃ in electio=
nibus requirũtur ⁊ ꝓcipue cum p hunc
modum vitet diuturna vacatio que ec
cl'ijs eſt damnoſa. ſ. eo. ne pro defectu.
¶ Priuẽtur.] Nunqd minor ps q̃ nõ
peccauit põt agere ꝯ maiorẽ ꝑtem pec
cantem in forma vt priuetur. Credimꝰ
ꝙ põt cõdictione huiꝰ capl'i cũ illi q̃rũ
intereſt dẽant ad agẽdum ſup impone
pene admitti. j. de acc. c. iij. ⁊ illius ma=
gis ſup hoc intereſt agere quam parti
capl'i que nõ peccauit. Alij dicũt ꝙ no
mine ſuo nõ aget ad hoc minor pars ſꝫ
noie eccl'ie. Item nũquid parte vna ꝓ
uata ꝓpter peccatũ in forma eliget ps
nõ peccans.[a] Rñ. Si minor pars ꝓpt
pctm̃ in forma ꝓuctur maior ps nõ pec
cans licite eligat. cum capl'i ſit electio
⁊ capl'm nõ ſit priuatum ꝓpter ꝓuatio
nẽ minoris partis in qua ius capl'i nõ
cõſiſtit. Si autẽ ps maior propter pec
catum in forma ꝓuetur: tunc non eliget
pars mior: nec etiam ordinarius q̃ pri
uationis ſniam tulit. vt no. ſ. eo. ne pro
defectu. ⁊ not. j. de conceſ. preben. quia
diuerſi. ⁊ ſ. e. bone memo. cremo. Alij
dicunt ꝙ hoc caſu ordinarius prouide
bit. vt no. in. c. ne pro defectu. nec mire=
ris ſi nõ delinquẽtes punientur propt
delinquentes: quia ſimile habes. ſ. eo.
ſcriptum. i fine. vij. q. j. §. veſtra. xv. q.
vj. multe. Alij dicũt ꝙ hoc habꝫ locum
vbi capitulũ priuatur. Sed vbi maior
pars vt capl'm ꝓuatur ptãs eligẽdi de
uoluitur etiã ad minorem partẽ: ſicut
contingit cum nõ per ſentẽtiam: ſed ꝓ=
pter delictum maior ps eligendi pote=
ſtate priuatur. ſ. eo. dudũ. j. e. ꝯgregato
quare cũ priuaretur minor pars cũ nõ
ſit priuata ipo iure vel per ſniam: verũ
tamẽ bene fatemur ꝙ peccante maiori
parte in forma totũ capl'm poteſt pri=
uari: q2 qd̃ maior pars capituli facit to
tum capitulum facere videtur. Secus
aũt qñ maior ps ſciẽter eligendo indi=
gnum: quia tũc ꝓpter delictũ maioris
ꝑtis nõ priuatur capl'm per ſniam: nec
priuatum denũciatur cum pena teneat
ſuos actores. j. de his que fiũt a maio.
parte ca. queſiuit. ¶ Item quero ſi ma=
ior pars que eligit ꝯ formam velit reſi
lire a ſua electione vel q2 electꝰ nõ ꝯſen
tit: vel cõſentit ſꝫ poſtea renũciat an de
nouo poſſit eligere ꝯtradicẽte ⁊ appel=
lante alia parte dicendo. Ex hac cau=
ſa vos non poteſtis eligere: quia ꝓuan
dieſtis: ⁊ ad nos eſt deuoluenda pote=
ſtas. Et dicunt quidam ꝙ nõ valet eo=
rum electio: quia in delictis non ꝓdeſt
penitentia in forenſi iudicio. C. de apo.
l. his qui. ff. de furtis. qui ea mente. ff. vi
bono. rap. l. penulti. Item pro eis eſt ꝙ
ſi res eſt obligata non poteſt alienari.
C. de fideicom. l. fin. vltra medium. vñ
cum hec electio ſit obligata reſtitutio=
ni: quia debet ad non delinquentes re=
dire nõ debet alienari. Alienaretur au=
tem ſi pred. electio teneret: quia non de
linquẽtes vlterius eligere non poſſũt.
Alij vero dicunt melius ⁊ ſic obtinuit
ꝙ electio pred. tenetᵇ dummodo fiat ſi
ne ſuſpitione pene: nec in fraudem legi
vel non peccãtium: que ſuſpitio in ele=
ctionibus ſemper ceſſat dũmodo bona
perſona eligatur cum in eis ſemper pe
riculoſa ſit mora. j. de appella. oblate. ⁊
videtur expreſſum pro nobis. ff. de do.
poſt ꝯtum. C. de bonis proſcri. ſi quis
poſt hac. licꝫ eñ lex precipiat bona illi
us qui capitale crimen cõmittit publi=
cari tamen ſi delinquens alienet bona
ſua ante ſniam tenet alienatio: dũmo=
do fiat ſine pene ſuſpitione. vt. d. l. ff. de
dona. ſi quis. Item pro hoc facit ꝙ ſi
dono vel vendo tibi tali pacto ꝙ in ali
quo caſu res ad me veniat: ſi interim
alienes tenet alienatio. C. de pact. in=
ter empt. ⁊ vend. l. j. ⁊. ij. C. de dona. an=
te nup. cum autem. C. de iure do. etiam
Item pro nobis eſt. ſ. eod. cum terra.
Nec obſtat quod opponitur ꝙ in deli=
ctis non prodeſt penitẽtia: quia fateor
ꝙ ſi de crimine accuſentur iſti electo=
res punientur: non tamẽ hac pena per
hanc decretalem inſtituta: ſed alia quã
eliget iudex. Item non obſtat. C. de fi
deicom. l. fi. quia vere loquẽdo cum ca
ſu ꝓpoſito electio nõ erat obligata re=
ſtitutioni. ¶ Procuratorẽᶜ.] Quid ſi
nõ admittit ꝓcurator abſenti eo loco
vñ vocãdꝰ erat: ſed ipediti iuſto ipedi
mẽto? Rñ. faciet caſſari electionẽ. ſ. e.
bone. q2 ꝯtẽptꝰ fuit cũ potuerit p ſe vel
per aliũ intereſſe alterꝫ quorum ſufficit
vt hic. Item quid ſi capl'm admittat

a Glo. ma=
gna. c. qñ.
iſto ti. li. vj. ꝓ
q̃ facit. c. ij.
tenet ꝙ pars
nõ peccãs ſẽ=
per eligit et
ad eã deuol=
uit ptãs quã
glo. ſeqt' cõis
opinio.

b L3 panor.
hic adhereat
huic opiniõi
cõtra anth. ⁊
hoſt. tu hic vi
deas car. opi.
aliorũ recitã
tẽ ⁊ tãdẽ op=
time diſtiguẽ
tẽ cui bonum
eẽt adherere.

c Hanc ma
teriam cir=
ca conſtitutio
nẽ ꝓcuratori
ad eligendũ
poteri videre
late deciſã ꝑ
tex. gl. io. an.
archi. ⁊ alios
ſcrib. c. ii q̃ in
ſcio. iſto ti. li.
vj. ⁊ adde ꝙ
cõſtituẽs ꝓcu
ratorẽ ad cer
tam ꝑſonam
eligendã iu=
rare ꝯſtitui ⁊
cõitare dꝫ ſi=
cut eligẽtes i
prag. de elec.
cõ. cõſt. j. §.
idemqꝫ iura=
mentum.

ſponte procuratorem nõ impediri ⁊ ab
ſentis in loco vñ vocandus non erat?
Rñ. non obeſt. ar. ṡ. e. ſcriptum. ⁊. c. cũ
vintonicñ. Si em̃ poteſt captꝫm vni ſo
li dare ptãtem eligẽdi. ṡ. co. cãm. ergo
multofortius ⁊ ius eligẽdi. Nec obſtat
ꝙ ꝯ inhibitionem huius canonis hoc
fiat: ergo non valꝫ. C. de legi. non du
bium. quia hic nõ ꝓhibetur electionẽ
fieri cum hoc procuratore: ſed prohibe
tur i hoc caſu ꝓcuratorem dari: ⁊ ideo
pro nulla habetur procuratio vel caſſa
bitur ſi excipiat̃ cõtra ꝓcuratorem hu
iuſmodi. ⁊ per conſequẽs caſſabit̃ ele
ctio ſi captꝫm exceptioni inſiſtat. Si vo
non excipiat̃ ꝯ procuratorem tenet ꝓ
curatio ⁊ qđ per eam fit ſicut valet pro
curatio ſi detur miles procurator ⁊ nõ
excipiatur. ff. de procur. filiusfamilias.
§. veterani Et ſicut valent littere ⁊ qđ
fit per eas ꝯ quas poterat excipi ſi con
tra eas exceptũ nõ fuit. ſupra de reſcꝑ.
ceterum. ⁊. c. ſuper lr̃is vbi no. Item q̃
ro ſi procurator iſte qui canonicus eſt
habeat duplicem vocem. ar. ꝙ ſic. ṡ. co.
ſcriptum. ⁊. c. in cauſis. ꝭ. de reſti. ſpo. c.
paſtoralis. ꝭ. de teſti. licꝫ. ff. de condi. fũ
dus. in ꝯrium videt̃ qm̃ ſtatur conſilio
maioris partis: quia per plures meliꝰ
veritas inquirit̃. lxiii. diſti. extra. ff. de
pac. ſi plures. C. de fideicõ. l. fin. nam ſi
pares ſint vtrinqꝫ neqꝫ ꝫelus nec ratio
facit ꝙ vna ꝓualeat alteri? Rñ. Si eſt
conſtitutus procurator vt ꝯſenſum cõ
ſtituentis exprimat circa certam perſo
nam: tunc planum eſt ꝙ ad duplum va
let vox eius q̃ꝫ alterius / ⁊ tunc nõ eſt ꝓ
prie procurator ſed nũcius. Sed ſi ge
neraliter ſibi cõmittat abſens vices ſu
as vt qđcũqꝫ fecerit ratum habeat tũc
cum eligẽs debeat in meliorem conſen
tire. viii. q. i. licꝫ. nõ video qualiter vna
⁊ eadem pſona diuerſos conſenſus cir
ca vnam perſonam vel diuerſas poſſit
habere vt ſm duos conſenſus videat̃
ſibi melior nominata perſona: vel ſm
vnum conſenſum iſta videatur ſibi me
lior ⁊ ſm alium conſenſum alia. Sed li
cet hec vtilitas refragetur tñ dicimus
et tenemus ſm pinguem intellectum ꝙ
iſte canonicus procurator abſentis du
plicem vocẽ habꝫ cum preualet electio
facta de illo qui plurium voces habet
computatis vocibꝰ abſentiũ cũ vocibꝰ
preſentium vt i iuribus ꝓalleg. ar. ff. de
aſſeſſor. l. i. §. i. ff. de ope. liber. ſi libertꝰ.
§. fi. nec eſt contra naturalem equitatẽ
ꝙ cõſenſus vnius maius ſuffragiũ pre
ſtet q̃ꝫ alterius vt in iuribus preallc. Sꝫ
quid ſi nomine ſuo iſte procurator con
ſentiat i vnum ⁊ nomine procuratorio
in alterꝫ? ⁊ certe poteſt dici ꝙ ſi genera
liter conſtitutus erit: qꝛ tũc ex ſuo ⁊ vni
co conſenſu nominat duos neutrum vo
tum valet tãqꝫ incertum. ꝭ. co. in electio
nibꝰ. ſicut delegatus ſuam ⁊ college vi
ces gerẽs nõ bene ſentẽtiaret / vno mo
do vice ſua et aliomodo vice collega.
Alij dicunt vtramqꝫ valere. Si vero
mandatum habuerit ad conſentiẽdum
in certam perſonam tunc valet vtrumqꝫ
votum: qꝛ vnam nominat ex ſuo aſſenſu
alteram nominat ex conſenſu abſentis
tanqꝫ nuncius Sed nunquid eſt verum
quod in premiſſis dixi ꝙ poſſit dari ꝓ
curator ad conſentiẽdum i certam per
ſonam? Rñ. credimus ꝙ poteſt cum cũ
hoc capitulũ voluerit ſeruare ius impe
diti ⁊ abſeñ. in loco vnde vocari debet
non bene ſeruaretur ius ſi deſideriũ ſu
um circa certã perſonam exprimere nõ
poſſet. Alij ꝯ. non aũt dꝫ ſcribere captꝫo
de certa pſona cũ certa pſona nõ ſit an
te ſcrutinium nominãda: qꝛ ſigillatim
debꝫ quilibet dicere votum ſuum vt hic
dicit. Sed nunquid hic procurator põt
cõpromittere? Rñ. ſi datꝰ fuerit ad cer
tam perſonam non poteſt ſed ad ſolam
formã ſcrutinij datus videtur. ff. de po
ſtul. l. licet. §. ſi ſeruus. Si vero non ad
certam perſonam tunc quia totum ius
conſtituentis videtur tranſlatum in cõ
ſtitutum poteſt tam ſuo q̃ꝫ abſentis no
mine ſm omnem formam iuris proce
dere. Item quero ſm Vincen. ſi procu
rator iſte infirmatur an poſſit alium da
re pro abſente? dico ꝙ poteſt: qꝛ procu
rator ad negocia põt pro ſe dare procu
ratorẽ. ff. mandati. ſi procuratorẽ. Vin
cen. tamen eſt contra. ꝭ. de offic. delega.
qm̃. ibi preterqꝫ ⁊c. Item ſm. d. vincen.
quero ſi mortuus eſt abſẽs canonicus
an procurator debeat ceſſare? videtur
ꝙ non. ꝭ. de offic. deleg. gratum. ⁊. c. licꝫ
Rñ. dico ꝙ ceſſabit licet anteqꝫ ſciatur
de morte canonici valeant que per pro
curatorem fiunt. ff. ſi cer. pe. l. eius. con
traria loquuntur in procuratore ad litẽ

dato vbi ſit ꝑpetuatio ꝑtãtis. Secus in
procuratore negocioꝝ vbi non ꝑpetuat
ꝑtãs: ideo morte mãdatoris expirat in
ſti. mandati. §. recte. vince. Jtē q̄ro ſm
do. Vincē. an abſens poſſit pluribus cō
mittere vices? R̄n. Pōt cōmittēdo vtri
q3 in ſolidū: ⁊ tunc erit occupantis meli
or conditio. ꝟ. de procur. non iniuſte. Si
autē neutri committat iſolidū dico eos
non eē admittēdos ſimul. Ratio: q2 res
eēt ſine exitu ſi eos contingeret diſcor
dare. ar. ff. de arbi. itē. §. fi. Jtē alter p ſe
non cum ſine altero nihil poſſet facere l3
in duobus tutoribꝰ ꝯtrium ſeruetur. ff. de
adminiſtra. tu. l. de certo. ⁊ no. in. d. c. nō
iniuſte. Jtē q̄ro ſi iſte cui abſens vices
ſuas commiſit noluit eas recipere: ⁊ de
hoc conſtat capitulo an iterum citet ab
ſens: videt q ſic: ne ſine culpa iure ſuo
priuaretur. R̄n. dic q capl'm non tenet
eū iterꝫ citare. Jdem dicimus ſi procu
rator moriatur vl' al's impediatur quo
minꝰ interſit. Jdē dicimus ſi citatus de
tineat in via quo minus poſſit ad diem
electioni ꝑfixam venire. Jn his enim ca
ſibus ⁊ ſimilibus ſecure procedat capi
tulū ſine noua citatione/ne damnū icur
rat eccleſia propter moram q̄ in electio
nibꝰ ē dānoſa. ꝟ. de appel. oblate. Excu
ſatur eī capitulum ex quo citatus non
vult venire vel non pōt. ſ. eo. q' ſicut: ⁊
ſic papa mihi r̄ndit. Credimus tñ q ſi
ex condicto capituli vl' partis maioris
ſit factū ne vices abſētiū recipiantur q
ob hoc poſſit abſens dici cōtēptus: ⁊ ꝑt
petere electionē caſſari ne poſſit de mali
cia ſua gaudere ꝑcipue cum electionibꝰ
ōis fraus ⁊ dolꝰ dēat abeſſe. j. q. j. ſi q's
necꝫ. ⁊. ſ. eo. cū dilectꝰ. ¶ Abſēs] Que
ro quē dicimus abſentē? R̄n. dicimus
hic abſentē etiam ſi ſit in villa vñ ad ca
pitulum ire non poſſit. Abſens enim eſt
ex quo non ē in eo loco i quo eē petitur.
ff. de ỽb. ſig. abſentē. l3 al's qui intra con
tinētiam vrbis ē pro pñte habeat. ff. eo.
collegaꝝ. ſ. rñ. ff. de procur. ꝑſēs. ¶ Ju
ſto impedimēto] Quero quod ē illud.
Reſpon. puta q2 timet venire ad capitu
lū. ſ. eo. bone memo. mag. vel egritudie
impeditur. vij. q. iij. ſi egrotans. vl' ſi vo
cetur ad maius tribunal. ff. de re iudi.
contra ⁊ multa impedimēta pñt occur
rere. ¶ Si opus fuerit.] S3 cuius arbi
trio relinq̄tur an ſit opꝰ. R̄n. cap. p cuiꝰ

incredulitatē hoc iuramētum introdu
cunt ar. ꝟ. de iureiur. ⁊ ſi xp̄s. ſ. eo. ſigni
caſti. Quid ſi maior pars capituli velit
admittere hūc procuratorē ſine iuramē
to: ſ3 vnꝰ ſiue minor pars nolit? R̄n. va
lebit vox iſtius procuratoris non obſtā
te contradictione minoris partis. ff. ad
municip. q maior. ⁊ hec ꝯa dicimꝰ etiā
ſi minor pars offerat ſe probaturā q ab
ſens nullo iuſto impedimēto detinet: q2
vt dixi arbitrio capituli relinq̄tur an ſit
hoc iuramentū ꝑſtandū: ⁊ plus expedit
eccleſijs contradictionē minoris partꝭ
hoc caſu contēnere q̄ occaſione ꝓbatio
nis huiuſmodi electionē īpediri. Quid
ſi conſtet capitulo vel maiori pti q con
ſtituēs nullū impedimētum hab3 vel q
ē in loco vñ vocari non d3 nec reuocat
in dubium papa notat hic q pōt cp̄m vl'
maior pars non ꝯdicēte minori parte ꝓ
curatorē eiꝰ admittere. Si aūt minor ps
ꝯdicat ſecꝰ: ſicut maior pars q̄ndam pe
nitus extraneū nō poſſꝫ cōtradicēte mi
nore pte admittere vt not. ſ. eo. ſcriptū.
ſecus aūt qñ impedimētum in dubiū re
uocatur: q2 tunc ſtatur arbitrio maiorꝭ
partis ſup iuramēto non ꝑſtādo (vt di
xi) ⁊ ſic remiſſo iuramēto credit conſti
tuēti ⁊ procuratori de ipedimēto: ⁊ per
ꝯñs procurator admittit. Jtē quid ſi ꝓ
curatore cū iuramento admiſſo aliquis
cui vox eius ꝑiudicat velit poſt electio
nem ꝓbare q conſtituēs nō erat tpe ele
ctiōis impeditꝰ vel in eo loco vñ vocan
dus eſſet videtur q niſi tpe electionis ꝯ
ipſum ꝓcuratorē facta fuerit ꝓteſtatio
ꝟ. eo. cumana. q non ſit audiēdus. ar. ff.
de do. q' ſi defunctus. niſi forte dicas
aliud in electione vbi etiam poſt ſniam
reuocat q̄cquid fit ꝑ obreptionē. ſ. eo.
cū dilectꝰ. ꝟ. de re iudi. cū olim. ſ. de re
ſcrip. ſup. vbi dixi. S3 ſi non ē exactum
hoc iuramētū a procuratore: tunc de ce
tero non pñt de loco vel de ipedimēto
excipe/ſicut de milite procuratore dici
mus. ff. de procur. ſi iuſſu. §. veterani.
¶ Juramēto] S3 qual'r faciet fidem?
R̄n. dabit ꝓcuratori ptāte iurādi i aiaꝫ
ſuā q conſtituēs ē infra talē locum ſeu i
tali loco/⁊ q iuſto impedimēto detinet
quo minus poſſit electioni intereē. Nā
iuramētum ꝓcuratoris/ita demū ratū
ē ſi ad hoc h3 mādatum. ff. de iureiur. l.
iuſiurādū. §. fi. nec placꝫ nobis q abſēs

poſſit cōſtituere ꝑcuratorē ad eligēdū niſi ei det ptātē iurādi i aīam ſuā qꝛ ſeq̄ ref abſurditas ꝙ vel oporteret capitulū expectare quoſqꝫ nūcius iret ad eū ꝛ rediret vel iteꝝ terminū electioni aſſignaret q̄ abſurditas i ſimili caſu vitaꝛ.lxiij. di. cū lōge.ar.ad hoc.C.de app. ¶ Clādeſtinas.] Quero q̄ ſunt clandeſtine. Rñ. Que fiunt p ſecreta conuēticula vl' priuatas ſuſpectiones .ſ. vt eccleſia. bñ. vt noſtrum.lxxix.diſt.c.ij.vl' ſi canonici cōcordāt iter ſe ꝯfirmātes ꝙ nihil ex cpm de electiōe dicaꝛ vt fecerūt ꝯpoſtellani qui propꝛ regis timorē cuius cōſenſus prio nō fuerat reqſitus vñ fuit caſſata[a] eorū electio propꝛ hoc ꝟbū reprobamus. ¶ Publiceꝛ] Quero vbi? Rñ.corā populo.viij.q.j.lz.Sꝫ qd ſi hec ſolēnis publicatio deſit nōne ſufficit ꝙ nō teneāt eā ſecretā:ita vt poſſit dici clandeſtina? Itē qd ſi dicaꝛ omiſſa collatio vl' ſeruitiū vel alius defectus inuenīſſe qs dꝫ h ꝓbare? Rñ.vt no.ſ.eo.in geneſi.

Q Uiſquis. ¶ Ineligibilis fiat.] Nūqd ipo iure. videꝛ ꝙ nō p h ꝙ dicit fiat ar.ſ.de iure pat. preterea? Rñ.ipſo iure ꝛ ex pone fiat[b] ipſo fctō.ſ.cōſentiēdo tali electiōi.c.preterea nō obſtat:qꝛ de alia pena loqꝛ. ¶ Ineligibilis] Nūqd eps ſup hac pena poſſit diſpēſare? ar.ꝙ pōt.ſ.de iudi.at ſi clerici.ſ.ꝺ ſē.ex.nup. ¶ Huiuſmodi] Quero de qua loqꝛ. Rñ.de electiōe fctā p abuſum.vt.ꝺ.Sꝫ qñ fit p abuſum? Rñ. Qñ clerici in electionibus epoꝝ ꝛ prelatoꝝ laicos intereſſe fecerunt.ſ.eo.ſacro. ꝛ.c. maſſana. vl' ſi clerici pncipes ſeculares ſup pſonis eligēdis reqrāt vt cōſenſum preſtent.ꝺ eo.cū terra.ꝛ.c.ꝙ ſicut. quod intelligo verum niſi principes laici de conſuetudine rationabili vel priuilegio plus ſibi vēdicent: vt dixi in.c.ꝙ ſicut. Itē p abuſū fit electio cū clerici aliquē p minas potētū eligunt. ꝺ.eo. bone me. j. vbi plenius de hac impreſſiōe notaui.

N Ihil eſt. ¶ Diligenꝛ] Nunquid qñ petitur confirmatio eſt citatio neceſſaria[c]. Rñ. ſi obijcitur defectus vl' crimen in perſona electi debet vocari vt no.ſ.eo.dudum.al's nō. debet enim quiſqꝫ qui vult contradicere ad confirmationem ire ꝛ cōfirmatio

ni ſe opponere.ar.ſ.eo.ſtatuimus.ꝛ futurum principium preuenire ꝛ denunciare debet.ſ.de ſpon.ipub.ad diſſoluendum. Item ad hoc facit ꝙ mora in electionibus eſt damnoſa.ſ.de appel. oblati. Si tamen papa vel alius videret confirmationē precipitem vel per errorem vel p obreptionē factam non haberet eam ratā.ar.ꝺ.eo.cum dilectus.ſ.de cauſa poſſeſſ.cum olim.vnde papa de electione ſancti odomari mandauit inquiri non obſtante confirmatione ſequenti die poſt electionem factā. Si confirmator facit per edictum gñale citare eos q̄ ꝯ electionem ſe volūt opponere cautius eēt: qꝛ extunc difficilius admitteret q̄s contra electionem niſi aliquid de nouo ad noticiam eius perueniret .ſ. qui matrimoniū accuſare poſſūt. cum in tua .ſ. de excep.paſtoralis. ¶ Examiet] Quero an cōfirmatio facta ſine cauſe cognitione valeat no.ꝺ.eo.ꝙ ſicut. ¶ Careat] Nunquid eo ipſo ꝙ ſupior in confirmatione ſe negligenter habet penam incurrit? quidam dicunt ꝙ non niſi ſuper hoc ſuperior confirmatoris pronunciet vnde expone careat.i.carere iudicetur: vel dic ꝙ eo ipſo ꝙ ſuperior dicit in ſentētia p quā ꝯfirmatio infirmaꝛ ꝯfirmatorem negligentem fuiſſe in confirmatione tunc hoc ipſo ſequitur pena arg. lxxxj.diſtinc.tantis ¶ Aut pars tranſmittat] Quid igiꝛ eſt in optione electi venire vel mittere? Reſpondeo non. immo venire debet niſi ſit legitime impeditus:ꝛ ē ratio quia perſona electi examinari debet vt hic: vnde qui pro abſente volunt a papa confirmationem petere primo conſueuerunt electum excuſare ꝙ perſonaliter non venit. ¶ Ydoneus] Sed que ſunt ydonee? Rñ que interfuerunt electioni vt no.ꝺ eo.innotuit.ꝛ ſint diſcrete ꝛ bñ inſtructe in facto electionis. Nam papa cōſueuit deputare iſtis procuratoribus qui p confirmatione venīūt ad curiā aliquos cardinales qui examinent ꝑcuratores de zelo quē electores habuerūt circa electū: ꝛ de numero electorū ꝛ de forma ꝛ alijs:ſed ſi idiſcrete reſpondent poſſet electioni preiudicium fieri. ¶ In cōcordia.] Sꝫ quis dicitur electus in cōcordia quātū ad hoc vt aſt confirmationē miſtrare poſſit? Rñ. iſte cuius electio ē ab oībus quaſi p inſpira

a Electio clādeſtina eſt nulla glo.hic ſ.glo.in ꝟbo occulta. in ſ. verbis. c.j ſ. vt eccle.bñſ. ꝛ ibi per panor. ꝛ docto. hic.

b Iſta dictio improbatur hic p doct. qꝛ ꝟba futuri tēporis nō iducunt penā ipſo facto ſꝫ per ſniam inſligēdā denūciāt glo.ioand. ꝛ frā. in reg.in penis.de reg. iur.li.vj.ꝛ de hac materia multa aggregata p pan.ꝛ ſcrib.c.ij dilectū.ſ.de fo. cōpe.feli.ſ.c. rodulphus. ꝟſ.vltimo.qꝛ text.ꝺ.de reſcrip ꝛ dicit ibi idem feli. p'cald.h quē ibi ſeqꝛ ꝙ iſta dictio fiat: eſt pñtis tpis de quo videas ibi ꝟſ.fiat eſt pñtis tēporis adde eū q̄ qꝺ not. doc.ſ.c. ꝑti.de verbo careat.

c Tu hēo te ꝟſu optimū. c.ſ.iſto nū. ij.

vj.q hec dubiū text diſtinguendo pſol uit ꝛ ibi late p glo.ꝛ doct.

tionē cōiter celebrata.ſ.eo.q2. Itē ⁊ in cōcordia dicit̃ electus ab omnibus vel a maiori parte dummodo illi qui conſē ſerunt in ipſū in ſcrutinio non opponāt ſe ſibi/ſed electioni eius conſentiant/q2 pinde ē ac ſi in principio oēs in eum cō ſentirent. ar.ſ.eo.ꝙ ſicut. Quid ſi vnus ſolus ſe opponat qui non cōſenſit in eū. Rñ. Adminiſtrare non debet: quia tūc non ē electus ꝯcorditer qđ hic requirit̃ vt adminiſtrare poſſit: lꝫ forte ſit ſecus vbi vnus ſe opponit ꝯ electionē p cōpromiſſum factam? Quid ſi capitulum concorditer tranſtulit ptātem in tres: ⁊ illi concorditer prouiderūt de martino. Rñ. ſi nullus ſe opponit electioni dicitur concorditer electus. Sꝫ nunquid ſi vnus vel duo ſe puiſioni a trib⁹ cōcorditer facte opponunt. Rñ.[a] ad hoc videtur concorditer electus ar.ſ.eo.in cauſis.ibi ppter ꝙ vnanimiter de conſenſu ⁊ c̄.alij contra. Item nunquid qñ papa eſt vltra montes lugduni[b] vel alibi hꝫ locū quātum ad teuthonicos/gallicos/puinciales/⁊ hiſpanos qđ hic đ adminiſtratione dicit̃. Rñ. videtur ꝙ non: q2 ceſſant vba conſtitutionis ⁊ cauſa. arg. lxj.diſtin.§.in his omnibus.alij contra arg.ff.de poſtul.l.j.§.ſexum. Sed nunquid tunc in italicis exemptis habꝫ locum vt ſine confirmatione adminiſtrare poſſint? videt̃ ꝙ nō: q2 italici nō ſūt vltra italiā. Alij ꝯ p eādē cām iuris. Sꝫ nūqđ de ſolis epīs itelligit̃ ꝗ quod hic de adminiſtratore dr̃ añ cōfirmationē: ⁊ đ repñtatiōe ad curiā p ſe vel p alios faciendam. Rñ. immo de oib⁹ exēpis[c] ſiue ſint epi ſiue maiores ſiue minores eis.ſ. de ꝯſue.cū venerabil̃.⁊ ē vꝫum hoc niſi ſit legat⁹ in puicia a quo petēda erat cōfirmatio: vt in.c.cum venerabilis. Itē ē hoc vꝫum in electis non autē in poſtulatis cum poſtulati non poſſint tranſire ſine diſpenſatione: nec interim adminiſtrabūt.ſ.eo bone me.j. ¶ Adminiſtret] Sꝫ quis alius elect⁹ ſine confirmatione ius adminiſtrādi hꝫ. Rñ. papa. xxiij diſt.in nomine dñi. Pone ꝙ is q ſic adminiſtrauit poſtea eius electione caſſata remouet̃: nunqđ tꝫ[d] qđ fecit ar. ꝙ ſic ſ.eo.q̃relā.ſ.đ iure pa ꝯſultatiōib⁹.ff.ſi certū pe.cī⁹ q.viij.q.ſi.nonne.ff.de pcu. ſi procurator.ff.de offic.pre.barbarius. iij.q.vij.tria.argumē.cōtra.ſ.de ſciſma. fraternitatis.xij.q.ij.alienatiōes.ſ.eo. qualiter.xxv.q.j.oē.ff.de eo q p tu.ſi is. ff.de re.eo.qui iūt ſub tu.quē neqꝫ. Rñ. ꝙ alienatione excepta q hic inhibet̃ q̄cunqꝫ facit iſte qui q̄tū ad adminiſtrationē p confirmato habetur vel quicunqꝫ alius confirmatus p ſuperiorē tenēt ſiue canonica ſit eius electio ſiue non ſiue ſimoniacus ſit in ordine ſiue in bñficio.ex ꝯfirmatiōe eī ius adminiſtrādi accepit.ſ.eo.tranſmiſſā.⁊.c.qualr̃. vñ licꝫ poſtea remoueatur oīa que geſſit tollerātur auctoritate ⁊ tuitiōe confirmationis.arg.op.ff.ꝙ cum fal.tu.l.j.§ penult. ff.de mino.ait ꝑtor.§.peruenit.ff.qbus mo.vſuf.amit.l.j.§.j.ff.vſufruc.q̄.ca.ſi viſum.in pnci.ff.de aqua plu. ar.l.ꝙ pncipis.⁊ ſic non obſtant ꝯtra q loquit̃ in his quoꝝ geſta ꝯfirmatio nō tuet̃ ⁊ hec ſunt vera q̄d in tollerant̃. viij.q.fin.in me.cum predict.concordan.vel niſi ſententia vel inhibitio data fuiſſet contra eum.ſ.de dolo ⁊ contuma.veritatis.vel niſi alr̃s eſſet notorium eum ſuſpenſum eſſe.ſ.de re iudica.ad probandum.xxxij diſtinc.preter.ſ.de exceſſi.prelat.tanta. §.verum. vel niſi ſit intruſus vt quia auctoritate ſua vel aliorum potentum occupauit eccleſiam: tunc enim non valēt que fiunt ab eo ſicut ſi ab alio extraneo fierent.xvj.queſtio.vij. ſi quis.nec ſoluentes tali liberantur.ff. de cōdictione indebiti.ſi fur. Item per ſuperiorem cōfirmatum ideo dixi nam ſi per eum qui ſimpliciter non eſt licet in caſu quis fuerit confirmatus puta ſi clericus in abbatem in monaſterio ſuffraganei per metropolitanum non valebunt geſta per talem confirmatum nec poterit eccleſiam obligare niſi probetur rite confirmatio facta: et ſic obtinuit in abbate Romeñ. Lingoneñ dioeceſis de quo loco metropolitanus ſcilicꝫ Lugudoleñ. prouiderat cuius abbatis prouiſione caſſata propter hoc quod metropolitanus de ipſo prouidere non poterat obligationes ⁊ alia per eundem abbatē geſta non valuerunt/quia tuitio legitimi confirmatoris ea non defendit. Quod de tuitione legitimi confirmatoris dixi idem dico de prouiſione ⁊ inſtitutione que vim habent cōfirmatiōis vt no. ſ.eo.cum iter cano. Ex his ergo apparet ꝙ eū ꝑlatus noīe eccl̃ie ſue agit non

a Attende circa hūc paſſum q2 doc. hic dicūt iſtū referre l caſu huius dubij ppter adminiſtrationē ſe vidiſſe caſſari electionē: ego tñ hoc nō habeo hic l meo originali.

b Querunt hic etiā doct. an cum papa ſit in Gallia vel alibi citra montes gaudeāt itali hoc priuilegio ⁊ circa hoꝝ dubioꝝ enucleationē multū elaborant varij l opt. hoſt. io.and.card. anth de but. panor.

c Q̄ iſta cōſtitutio hēat cōꝑhendere abbates ſatis hēm⁹ et hoc tertu iuncto ibi mun⁹ bñdictionis tunc eū gl.in verbo benedici. de.at.ēdētes de ſtat.regu. q vult bñdictionē ſpectare ad abbates.

d Hoc dubiū ⁊ ſequentia ſatis late hic ptractant doc.de hoc tñ

an geſta p tollerātū valeāt lꝫ poſt medū noieſcat defectus vide panor. barb.⁊ fe li.c.ſuſcitat⁹. ſ.de reſcript. inno. ⁊ anth. c.j.ſ.de ſi.inſtru.io. and. i.c. ex frequētib⁹.ſ. de iſti. ⁊ eūdē l reg. j.⁊ reg.nota de reg.iur.in mercu.pan. l.c.ſicut.j.ne cler. vel mona.barr. ⁊ lat iſſime iaſo.l. barbarius.ff. de off. pr.ex q rum dict̃ circa hanc materiā multa dubia ꝑſolues adde car.alexan.c.nonne viij.q.iij.⁊ archi.c.nos in queſt.ix.q.j.

repellit hac exceptione. Tu nō intraſti
p hoſtiū canonice electionis/tu es here
ticus/tu es ſymoniacus/proteruus pro
ximo miniſtrauit in eccleſia: nomine cu
ius agis q̄dꝫ diu eā tollerat omnia q̄ ge=
rit ſuſtinetur ꝑpter confirmationis tui
tionē (vt dixi) niſi de excōicatione exci=
piatur: lꝫ aliqui voluerit dicere ꝙ excōi=
catiōis exceptio contra partē admittit
non contra ſuperiorē ſiue ſit ordinarius
ſiue delegatus niſi eſſet notoria: ſed ma
le dixerunt: qꝛ etiā nō notoria ꝯtra eos
admittēda ē: ꝛ ſic obtinuit: ꝛ hoc ꝑpter
cōicationis piculū. ff. de excep. exceptio
nē: ꝛ ff. de offi. deleg. prudentiā. ff. ꝙ met.
cā. ſacris: vel niſi cōtra ipſm excipiatur
ꝙ non fuerit confirmatus vt dixi. non
tn̄ in hac forma / tu nō fuiſti confirmat⁹
admittetur excipiens: vt ff. de cā poſſ. cū
eccleſia. Sꝫ de tali facto dꝫ excipi cōtra
ipſum p quod ſi probet appareat nō le=
gitime confirmatus vt ſi dicatur p ꝯfre
dericum vel p potētiā parētum vel ami
corū laicoꝝ intruſus: ꝛ ſi dicas ꝙ p hoc
non probaretur non confirmatus cum
potuerit primo intrudi: ꝛ poſtea per ſu=
periorē legitime cōfirmari? R̄n̄. hoc ſal
tē faciet intruſionis ꝓbatio ꝙ inducit
onus probādi in actorē ꝙ legitime fuit
cōfirmatus. ff. vt eccle. bn̄. vt noſtrum. q̄
probatio non incumbit[a] al's ſibi ex quo
ſciēte ꝛ patiēte ſuperiore ad quē cōfirma=
tio ſpectat adminiſtrat. C. de ſeruit. l. ij.
ꝛ dixi. ſ. de reſcrip. cp̄m. Nā ex hac po=
tētia titulum habꝫ preſumptiuū quē nō
compellit oſtēdere niſi probetur intruſio
ꝯ eum vel aliud propt qđ ꝯ ſuum ingreſ
ſum pſumat. Sꝫ pone ꝙ quidam dicēs
ſe epiſcopū cuiuſdam eccl'ie d armenia
conuenit me in curia nomine ipſius ec
cleſie cui dicit me obligatum in centum
ego dico ſibi non cognoſco te epiſcopū
nec in poſſeſſione eꝑatus eē: nūquid ān̄
litē cōteſtatā tenet ſe ꝓbare epiſcopum
vel ſaltē ſe eē in poſſeſſione adminiſtra=
tionis ipius eccleſie: ꝛ videtur ꝙ tenet
cum alij qui nomine alieno agunt teneā
tur docere ān̄q̄ȝ admittāt ſe legitime or
dinatos. puta procurator. ff. d procu. c. i
Itē tutor ꝛ curator vt videat ſi ē datiu⁹
vel teſtamētarius vtrū ſatiſdedit ꝛ fecit
inuētarium. C. de tu. qui nō ſatiſde. l. ff.
C. ar. tu. itē veteris. Item ſindicus a=
ctor ꝛ yconomus. ff. ꝙ cuiuſq̄ȝ vniuerſi=
tatis. l. nulli. R̄n̄. In queſtione propoſi
ta ꝛ ſimilib⁹ cum quis agit aut agit no=
mine ſuo aut alieno ſi ſuo puta petitiōe
hereditatis vł ex iure ſibi conceſſo ꝛ ſi=
milibus non tenet ān̄ lit. conteſt. ſe here
dem vł ius ſibi conceſſum oſtēdere ſicut
ſi rei vē. agat nō tenetur ān̄ lit. conteſta.
oſtēdere ſe dominū. Nam huiuſmodi ex=
ceptiones/non es heres/non eſt ius ti=
bi conceſſum/non es dominus ſi ꝓben=
tur pimunt intētionē agētis: ꝛ ideo lit
conteſt. non impediunt. ff. de litis cōteſt.
exceptiōis. Sꝫ contra. ff. fam. hercis. l. ij
vbi ꝯ ꝓponentem ſe heredem/ꝛ ob hoc
fami. her. agētem. obſtat exceptio ꝙ nō
eſt heres. R̄n̄. illud ē ſpeciale ne fiat pre
iudicium petitioni hereditatis q̄ de ſui
natura precedere dꝫ: vt ibi dicit: ꝛ idem
pōt dici ī alijs preiudicialibus: vt ſi di=
cat actor/ſeruus/vł filiuſfa. vt. C. de or.
iud. l. j. ꝛ ij. de quibus piudicialibus ha=
bes inſti. de acti. §. preiudiciales. propo
nunt ꝛ ꝓbant ān̄ lit. ꝯteſt. ꝛ. C. de adult.
qm̄. Si aūt nomine alieno quis agit tūc
ān̄ omnia dꝫ docere de mādato: ꝛ ſe le=
gitime conſtitutum vt in tutore/ſindico
yconomo/ꝛ procuratore ꝛ ſimilib⁹ pſo=
nis probaui: excepto prelato ſm quoſ=
dam qui licet nomine eccleſie agat/non
tamē tenet ān̄ lit. conteſt. ſe legitime in=
ſtitutum vel confirmatum vel in poſſeſ=
ſione adminiſtrationis eſſe: ſed niſi ān̄
ſnīam aliquod iſtorum oſtēdat abſoluet
reus: ꝛ ē ratio in prelato: qꝛ licꝫ nomine
ſuo non agat: ſed eccleſie tamen ius ma
ius hꝫ in re q̄ȝ illi qui alieno nomine a=
gunt cum ꝛ de ipſa vincere debeat. ff. de
vita ꝛ hone. cle. cum ſecūdū. Itē dat ꝓ=
curatorē ān̄ lit. cōteſt. ff. d procu. petitio.
ꝙ procuratores ꝛ alij qui nomine alie=
no agunt non poſſunt. C. de procur. l. ne
q̄ȝ. Item prelatus donat aliqua tam in=
ter viuos: vt ff. de dona. ceterum. q̄ȝ in vl
tima volūtate. ff. de teſta. relatū. qđ tutor
nō pōt. C. de adminiſtra. tu. nō oēs. Alij
dicūt idē in plato ꝙ ī predictis.

VT preterite. ¶ Ne
ceſſa=
rie] Quero h̄ q̄ itelligāt neceſ
ſarie[b] ipēſe? R̄n̄. ſine qb⁹ ele=
ctionis negocium non pōt expedir ivt ſi
mittāt ꝓ cōſenſu electi vel pncipis. Itē
ꝓ ꝯfirmatiōe vł pro aduocatis ſi cām
habeant ꝛ generalit omnes quas ſine

[a] Uide mul
tas fallētias
ad regu. acto
re nō ꝓbante
in glo. in ṽbo
actore. c. vni=
co. l. vt eccle.
benefi. ꝛ ibi
cardi. antho.
pan. ꝛ alios.

[b] Uide de
hoc gl. in ṽbo
neceſſarij. ff.
ad hec. c. cū
ptēr. de ele
cti. li. vj. ꝛ ibi
arch. glo. fin.
c. cū veniſſē.
ſ. de eo q̄ mit.
in poſſ.

dolo malo fecit cpm etiam ſi ſcribat re
cuperabit cum hic cõcedatur capitulo
officiū proſequēdc electionis negociū
⁊ recuperandi expenſas ratione huius
officij factas.ff.d bo. au.iu.po.ꝑtor.§.
j.⁊.ij.dūmodo probabilem modū non
excedant. ff.de dam. infec inter quos.
§.fi.⁊ recuperabit eas per offm̄ vel con
di.ex hac decre.delicatas vero nõ recu
perabit.ff.de pigno.ac.ſi ſeruos.Si au
tem alius ꝑter cpm ſiue maior ps/ſiue
minor negociū electionis proſequatur
non hēbit condictione ex hac decre.ſꝫ
actione neg.geſt.non ꝯ dico ſi bona fi=
de vel ſine dolo malo proſequatur: vt
de capitulo dixi.ſed ſi vtiliter ad min⁹
quo ad principiū proſequaꝛ.ff.de neg.
geſt.ſed an vitro.in fi.⁊.l.pomponius.
vtiliter autē dicitꝛ agere qui malo ele=
cto vel electioni contra formam acce=
ptanti ꝯdicit. non autē ſic credimus ſi
proſequaꝛ conteptum: vtilius cm̄ age=
ret eccl'ie negocium ſi electioni al's ca=
nonice ꝯſentiret.ar.ff.de relig.l.j.⁊.l.at
ſi quis.§.libero. ¶ Capitulum.] Que
ro[a] qñ dicantur expenſe per cpm facte
quo ad hoc vt ꝯdictione ex hac decre.
peti poſſint? Rñ. quãdo canonici tam
multi ſunt q̄ꝫ vnum q̄ꝫ pauci qui alium
elegerunt conueniunt in caplo.⁊ diffinit
ſeu ordinat cpm qd in elec.ꝓſequaꝛ et
q̄ mittentur pro confirmatione ⁊ ſi mi=
nori pti placet ꝙ cpm iura ſue electio=
nis differri faciat ꝑ ſuperiorē diffinien
da credimus ꝙ debꝫ facere: al's niſi ſic
conueniant ſiue ordinent non dicentur
expreſſe per cpm facte: ⁊ ſic non poſſūt
petere expēſas huius decre. beneficio
etiaꝫ ſi ſint tres partes que vnã electio
nem ꝓſequanꝛ.nã dr̄ hic quas cpm ⁊c.
niſi vtiliter ꝓſequanꝛ: ⁊ tūc petent eas
actione neg.geſt.vt.ſ.dixi.Et bñ pote
rit eſſe ꝙ maior pars q̄ ignoranter ele=
git indignū hēbit expenſas ꝯdi.huius
decre.dūmodo eas faciat cpm vt dixi
⁊ minor ps q̄ dignū elegit petet actiõe
neg.geſt.q2 vtiliter eccl'ie negociū geſ
ſit.ff.de neg. geſt.ſinautē. Sed nunq̄d
intelligim⁹ hoc de expēſis tm̄ q̄ fiunt i
negocio electiõis iam facte.vt circa cõ
firmationē petendã ⁊ ſi'libus aut etiaꝫ
faciēde.vt in citandis abſentibus ⁊ ſi=
milib⁹. viceñ. videtꝛ intelligere hoc ca
pitulū de expēſis in electiõe proſequēs

da factis non facienda: q2 ad faciendã
ex officio ſuo tenetur/vñ ſuis expenſis
hoc faciat.ff.de ope.liber.ꝙ nõ.ſ. de vi
ta ⁊ hone.cle.cum ab omi. ſicut nec me
tropolitano darenꝛ ſi quas faceret cir=
ca ꝓuiſionē[b] quã ex poteſtate ad ipm
deuoluta faceret. Voli⁹ videtꝛ ꝙ de ex=
penſis tam in facienda q̄ꝫ in ꝓſequēda
electione factis intelligatur: q2 hoc ca
plm indiſtincte dicit in electionis ne=
gocio: nec videtur diuerſitas iter has
⁊ illas expenſas. Et papa ſuꝑ hoc con
ſultus: ſic viſus eſt ſentire. Nam ad ali
qua quis tenetꝛ q̄ ſuis expenſis non fa=
cit vt in viſitatione.ſ.de preſcrip.cū ex
officij.⁊ in ꝯſecratione.ſ. de ſymo. cum
ſit.ſed dicit hec ſpãlia. Quid ſi cpm ele
ctorum conſtituaꝛ de pluribus eccl'ijs
vt.ſ.co.ſcriptum.nunq̄d oēs proſequē
tur in electione? Rñ. non: ſed ſolū cpm
cathedralis eccl'ia. Nam licꝫ in electio
ne patriarche cõſtantinopolitani cleri
ci pluriū eccl'iarum intereſſe debeant.
vt in.c.ſcriptū. tñ proſecutio electiõis
⁊ ius percipiēdi expēſas ſoli conſtan.
caplo cõcedit. ¶ Reddanꝛ.] Nunq̄d
cpm accipiet has expēſas epatu vacã=
te? Quidam dicunt ꝙ nõ.ar.ff.ꝙ me.cã
extat. Dico ꝙ ſic.ar.ſ.de here.ad abolē
dam.ſi vero vacante epatu caplm non
accipiat põt ꝯ prelatuꝫ agere. vt.ſ.red
dantur.⁊ hoc per offm̄ vel cõdi.ex hac
decre.⁊ hoc innuit vbū reddantur hic
poſitū. ¶ Occupent.] Per quem de=
beãt cuſtodiri res eccl'ie.dic vt.ſ.vt ec=
cle.bene.vt noſtrum.

CUm poſt peti=
tam. ¶ Collationis.] Sꝫ cū
electio fuerit cõis vt hic di=
cit quõ locum habuit i ea collatio que
nõ circa vnū ſed circa plures attenditꝛ
Rñdent quidã ꝙ bñ hꝫ locū collatio/
etiã vbi ē elect⁹ cõiter ſi ꝑ ſcrutiniū ꝓ=
cedaꝛ vt hic. vr̄ expſſum. Itē nec ꝯſti=
tutio: q2 ꝓpꝛ q̄ ſtatuit collationē faciē=
dam: tūc diſtinguit an ſint plures elec=
ti vel vnus. Sꝫ tunc cū vn⁹ eligitꝛ non
dr̄ collatio vni⁹ electi ad alium: ſed dr̄
rõne pluriū ꝯferentiū inter ſe de ſcia ⁊
meritis electi: ⁊ qualr̄ oēs vnanimiter
⁊ q̄ zelo cõſenſerūt in cū quib⁹ ꝑambu
lis ſeq̄tur electio. Alij dicūt ꝙ licet ꝓd.
collatio poſſit fieri vbi eſt vnus elect⁹.

[a] Vide circa hanc materiã expenſarum d.c. cupientes ⁊ ꝓ hac q.gl. fi.⁊ ibi de ar=chid.⁊ larius pet.de anch. ⁊ per diſcurſum illius.c. domi.⁊ frãc. ex quo.c. elicies ſolutionē ad dubia ſequentia.

[b] An expēſe facte circa prouiſionē dignitatis ecclēie canonica electione ꝓ ſuo ceſſante ſint de bonis eccl'ie vacãtis deducēde vide late ꝑ panor.ſua: certia diſput.incipit.ſemp̄onius.ij.dubio.

a Panoz. tenuit ɔ͂tᵃium l c. qꝛ propter. ꝟ.c.ri. ꝛ arch. io.an. domi. pe.de ancha. ꝛ frãc. in .c.ſi qñ.e n.li.vj. vbi videas ẽt per eos qualiter fiat data vna electione a duplo maiori parte celebrata.

non tñ eſt de ſubſtãtia/niſi vbi ſunt plures electi. qð ſatis põt ſuſtineri[a] vbi q̃s eligit in cõcozdia. Et qð hic in electione vni⁹ i concozdia fuit facta collatio factũ narrat: ſed de neceſſitate nõ fuit. Secus ſi ɔ͂dictione vni⁹ eligat: qꝛ tũc neceſſaria eſt collatio. ꝟ. eod. In geneſi. ℂ Pzotractatio.] Nunqd ꝓtractatio reddit electionẽ vitioſã. Quidã dicũt ꝙ ſic: ſed ɔ͂. ꝟ. eo. publicato. vbi poſt pzotractionẽ ɔpellunt canonici ad electionem faciendã ad qð non cõpellerẽtur ſi ob hoc fieret vitioſa. Sed vinceñ. rñdet ꝙ vbi loquit de pzotractiõe q̃ fit rõne varietatis ſiue incõſtantie q̃ in clericis repzobatur. ꝟ. de iure pat. qð autẽ vnde ne varient electozes in ꝑiudiciuʒ electi cui per ɔſenſus fuit ius q̃ſituʒ. vt no. ꝟ. c. publicato. ad electionẽ faciendã merito ɔpellunt. ar. de reg. iur. ſi nemo. hic autem loquitur qñ rõne varietatis pzotrahebantur: imo illum eundem in quem cõſenſerãt elegerũt: licʒ electionem poſt votoꝝ publicationẽ ꝛ collatione ꝓtraxerũt. Et hec pzotractio ſuſpitionem colludij ſeu ſymonie inducit vñ vitiat electionem vt hic. hoc aũt nõ placet[b] qꝛ non eſt vitioſa electio: licʒ ꝓtrahatur vt no. in. c. publicato. vñ nec propter ꝓtractionẽ: nec propter hoc ꝙ voluntas electi fuit ante electionem requiſita vitiatur electio: quia bñ poteſt electus ante electionẽ reſpondere illð per quod ſua volũtas cognoſcatur. ſ. ꝙ conſentiet vel ꝙ non reſiſtet vocationi diuine[c] per hoc eñ parcit laboribus ꝛ expẽſis eccl'ie ꝛ vitiat dilatio q̃ poſſet eſſe ſi eũ eligerẽt ꝛ ipſe nollet cõſentire. hic aũt ideo caſſat: qꝛ añq̃ eẽt electio i caplo publicata ɔſenſit noiatus: ac ſi eſſet facta electio q̃ facta nõ erat.

b Qð diſplicet iſti placet panoz. ꝛ car. ꝛ videas rõnes p panoz. ſubtiliter iduc tas.

c Iſta reſpõſio permittit ante electionem ſm oẽs hic. ſecus aũt ſi conſentiret expꝛeſſe poſt electionẽ vero dʒ docere nolẽs volo ꝛ volens nolo ꝙ i terꝑtatur arch. c. an ſcðis ris. viij. diſt. nolẽs ꝓdeſſe volo ꝓdeſſe volẽs ꝓ deſſe nolo vt ꝑſim ꝛ ibi videas etiã card. alexand.

Conſtitutis. ¶ Iuſſi.]

Quero quare iuſſi ſunt expꝛimere q̃ iure deberẽt electioni intereſſe cũ nemo cogatur titulũ ſue poſſeſſionis oñdere. C. de pet. here. l. cogi. Rñ. qꝛ cũ peterent ꝓnunciari ſe debere intereſſe electioni debãt cãm ſue petitionis expꝛimere. ꝟ. de libel. obla. c. j. ff. de ac. rei ven. ꝛ an eadẽ. §. actiones. Sed forte dices in poſſeſſione eligendi erant ꝛ petebãt caſſari electionẽ factaʒ eis nõ vocatis. ꝟ. de cã poſſeſſ. cũ eccl'ia vñ titulũ ſue poſſeſſionis nõ tenebãtur oñdere. C. de pet. here. Rñ. ꝙ ꝛ ſi petitozio hic actũ fuiſſet ꝙ ꝟbũ impꝑpetuũ hic poſitũ oñdit eſt regl'a illa fallit pzopter ꝑſumptionẽ ɔ͂riam. C. de ꝓb. ſiue. ꝟ. vt eccle. bñ. vt nrʒ. Pꝛeſumptio aũt erat ɔ͂ iſtos actozes: qꝛ ſolus cõtentus eligere dʒ de iure. xvj. diſ. c. ſi. ꝛ qꝛ i ꝑoribus monaſterijs nihil iuris retinuerunt. xxj. q. ij. ſi q̃s iam. marie aũt poſſeſſoz cogit titulũ ſue poſſeſſiõis oñdere vbi poſſidet iure reſiſtẽte[d]. vt. d. c. ɔ͂ mozem. ꝟ. de ꝑſcrip. ſi diligẽti. Et ſic de iſtis religioſis erat: qꝛ ius iterdixit ne in duob⁹ monaſterijs locũ hẽant[e]. ꝟ. de relig. do. ne nimia. ¶ Eis.] Sʒ lʒ eis. i. ꝑſonis coꝝ ɔcedi nõ poſſit ꝙ electioni cũ eis interſint ꝓpter ꝓhibitionẽ dicti c. ne nimia. nunqd ſi monaſterijs eoꝝ abbas ꝛ ɔuent⁹ fiſcañ. hoc cõceſſiſſet? Rñ. ſic[f] dũmõ interueniret ɔſenſ⁹ dioceſani fiſcañ. monaſ. ſine q̃ abbas nihil alienare põt. xij. q. ij. abbatib⁹. Itẽ licʒ eis. i. ꝑſonis ꝑd. religioſis hoc cõcedi nõ poſſit: nunqd clericis ſecularib⁹ hoc ɔcedere poterũt? Rñ. ſi vacabat monaſteriũ bñ poterũt eis ɔcedere. vt cũ eis eligant vice illa. ſ͂. eo. ſcꝑtũ. vbi no. religioſos etiã poſſe ad h̄ vocare. lxiij. diſ. obeuntib⁹. Si ꝟo nõ vacat non valʒ cõceſſio ꝑſone facta nõ loco. ar. ꝟ. de ɔceſ. ꝑben. ex tenoze. ꝛ. c. cũ dilecta. ꝛ hoc ſiue fiat electio ſecularis ne locus aplat ꝓmiſſioni vel cõceſſioni bñficij non vacantis. vt in iurib⁹ ꝑd. ſiue religioſe ꝑſone ꝓpter eandẽ cãm. ꝛ ꝓpter ꝓhibitionẽ capl'i ꝑd. ne nimia. Alij ɔ͂. In ſecularibus laicis aũt hoc cõcedi vacãte ſiue non vacãte monaſterio non poteſt. ꝟ. de inſti. c. ij. xvj. q. viij. noua.

d Nam tũc nõ ſuffi. ꝟ bona fides ſʒ requiritur titulus. c. j. de ꝑſcrip. lib. vj. ꝛ ibi glo. domi. ꝛ frãc. poſt alios. c. ad decimas. de reſti. ſpo. lib. vj. ibi glo. ꝛ doc. panoz. c. in lite. j. de reſt. ſpo. panoz. ꝛ antho. c. cum eccl'ia. de cauſa poſſ. ꝛ ꝓpe.

e Niſi vnũ monaſteriũ depẽderet ab alio q̃ caſu nõ eſſet inconueniens locũ habere in duob⁹ monaſterijs rex. c. j. §. in eos. de ꝓulle. li. vj. ꝛ ibi gl. l ꟝o depẽdere archi. pet. de anch. lare domi. ꝛ fran. io. and. card. antb. de but. ꝛ panoz. c. ſi. de relig. domi. vbi late: et iſtis adde no. p fede. cõſti. v. ꝛ cõſt. xix.

f Iſtã opi. tʒ hic panoz. poſtq̃ʒ poſuit quinq̃ intellectus ad iſtũ textum lʒ per cle. j. de elect. velit excludere ſeculares ꝙ non poſſit ſociari regularibus.

Eccleſia. ℂ Cõparatiõe minoꝝ.]

Nunqd eſt idẽ in pluribus patronis[g] pñtantib⁹ ſiue eligentib⁹ vt non valeat electio: niſi fiat a maiozi pte reſpectu oim pꝛonoꝝ? Rñ. nõ: imo valebit illa q̃ fit a maiozi pte cõparatione aliaꝝ ptiũ. ꝟ. de iure pa. qm̃. et ẽ rõ: qꝛ hic ɔſentiũt pl'es vt collegiũ vñ ad h̄ ꝙ valeat factũ collegij opʒ ꝙ oẽs vel maioz ps ɔſentiat. ꝟ. de his q̃ fi. a ma. p. c. cũ in cũctis. ꝛ no. ꝟ. de ɔſti. cũ oẽs. plures aũt patroni nõ cõſentiunt vt collegiũ ſed vt ſinguli vñ valet ꝙ fit

g Adde ꝙ ius patronatus tranſit l heredes patroni per ſtirpes ꝛ nõ p capita cle. plures. de iur. patr. vbi adde etiam ad materiam huius capi. vnũ ſingulare ꝙ hẽs l. §. de mũ. cle. exi uit. de ꟝bo. ſignifi. vbi hẽs valet electio miniſtri ꝓuincialis facta a maiori parte partiũ coopera tione minoris.

a maiori pte reſpectu aliarũ partium.
ar.ff.de verb.ſig.maiorem. vincen.

Cum in ngẽm.

¶ Profeſſionẽ.] Quid ſi qs
expreſſe ꝓfeſſus nõ fuit abſo
lute tñ intrauit:ita ꝙ appere ꝙ voluit
vitã mutare: vel p annũ habitũ mona=
chalẽ geſtauit? Rñ.põt [a] in abbatẽ aſſu
mi.ĩ.de regul'.ex pte.⁊.c.conſulti.

a Textus i c.nullus.e.t. li.vj.deſtruit penitus hanc doctrinã cõ poſitel.

Humana.

¶ Die.] An ſit ne=
ceſſe diẽ aſſignari.no.ŝ.c.qꝛ
circa pnc. ¶ Proteſtatio.]
Quero ad qd proficit iſta ꝓteſtatio [b].⁊
dicũt quidã ꝙ in h prodeſt ꝙ etiã ſi illi
q intereſſe nolũt ſint i poſſeſſione eligẽ
di:tñ ſi epm ꝓteſteꝫ ꝙ vox eoꝝ nõ va=
leat q de iure vel ꝯſuetudine intereſſe nõ
debẽt ꝙ voces eoꝝ ſuffragiũ non pſta=
bunt:niſi de iure ꝓprietatis doceãt. ⁊
hoc ꝓbare conanꝫ p hanc lr̃am:ſed ⁊ ſi
quis.ita ⁊c̃.qd verũ concedo ſi illi con
tra quos ſit proteſtatio ꝓteſtationi cõ
ſentiãt vt hic fuit. Si autẽ ꝓteſtationi
nõ conſentiãt ridiculũ eſſet dicere ꝙ ꝓ
pter dictũ vel factũ alterius fructũ ſeu
cõmodum ſue poſſeſſionis amitteret.ĩ.
co.in geneſi.lxvj.diſ.ſatis.ff.de reg.iu.
id qd noſtrũ. Fructus autẽ hu9 poſſeſ
ſionis quã quis bona fide habet eſt vt
valeat vox eius.licꝫ de iure.ſ.priuato
priuilegio vel de conſuetudine nihil ꝓ
bet.ŝ.co.querelam.ĩ.de iure par.cõſul=
tationibus. Aliquando tñ ꝓdeſt pred.
proteſtationẽ facere:licꝫ non cõſentiat
ille ꝯ quem fit.puta ſi dubium ſit an ſit
in poſſeſſione necne ille contra quẽ fit
proteſtatio:vel an ſit publice excõmu=
nicatus vel ſuſpenſus:vel ſi ſit certum
ꝙ talis eſt vel ꝙ eſt laicus et timeꝫ ſcã=
daluꝫ:⁊ ſi qua alia iuſta cauſa ſit/id eſt
quare periculum ſit eum expellere ab
electione.niſi eñ proteſtationem pred.
faciat epm/iam videꝫ publice excõica
tum vel ſuſpẽſum:vel etiam laicũ tanq̃
ius hñtem ad eligendũ admittere ⁊ ſic
electio nõ valeret.ĩ.de ꝯſuc.cũ dilect9.
vbi no.ĩ.de ꝓcur.cõſultationib9.ĩ.co.
maſſana. ꝓteſtatio ṽo facit ꝙ epm nõ
videꝫ ꝯſentire vt tales itterſint.xxxj.q.
ij.lotharius.ita tñ excuſaꝫ epm ꝓteſtã
do ſi vt dixi non poterãt tales ſine pi=
culo vel ſcãdalo ab electione repellere
vt in.c.cũ dilectus. Si aũt nõ eẽnt pu=
blice excõicati vel ſuſpenſi:ſed occulti
tũc pred.ꝓteſtatio nõ ꝓdeſſet/nec ob=
eſſet:qꝛ q̃diu tolleranꝫ nõ debẽt expel
li.viij.q.ij.nõne. Valꝫ ẽt pd.ꝓteſtatio
qñ duo cõcurrũt ⁊ vterq3 dicit ſe debe=
re intereſſe rõne eiuſdẽ iuris vel vn9 rõ
ne poſſeſſ.alter ratione ꝓprietatis eiuſ
dẽ pbẽde/⁊ canonicat9. In his ei caſi
b9 ſi epm dubitat de iure ipo/prudẽter
faciet ſi vtrũq3 admittat cũ pred.ꝓte=
ſtatione.ſ.ꝙ vox eoꝝ pſtet ſuffragiũ ſi
pſtare dꝫ ⁊ nõ aliter. De ꝓteſtatiõe no.
ŝ.de ꝯſti.cũ.m. Sed qd ſi corã ꝯfirma
tore diſcuſſo de iure duoꝝ quoꝝ vn9 eſt
in poſſeſſione pbende alter ꝓprietatis
ſe ius hr̃e cõtendit appeat ꝙ ille q non
poſſidet habꝫ ius in re? Rñ.valebit ſo=
lũmodo vox illius q bona fide eſt i poſ
ſeſſiõe.cũ bone fidei poſſeſſor faciat fru
ctus ſuos.ff.de acq.re.do.bona fides.
ff.de vſur.qui ſcit.§.in alieno.⁊ fruct9
hui9 poſſeſſionis eſt:vt valeat vox poſ
ſeſſoris.ĩ.co.in geneſi. Si ṽo pbendaꝫ
vel ius canonicat9 qs poſſidet cũ ma=
la fide nõ valꝫ vox [c] eius etiã ſi admit=
tatur:qꝛ nullũ ꝯmodũ debꝫ male fidei
poſſeſſor ex poſſeſſione acquirere.C.de
condi.ex le.l.mala. Si autẽ epm de bo
na fide poſſeſſoris ſit certũ poſſeſſorem
admittat:⁊ ſi vult alteruꝫ repellat. Itẽ
ſi certum eſt capl'm de mala fide poſſeſ
ſoris non vocabit eum nec valebit vox
eius vt dixi. Si tñ veniat nõ dꝫ eũ capi
tulum repellere.ar.ĩ.de reſti.ſpo.in lit=
teris. Qd tñ de male fidei poſſeſſore di
xi locum videꝫ hr̃e in illo cuius factũ
ſuperioris cõfirmatio nõ tueꝫ:al's va=
lent q fiũt ab eo.vt no.ŝ.e.nihil. Quid
de receptis [d] in canonicos qui non hñt
prebẽdas ⁊ non receptis: nunqd habẽt
vocẽ in electione. dic vt no.ŝ.de cõſti.
cum.m. ¶ Maiorẽ.] Sed qual'r cõſti=
tit ꝙ neutra ps peruenit ad partẽ maio
rẽ? Rñ.qꝛ nõ ꝯputatis capellanis ⁊ cle
ricis de qb9 nõ fuit ꝓbatũ ꝙ deberent
intereſſe fuerũt in vniuerſo.xxj.ſ.xviij
canonici:⁊ tres abbates.de quib9 ꝯſta
bat ꝙ hẽbant ius ⁊ de hoc vniuerſo ar
chid.qui habebat maiorẽ partẽ q̃ ar=
chipſbyter nõ habuit:niſi.x.ſe nõ cõpu
tato. Idẽ aũt archid.lꝫ in nũero capli
ꝯputeꝫ.vox tñ ei9 ſibi ſuffragiũ nõ pre=
ſtat vt hic.⁊ no.ŝ.co.cum in iure.

b De ꝓteſtatione vide hic p doc.⁊ Ian9 in.c.cũ.m.ŝ.de conſti.

c Dñs car.i c.cõſuluit.ĩ.de iur.pat.q.aij.v.⁊.vij.dicit ꝙ ſi patronus ſit in poſſeſſiõe auctoritate iudicis qꝛ ita ſententiatũ ſit lꝫ habeat malã fidẽ vꝫ preſentatio p eũ facta ꝯtumeliã qs poſtmodũ appareat de mala fide niſi fuerit a tali ſnia appellatũ de q vide p antho.⁊ panor.

d Domini de rot.deciſ.cccctv.tres ſi dicũt ꝙ de gñali ꝯſuetudine ⁊ obſeruantia vl'r eẽ eſſe tales canonici ſup numerarij non habent vocem in caplo.nec pticipant de condianis diſtributionib9 nec de fructibus ſupereſcentibus immo dicunꝫ canonici i herbis vide ibi latius de talib9 ⁊ concor.ibi alleg.

Sacroſctã. ¶ Non cadit ĩ laicũ] Sʒ q̃re dicit ħ cũ in collegiata eccł'ia poſſit hic laic⁹ ĩ ſua iuriſdictiõe hr̃e. ĩ. de iure pa. nobis. Dicas ad hoc ⁊ quando conſenſus principis dʒ in electione requiri: ⁊ quid põt laicus in iſtis de conſuetudine vel priuilegio vendicare: vt no. ĩ. eo. ꝙ ſicut.

Cum in veteri.

¶ Cũ ꝯſilio] Quero ꝑ quos debuit inq̃ri ꝯſiliũ iſtoꝝ qñ ꝑ formã cõpromiſſi ꝓcedit̃ vtrũ. ſ. ꝑ cp̃m an ꝑ cõpromiſſarios. Itẽ q̃ro qñ dʒ inq̃ri: ⁊ vr̃ ꝙ ꝑ cp̃m cũ ipis ſcribat̃ ꝙ ꝯſiliũ iſtoꝝ req̃rat̃. Itẽ vr̃ ꝙ añ ꝯpromiſſũ dʒ req̃ri ꝯſiliũ cũ ĩ eligẽdis ꝯpromiſſarijs poſſit eẽ ꝑiculũ vt ħ appꝫ. Rñ. ſufficit ſi cõpromiſſarij req̃rãt iſtoꝝ ꝯſiliũ: q: tũc cp̃m vr̃ req̃rere. ĩ. eo. in cauſis. Itẽ dicim⁹ ꝙ ſufficit ꝙ etiã poſt ꝯpromiſſũ ⁊ tractatũ cõpromiſſoꝝ req̃ratur cõpetẽti tp̃e iſtoꝝ cõſiliũ ⁊ expectet̃ rñſũ eoꝝ vt hic appꝫ: ⁊ idẽ dicim⁹ ſi mandet̃ ſic tractetis ⁊ eligatis aut celebret̃ electionẽ cũ cõſilio taliũ vt hic inuit̃. Sʒ ſi nõ cõpetẽti tp̃e fuerit req̃ſitum cõſiliũ vł expectatũ nõ valebit electio tanq̃ poſtpoſita[a] forma mãdati vt hic: ⁊ ĩ. de arbi. cũ olim. ff. de admi. tuto. l. al'as ſiq̃dẽ. §. papi. ſed hec lex ꝯdicit. ff. de exer. ac. l. j. §. ſi pl'es. vbi de ħ no. Sʒ ꝯ. ff. eo. l. ticiũ. §. j. Sʒ lʒ cõpetẽti tp̃e req̃rere cõſiliũ debeãt ⁊ expectare rñſũ: tñ eoꝝ cõſiliũ ſeq̃ nõ tenẽtur[b]. ĩ. de arbi. cũ oli. ĩ. de corpo. vici. cũ de tua. ⁊ ẽ rõ q: ſuo periculo debẽt eligere. ĩ. eo. cũ in cũct̃. ⁊. c. innotuit. nec excuſat̃ ꝑ cõſiliariũ ſi male eligãt ſicut nec mãdatari⁹. ff. mãdati. idq̃. §. ſi q̃s ca. ¶ Nõ cõpetẽti] Sʒ q̃d ẽ tp̃s non cõpetẽs. Rñ. illud quod ita breue ẽ ꝙ infra iſtud ꝯſiliũ dari non põt vt hic fuit: vel dic ꝙ poſtq̃ de certa ꝑſona eligẽda ordinatum ⁊ ſtatutum ẽ ⁊ cũ hoc cõcordat l'ra huius decre. ibi ⁊ ĩ tractatu electionis ⁊c̃. Itẽ q̃ro ſi cap. ſupradi. ĩ forma ſcribat̃ vt. ſ. cum cõſilio taliũ eligãt ⁊ cp̃m ꝑ viam ſcrutinij procedat quando conſilium debʒ requiri: ⁊ videtur ꝙ publicato ſcrutinio tẽpore collationis anteq̃ fiat electio ſicut hic tempore electorum requiri debuit. Reſpon. añq̃ ad ſcrutiniũ procedatur debet requiri: ſʒ ⁊ ſi poſt ſcrutinium eos ĩ collatione requirant caute facient: ſed ⁊ ſi ante collationem requirerẽt videtur eorum conſilium deſſiorum cum is qui maiorem partem habʒ in ſcrutinio debeat eligi. ĩ. eo. publicato. Sed nunquid ſi mãdatur capitulo vt cum eorum conſilio ⁊ aſſenſu eligant. Reſpon. Satis videtur ꝙ non aſtringuntur ad formas conſtitutionis quia propter. ſed habito conſiliariorum aſſenſu fiet patenter electio in capitulo ſicut fiebat olim ante conſtitutionem: quia propter. Alij dicunt ꝙ poſtq̃ conſenſum eorum habuerint de certa perſona: tunc illum eligent per vnam de formis. Sed contra[c] q: per formam ſcrutinij ſi ſm̃ eam certam perſonam non debeant nominare: ſʒ illam quam tres dicunt vtiliorem. viij. q. j. licʒ. Item ꝑ formam compromiſſi: non quia cum compromittitur vt arbiter ferat certam ſententiam non valʒ. ff. de arbi. qualiter. Itẽ per formam quaſi inſpirationis nõ: quoniam ad illam debent procedere non arrati: ſed ſolũmodo ſpirituſancto ducti.

¶ Sociorum] Sed nunquid conſilium abbatis quem eligere intendebant req̃rere debuerũt. Rñ. ſic propter formam mandati. Alij dicunt ꝙ ipſum eligendo ſatis cum requirunt[d] ex quo ipſe conſentit ⁊ licʒ preter mandatum faciant non tamen contra mandatum: conſẽſum autem eius añ electionem non debuerunt requirere. ĩ. eo. cum poſt vbi notaui.

¶ Et fratris. G.] Querit hic Vincen. ſi ſint plures fratres in ordine predicatorum qui vocẽtur hoc nomine[e] quis vocãdus ſit ad cõſiliũ. ar. ꝙ melior ⁊ ꝑſtantior viij. q. j. lʒ. Rñ. Satis videtur ꝙ ſi ex aliquibus indicijs nõ appꝫ de quo conſenſerit mandans ꝙ electio ſit capituli q̃s vocet̃ cũ ꝓ cap'lo hec additio inferatur ar. ĩ. de offi. dele. qm̃ abbas. ff. de ꝟb obli. l. j. §. iter ſtipul. Vincẽ. Vł dic ſecuri⁹ ꝙ hec additio nõ ſolũ rõne eccleſie: ſʒ etiã ꝑſone de qua mãdat ꝓuideri frequẽtius apponat̃ ꝙ ĩ hoc dubio ꝯſulẽd⁹ ẽ mãdãs. ar. ĩ. de reſcrip. ſi qñ. Itẽ q̃ro vñ iſti cõſiliarij habebũt expẽſas? Rñ. ſatis videtur ꝙ de bonis dignitatis ad quam ordinare de prelato veniũt arg. ĩ. eo. vt preterire. Vincen. Quedã alia ꝑtinentia ad hanc materiam dixi. ĩ. de conſti. ex parte.

c. venerabili. ĩ. de off. dele. vbi dic q̃ hʒ aliq̃d facere cũ cõſilio coadiutoris dʒ tale cõſiliũ ſeq̃ idẽ etiam volunt doct. ibidẽ ⁊ bart. ĩ l. j. §. ſi pl'es. ff. de exer. ac. in eo q̃ nõ hʒ tantũ ꝯſilium puta ĩ pupillo q̃ hʒ facere ex ſtatuto aliquid cũ ꝯſilio agnatorũ an aũt ſit differẽtia dicere de cõſilio vel cũ ꝯſilio no. ꝑ bar. d. §. ⁊ io. an. ĩ reg. nullus ex cõſilio in mercu.

c Iſtã teneas ꝓ veriori quã hic poſuit glo. ⁊ cõuer ſcribẽ.

a Tu hẽs gio. in ꝟbo inhibẽtes cle. l. de iu. patr. q̃ poſuit doctrinam notãdã vʒ ꝙ cũ mãdatur alicui alis pñtẽ habenti vt cum certa forma ꝓcedat ſi ꝓcedat omiſſa forma valet nichilominus q̃d per eũ factum eſt q̃d videtur huic dicto contrariũ ſꝫ ꝓ cõcordia recurrere hic ad card. ⁊ panor. ad card. pet. de anch. ⁊ imo. d. cle. panor. c. dilectus. ij. ĩ. de preb.

b Limitabis q̃d hic dicit ⁊ in. c. cũ olim. ĩ. de arbi. ſ. ꝙ habẽs facere cũ ꝯſilio non tenetur ſeq̃ in

d Vide ꝙ ĩ ſimili dicunt dñi de rota deci. dccxliij ĩ antiq. ꝙ valʒ electio cõpromiſſariorum ꝑſonam eligentium que maior pars cap. nominauerit lʒ talia nomina ꝑ votum non fuerint ſcrutan.

e Vide no. ꝑ doc. c. ſignificante. ĩ. de reſcrip.

Congregato.

¶ Poſtmodū] Quid ſi non eodē cōtextu dic vt. ſ. eo. ꝯſiderauim⁹. ¶ Elegerūt] Nunqd ex primis ꝯſēſib⁹ vl' ex nouis eliget ꝑs minor pte maiore eligēte ſciēter idignū. Rñ.[a] ſi ſecūda fiat eodē cōtextu nō debent vota repeti: ſʒ ex eiſdem votis fiet ſecūda. Si aūt fiat ex interuallo qḋ pōt vbi prima electio fuit nulla: dic vt no. ſ. eo. cōſiderauim⁹. dicūt quidā ꝙ non ex primis cōſenſib⁹: ſʒ ex ſecūdis debēt eligere ꝓcedeñ. nouo tractatu ⁊ ſm vnam de formis: qꝛ tūc icepit ꝑs minor eē cp̄m ⁊ ius nouum ſibi cōpetere cū maior peccauit vñ ꝙ aū fecit ꝑs minor in ſcrutinio: ⁊ in alijs non fecit tñ̄ cp̄m: ⁊ ideo non valuit: qꝛ in talib⁹ id ſolū valet ꝙ fit a capitulo. ſ. eo. qꝛ. j. de his q̄ fi. a ma. ꝑ. c. cū in cunctis. Meli⁹ videt̃ ꝙ ex eiſdā conſēſibus ꝓcedat̃: ⁊ vbi ex eodē ꝯtextu ⁊ vbi ex interuallo ꝓcedit pars minor vt hic. ⁊. ſ. eo. dudum inuit̃. cum de votis repetitis nihil dicat. Preterea quomodo incipiet ꝑs minor a capite cum ei nō liceʒ publicatis votiſ variare. j. eo. publicato: nec obſtat ꝙ obijcitur ꝙ poſt electionem maioris ptis deliquētis icipit ꝑs minor eē cp̄m ⁊ nouum ius habere: qꝛ ⁊ añ electionē partiſ maioris q̄ poſtea malum elegit potuit ꝑs minor eligere cum a principio ſcrutinij vſqʒ ad publicatā electionē ſit vna electio ſiue tractat⁹ De hoc ⁊ alijs q̄ſtionibus q̄ occurrūt qñ ꝑte maiore peccāte minor eligit. ſ. eo. dudum. ⁊. c. conſiderauimus.

Udum.

¶ Procuratore.] Sʒ q̄re electores ſeu iſte ꝓcurator eorū admittet̃ ad ꝯfirmationē petēdā cū elect⁹ cui⁹ magis īterē poti⁹ dēret admitti. ff. ð pop. a. l. iij. §. fi. ff. de accu. ſi plꝛes. Rñ. Fateor ꝙ ipē elect⁹ petere pōt ꝯfirmationē. ſ. eo. cū inter. R. ⁊ electores pñt[b] vt hic. ⁊. j. de cā poſ. cū eccl'ia. ſ. eo. cū iter cano. ⁊. c. cū dilecti. Sʒ ꝑ electores honeſti⁹ petit̃. Nā ſi electus petat de ābitiōe nō. C. de epi. ⁊ cle. q̄ʒ. Sʒ qd ſi null⁹ ꝓ electo ꝯfirmationē petat: nunqd admitteretur aliq̄ ꝯ electū? Rñ. admitterētur ī modū actiōis ꝑ officiū vt ifirmetur electio vt h̄ ibi eidē archid. ⁊c. Itē admittetur in modū ex

a Iſtam diſtinc. hic ſequūtur card. ⁊ panor. ⁊ volui: ipſe card. elicere ex dictis compoſt. hic ꝙ electio minoris partis valʒ ſi maior ſciēter aſſumpſerit idignū addūt tamen bal. io. andr. card. anth. de bu. ⁊ panor. dictū cōpoſt. procedere dū modo publicatio electionis maioris ꝑtis preceſſerit publicationē electiōis nīſi minoris hic videtur.

b Nā iʒ electores poſſint petere electionis confirmationē ⁊ principalr adducere in iudiciū diſputare de iuribus electionis. c. exhibita. j. de iudic. c. cū eccl'ia. de

ceptiōis. j. de accu. ſup his. ⁊ ē hoc ſpāle ꝓpter ꝑiculū vacationis eccl'iarū. j. de app. oblate. Nā al's gñale ē ꝙ exceptio nō datur niſi ꝯ actionē vel itētionē. ff. ð excep. l. j. Alij dicūt ꝙ niſi a pte electi aliqd petatur ꝯ electū nō dʒ admitti exceptio: ſʒ i modū actiōis tūc meli⁹ agetur cū per exceptionē niſi ꝯſeq̄ poſſit excipiēs ꝙ non cōſeq̄tur ꝑ hāc actionē ⁊ exceptionē: qꝛ q̄ in iſtis ab agēdo repellit̃ etiā ab excipiēdo. j. ð accu ſup his. ſ. eo. cū dilecti. Exceptiones em̄ hmōi vim actionis obtinent in aut̃. quo opʒ. epi. ⁊ cle. §. ſi qs aūt. ⁊ ar. ſ. de poſtu. c. j. Itē i modū denūciationis pōt ꝯ eidē electū agi. j. de deſpō. ipu. ad diſſoluēdū. ¶ Obiecta] Quero ſi obijciunt̃ aliq̄ i ꝑſonam electi q̄lit̃ ꝓbationes ſup his producte puta dicta teſtiū ⁊ ꝯfeſſiōes ⁊ inſtrumēta iterꝑtari debem⁹. Rñ. i meliorē partē ꝓ electo puta ſi dicūt teſtes ꝙ elect⁹ ſub annuo cēſu dedit archidiaconatum cum em̄ poſſit intelligi de ſpūalibus: qḋ ē illicitum: vt. j. ne ꝑla. vi. ſuas ꝑ totum. Pōt etiā intelligi de tꝑalib⁹: ſicut cum dicitur eccleſia dari ad firmā. j. ne prelati vi. ſuas. c. fi. ⁊ hoc ē licitum vt ibi ⁊. j. de loca. c. veſtra. Intelligere[c] debem⁹ hāc accuſationē de tꝑalib⁹ ſolum factā vt in electo legionē. obtinuit. Item dicunt teſtes electum venatorem intelligere debem⁹ ꝙ hoc faciat cā neceſſitatis vel vtilitatiſ ſeu recreatiōis ꝙ eſt licitū[d] ar. de conſe. diſt. v. nunqʒ. j. de cle. vena. c. j. nō tñ voluptatiſ. qḋ nō lʒ. lxxxv. diſt. qui venatoribus. j. de cleric. vena. c. j. ⁊ ſic de ſimilibus ar. j. de reg. iuris. c. ij. j. q. j. ſimus. j. de ſcrutinio. c. j. fit aūt interꝑtatio qḋ ꝑdixi. niſi ꝯtrariū ſuadēt ꝑſumptiones aliq̄ ex ꝑſonis loco ⁊ tꝑe ⁊ ex alijs circunſtantijs inducte de ꝑſūptiōe no. j. ð ꝑſūp. qꝛ ꝯ diſſimile. Itē nūqd exceptiōe cuiuſlibʒ etiam leuis exceſſ⁹ ꝓbata ꝯ electū caſſari dʒ electio: videt̃ ꝙ ſic qꝛ ꝓmouēdi opinio i nullo dʒ vacillare xxxiij. diſt. laici. Alij dicūt ⁊ forte bñ ꝙ ſi i modum exceptionis ꝓbatum ſit crimen contra electum: non ſemꝑ ſuperior caſſabit electionem: immo ſi modicum ſit crimē ⁊ non eſt ſcandalum aliam penam imponet ⁊ diſpenſabit ſi talis ſit ſuperior qui ſuper tali crimine diſpēſare poſſit ar. ſ. eo. qḋ ſicut. liij. diſt. ſalonitane. Quid ſi crimen non probetur contra

cā poſſ. ſecus tñ in collatore q̄ iʒ poſſit aſſiſtere non tñ pōt principaliter aſſumere iudiciū ꝓ eo cui cōtulit bñficium cardin. ⁊ dñs anth. de but. c. dilectus. ij. j. de prebē.

c Adde ꝙ i ſit̃. no. barto. l. l. codicillus. ff. de leg. ij. §. inſtituto vbi ii io q̄ eſt prohibit⁹ obligare ſub pena obligauit vniuerſaliter oia bona ſua nō veniūt ſub obligatiōe bona ꝓhibita alienari ⁊ idē tʒ bal. in fi. l. voluntas. C. de fideicō. q̄lr aūt poſſēt tēporalia eccl'ie auferri vel locari ꝑ platos vide glo. car. anth. de bu. pan. ⁊ late io. de ana. c. fi. j. ne ꝑla. vices ſu. pan. ⁊ oarba. c. ad audiētiā. de reb. eccl. non alie. ⁊ meli. barb. in rub. de reb. ecc. nō ali. cle. j. ⁊ ibi gl. car. imo. ⁊ per. de anch. ⁊ cēs it i ſcrib. ⁊ ex dictiſ doc. ibi hēbis inſinitas ꝯcord.

d Que vena no ſit licita vl' illicita ⁊ qñ vide arch. ⁊ cardi. alexā. c. q̄ rūd. ī. xxxiiij. diſt. domi. c. j. de iura. calū. li. vi. card. ⁊ pan. c. j. ⁊. ſi de cle. vena. lariſſime aūt io. de ana. in rubri. ⁊ ꝑ diſcur. de cle. vena. j.

electum: ſed criminis infamia nunquid caſſabitur electio vel potius indicetur ei purgatio? R̄ñ. vt no. ī. de teſti. tam lit teris vbi etiam ſunt argumēta pro ⁊ cō tra ad q̄ſtionē p̄cedētē. ¶ Recepit] dic de hoc ⁊ de cura / ⁊ de ptinētib⁹ ad iſta vt in conſtitutione de multa. ī. de p̄ben. ¶ Decepte] Quare dicūtur decepte cū ab omnibus habeatur poſtulatus vn- de veniam meruerunt ſubditi quia igno rāter fecerunt. R̄ñ. quod dicit allegatio ē: vel dic ꝙ decepte dicuntur quia id a- gebat archidiaconus ac ſi vellet eos de cipe: ipſe tñ non erant decepte[a] quia ſ̄e abſoluit q̄ꝫdiu tolleratur. viij. q. iiij. non ne. Alij dicunt ꝙ ſi ſubditus ſciat debet ire ad ſ̄uum ſacerdotē ⁊ obtinere abſolu tionē ab eo. ī. de peni. ⁊ remiſ. q̄d quidā. ¶ Diſpenſatum.] Utrum aūt lite mota ſup aliquo bñficio poſſit bñficium ipſū cōferri[b]. no. s̄. de coſti. cum. m. ¶ Par- tibus] Pone ꝙ electoribus confirmati onē petētibus ꝙ fieri pōt ⁊ dꝫ vt. s̄. no. proponētur exceptiōes contra electum: nunquid dꝫ electus vocari[c]? R̄ñ. ſi obij ciatur ꝙ propt̄ crimen electi non ē con- firmanda electio in eius abſentia nō de bet procedi cum ex boc magnum p̄iudi cium poſſit gñari electo: eſſet enim per boc intelligibilis. s̄. eo. ſup eo. vñ ſi non vocetur electus non nocebit ſibi boc ca ſu proceſſus contra electores habitus ſi ab electoribus conſecutione vel ordina tione petita crimina cōtra electum obij ciantur q̄ꝛ probatis obiectis non ſolum ab obtinēdo repellit̄ / ſꝫ etiā ab obtento deijcitur. ī. de accu. ſup bis. ſed ſi elect⁹ citat⁹ ad cām electionis q̄ cū electorib⁹ agitur noluit comparere: tūc hēret locū s̄. eo. ſup eo. Itē ſ̄m quoſdā vbi electus ſciret cām agi cum electorib⁹ p̄iudicat̄ electio ar. ī. de re iudi. q̄uis nos tñ non credim⁹ ſufficere in boc caſu cū ꝯ electū cria opponūtur electi ſciētiā: ⁊ niſi cite- tur ꝑpt̄ magnū p̄iudiciū q̄d ei fieri pōt ꝑ boc vt p̄dixi niſi cā appellatiōis cum electorib⁹ ageretur: q̄ꝛ tūc ſi crimē fuit i appellatiōe exp̄ſſū ꝯ electū p̄iudicat̄ ele cto: ⁊ etiā forte idē ſi nō exp̄matur cum boc caſu oēs quoꝝ intereſt venire debe ant. ī. eo ſtatuim⁹. ⁊ ibi dicā. Itē ſi ele- ctus electioni non cōſēſit q̄d maxie i po ſtulatiōe cōtigit: tūc nō ē vocād⁹: nec ſi bi nocet ſi poſtulatio nō admittat̄ ex q̄-

cūq̄ꝫ cā ar. ī. de dolo ⁊ cōt. dilect⁹. at vbi cōſenſit ⁊ citat⁹ noluit ꝯ crimina ſibi ob iecta ſe defēdere tūc ei nocꝫ: q̄ꝛ videt̄ ꝙ timore ꝓbationū refugiat iudiciū. ij. q. ix. decernim⁹. Alij dicunt ꝙ electo non vocato pōt cum electorib⁹ cā electionis agi etiā vbi c̄ria opponuntur ꝯ electum ⁊ fiat electo p̄iudiciū quo ad electionē ꝑ ꝓceſſum cum electoribus habitū ꝑpt̄ cōnexitatē. Sed ꝑ ꝓbationē criminum ꝯ electū obiectoꝝ nō fiet ſibi p̄iudicium ex quo nō fuit citat⁹: nec ſciuit de crimi- nibus ꝯ ſe ꝓpoſitis actū. Si ſ̄o electo- rib⁹ cām electionis ꝓſequētib⁹ contra electū non ꝑ idē: ſꝫ ꝑ proceſſus viciū vel defect⁹ ꝓponatur pōt ꝓcedi nō vocato electo ⁊ proceſſus ꝯ electores vel pro ip- ſis habitus p̄iudicabit vel ꝓderit electo q̄ꝛ cōnexa ſūt iura eligētiū ⁊ electi. lxxxj diſt. tantis. iij. q. vj. boc q̄ppe. q̄ꝛ mora i electionib⁹ ē dānoſa. ī. de appella. obla- te. ⁊ q̄ꝛ nullū al's ꝑ boc fit p̄iudicium ip̄t electo ar. s̄. eo. ſup eo. ⁊ c. cū inter. ⁊ no. s̄. eo. nihil. in p̄n. hec aūt q̄ diximꝰ i hac decre. colligūtur vbi a p̄ncipio ꝓcede- bāt i cā ſine electo: ſꝫ obiectis criminib⁹ elect⁹ affuit cāe. Itē nūquid electores p̄nt cōpromittere vel renunciare i p̄iudi ciū electi? R̄ñ. non. s̄. eo. cum iter cano. ¶ Juramēto] No. s̄. eo. cum dilect⁹. ī. de iureiu. ad noſtram. ⁊ ī. de teſti. ad hec. ¶ Cōteſtationē] An litis ꝯteſt. debꝫ in exceptionib⁹ fieri. R̄ñ. nō. vt no. ī. de ap pel. iterpoſita. Sꝫ q̄d vbi petitur bñfici um auctoritate l̄raꝝ pape: nūquid ē faci enda litis cōteſtatio? dic vt no. s̄. de re- ſcriptis. mādatū. hoc aūt ē certū ꝙ ſiue ꝑ l̄ras pape bñficiū petitur[d]: ſiue de ele ctione facta agat̄ vt confirmetur ſi vna ps ē p̄ñs ⁊ altera abſens non eſt faciēda litis conteſtatio immo lite non conteſt. procedituri. ī. vt lite non cōteſt. quoniā. §. j. ſicut non fit litis cōteſt. vbicūq̄ꝫ offi ciū iudicis imploratur ⁊ nullus aduer- ſari⁹ ſe opponit. lis enim non pōt eē niſi inter plures: nec pōt eē litis conteſt. vbi lis non ē. ¶ Dicēda] Quero an ſup cri- minibus debēt interrogationes fieri ⁊ poſitiones[e] videtur ꝙ ſic: vt hic: ⁊. s̄. eo. inq̄ſitionē. ⁊. ī. de conceſ. p̄bē. c. ij. ī. de tē po. ap. dilectus. ⁊ de accuſa. inquiſitiōis R̄ñ. dico regularit̄ ſiue in modum accu ſationis ſiue inquiſitionis vel exceptio nis agatur non cōpellitur q̄s ad poſitio

a Dec opi. and. ſtinete ꝓ cedit vbi talis ꝑlat⁹ habuit iſtitutionem a ꝑlato ſupio re ſed ex ſup- ueniēti cau- ſa: ſuar⁹ ip̄o ſure ⁊ tñ tolle ratus alia fo opinio quā tꝫ io. and. hic ꝓcedere poſ- ſet in iuſtitu o q̄ nunq̄ꝫ hūit titulū panor. iungas dicta per doc. ca. ni bil. s̄. eo. iii. ⁊ hēbis de ma teria ſ̄ple.

b Illud du bium hēs ho die deciſū. c. j. vt lit. pēdē. c. j. ⁊. ij. vt lit. pēd. lib. vj. et ibi vi. ꝑ doct.

c Uide de hoc gl. in ver bo nullū p̄iu- diciū. §. cete- rū. c. cupien- tes. de elec. li. vj. ⁊ ibi arch. ⁊ domi. petr. ⁊ frā. tenuiſſi ue.

d Ea hēs cle. diſpendio ſā de iudicijs ⁊ cle. ſepe. de vb. ſignī. ex q̄ bus hēs ꝙ in electionib⁹ ꝓ- uiſionib⁹ ⁊ ſi milib⁹ ꝓcedit ſine figura iu dicij ⁊ ſic non req̄rit̄ litis cō- teſtatio.

e De hac ma teria vide. c. j. ⁊. ij. de con- feſ. ⁊ c. p̄ñtiū. de teſt. li. vj. ⁊ ibi glo. ⁊ doc. panor. c. cum cām. de iura. cal. ⁊ c. cū ſu- ꝑ. de confeſſ. io. de ana. c. cū dilecti. de accuſ. bart. in l. marcell⁹. ff. rerū amo. gl. bar. bal. pau. ⁊ alios. l. i. ij. §. q̄d obſer- uari. C. de iu- ra. calū.

nes q̄ fiunt de crīe rñdere.ij.q.j.ſi pecca
uerit. vbi dicit̄ nō tibi dico vt te ꝓdas ī
publico.de peni.diſt.ij.§.his auctorita
tib⁹. Itē graue ē de q̄lib3 crīe iterroga-
tionē fieri cū pauci ſine crimine inueni-
atur.l.diſt.q2.ꝛ ſic pauci in officio rema
nerēt.ī.de renū.niſi. Nec obſtat hoc ca-
pitulū in quo fuit rñſū d̄ crimine ſeu de
his q̄ ad probationē criminis inducūt
ſ.ꝙ archid.tenuit dictas eccleſias ſimł.
cū archidiaconatu. Itē ꝙ archidiaco-
natus ipſe ꝛ eccl'ie curā hñt. dicim⁹ eñi
ꝙ hic electus nō coactus ſ3 volūtarie rñ
dit ꝛ ſic rñdet ad cp̄m.ij. de confeſſis: ꝛ
ad alia iura ꝯtra. Aliqñ tñ q̄s compellit̄
rñdere de crimine: puta ſi diſſimulatio
crīs inducit piculū vt hereſis dilapida
tio: de q̄bus ē piculū ꝙ ſint occulta.ī.de
accu.q̄liter.xxij.q.ij.ſi quis ꝓcurator.ꝛ
idē ē in quolibet crīe ſi poſt pactam pe-
nitētiā executionē impediat: de q̄b⁹ ha
bes.ī.de renū.niſi.§.q2 ꝓpt. Item ſi ſit
crimē p ſniam vel alio mō notoriū: quia
pctm̄ eēt celare.ī.de coha.cle.ꝛ mu.tua.
Itē ſi ē infamia in ip̄o crīe: nā hoc caſu
cōpelleret̄ iā infamatus de ſuo ꝛ aliorū
iuramēto purgare.vij.q.v.pbr̄. Itē ꝙ q2
pctm̄ ē ſuſtinere iſamē ī dignitate.xxv.
diſt.p̄mū. Itē de hoc ipſo an ſit cōdēna
tus de crīe vel ꝯfeſſus debet rñdere: q2
hoc q̄rere q̄ri videt̄ an ſit notoriū ī quo
rñderi debet cū ſit pctm̄ tales ſuſtinere
vt dixi. S3 q̄d ſi opponatur ꝙ crimē cō
miſiſti. Itē ꝙ ē notoriū. item ꝙ ē fama.
Rñ. d̄ notorio ꝛ fama debeo rñdere (vt
dixi) ꝛ ſi neges famā ꝛ notoriū nō tene-
ri rñdere an crimē cōmiſeris non tenea
ris te publicare vt dixi. ❡ Inualidā]
S3 nūq̄d v3 qd̄ ſit p idulgētiā vł lr̄am
ſurrepticiā dic vt no.ſ̄.d̄ reſcri.ſup lr̄is.
d̄ h no.ī.d̄ p̄b.cū iādudū.ꝛ.ī.d̄ eta.ꝛ q̄li.
cam te. ❡ Cōmendatā] De cōmenda.[a]
no.ī.de accu.ſi cōſtiterit. ❡ Cū intētio
nis] Quero quare in gratijs ſiue in do-
nationib⁹ ſit interp̄tatio ſtricta cum ple
niſſima debeat fieri: dic vt nota.ſ̄. de re-
ſcrip.cauſam. ❡ Diſpēſare] De diſpen-
ſatiōe[b] no.ī.de eta.ꝛ qua.ex tenore.ꝛ.c.
ſtatutum. ❡ De nouo] S3 quā indulgen
tiā ſe dicebat electus habere p quam ni
hil ſibi de nouo conceditur ſicut papa
hic dicit. Rñ. Concedebatur ſibi ꝙ cu3
redditus eius eſſent tenues ꝛ exiles cū
talibus eccleſijs quas fuerat aſſecutus

a De cōmē-da vide hic doc.ꝛ glo.hic ꝛ in.c.eā te.ī. de eta.ꝛ q̄li. c.nemo.de elect.li.vj. ibi arch domi.ꝛ alios arch.c. q̄ plures.xxj. q.j.cardi.pa-nor.ꝛ io. de ana.c.ſi ꝯſti-terit.ī.de ac-cu.ꝛ vide ꝙ feli.voluit in c.auditis.ī. de p̄ſc.ꝙ hñs

poſſet archidiaconatū recipere ꝛ hr̄e.
Per talē eni indulgentiā nō idulget̄ ſi
bi de nouo ꝙ ipſas eccl'ias hēat canoni
ce. Si añ eas canonice hēbat melior ei
eſt indulgētia ſi idulgeatur alicui ꝙ ta-
les eccl'ias licite poſſit retinere ꝛ archi
diaconatū vnicū recipe ꝛ ip̄3 licite vna
cū ipſis eccl'ijs poſſit hr̄e: p hanc eni ſi
bi ꝓuidetur q̄3tum ad obtenta ꝛ q̄3tum
ad obtinenda ꝛ eſt cauti⁹ ꝙ exp̄mat in-
dulgentiā per quā habet eccl'ias ꝛ ſi h3
plures q̄3 duas non ſufficit dicere vt cū
eccleſijs quas obtinet poſſit aliam re-
cipere: quia verbum eccleſijs ad duas
tantum refertur. Item non ſufficit in in
dulgētia dicere vt cū eccl'ijs q̄s habet.
poſſit vnam eccleſiā vel perſonatū reci
pere ſ3 obtenta beneficia optantem cu-
rā habeat. Reſtrigimus eī huiuſmodi
indulgentias vt pote odioſas vt hic et
no.ſ̄.de reſcrip.cām. S3 nūquid nocet
impetranti ſi dicatur in indulgentia ob
tēta quam fuit canonice aſſecutus poſ-
ſit licite retinere? videtur ꝙ ſic: propter
mandatū vt hic. mentitus enim eſt dicē
do ſe habuiſſe dicta bñficia canonice.
Reſpōd. non nocet ſibi ꝙ dicit ſe cano
nice aſſecutum intelligitur ſic.i.per eu3
qui potuit ſibi conferre/ defectum autē
qui eſt ī eo ꝙ ipſa beneficia retinere nō
poteſt papa remouet in eo ꝙ indulget
ſibi ꝙ ea poſſit licite retinere: ꝛ ſic non
obſtat hoc capitulum: quia propter. nō
remouit hic defectum (vt.ſ̄.dixi.) Itē
quid ſi quis habens plura beneficia mi
nus canonice obtinet ꝙ ſibi liceat reti-
nere ꝛ habere plura beneficia de obten
tis non habita mentione? Reſpond. li-
cet diſpenſatio nihil ſibi valeat quo ad
priora bñficia v3 ſibi quo ad futura ſi
ca licite queſierit. idem videtur ꝙ ſi di-
ſpēſatio dicit indulgemus vt tibi liceat
pręter vnum recipere ꝛ ſimul cum obtē
tis retinere ſi poſt vnū beneficium ha-
beat canonice ꝛ aliud non canonice bo
na eſt diſpenſatio: quia per eam poteſt
obtenta licite retinere cum quarto de
nouo. Item quid ſi habet diſpenſatio-
nē ſup duobus obtinēdis cum cura. de
quibus duobus itelligitur? Rñ. de his
q̄ primo obtinuit: ſed ſi illa vel aliquod
quod amiſerit non licebit ei alia vel a-
liud retinere loco dimiſſi ſine noua di-
ſpenſatione argumē.ff. de legatis.iij. ſi

iure ſpāli conferre non pōt cōmēdare de cōmēda eñā āpli⁹ videas federi.in tra-cta.pmut.q. xv.ꝛ glo.i ver bo multū. de paci.ſi.poſſ.in ptag.

b De diſpen ſatiōe vi. ſpe-cu.in ti.de di ſpēſ. quē alid hñs ſub ti. de leg. vide feli. c.poſtulaſti. ſ̄.de reic.bar ba.c.ex pte.j. de off. deleg. panor.c.extir pāde.§.quia vero.ī.de p̄b. ꝛ docto. hic ꝛ in.c.de mul ta.ī.de p̄b.ꝛ c.nō pōt.ꝛ ibi doc.de p̄ben. in.vj.

deicõmiſſa.§.ſi quis.⁊.ff.de cõdi.⁊ de. hec cõditio.ff.de ꝟb.ſig. ſi boue.§.j. in fine. Item facit ꝓ nobis qꝛ indulgẽtie ambitioſe reſtringẽde ſunt.ff. de ſena. l.j.⁊ no.ſ.de reſcript.cauſam. Alij aliter dicunt. Item quid ſi papa mandat vel det ꝓtãtem alicui ꝙ diſpenſet cum aliquo:vel cũ aliquibus ſuꝑ pluralitate bñficiorum. Nunqd põt diſpenſare cum quocũqȝ?nõ:ſed cũ lr̃ato vel ſublimi tm̃:quia mandatum pape ad ius reſtringẽdum eſt.ſ.de cõſti.cum dilect⁹. et de reſcrip. cum cãm. ⁊ ius dicit cum tali diſpẽſandum.j. de ꝑben. de multa. Secus ſi papa diſpenſet:qꝛ de ipſius factis non licet alicui iudicare. xij.q.iiij. nemini.⁊.§.preced. Alij dicũt etiam ꝙ non cũ ſublimi ⁊ nõ lr̃atis poteſt diſpẽſare:quia beneficium eſt largiſſime interꝓtandum:⁊ precipue vbi non conceditur ad inſtantiam eius cui bñficium conceditur. vt no.j.de preben. cũ olim. ſ.de reſcrip.cum adeo. Item quid ſi indulgentia de pluribus beneficijs obtinendis cõtineat/ dũmodo ĩ bñficio in quo nõ reſiderit faciat idonee deſuiri. nunqd ſi nõ obſeruet modum vel conditionem valet diſpenſatio ⁊ bñficioꝝ collatio ⁊ receptio? Rñ. valet nihilominus:cõditio eñ nõ fuit appoſita donationi indulgẽtie vel receptioni bñficij ſed fuit monitio vel mandatũ ꝙ licȝ nõ fuiſſet appoſitũ eſt ſeruandũ.ff. de tut. muto.⁊ no. de prebẽ.dudũ.ſi tñ moduȝ vel conditionẽ non ſeruet põt priuari j.de cle.non reſi.ex tue. Item pone ꝙ aliqs bñs duos patronatus canonice ex aplica indulgentia recipit tertium ſine indulgentia queriť qđ[a] de primis duobus vacat vel an vacet vtrũqȝ vel neutrum?⁊ videtur ꝙ in voluntate ꝑncipis ſit ꝙ de primis duob⁹ retineat.j. de preben. preterea? Rñ. credimus ꝙ cũ prima duo habita loco vnius ꝓpter indulgentiã hẽantur vacat vtrũqȝ.j. de preben.de multa. ꝑcipue cũ indulgẽtia de pluralitate bñficiorum ⁊ ipſa pluralitas ſit odioſa vt dixi. Et priuilegium odioſum de facili perditur. vt no.ſ. de conſti. cum acceſſiſſent. Nec obſtat lex allegata. de tu. quia licȝ ſit ſtatutum ꝙ quis non debeat pluribus tutelis grauari non tñ eſt ſtatutum ꝙ per receptionem vni⁹ tutele vacent prius obtente:

a Uide cle. ſi plures.de ꝑb.⁊ extrauagan.io.xxij. execrabilis.⁊ ibi clareſcet hoc dubium.

ſicut de beneficijs eſt ſtatutum. Itẽ nõ obſtat.c preterea.qꝛ qđ ponit in optiõe recipientis ꝙ retineat corrigiť per. c. de multa. Item quero de eo ꝙ archidiaconus in impetratione indulgentie expreſſit ꝙ ſui redditus erant tenues nũquid ſi nihil de tenuitate expreſſiſſet ſed ſimpliciter petijſſet vt cum obtentis poſſet aliud recipere ⁊ habere. Satis videť ꝙ valet diſpenſatio ſi non eẽt nimia pluralitas qꝛ tunc non valet qꝛ ſupprimeret tale quid quo expreſſo diſpenſationeȝ nõ hñiſſet. ⁊ ſuggeſtio falſitatis ⁊ ſuppꝛeſſio ꝟitatis[b] faciũt ĩdulgẽtiã iualidã vt ħ habes.⁊.ff.de nata reſt.l.j.ſicut ĩ reſcripto dicimus.ſ.de.reſcrip.ſuꝑ litteris. Iteȝ quero vtrum quis impediatur eligi ad minora puta archidiaconatũ / ꝑbendã ⁊ ſiĺia propter pluralitatem beneficiorum cum curia ſine diſpenſatione obtẽtoruȝ ſicut propter hoc impediť ad maiorem dignitatem vt hic ⁊ dicũt quidã ꝙ non qꝛ nõ inuenitur cautum. Item ꝙ maior perfectio requiritur in electo qui ſicut honore ſic meritis alios precellere debet melius videtur ꝙ impediať de rigore iuris ſi hoc in iudiciuȝ deducať.j. de preb.cũ iã dudũ.nam violator eſt canonis.j.de cler.nõ reſi. qꝛ.lxx.di.ſctõꝝ. ⁊.j.ď maio.⁊ ob.c.ij.xxv.q j.violatores

In geneſi. Circa que numer⁹ zelus et auctoritas conſiſtant no.ſ.eo.dudũ.ĩ prin. ¶ Plenum]. Queritur vtrũ ſemper in collõne ſit plene tractandum ad diſcutiẽdũ de illis ſcȝ nũero zelo ⁊ meritis[c]? Rñ qdã dicunt ꝙ ſi ĩ capitulo de his moueť dubium puta qꝛ dicatur ꝙ vox clerici cãu cõputari non debet cuȝ tempore quo ꝓcuratorem cõſtituit nõ eẽt in loco vnde deberet vocari vel qꝛ negetur canonic⁹ vel qꝛ ꝓponiť excõicat⁹ notorius vľ qꝛ diciť elect⁹ pati defectũ in ordinib⁹, natalibus ⁊ ſciã vľ etate:tũc de iſtis plene dȝ tractari ⁊ diſcuti vt hic nõ tñ vt diffiniant aliqd canonici vľ ꝓbatiões recipiãt ſuꝑ iſtis tanqȝ iuriſdictionẽ hñtes ſȝ ad ꝟitatẽ inueniẽdã ⁊ eſt ſiľe.ſ. de reſcrip.cũ ꝯtingat. vbi diſſentiť ⁊ non diffinitur: ſi ꝟo ſuꝑ his nõ moueať dubiũ tũc nõ reqriť nimia idagatio vľ diſcuſſio ſuper eis ſȝ ſufficit ꝙ collatio fiat in gñe:puta nos hẽmus decẽ vos quibȝ

b An verus valor beneficij debeat exprimi ⁊ falſa expꝛeſſio vitiet vide glo.i verbo vel alteri. cle.j.de ꝑb. ⁊ ibi card.imo. ⁊ alios pan. ⁊ barb.c.ad aures.ſ.de reſcript. feli.in.c.in nr̃a.ſ.de reſcrip.⁊ pet. de anch cõſi. cxxxviij quid dicẽdũ in gratijs conceſſis cardinalibus vide barb. in trac. de ꝓleg. cardi.vij.q.j. pte. ⁊ ꝑ feli. d.c.ad aures.

c Satis tibi ſufficient que hic examinat doc.circa hũc paſſum ideo alibi te nõ remitto

nos habemus zelū: q: eligimus verum
religioſum vos cōſanguineū ⁊ ſecula=
rem nr̄ hab; ſciam/ veſter nō hab;: ſed
ſi dicatur ex aduerſo/ noſter h; nūerū
noſter h; ſciam ⁊ veſtri ſunt excōicati
vel infames: tūc de his plene erit diſcu
tiēdum vt hic. melius videtur ⁊ hoc te
neas q̄uis collatio ſit de ſubſtātia ele=
ctionis vt hic. ⁊ .ꝭ. eo. cumana. ꝙ ſiue de
pred. queſtio moueat̄ ſiue non. licet om
nis diſcuſſio ⁊ tractatus omittant̄: tñ
valet electio. dūmodo al's fiat collatio
Sufficit enim ꝙ in genere dicatur nos
ſumus tot vos pauciores: nos meliori
zelo mouemur/ ⁊ in maioris meriti ſeu
digniorem perſonam conſenſimus. vñ
in electiōe ſancti criſpini ꝙ facta colla
tione numeri/ deinde fuit dictum. Nos
ſumus plures ⁊ meliores: ⁊ ſi ſecus di=
ceretur hoc eēt parare laqueos electo=
ribus. Nec obſtat. c. quia. non caſſatur
hic electio: quia huiuſmodi tractatus
⁊ diſcuſſio ſint omiſſa: ſed quia hic nul=
la collatio fctā fuit numeri/ meriti/ vel
zeli. licet hic innuitur ꝙ facta fuit col=
latio non plene: ſed ſi collatio numeri
facta fuiſſet non tamen hoc ſufficiebat
ex quo collatio zeli ⁊ meriti fuit omiſſa
Sed nunquid requiritur ꝙ fiat colla=
tio cuiuſlib; iſtoꝝ nūeri/ zeli/ ⁊ meriti?
Dicunt quidam ꝙ ſic: ⁊ ſi al's hec colla
tio omittatur nulla eſt electio. ar. ff. de
trāſactio. cum hi. §. ſi pretorē. hoc etiā
innuitur hic. hic eñ videt̄ ꝙ collatio nu
meri facta fuit: licet non plene/ ⁊ tamē
non ſufficit. Alij dicunt ſufficere qualē
cunq; collationem etiam vnius iſtorū
tantum ad hoc vt forma ſeruata videa
tur. ſed primum tutius. ¶ Item quero
vtrum ſinguli canonici debeant colla=
tionem facere vel ſaltem ſi eſt neceſſe
ꝙ mandent eam per aliquem vel aliq̄s
fieri. vel ſi non expreſſe hoc mandent.
vtrum poſtq̄ facta eſt ſine mādato ex=
preſſo. an expreſſe debeant ſinguli con=
ſentire? Reſpon. nullum iſtorum requi
ritur. Nam licet conuenientius fiat ab
eo qui hoc ex officio habet vel qui pri=
mam vocem habet in capitulo: vel cui
hoc cōmiſſum eſt ſufficit tamen ꝑ quē=
cunq; fieri alijs non contradicentibus
nam in re concupiſcibili ⁊ meritoria ſi
cut eſt ꝙ per canonicam electionem ꝓ
uideatur eccleſie tacitus conſenſus ha
betur pro expreſſo. l. diſtin. ſi ſeruus. ff.
de pigno. ſi fideiuſſor. §. pactum. C. ad
velleia. ſi fundum. ſecus ſi res eſſet one
roſa: quia tunc neceſſarius eſſet expreſ=
ſus conſenſus. ff. de procur. filiuſfami=
lias. ff. de ſerui. vr. pre. inuit⁹. ⁊ hoc idē
dicimus de cōmuni electione: quia po
teſt per quēcunq; fieri alijs non cōtra=
dicentibus. vt no. ꝭ. eo quia. ſuper ver
bo eligatur. Item q̄ro vtrum collatio
ſolūmodo in ſcrutinij forma locum ha
beat? Rñ. de forma ſeu modo qui per
quaſi inſpirationē; dei planū eſt ꝙ ibi
locum nō habet: quia ibi fiunt oīa re
pente. vt no. ꝭ. eo. q:. ſuper verbo: niſi
forſan. In formā vero cōpromiſſi di=
cūt aliqui ꝙ neceſſaria ē collatio. Po=
ne eñ ꝙ quinq; ſunt cōpromiſſarij duo
concordant in vnū: ⁊ tres in alium/ re=
deant ad capitulū cōpromiſſarij/ ⁊ ex=
ponant caplo ſua vota quero anteq̄ fi
at electio. nunquid fiet collatio cum in
ra velint collationē fieri vt hic. ⁊ ꝭ. eo.
cumana. ⁊ c. quia. Melius videt̄ ꝙ lic;
ꝙ vbi ꝑ cōpromiſſum proceditur poſſit
aliqñ anteq̄ electio fiat collationē fie=
ri vtpote qñ ſunt plures cōpromiſſarij
⁊ diſcordant: non tñ eſt neceſſaria: niſi
vbi ꝑ ſcrutiniū procedit̄ ⁊ pro hoc fa=
cit cōſtitutio q: ꝓpter. que ſtatuit col=
lationē faciendā in forma ſcrutinij tñ
mandat eam fieri: alias autem formas
non artat ad iſtam. Item facit capl'm
cumana. vbi q̄ poſt publicationē ſcruti
nij fieri debuiſſet ⁊c̄. Item quero cum
vn⁹ ſolus elegerit an habeat locū colla
tio. dic vt no. ꝭ. eo. cum poſt. ¶ Item q̄
ro ſi dicatur collationē non factam vel
ſcrutinium: vel alium defectum in ele=
ctione interueniſſe proponatur cui in=
cumbit probatio[a]? Rñ. ei qui defectu;
allegat in electione/ q: extra iudicium:
ſi quis facit aliquid ꝙ ad ſuū officium
pertinet ſemꝑ ꝑſumit̄ bene factū ⁊ ſem=
per obediēdum eſt. xj. q. iij. quid ergo
xxj. diſt. deniq;. ꝭ. de tpi. ordi. ad aures
ꝭ. de purga. ca. c. ij. ꝭ. de off. ordi. irrefra
gabili. ꝭ. de appell. ad noſtram. ff. de iu=
dicijs. iudicium. Et hec vera: niſi vbi
ius dicit formam probandam. ꝭ. de ſen.
excom. ſacro. ꝭ. de teſti. teſtimonium. vt
vbi ius precipiat interuenire ſcripturā
ad hoc enim videtur precepiſſe. vt per
eam probetur ſolemnitas. ꝭ. de proba.

a Vide car. eādē queſtio. ſoluentem. ꝭ. eo. c. quod ſi. cut l. §. ꝙ au tem. q. iij. de ſolemnitatib⁹ vide concor. hic per doct. poſitas. ⁊ l. c. quoniam. ꝭ. de proba.

Digitized by Google

quoniam.ꝭ.de ſen.excom. cū medicinalis.ꝭ.de appella.cordi.x.q.ij. hoc ius.⁊ §.item predium.⁊.§.ſcȝ.ſed has probationes que procedunt ex preſumptionibus alia pſumptio tollit.ꝭ. vt eccle.be. vt noſtrum.ꝭ.de renūc. quod hic.C.de fide.l.penul.ꝭ.de preſump.q꞉veriſimile ff.de falſ.l.penultima.C.de fide inſtru.l. finali. et contra eos de facili probatio admittitur ⁊ iudex quandocūq꞉ inquirit i iudicio aut non pſumitur pro his que quis ex officio ſuo facit.ꝭ. de pba. qm̄.niſi forte in modicis vt in fructuū et expenſarum reſtitutione.inſti.de off. iud.§.i.⁊ per totum.ff.de rei vendi.plane.⁊ ſic eſt in multis alijs.ff. de minor. quod ſi minor.inſti.de leg.§.ꝙ ſicut.C. de tranſac. age.de ſolemnitatibus autem que deſiderantur. extra iudicium inter contrahentes ex quo contractus apparet preſumitur interueniſſe:niſi cōtrarium probetur.C. de contrahen.ſti. l.j.inſti.de fideiuſſo.in fi.ff.de verb.obligatio.§.fina.qđ eſt verum ſi ſolemnitas a contrahentibus:non aliūde deſideretur:quia tunc probanda eſt ſolemnitas ff.de publiciana. quecūq꞉.§. fina. quid autem circa ſententiam preſumitur dixi.ꝭ.eo.bone memo.mag.Quid autem circa iuriſdictionem iudicis preſumatur no.ꝭ.de offi.deleg.cum i iure.¶ Cōmunis.] Qualiter fiat communis electio.no. ꝭ.eo.quia. ſuper verbo eligat. Quero vtrum hec ſubtilitas de cōmuni electione vel conſenſu ſit ſeruanda. puta electionibus ſeu receptiōibus canonicorum preſentationibus rectorū: ⁊ ſimilibus? Rñ.hoc ſolum ſeruatur in electionibus/ in quibus conſtitutio:q꞉ propter ſeruanda eſt.in alijs autem oībus ſufficiunt ſingulares conſenſus.ſicut eñ in matrimonio carnali ſufficiūt mutui conſenſus ꝯhentium.ꝭ. de ſpon. tue.ſic ⁊ in ſpūali.ꝭ.de trāſlat.inter corporalia.⁊ no.ꝭ.de reſcrip.eā te.¶ Excludi] Sed qualr̄ fuerūt excluſi cū primus fuerit admiſſus licȝ cū ꝓteſtatiōe ſcđs nō fuit vocatus vt dicit hic? Rñ. Excluſi fuerūt: q꞉ publicato ſcrutinio diffinierūt ꝙ voces eoꝝ nō debēt ꝯputari:licȝ eēnt ꝯputande. vt hic dr̄ ꝙ eſt valde notandū ꝙ contēpti ꝯnūeranť[a] q꞉ tot voces fuerūt in caplo:ſȝ ſoli ꝯtēpti admittenť ad ꝓſequendū ꝯtemptū vt no.ꝭ.eo.qđ ſicut.ſup verbo ꝯtēptos Quare hic facit vim de ꝯtēptu iſtorum cū ipſi contēptū nō ꝓſequanť? Rñ.qđ eis ꝯputatis q̄ cōputari debebāt vt dixi.nullus electus hȝ maiorem partē totius capl'i nec cōtemptoꝝ ratificatiōe poterat cōualeſcere electio.ꝭ.eo.auditis.¶ In poſſeſſionē.] Qualiter i his corporalib⁹ q̄ritur poſſeſſio: ⁊ qualr̄ admittatur not.ꝭ.eo.querelā. ⁊.ꝭ.de reſti.ſpo.in l'ris.ſed nō videť ꝙ poſſeſſio eis ꝓfuit:niſi al's de iure intereſſe debēt ꝓpter proteſtationē premiſſam.vt.ꝭ.eo. cumana.Rñ.hic fuit facta proteſtatio ꝙ vox ei⁹ valeret q̄tū de iure valere deberet:⁊ hoc caſu dȝ valere vox eius dū modo ſit in poſſeſſione vt hic.Secus ſi fuiſſent ꝓteſtati ꝙ vox ei⁹ valeret ſi de iure intereſſe deberet:q꞉ tūc nō ſufficit poſſeſſio:niſi de iure doceat. vt in.c.cumana.vel dic vt ibi notať q꞉ ibi ꝯſenſerunt ꝓteſtationi illi ꝯ quos fiebat proteſtatio:⁊ ideo nō ſufficit poſſeſſio.hic autem nō conſentit ille ꝯ quē fiebat ꝓteſtatio.vñ valuit illi ſua poſſeſſio quicquid alij ꝓteſtarentur. ¶ Tali loco.] De quo loco vocari debeant abſentes notaui.ꝭ. eo.corā. ¶ Conſilij.] Sed in quo ꝯ concilium? Rñ. q꞉ omiſſa collatione ⁊ non a maiori parte: ⁊ quia electio non fuit cōmunis.

[a] Hoſt.tenebat eoꝝ nō cōputādos qđ dicit panor.

verum.ſ.ad augendū numerū.ſed bene cōputātur in ꝯſideratione an electio fuerit a maiori pte ⁊ no. iſtđ dic.panor. et vi.eā. panor. c.eccleſia.

Maſſana. ¶ Per laicos.] Sed nū quid q̄ñq꞉ inſunt laici.lxiij. diſt.in ſynodo? Rñ. hoc eis competebat ex priuilegio.vt not.ꝭ.eo. qđ ſicut.adhuc eſt ꝯ ea. diſ.§.pncipib⁹ ſed ibi intererāt ad cōpeſcendū ſciſmaticos.vt no.ꝭ.eo.c.j. nec per eos fieret electio ſicut rōne vtilitatis dicimus ꝙ pōt eē tabellio/qui ſcribat ꝓceſſum electiōis.vt no.ꝭ.eo.q꞉.ſup ꝟbo redacta.

Eccleſia. ¶ Terminū] Nunquid aſſignatio termini eſt neceſſaria dic vt no.ꝭ.eo.quia propter. circa phe.¶ Non vocato.] An canonicus qui ſciuit terminū aſſignatū vel ce etiam vacare ſit vocādus.not.ꝭ.eo.cū iter vniuerſos.¶ Adijcere.] Quid operetur conſenſus poſt ſcrutiniū addit⁹. no ꝭ.eo.q꞉ propter.ſup verbo.creſcēti. ¶ Ad cōtemptū.] Que faciant electionem annullandā:vel nullā.no.ꝭ.eo.cā

ſideravim⁹. Item vtrū pñtes ad ſcrutiniū ſint vocādi: ⁊ vtrum due partes oim vel pñtiū debeāt eligere. no. ſ̄.co. q꞉ ꝓpter. in vbo exquirant. ⁊ ſup verb. maior. Item vtrū mior ps coꝝ q̄ interesse debent poſſit eligere/⁊ qñ. no. ſ̄.co. cū nobis. ¶ Maior ⁊ ſanior.] De nūero zelo/auctoritate/⁊ meritis. no. ſ̄.co. dudum. ¶ Irritanda.] Quero q̄d fuit factum de electione cardinalis vel quid debuit de ipa fieri? Rñ. non fuit cōfirmata: q꞉ non debuit: nec infirmata/ q꞉ cardinalis noluit dimittere cardinalatū pro epatu[a] potuit tñ cōfirmari de iure vt hic plene no. ſ̄.co. dudum.

Publicato. ¶ Variare.] Sed nunq̄d oēs ſimul in cōmuni poſſūt poſt publicationem ſcrutinij variare[b] Rñ. non: nec ſinguli: nec in cōi vt hic: niſi forte dicatur proceſſum nullū fuiſſe. vt no. ſ̄.co. cū terra Sed q̄d ſi non ſit proceſſus nullus/ ſed annullādus vt q꞉ aliquis eſt contēptus? Rñ. procedere debēt ad electionem: ⁊ ad hoc debent cōpelli q꞉ nō debet niſi p ſuperiorē ad petitionē caſſari. vt no ſ̄.co. q̄d ſicut et neſcim⁹ vtrū contēpt⁹ velit ꝯtemptū ꝓſequi ⁊ ſi cogaṫ proſeq̄. Sed ad petitionē cōtēpti pōt ⁊ debet ſcrutiniū irritari. et ſi non ſit electio facta. Quod aūt dixi ꝙ ſi proceſſus ſit nullus poterūt eligentes etiā poſt publicatū ſcrutinium variare. Verūtamen ſi proceſſus ſit nullus aut per defectum electi vt q꞉ habebat impedimentum occultū. vt no ſ̄.co. cum terra aut eligentiū/vt quia erant excōmunicati ſuſpēſi vel interdicti: ⁊ obtinuerūt abſolui ꝟ.c. pri. Sed q̄d ſi ex parte eligentium vel electi non ſit defectus: ſed eſt omiſſa collatio: vel cōis electio: vel aliquis eſt defectus in forma nunquid poterunt variare alium eligēdo vel debeāt eligere? Rñ. quidam dicūt vt hic papa in pleno cōſiſtorio ſuſtinebat ꝙ licz caſſanda eēt electio: qñ poſt publicatum ſcrutiniū peccatur in forma. tñ remanet electo ex votis publicatis ius ſibi queſitū ar. hui⁹.c. Sed ꝯ q꞉ ex nominatione ius nō queriṫ. ſ̄.co. ꝙ ſicut. ſed ipſi dicūt illud habere locum cū nominationes nō fiunt ſolēniter ⁊ aio obligandi ſe: q꞉ tūc bene queritur ius noiatione. ſ̄. de poſtul. bone. ſ̄.c. cū in iure ⁊ hoc hic videṫ expſſum. Item ꝯ noiatus a minori pte preferri debz ſi alteri⁹ electi a maiori pte electio ſit nulla. dūmodo vtraq̄ electio fiat eodē cōtextu vt no. ſ̄.co. dudū. Ergo nō debz dici ꝙ ex votis fuit ius q̄ſitum electo a maiori parte: ſed illud hz locū vbi ex ꝑoꝛib⁹ votis non eſt ius q̄ſitum electo a maiori parte: quia eſt criminoſus/licz occultus: vel q꞉ fuit pctm̄ in ſcrutinio q꞉ vota nō fuerūt in ſcriptis redacta: ⁊ ſic ex eo non fuit ius queſitū. Itē contra electores in forma peccantes ſunt ꝓuādi ꝟ.co. q꞉ ꝓpter. quō ergo eligēt. Solu. Iterū eligēt ſi non ꝓueniṫ per ſniam vt dixi in.c. q꞉ ꝓpter. in verbo priuanṫ. vl' ſi ꝓuentur ſupior ⁊ maxime papa ꝓuideret eis ſuſpēſis ꝟ. de conceſ. pben. q꞉ diuerſitatem: ꝓuidebit de ipo eodē ſicut hoc ipm fieret ſi iter ſcrutiniū ⁊ electionem electores moreren̄ṫ: vel aliter amitterēt ptātem eligēdi p excōicationē: vel alio mō. Alijs videṫ hoc abſonū ⁊ dicūt ꝙ cū iſte tres ptes electionis. ſ. ſcrutiniū ⁊ ipius publicatio ⁊ electio ſint vn⁹ act⁹ ⁊ in his oīb⁹ nihil hēat electus facere: ſz electores ſufficit pctm̄ ipſoꝝ vt caſſeṫ quicq̄d fctm̄ eſt/etiā ſi fiat ꝑiudiciū electo: nec ex votis ꝑoꝛib⁹ eligatur/q꞉ cū ſit vnus act⁹ qui peccat in vno in toto peccare videṫ. hoc autē fatemur ꝙ ex votis cōpromiſſarioꝝ ius non q̄ritur ſi faciant electionē q̄ non teneat: q꞉ ex ſola ꝯpromiſſione ius queritur electo per eos/nō ex votis cum ſup alio nō ſit cōpromiſſum i eos: niſi ꝙ habent eū pro ꝓlato. de quo prouidebunt Alij ꝯ. q꞉ dicunt ꝙ loco capl'i habenṫ. ſ̄.co. in cauſis. ¶ Variare.] Nunq̄d aūt publicationē ſcrutinij poterunt variare. Rñ. ſic ar. huius capl'i a ſenſu contrario. dicit publicato q̄d eſt forte verū aūt ꝙ̄ electores recedant de loco vbi vota aliorum inquirūtur: ſed poſt ꝙ̄ inde recedūt/nō cū non ſit iā res integra q꞉ officio eis iniūcto ipleto ceſſarūt inquirere ⁊ a loco inq̄ſitionis receſſeṫ. ar. ꝟ. co. in cauſis. Sed quidā dicunt ꝙ etiā tunc perfecto ſcrutinio ⁊ poſt ꝙ̄ a loco ſcrutinij receſſerūt ſi toti capl'o vl' maiori pti placuerit ꝙ deſtruaṫ ſcrutiniū ꝙ pōt licite fieri/cū per illud adhuc nō ſit alicui ius queſitum ar. huius capitu

a Doct. hic l ſtant e l.c. di le. tuo. ſ. ſ. de ꝓb. an cardinalis poſſit promoueri ad epatū ⁊ an ſit eligendus vl' poſtul. q̄bus addes bard. i trac. de ꝓicr. ca d. iij q. i. parte videas etiā panor. ⁊ fel. in.c. q̄ ſuper his. ſ. de ſi. inſtru.

b De hac variatione ſatis hic tractant doct. ideo alibi nō remitto inq̄rū autem pnctum. dicit rōnem quare nō pōt variare quia functi ſunt officio q̄ eſt noiare dicas verum ſi ex tali noiatione poſſit ſe q̄ cōis electio pater ex dict' ſuis inq̄rum vult poſt Jn no. illū ⁊ alios ꝙ ſi nulli⁹ reptaṫ ele. c⁹ a maiori parte publicato ſcrutinio poteſt variare q꞉ non pōt validaſi q̄ electio c. ecclia ſ̄.co. q̄d ſi ſecus eis ſet functi ſūt officio quod dat eis ſingulariter noiando ⁊ cōiter eligendo ꝓuidere eccle. c. ne pro defectu. ſ̄.co. ⁊.c. q꞉ ꝓpter.

li.⁊.ff.d colla.bo.nõnulꝫ. Sꝫ quid ſi publicato ſcrutinio numerus ⁊ alia apparent equalia nũquid poterunt canonici ad ſcrutiniũ redire ⁊ ẽt variare? Rñ. ſic qꝛ ſi eligerent electio non teneret qꝛ nõ fieret a maiori parte ⁊ ſaniori et variare poterunt qꝛ per prima vota nullum fuit ius nominato queſitũ. Item nunquid publicato ſcrutinio minor ps poteſt ad maiorẽ redire? Rñ. poteſt qꝛ qđ hic dicitur publicato ſcrutinio variare ſi poſſunt verum eſt in preiudicium nominati ſed hoc caſu nominatus a paucioribꝰ ius non habet. Et eadem ratione electꝰ qui conſenſit in aliũ põt variare electioni de ſe facte conſentiendo. ¶ Compellatur] Sꝫ quare cõpelletur cum electio ꝑpter proteſtationeꝫ non valeret.ſ.eo. cũ poſt? dic vt ibi. ¶ Celebrãda] Quid ſi poſt publicationem votorum canonicis alijs citatis de nouo ſuperuenientibus primi deceſſerũt[a] vel ſe abſentauerunt nũquid ſubſtituti vel ſuperuenientes tenentur nominatuꝫ eligere. Rñ. ſic qꝛ nominatus ius queſitũ ex votis publicatis vt hic non admittit propter caſuꝫ ſuꝑuenientẽ. ¶ Si oportuerit] Quare dicit oportuerit. Rñ. vt ſi nominatũ noluerſit eligere. Debent eñ primo moneri et poſtea cõpelli ſicut teſtis.ſ.de teſti.cog.c.j. admonitio eñ dꝫ precedere vindictã.xij.q.ij.indigne. ¶ Compellantur] Quid ſi cõpulſi nolunt eligere. Rñ. prouidebit metropolitanus elapſo tẽpore trimeſtri a die vacationis.ſ.eo. ne pro defectu. Sꝫ nũquid hoc caſu ꝓuidebit de nominato in ſcrutinio vel de alio quẽ voluerit vt no.in ca.ne pro defectu. Rñ. cum electores non poſſint variare propter ius nominato queſituꝫ vt hic/nec metropolitanꝰ[b] q̃ ſuccedit in locum illorum vt.ff.de iure fiſci.non intelligitur.al's daretur electoribus variare volentibus variandi poteſtas ꝑ vnã viam.qꝛ ſic permitterent labi tempus trimeſtre qđ per aliaꝫ viam denegatur qđ eẽ non debet.ſ.de procur.tue.

a Iſta eſt q̃ſtio quam diſputat roffre. in ſabat.q.v. incipiente romani canonici.ibi vide late per eum.

b Tene iſta tãdẽ iuniorẽ lꝫ panor. videatur velle contrarium. nam ſue rationes parum ſunt vigẽtes.

SI alicui? ¶ Ignorante] qđ ſi ipſe cõmittat vel eo ſciente vel ratuꝫ habente ab alio cõmittaꝛ vt ipſe beneficiũ obtineat. Rñ. poteſt eps cum eo diſpẽſare vt in alia[c] eccleſia obtineat beneficium ⁊ vt in ordinibus ſuſceptis miniſtret et ẽt in eadẽ vt in beneficium obtineat et in minoribus miniſtret ordinibus ſed vt ad maiores aſcendat non põt eps diſpenſare vt j.q.v.quicunq₃.et ſic magis punitur remanens in eccleſia vbi ſimoniam cõmiſit q̃ꝫ ſi ad aliaꝫ transferatur. Sed ↄtra de ſymo.nobis. ſꝫ qđ ibi dicitꝛ ꝙ non poteſt eps diſpenſare intellige vt illa vice habeat dignitatem quã ſimoniace obtinuerat. vel dic vt ibi no. Itẽ ↄ.j q j.erga. Solutio.ibi loquitur de ſimoniaco i ordine de quo no.ſ.de ſimo. nobis. vl' ꝙ ibi dicitur de dignitate non ſeruãda ei qui emit beneficium intellige ea vice hic/ tamẽ dicit ꝙ lꝫ hic q̃ emit beneficium poſſit ex diſpenſatione epi beneficium ſimplex habere dignitatẽ tamen puta epiſcopatũ/archidiaconatum/decanatum ⁊ ſimilia non põt in eccleſia empta illa vice nec alia ⁊ ſic intellige fineꝫ c.quicũq₃. vbi dicit primũ ⁊ ſingularẽ locum ⁊c. Itẽ ↄtra de ſymo.de regularibus per quod capitulũ dicit quidã ꝙ vbi ignorãte[d] promoto datur pecunia põt eps diſpenſare vbi ſcienter non/ſed dicit ꝙ lꝫ in illo.c.dicatur. ꝙ de iure debeat fieri nõ tamen negaꝛ quin eps poſſit ſi expedire viderit diſpenſare vt.ſ.dixi. Qꝛ aũt dixi poſſe diſpenſari cum ſymoniaco ſemper intelligo reſignato eo qđ ſymoniace ẽ adeptꝰ vt hic ⁊.j.q.j.quicunq₃. Item quod dixi epiſcopum poſſe contra ſymoniã diſpenſare intelligo ſi cum eo nõ fuit cõmiſſa ſymonia ⁊ hoc innuit canõ.j.q.j.preſentiũ. vbi dicit ꝑ pecuniã non epo ſed cuidã principi etꝰ datã ar.ad hoc.ſ.de cleri.ꝑiu.diuerſis. Si autem ignorante promoto ſit ſymonia in beneficio obtinendo cõmiſſa qualiter tunc eps diſpẽſaret dic vt hic in textu dicetur. ¶ Illa vice] Quero quid ꝑ hoc intelligatur. Rñ. i ea vacatione. Unde ſi ad archiepiſcopũ deuoluatur poteſtas non põt de eo illa vice ꝓuidere. Sꝫ ↄ ſ.c cum vintonieñ. vbi ſm caſum quem ibi poſui delinquẽtes non priuantur ea vacatione lꝫ ibi vna vice dicãtur priuati. Rñ. hec pena magis extendiꝛ ad totã vacationẽ ꝑꝑ odiũ ſimonie.

c Hoc intelligas ꝑ ede[illegible] ſpõte ta[illegible] beneficio renunciante. ſecus aũt in eo peccante ſententiã panor. c.de ſimonia ce.ſ.de ſimo. ⁊ mouetur qꝛ talia de ſimonia condẽnatus eſſicit infamis infamia iuris j. q.iij. c.ſi. ⁊ in infamia nõ diſpẽſat epo niſi ſi diſpẽſauerit reperiat ↄceſſũ c.cũ te.de re iud.⁊ inter ca ſua conceſſo non reperiaꝛ iſte e epiſꝰ cũ ſit maiuſcti men ſimonia adulterio.c. ſicut.d ſimo. pro quo nota bis. doct i.c. at ii.ſ.de iudicijs.

d Dicas ꝙ ſi aliq ignorãte data pecunia fuerit ab emulis fraudẽ ſibi nõ nocet idẽ ſi eo ꝓhibente: deꝛ ⁊ poſtmodũ ꝓuiſionẽ iiue traditionẽ nõ ratificauerit. c.nobis.⁊.c.ſi cui tuis.ſ. de ſimo. quid ſi amicia vi. ibi dẽ panor.⁊ io.de ana.c. de ſimoniace c.ſi.⁊ anth.⁊ cardin.c.poſt tranſla: idẽꝫ. ⁊ renũ.quid de ꝓcibꝰ.vide.c. tuã.ſ.de etat. ⁊ q̃li.⁊ ibi hoſtie.⁊ anth.ꝙ aũt reſtat de materia ſupple ꝑ doc.ſ.ti. de ſimo.

IS quibus. ¶ Interdicitur.] Quero per quẽ? Reſpon.per priuilegium quod

habent aliqui ne alij eligant niſi eis requiſitis ſicut plures reges hoc habent priuilegiū ⁊ q̄dam de conſuetudine (vt dixi) ſ. co. ꝙ ſicut. ſup ₰bo pſtari. vñ habes hic argumētum a contrario ꝙ tempus trimeſtre non his conuenit q̄ conſēſum alterius debēt req̄rere niſi requiſito conſenſu: vel dic. interdicit̄ p papam qui quādoq; ex cauſa interdicit aliq̄bꝰ eccleſijs vt eccleſijs regni ne eligant ſine ſuo conſēſu: vel etiam ſi p ſpālē reſcriptum papa mādet aliq̄bus ꝙ aliquo inconſulto[a] non eligant. ſ. de elec. cum in veteri. Compoſtellanus.

a Attende qꝛ hic fuerūt varij doct. in eo ꝙ querūt ſi mandat capitulo ꝙ eligant cū conſilio alt. uiꝰ. ſ. mēſe ⁊ ille ſe occultat nunquid currat tp̄s ⁊ dicebat hoſt. ꝙ ſic: qꝛ erat tp̄s hoīs cardi. hic quē ſeq̄t panor. tenet at ꝯtrariū ſꝫ videt mihi opinio hoſt. poſſe ꝓcedere qꝛ ex q̄ nō pñt hīc eius cōſiliū pñt ſine eo eligere tex. ē formal̄ c. ii. ne ſed. vacā. lib. vj. ⁊ facit in ar. c. cū olim. j. de arbitr.

C Sec̄ns decre. ē Innocētij quarti ⁊ habetur de elec. lib. vj. ſꝫ in q̄buſdam codicibus eſt in anti.

Statuimꝰ.

C Factam] Quid ſ facięda vt ſi appelletur ne talis eligat̄: qꝛ patitur defectum vel ne ſibi ꝓuideat? Rñ. idēᵇ qꝛ locum habet hec cōſtitutio dūmō contra electionem factam vel faciendam de bñficio vacante appelletur. Sꝫ qd ſi appellet̄ bñficio nō vacāte: vt ſi aliq̄ bñficium vacet appelletur ne talis recipiatur. Rñ. idē qꝛ locū hꝫ: ⁊ ſic ſeruatum fuit tp̄e Innocētij: ſꝫ dñs Alex. non vult ꝙ hec cōſtitutio locū habeat niſi ſup electione vel ꝓuiſione facta vel fiēda de bñficio vacāte appellatio interponatur: et hoc fuit ex mēte cōſtitutionis q̄ voluit ꝓuidere: vt occaſione appellationū ad ſedē apoſtolicam interpoſitaꝝ non vacarēt diu bñficia: ſꝫ appellatio q̄ occaſione bñficij nō vacantis interponetur non facit diu vacare bñficia: vñ de tali appellatiōe cōſtitutio non loquitur: ⁊ hoc placꝫ qꝛ malum erat ꝙ hoīes laborarent inutiliter ⁊ expēſas facerēt ratione bñficij vacaturi: qꝛ impetrans nunq̄ forte hēret ꝓpt mortem vel ꝓmotionē ſuā. Sꝫ quid ſm hoc ſi papa fecit aliquem inueſtiri de canonicatu xanctonicñ. nō obſtāte numero vl' executor datus ad exeq̄ndum mādatum aplicum ſi capitulum nō reciperet cū quē papa recipi cōmēdat capitulo negligente conferat ſibi canonicatū ⁊ contra hanc iueſtituram ſiue collationē appelletur: nunquid habꝫ locum hec cōſtitutio? Rñ. ſm verba conſtitutionis q̄ dicūt idem in canonijs locum habet. auctores aūt p̄dī. noue conſtitutionis opinionis dicunt ꝙ non ex quo bñficium non vacat. C Impugnet] Quid ſi nullus ſe opponat electioni? Rñ. tūc ſupior ad quem ptium confirmatio inq̄ret ſine tp̄is p̄finitione de forma electionis ⁊ meritꝭ electi. ſ. co. nihil. vtrum autē ſit neceſſe aliquem citari dixi. ſ. co. nihil. Sꝫ qualiter pōt impugnari ad hoc ꝙ hec cōſtitutio locum habeat. Rñ. Si quis in capitulo vbi fit electio vel ꝓuiſio ſe opponat ſiue coram cōfirmatoreᶜ ſiue contra executorem vel contra collationē vel miſſionem i poſſeſſionem ⁊ ob hoc appellari contingat vel ab eo qui ſe opponit locum habet hec cōſtitutio. Sꝫ quid ſi non appellictur qꝛ fcā ſit electio vel prouiſio vel ne fiat: ſed cum agitur coram iudice appellctur ꝙ nō fit copia reſcripti vel legitima cauſa ſuſpitionis iudicis vl' alia legitima exceptio nō admittitur: vel quia inducie deliberatorie denegātur: vel ex alia cauſa legitima appellatur. Rñ. In hiꝫ caſibus ⁊ alijs vbicūq; cauſa ſup electione vl' prouiſiōe facta vl' facięda de bñficio vacante agat̄ vl' executio prouiſionis fit ⁊ ob hoc appellari ex quacūq; cauſa q̄ probabilis videatur contingat locum habet hec conſtitutio: ⁊ ſic ſeruamus ꝓpter hec verba hic poſita ⁊ propter hoc ⁊c̄. i. occaſiōeᵈ electionis vel prouiſionis: vñ etiam dicimus ꝙ ſi a iudice propter hoc quia copiam reſcripti non faciebat vel ex alia iuſta cauſa appelletur: ⁊ ſuper appellatione lr̄e ad iudices impetrantur ⁊ coram ipſis iudicibus appellationis appellet̄ ex aliqua cā locū habet hec cōſtitutio h̄ ſeruauit dñs Innocētiꝰ. Sꝫ quidam tñ dicunt ꝙ ex quo ſemel cā ad apoſtolicā ſedē defertur ⁊ committitur extra curiam iudicibus ſi appelletur locum nō habet: ⁊ ſic intelligūt de prima appellatione ſolummodo: ſꝫ illi dicunt contra mētem huius conſtitutionis cum tam per primam appellationē q̄ ſecundam contingat vacare bñficia contra quod voluit hec cōſtitutio prouidere. C In formam.] Sed qualiter obijcitur cōtra formam. Rñ. vt qꝛ dicitur fcā contra conſti. ſ. co. qꝛ ꝓpter. Sed quid ſi electores dicantur ſuſpēſi vel excōmunicati? Rñ.

b Iſtud principiū ſequūt ⁊ approbant hic archi. io. and. ⁊ domi. ſed hoſtiē. addit dūmodo ſubſequatur electio vel prouiſio qꝛ aliās non hret locū hec ꝯſtitutio.

c Idem dicas ſi a cōfirmatiōe appellet arch. ⁊ pe. de āch. hic ſi tñ ꝯfirmatio ceſſet ſemel facta ſꝫ formā c. ſi. ſ. e. ⁊ tranſiſſet in rē iudicatā ⁊ poſt modū fieret aliqua appellatio forte nō hr̄et locū hec cōſti. ⁊ ꝓcederet p̄ma opi. quam hic ponit arch. qꝛ rō huius cōſti. ceſſaret.

d Iſta ₰ba de ₰bo ad ₰bū vide i glo. i ₰bo occaſione cle. cām. de elec. ꝓ q̄z intellectu vide ibi car. pe. ⁊ imol. poſt alios.

⁊ tunc dicitur peccatum in formã. Itẽ ſi lr̃a p quam facta fuit electio vel prouiſio falſa vel ſurrepticia dicatur.

¶ In pſonam] Quero de qua pſona loquitur: vtrum electi vl' eligẽtium? R̃n. electi. Si enim contra pſonas eligentium obijciãtur crimina: tunc nõ dicitur obijci in pſonã: ſed in formam (vt dixi) nec habet locum pena de qua .ſ. loquitur in fine: habʒ locũ tñ vt ptes teneãtur ire vl' mittere ſi poſt obiectum in pſonam eligentium appelletur vel procedetur abſentia partis alterius non obſtante quia obijcit in formam. ¶ Ad nos] Quid ſi ad papam ſup electionis negocio nõ appelletur: ſʒ ad metropolitanum vl' aliũ ſupiorẽ. R̃n. hec conſtitutio locum non habet cum de appellatione ad papam interiecta tñ loquatur cum dicit ad nos/ ⁊ cum hec ꝯſtitutio exorbitet[a] a iure nõ ẽ prorogãda ad caſum in quo nõ loquitur. ff. de le. qđ ꝯtra. In appellatione autẽ interpoſita ideo locum habet: quia p appellationes ad papam interiectas frequẽtius conſueuerãt cauſe electionum differri: ⁊ ideo hec ꝯſtitutio ad appellatiões ad papam interiectas adaptatur ꝯ huiuſmodi dilationes remediũ adhibẽdo. ff. de leg. nam ad ea. Itẽ quid ſi a prouiſione ⁊ electione appelletur ⁊ executor appellationi nõ detulit: immo cõtulit/ vl' excommunicauit/ interdixit/ vl' ſuſpẽdit appellantẽ: nũquid erit cã delata ad curiam vt altera parte abſẽte procedi poſſit? videtur ꝙ non: quia vbi appellationi delatum non ẽ ſufficit impetranti lr̃as impetrare .ſ. de appel. iterpoſita. §. eidẽ quoqꝫ. R̃n. Dicimus ⁊ tenemus cãm eẽ delatã ad curiam dummodo extra iudicium appellet: ſecus ſi i iudicio: etiam ſi de prouiſione agatur: qꝛ tunc ſufficit procuratorẽ ad impetrãdũ ꝯſtituere in. c. interpoſita. qđ loquit in iudicio. vt .ſ. eo. c. ¶ Appellari.] Sʒ nũquid ẽ neceſſe probari appellationẽ interpoſitam eẽ ex iuſta cã ad hoc vt locũ habeat hec ꝯſtitutio ⁊ poſſit altera parte abſẽte procedi. R̃n. Aut ſolus appellans ẽ pñs coram iudice appellationis/ aut ſolus appellatus/ aut vterqꝫ ẽ pñs/ aut vterqꝫ abſẽs. Primo caſu qñ ſolus appellans ẽ pñs neceſſe hʒ ipſe appellãs de iuſticia appellatiõis ſue docere. i. ꝙ appellauit ex cã legitima ⁊ .ſ. decẽdiũ. ⁊ in ſcriptis: ⁊ ꝙ petiit apoſtolos: al's nõ reputabitur appellãs .ſ. de appel. cordi. veritatẽ etiam cauſe appellationis debʒ appellãs añ ingreſſum cauſe pĩcipalis docere: al's non eẽt appellatio rationabilis qđ requiritur .ſ. de appel. vt debitus. qđ ẽ verum niſi cum in iudicio ageretur appellans veritatẽ cauſe ſue corã eo a quo appellauit obtulit probaturũ ⁊ non fuit admiſſus .ſ. de ap. interpoſita. Si vero extra iudiciũ appellaretur non ſufficit ꝙ appellans ṽitatẽ ſe offerat ꝓbaturum niſi ṽitatẽ cauſe oñdat vt not. ſ. eo. cum inter cano. ⁊ c. cũ nobis. Sʒ h̃ locum habet cum in iudicio appellatur: ſecus ſi extra iudicium: qꝛ tunc negociũ appellationis non videt̃ aliud a principali. Et h̃ notauit h̃ papa. Sʒ ar. ꝯtra .ſ. de appel. cordi. añꝗ procedatur in pͥncipali. Item tam appellans ꝙ̃ appellat⁹ ſi vult ꝙ procedatur altera parte abſẽte p bñficium huius conſtitutionis neceſſe hʒ docere ſe ſeruaſſe tpa conſtitutionis iſtius. i. ꝙ arripuit iter ĩfra mẽſẽ ⁊ ꝙ expectauit aduerſarium p. xx. dies deducto tẽpore competẽti quo fuit in itinere bñficio enim huius ꝯſtitutionis ſe indignum merito faciet ſi eã non ſeruat ar .ſ. de cẽſi. cum olim. ⁊ qui non venit in termino non põt aduerſarium de eo ꝙ non venit in termino accuſare. ff. de reg. iur. cum par. Si aũt ſolus appellatus ẽ pñs ſi vult ꝙ procedatur altera parte abſente neceſſe habet oñdere de appellatione ⁊ ꝙ tẽpora huius ꝯſtitutionis ſeruauit an aũt appellatus qui vult vt procedatur altera parte abſente probare debeat aduerſarium ex cauſa legitima: ⁊ in ſcriptis. ⁊ .ſ. decẽdium appellaſſe/ ⁊ apoſtolos petijſſe dubium ẽ: nã quidam dicũt ꝙ hoc non tenetur probare qꝛ ipſe venit ad impugnandum appellationẽ aduerſarij: vñ ad eam iuſtificãdum non debʒ artari/ ſicut tutor vl' curator qui pupillum ſuũ adoleſcẽtem dʒ tueri ad impugnandum p delationẽ vl' alio modo nõ artatur. ff. de iure fi. l. deferre. Preterea in fauorẽ appellati introductum ẽ ꝙ appelletur in ſcriptis: ⁊ ex cauſa: ⁊ ꝙ petãtur apoſtoli vñ in eius leſionẽ retorꝗri non dʒ. C. de leg. qđ fauore. Item cum p appellationem voluerit appellãs cauſam agi in curia modo proponens ꝯtrariũ eius qđ ꝓcurauit. ſ. ꝙ cauſa in curia tra

[a] Aduerte ad glo. notabilem in ſdo electi. cle. non põt. de procura. que vult ꝙ iſta conſtitutio reſtringatur vt quo ad deuolutionem negocij ⁊ citationem locũ habeat in appellatione interpoſita ad papam quo ad penã opponentiũ extenditur vt locũ habeat ĩ appellatione iterpoſita ad alios. de quo ibi videas car di. pct. ⁊ mo. poſt alios io. and. domi. et franc. hic io. an. in mercu. regu. infamis bus.

ctari non debuit fere͂dum non eſt. C. de
tur cur. gñaliter. §. oẽ igr. i fi. Preterea
ſi appellans diceret appellationem ſuã
non fuiſſe legitimam ꝛ ꝓpter hoc nõ fu
iſſe p eam negocium ad curiam deuolu-
tum: tñ in hoc ſuam turpitudinẽ allega-
ret: ꝛ ideo nõ deberet audiri. ꝭ. de dona.
inter dilectos. Alij dicunt ꝙ predicta te
netur appellatus probare ad hoc vt pro
cedatur appellatore abſente: quia al's
fingitur non appel. vt in iuribus allega
tis: vt debit⁹. ꝛ. c. cordi. ꝛ dato ꝙ appel-
lans nõ poſſet turpitudinẽ vel defectum
appellationis ſue proponere: iudex ta-
mẽ (vt dicũt) ex officio ſuo dꝫ ex his q̃-
rere: ꝛ niſi inueniat ꝓdic. circa appella-
tionem ſeruata non procedat: quia ſine
his ſeruatis non deuoluitur negocium
ad curiam (vt quidam dicunt.) Nam ꝛ
al's iudex pte altera abſẽte inq̃rit vtrũ
appellans tempus appellationis ſerua
uit. C. de tẽp. appel. l. ij. §. fi. prius dictũ
magis placet. Item quero de modo ꝓ-
bandi appellationem ꝛ alia q̃ pars pre-
ſens neceſſario habꝫ probare vt poſſit
altera parte abſẽte procedi. Rñ. proba-
bit hoc p inſtrumenta vl' acta publica / p
teſtes / p lr̃as executorum quibus credi
mus ex quo ſunt duo vel plures ar. ꝭ. de
teſti. cum a nobis. ꝭ. de conceſ. ꝓben. ac-
cedens. ꝛ no. ꝭ. de proba. poſt ceſſionem.
Cauendum tñ ẽ ꝙ executores faciant
fieri ſuas lr̃as p modum actorum. ſ. ſi-
gnãdo loca ꝛ tẽpora: vt. ꝭ. de ꝓba. qm̃.
Non aũt p modum relationis cui non
creditur niſi multa interueniant q̃ in re
latione requiruntur vꝫ ꝙ fiat preſente
parte altera ꝛ copiam recipiente ꝛ alia
de quibus habes. ꝭ. de appel. ir̃imaſti. C
de rela. l. ſ. ꝛ alijs. ll. eiuſdẽ tituli. Sꝫ nũ
quid pars abſens vocabitur ſi pñs vult
p teſtes vl' alio modo appel. ꝛ alia ꝓdi.
ꝓbare. Rñ. non. Al's pro nihilo diceret
hec conſtitutio ꝙ ſi ſup electione appel
let põt procedi cum pte legitime com-
parente alterius partis abſentia nõ ob-
ſtante. Item quero ſi pars preſens pro-
bet appellationẽ per vnum teſtem ꝛ p
lr̃am quam procurator ptis abſẽtis da-
tus ad impetrandum ꝛ contradicendũ
impetrare intẽdit i qua fit mẽtio de ap-
pellatione ipſa. Rñ. Obtinuit ꝙ ſic dũ-
modo ꝓbet mãdatũ ꝓcurat. etiã ſi i pro
curatiõe de appellatiõe nõ fiat mẽtio: lꝫ

eĩ confeſſio quã facit ꝓcurator lr̃am im
petrãdo ad cãm que ſuper appellatiõe
vel bñficio agitur non extendatur. ꝭ. de
renũ. veniens. ꝭ. de appel. nicolao. tã ve
hemens tã ex cõfeſſione ipã ſurgit ſup
appellatione facta ꝓſumptio ꝙ per con
feſſionẽ ipſam ꝛ vnũ teſtẽ dicim⁹ appel.
probatã. ar. ꝭ. de ſucceſſ. ab iteſta. cũ dile
ctus. ſꝫ ſola ꝓdic. lr̃a que de appellatio-
ne loquitur nõ ꝓbaret appellationẽ: q2
lꝫ quis ꝯtra confeſſionẽ ſuam in vno iu-
dicio factam non poſſit in alio iudicio
venire vt no. ꝭ. cod. per inquiſitionem.
Confeſſio tñ ꝓcuratoris non obeſt dño
niſi in cã vel negocio ad quã vel ad qð
conſtituit. ꝭ. de ꝓcur. cum olim. Itẽ po-
ne ꝙ capitulũ ſe contra bñficiandũ op
ponẽs obijcit crimina ꝯtra ipſũ. nũqd
canonici poſſunt eẽ teſtes in ꝓbatione
criminũ obiectoꝝ: videt ꝙ non cũ ipſi
puniri debeãt ſi in ꝓbatione defecerint
ꝛ ſic viderentur in cauſa ſua teſtes eſſe
ꝙ eẽ non põt. iiij. q. iij. §. item i crimina
li. ꝛ. §. itẽ null⁹. Rñ. obtinuit in eã capi-
tuli valeceſi. ꝙ poſuit teſtes ꝓcuratore
excepto. ꝭ. de teſti. inſup. cã eĩ nõ eſt ſin-
gulorũ ſed caplĩ nec ſinguli puniũt ſed
capl'm ar. xij. q. ij. q̃ manumittit. Sꝫ qd
ſi non opponebat ſe epm. ſed quedã ſin
gulares perſone puta tres nũquid vno
de his ꝓcuratore dato poſſunt alij duo
teſtes eẽ: videtur ꝙ ſic cum iſti tres qui
ſe opponunt electo dicto indigno cau-
ſam eccleſie[a] defendere videantur. ꝭ. de
exception. dilecti. ꝛ ſic vno procurato-
re dato poſſunt alij duo eſſe teſtes. ꝭ. de
teſtibus. inſuper. ꝛ facit. ꝭ. de ſimo. licet
hely. ibi omnes monachos qui contra
ipſum ꝛc̃. E contra videtur quia huiuſ-
modi exceptiones que contra electum
opponuntur quedam actiones ſunt: vt
in aut. quo. o. e. §. ſi quis. ꝛ not. ꝭ. eo. qð
ſicut. ſed accuſator in teſtem nõ admit-
titur ſicut nec teſtis ad accuſandum. ꝭ.
de accuſationibus. cum. p. Item ꝓ hoc
facit predicta ratio ꝙ iſti debent puni-
ri ſi deficiant in probatione obiectorũ
vt hic. ꝛ forſitan hoc eſt verum ꝙ non
ſunt teſtes idonei in probatione cri-
minum obiectorum a ſeipſis cum dam-
num hoc ſpectaret ad ipſos. nec obſtat
c. dilecti. quia licet excipientes contra
electum cauſam eccleſie defendere vi-
deantur non tamen eam defendunt no

[a] Tu potes videre. c. cum dilectu. ſ. de excep. no. ex q̃ potes colligere ꝙ canonicus criminoſus nõ repellitur ab excipiẽdo contra cõfirmandum quia eccleſie cauſam proſequi videtur. ꝛ. c. conſtitutionem. eo. t. vbi ille q̃ opponit crimia electo dicitur proſequi iter eſſe communũ de quo vide per frãciſ. de aret. c. ſup his. de accuſ.

mine eccleſie cum ad hoc ab eccleſia vl̓ capitulo mādatum non habeant: ſ3 nomine ſuo. Itē non obſtat.c.l3.q2 ibi loquitur ꝺ inquiſitione ſeu denūciatione vbi impetrato2 denunciationis vel inquiſitionis admittitur teſtis: vt no.in.ꝺ.c.l3. hoc aūt ē certum ꝙ ſi ꝑdicti excipiētes fuerint executores negocij impetrando iudices/q̄rēdo aduocatos eundo cum procuratoribus ad cauſam: tunc nō admitterētur in teſtes.ff.de teſt.l.fi. Qꝫ autē dixi cauſam in appellatione exprimēdam ⁊ probandā ad hoc ꝙ procedatur appellato abſente vel etiā ſm quoſdam appellante: verum ē niſi in electione vel prouiſione epiſcoporum appellatum eſſet: q2 tunc ſine exꝑſſione cauſe valet appellatio ad hoc vt negocium ad ſupiorē trāſferatur.ꝭ.de appel. vt debitus. ab eo enim ꝙ ibi dicitur de exꝑſſione cauſe in appellatione facienda excipiunt maiores[a] cauſe: ⁊ maiorē cauſam intelligit curia cauſam electionis eꝑorum: ⁊ hoc ſeruat curia ſiue in iudicio ſiue extra iudicium ſi ſup electione fuerit appellatū niſi notorium eēt de iure vel de facto appellationē ad ſedē apoſtolicam interpoſitā nō valere: talis enim appellatio nō defert negocium ad papam: nec propt̓ eam omitteret alius ſupio2 a papa puta metropolitanus procedere ar.ꝭ.de app. ſollicitudinē. Nos tn̄ aduocati ⁊ iudices pape quicq̄d de appellatione extra iudicium interpoſita ſenſimus puta cū appellatur in capitulo de appellatione tn̄ in iudicio interpoſita nobis abſonū videbatur ꝙ poſtq̄ꝫ coram ſupiore puta metropolitano ē cauſa incepta ꝙ in eluſionē iudicis ⁊ diſpēdium partis poſſit vna pars pro ſola voluntate ſine aliqua cauſa dicere: appello ad papā/⁊ ſic cauſam ad papam altera parte inuita transferre: tn̄ hec rō nō profuit quin papa caſſaret ꝯfirmationē electionū eccleſie palētine ⁊ alium proceſſum p metropolitanum habitum poſt appellationē vnius partis: l3 de ꝟitate cauſe appellationis non ꝯſtiterit: immo nec ꝯſtitit ꝙ ex cauſa probabili fuit appellatum. Si autem tā appellās q̄ꝫ appellatus ē pn̄s coram iudice appellationis in curia pōt vnus contra alterum etiam inuitum agere: q2 roma communis patria ē.ꝭ.de fo.ꝯp.l3. ⁊ ſi appellatus noluerit procedere in cā appellationis in principali articulo appellationis omiſſo etiā appellāte inuito l3 appellans dicat ꝙ in ſcriptis non appellauerit nec apoſtolos petierit: nec cauſam appellationis ſue aſſignauerit Et hoc idē eēt ſi ſup alio q̄ꝫ ſup bn̄ficio appellaretur vt no.ꝭ.de appel. romana. ita tn̄ ꝙ appellationis iudex reuocet grauamina ſi qua p eum a quo appellatum ē ſunt appellanti extra negocium principale illata: puta p excommunicationē condēnationē expenſarum ⁊ ſimilia. Monitionē aūt factā aut inueſtituram vl̓ collationē factā p eum a quo appellatum ē non reuocabit q2 hec tangūt negocium principale ſup quo appellat⁹ petijt procedi: ⁊ merito appellante inuito in ꝑncipali proceditur omiſſo appellationis articulo ex quo grauamina appellanti illata reuocātur p eum ad quē appellatum ē: non interē appellantis ꝙ ſup appellatione procedatur/⁊ ideo nō auditur proſequi volēs appellationē ſicut non auditur appellās cuius non intereſt.ꝟ.co.cum iter. R.ſ3 appellato inuito non pōt articulus appellatiōis omitti: ⁊ hoc ideo q2 ſi appellans in appellatiōe ſuccumbat: remittetur cauſa ſeu negocium ad eum ad quē appellatum ē.ꝭ. de appel. vt debitus.⁊.c.cum ſpāli.in fi. ⁊ hec remiſſio fit in fauorē appellati ⁊ in odium appellantis: vn̄ appellans huic fauori renunciare nō cogitur. Si autem neutra pars corā appellationis iudice compeat tūc nulle ſunt partes iudicij appellationis niſi videret ex dilatione piculum imminere puta ſi a ſn̄ia lata ſup ꝯfirmatione electionis fuerit appellatū q̄ caſu etiā neutra parte appellationē ꝓſeq̄nte pōt ⁊ dꝫ iudex ad quē appellatū ē terminum moderare.ꝭ.de appel. oblatę. ¶ Appellari] Quid ſi capitulum non appellauit: ſ3 quidam alius ſingularis nūquid capitulum ⁊ alij qui non appellarūt debēt ꝯparere ſine coactione? Reſpon. is qui ſe oppoſuit vl̓ appellauit vl̓ appellationē factā ab alio ratam habuit tenetur venire: al̓s procederetur vt ſequitur. Al̓s aūt qui non appellarūt nec alterius appellationē ratam habuerūt non tenētur venire. Sꝫ nunquid fit eis ꝑiudiciū p ꝓceſſū habitum i curia? Rn̄. Aut ſciūt appellatū: aut neſciūt: ſi ſciūt venire debēt vt ſup hoc dicant quicq̄d

[a] Que ſunt maiores cauſe vide glo. in c.j.ꝭ.ꝺ renū. c.ꝙ trāſlationē.ꝭ.de offic. de.eg. henri. boic.c. cū dilectus.ꝭ.de accuſa.c. ꝑcepꝑtis. xij. diſt. hoſt. in ſū. de off. leg.§. q̄d pertinet.

voluerint dicere. Et ſi nõ veniant ſi iudex appellationis ꝓnunciet ꝓ appellãte appellat⁹ de cetero non admittet ad dicendũ aliq̃d de his ſup quib⁹ appellatũ ⁊ diffinitũ eſt: qm̃ hec ↄſtitutio omnes quoꝝ intereſt vocat ex quo appellatũ eſt ⁊ appellatuȝ eſſe ſciũt ⁊ ar. ad h̃ ff. de popul. act. l. j. maxie ſi ſup cribus diffiniret. ff. nau. cau. ſta. l. licȝ. in fi. niſi de p̃uaricatione [a] appellãtis ↄſtaret. ff. de appel. ab executore. Sȝ ſi ex alia cã q̃ȝ ex qua appellatũ eſt velit ip̃e appellator vel alius dicere electionẽ nõ tenere vel caſſandã eſſe hñ audiet ⁊ hoc no. hic papa ſm̃ dictũ ſuũ ſcȝ ꝙ abſens ſup alijs auditur põt intelligi qñ ſuper articulo appellationis tm̃ fuit diffinituȝ vt ꝓnunciatũ eſt appellãtẽ male appellaſſe/ cũ cãm appellationis non probaſſet tunc enĩ tam appellans q̃ȝ alij quoꝝ intereſt poſſunt ex alijs cãis ſe opponere ⁊ eſt ratio q: etiã appellans ſi voluiſſet nõ potuiſſet: niſi cãm appellationis ꝓſequi. vt no. j. e. c. ſup v̾. ꝓcedet. vñ merito ſup cãis nõ exp̃ſſis nõ fit p̃iudiciũ ſic nec alijs. Si v̾o nõ fuit ſuper appellatione ꝓnunciatũ: ſed ad petitionẽ appellati omiſſo appellationis articulo p̃ſente vel abſente appellãte ↄfirmet ſibi bñficium de quo agitur vel condẽnet capl'm ad receptionẽ ſeu prouiſionem de quibus petitionib⁹ no. ſ̃. de reſcrip. mandatũ. tunc appellans nõ audiet ſe opponẽs etiam ex alijs cãis ĩ appellatione nõ exp̃ſſis. nã regulariter poſt ſententiam nõ admittunt exceptiones. vt C. ſen. reſ. non poſ. l. peremptorias. nec etiam alij quoꝝ intereſt et appellatũ eẽ ſciuerunt admittant poſt hmõi ſniam ad impediendũ ꝓuiſionẽ eius pro quo modo p̃d. ſententiatũ eſt: q: cõſtitutio iſta oẽs q̃ appellatũ eſſe ſciũt aſtrigit/ vt veniant ad defenſionẽ iuris ſui vt dixi. Si aũt tu mihi obijcias: quare non appellãtes venire debẽt. ex quo ex certa cã que nõ tangebat eos vel quã verã nõ credebãt ſciebãt appellatũ eẽ? Rñ. ꝙ ſcire debẽt ꝙ appellatus poterat ex bñficio hui⁹ iuris p̃ncipale in iudiciuȝ deducere omiſſo appellationis articulo. vt ſ̃. dixi. vñ quicunq; ſciebat appellatũ eſſe venire debat ius ſuum defenſurus vt dixi. Papa tñ notat hic ꝙ licet appellatus ↄ̃ appellantẽ poſſit petere vt ſibi ſuper ſua ↄ̃dictione ſilẽtium imponatur: ſi tñ petere velit ſuã electioneȝ vel ꝓuiſionẽ cõfirmari nõ debȝ admitti talis petitio: niſi vocatis oib⁹ quos res tãgit. ff. de re iudi. de vno q̃ꝗ. verũ tñ cũ appellato det facultas agendi ↄ̃ appellantẽ ſup p̃ncipali vt dixi. non video q̃re nõ poſſit petere ſuã electionem vel ꝓuiſionẽ ↄfirmari. cum hec petitio ſue p̃ncipali intẽtioni ↄgruat. hoc aũt fatent, ꝙ lȝ ſnia lata ꝓ appellato ↄ̃ appellantẽ p̃iudicet his q̃ ſciũt appellatũ vt dixi. ſnia tñ nõ dȝ niſi īter appellãtẽ ⁊ appellatũ formari: q: ſoli appellãs ⁊ appellat⁹ ſũt ptes q̃ȝuis alij q̃ꝝ intereſt admittãt ad defẽſionẽ: lȝ nõ appellauerit. ff. de ap. ab executore. ⁊ l. a ſnia. Sȝ ad q̃d admittet ille cui⁹ intereſt: ⁊ q̃ nõ appellauit. v̾bi gr̃a. Appellauit cp̃m vl' ali⁹ ↄ̃ ꝓuiſionẽ. m. venit appellãs ⁊ appellat⁹. P. cui⁹ intereſt [b] rõne ſui iuris vl' q: canonic⁹ ſciẽs appellatũ lȝ nõ appellauerit venit ad curiã ad q̃d admittet? Rñ. Ex q̃ int appellantẽ ⁊ appellatũ ĩchoat cã admittet. P. ad ꝓponẽdũ et ꝓbãdũ tam de iure ſuo q̃ȝ de fctõ. m. vt abſoluat cp̃m ſi agit. m. vel iponat. m. ſilentiũ. ſi agit cp̃m: imo ſi ꝓcurator capl'i vellet aut nõ poſſet ꝓpt defectũ mãdati obijcere ↄ̃ pſonã. m. p. q̃ nõ appellauit: ſȝ cui⁹ intereſt põt obijcere ⁊ ꝓbare nec ali⁹ poſſet dici. Cũ eñ hec ↄſtõ int oẽs q̃ ſciunt appellatũ ⁊ p proceſſũ int appellatũ ⁊ appellãtem hitũ p̃iudicet petro. ⁊ alijs q̃ ſciũt appellatũ vt dixi. ridiculum eẽt dicere ꝙ non audirent et admitterent defenſiões ei⁹ cui⁹ intereſt. cũ poſtmodũ nõ admittẽt vt dixi. ⁊ ita facit ad h̃ ꝙ iſte cui⁹ intereſt audit appellans. ff. de app. ab executore. §. alio. ⁊ l. a ſnia. Sȝ ꝓ nihilo appellauit ſi appellationẽ ſuã nõ poſſet p legitimas ꝓbationes iuuare. ar. j. de excep. venerabilẽ. Sed pone ꝙ in caſu p̃miſſo vbi cp̃m vel ali⁹ appellauit ↄ̃ ꝓuiſionẽ. m. nõ venit appellãs: venit appellat⁹. m. et corã papa cõpet petr⁹ cui⁹ intereſt ⁊ q̃ nõ appellauit q̃ro ſi admittit. p. vel ad q̃d ↄ̃. m. appellatũ? Rñ. ſi. m. appellat⁹ vult d̾ ſuo iure agere vt ↄfirmet ſua ꝓuiſio vl' vt adiudicet ſibi bñficiũ de q̃ agit vel vt iponat ſilentiũ appellato ſup ſua ↄ̃dictiõe: ⁊ h̃ ex bñficio hui⁹ ↄſtõnis q̃ ꝙ tñ ad h̃ vt ꝓcedat hȝ appellãtẽ ꝓ p̃ſte-

a Ideo hĩc in cle. cõſtitutionem. co. ti. §. ſane. ꝙ ille cui alias p̃ncipaliter nõ admittitur põt aſſiſtere vt impediat colluſionẽ qui aũt poſſint adeſſe habes glo. in verbo adeſſe. c. q̃uis. de ꝓcu. li. vi.

b Inno. l. c. ſuper his. de accuſ. dixit ꝙ clericus excipiens contra prelatum ꝓpriũ dicitur proſequi proprium intereſſe quod an ſit verum vi. car di. frãciſc. de arc. panor. ⁊ io. de ana. ex quorũ dictis habes multa bona circa hũc paſſum ⁊ ad intellectũ cle. d. cõſtitutionem.

vñ is cuius intereſt admittet.vt.ſ̄.di-
xi de eo cui⁹ intereſt admittēdo.qm̄ ap
pellās ⁊ appellat⁹ ſūt pñtes cū hoc ca-
ſu appellās ꝓ pñte hēat.Si aūt appel-
latus nō vult ſup ſuo iure agere ī curia
ſ; iſte cui⁹ intēſt ⁊ q̄ nō appellauit vult
agere ꝯ illū nō admittetur ad ꝓſecutio
nē appellatiōis cū ip̄e nō appellauerit
⁊ nō fuerit appellatū ꝯ eū: ⁊ ſi dicas ad
mittet ex q̄ ſua intereſt: ⁊ appellans nō
eſt idoneus vel nō ex fide ꝓſequit vt.ff.
de ap.ab executore. Itē q̄d ſi exēptor?
Rñ.q nō intereſt ſua ex q̄ appellat⁹ nō
agit: imo remanet ip̄i.p. ius ſuū ſaluū.
Et p̄terea poſſet dici q nō preſumit q
appellās ex fide nō ꝓſequit: ſed p̄ſumi
tur q appellās plenius intellecto iure
appellati ab appellatiōe deſiſtat qđ fa-
cere pōt.ij.q.vj.§.ſi vero. Si ꝟo.p. qui
nō appellauit ſed eius intereſt rōne ſui
ſpālis iuris.vt q: dicit ſe ius habere in
bñficio.de quo agit velit agere ī curia
ꝯ appellatum de ſuo iure nō ꝓſequēdo
appellationē:tunc bñ admittitur ꝯ eū.
etiam inuitū.Et pōt hoc caſu nō appel
lans agere vt ſua electio vel ꝓuiſio con
firmet ⁊ aduerſarij appellati infirmet
vel alijs modis agendi de oībus dixi.
ſ̄.co.c.Et hoc ideo q: roma cōis pr̄ia
eſt:non tñ nego quin hoc caſu appella-
tus ꝯ quem agit ius reuocandi[a] domū
habeat ꝯ eum qui nō appellauit cum tā
appellans q̄ appellat⁹ hoc ius habeat
vt no.ſ̄.de foro ꝯpe.licz.Si autē idē pe
trus qui nō appellauit velit agere in cu
ria ꝯ.m.appellatū:non rōne ſui iuris ſ;
tanq̄ ille cuius intereſt.vt q: canonic⁹
eſſet obijciēdo aliquid contra perſonā
m.vel in formā electionis ſue tunc idē
eſt q in caſu ꝓrimo vt admittat appel
lans:q: Roma cōis pr̄ia eſt. Et tunc
cōuētus ius reuocandi domū habebit
eo ſaluo q ſi appellato ius eſt q̄ſitū per
collationē ſeu confirmationem nō ad-
mittitur nō appellans contra eum:niſi
in modū accuſationis vel denunciatio
nis poſtq̄ confirmatio ſeu collatio ſuū
effectum habuit.vt.ſ̄.de appel. conſtitu
tis.⁊ not.ſ̄.eo.qđ ſicut. Item eo ſaluo
q ſi cauſa ꝯ appellatum ꝑ alios eſt in-
cepta ſuper ꝓuiſione ip̄ius non admit-
tatur hoc caſu non appellās volens ꝯ
prouiſionem vel ꝑſonam ip̄ius non ra-
tione ſui iuris agere.ſed aſſiſtat alijs q̄

a Quibus ⁊ quando competit ius reuocādi domum vide panor. mari.fo;. bar ba.⁊ feli. poſt gl. inno. ⁊ ali os.c.ſi.de fo. competen. cu quorum dictis elucēſcet materia.

cām inceperūt ſi velit.ff.de popul.ac.l.
ſ.⁊.ij. Item quero ſi appellatus non ve
nit/nec etiam appellans ⁊ non vult ap-
pellationem ꝓſequi.nūquid ad inſtan-
tiam eius cui⁹ intereſt: ⁊ q̄ nō appella-
uit pōt iudex ꝓcedere ī aliquo ꝯ appel
latum nō citatū? Rñ.nō:q: hec conſiō
nō hab; appellatū vel appellantē ꝑ p̄-
ſente:niſi qñ alter eoꝝ appellationē ꝓ-
ſeqtur.Si aūt ille cuius intereſt:⁊ q̄ nō
eſt appellans:nec appellat⁹ neſciuit ap
pellatū eē.ſciuit tñ cām agi inter appel
latum ⁊ appellantē ſi ip̄e cuius intereſt
cām nō habuit ab appellante vel appel
lato non preiudicat ei in ſuo ſpāli iure/
per ꝓceſſum inter appellatū ⁊ appellā
tem habitū.Si vero cām ab altero iſto
rū hūit.puta a caplo appellante p̄iudi
cat ei in ſuo ſpeciali iure ꝑ ꝓceſſum int
appellantē ⁊ appellatū habitū.ſi ꝟo cā
iſtoꝝ ab altero fuit.puta a caplo appel
lante p̄iudicatur ei.ff. de re iudi. ſepe.
¶ Intereſt.] Ad quid iſti venire debēt
no.ſ̄. Si vero nō appellās neſciuit ap-
pellatū eſſe: nec cām inter appellatū et
appellantē tractari.tūc nō p̄iudicat ei
q̄tum ad ius ſpāle qđ h; in bñficio: q:
res inter alios acta ⁊c.q̄tum vero ad
illa que vt canonicus vel tanq̄ ille cu-
ius al's intereſt pōt ꝓponere crimina
vel defect⁹ vel alia nō d; admitti poſt-
q̄ de his actū eſt inter appellantē ⁊ ap
pellatū:q: al's nō eſſet litiū finis. Et fa
cit ad hoc q nō admittat.ff.nau.caup.
ſta.l.licz.§.ſi.⁊ de popul. ac.l.ij.⁊.iij.ni
ſi de colluſione appellatoris ꝯſtaret[b].
ff.de appel.ab executore. ¶ Per ꝓcu-
ratores.] Quero quis ꝓcurator poſſit
ꝯ illum qui de electione vel ꝓuiſione li
tigat obijcere crimia vel defect⁹? Rñ.
q in caſu huius decre.qñ locū h; pena
hic ſtatuta nullus ꝓcurator ſiue gnālis
ſiue ſpālis ad cām electionis ſiue ꝓui-
ſionis datus poteſt obijcere crimina[c]
vel defectus contingentes ꝑſonam ei⁹
qui de ſua electione vel prouiſione liti-
gat:niſi ſpecialiter ei mādetur q de cri
mine excipiat et hoc ideo quia grauis
pena imponitur obijcienti crimina vel
defectus ſi defecerit in ꝓbatione. ꝓua-
tur eñi beneficijs per triennium vt hic
vides ⁊ quodam modo per hoc ſtatus
eius minuitur: ⁊ ideo eius procurator
admitti non debet:niſi ei noīatim man

b Nā ſi iudici conſtaret de tali colluſione omnia h; retractare arg.c.ſi.ſ.de colluſ.deteg. c.cū olim. de do.⁊ contu.ſi aūt nō plene conſtaret ſed ſolū adeſſent indicia ip̄e iudex debet inquirere veritatē hoſt.⁊ do. mi.hic.

c Tu habes hoc deciſum per textum famoſum ī cle. non pōt.de.ꝓcur.⁊ ibi vide ſcrib.

datum ſit. ff. de ꝓcur. non ſolum. §. fin.
nec eſt ꝯ. ff. pro ſocio. actionū. §. renun-
ciare. ff. de iureiu. §. ſꝫ ſi vnꝰ. ⁊. §. ꝓcura
toꝛ. nā gn̄alis ꝓcuratoꝛ ſocietati renū-
ciat vel in actione iniuriaꝝ noīe dn̄i a-
gēdo ſuccūbit. Bene aūt dixi ꝙ ꝑ hāc
penā ſtatus minuitur: qꝛ cū bn̄ficijs oī
bus ꝓuetur ad tēpus q̇ in ꝓbatione ob
iectorum in perſonam deficit circa ſta-
tū dignitatis pena plectitur / lꝫ manē-
te libertate: ⁊ hoc inducit diminutionē
ſtatus. vt. ff. de va. ⁊ ex̄. cog. l. penul. da-
to etiā ꝙ in obiectione criminū vel de-
fectus nō reqritur de iure ſcꝓto ſpāle.
curia tn̄ hoc ſeruat ꝓpter grauē penaꝫ
quā incurrit obijciens q̇ deficit in ꝓba
tione obiectoꝝ vt dixi. Sed pone ꝙ cā
electionis vel ꝓuiſionis nō eſt ꝑ appel
lationē ad curiā deuoluta: ſꝫ ꝑ citatio-
nē vel qꝛ ꝑtes ſpōte venerūt vel miſerīt
ad curiā / vel cā electionis tractatur co
rā metropolitano vel alio ſuꝑioꝛi. Nū
quid ſi detur ꝓcuꝛ. ad hanc cām requi-
ritur mandatū ſpāle? Rn̄. nō: qꝛ ex quo
appellatum non eſt ceſſat pena ſtatuta
hic ꝓpter quam introductum eſt vt re
quiratur ſpāle mandatum vt dixi. Itē
nunquid ſufficit ſi procuratoꝛ ad cām
electionis vel prouiſ. datus habꝫ man
datum ad obijciendum crimina crimi-
nibus nō ſpecificatis? Rn̄. ſufficit[a] qꝛ
ꝑ hoc ſatis voluntas cōſtituentis exꝓ-
mitur: ⁊ ſic obtinuit. Item quid ſi mā-
datum hēat ad ꝓponendum crimina:
nec dicaꝛ in ꝓcuꝛ. ad ꝓbandum nun-
quid admittetur ꝓcuꝛ. ad ꝓbandum.
Itē qd ſi cā prouiſionis thome datus
ſit ꝓcuꝛ. hoc modo ꝯ prouiſionē ⁊ exe-
cutionem ſuā. ⁊ ꝯ ipm̄ thomā nunquid
hic ꝓcuratoꝛ admittiꝛ ad ꝓponēdum
contra ꝑſonam? Rn̄. obtinuit ꝙ nō: qꝛ
ad hoc nō hꝫ mādatum ſpeciale. Item
quid ſi detur ꝓcuratoꝛ ad proſequēdā
appellationē capl̄i nūqd ꝓcuratoꝛ nar
rans ī libello epm̄ appellaſſe ꝓpter cri
mina eius. de cuiꝰ collatiōe vel ꝓuiſio
ne agitur admittetur ad ꝓbanda cria?
Rn̄. diſtinguēdo vtrū in cā appellatio
nis q̇ interpoſita dr̄ ſit alia cā exꝓſſa ꝙ̄
crimen ſiue defectus: ⁊ tūc nō admitti-
tur ꝓcuratoꝛ ad dicendū ꝯ ꝑſonaꝫ. Si
aūt ꝓpter crimē vel defectū ſit tātum
modo appellatū tunc admittitur ꝓcu-
ratoꝛ ad appella. ꝓſequendā datus ad

a Idem tꝫ glo. i verbo in mandatis. d. cle. nō poteſt. vide tn̄ q. d. gl. facit differentiā inter ꝓcuratorē excipiētē ⁊ appellātē qꝛ appellās debꝫ hr̄e clare ⁊ ſingulariter ſpecificata omnino in mandato q̄ vult opponere in perſonas. c. ꝓcuratoꝛ. j. eo. ti. ⁊ glo. prefate cle. ⁊ cardi. ⁊ imol. ibi vide reſiduū huiꝰ materie.

ipſa ꝓbanda. Item pone ꝙ appellans
⁊ appellatus veniunt in termino huius
conſtitutionis per ſe vel per procurato
rem. ꝓcuratoꝛ tūc nō habuit ſpāle mā-
datū ad dicendum ꝯ perſonam / poſtea
facta ꝯmiſſione ſuꝑ quibuſdā articulis
iura partiū ⁊ formā electionis tāgenti
bus ⁊ atteſtationibꝰ remiſſis ad curiā
cōparet procuratoꝛ cū ſpāli mandato
ad dicendū ꝯ ꝑſonam. quero vtrū ad
mittendus ſit? ⁊ deſtinauit papa ꝙ nō:
qꝛ vt dicebat tn̄ valꝫ terminus ꝯſtōnis
q̄tū terminus ad exceptionē datꝰ in q̇
caſu q̇s poſt terminū nō admittaꝛ: niſi
fidē faciat iuramēto ꝙ de nouo ad no-
titiam eius ꝑuenit. j. de excep. paſtora-
lis. hoc tn̄ nobꝭ nō placuit: qꝛ exceptio
peremptoria in ꝓncipio vſqꝫ ad ſniam
pōt oppōi. C. ſen. re. nō po. ꝑemptorijs.
nec iſte terminus ꝓfigitur ad exceptio
nes proponēdas: ſed ad h̄ vt eo lapſo
poſſit procedi alteriꝰ ꝑtis abſentia nō
obſtat. ¶ Ad cām inſtructos.[b]] Que-
ro quā inſtructionē dꝫ procuratoꝛ ꝑ ſe
poꝛtare? Rn̄. decretū electionis ⁊ ap-
pellatiōis ⁊ breuiter oīa poꝛtare debēt
principales perſone vel procuratores
earū q̇ tenenꝛ probare ſine alteriꝰ obie
ctione: al's iure nō hēbit ſibi dilationē
ad ea exhibēda cū hec ꝯſtō ſibi ad hoc
terminū aſſignauerit. ar. j. de in integ.
reſt. corā. Sꝫ ſi ad aduerſarij obiectio-
nem expediat ſibi habere aliqđ inſtrm̄
qđ ſecū nō hꝫ: vt qꝛ coraꝫ iudice appel
lationis obijciatur ſibi de pluralitate
bn̄ficiorum cū cura non imputatur ei ſi
indulgētiam ſuꝑ pluralitate beneficio-
rum ſecuꝫ nō poꝛtauit: immo ſicut obij
ciens admittitur ad exceptionē probā
dam ſic ⁊ ipſe ad indulgentiā exhiben
dam dilationem hēbit ⁊ ſic obtinuit in
cauſa legionen̄. electi. quod tamen ve-
rum eſt vt papa dicebat: niſi in capitu-
lo contra electum certa exceptione ex-
preſſa propter pluralitatem beneficio-
rum appellatum fuiſſet. tunc enim im-
putaretur ei ſi indulgentiam ſuper de-
fectu in appellatione expreſſum non
poꝛtauit. ¶ Infra menſem viginti di-
es.] Qualiter vtraqꝫ pars hec tempo-
ra debeat obſeruare not. ſ. eo. c. coll'. ij.
Item q̇ro an iudex[c] vel executoꝛ poſ-
ſit hec tēpoꝛa prorogare vel coartare?
Reſpon. poteſt appellante ⁊ appellato

b Tales eī ſunt ꝯſtruendi procuratores. c. preſenti ūni. de teſtib. eo. lib. alś eī non eſſent ſufficientes. c. cōſtitutus. de ꝓcu. c. fi. de do. ⁊ contu. c. in pertractādis de iure. calū. tu etiā meminerís gl. i verbo admitti. c. ſi quis iuſto. j. eo. que vult idē eſſe nō venire ꝙ nō ſufficiēter venit.

c Adde ꝙ hic q̇rit fran. poſt pe. de an cha. in. c. j. ſ. de conſti. l. fi. vtrū ſi iudex appellātis ſtatuit aliū terminum ſit receſſū ab hac conſtitutione ⁊ dicunt hāc q. eſſe oldra. ⁊ non dicunt vbi: ſed inueni in. q. cōſil. Oldra.

conſētiētibus: ſed altero inuito nō pōt qꝛ eſſet cōtra intētionē huius conſtitu-tionis q̄ ꝓpter vacationis pꝛiculū vult ꝙ altera pte pñte coꝛam iudice appella tionis ꝓcedatur alteriꝰ ptis abſētia nō obſtāte. Sꝫ quid ſi infra hec tpa altera ptiū lr̄as impetret ſup cā bñficij in qua fuit appellatū? Rñ. Erunt ſurrepticieᵃ ſicut ſi infra terminū iudicis impetren-tur. ꝭ. d appel. ſepe. ꝛ ſi procedatur ꝑ cas eꝫ curiam ꝛ procedatur in curia altera parte pñte ex bñficio huius conſtitutio nis valebit ſolus proceſſus habitus in curia. Poſt terminū aūt huiꝰ ꝯſtitutio nis pōt vtraqꝫ ps impetrare dummodo appellatus nimium nō ꝓcurrat. ꝭ. de ap-pella. oblate. Sꝫ q̄ro vtrum lapſis his tpibꝰ ps appellās q̄ ifra hec tpa nō fuit appellationē ꝓſecuta poſſit electionē vl̄ prouiſionē impugnare ꝑ modū q̄rele ex eiſdē cauſis ex quibus appellauit vl̄ ex alijs. Rñ. Pōt ex eiſdem vl̄ alijs: ꝛ hoc ideo qꝛ hoc tp̄s non ſtatuitur ad hoc vt poſt illud nō audiatur appellās electio nē vel ꝓuiſionē impugnās: ſicut in ap-pellatiōibus que in iudicijs interponū tur. dicimus. ꝭ. de appel. cum ſit roma-na. Sꝫ ad hoc ſtatuit̄ vt poſſit poſt hoc tempus procedi alterius ptis abſentia non obſtante: vt hic dicit̄. ¶ Abſentia] Quero de qua abſentia hic loquit̄ vtrū qꝛ venit a principio: aut qꝛ venit ꝛ poſt-ea receſſit. Rñ. de vtroqꝫ. xj. q. iij. certū. ¶ Sicut de iure fuerit procedat̄] Que-ro qualit̄ ꝓcedet̄ ꝛ ad qđ? Rñ. ſi appel-lās ē pñs narrabit in libello de appella tione ꝛ iuſticia ipſius ꝛ qualit̄ ſeruauit tpa huius conſtitutionis ꝛ q̄liter aduer ſarius expectatus nō venit demū petet appellationē ſuam ꝓnunciari legitimā. q̄ ſi fuerit iuſta ꝛ ꝓnunciato ſup ea pro-cedet iudex i negocio principali ſine no ua citatiōe/ ꝛ diffiniet ſup ea. Si vͦo ap-pellatio apparuerit iniuſta remittet̄ ap pellās ad iudicē vl̄ executorē a quo ap pellatū eſt. ꝭ. de appel. cū ſpāli. i fine. no ta tñ ꝙ aliq̄ñ i cā appellatiōis venit pͥn-cipale negocium vt quando appellatur ex tali cauſa: que ſi ꝓbata eēt ſufficeret ad diffiniendum ſuper principali: verbi gratia vt ſi appellet capitulum ꝙ non compellatur ꝑ executoꝛem ad receptio-nē. N. vel ne ſibi prouideatur i eccleſia ſua cum habeat indulgentiam apl̄icam ꝙ ad receptionem huius vel alicuiꝰ cō-pelli: vel de ipſoꝛum bñficijs prouideri non poſſit/ vel ſi appelletur contra eum ex ea cauſa: qꝛ eſt homicida. In his eñi caſibus ꝛ ſimilibus nō poteſt ſolum ap-pellans petere appellationem ſuam ꝓ-nunciari legitimam ſed etiam poteſt pe tere vt ſibi perpetuum imponatur ſilen-tium: probata enim veritate cauſe pro-nūciabit iudex appellationem legitimā ꝛ imponet ſilentium appellato non ob-ſtate ipſius abſentia: ꝛ ſi appellato pñſē ti poꝛrigatur libellus poterit ꝛ ipſe ap-pellatus ſi vult ius ſuū principale in iu-dicium deducere petēdo appellanti im poni ſilētiū ſup ſua ꝯdictione vl̄ vt ſua electio vl̄ ꝓuiſio ꝯfirmetur vl̄ vt condē netur capitulum ad ſuam receptionem vel aliomodo petēdo prout diuerſitas negocioꝛum requirit: de qua diuerſita-te not. ſ. de reſcrip. mādatum. ꝛ concur ret hoc caſu articulus appellationis cū principali: quia (vt dixi) in appellatiōe venit principale. Si aūtē in appellatio-ne pͥncipale non venit: vt quia appellat capitulum/ eo ꝙ non ſit ſibi copia reſcri pti: vel ex alia cauſa que pͥncipale non tangit tunc appellans ſup ſola appella-tione debet concludere petendo (vt di xi) appellationem ſuam pronunciari le-gitimam q̄ ꝓnunciata legitima ꝓcede-tur in pͥncipali eo ſaluo ꝙ ſicut. ſ. dixi pōt petere appellans ſi pñſens eſt ꝙ omiſ ſo appellationis articulo procedatur i pͥncipali. Sed nunquid appellans pōt aliam cauſam exprimere in libello q̄ȝ il lam ex qua appellauit? Rñ. non inuito appellato. ꝭ. de appel. dilecto ꝛ. c. cordi. ꝛ. c. conſtitutis. vbi aliam tunc expſſit. Si aūt appellatus ē pñs ꝛ appellās ab ſens formabit libellum appellatus nar-rādo in eo de appellatione contra eum interpoſita: ꝛ qualiter ſeruauit tpa: ꝛ q̄-liter aduerſarius legitime citatus com-paruit/ demum petat vt. ſ. eo. c. col. iiij. Sꝫ pone ꝙ poſt ꝗ̄ iudex appellationis ꝓcedere incepat altera pte abſente ſup uenit pars abſens vult iudicem recuſa-re ꝓponit dilatoꝛias foꝛi petit libellum petit litem conteſtari: nūquid audietur in illis? Rñ. Non audietur in eo caſu in quo ſi pñſens fuiſſet eis dimiſſis poſtea non audietur. verbi gratia. ex quo iu-dex appellationis incipit ꝓcedere recu

ᵃ Domi. dicit iſtud eſſe ſingulare in cauſa appel. lationis bene ficiali ꝙ termi nus curie idē operatur qđ hominis.

ſationis exceptio non admittetur .ſ. de re iudi. inter monaſterium. Item poſt-quam ps pñs teſtes pduxit cum pinde ha-beatur ac ſi lis conteſt. fuiſſet non pote-rit pars que ſuperuenit petere libellum vel exceptionē fori opponere vel petere q̄ fiat litis conteſt. quia ps abſens pro pñte habetur. Sȝ ſi pñs fuiſſet non po-tuiſſet ea pponere ſi ea a pncipio omiſiſ-ſet. Item ſi quis appellet ne. W. eligat cum ſit homicida vel ne pulideatur ſibi ⁊ appellans non fuit appellationem ſu-am pſecutus appellato eam proſequen-te: nunquid videbitur appellans feciſſe ad hoc q̄ penam hic ſtatutam icurrat? Rñ. Non in currit niſi onus pbandi aſ-ſumpſerit: ⁊ hoc innuit cum dicit. Qui uo in pbatione defecerit eius qđ obij-cit in pſonam ⁊c. Cū q̄ enim onus pban-di aſſumat: pōt tñ ſine metu huius pene ab appellatione deſiſtere. ij q. vj. appel-latione ceſſante. §. ſi uo ⁊ ar. ff. de in ius vo. quis. Sȝ nunquid hoc caſu appel-lans qui non venit ſaltem in expēſis cō-demnabitur appellato legitime compa-rēti? videtur q̄ ſic. C de appel. accuſa-tum qui crimen: nec enim appellans po-tuit mutare conſilium in alterius piudi-cium. ff. de regu. iuris. nemo. q̄ videtur etiam ſi appellāte non veniēte feratur ſnīa. C. de iudi. pperandum. §. ſin autē. ſed contra quia non intereſt appellati appellātē non veniſſe cum eius abſen-tia non obſtāte poſſit pcedi vt hic dicit ergo non fiet cōdēnatio ar. ff. de arbi. l. arbi qui kal. Itē cum appellās qui nō venit pena hic ſtatuta puniatur etiam ī hoc: quia pceditur eo abſente: ergo pe-na conſtitutionis alterius puniri non dȝ. ff. de pe. ſanctio. Rñ. dico q̄ condē-nādus ē in expēſis: nec obſtat q̄ dicitur q̄ non intereſt appellati appellātem nō veniſſe: q̄ ppt appellationē venit ap-pellatus. Preterea pt intereſſe appella-ti appellātem non veniſſe: q̄ multa poſ-ſet p confeſſionem appellātis ſi veniſſet habere. Itē non obſtat lex ſanxio q̄ cō-dēnatio expēſaꝝ non iponitur hic ſicut pena: ſȝ tāq̄ intereē appellati. ¶ Defe-cerit] Quero vtrum locum habeat hec pena ſi crimen non fuit obiectum: ſȝ de-fectus aliquis in pſonā puta defectus ſciētie vel etatis: ⁊ dicimus ⁊ ſeruamus q̄ ſic: q̄ gnālit loquitur hec conſtitutio cum dicit. Qui uo in pbatione defece-rit eius qđ obijcit ⁊c. Item quero ſi plu-ra quis obijcit crimina vel defectus ⁊ non pbauit omnia vtrum hanc penam incurrat: dicūt quidam q̄ ſic. Alij dicūt ⁊ melius q̄ obijciēti q̄ pbet vnum ſolū qđ ad caſſationē electionis ſufficiat ar. ꝫ. de reſcrip inter cetera. Et hoc ideo q̄ penā hāc patitur excipiēs pter ius commune. ſ. de accu. ſup his. vñ ipam re-ſtringimus. ff. de leg. qđ contra. Itē pa-titur illam pter odium illorum qui or-dinationem eccleſiarum impediunt: vñ ex eo q̄ vnum pbauit q̄ ſufficiat appa-ret q̄ nō fuit in fraude. Item pene ſunt reſtringēde de peni. diſt. j. pene. ¶ In pſonam] Qualiter pbationes obiecto-rum in pſonā interptationē recipiant no. ꝫ. eo. dudum. circa princi.

In electionibus

¶ Cōditionalis] Quero q̄ di-cāt̄ pditionalia? Rñ. hoc mo-do pſentio in. W. ſi nouit iura vel ſi ha-buit maiorē ptē vel ſic ſi decanus in eū conſenſerit. Alternantia aūt dicuntur puta cum eligo archidia. vel decanum. Incerta ſunt puta eligo iſtum in quem maior pars conſētiet vel ſic eligo illum in quem decanus cōſentit. Ad idem au-tem q̄ hic dicitur de votis conditiona-libus q̄ non valēt habetur. lxj. diſt. ſtu-dij. vbi nota. Sȝ ibi non dicitur q̄ vota conditionalia valeāt: ſed dicitur q̄ ſi re-probetur electio facta de vno q̄ eligat alium: ⁊ ē ſimile. ꝫ. eo. cum terra. Item quero vtrum qđ hic de electione condi-tionali vel incerta dicitur locum habe-at in collatione? Rñ. ſic. q̄ nō valet cum ſit actus legitimus qui non recipit con-ditionē neq̄ diē. ff. de reg. iu. actus. qđ ē uum niſi ſit talis conditio q̄ de ſui na-tura inſit vt puta pfero tibi pbendā vel eccleſiam talem ſi vacat vel ſi es capax ipſius: huiuſmodi enim conditiones q̄ ſubintelliguntur ſeu inſunt non faciunt conditionem [a] vt ſi dicam do ticium tu-torem ſi ſatiſdederit / vel lego ticio. x. ſi heres adeat hereditatem. ff. de tuto. ⁊ de condi. ind l. conditiones. ſ. de pbē-dis. ſignificauit. ¶ Ex pur.] Per que verba debent exprimi vota no. ꝫ. eo. q̄ propter. ſuper verbo exquirant. ¶ Recidēte.] Sed q̄liter recidit? Rñ.

[a] Vide pa-nor. ⁊ car. ale-xan. c. ij. ſ. de ſpō. hoſt. ⁊ pa-nor. c. quēad-modum. ſ. de iureiu. ⁊ plūs alias remiſſ. quas poſui in addi. mea ꝫ. eo. c. ſigni-ficauit.

a Tu poteris dicere hec verum ſi ſeqtur publicatio ſcrutinij q̄ ante publicationem ꝑ oī ſunt variare. c. publicato. ſ. eo. ꝛ ideo hec cōſtitutio penalis non erit extendenda reg. iur. e. dia. li. vj. ideo ante publicationem nō eſt illis ſublata variandi poteſtas q̄re nec dum dicūtur incurriſſe penam ꝛ ſic firma id circa quod titubat hic ſtan.

quia illi qui taliter vota exprimūt perinde erunt quantum ad hanc electionē ac ſi non eſſent [a] de capitulo vñ ſi erant xiij. canonici in capitulo ꝛ. iij. conditionaliter ꝛ alternatiue vel incerte eligant electio a. vij. alijs facta dicetur a maiori pte capituli facta: quia voces illorum trium qui elegerunt conditionaliter alternatiue vel incerte recidunt in. x.

De tranſlatione pᷣelatorum. Rubᷣica.

Cum ex illo Per que vba petro ꝛ alijs apoſtolis fuit ſoluēdi ꝛ ligandi data poteſtas: et qualiter no. ſ. de ꝯſti. tranſlato. ℂ Priuilegio] Sed ad quid īducit hic priuilegiū iſtd. Rñ. q̄ſi dicat p illud ſpāle ꝓuilegiū ptātē hꝫ condendi canones p q̄s canones maiores eccleſiarum cauſe referuntur ad ipſum papam.

Inter corꝑalia.

ℂ Confirmatione] Poſt cōſēſū ſuū aūt añ cōfirmatiōez poſſet cum habeat tenue ius. ff. de accuſ. ſup his. ſ. de elec. cū inter. Uel pōt dici ꝙ fuit ſuperioris officium imploratum ſup contemptu ꝛ alijs: ꝛ papa ꝓpter regis ſcandalum ꝛ aliorum clamores eos ſup obiectꝭ audiuit. Uel pōt dici ꝙ ratione appellationis fuerunt admiſſi. Uidetur enim ꝙ ſi aliquis contēptum ſuū proſequatur ꝛ ignorauit cauſam confirmationis agi poſt confirmationem etiā in cōſecratione poteſt agere ex cōtēptu iudicis officium implorādo ar. hic. ꝛ. ff. qui matri. accu. poſſ. cum in tua. ff. de accuſ. ſi cui. ei tñ qui de contemptu agit nō ſufficit dicere ſe ignoraſſe niſi probabilis appareat ignorantia vt in. c. cū ī tua. ꝛ. l. ſi cui. §. hijſdē criminibꝰ. Alij dicūt ꝙ contēptus nō habet officiū iudicis ſꝫ tñ exceptionē quādo petitur ꝯfirmatio vl' conſecratio: hoc aūt ē certum ꝙ ſi cōtra ꝓuiſionē ſeu electionē appellatum fuit tam p̄ntibꝰ q̄ abſentibus qui appellatum ſciuerunt fit p̄iudicium p confirmationem p̄di. vt. ff. eo. ſtatuimus. ꝛ ibi nota. ſ. p̄di. de. c. cum dilectus. ſ. eo. vbi poſt ſolemnem confirmationem admittuntur probationes contra formam ꝓpter appellationē. Rñ. ꝙ ibi fuit appellatum: licet ibi non dicatur: vel melius illō ſupior fecit ex officio propter rationem allegatam ibidem ne aliquis p obreptionem ꝛc. ꝛ eſt ſilꝛ. ff. de appell. conſtitutus. Si autē confirmatio ſine cauſe cognitione facta fuit: tunc excipiens cōtra formā admittitur: ꝛ ſi electus excipiat de confirmatione replicabitur ꝙ non fuit cum cauſe cognitione facta: vt fecimus in cauſa electiōis ꝑpoſiture ſācti adomari q̄ ſine cauſe cognitione cōfirmata fuerat ꝛ repente: ꝛ ideo fuimus admiſſi ad dicēdum cōtra formam electionis ar. ad hoc. ff. qui mři. accu. poſſūt. cū in tua. interim cum confirmationis effectus īpediri non dꝫ iuxta diſ. ff. no. vtrū ſ reſtet conſecratio vl' ordinatio facienda vel vtrum agens proponat de obiecto crimine publice diffamatꝰ/ ꝛ vtrum excipiēs prius excipiendi copiā habuerit: verūtamen vitio forme ab excipiēte ꝓbato caſſabitur electio/ ꝛ amouebitur confirmatus ꝛ omnia alia q̄ poſt electionem ſecuta fuerunt caſſabuntur tanq̄ p obreptionem obtēta. ſ. eo. qualiter. Ab excipiēte poſt confirmationem dixi vitium fore probandum: q2 ſicut nemo cogitur titulum ſue poſſeſſionis oſ̄dere. ff. de proba. c. j. ꝛ ita nec cōfirmationis niſi ſit appellatum. vbi vero ante cōfirmationem obijcitur cōtra formā electiōis electus tenetur ſuam electionem ꝓbare canonicā non excipiēs: q2 negantis factū ꝛc. vt i. c. bone me. Notat tñ dñs inno. in. c. innotuit. ff. de eo qui fur. or. ſuſce. ꝙ huiuſmodi ſolemnitates electionis p p̄ſumptiōes ꝓbātur q2 qd̄ q̄s extra iudicium ex officio ſuo facit p̄ſumitur bñ factū niſi ꝓbet ꝯtrium. C. de cōtra. ſti. l. j. ꝛ penul. ff. de vb. ſig. l. ſciendū. Et papa h̄ dicit ꝙ ſi aliquis dicit defectum interueniſſe in electionibus puta ꝙ nō ſit factū ſcrutinium vel collatio habita vel communis electio ex q̄ de poteſtate electoꝝ ꝛ de electione conſtat ipſi opponēti incumbit probatio huius negatiue. ff. de proba. ab ea parte. ij. reſponſo. Sꝫ cum ſolemnitatum probatio p p̄ſumptiones procedit facile per alias preſumptiōes tollitur. ff. de verb. ſigni. Qd̄ tamē ſupra

dixi ſecurius eſt ⁊ lex optima ⁊ alia iura
preallegata non multum faciunt: quia
intelligunt ⁊ vbi ſcriptura interuenerit
qui ſolemnitatem allegat eam probare
debet. ff. de publici. quecunq; §. vltim.
Item ⁊ ei qui dicit incumbit probatio.
ff. de proba. ei. hoc autem eſt certum ꝙ
in iudicijs parum aut nihil creditur ni
ſi quatinus legitimis conſtat documen
tis vt. ∫. de proba. quoniam contra. Itē
nec extra iudicium vbi ſcriptura req̄rit
vt. ∫. de ſenten. excommuni. cum medici
nalis. x. q. ij. hoc ius. §. item predi. ⁊ §.
ſequen. ⁊ ſimiliter vbi ius dicit formam
probandam oportet ſolemnitates pro
bari per eum qui eas allegat. ∫. de ſentē.
excom. ſacro. An autē aliquis preſuma
tur a ſuo epiſcopo ordinatus vel de con
ſenſu ipſius nota. in. c. innotuit. ⁊. c. du
dum. ſ. eo. Si autem crimen obijcitur
in pſonam ſiue añ confirmationem ſiue
poſt ſemper probare debet. ff. de proba.
ei qui. nam quilibet dignus preſumitur
niſi contrariū probetur. ∫. de pſump. du
dum: ſuperior tamen ex officio ſuo po
teſt de dignitate electi inquirere: vt di
xi. ſ. de poſtul. e. ſ. ⁊. ſ. eo. nobis. Itē q̄
ro vtrum confirmatio facta ſine cauſe
cognitione valeat vel teneat. ⁊ videtur
ꝙ non q̄ȝ hec res cōmiſſa eſt añ ɔfirma
tionem diligēter inquirēda non negli
genda. ſ. eo. nihil eſt. ⁊ ideo ſi inquiſitio
omittatur non valet q̄d fit. ff. de trāſ. cū
hi. §. ſi pretor. ar. no. ſ. eo. bone. ff. de re
bus eorum. magna. §. añpenulti. xxiiij.
diſt. c. ff. xi. diſti. epiſcopus. ff. pro tut. l.
ſi. ⁊ hoc quidā aſſerunt. ffatemur tamē
ꝙ ſufficit ſummaria cognitio. Item fa
temur ꝙ licet confirmatio tamen ea que
ſic confirmatus fecit quandiu tollera
tur valent. viij. q. iiij. nonne. ff. de offic.
preto. barbarius. Nobis autem hoc nō
placet ꝙ non teneat confirmatio ſine
cauſe cognitione ſicut patet in decret.
nihil eſt. quā p ſe allegant vbi dicit ꝙ ſi
confirmatio ſine examine fiat punitur
confirmans ⁊ deponitur confirmatus.
ex quo apparet ꝙ tenet confirmatio:
ſed reuocatur ſi male quis fuerit confir
matus: vt quia in perſona electi vel for
ma electionis fuit defectus ſicut inue
ſtiture et collationes quas ſuperiores
ſine cauſe cognitione faciunt tenent. ad
multa enim ordinarij cū ex officio ſuo
procedunt tenent que ſi omittant tenet
quod faciunt. nam lȝ non debeāt quēq̄
ſine cauſa rationabili ⁊ monitione p̄ce.
excōicare tenet tñ excōicatio ſi ſecus fa
ciant. ∫. de ſenten. excō. ſacro. Item licȝ
ordinandos prius examinare debeant.
xxiiij. diſtic. q̄ñ epiſcopus. tamen valet
ordinatio ſi ſecus fiat vt videmus quo
tidie ſine precedēti. examinatione mul
tos ordinari. Et eſt hoc verum ꝙ non
precedente cauſe cognitione tenet con
firmatio non contentioſa: vt pote quia
ſuper ea non eſt per partes ordinatū iu
dicium ꝙ ſi eſſet tunc cauſe cognitio eſ
ſet neceſſaria ⁊ ſine ea confirmatio non
teneret. C. de iudi. iudices. C. q̄ño ⁊ q̄ñ
iud. ea que. hoc aūt eſt certum ꝙ ſi idē q̄
eligit ⁊ qui confirmat ⁊ eodem iure vt ī
eo qui prouidet de quo. not. ſ. eo. cū in
ter cano. tūc non eſt neceſſaria cauſe co
gnitio in confirmatione. Sȝ anteq̄ȝ pui
deat debet diligenter examinare pſonā
de qua prouidere debet. ∫. de p̄ben. gra
ue. viij. q. ij. dilectiſſimi. Itē quero an
quando petitur confirmatio neceſſaria
ſit citatio? Rñ. vt no. ſ. eo. nichil eſt. in
prin. Itē quero ſi electio eſt nulla vt ī ca
ſibus quos not. ſ. eo. conſiderauimus.
an teneat eius confirmatio? et videt ꝙ
nō q2 q̄d nullū eſt ⁊c. ∫. eo. auditis. Rñ.
tenet ɔfirmatio q̄tū ad hoc vt miniſtra
re poſſit cōfirmatus ⁊ valēt que fecerit
ſicut adoptionis q̄ non vȝ tȝ ɔfirmatio.
ff. de adopti. l. adoptio. ⁊ ſinē q̄ nulla eſt
valet ɔfirmatio. ff. que ſentē. ſine appel.
re. l. j. §. j. ſic in tutoribus datis ab his
qui ius dandi non habent: vt no. in ſum
ma. C. de confirma. tutor. Alij dicunt ꝙ
ſi electio eſt nulla de iure poſitiuo ſȝ ali
qua de iure naturali de quibus iuribus
ſtatim dicam tenet eius confirmatio.
Si autē de iure naturali electio eſt nul
la confirmatio non valet. Item queri
poteſt de confirmato cuius electio nō
tenet an ſit prelatus eccleſie ad quam
fuit electus ⁊ confirmatus et iuriſcon
ſult⁹ iterrogat⁹ de ſimili queſtione non
reſpondit ſed dixit ea que dixi ꝙ ea que
fecit valent vt dicta. l. barbarius. Et di
cunt quidam ꝙ ſiue electio non teneat
ſiue confirmatio non eſt prelatus. lxi.
diſtin. per totum. j. q. j. ordinationes. di
cunt tñ ꝙ ſicut dixi que fecit tollerātur
propter tuitionē cōfirmatiōis ar. ſ. eo.

tranſmiſſā.ꝛ not.ẜ.co.nichil eſt. nec ob=
ſtat ſm eos ſi obijciatur ſi non eſt prela
tus qſio ea que aget valebūt. Nam hoc
contingit ex bono ꝛ equo propter com=
munē ignorantiā vel quia poteſtatē ad
miniſtrationis recepit ex confirmatiōe
vt in.c.ex tranſmiſſa. ꝛ inducunt ſimile
ꝙ ſi ſententietur ſuper aliqua re quis
ſit dñs non propter hoc ſit ſua.ff.de cō=
ditio. ꝛ demō. iulianus.ꝛ tamen victor
rem ipſam vendicat publiciana.nec ob=
ſtat ſibi exceptio ꝙ non ſit dñs. C. de
public.ſunt ꝛ alie.§.fi.ff.de iureiurā.ca.
ſed ꝛ ſi. Alij dicūt ꝛ forte bene ꝙ ꝛ ſi ele
ctio ei⁹ fuit nulla de iure naturali vt po
te quia fuit intruſus:quia licet cōfirma
tus ſit non eſt vere prelatus ꝛ ꝗtum ad
hoc eſt nulla cōfirmatio ꝛ etiam ꝗtum
ad hoc vt non valeant que fecit ꝛ dixit
taliter confirmatus. Si vero ei⁹ electio
non fuit nulla de iure naturali: ſed fuit
nulla de iure poſitiuo tantum vt pote
quia collatio vel communis electio nō
interuenit: vt.j.eod.in geneſi. tunc con=
firmatus per eum qui confirmandi po=
teſtatem habuit eſt vere prelatus ꝛ ꝗtū
ad hoc vt valeant que dixit ꝛ fecit pro=
pter virtutem confirmationis vt dixi q̄
virtus intruſo tantum non poteſt com=
parari nec debet.xvj.q.viij.ſi quis dein
ceps. Item quero an prelat⁹ cuius ele=
ctio non fuit canonica cedere teneatur
ꝛ niſi cedat an peccet? ꝛ videtur ꝙ cede
re debet.lxij.diſtin.c.vlti. vbi dicitur ꝙ
nullus niſi canonice electus confirme=
tur vel ordinetur ꝛ ſi contra preſumptū
fuerit deponatur ordinatus ꝛ ordinās
puniatur? Reſpon. licet ex predict. poſ
ſit reſponſio colligi ꝙ canonica electio
dicit̄ large ſtricte ꝛ ſtricti⁹. ſtricti⁹ niſi
oīa interueniunt etiam que ſunt de ſolē
nitatib⁹ ꝛ q̄ a iure ꝑcipiūt̄ ꝛ ſic loquit̄.
lxiij.diſt.c.j. ſtricte ꝟo vbi ea q̄ de ſolē=
nitatibus omittuntur: vt quia facta eſt
aliquo cōtempto. Sed alia omnia que
ſunt de ſubſtantia interueniunt puta ſi=
ne quibus nulla eſt electio vt ea que ſūt
de forma. ẜ eodem. quia propter. large
autem dicitur canonica que eſt ſm ius
naturale: quia nulla forma ſeruata eſt/
tamen conſenſus eligētium ꝛ electi iter
uenīūt. pōt ergo dici ꝙ electio fuit non
canonica ſm hanc vltimam acceptio=
nem: vt quia nec ſm ius naturale facta

eſt ꝛ ꝑlatus ſic aſſumpt⁹ renūciare tene
tur: qꝛ maritus nō eſt ex q̄ mutu⁹ cōſen
ſus ꝛ electi non interuenerūt.ꝭ. de ſpō.
cum locum. Per hūc eñ mutuum con=
ſum ſpūale matrimonium quod eſt in=
ter eccleſiam ꝛ ꝑlatum nunciatur.ꝭ. de
tranſla. quāto. vnde ſi deeſſet initiū de=
eſſet ꝛ initiatum. ſcꝫ mr̄imoniū ſpūale
ar.j.q.j. ꝑncipatus. Sed nunqd hoc ca=
ſu qñ cōſenſus eligentiū a ꝑncipio non
interfuit ſequens cōſenſus purgabit h̄
initium. ita ꝙ ſic aſſumpt⁹ cedere nō te
netur. ar. ꝙ purget.ꝭ. de his que vi me=
tuſue cauſa fi. perlatum. C. eo.l.ij. Me=
lius videtur ꝙ ꝑ hoc ſequēs initiuꝫ nō
purgatur ꝛ ꝙ ſic aſſumptus cedere te=
neatur. dummodo dolus electi interue
nerit. puta quia intruſus fuit. talis eñ
executionē non habet. xvj.q.viij. ſi qs
deinceps. ꝛ.c.ſequenti. ꝛ ideo cedere te
netur.j.de renūc. niſi cum pridem.§.j.
Et preterea deeſſet puritas in iſtius in
greſſu que in beneficijs deſideratur.j.
q.j.ſi quis valet. ꝛ nota. ẜ. de reſcrip. ſu
per litteris. Si eñ electio non fuit ꝓpt
formam vel ſolēnitatē omiſſa quas ius
poſitiuū in electiōibus ꝑcipit obſerua=
ri: fuit tñ ſm ius naturale canonica tūc
per talem electionem aſſumptus nō te=
netur dimittere bñficium ſic queſitū: ſi
cut cōdemnatus ad reſtitutionē rei ſue
iniuſte. ꝗuis de iure ciuili ad reſtitutio
neꝫ teneatur. dñs tamē remanet/ vnde
non peccat retinēdo eandem rem ſi nō
auferatur ſibi per iudicem vel dari pre
cipiatur. ar.ff.de condi. inde. iulianus
ius enim poſitiuum de forma ſeruan=
da eſt de rigore introductum ꝛ iniun=
ctum eſt propter vitandum periculum
qđ eccl'ia incurrebat ꝓpt lites q̄s ha=
bebant: qꝛ nō hēbant certā formam in
electionibus q̄ lites iam ceſſant poſtꝗ
electus cōfirmatus eſt. ꝛ ſic reditur ad
ius naturale ꝙ facile cōtingit.ff.de pa=
ctis.ſi vnus. Item eodem modo dica=
mus ꝙ renūciare non tenetur ille qui
cum eligeretur erat ſuſpenſus vel excō
municatus: licꝫ eius electio erat nulla.
ẜ. de conſue. cū dilectus. vel al's pecca=
to tali eēt obnoxius ꝓpter quod ei⁹ ele
ctio eſſet caſſanda.lxvij.diſti.ſicut.j.de
tempor. ordi. queſitum. ꝓpter hoc eñ
cedere non tenetur: niſi tpe electionis/
vel ordinationis veritatem tacuiſſet

vt.ꝫ. de coꝛpo. vici.c.vlti. vel niſi eẽt ta-
le pctm̃ qđ poſt peractam pniaꝫ execu-
tionẽ impediret: qꝛ tunc ceſſionem ſeu
renũciationem debꝫ petere.ꝫ. de renũ.
niſi cum pꝛidẽ.§. perſone. Nec mireriſ
ꝙ electio que fuit nulla tractu tempo-
ris conualeſcit: quia nõ fuit nulla de iu
re naturali. vt.ſ̃.dixi. Item hic non ſo-
lum eſt tẽpoꝛis tractus: ſed eſt confir-
matio ⁊ conſecratio.ar.C.de dona. do
nationem.C.ſi ma fac.ra.ha.l.vlt. dñs
tñ Inno. videtur ſentire contrariũ.ꝫ.e.
cum dilectus. vbi videt dicere ꝙ nõ eſt
pꝛelatus cuius electio nulla fuit. Sed
foꝛte ibi intelligit nullam pꝛopter defe
ctum conſenſuũ ſeu ꝑtãtem eligẽtium.
Item qđ ibi dicit videtur poſtea corri
gere in additione vbi dicit ꝙ tenet cõ-
firmatio electionis ꝗ nulla eſt. Itẽ qđ
dicit.ꝫ. de do.⁊ ꝯtu. cum olim. ꝙ poteſt
agi de foꝛma nõ ſeruata poſt conſecra-
tionem non obſtat: qꝛ licet poſſit agi tñ
poteſt retinere cũ bona conſcia: ſi poſt
ea penitẽtiam ⁊ abſolutioneꝫ obtineat
ſicut adulter põt accuſari poſt actam
penitentiam.ꝫ. de tẽpoꝛi. oꝛdi. queſituꝫ.
⁊ ſicut fur nõ liberatur penitens reſti-
tuendo rẽ furtiuã.ff. vi bo. rap.l. penul.
Sed nunꝗd contra perſonã excipiens
poſt confirmationẽ cum inquiſitiõe fa
ctam admittat? Rñ. Si reſtat cõſecra-
tio vel oꝛdinatio facienda admittitur.
vt.ꝫ. de accu. ſuper his. Et hoc ideo eſt
quia tunc confirmatus nondum plenũ
ius habet. ⁊ maxime admittitur hoc ca
ſu ſi excipiat de crimine quod poſt per
actam pniam impedit executionem vt
homicidium: ⁊ hoc ꝓpter periculũ qđ
eſt ſi talis conſecretur vel oꝛdinet qui
iam oꝛdinatus vel conſecratus cedere
tenetur.ꝫ. de renũ. niſi. verũtamen ſi de
crimine quod poſt confirmationẽ obij
citur fuit in cauſa confirmationis ob-
iectum ⁊ plene diſcuſſum vlteriꝰ de ip-
ſo crimine nõ poteſt excipi.ar.ſ̃.eo.cũ
dilectus. vbi de hoc no.xxx.q.x.veniã.
ff. de popu.ac.l.iij. nam de facto eiuſdẽ
hominis ſepius querendum non eſt.ff.
nau.caupo. ſta.l.icꝫ.§.fi. in populaibꝰ
eñ actionibus vel accuſationibus ab-
ſolutio vel ſententia pꝛeiudicat oĩbus
volentibus agere de eo. crimine. Et h̃
idem dicimus in inꝗſitionibus ⁊ denũ
ciationibus.ꝫ. de accu. veniẽs. Et hec

ſunt vera ꝙ alijs volẽtibus excipere/ac
cuſare/inquiri pꝛeiudicetur niſi in duo-
bus caſibus puta ſi quis pꝛoſequat ſuã
iniuriã vel ſuũ ꝓpꝛium intereſſe ⁊ ꝓbet
ſe ignoꝛaſſe quando pꝛimo agebatur.ff.
de accu. ſi cui. ⁊ cum vult docere de col-
luſione pꝛioꝛis accuſatiõis vel alio mo
do agentis.ff. de ꝑuari.l.iij.ff. de iureiu.
eũ qui.§.j. vnde cũ hmõi exceptiones
que contra cõfirmatũ opponuntur ſint
quedã accuſationes ar. in aut. quõ opꝫ
epos.§. ſi quis autem. ⁊ in aut. de ſanc.
epis.§. ſi quis autem. quod circa hoc ĩ
accuſationibus dicimus in hmõi exce-
ptionibus eſt dicendũ cũ de ſimilibus
idem iudiciũ ſit habẽdũ.ꝫ. de tranſla. in
ter coꝛpoꝛalia. pꝛedicta de exceptioni-
bus contra ꝑſonam poſt confirmatio-
nẽ cũ cauſe cognitione factam admittẽ
dum vel non ad impediendã conſecra-
tionẽ vel oꝛdinationẽ ſunt indubitãter
vera niſi contra perſonã cõfirmãtis ex
cipit ꝙ in cã ꝯfirmationis ꝓdic. non in
teruenit: ſed ſi interuenit nunꝗd per ex-
ceptões criminum impediet oꝛdinatio
nem vel conſecrationem? videtur ꝙ ſic
cũ hoc hẽat a iuribꝰ ꝓdic. Item cum ſi
cut in confirmatione examinatio reꝗri
tur ita ⁊ in cõſecratione ⁊ oꝛdinatione:
qꝛ nemini cito dꝫ manꝰ iponi.ſ̃. eodẽ.
venerabilẽ. ⁊ ꝯfirmatio ⁊ conſecratio ⁊
examiationes eaꝝ ſeparatim fiunt per
ꝓceſſum in ꝯfirmatione hitũ nõ ꝑiudi-
catur pꝛoceſſui in conſecratione vel oꝛ-
dinatione hñdo nec volẽtibus ꝓcedere
ſup eo qꝛ de alia re agit.ff. de except. rei
iud.l. ſi quis ad exhibendũ.ꝫ. de trãſlat.
lꝫ. ad fi. Itẽ cum de crĩe in conſecratio
ne ꝓpoſito in confirmatiõe diſcuſſũ nõ
fuit ſup eo rei iudica. exceptio nõ obſta
bit. vt.ff. de nego.geſt. ſi autem. Alij di-
cũt ⁊ foꝛte bene ꝙ valde durũ eſſet ⁊ ini
quum quod ex quo quis in ꝯfirmatiõe
iterfuit/⁊ tempus ⁊ facultatem habuit
dicendi in perſonam electi ꝙ admitta-
tur poſtea contra eum vt in ea. cum in
tua. ⁊ in dicta.l. ſi cui. ibi doceat qꝛ igno
raſſe ⁊ pꝛecipue videtur excipiens in ca
ſu pꝛedict. non eſſe audiendus ſi in cau
ſa cõfirmationis terminum peremptoꝛ-
rium habuit ad dãdum articulos ⁊ ad
dicẽdum quicꝗd vellet argumẽ.C. de
inge. diffamari.ꝫ. de pꝛobati.l.lꝫ. Item
cum conſecratione vel oꝛdinatione per

obiectum criminis ſublati cõfirmatio
ſuper qua iudicatũ eſt tolleret volenti
ꝯſecrationẽ impugnare obſtat rei iud.
exceptio. vt.ff.de excep. rei iudi l. egi.
Nec enim aliter ꝯ conſecrationem im=
pugnandam debet admitti:niſi ius per
ſniam cõfirmationis queſitũ ſaluũ ma
neat.vt l.eo.ti.l.egi.ꝛ ar.bonũ.ff.de ſer
uitu.ruſti. pred.l. graue. quod forte eſt
veruꝫ:niſi iudex ex noua cauſa excipiẽ
tem contra conſecrationem vellet ad=
mittere.ꝫ.de offic.deleg. infirmante.ff.
de interr.acti.de etate.§.ex cauſa. Si
vero poſt cõfirmationem conſecratio
vel ordinatio facienda non reſtat vt qꝛ
iam conſecratus ꝛ ordinatus eſt: tunc
exceptiones criminũ contra eũ locum
nõ habẽt:ſed p modũ inquiſitiõis / accu
ſationis/vel denunciationis ꝓcedet.ꝫ.
de accu.qualr ꝛ qñ.ꝛ.ca.inquiſitionis.
Si autem facta nõ eſt:nec facienda re=
ſtat.vt i archidiaconatu / prepoſitura/
ꝛ alio beneficio collato alicui ſeu de q̃
ſibi eſt prouiſum vel cuiꝰ cõfirmationẽ
habꝫ tunc ſi confirmatio ꝛ prouiſio vel
collatio cum cãe cognitione facta eſt:
non admittunt exceptiones cõtra per=
ſonam ſicut nec contra formã vt notat
ꝫ.eo.c.in publico:imo multo minꝰ con
tra pſonam cũ ſint magiſ odioſe. Si ve
ro confirmatio ſeu prouiſio ſine cauſe
cognitione facta eſt.diſtingue aut agi=
tur de beneficio iudicio poſſeſſorio.pu=
ta de reſtitutione ipſius facienda:ꝛ tũc
propter obiectum i perſonam nõ impe
ditur reſtitutio. vt.ꝫ.de reſt.ſpo.inter.ꝫ.
de cã poſſ.cum ſup.C.de dona.inter vi
rum ꝛ vxo.ſi maritus.Aut agitur de be
neficio petitorio:ꝛ tunc aut agens non
proponit de obiecto crimine publice
diffamato ꝛ tũc obiectio criminis exe=
cutionem prouiſionis ſeu collationis
nõ impedit.vt.ꝫ.de appell.cõſtitutus.ꝫ.
de accuſati.accedens. Aut de obiecto
crimine ꝓponitur publice diffamatꝰ ꝛ
tunc diſtingue/aut agens petit benefi=
cium in cuius poſſeſſione iam fuit ſiue
proponat de obiecto crimine publice
diffamatus ſiue non confirmationis ef
fectus minime impedit vt in iuribus ꝑ
alleg. Nec obſtat decre.que collatiõis
executionẽ propter obiectum cris de q̃
quis dr publice diffamatus impedire
videtur:qꝛ loquitur cũ quis petit bñfi=
cium cuiꝰ poſſeſſioneꝫ nũq̃ fuit adeptꝰ
qui nõ debꝫ habere tm̃ fauoris ſicut il=
le q̃ iam poſſeſſionẽ habuit q̃ per ſupio
ris patientiã ꝛ ꝯſenſum approbatꝰ fuit
vñ non debꝫ vlterius reprobari. xxxij.
q.v.horrendus.ꝛ.ꝫ.de his q̃ fi. a maio.
par.c.ex ore. Et eſt verum ꝙ iſtius qui
iam poſſeſſionem habuit non impedi=
tur intentio: niſi opponatur ſibi crimẽ
vel exceptio que ipſo facto beneficij de
quo agitur priuationem indicat:verbi
gratia ꝙ ſit hereticus vel ſentẽtialiter
depoſitus vel de crie cõdemnatꝰ. nam
tunc eſt hmõi exceptio admittenda.ar.
viij.diſti.quo iure. xxiij.q.vj.c.j.ꝛ.ij.ꝫ.
de reſti.ſpo.accepta. Alia vero crimia
puta periuriũ/adulteriũ/ꝛ ẽt homici=
diũ non indicãt priuationẽ bñficij ipſo
iure:ꝛ ideo ꝓpter obiectũ cor agentis
intẽtio nõ impedit i caſu ꝑmiſſo/ vñ ex
cipiẽs ad eas ꝓbandas nõ dꝫ admitti
C.de ꝓba. Sed qd ſi excipiatur cõtra
agentem ꝙ contraxit mrĩmoniũ? Rñ.
Cum per hoc beneficio renunciare vi=
deatur.vt.ꝫ.de cle.ꝯiug.c.cũ decorẽ.vi
detur ꝙ hec exceptio debꝫ admitti: vt
in.d.c.accepta. Alij cõtra. Aut vero agi
tur de beneficio cuiꝰ poſſeſſioneꝫ agẽs
nondũ eſt adeptus:ꝛ tunc ſi agens de
obiecto crimine non proponit publice
diffamatus nõ impedit collationis vel
prouiſionis effectus .vt in ꝑd. iuribus
conſtitutis.ꝛ accedens. Et eſt ratio qꝛ
cũ conſecratio vel ordinatio facienda
non reſtat iſte plenũ ius habet ita ꝙ de
his que in iure cõſiſtũt nihil ſibi deeſt:
ſed ſola poſſeſſio deeſt ei. Sed ad tollẽ
dum ius plene queſitũ exceptio ſola nõ
ſufficit/cũ neceſſaria ſit ad hoc accuſa=
tio vel denũciatio. nã nemo ſine accu=
ſatione cadit.ff. de muneribꝰ ꝛ hono.l.
reſcripto.§.ſi quis accuſatorem ꝛ.ꝫ.de
ordine cogni.cum dilectus. Si eñi per
confirmationẽ aut collationẽ quis ple
num ius nõ hẽret:ſed tm̃ eſſet electꝰ vel
peteret ſe recipi per lr̃as aplĩcas:tunc
bñ admitterent exceptiones criminuꝫ
ꝯ cum.ꝫ.e.per inquiſitionem ſcriptũ. Si
ꝟo agens proponit de obiecto crie pu
blice diffamatus. tũc aut excipiẽs ha=
buit añ confirmationẽ vel prouiſioneꝫ
facultatẽ excipiendi aut nõ. Primo ca
ſu qñ excipiens facultatẽ excipiẽdi añ
collationem vel prouiſionẽ habuit:vt

quia co ſciēte executor vel prouiſor de
nunciauit añq̄ͥ prouideret ſe velle tali
prouidere tunc ꝓpter obiectū crimis
nō impedit̃ confirmationis ſeu ꝓuiſio
nis effect⁹. etiā ſi crimē obijciēs denū=
ciare vel accuſare velit. vt in p̄d. l. decu
rio. ⁊ in. c. cū in tua. Sed effectu confir
matiōis ſeu collationis hito auditur
crimen obijciens in modū accuſatiōis
vel denūciationis. ꝭ. de appel. cōſtitut;
Si autē nō hūit facultatē excipiendi
vt q2 ignorauit confirmationem ſeu ꝓ
uiſionē: vel al's fuit legitime impedit⁹
tunc propter publicā infamiam execu=
tio vel effectus prouiſionis impeditur.
Nam ⁊ qui poſſeſſionē iam obtinet ſu=
ſpēditur ꝓpter infamiā. ij. q. v. c. j. Alij
dicūt ⁊ forte bene q̄ etiam hoc caſu qñ
facultatem excipiendi nō habuit non
auditur crimē in modum exceptionis
opponens. ſed in modum accuſationis
vel denunciationis tm̄. vt in. d. c. conſti
tutis in fin. ⁊ in. d. l. decurio. ſed tunc ſi
eſt de crimine publice infamat⁹ ille cui
facta eſt collatio impedit̃ interim col=
lationis effectus donec purgetur. vt
ꝭ. de purgatione. cano. inter ſolicitu=
dines. ⁊ ſic loquitur decre. accedens. a
contrario ſenſu ibi. niſi prelatus ⁊c̃.
Circa hoc tamen iudex ſit cautus in q̄
vidi plures errare q̄ probationes infa
mie ⁊ criminis ſimul nō admittat: ſed
infamie prius. de qua poſtq̄ͥ ſibi conſti
terit per rei euidentiam: vel per teſtes
tunc excipiēs ſuper probatione poteſt
admitti q̄ ſi noluerit aut nequiuerit ꝓ
bare: tunc purgatio indicetur. vt in ca.
accedens. Si vero ipſum probauerit:
tunc ille cui facta eſt collatio ſiue pro=
uiſio amouebitur/vel ei ſilētium impo
netur iuxta formam libelli qui datus
eſt contra eum q̄ ipſe dedit. ꝭ. de ſymo.
licet. Et bene dixi q̄ probationes infa
mie et criminis ſimul non debent ad=
mitti: quia ſepe excipiens confingeret
infamiam: ⁊ ſic admitteret̃ ſine accuſa=
tiōe ⁊ denūciatione ad ꝓbandū crimē
de quo quis non eſt diffamatus qđ eſſe
non dꝫ. vt in. c. accedēs. ⁊. d. l. decurio.
Sed pone q̄ q̄ ab obiectu criminis re=
pellitur ꝓpter hoc q̄ prius copiā3 exci
piendi habuerit: ⁊ nō excepit: vel quia
deputata infamia criminis nihil ꝓpo=
nit contra prouiſionem appellauit nū=
quid tñc admittetur ad crimen probā=
dum ⁊ impedietur collationis effect⁹?
Reſpon. vt not. ꝭ. eo. ſtatuimus. Item
pone q̄ datus eſt terminus perempto=
rius partibus ad dandum omnes arti
culos vel ad proponēdum quicquid
partes vellent proponere ſicut moris
⁊ iuris eſt. ꝭ. de in integ. reſtit. coram. et
ꝭ. de proba. licet. C. de inge. diffamari.
C. qui accuſa poſſ. ſi ea. poſt terminum
pars excipit de crimie ad probandum
aliud admitteretur: niſi terminus ſibi
obſtaret. Sed vt ſibi non obſtet propo
nit hoc ad eius notitiam peruenſſe de
nouo quod ſe offert paratum iurare:
nunquid debet admitti? ⁊ videtur q̄ ſic
ꝭ. de exceptio. paſtoralis. ff. de noui o=
pe. nun. l. de pupillo. §. qui opus. ⁊. ꝭ. de
teſtibus. preſentium? Reſpon. Non de
bet admitti. vt in iuribus allegatis: et
ſic obtinuit in cauſa ſiluanacēſ. Et eſt
ratio: quia termin⁹ peremptorius par=
tibus aſſignatus eſt quedam interlocu
toria. vt. ff. de arbi. qualc. in fi. vnde cū
per eam ius partibus acquiratur non
debet cum cauſe cognitione per quan=
dam quaſi reſtitutionē vocari. vt in. d.
c. corā. Sed ad crimina proponēda re
ſtitutio denegat̃. vt. ꝭ. dicam. nec ſubeſt
cā rōnabilis reſtitutionis huiuſmodi:
immo ſubeſt cā quare nō reuocetur ne
via criminibus aperiat̃. ff. de accuſa. l.
ſi cui. Item cum iura terminū ꝑempto
rium adinuenerint vt eēt litiū finis. vt
etiam volūt iura p̄d. ſi poſt perēptoriū
quis admitteret̃ ad dādum nouos ar=
ticulos matie criminoſis vix aut nūq̄ͥ
aliqua cā finē haberet. Et malicijs et
periurijs daretur materia que foret po
tius ſubtrahenda. ꝭ. de coba. cle. cleri=
cos. Item cum vt. ſ. dixi. non admit=
tatur excipiens ſuper crimine: niſi ſu=
per quo aduerſarius laborat publica
infamia dicendo q̄ ad eum de nouo ꝑ=
uenit oſtendit de hoc nō eſſe infamiam
publicam ⁊ ſic tanq̄ͥ ſibi contrarius de
bet repelli. ꝭ. de appella. ſolicitudinem.
Nec obſtat lex de pupillo. nec decreta.
preſentium: quia ibi non fuit terminus
partibus per iudicē aſſignat⁹. Itē de=
cre. paſtoralis. nō obſtat: q2 nō de termio
perēptorio nec d̾ perēptorijs exceptio
nib⁹ loquit̃/⁊ cū ſit ꝯ rōnem iuris itro
ducta vt quis poſt peremepto. admit=

tatur:⁊ ꝙ iuramento vnius ⁊ in cā ſua
ſtetur cũ decre.ipſa de dilatorijs ⁊ nõ
de termino perēptorio tm̄ loquatur ad
conſequētiam/vtpote ad perēptorias
⁊ terminum peremptoriũ trahi non de
bet.vt.ff.de leg qđ vero. Sed pone ꝙ
eccl'ia q̄ de bñficio litigat iure cõi eſt ꝑ
empto.excluſa nũquid debꝫ reſtitui ad
proponēda crimina ⁊ probāda videt
ꝙ ſic.vt in.c.coram.intereſt eñ eccleſie
habere ſocium criminoſuꝫ. vñ ſi minor
dannoſam ſocietatem coierit reſtitue
tur.ff.de mino.l cāe.ij.§.j.ergo ⁊ eccle-
ſia que fungitur iure mioris.ſ. de in in-
teg.reſti.c.j. Item ⁊ abſenti cā reipubli
ce ſubuenit vt accuſare poſſit ſi per la-
pſum tēporis ab accuſatiõe fuit exclu
ſus. vt.ff.ex q. ca.ma.l.ſi q̄ militi? Rñ.
non reſtituitur eccl'ia nec minor ad cri
mina etiā per modum exceptionis p-
ponenda:⁊ ſic obtinuit.nam vt dicit.l.
auxilium.ff.de mino. in executionibus
penarum reſtitutionis auxilium para-
tum nõ eſt.eſſet autem magne pene exe
cutio ꝯ eum qui propter crimen etiam
in modum exceptionis ꝓbatum a bñfi
cio repelleretur:qꝛ fieret infamis:ſaltē
infamia facti ⁊ ineligibilis.C.de digni
tatibus.l.j.⁊.ij.ſ.eo.ſuper eo. Nec ob-
ſtat decre.coraꝫ. qꝛ ibi eccleſia reſtitui
tur ad priuilegia exhibēda:nõ autē ad
crimina proponenda:qꝛ nõ proponen
do ea nihil de ſuo amiſit/nec aliquid ſi
ea propoſuiſſet fuiſſet lucrata. In qb⁹
caſib⁹ tm̄ reſtitutio daſ miori. ff.de mi
no.l.non oĩa et etiam maiori.ff. ex q.
cau. maior.l. ⁊ fine.⁊.l.vltra. Et per h̄
apparet ꝙ nõ obſtat h̄d.lex.ij.⁊.iij.C.
de digni.qꝛ recipiendo iſtum in ſociũ
benefacit.⁊ nihil incõmodi per hoc ſen
tit.de quo intereſſe iura curauerunt nõ
autem de publico intereſſe de quo dici
mus:quia reipublice intereſt ne crimi-
na maneant impunita.vt pꝫ in pred.l.
auxilium.⁊.l.nõ oĩa. Item nõ obſtat
lex ſi qua. quia ibi non dicit ꝙ abſens
cauſa reipublice reſtituatur: imo ipſo
iure tempus ad accuſandũ qđ eſt vti-
le ſibi non currit.ff.de adulte.ſi marit⁹
in prin. Item cum dixerim ſuperius ꝙ
propter obiectum criminis executio
prouiſionis non differtur in certis caſi
bus.verum eſt vbi confirmatus vel is
cui prouiſio facta eſt tantũ petit benefi

cium tanq̄ꝫ collatum: ⁊ ſe in collatiõis
vel prouiſionis executionem ſeu i poſ-
ſeſſ.collati ſibi bñficij induci/ que peti
tiones fere in idem redeunt.de quibus
no.ſ.de reſcrip. capl'm.§.item quero
de illis.⁊.§.ſi autem cꝑm. Sed quid ſi
petatur collationis vel prouiſionis cõ
firmatio ſeu bñficiũ.de quo agitur de-
clarari ad agētem? Rñ. videtur ꝙ tūc
ſit mos gerēdus aduerſario vt propo-
nat ⁊ probet ꝯ eum crimina vel defect⁹
⁊ oĩa per q̄ prouiſio ſeu collatio debꝫ
caſſari.ff. de proba. certa. et nota.ſ.de
reſcrip.mandatum. Alij dicunt ⁊ forte
bene ꝙ ſiue petatur prouiſionis ſeu col
latiõis executio ſeu i poſſeſſionē dedu
ctio vel confirmatio aut declaratio nõ
refert quo ad exceptiones ꝯ petitiões
ipſas admittēdas/vel nõ:licꝫ ſint ver-
ba diuerſa:quia per nullam pred.peti-
tionum agitur vt ius conſtituaſ in re.
ſed vt ius per collationem ſeu per ꝓui
ſionem inſtitutum declaretur vel exe-
cutioni demandetur ⁊ cõfirmetur.non
cõfirmatione que ius in re tribuat:ſed
declaret.nam per collationē ſeu proui
ſionem agens plenum ius habꝫ ſicut il
le qui ſeparatim electus ⁊ confirmat⁹
eſt. vñ cum ſit eadem rõ inſ eos dꝫ eē
⁊ idem ius quo ad pred.exceptiões.ff.
ad leg.aequi.illud. Si eñ peteretur cõ
firmatio per quam ius conſtituitur vt
cum petitur electio confirmari ꝑ quaꝫ
ius admiſtrationis ⁊ ꝑlationis tribui-
tur.ſ.eo.tranſmiſſaꝫ.⁊.c. qualiter.tunc
omnes exceptiones ⁊ defenſiones per
quas infirmatur debēt admitti:⁊ ſic lo
quitur.l.certa. ⁊ alie rões ſuper hoc
allegate. Item pone ꝙ tu cui facta eſt
prouiſio ſiue collatio non agis: ſed ad
uerſarius puta eccl'ia vel ille cui idem
bñficium eſt collatuꝫ petit ratione cri
minũ tuam collationē caſſari vel caſſa
tam ⁊ irritam nũciari:nunqđ debꝫ ad
mitti? Rñ. aut fuit appellatum contra
prouiſionem aut non:ſi appellatum nõ
fuit non debꝫ admitti ex quo ius ple-
num habes:niſi per iuris tramites hoc
eſt per accuſationem/denũciationem/
vel inquiſitionem vt pꝫ in prealleg.iu
ribus. ca. qualiter. ⁊ .c. inquiſitionis.
Sed hic per nullum predictorum mo-
dorum agitur:qꝛ non ꝯcurrunt ea q̄ in
pred.modis requiruntur.de quib⁹ no.

in predi.c.qualiter. Itē p modum excep-
tionis hic nō agit:qꝛ cum hic actio nō
ſit non habet locū exceptio ꝗ exceptiōi
opponitur:vt.ff.de exce.l.ij. Si aūt pro
pter prouiſionem vel collationē tuā ap-
pellatum fuit tunc admittetur contra te
p̄dicta petitio:tñ ſup his dūtaxat cri-
minibus de quibus extitit appellatum:
vt.ſ.de appel.conſtitutis.⁊ no.plenꝰ.ſ.
eo.ſtatuimus.ex quo plenum ius habes
ideo ſupra dixi ꝙ ſi plenū ius non habe
res:vt qꝛ eſſes electus nec electio tua eſ
ſet confirmata:nec collatio ne prouiſio
facta tibi fuiſſet :tunc ꝓpter appellatio-
nem ⁊ modos p̄di.poſſet cōtra te ad caſ
ſationem electionis ratione criminum
vel al's agi vt no.ſ.eo.dudū. Itē q̄ro de
alijs exceptionibus ꝗ lr̄as afficiunt: pu
ta bn̄ficioꝝ pluralitas/⁊ alia ſubreptio
an impediant bn̄ficioꝝ effectus? Rñ.
ſic.ſ.de cler.non reſiden.conq̄rente.ſ.de
p̄ben.dilecto.⁊ eſt ratio i iſtis: quia qui
auctoritate litteraꝝ pape aſſerit ſibi bn̄-
ficium fuiſſe collatum titulum habet ex
reſcripto:vñ ſi reſcriptum fuit vitioſum
ex eo tanꝗ̄ ex titulo vitioſo non aget cū
effectu.ſ.de conceſ.p̄b.ꝯſtitutis.ſ.de de
cimis ex multiplici. ff.de empt.l.ij.§.ꝗ
a pupillo.Et no.ſ̄.de reſcrip. ſup lr̄is.i
vltima col'.Obiectus ꝟo criminum vel
alter defectus ius nō afficit: ſ; pſonam
vñ nō impedit collationis effectum:ni-
ſi de obiectis ſit publice infamatus ille
contra quem obijciuntur crimina vt.ſ̄.
dixi. Inſuper no.hic ꝙ ſi iudex vehemē
ter de malicia contra excipientem pre-
ſumat qꝛ ex ꝓbabilibꝰ cauſis ſeu ex viſi
bilibus cōiecturis exceptiones ꝟas nō
credit:aliqñ pōt ⁊ dꝫ facere vt excipiēs
ſe obliget ad certam penam ſoluendam
aduerſario ſi deficiat in probatiōe ⁊ ali
ter non admittet exceptiōes.ſ.eo. cū di-
lectus.ſ.de reſti.ſpol.lr̄as.ſ.de accu.ſup
his.Aliqñ ꝟo tā violēte pñt eē exceptio
nes ꝙ eis repulſis promotionē ſeu colla
tionē executioni mādabit.C.de falſa.l.
ij.ſ.de i ireg.reſti.ſuſcitata.ſ.de ꝯceſ.p̄b.
poſt electionē.vbi iuxta ſanū intellectū
ipſiꝰ decre.renunc.exceptio ꝗ al's eſſet
legitima ꝓpt̄ p̄ſumptiones maleficie fuit
expulſa:⁊ hec repulſio p̄cipue locū hꝫ ꝯ
exceptiōes criminū vel defectꝰ ꝗ cū ſint
odioſe magis in eis ꝓbatio dꝫ reſtrin-
gi.ff.de liber.⁊ poſthu.quidā. ⁊ hec ſunt

vera vbi renunciatiōi appellatiōis alte
ra ps non ꝯſentit.Sꝫ pone ꝙ tā appellā
tes ꝗ̄ appellati appellatiōi ad ſedē apo.
interiecte renunciēt vl' expſſe vel tacite
litigādo corā inferiori iudice:puta me-
tropolitano vel alio:vt.ſ.de appel.ſolli-
citudinē.⁊.ſ.de offi.deleg.gratū.nunq̄d
valebit ꝓceſſus p metropolitanum ha-
bitus? Rñ.aut appellatur ſup electione
ep̄i vel alia.Si ſup alia renūciari pōt ap
pellatiōi tacite vl' expſſe ⁊ valebit ꝓceſ-
ſus metropolitani vel alterius iudicis:
qꝛ iuri p ſe introducto quilꝫ renunciare
pōt:vt.ſ.de fo.ꝯp.ſi diligēti:ſi eñ appel
lationi faciēde ptes renunciare pñt : vt
ff.de ꝯhi.appel.l. vlti.multo fortius ⁊ fa-
cte.ar.ff.de pactis.ſi vnus.§.pacta. Si
ꝟo ſup electione ep̄i appellet: dicūt qui
dā ꝙ ptes appellatiōi renūciare pñt tā
tacite ꝗ̄ expſſe ſupiorē metropolitanū
adeūdo/⁊ cām electionis ibi tractādo
⁊ ſic dicunt metropolitani ꝓceſſum va-
lere:⁊ p ſe inducūt.§.ſi ꝟo.⁊ dic. decre.
ſollicitudinē. Itē qꝛ nihil ad papā niſi
vt lites diminuantur:vt.ff.de noui ope.
nū.l.j.vbi nūciationem noui opis etiā
p p̄torem facte renūciari pt̄. Alij dicūt
⁊ forte melius ꝙ poſt appellationē ſup
electione ep̄i interpoſitā ptes appella-
tioni renunciare non pñt:nec ꝓceſſus p
metropolitanum habitus valebit etiam
ptibus conſentientibus:qꝛ cā electiōis
ep̄i ē de maioribus cauſis. Ita etiam ꝙ
ſi ſine cauſa appelletur in ea non valet
poſtmodum ꝓceſſus p metropolitanū
habitus:vt in decre. dñi Alexādri dile-
cti filij:ergo nullus extunc de ea niſi pa
pa cognoſcit:lꝫ ptes ꝯſentiāt : ſicut nec
cām depoſitionis ep̄i etiā ptibus cōſen
tientibus nullus diffiniet niſi papa. ⁊ ē
ratio qꝛ cōſenſus ptium cognitionem ⁊
diffinitionē maioꝝ cāꝝ nō pōt ad iudi-
cē minorē trāſferre;qꝛ ⁊ ſi ptes iuri ſuo
renūciare poſſint/p̄rogatiuā tñ cām ho
noris quam hꝫ papa i eo ꝙ ſolꝰ de maio
ribꝰ cauſis cognoſcit ptes ſibi auferre
nō pñt:ſicut p̄rogatiuā quā hꝫ papa: vt
ſolus vbiqꝫ palliū deferre poſſit aliꝰ aſ-
ſumere non pōt:vt.c.diſt.ꝯ morē. qḋ eſt
ꝟum etiam conſentiētibus oībus alijs
quos res tāgit vt.ſ.de vſu palli.ex teno
re.Sicut vides in ep̄o ꝗ de cauſis cleri-
corum ſue dioceſis:quaꝝ cognitio etiā
ptibꝰ conſentientibus ad alium ep̄m nō

tranſfertur:vt.j.de for.cpe. ſignificaſti.
nec obſtat q alijs cauſis ⁊ controuer=
ſijs ptes renunciare poſſunt:quia in eis
non intereſt ſuperioris q ſentẽtiet quia
per ſententiam ius non datur alicui:ſed
declaratur vt.ff.ſi ſeruitus vẽdi.l.ſicuti
§.diſtant. Sȝ per confirmationem con=
firmãs ius dat confirmato:vt.s.co. ex
tranſmiſſa.⁊ ideo intereſt pape q per cõ
ſenſum partium non priuetur hoc iure
⁊ maxime ſua intereſt:quia ſi iuenit ele=
ctionem nullam vel annullandam ſolus
de alio prouidebit q intereſſe cõſenſus
partium ſibi auferri nõ poteſt: ſicut nec
poteſtatem prouidendi eccleſie deuolu
tã ad ipſũ: ⁊ facit bene.ff.de pac.iure gẽ
tium.§.ſi paciſcar.vbi nunciationi noui
operis renunciari non poteſt. Item ſi i
electione propter peccatum vnius par=
tis poteſtas eligendi deuoluatur ad ali
os:⁊ ipſi eodemmodo peccent non trãſ
fertur poteſtas eligendi ad alios primo
peccantes:ſed ad ſuperiorem. Rñ. vex
eſt ⁊ hoc iure vtimur. Sed contra .j. eo.
cum vintonieñ. Rñ.ibi non peccauerũt
ambe partes:⁊ ideo ibi merito a primis
redit poteſtas ad ſecundos qui non pec
carunt. Alij dixerunt q ſi ambe electio=
nes ſimul fiant obtinet qđ hic dicitur:ſȝ
hec lr̃a hoc non patitur.

Quanto. ¶ Precipimus] No. ſententiam ferri in notorio ⁊ lõ
citata parte.de hoc nota.j. de
coha.cle.⁊ mu.c.tua.

Licet. ¶ Poſtl'atio] Hic
eſt quaſi expreſſum
q licet diſpenſetur[a] cum aliq̃
indigibili: dȝ tñ poſtulari:qđ
intelligunt quidam verſi : vbi remanet
impedimentum vt hic. Ubi etiam poſt
diſpenſationem remanet epiſcopus qđ
impedit ne tranſire poſſit : ſȝ ſi penitus
tolleretur irregularitas vel impedimen
tũ vel illegitimatio:tũc ſatis videtur q
poſſet eligi.s.de elec.cũ vintonieñ. Alij
dicunt contra.ſed quicquid ſit hic dici=
tur ⁊ eſt notabile q poteſt cõſentire po=
ſtulationi de ſe facte ⁊ ſupior etiam mi=
nor papa poterit approbare poſtulatio=
nem vt hoc totum colligitur hic: tutius
tñ ẽ q eligař in poſtulãdũ ⁊ q oĩa p pa=
pã fiãt.ſ.añq̃ conſẽtiat licentiam pape
habeat ⁊ q poſtuleř nõ eligař. ¶ Exa=
minari] Examinatio hec fiet extra iudi
cium ſicut cũ mãdař alicui q prouideat
tali ſi eſt idoneus[b] non eſt enĩ neceſſe ali
quem vocari vt no.in.c.propoſuit .j. de
conceſ.preben.

[a] Tu hẽs i c.nõ põt.de bõẽ.in.vj. q diſpẽſatio ve rificatur in p mo nec vltra pcedit ⁊ ideo an dign⁹ ad vnũ bñficiũ reperiatur di gnus ad aliđ vide p gloſ. ⁊ doc.c.accepi mus. de etat. ⁊ quali.

[b] De hac ido neitate et de examinatiõe vide.c.dudũ. de p̃ſũp. ⁊ ibi doc.⁊ no.l.c. vnico.j.đ ſeru n.l ord.fa.

De auctoritate et vſu pallij. Rubrica.

Cum ſuper. ¶ Sepeliri] Si ha=
buit duo pallia noĩe
duarum eccleſiarum
quarũ archieps fuit
⁊ cũ ambob⁹ dȝ ſepe=
liri vt no.s.de poſtu.
bone.in fi.tñ palliũ vltime eccl'ie erit de
ſup. Aliud enĩ intelligiř ſepultum ab eo
die quo priori ceſſit eccl'ie: vñ quidã di=
cũt q primũ palliũ nõ induceř in ſepul=
tura:ſed tñ ſecundum ⁊ primum pone=
tur ſuper eo:vel ſuper caput.

Niſi ſpãlis. ¶ Plenitudo] Ut
c.diſt.qñ.i.plena executio in
his q̃ ordinis ſunt ⁊ etiã i his
q̃ ſunt iuriſditiõis etiã ſi maxima nego=
cia ſicut ẽ cõcilium puocare.s. de elec. qđ
ſicut.§. penult.

De renũciatiõe Ru.

Cum inter. ¶ Nõ petẽdo] .j.đ iu=
reiu.ſi vo.ij. R.q cũ
iurauit capl'o non pe
tere non fecit ꝯ iura=
mẽtum[c] recipiendo
ex canonica electiõe
canonicorum qui potuerunt eum abſol=
uere a iuramento quod in eis fecerat
nõ facit cõtra iuramẽtũ recipiẽdo ex i
ueſtitura pape.ar.j.qđ me.cã.ad audiẽs
tiã. Sȝ ſi ſol⁹ papa dediſſet ſine conſẽſu
capl'i adhuc crederẽ q nõ poſſet petere
agẽdo ꝯ cpm niſi papa de iuramẽto re=
tuliſſet argumen.s.de reſcrip. conſtitu=
tus Sed ſi papa iure retuliſſet ſiue refer
ret ⁊ neceſſitas vel vtilitas non ſubeſſet
iuſta cauſa quandocũq; diſpenſaret pa=
pa non conſulerem capitulo quod age=
ret contra.

[c] Que cõdi tiones ſubin telligãtur in iuramẽto vi de.c.⁊ quẽad modũ.j. de iureiur.⁊ ibi glo.⁊ doc.et de pet.l mac. đ virib⁹iura. ⁊ io.de ſelua. i repe.de iure iuran.

Ex trãſmiſſa. ❡ Secularẽ recipiãt] Cũ nõ fuerit ꝓceſſ⁹ ſup hoc vide glo.ordi.

Admonet. ❡ Intrare] Lz (vt hic dr) cleric⁹ i pſonã cõſtitutus nõ poſſit dimittere ſuã eccleſiã ſine ſupioris licẽtia: tñ põt cõſẽtire[a] electiõi de ſe facte: vl' poti⁹ trãſlationi: ⁊ ſi aliqui de alia eccl'ia cũ eligãt nõ peccãt. ſ. de elec. cũ inter canõicos. ⁊ c. dudũ. dimittere ibi vel ad religionẽ trãſire. xix. di. duo. ſ. de regu. lz. hoc etiã apparet q̄ qñ hmõi poſtulatus tranſit de vna eccl'ia ad aliã: licitum ſit ꝑlato ad quẽ ptinet prima eccl'ia eã alij cõferre ſi ad ipſũ ſpectat collatio in ꝑma eccl'ia vt alij ad quẽ ptinet hoc mãdare q̄ ꝯferat alij. Eſt tñ licitũ epõ vel alteri ꝑlato ad quẽ ptinet pria eccl'ia pleno iure ipẜ ꝑlatũ q̃ trãſiuit reuocare ad ipam eccleſiã vel põt nõ licẽtiare eũ ſed retinere. ſ. eo. qḋ i dubijs. Si ꝟo ad aliũ ꝑlatũ electio vl' pñtatio vl' ad aliũ iſtitutio/pſentatio vl' electio ptiet nõ ſtati dz eligere vl' pſentare: ſz dz reqrere ꝑlatũ ſi ratum hẽat trãſitũ illi⁹ ꝑlati q̃ trãſiuit ad aliã q̃ ſi ratũ hz ſtati eligat alioqui differat nec tũc videt ẽẽ i mora tpe. vj. mẽſiũ. vl' iiij. Alij dicũt ⁊ forte nõ male q̄ niſi ꝑlatus ad quẽ ptinet prima eccl'ia i ſpũalibus reuocet ad primã illũ q̃ ad aliã trãſiuit ifra ſex mẽſes vl' hoc ipm infra ſex mẽſes ꝓcedẽdũ ꝓſcq̃ ꝯ eũ: aut petẽdo ſupiorẽ q̄ cõpellat redire q̄ elector vel pñtator põt aliũ eligere vl' pñtare circa finẽ ſex mẽſiũ: qꝛ ille tacite ratificare dr iſtũ trãſitũ: ⁊ idẽ dicũt vbi ad ipm pleno iure ſpectat pria eccl'ia: qꝛ niſi infra ſex mẽſes eligat aliũ aut ꝓcedat ꝯ trãſitũ: tũc ptãs eligẽdi ad ꝓximũ ſupiorẽ deuoluit: qꝛ ex q̃ nõ põt diſpẽſare expſſe q̄ vtrũq̄ retineat nec tacite põt ipedire qñ ptãs trãſeat ad eũ ad quẽ de iure ar. ſ. de ꝑb. de multa. Hoc tñ bñ fatemur q̄ põt ꝯſẽtire electiõi de ſe facte. ſz niſi infra modicũ tp̄s ꝑfigẽdũ a ꝑlato eccl'ia ſcḋa alij ꝯferẜ. ſ. de cle. nõ reſi. c. ſi. nec videt q̃uis teneat electio q̄ teneat collatio[b] ſibi fcã de ſcḋa eccl'ia quouſq̄ abſolut⁹ fuerit a priori. lxxxj. ⁊. lxxxij. di. ꝑ totum. Sec⁹ aũt ſi talia eẽnt bñficia q̃ ſimul haberi poſſẽt de hoc no. ſ. de cle. nõ reſi. c. ſi. Sz ꝯ. ſ. de ꝑbẽ. de multa. vbi dr q̄ recipiẽdo ſecũdã ẽ ipo iure ꝑuat⁹ prima: ſz illḋ ītelligit qñ de licẽtia ꝑlati poris ſcḋam recepit: vl' dic q̄ nõ ẽ ꝑuatus cũ poſſit eã retiere ſi vult. nec obſtat qḋ i eodẽ. c. dr q̄ ex q̃ ſcḋaz recepit ñ facit fruct⁹ ſuos poꝝ[c] ſz illḋ itellit qñ de poꝝ ꝑlati lnia trãſiuit. vl' qñ ẽt ſine licẽ. ſuſtinet tñ por epõs ſic q̄ vtrãq̄ retict de fctõ Vl' dic q̄ ſicut qñ ſine licẽ. poꝝ epi trãſiuit priuatur quo ad ſe pore eccleſia ſic etiam ⁊ fructibus vt eos nõ faciat vlterius ſuos.

In pſẽtia. ❡ Preter ea iſta.] No. q̄ licet falſe cauſe[d] ſubijciãt i ſnia tñ tz qꝛ nõ eſt ꝯ ius ſcꝑtũ. ff. ḋ execu. tu. q̃ teſte. Itẽ ⁊ ſi exprimat vna ꝯ ius ſcꝑtũ ⁊ alia q̃ nõ eſt ꝯ ius tz ſnia vt res potius valeat q̄ꝫ peat. ſ. de ꝟb. ſig. ſi abbate. Itẽ tz ſnia etiã ſi nl'la cauſa adijciatur in ea. ij. q. vj. item ꝯ.

Quod in dubijs. ❡ Reſignãtes.] Reſignatio ci nõ tz niſi fiat i manib⁹ ei⁹ q̃ cõfirmat vel iſtituit imo dicũt q̃dam ⁊ verũ videt q̄ nõ tz niſi fiat in manu ei⁹ q̃ poſſet i iudicio eũ iuitũ ex cauſa deſtituere[e]. Itẽ reqrit ꝯſẽſus canonicoꝝ eccl'ie quã reſignat al's poſſent eũ repetere. xix. q. iij. ſtatuim⁹. Capli aũt maioris eccl'ie cõſenſũ nõ credimus neceſſariũ in reſignatiõe alteri⁹ bñficij i cĩtate aut dioceſi conſtituti: niſi forte eſſet magna dignitas aut pſonatus de qua magn⁹ honor aut periculũ eccl'ie poſſet imminere qꝛ magnũ negociũ ẽ tñc ei⁹. ſ. c. ẽ ꝯſẽſ⁹ reqrẽd⁹. ſ. de his q̃ fi. a. ꝑ. ſine cõſẽ. c. q̄ꝫto. ⁊ lz renũciatio ſine ſupioris licẽtia fctã nõ teneat q̄ꝫtũ ad ſupiorẽ vel eccl'iaz qui poſſũt eũ repetere tz tñ q̄ꝫtũ ad renũciãtẽ ⁊ poſit ꝑuari eccl'ia illa ꝑ ſupiorẽ nec vr amittere poꝝ ꝓꝑetatẽ niſi p⁹ ꝑuet vl' ſupior ratũ hẽat cũ ſimplr nõ tenuerit renũciatio. xvij. q. ij. gõſald⁹. pcipiẽdo ꝟo bñdictionẽ poſſz renũciare ſine ſuperioris licẽ. ⁊ tenet renunciatio. ſ. eo. veniens.

Niſi cum pridẽ. ❡ Cedendi.] Dicunt quidã i ſimoniaco ⁊ itruſo q̄ pñt ſi ſnia pape renũciare: qꝛ ius ñ hñt: ſz no=

m ij

---

a Vide. c. ſi abbatẽ. ⁊ ibi glo. ⁊ doc. de elec. li. vj. ⁊ inter cetera ibi hẽs glo. i ꝟbo ſubiectũ que vult q̄ ſubdit⁹ epõ ſine eẜ licẽtia nõ trãſibit ad aliaẜ dignitatẽ licz ſit eligibilis.

b De hoc vide. c. de multa. ſ. de ꝑb. et ibi panor. cardi. ⁊ imol. no.

Lc. gratia. de reſcript. li. vj. de. ſi plures. de ꝑben. ⁊ ibi car. pe. ⁊ imo. extrauag. io. xxij. execrabilis ⁊ ibi Guil. de mõt. lau. quo ad electionẽ vide. c. ſi abbatem. de ele. li. vj. ⁊ ibi archi. domi. io. an. ⁊ frã.

c Tu dic q̄ in caſu. c. ñ ꝓpter. de reſcp. ⁊. c. ſi tibi ꝯceſſo. de pbe. li. vj. puta cũ ex ꝯſuetudie ita ſtato vel pūile gio q̄ꝫ ꝑmo anno fruct⁹ bñficij vacãtis nam q̃diu durabit ale ꝓpter fruct⁹ pmi bñficij q̃ hiꝫ lic onera tũ acceperant vt voluit text. alleg. c. ſi ibi q̄ no. ꝓ bñficijs carnotẽñ. dioceſis.

d De hoc recurrẽs. ad. c. j. ſ. de ſenẽ. ⁊ re iudic. ⁊ ibi ad doc. ſcrib.

e De hoc habes glo. expſſã i verbo manib⁹ cle. cũ illuſio. ḋ renũ. ⁊ ibi card. pe. imol. ⁊ alios ſcrib.

bis videtur ꝙ detentationem vel poſſeſ
ſionem quam habent dimittere non poſ
ſunt ſine pape[a] licentia: ſed a rebus ec-
cleſie abſtinere debent: ſicut de omnib⁹
ſuſpenſis ab homine vel a iure poteſt di
ci .ī. eo. c. §. rurſus. Generaliter dicim⁹
ꝙ omnes cedendi licentiā petere debēt
qui nō poſſunt etiam poſt peractam pe-
nitentiam remanere in dignitate ſine
diſpenſatione. de quibus nota .ī. de tem-
po. ordi. ex tenore. ¶ Maliciam] Quid
iuris ſit de intrinſeca ⁊ extrinſeca perſe
cutione no. vij. q. j. §. hic obſeruandum.
⁊. c. vlt. ¶ Irregularitas perſone] Ir-
regularitas dicitur pluribus modis[b]:
primo ſumitur pro defectibus qui ſunt
in aliquo ſine peccato: vt ſunt bigamus
vidue maritus / et natus de illegitimo
matrimonio. Alios etiam tales defect⁹
habes l. diſt. non confidat. ⁊ liiij. diſtin.
per totum. Secundo modo dicitur irre
gularitas perſone: vbi omnis homo ge
neraliter ꝓhibetur ordinari ſine diſpē-
ſatione pape / aut miniſtrare in ordine
iam ſuſcepto ſiue patiatur defectum ſi-
ne peccato ſiue grande peccatum com-
miſerit: ⁊ qui ſunt hi nota .ī. de tempori.
ordi. dilectus. Non autem hic dicitꝛ irre
gularitas: quia ſm regulam apoſtoli or
dinari prohibeatur: ſed quia ē extra re-
gulas aliorum vnde epiſcopus diſpēſa-
re prohibetur in hoc caſu. Papa autem
in omnibus irregularitatibus diſpenſa-
re poteſt: quia papa ⁊ poteſtas earum
de iure poſitiuo ſunt. Alio etiam modo
dicūtur irregulares omnes illi qui non
poſſunt remanere in ſuſceptis ordinib⁹
nec promoueri ad maiores: etiam poſt
peractam penitentiam ſine diſpenſatio-
ne pape aut inferiorum prelatorum: vt
.ī. de tempori. ordi. dilectus. No. de his
defectibus ſacramentorum videtur ꝙ
cum ex conſtitutione eccleſie inducunt
irregularitatem in hoc ꝙ non in eis niſi
per papam poſſit diſpenſari. Itē not. ꝙ
ſi ſuſpenſus ab officio celebrat eſt irre-
gularis: ſed ſuſpenſus a bñficio non: qꝛ
non inuenitur iure cautum.

[a] Tu circa hoc cōſidera qꝛ etiā cū talibus nō ꝯſueuit papa ſup illis bñficijs ſimoniace adeptis diſpēſare. c. ſi aliquis. ē. de elec. ⁊ cum facti tā tū poſſeſſionem habeant igiꝛ ſacro renunciabūt.

[b] De pluribus irregularitatib⁹ vide ſpecula. ti. de leg. al's de diſpenſa. §. ſi.

¶ Explicit lectura domini Cōpoſtel-
lani ſup primo libro decretaliū. Sequiꝛ
Breuiariū iuris canonici eiuſdē.

¶ Famoſiſſimi ac celeberrimi vtriuſqꝫ
cē ſure interptis domini Bernardi Cō-
poſtellani compendioſum ac enucleatiſ
ſimum opus Breuiarium iurꝭ canonici
nuncupatum: obqꝫ communē ſcholaſti-
corum vtilitatē editum / maxime eorum
qui ſtomacho laceſſante non poſſunt vi-
gilias ſuſtinere / vt ſic cingulo iuris ca-
nonici in momento vno ſint ꝑcincti qđ
per multa tempora ſine magno labore
non poterant adipiſci.

¶ De iure naturali. Rubrica.

Quot modis ius natu
rale accipiaꝛ. tractaꝛ
j. diſt. ius nāt. ¶ Item
in quibus differat ab
illis iuribus. tractaꝛ.
v. diſt. in ſūma. ⁊. viij.
diſt. ꝑ totum: niſi ad-
mittatur diſpēſatio ꝯ
ius naturale: vt. xiiij. di. c. vl. lꝫ gratian⁹
videatur excipere vnū caſum. ſ. de ꝑple
xitate. Sꝫ qđ iuris ex ea ſit. tractaꝛ. xiij.
diſt. in ſumma. De iure gētium / ꝑtorio /
ciuili / ⁊ etiam quirito tractatur ſatis. j.
diſt. per totum.

¶ Quis poſſit facere conſtitutionem. ⁊
quid iuris ſit de ea. Rubrica.

Quis poſſit facere conſtitutio
nem generalem. tractatur.
xvij. diſt in. de hoc plene tra-
ctaꝛ i ſūma ti. de ꝯſtitutiōib⁹.
¶ Item que ſunt illa que reſeruanꝛ ſe-
di ap. ſpāliter tractatur. ex̄. de exceſſi. ꝑ-
la. ſicut vnire. ex̄. de offi. le. ꝙ tranſlatio-
nē. ⁊. xij. diſt. aplicis preceptis. ¶ Item
in quibus caſibus papa poteſt diſpenſa
re: ⁊ in quibus non tractatur. xxv. q. j.
l. ſunt quidam. ex̄. de ſta. monachorum
cum ad monaſterium. xv. q. vj. auctori-
tatem. ¶ Item vtrum papa poſſit facere
conſtitutionē in tēporalibus: aut impa-
tor in ſpūalibus: tractatur. x. diſti. lege.
⁊. c. diſt. qm̄. ex̄. đ iudic. nouit. quia habi
to vtriū iuriſdictiōes ſint diſticte. habe-
tur de cōſtitutionibus faciendiſ. ¶ Itē
vtrum gñalis legatus poſſit facere con-
ſtitutionem. tractatur. iij. diſt. ea. regula
§. porro. ¶ Item vtrum archiepus poſ
ſit facere gñalē conſtitutionē in prouin-
cijs. tractaꝛ. xviij diſt. ꝑ totum. ⁊. c. pla-

cuit. ꝛ diſt xij. de his. Itē ꝙ poſſit archi=
eps i cauſis ſuffraganeoꝝ. tractatur de
offic. ord. duo. ix. q. iij. null9. ex. de offi. or
di. paſtoralis. ¶ Itē vtrū hēat ordinari
am iuriſdictionē. tractatur. xj. q. iij. i ſū=
ma. ꝛ in. c.. ꝑ ſingulas. ¶ Item vtrū eps
poſſit facere cōſtitutionem / vel ciuitas /
vel populus / vel oppidum. tractat : vel
habetur. j. diſt. ius ciuile. ex. de maioꝛ. ꝛ
obe. c. ij. ¶ Itē in quibus caſibus poſſūt
epi diſpenſare ꝛ in quibus non. tractat
ex. de iudic. at ſi clerici. ex. de ſent. excō.
nuper. ꝛ ꝑ laur. j. q j. erga ſymoniacos. l.
diſt. miroꝛ. j. q. vlt. §. niſi. ¶ Itē qn̄ quis
poſſit venire contra factum ſuū. tractat
xij. q. j. certe ego ſum. ¶ Item ſi conſtitu
tiones ſunt diuerſe vl' cōtrarie. tractat.
xix. diſt. in canonicis. l. diſt. dn̄o ſancto.
ꝛ ꝙ dixi in principio decretoꝝ. ¶ Itē il
lud etiam non omitto ꝙ conſtitutio di=
uerſimode appellatur. viij. diſt. i ſūma.
Qualit aūt faciēda ſit cōſtitutio tracta
tur. l. diſt. de his vero. Item vtrum pro=
bari debeat. tractat. ex. de ſciſmaticis. c.
ij. ¶ Quod ſit officiū ꝯſtitutiōis collige
ꝑ hos ꝟſus. Quattuoꝛ ex verbis virtu=
tes collige legis. Permittit / punit / im=
perat / atq; vetat. iiij. diſt. erit. ¶ Itē vtrū
inuito conſilio poſſit papa condere con
ſtitutionē. tractatur. iiij. diſt. in iſtis. ꝛ
xciij. diſt. legimus. Itē ſi laic9 facit cō=
ſtitutionē in rebus eccleſiaſticis vtrum
valeat. tractatur. xcvj. di. bn̄ quidē. ex.
de cōſti. eccl'ia ſancte marie i textu ꝛ in
gloſa. ¶ Item vtrum vna conſtitutio de
alia debeat facere mētionem. tractatur
xviij. diſt. qm̄ quidā. ¶ Itē vtrum ꝯſtitu
tio intelligat de conſilio vel ꝓcepto. tra
ctatur ꝑ laur. iiij. diſt. §. vlt. ¶ Item quā
do primo incipiatur conſtitutio. tracta=
tur. vij. diſt. in princi. ꝛ ꝑ totum.

De conſuetudine Rubrica.

Que cōſuetudo alteri preiudi=
cet. xj. diſt. i ſumma. Itē vtrū
conſuetudo romana alteri ꝓ=
iudicet. tractat. j. diſt. conſue=
tudo. ¶ Itē vtrū aliqua conſuetudo pre
iudicet iuri ſcripto. tractat. viij. diſt. fru
ſtra. ex. de ſymo. non ſatis. ex. de ꝟb. ſig.
abbate. xviij. q. ij. ſeruitiū. ꝛ melius. c. t.
c. vlt. ¶ Item quot vices inducant con=
ſuetudinem. tractat. ex. de cā poſ. ꝛ pro=
prie. cū eccleſia. ꝛ. j. diſt. mox autē. ¶ Itē
vtrū iudex delega. debeat inſequi con=
ſuetudinem romanā vel ſuā / vel litiga=
toꝝ. trac. xij. di. diuturni. ꝛ meli9 in. c.
illud breuiter. recordare tn̄ decre. ex. de
eo ꝙ mit. in poſ. cā rei. ſer. cum veniſſēt.
Itē vtrū ꝯſuetudo excuſet aliquē i
delictis. trac. xxxij. q. iiij. obijciunt. ꝛ ex.
de tpi. ordi. c. ij. cū ſuis cōcord. in glo.
ꝙ incipit. ar. ꝙ conſuetudo ꝛc.

De excōicatione ꝛ ꝗd iuris ſit i ea.

Quis poſſit excōmunicare habes.
ij. q. j. nemo. extra de officio ar=
chidia. cum ſatis. extra. de officio ordi.
cum ab eccleſiarū. Iterū que ſit dif
ferentia inter excōicationem ꝛ anathe=
matizationem. ꝛ vtrū pluries ꝗs poſſit
excōicare. ex. c. c. officij. iij. q. iiij engel=
trudam. Item vtrū ſnīe excōicatio
nis ſit ſēꝑ obediendū trac. xj. q. iij. c. j.
¶ Itē ꝗbus caſib9 nō ſit obediēdū tra.
xj. q. iij c. j. Itē an excōicat9 ab epo
poſſit abſolui ab archiepo vl' pꝛiarcha.
trac ex. de officio ordi. ad reꝓmendā. ꝛ
ex. de ſen. excō. per tuas. xj. q iij. ſi eps.
Item vtrū excōicatio lata ab alie=
no epo poſſit rata hr̄i a ſuo epo. trac. xj
q ij. c. j. Item vtrū ordinatio facta
ab excōicato poſſit rata hr̄i. trac. ix. q j
in ſūma. ex. de ordin. ab epo. ꝙ reſigna.
epatui ſuo in textu ꝛ in gloſa. Item
vtrū alius ab epo inferioꝛ poſſit excōi=
care vel de cā cognoſcere. tract. xj. q j.
de ꝑſona. ex. de officio ordi. paſtoralis.
in glo. ꝙ incipit nota ꝙ ꝛc. Itē vtrū
excōicari debeat quis pro veniali vel
pro mortali pctō tm̄. tra. xj. q. iij. ſi epi.
ꝛ. c. nemo. ꝛ c. ſi inimicus. Itē ſi ver
berberet clericus portās arma ꝗd iu=
ris ſit trac. xvij. q iiij quiſquis. ꝛ ex. de
ſen. excō cum nō ab hoīe. ꝛ. c. perpendi
mus. ꝛ. c. in audiētia. tam in textu ꝗ̄ in
glo. Item vtrū parte aduerſa ꝯdi=
cente excōicatus poſſit abſolui. trac xj
q. iij. excōmunicatos. ꝛ ex. de ſenten. ex
com. ſacro. in textu ꝛ extra de ap. qua
fronte. Item quō dicatur aliquis ex
cōicatus vtrū tꝑe receptiōis lr̄arū. vl'
tꝑe exceptionis. trac. ij q. v. quāto ꝛ ex.
de clerico. ex. mi ex aplīce. in glo ſic ꝙ.
Item ſi aliquis excōicatur pro plu
ribus cāis. trac. de ſen. excō cū pro cā.
ꝛ ex. de officio ordi. ex pte. in glo. ꝙ inci
pit. ex eo ꝙ. Itē cū epus ꝓhibet ali
ꝗd ſub pena excōicationis vtrū ſit ex=
cōicat9 ꝗ ꝯ fecerit. trac. ex. de ſimo. ſicut

Digitized by Google

ſ.lxiij.di.ſalonitane.ꝛ ex.de iure pat.re latū.in fi. ¶ Itē vtrū cõicans excõicato vel crioſo ſit excõicatus.trac.ex.c.c. nuper.ꝛ.c.ſi cõcubine ꝛ.xj.q.iij.q cõicauerit. ¶ Itē in qbus caſibus qs ſit excõicatus ipo iure.trac.p.b.xxiiij.q.j.c. j. ¶ Item q ſunt illi q excipiunt ab excõicatione.trac.xj.q.iij.qm multos.et ex.de ſen.ex.inter alia.ꝛ.c.cū volūtate. ¶ Itē q nõ incidūt in canone late ſnie trac.xvij.q.iiij.ſi quis ſuadēte.ꝛ ex.de ſen.ex.inter alia.ꝛ c.cū volūtate. ¶ Itē an aliqs poſſit excõicari p lr̃as.trac.ij. q.v.quāto. ¶ Itē in qbus caſibus poſſim cõicare cū excõicato.trac.ex.c.t.cū deſideres.in glo.q incipit.niſi in canonibus.vel niſi in caſibus. ¶ Item vtꝝ quis poſſit ſeipm excõicare.tract.xj.q. iij.ſi is qui. ¶ Item vtrū qs ſit vitandus añ denūciationē.trac.ex.c.t.cū nõ ab hoie.xj.q.iij.§.euidenter. ¶ Itē ſi eps vel maioꝛ cõicat excõicato a maiori an ſit excõicatus.trac.xj.q.iij.q meri to. ¶ Item vtrū excõicatus poſſit aliqd poſſidere trac.in decre.de ap.paſtoralis.ꝛ.xxxij.di.pter hoc. ¶ Itē vtrū poſſit ipetrare reſcriptū vel hēat perſonam ſtandi i iudicio.trac.ex.de excep. cum inter.ꝛ.c.dilecti.ꝛ.c.ſignificauerit. ꝛ.c.exceptionē.ꝛ.c.vlt.ꝛ.c.cū inter dilectos.ex.c.t.per tuas.ꝛ ex.de iudi.intelleximus. ¶ Item vtꝝ lr̃is epi credat trac.xj.q.iij.cure.ex.de pba.poſt ceſſionem.ex.de fide inſtru.ſcpta. ¶ Itē qs poſſit abſoluere excõicatos.trac.xxvj. q.vj.in ſūma.ꝛ.xxj.di.inferioꝛ. ¶ Itē vtrū abbas poſſit abſoluere monachū excõicatū a canone.trac.ex.c.cū illoꝝ. ¶ Itē vtꝝ poſt abſolutionē excõicatꝰ poſſit ordines ꝯferre.tra.x.q.j.in ſum.

¶ Qualr faciēda ſit ꝓmotio. Rub.

Qualiter faciēda ſit ꝓmotio clericorum.trac.xxiiij.di.qñ. ¶ Itē ſi tacuerit aliqd pctm in promotiõe vl ſi poſt ordinationē preccauerint qualr ſint puniendi.trac.l.diſt.in ſūma.ex.de tpi.ordi.ex tuaꝝ.ꝛ.c.vl. ¶ Itē in q tpe ordines cõferant.trac.ex.c.j.ij.ꝛ.iij.ꝛ.c lr̃as.lxxv.diſ.q dic. ¶ Item vtrū aliꝰ ab epo poſſit ordines ꝯferre.trac.xxiij di.pſalmiſta.ꝛ.lxix.di.qm. ¶ Itē qd debeat ꝓmittere ordinādꝰ.trac.xxiij.diſ. quāqз.ꝛ.xxviij.di.nullū.ꝛ.c.diaconi.

¶ Qui ꝛ quales ſint ꝓmouēdi. Rub.

Qui ꝛ qles ſint ꝓmouēdi.tra. xxv.diſt.§.nūc aūt. ¶ Itē qt modis bigamꝰ cēſcat.tra.ex. de bigamis.c.nup.ꝛ.c.debitū. ¶ Itē q diſpenſatio poſſз circa bigamos adhiberi.trac.xxxiiij.diſt.lectoꝛ.ꝛ ex.d big.c.ij.ꝛ.c.ſeqntibꝰ. ¶ Itē vtrū ſoleniter penitens ꝓmoueat trac.l.diſt.ſi qs poſt remiſſionē. ¶ Itē vtrū poſſit ꝯ bere trac.xxxiij.q.ij.§.de penitētibus. ¶ Itē ꝓ quo crie iponit ſolemnis pnia trac.xxvj.q.vj.c.vlt. ¶ Itē vtrū eps iponat tm̃ iſtā pniam ꝛ qlr dз fieri.tra.l.di. in capite.ꝛ.ex.de pent.ꝛ re.qſitū. ¶ Itē vtrū iudices/vl aduocati/vel accuſatores/vel teſtes in cā criminali poſſunt ꝓmoueri.trac.lj.diſtinct.in ſumma.ꝛ.c.j. ¶ Itē ſi aliqs efficiatur priꝰ ſacerdos q̃ diaconꝰ qd iuris ſit.trac.lij.diſt.ſollicitudo.ex.de cler.p ſal.ꝓmo.c.vno. ¶ Itē ſi miles poſſit ꝓmoueri.tra.lj.diſt.ſi qs. ¶ Itē vtrū obligatus ad rõcinia poſſit ꝓmoueri.trac.ex.de obliga.ad rõcinia. magnꝰ.lj.diſt.aliquātos.ꝛ.liij.di.legē. ¶ Itē vtrū ſerui poſſint ꝓmoueri.trac. liiij.diſti.§.ceterū.ex.de ſuis nõ ord.d ſuoꝝ. ¶ Qui aūt dicāt aſcripticij vl originarij.trac.c.diſt.gnalis. ¶ Item vtrū iudei poſſint hr̃e ſeruos xp̃ianos tract. liiij.diſtin.§.hi aūt ꝛ.ex.de iudeis.multorum.ꝛ qualiter puniant iudei. ¶ Itē vtrū corpore vitiatus valeat ꝓmoueri. trac.diſt.lv.i ſumma.ꝛ p totā di.ex.de corpore vitiatis.c.vlt.in glo.ꝛ p totū.t. ¶ Itē vtrū filiꝰ ſacerdotis poſſit ꝓmoueri.trac.lvj.diſt.i ſumma.p mel. ¶ Itē vtrū eps diſpenſet cū talibus.tra.c.t.ex tuaꝝ.ꝛ melius.c.penul.ꝛ vlt.

¶ De vnctione. Rubrica.

Qualiter ſint vngendi.tracta. xxiij.diſti.p totum. ¶ Item vtrum vngantur diaconi vel ſacerdotes/vl epi/vel reges. trac.extra de ſacra vnctione.c.ij.ꝛ.c.cū veniſſent.ꝛ.xxiij.diſt.pterea.lxxv.diſti. ordinatiões. ¶ Item vtrum debeat ordinari ſine titulo.trac.lxx.diſt.neminē. ꝛ.ex.de pb.c.ij.ꝛ.c.cū ſm aplm ¶ Itē ſi dubitetur de aliquo vtrum ſit ordinatus.trac.lxviij.diſt.pbr̃i.de ꝯſec.di.j.eccleſie.ex.de ſacramētij iterādis.c.j.ꝛ vlt. vbi colligit q ſi ſit aliqd icaute vel ignoranter omiſſum illud ſuppleri debet.

¶ De poſtulatione. Rubrica.

Qualiter poſtulatio ſit faciēda.tra
ctatur.lxj.diſt.§.ſʒ aliud. ¶ Itē
vtrum acquiratur ius poſtulato.tra. ibi
dem.ꝛ.ex̄.de poſtu ꝑl.bone memo.j.ꝛ.c.
vlt. ¶ Itē qñ poſtulatio preiudicet ele-
ctioni.tra.ex̄.de ele.ſcriptum eſt: ꝛ vtrū
poſſint canonici narrare vota ſua. trac.
c.penul.in gloſ.q̄ incipit ꝛ ideo poſſunt.
¶ Itē vtrū dñs poſtulati poſſit eum cō
cedere inuito cap.tra.lviij.diſt.c.j.ꝛ ni-
ſi velit cōcedere qualiter ſit faciendum.
trac.lxxxv.diſt.florentinum.

¶ De electione. Rubrica.

Qualiter facienda ſit electio.tract.
ex̄.de elec.qꝛ ꝓpter. ꝛ.c. innotuit:
ſʒ vtrum decretū ſit de ſubſtātia electio
nis.tractaꝫ.lxj.diſt.c.eps. ¶ Item que
ſint de ſubſtātia electionis epiſcopi vel
abbatiſ ſeu regularis prelati i.c.ti.c.qꝛ ꝓ
pter.in glo.q̄ incipit dic.vt.ſ.ꝛ.c̄. ¶ Itē
vtrum electio ſit neceſſario faciēda i ec-
cleſia maiori.tract.ex̄.e.c. venerabilem:
xxiij.diſt.in nomine. ¶ Item vtrū cleri
ci ciuitatis vel rurales hēant ius in ele-
ctione.tra.lxj.diſt.null9.ꝛ.ex̄.de cā poſ.
cū eccleſia. ¶ Itē vtrū electio faciēda
ſit ſub ɔditione.tra.lxj.di.nulla.ꝛ.ex̄. de
electiōe ſacroſā.ꝛ.c. maſſana. ¶ Item
vtrū electus ꝑ excep.repellatur ꝛ poten
tior paupi ꝑponatur.trac.ex̄.de ap.c.cō
ſtitutis. ¶ Itē vtrū ꝑ electionē vel de-
nūciationē acqraꝫ ius/vel canonici poſ
ſint variare.trac.ex̄.de elect. cū inter.lx
iij.diſt.quāto.ꝛ.ex̄.de elect.innotuit. an
poſſint variare habeꝫ.e.ti.c. publicato.
¶ Itē qualiter ſint vocādi ad electio-
nē ꝛ a quo loco ꝛ vtrū poſſint ɔſtituere
ꝓcuratorem ꝛ quātā vocē hēant.trac. i
decre.qꝛ ꝓpter.ꝛ.ex̄.e.c.cū inter vniuer-
ſas.vij.q.j.factus. ¶ Itē vtrum elect9
poſſit aliquid facere añ cōfirmationem
tra.ex̄. c. c.nihil.ꝛ.c.noſti.ꝛ.c.trāſmiſſā.
¶ Item infra quod tpˢ eſt electio faci-
enda.trac.l diſt.poſtq̄ꝫ ꝛ.ex̄.c.c.ne ꝓ de-
fectu ¶ Itē ifra qd̄ tpˢ dʒ epus eccle-
ſias dare a morte prelati.trac.ex̄.de con
ceſ.preben.nulli. ¶ Item quando ſunt
due electiones quid ſit tenendum. trac.
ex̄.c.t.conſiderauimus.ꝛ.c.auditis.
¶ Item in electione tria ſunt neceſſa-
ria/auctoritas / zelus / ꝛ numerus: ſed
vtrum numerus ſit preferēdus zelo / vꝉ
etiā auctoritati/ vel zelus numero. tra-
ctatur.ex̄.de elec.dudum.ꝛ. lxiij. diſtic.
§.nunc ergo de his plene tractatur. e. t.
in geneſi.ꝛ.c.eccleſia veſtra.ij. ¶ Item
ſi capitulum transferat poteſtatem eli-
gendi in aliquem vtrum poſſit reuocari
tractatur.ex̄.de elect.in cauſis.ex̄. de of
ficio deleg.ſuper queſtionum.
¶ Item ſi eligēs indignum vtrū poſſit
poſtea eligere.tractatur.ex̄ e.t. cauſam:
ꝛ in predicto.c.in cauſis. ¶ Item vtrū
electio fctā de gremio preualeat electio
ni facte de alieno.dictum eſt ſatis cum
eo ꝙ habetur ex̄.eo.t.cum inter canoni-
cos.in glo.que incipit hic ſumitur. arg.
¶ Item ſi pars capituli ſe abſentet qꝛ
non vult intrare capitulum ad faciendā
electionē vtrum poſſint alij eligere.tra-
ctatur de elect.cum nobis olim. in gloſ.
que incipit nunquid. ¶ Item ſi vna ꝑs
capituli deliquerit ꝛ alia eligit indignū
vtrum eligere debeat pars priuata vel
ſuperior tractaꝫ.ex̄.e.t. cum vintonien.
¶ Item ſi in vno remaneat ius electio
nis vtrum poſſit eligere ſi alij ſint priua
ti.tractatur.lxv.diſt.ſi forte. ex̄ e.c. gra-
tum.in gloſ.que incipit hic patet.
¶ Item ſi vnus vel plures exempti fu
erint vtrum conſenſus illorum poſſit ra
tificare electionem illam. tractatur. ex̄.
de elec.ꝙ ſicut.§.ſi autem.in gloſ. ibi ſi-
gnata que incipit hic patet. ¶ Item
vtrum aliquis eligi poſſit in minoribus
ordinibus habetur per argumenta. lx.
diſt.nullus.eligi nō ꝑt: ſed poſtulari po
teſt ꝛ diſpenſatiue admitti.ex̄. de etatē
ꝛ qualitate preterea. ¶ Item qui debe-
ant eligi ꝛ qui poſtulari.plene tractatur
ex̄.de poſtula.c.vlt ¶ Item vtrum ele-
ctus in archiepiſcopum poſſit epiſcopū
conſecrare: vel ſi iam eſt conſecratus et
non vult conſecrare/ſeu abbates bene-
dicere.tractatur.ex̄ e.c.ſuffraganeis.ꝛ.c
ꝙ ſicut.§.preterea. ꝛ.ex̄.de tranſlat.c.ex
illo.in gloſ.que incipit ſm quoſdam. et.
c.di.quoniam.ex̄ de negli.prela.c.j.
¶ Item quibus diebus debeat vti pal
lio.tractatur.ex̄.de vſu pallij. ad hono-
rem. ¶ Item vtrum in electione archi-
epiſcopi ſuffraganei debeant intereſſe.
tractatur.ex̄.de tempo.ord.ſi archieps.
¶ Itē qd̄ ꝓmittere debeat archieps vꝉ
eps vel ꝑlatus alius.trac.ex̄. de iureiur.

ego. R. t. xxiij. diſt. q̃q̃. t. c. diſt. in ea ſy
nodo. ¶ Itẽ vtrũ abſẽtes ſint vocandi.
trac. vij. q. j. fact⁹. t ex̃. e. t. q2 ppter.

¶ Qui pñt hr̃e pbendas plures. Rub.

TEẽ vtrum cleric⁹ aliqs poſſit
hr̃e plures eccl'ias vel preben
das. tra. ex̃. de pbẽ. de multa.
t ð elec. dudũ. ij. xxj. q. ij. ſi qs
iã trãſlat⁹. ¶ Itẽ vtrũ eccl'ie poſſit aliqs
p vicarium deſeruire. trac. ex̃. de prebẽ.
extirpande. §. qui vo. ¶ Item ſi fuerit
abſens vtrum poſſit eccleſia ſpoliari.
trac. ex̃. de cleric. non reſiden. ex tue. t. c.
vlt. t. c. inter q̃ttuor. tã in gloſa q̃ i textu
t. vij. q. j. non oportet. ¶ Item i quibus
caſibus poteſt quis dimittere eccleſiam
ſuam. tracta. e. cauſa. q. j. §. ambitionis.
¶ Item ſi epiſcopus licẽtiat clericum
quanto tempore licentiatus intelligitur
trac. vij. q. j. pñtiũ. ¶ Itẽ ſi qs hz plures
pbẽdas vtrũ ſit canonic⁹ in oĩb⁹. tra. ex̃.
de cleri. nõ reſi. q2. in gl. hic qdã. t. ex̃. ð
pb. de multa. i vltima notu. vbi trac. de
diſpẽſatiõe bñficiorũ. t. ex̃. de cõceſ. pb.
lr̃as. i vltima notu. ¶ Itẽ vtrũ poſſent eſ
ſe duo ep̃i i vna eccl'ia vl' duo plati. tra.
vij. q. j. nõ aũt. t. c. in apib⁹. ¶ Item q̃ ec
cleſia dicatur pauper. trac. ex̃. de prebẽ.
de monachis. xxj. q. j. c. j.

¶ De vita t honeſtate clericoꝝ. Rub.

VTrũ cõiugat⁹ poſſit hr̃e bñfi-
ciũ eccl'iaſticũ. trac. xxxij. diſt.
ſi qs vo. Item vtrum portare
debeat coronã vl' gaudeat p-
uilegio clericali. trac. ex̃. de vita t ho. cle
ri. t meli⁹. ex̃. de cleri. coniug. iohãnes.
¶ Itẽ quas veſtes portare debeãt cleri-
ci. trac. ex̃. e. t. clerici. arg. lxxxix. diſt. iu-
dicatũ. ¶ Itẽ vtrũ poſſit renũciare foro
eccl'ie. trac. ex̃. de fo. cõp. ſi diligẽti. Itẽ
vtrũ poſſit reuocare q̃ dedit. ex̃. de cler.
cõiug. diuerſis fallacijs ex̃. de cle. noſti.
¶ Itẽ qñ zhat cũ corrupta videt amit-
tere priuilegium qð habz. ex̃. de clericis
coniuga. c. j. t prout notatur in. c. iohã-
nes. Item quas perſonas poſſit ſecum
habere ſacerdos. tractatur. lxxxj. diſti.
nolumus. t. ex̃. de cohabi. cleri. t mu. c. j
¶ Item qð ſit officium cuiuſlibet prela-
ti. trac. xxv. diſti. perlectis. t. ex̃. de offi-
cio. or. t ſequentibus. ti.

¶ De conceſſione prebende. Rubrica.

VTrum laicus poſſit eſſe ca-
nonicus. trac. ex̃. de inſtit. i
nr̃a. ¶ Item vtrũ datio pre
bendaꝝ ptineat ad capl'm
vel ad ep̃m trac. xxj. diſt. §. j. ex̃. de cler.
coniug. ſane. ex̃. de elec. cum eccl'ia vul-
terana in gl. etiã videtur. ¶ Itẽ collatio
prime vacature ipſo iure nulla eſt. ex̃. de
conceſ. preben. c. ij. t. iij. t. c. ex tenore. t
a ſolo papa pt fieri vt tract. ex̃. de pben.
dilectus filius. in gloſ. hic idem erat.
¶ Item vtrum legatus poſſit dare eccle
ſiam. trac. ex̃. de offi. leg. dilectus in glo.
ſed certe. ex̃. ð iure patro. cum dilectus.
in gloſa. t ita patet. ¶ Item ſi epiſcopus
promiſerit pbẽdam quã dare non poteſt
quid ſit faciendum. trac. ex̃. de prebẽ. in
ter ceteras. ¶ Item qualiter poſſit ep̃s
promittere primam vacaturã. trac. ex̃.
e. dilectus. i glo. hoc idẽ poterat. ¶ Itẽ
vtrũ poſſit aliquis ordinari ſine titulo.
trac. ex̃. e. t. c. tuis queſtionibus. ¶ Item
an in pbendis locũ hẽat conſiliũ lat. ex̃.
de cõceſ. pben. ex pte. Item vtrum ep̃s
poſſit diſpenſare in eis. trac. ex̃. c. t. lr̃as.
t. ex̃. de preben. de multa. in vltima gloſ.
¶ Item qualiter eccleſie vel pbende vnt
antur. trac. xvj. q. j. t tpis. ex̃. ne ſede va.
aliquid inno. c. j. ¶ Item vtrum vacante
eccl'ia poſſint canonici aliquid diſpone
re de reb⁹ eccl'ie ibi. tract. t. xij. q. ij. ſi q̃.
¶ Item vtrum leproſus vel infirm⁹ poſ
ſit eẽ plat⁹ vl' dẽat expelli. trac. ex̃. ð cle.
egro. tua. t. c. ex pte. Item vtrũ poſſit in
teruenire pactio. trac. ex̃. de pbẽ. ſignifi
catũ. ¶ Itẽ vtrũ poſſit fieri cõmutatio
prebendaꝝ vel eccleſiarũ: t vtrũ requi-
rat auctoritas ſupioris. trac. ex̃. de rerũ
pmu. ad q̃ones. t. c. q̃ſitũ. t duobus. c. ſe
q̃ntib⁹. ¶ Itẽ vtrũ trãſactio poſſit fieri.
ex̃. de trãſac. ſup eo. t. c. cõſtitut⁹. ¶ Itẽ
qd faciat ꝯfirmatio pape. tra. ex̃. e. veni-
ens. t. ex̃. de ꝯfir. vti. vl' inti. c. j. t. ex̃. de
conceſ. preben. q2 diuerſitatem.

¶ De renunciatione. Rubrica.

VTrũ renũciatio fctã i manu
laici valeat. tra. ex̃. ð renũci.
q̃ in dubijs. vj. q. iij. deniq3.
¶ Itẽ i qb⁹ caſib⁹ nõ valeat trac. p laur.
vij. q. j. q̃ꝛ piculoſũ. ¶ Itẽ vtrũ poſſit ep̃s
renũciare in manu archiep̃i: t q̃s expẽ-
ſas habere debeat q̃ renũciauit. trac. ex̃.
de renunci. quanto. t. c. lr̃as. ¶ Itẽ pp̃
quas cauſas põt petere ceſſionẽ. tra. ex̃.

c. niſi cum pridem. ¶ Item vtrum qui ſemel renūciauit valeat reaſſumi. vel ī quibus caſibus tractat̄. vij. q. j. hoc nequaꝗ̄. ex̄. eo poſt trāſlationē. ex̄. de cleri. cōiug. ꝙ tc. nec illud omittas qđ tractatur vij. q. j. ep̄s. de loco. ex̄. de eo qui reſignauit ep̄atui c. j. ¶ Itē vtrū clericus tacite vel exp̄ſſe poſſit renūciare priuilegio. ex̄. de foro cōpe. ſi diligenti.

¶ De reſcriptis. Rubri.

Vtrū ſecūdū reſcriptū vel priuilegiū de primo debeat facere mētionē. trac. xxv. q. ij. ī ſūma. ex̄. đ reſcriptꝭ. ſic rōana. c. c. cetep. ꝛ. ex̄. c. ſup l'ris. ¶ Itē cū dubitat̄ de reuocatiōe l'rap. trac. diſt. iij. ex̄. c. c. paſtoralis. ex̄. c. c. j. ¶ Itē vtrū poſſit peti exhibitio reſcripti poſtꝗ̄ exhibitū ſit ꝛ fides ei ipoſita ē corā iudice. c. di. ꝯ morē. ex̄. de ꝟbo. ſig. abbate. ¶ Itē vtrū reſcriptū locū obtineat ꝯſtitutiōis. tra. xix. diſt. in ſūma. ex̄. đ ſen. ꝛ re iu. in cauſis. Illud tñ teneas ꝙ ꝓ reſcripto priuilegiū nō aſſumas: qꝛ reſcriptū ē ꝙ ꝯtinet ius cōe quale ē illđ. ij. q. v. cōſuluiſti. priuilegiū eſt lex priuata vt. vij. q. j. petiſti. ¶ Itē vtrū valeat reſcriptū noib⁹ nō exp̄ſſis trac. ex̄. de reſcrip. ad hec. ex̄. c. ſedes. ¶ Itē vtrū debeat fieri copia reſcripti ptib⁹. trac. ex̄. de offi. iudi. dele. cū in iure. ¶ Itē ꝙ tps īſpiciat̄ ī reſcripto vtꝝ date vel tps receptiōis. ex̄. de reſcriptꝭ. eā te. ꝛ ex̄. de p̄bē. dilect⁹ fili⁹. j. q. j. principatus. ex̄ de cenſibus. ſciētes.

¶ De recuſatione. Rubrica.

Qualiter poſſit obijci ꝯ reſcriptū ꝛ ꝯ iudicē. trac. ex̄. de re iu. inter monaſteriū. ꝛ ī libello. C. de exceptionib⁹. ¶ Itē quot modis dicat̄ reſcriptū falſū trac. xix. diſt. in memoriā. ex̄. de crimie falſi. licꝫ. ¶ Item q̄re dicatur exceptio: ꝛ vtrū ſi fuerit obmiſſa recurſus poſſit ad eam haberi. trac. iij. q. vj. exceptio. ex̄. de excep. paſtoralis. Item ſi aliquid factū fuerit ꝑ falſas l'ras vtrum debeat irritari. trac. ex̄. de reſcrip. ad audientiam. ¶ Item ſi lata eſt ſententia aliqua pro aliquo vtrum poſſit poſtea iudicē delegatum recuſare. trac. iij. q. iij. offeratur. ex̄. de re iud. inter monaſterium. in gloſ. quicūꝗ̄. ad finē. ¶ Item qui ꝛ quales debeāt eſſe iudices. trac. in libello. C. in ti de off. iud. ord. delegati. ꝛ de arbitrꝭ. ¶ Item vtrum duo iudices poſſint tractare cauſam tertio abſente. trac. iij. q. ij ſi quis. ex̄ de offi. deleg. prudentiam. ꝛ. c ſequenti. ¶ Item q̄ eſt poteſtas iudicꝭ deleg. a papa. ex̄. de offi. deleg. coram. ¶ Item vtrum iudex poſſit cōmittere vices ſuas trac. ex̄. de reſcriptꝭ. ſciſcitatus. ex̄. de offi. dele. coram. ¶ Item vtꝝ iudex vn⁹ poſſit iudicare de his que tēpore ſūt paritura. ex̄. de eo qui mittitur in poſ. cum ſicut. ¶ Itē vtrum dele. ab ep̄o poſſit partes punire. trac. xj. q. j. peruenit. ¶ Item vtrum poſſit iudex aliquid in preiudicium partis. trac. ex̄. de offi. deleg. ſuꝑ queſtionū. ¶ Item vtꝝ iuriſdictionem alteri demādatā iudex poſſit reuocare. trac. ex̄. de offi. dele. ſuꝑ queſtionū. ¶ Item vtrum iudex poſſit excipere vel ſupplere de iure. tract. ij. q. vij. alieni. xxx. q. vi. iudicantem ꝛ. ex̄. de poſtula. bone. j. in p̄ma gloſ. ¶ Item ſi diuerſe ſunt ſniē vel ꝯrie vtrū teneant. trac. ex̄. de re iudic. c. vlti. ꝛ in textu ꝛ in glo. ij. q. vj. §. diffinitiua. ꝛ. §. itē ſi p'ſes. ¶ Item qđ ſit officium aſſeſſoris. trac. ī libello. C. in ti de aſſeſſoribus. ¶ Itē vtrum iudex poſſit petere expenſas vel aliquid. tract. xj. q. iij. non licet. ꝛ. ex̄. de vita ꝛ honeſtate cleri. cum ab omni.

¶ De procuratoribus. Rubrica.

Qualiter actor debeat proponere factum ſuum trac. ex̄. đ iud. paſtoralis. ¶ Item vtrum libellum debeat offerre trac. ex̄. de libelli obla. ignarus. ¶ Item vtrum ſit actio proponēda vl' nominanda trac. ex̄. de iudi. dilecti. ꝛ. c. examinata. viij. diſt. quo iure. ¶ Item qui poſſunt eſſe aduocati. trac. in libello C. de aduocatis. ꝛ. iij. q. vij. §. tria. ꝛ in ſumma. ¶ Item vtrum poſſit aliquis agere per procuratorem. ꝛ qualiter conſtitui debeat trac. ex̄. de procur. c. j. ꝛ. c. mādato. ꝛ ī libello. C. de ꝓcuratorib⁹. ¶ Itē qđ iuris ſit qñ plures cōſtituūt ꝛ vtrū ſnīa ſit ferēda ī ꝑſona ꝓcuratorꝭ ij. q. vj. forma. ꝛ ex̄. de ꝓcur. nō iniuſte. ꝛ in glo. ſic ergo. ex̄. de elec. q̄relā. ī glo. cōcipiēda ſūt. ¶ Itē vtrū factū ꝓcuratoris noceat dño. tra. ex̄. vt lite nō ꝯteſt. c. j in vlti. glo. ꝛ. ex̄. de cā poſ. cū oli. ī glo. ſic patꝫ. ¶ Item qđ ſit actor e ſindicus. tracta. ij. q. vij. ſi qs erga. ꝛ in libello. C. de ſindico. ꝛ. ex̄. de ſindico. c. vno. ꝛ ex̄. de obli. ad rōcinia. c. vno. ¶ Item vtrū ꝓcurator interueniat ī cā m'rimonij. tra.

ex̃.de reſt.ſpo.ex parte.ex̃.e.c.tue frater. ¶ Itẽ vtrũ in ſpũalib⁹ iuretur de calũ. trac.xxxv.q.vj.de parẽtela.⁊.ex̃.ð iura=mẽto calũ.lras. ¶ Itẽ corã quo iudice debeat ꝓponere factũ ſuũ.tra.i li. C.q̃ iudiciũ actor adire debeat. ¶ Itẽ qualiter reus vocãdus ſit trac.in libello.C. de citationib⁹ ⁊ vocationibus ad iudiciũ. ¶ Item ſi cõtumax ſit reus qualiꝭ ſit procedẽdũ.trac.xxiij.q.iij.de illicita ex̃.vt lite nõ cõteſt.qm̃ freq̃nter.⁊ i libello.t.de cõtumacib⁹ ad iudiciũ vocatis.

¶ De exceptionibus ⁊ dilationib⁹ Ru.

Qualiter reus ſe poſſit defẽdere iudicẽ recuſãdo/vl' exceptionẽ aliã ꝓponẽdo.trac.i libello.t.de excep.⁊.iij.q.v.q; ſuſpecti.⁊.ex̃.de re iud.int̃ monaſteriũ.⁊.ex̃.de ꝓba.qm̃ ꝯ.in glo.⁊ ſic ptꝫ ⁊.ex̃.de ap.cum ſpãti.in gloſ.nota ergo. ¶ Item in q̃b⁹ caſib⁹ nõ hẽat locũ recõuentio.trac.iij.q.viij.cuius i agẽdo.ex̃. de fo.ꝯpetẽ.ex tenore.in gloſ.ſicut ſunt. ¶ Itẽ q̃ cõfeſſio ꝑiudicat.trac.ex̃. de cõfeſſis.c.vlt.ij.q.j.nos in quẽq̃.⁊ i li.t.de cõfeſſis. ¶ Itẽ q̃liter actor ⁊ re⁹ debeant ſatiſdare trac.in li.t.de ſatiſdatione ꝑſtãda.⁊ in.t.de ſatiſda rei. ¶ Item ſi cõſtitut⁹ fuerit procurator qualiꝭ debeat ſatiſdare.tra i li.t.ð ſatiſda. ꝓcuratorũ.⁊.ex̃ ð ꝓcur.mãdato.c.j. ¶ Itẽ qñ ſufficiat nũci⁹ vl' dẽat q̃s mittere ꝓcuratorẽ.tra.ex̃.ð ꝓcu.q̃relã.ex̃. de do.⁊ ꝯt.cũ dilecti.v.q.iij.ſi egrotãs. ¶ Itẽ q̃l'r dilatões ⁊ p q̃b⁹ cauſis dari dẽant. tra.ij q.ij.in ſum.⁊.q.iij.fere p totũ.⁊ in li.t.de dilationib⁹.⁊ ex̃ de dila.ꝑterea. ¶ Itẽ vtrum diebus feriatis poſſit iudex procedere.tractatur.xv.q.iij.in ſumma.⁊ in lib t.de ferijs.⁊.ex̃ de ferijs.c.vlt. vbi ẽ hoc expreſſum. ¶ Itẽ qualiter reſtitutio ſit facienda.⁊ in quibus notaꝭ.ij.q.ij. in ſumma.⁊.iij.q.j.in ſumma.⁊.ex̃.de reſti. ſpol.ex cõqueſtione. ¶ Item vtrũ ſpoliatus teneatur alicui ex̃nco rñdere.tra. ex̃ de ord.cog.cum dilectus.iij.q.j.epi. ¶ Item ſi aliquis defecit in vna exceptione vtrum admittitur ad aliam.xiij. q.ij.in ſumma.ex̃.de preſcrip.auditis.ex̃ de re iudi.inter monaſterium. ¶ Item ſi ſuccumbat aliquis in proprietate vel ecõuerſo an poſſit redire ad aliam.ex̃.ð cauſa poſſeſſ.paſtoralis.

¶ Itẽ in quibus caſibus aliq̃s cẽſeꝭ maior q̃ poſſit i iudicio ſtare trac.ex̃.de reſti.ſpo.ex parte. ¶ Itẽ q̃l'r ſit faciẽdũ in q̃õnib⁹ incidẽtib⁹ ⁊ q̃ue q̃õ alteri ꝑiudicet trac.in li.t.de ord.cog.⁊ ex̃. de ordi. cog.c.j.⁊.c.penul.⁊ vlti.

¶ De accuſationibus. Rubri.

Quando aliquis vult aliquem accuſare criãliter vtrũ dẽat ſe obligare ad talionem trac. ij.q.vlt.libellorũ. ¶ Item i q̃bus caſibus aliqui nõ cõpellanꝭ inſeribere trac.ij.q.vlti.in.ſũma.iiij.q.iiij.§. aliq̃ñ.⁊ ex̃.de accuſ.ſup his.i gl.ſic ifra. ¶ Itẽ vtrũ interueniat ꝓcurator i criẽ trac.ex̃.de accuſat.veniẽs.ij.q.vj.ſi qñ. ¶ Itẽ vtrum accuſat⁹ poſſit accuſatorẽ accuſare trac.iij.q.x.in ſũma.⁊.q.xj.negand a. ¶ Itẽ vtrũ hẽat locũ recõuẽtio in criẽ vel q̃ q̃õ preiudicet alteri trac.e. q.§.prius.⁊ ex̃.de accu.qual'r ⁊ qñ.verſus finẽ magne notule. ¶ Itẽ vtrum aliquis ꝯpellaꝭ accuſare vel agere tracta. iiij.q.v.quiſquis.⁊.v.q.j.q̃dã.⁊ plene q̃liter ſit accuſatio facienda in lib. C. de criminib⁹ ⁊ q̃l'r ꝯ crimínoſos agatur. ¶ Itẽ q̃ dẽant fieri iterrogatiões añ lit. ꝯteſt. trac.ex̃.de iura.calũ.c.penl'. ⁊ i li. C.de interrogationib⁹ q̃ fiũt añ litẽ cõteſt. ¶ Itẽ vtrũ in cã criali dẽat iurari de calũ.trac.ex̃.e.c.j. ¶ Itẽ vtrum in ca poſſit aliq̃s paciſci trac.ij.q.iij.§.ꝑuaricator. ¶ Itẽ q̃l'r ſit lis ꝯteſtãda hr̃ ex̃ de litis ꝯteſt.c.vno. ¶ Itẽ q̃l'r dẽat iurari de calũnia trac.ex̃.e.c.j. ¶ Itẽ q̃l'r lit.cõteſt.iterrogatiões ſint faciẽde trac.i li. C.de interrogationib⁹ i iure faciẽdis. ¶ Itẽ quot ſint gña cauſaꝝ tract.ex̃.de collu.preſcripta.xj.q.j.in ſumma.

¶ De preſcriptionibus Rubri.

Que preſcriptio currat cõtra eccleſiã trac. ex̃.e.de quarta. ¶ Item in quibus caſibus nõ currat preſcriptio trac.ex̃.de preſcrip.cũ non liceat.xvj.q.iij.prima. ¶ Itẽ vtrum ep̃alia poſſint preſcribi a nõ ep̃is trac.ex̃.c.auditis. ¶ Itẽ vtrũ tria requirãtur in preſcriptione.ſ.bona fides/iuſtus titulus/cõtinua poſſeſſio trac.ex̃.eo.ſi diligenti.xxxiiij.q.vl.ſi virgo.ex̃.e.vigilanti. ¶ Itẽ qual'r interrũpatur preſcriptio trac.xvj.q.iij.in ſum. ⁊ ex̃.e.t.illud. ¶ Item vtrũ colon⁹ vel vſufructuarius ꝑſcribat trac.xvj.q.iij.

clerici.nõ tamen obmittas. xvj.q.iij.§. põt.q2 ibi ſatis habet̃ de preſcrip.decẽnij vel vicennij. ¶ Itẽ vtrũ in limite aliqd preſcribat̃ trac.xvj.q.iij.inter memoratos.τ.c.l3.τ.ex̃.e.q2 indicante.

¶ De decimis. Rubri.

Item vtrũ laicus poſſit decimas poſſidere vel pſcribere. ex̃.de deci.cauſis. ¶ Itẽ vtrũ de illicite acquiſitis deat aliqs dare decimas trac.j.q.j.nõ eſt putãda.ex̃.eo.ex tranſmiſſa.xvj.q.j.decime. ¶ Itẽ vtrũ iudei vel ſarraceni poſſint cõpelli ad decimas perſoluendas tracta. ex̃.de deci.de terris. ¶ Itẽ q ſint exempti a pſtatione decimaꝝ tract.ex̃.e.ti.ex parte.xvj.q.j.§.de his vo. ¶ Itẽ vtrũ papa poſſit aliquẽ eximere a pſtatione decimaꝝ trac.ex̃.e.t.a nobis tua.xvj.q. iij.§.põt. ¶ Itẽ an eccleſia ſit dña ãteq̃ ſit ſeparata ab alio trac.ex̃.e.t.tua nobis i pma notula.τ.xvj.q.j.ſi monach. ¶ Itẽ vtrũ deant̃ locis vbi coloni recipiunt ſpũalia trac.xvj.q.j.queſti.ex̃.eo. qm̃. ¶ Itẽ vtrũ de hereditate relicta deat qs dare decimã trac.ex̃.eo.t.paſtoralis. ¶ Itẽ quo iure petantur decime trac.ex̃.e.tua nobis.

¶ De probationibus τ reprobationibus. Rubrica.

Qualiter aliqd probetur trac. in li.C.de pba ¶ Itẽ q poſſunt eẽ teſtes τ qui nõ tracta. iij.q.v.in ſum.τ in lib.t.de teſtibus. ¶ Item quot teſtes ſufficiãt in cã trac.in li.t.in ti.quot teſtes in cã ſufficiãt τ notant̃ plene.ij.q.vij.in ſum. De notorijs.ij.q.j.manifeſta.ex̃.de cohab. cleri.τ mu.veſtra duxit. ¶ Itẽ vtrũ teſtis deat aſſignare cauſã ſui teſtimonij trac.ex̃.de re iudi.ſicut nobis. ¶ Item vtrũ in notorio ſit reqrendus ordo iuris trac.ij.q.j.in ſum.ex̃.de iureiu.ad nr̃am iij. ¶ Itẽ qual'r teſtes ſint inducendi τ qñ trac.in li.t.qñ teſtes ſunt pducẽdi. ¶ Itẽ qual'r deat iurare τ que.trac.ij. q.iiij.nullã.τ i li.t.de iuramẽto teſtium. τ ex̃.de teſtib.fraternitatis.τ in vltima notula. ¶ Item qualiter teſtes ſint publicandi trac.in li.t.de teſtium publicatione. ¶ Itẽ vtrum mater poſſit eſſe teſtis in cã matrimoniali filie tract.ex̃.de teſtib.ſuper eo. ¶ Itẽ qualiter teſtes per alios teſtes reprobentur trac.ex̃.de teſtibus.ex tenore. plene tract. iiij.q ij. §.itẽ in criminali.ex̃.co. in nr̃a.τ in li.t. quibus teſtib fides adhibeatur τ quãta. ¶ Item vtrum teſtes non rogati valeant vel teſtes de auditu tract.iij. q.ix. ſi debitum.ex̃.de teſtibus preterea.xxij q v.hoc videtur. ¶ Itẽ qñ ſtandum ſit inſtrumẽto trac.ex̃.de pba.tertio. in vltima glo.τ in li.t.de exhibitione inſtrorum. ¶ Itẽ qualiter reprobantur trac. ex̃.de fide inſtrumentorum. cum iobannes. ¶ Itẽ quando preſumptio faciat fidem tract in li.t.de preſumpt.τ.ij.q j. ¶ Itẽ qualiter allegatis deat reſpondere trac.in li.t.de accuſat. ¶ Itẽ vtrũ atteſtationibus publicatis poſſit obijci exceptio trac.ex̃.de teſtib.c.de teſtib. τ.c.pñtiũ.vj.q j.illi qui. ¶ Item vtruꝫ iuramentum poſſit remitti teſtib trac. de teſtibus.tuis. ¶ Item quãdo teſtes recipiantur lit.non ɔteſt.tract.ex̃.vt lit. non conteſt quoniã frequenter. ¶ Itẽ quando abſente parte vna poſſit pcedi ad diffinitiuam ſniam trac.iij.q. ix.ſũma.τ.c.decernim. xj.q.iij.rurſus.τ ex̃. de dolo τ contum.prout.τ.c.veritatis. ¶ Item quot productiones ſunt cõcedende partibus vt inducãt teſtes trac. ex̃.de teſtibꝗs.in cauſis. iij.q.iij.§. ſpaciũ. ¶ Item vtrum illi qui ſunt de vniuerſitate admittantur ad teſtimonium in cauſa vniuerſitatis trac.xxiij.q.ij.ſuper prudentia.ex̃.de teſtibus.cum nuncius. ¶ Itẽ vtrũ liceat iudici vel aduocato vel teſti reuocare dictum vel ſe corrigere tract.xxxv q.ix.§.quia ergo.ex̃. de teſtib.cõgen.preterea.τ.ex̃. de cenſibus.olim cauſam ¶ Item ſi aliqs ſubuertit vel ſubtrahit aduerſario ſuas pbationes trac.ex̃.de teſtibus cogẽ peruenit. ¶ Item vtrum compellantur teſtes trac.ex̃.de teſti.cogen dilectorum.

¶ De iureiurando. Rubri.

Quid ſit iurare vel iuramentũ quãdo fuit inſtitutum tracta tur.xxij q.j.in ſum. ¶ Item quid ſit periurium trac.xxij. q.ij.in princi. ¶ Item quando iuram per deum/per ſanctã Mariam/per ſanctum nicolaum vtrum ſimus obligati ac ſi iuraremus per euangelium tracta. per Lauren.xxij q j.non eſt.τ.c.ſi aliq. ¶ Item ſi aliquis iurat per ſanctos deos vel per machometum vel per ydolũ

tractatur ea.cã.q.j.monet. ¶ Item qñ
iurat aliqs iocãdo trac.xxij.q.ij.ne qs.
¶ Item vtrũ iuramentũ metu extortũ
obliget vel poſſit in eo diſpenſari. trac.
xv.q.vj.debeant.ex̄.de iureiur. ſi vero.
ex̄.c.verũ ¶ Item ꝙ cõditiones intel-
ligunt̃ i ſacro.trac.xxij.q.ij.beatus.ex̄.
de iureiur.q̃admodũ. xxxij.q.vlt.ca.j.
¶ Itẽ ꝙt mõis dicat̃ illicitũ iuramentũ
tract.xxij.q.iiij.i ſũ.¶ Itẽ vtꝝ poſſit eẽ
eṗs ꝙ iurat ꝙ nõ eſſet eṗus.trac lxxxv.
diſt.florentinũ. ¶ Itẽ vtrum aliqs ꝓ-
pria auctoritate poſſit venire ꝯ.trac.ex̄
de elec.venerabilẽ.xxij.q.iiij.§.ſed cũ.
¶ Item qualr̃ ſit intelligendũ ſacr̃m
an ſm itentionẽ iurãtis vel illius ꝙ re-
cipit.tra.xxij.q.v.§.ſi ꝗ.ex̄.ſpõ.ex lr̃is.
¶ Itẽ an piurus admittat̃ ad ſacr̃m de
cetero tra xxij.q.v.paruuli.ex̄ c.quere
lam ¶ Item ꝙ pnia datur ꝓ periurio.
trac.xxij.q.j.c.vl.vj.q.j.ꝗro.illd ẽt non
obmittas qd trac.ex̄.de iureiu. ſic lr̃is.
lxxxv.di.florentinũ. ¶ Itez ꝙ articuli
contineant̃ in ſacr̃o calum.notat̃.ex̄ de
iura. calũ.c.j.in gl.ꝙ inci. iuramento.

¶ De infamatiõe ⁊ purgatione. Rub.

Qualiter infamatus debeat
ſe purgare.trac.ij.q.v.pbr̃. i
ſũ. ¶ Item qñ aliqs eſt ifa-
mat⁹ qualiter ſit ꝓcedendũ.
trac.ex̄. de purgatione ca. inter ſollici-
tudines. ¶ Item ſi ꝑlatus ſcit crimen
alicuius vtrum debeat admittere pur-
gationem.tra.xv.q.v.preſbyter. ¶ Itẽ
qualiter ſit facienda tra.extra. de accu
ſat.qualiter ⁊ quãdo.ij. ¶ Item qualr̃
ſit facienda denũciatio canonica.trac.
ij.q.j.ſi peccauerit. ¶ Itẽ ſi aliqs ſit ſe
mel abſolut⁹ per penitentiam vel ꝑ ſen
tentiam ab infamia poſtea valeat accu
ſari.trac.ex̄.de elect. cum dilecti.in pe-
nul.glo.ex̄.de accuſa.de hijs criminib⁹
xxiij.q.iiij. ſi illi. ¶ Item vtrum infa-
matus de dilapidatione ſtatim debeat
remoueri.trac.iij.q ij.quia.ex̄.de ſimo.
lz hely. ¶ Item vtrũ ſubditus debeat
audire miſſam ſacerdotis ſimoniaci vl̃
ꝯcubinarij.tra.xxxij.diſ. null⁹.⁊.§.vez.

¶ De ſimonia. Rubrica.

Quid ſimonia ſit/⁊ vñ dicat̃.
trac.plene.j.q.j.in ſũ. in ꝯti-
nuatione cãe. ¶ Itẽ vtꝝ ipſo
iure ſit ſuſpẽſus.trac. i.c.repiunt̃. ex̄.c.
accuſatũ. ¶ Itẽ vtꝝ mediatores ſimo
nie admittant̃ ad actus legitimos.tra.
e.cã.q.j.ſi quis eṗs. ¶ Item vtrũ laici
admittant̃ in crimine ſimonie.trac.ex̄.
de accuſa.cũ.p.mãconella. ¶ Itẽ ꝙ di
ſpenſatio ſit circa ſimoniacos adhibẽ-
da.trac.ex̄.de ſimo.c.de ſimoniace.j.q.
j.c.j.⁊ vlt.⁊ ex̄.c.t.nobis fuit.⁊ extra.de
renũc.poſt trãſlationez.in glo.q2 ergo.
¶ Itẽ vtrum ex vna parte tm̃ cõmitta
tur ſimonia.trac.ex̄.c.ad aures. ¶ Itẽ
vtrum ꝑces inducãt ſimoniã.tra.j.q.j.
ordinationes.ex̄.de etate ⁊ qualit.tuã.
⁊.viij.q.ij.in ſũ.⁊.q.j.moyſes.j.q.j.ſunt
nõnulli.⁊.ca.quibuſdã. ¶ Item an añ
electionẽ vel receptionẽ vel poſt poſſit
aliqd dari.trac.j.q.ij.in ſũma.⁊.c. ante
penul. ¶ Item ſi pro alicui⁹ electione
vel ordinatione detur pecunia electo
ignorante ad quã pecuniam electores
nõ hñerunt reſpectũ vtrũ talis electio
valeat.trac.j.q.vj.§.vlt̃.ex̄.de ſimo.no
bis. ¶ Itẽ vtrũ ꝙ dedit pecuniã ꝓ ali
quo ſpũali poſſit repetere. trac.j.q.iij.
ſi quis dator.ex̄.c.de hoc aũt. in vl. gl.
¶ Item vtrũ emere iudicaturã vel ad-
miniſtrationẽ aliquã in eccl̃ia ſit ſimo.
trac.j.q.iij.§. ſaluator. ¶ Itẽ ꝙ igno-
rantia excuſat/⁊ ꝙ nõ.tractat̃.j.q.iij.§.
notandũ.xxxviij.di.in ſũma. ¶ Item
vtꝝ collegiũ poſſit accuſari de ſimonia
trac.ex̄.d ſimo.dilect⁹.ij.¶ Itẽ vtꝝ poſ
ſit recipe pecuniã ꝓ miſſa cãtãda: vel
ꝓ aliꝗ ſepeliẽdo.trac.ex̄. de ſimo c.j.⁊
c.nõ ſatis.⁊.c.ad nr̃am.¶ Item vtrũ re
cipe pecuniã ꝓ mr̃imonio ſit ſimonia.
tra.j.q.j. quicqd inuiſibilis. xxxij.q.ij.
honorantur.

¶ De ſepulturis. Rubrica.

Utrum emere cimiterium ſit pec-
catum.trac.xiij.q.ij.§ item qrit̃.
¶ Itẽ an qs poſſit eligere ſepulturam
vbi voluerit.trac.e.q.vbicũ.ex̄.de ſepul
turis.fraternitatẽ ¶ Itẽ ſi parrochia
nus alicui⁹ eligat ad aliũ locũ ſepultu-
rã prelat⁹ qd dẽat hr̃e.trac.ex̄ e.c.i nfa
¶ Itẽ ſi dubitet̃ de cadauere vtrum ſit
xpiani vel pagani.trac.ex̄.c.ſacris.xiij
q.ij.nõ extimem⁹. ¶ Itẽ an ꝓ malis ſit
orandũ.tra.e.q tps.ex̄.de celebra. miſ.
cũ marthe.in fi.¶ Itẽ vtrũ ſuſpenſi de-
beãt ſepeliri tra.e.q.c.vl.¶ Itẽ vtꝝ cor
p⁹ xpi dẽat dari ſuſpẽdẽdis vel bellũ
intrantib⁹ tra.de tornea. felicꝫ.iij.q.v.
ſepe. ¶ De teſtamentis. Rub.

Qualiter vltima voluntas ſit ſeruanda ⁊ qualiter tráſgreſſores puniãt trac. xiij. q. ij. c. vlti. xj. q. j. ſilueſter. ex̃. de voto ⁊ vo. redẽ. l;. in vltima notula. ¶ Itẽ vtrũ ſolẽnitas. vij. teſtiũ i teſtis ſit hodie adhibẽda trac. ex̃. de teſtis. cũ eſſes ⁊. c. relatũ. ¶ Itẽ vtrũ clerici poſſint cõdere teſtm̃ tract. xij. q. v. c. j. ⁊. ij. ⁊. q. iiij. ſacerdotes. ex̃. de teſta q2 nos. ¶ Item vtrũ ea q̃ relinquũt eccl'ie dẽat hre eps vel capl'm trac. xij. q. iij. põtifices. ex̃. de teſta. ad hec. ⁊. c. req̃ſiſti. in textu capl'i. ¶ Itẽ cui ſeruãda ſint bona eccl'ie mortuo p̃lato. trac. xij. q. ij. hoc hui⁹ placiti. ⁊. c. iſtud. ⁊ ex̃. de teſta. relatũ. ¶ Itẽ ſi indiſtincte legat aliq̃s de q̃ dẽat intelligi trac. xvj. q. vj. de lapſis. ex̃. de teſta. indicãte. ¶ Itẽ an obligeť aliq̃s nudo v̈bo trac. xij. q. vlt. q2 iohãnes. ¶ Itẽ vtrum monachus poſſit ꝯdere teſtm̃ trac. xix. q. vlt. ſi q̃. ¶ Itẽ vtrũ poſſit cleric⁹ in teſtõ poni tutoꝛ trac. lxxxvj. diſt. ꝑuenit.

¶ De alienatiõe rer̃ eccl'iaſticar̃. Ru.

Utrum eps vel p̃latus poſſit alienare res eccl'iaſticas tracta. x. q. ij ꝯ ius. xij. q. ij. ſine except. ex̃. de his q̃ fi. a p̃l. ſine con. ca. ꝑ totũ. ⁊ de his q̃ fi. a ma. ꝑte ca. ¶ Item vtrũ p̃cariã poſſit facere trac. x. q. ij. p̃carie. ex̃. de p̃carijs. c. j. ¶ Itẽ ſi alienat i q̃bus caſib⁹ valeat trac. xij. q. ij. in ſũma. ¶ Item ꝯ quẽ poſſit agere eccleſia an ꝯ alienãtẽ vel ꝯ prioꝛẽ trac. ex̃. de reb. eccl. nõ alie. ſi q̃s preſbyteror̃ xij. q. ij. monemus. ¶ Itẽ qñ teneať aliquis cõmodati trac. ex̃. de cõmoda. c. vno. ¶ Item qñ depoſiti tract ex̃. de depoſi. c. j. ⁊. ij. ¶ Si aliquis dolo induxit epm̃ vt rẽ vẽderet q̃lr puniatur trac. de emp. ⁊ vend. cum dilecti. ¶ Item q̃ ſit pena male alienantis trac. xij. q ij. apl'icos. ¶ Itẽ quã centeſimã vel quinq̃geſimã poſſit dare eps trac. xij. q. ij. bone rei. ex̃. de donat. paſtoꝛalis. ¶ Item vtrũ i dãda libertate requirať cõſenſus omnium vel poſſit eps poſſit facere ſeruũ liberu;. xij. q. ij. cũ redẽptoꝛ. ⁊. c. diaconi. ¶ Itẽ vtrum eps poſſit alienare ſine ꝯſenſu capituli trac. xvj. q. j. c. vlt. ex̃. de his q̃ fi. a p̃la. ſine con. ca. c. j. ⁊ per totũ. ¶ Itẽ qñ poſſeſſio vel aliq̃d p̃ſumať eſſe ipſius eccl'ie vel p̃lati trac. xij. q. j. manifeſta. ⁊ ex̃. de pecu. cleri. c. j. ex̃. de ſucceſſ. ab inteſt. c. ij. ¶ Itẽ vtrũ ſucceſſoꝛ teneať ſeruare fctm̃ p̃deceſſoꝛ; trac. xij. q vlt. q2 iohãnes. ¶ Itẽ vtrũ p̃lat⁹ ſit dñs rer̃ eccleſiaſticarũ vel eccl'ia vel de⁹ tract. xij. q. j. expedit. ¶ Itẽ vtrũ heredes teneanť ex facto defuncti trac. xvj. q. vj. ſi epm̃. ex̃. de ap. rep̃henſibilis. ex̃. de ſepul. c. vlti. ¶ Itẽ qñ guberneň res eccl'ie per yconomũ tract. xvj. q. iij. qm̃. ¶ Itẽ q̃ liceãt nobis per alios facere ⁊ non per nos tract. lxxxviij. di. eps iiij. ¶ Itẽ ſi manumiſſus ab eccl'ia ipetať ſub q̃ iudice rñdebit trac. lxxxvij. diſti. cos q. ſed ſi puer exponať q̃d iur; ſit trac. lxxxvij. diſt. ſi expoſitus. ex̃. de infamibus ⁊ languidis expoſitis. c. vno.

¶ De iure patronatus. Rub.

Quale ius hẽant patroni i eccleſijs trac. xvj. q. vlt. pie mẽtis. ¶ Itẽ vtrũ ius p̃onat⁹ tráſeat tm̃ ad heredes ſãguinis trac. i. c. filius. ¶ Itẽ qñ diſcoꝛdia eſt inter patronos q2 non cõuenũt i p̃ſentatũ quid iur; ſit trac. ex̃. de iure pa. eam te. xvj. q. vlt. ſi plures. ¶ Itẽ vtrũ poſſit patronus ius patro. dare vel vendere laico trac. ex̃. e. ex iſinuatione. ⁊. c. ꝙ aũt. ⁊. c. illud. ⁊. c. cũ ſeculũ. xvj. q. vlt. pie mentis. ¶ Itẽ ſi credatur aliq̃s patronus ⁊ preſẽtet vtrũ ſit p̃ñtatus trac. ex̃. co. conſultationibus. ¶ Itẽ vtrum plus iur; hẽat patronus in p̃ñtatiõe q̃ eps in ꝯfirmatione trac. ex̃. de offi. leg. dilectus. ¶ Item vtrũ p̃ñtatus a pro no ⁊ cõfirmatus ab epo poſſit alicui aſſignare titulũ in eccl'ia ad hoc vt oꝛdiεtur trac. co. ti. poſtulaſti.

¶ De homicidijs ⁊ diſpẽſationibus. Rubꝛi.

Quia prelat⁹ aliqñ remoueť ab eccleſia propter crimen iõ ꝑpter que crimina remoueatur tract. lxxxj. diſt. apl'ſ. xv. q. vlti. i ſum. ¶ Et qñ efficiatur irregulares trac. l. diſt. ſi quis viduam. tñ q2 ꝑ homicidio remouetur ideo de eo vidẽdũ eſt ⁊ tene quod trac l. diſt. de his clericis. ⁊ ex̃. de homici. ſicut dignũ in notula magna. ¶ Itẽ in quibus ſit diſpẽſatio adhibenda. dixi ꝯ. in p̃nc. ¶ Itẽ qñ pueri ſuffocantur negligentia parentum trac. ij. q v. conſuluiſti. ex̃. de his q̃ filios occiderunt de ifantibus. ¶ Itẽ propter que crimina p̃hibeať aliquis

contrahere matrimoniū trac.ex̄.de pe.
⁊ re.qui preſbiterū.xxxij.q.j.in ſumma.
¶ Itē vtrū homicidas fugientes ad ec
cleſiā debeat defendere eccl'ia trac. ex̄.
de imuni.ecc.inter alia.⁊.c. vlt.xxiij.q.
v.reos.¶ Itē vtrum imputet alicui ho-
micidiū ſine culpa ſua factū trac. xxiij.
q.v.de occidandis.¶ Itē ſi ſit licitū ali
cui interficere ſemetipſum trac.xxiij.q.
v.ſi non lz.¶ Itē vtrū laicus poſſit pu-
nire clericos vel illos de familia tract.
ex̄.de iud.cū nō ab hoīe.⁊.xxiij.q.v.pn
ceps.¶ Itē cuius eſſe debeāt que aufe-
rūtur ī bello tract.xxx.q.v.dicat aliqs.
¶ Item vtrum liceat marito interficere
adulterū deprehenſum cū vxore tract.
xxxiij.q.ij.inter.¶ Itē vtrū liceat vim
vi repellere trac.ex̄. de ap. ſignificauit.
xxiij.q.j.in ſum.¶ Item qñ liceat homi
nē occidere trac.xxiij.q.v.ī ſum.¶ Itē
¶ Itē ſi aliquis cōmiſit duo crimina co
herētia trac. xxiij.q.v. relegētes.ij.q.j.
c.phibent.¶ Itē quibus armis poſſint
clerici vti trac.c.cā.q.vij.in ſum.¶ Itē
an ablata hereticis fiāt capientiū trac.
xxiij.q.vij.in ſum.¶ Itē vtrū fideiuſſor
deāt interfici vel liber homo poſſit eſſe
obſes trac.xxiij.q.v.cū homo.⁊.q.viij.
vt pridē.¶ Itē ſi vulneratꝰ aliqs vtrum
poſſit petere expēſas trac.c.cā.q.vlti.ſi
quis mēbrop.¶ Item vtrum epiſcopꝰ
poſſit ſentētiare in cauſa ſanguinis vel
aliqd facere trac.c.cā.q.vl.his a quibꝰ.
⁊.c peſſimam.ex̄.de exceſſib.prela.ex lit
teris.⁊ ex̄.ne clerici vel monachi ſentē
tiam ſanguinis.⁊.c.clericis.

¶ De hereticis ⁊ ſciſmaticis. Rub.

Vtrum poſt mortem poſſit ali
qs accuſari trac.xxiiij.q.ij.ī
ſum.⁊.xxxiij.q.ij.admonere.
¶ Item quot modis dicatur
hereticus trac. xxiiij.q.iij.§.quia vero.
ex̄.de hereticis firmiſſime.¶ Itē vtrum
papa poſſit facere nouos articulos vel
diſpenſare contra eos trac.ex̄.de here-
ti.cum xp̄s.⁊.xiij.diſt.c.ij.¶ Itē vtrū he
reticus poſſit excōmunicare trac.xxiiij
q.j.in ſum.⁊.c.achatius.⁊.c.audiuimꝰ.
¶ Itē que hereſis dicatur maior tract.
c.cauſa.⁊.q.nō auferamus.¶ Itez vtrū
ſententia lata per hereticū valeat trac.
c.cauſa.q.c.quiſquis ex̄.de hereti. ver-
gentis.⁊.c.excommunicamus.¶ Item
vtrum poſſit ordines cōferre vel eucha
riſtiam dare vel baptiſmum trac.ix.q.j.
in ſumma.xxiiij.q.j.§.ſed illud.xxxij.di
ſtin.§.verum.¶ Item excōmunicatus
quo tēpore dicatur hereticus trac.c.cā.
q.j.quoniam deus.ex̄.de hereti. excom-
municamus.§.j.¶ Item vtrū poſſit ali-
qua poſſidere trac.viij.diſtin. quo iure.
¶ Item vtrum ex facto vnius alius pu-
niatur trac.ij.q.v. interrogatur.xxiiij.
q.iij.in ſumma.¶ Item qui iniuſte pu
niuntur tract.xxiiij.q.iij.non imperpe-
tuum.¶ Item qualiter puniantur no-
biles tract.c.cauſa.q.vj.contra pacem.
¶ Item vtrum ep̄s poſſit hereticū re-
conciliare trac.l.diſt.de eo.ex̄.de here-
ti.ad abolendam.§.j.¶ Item ſi aliqs
eſt illaqueatus multis criminibus vtrū
de vno poſſit agere penitentiam tract.
ex̄.de raptoribus.ſuper eo ex̄.de peni.⁊
re.ꝙ quidam.¶ Itē quid iuris ſit in ex
ceptis criminibꝰ trac.vj.q.j.§. verum.
xv.queſtio.iij nemini.ij.queſt.j.ab alio
delatum.

¶ De venatione clericop. Rub.

Quod venatio clericis ſit pmiſ-
ſa trac.ex̄.de clerico venato-
re.c.j.lxxxvj.diſt.qui venato
ribꝰ.¶ Itē an poſſimus ali
quid dare yſtrionibus vel quid iuris ſit
trac.ca.diſt.donare.¶ Item vtrum cle
ricꝰ poſſit ludere ad taxillos.trac.xxxv
diſt.ep̄s.¶ Item vtrum debeat inter-
eſſe conuiuijs in quibus yſtriones ſunt.
trac.xxiij.diſt.his ergo.¶ Item vtrū
clericis liceat linire guttur vt meliꝰ cā-
tent.trac.xcij.diſt.cantantes.¶ Item
vtrum in danda elemoſina ſit differen-
tia facienda trac.xlij.diſt.quieſcamꝰ.

¶ De vſuris Rubr.

Vtrum clericꝰ penam pete-
re poſſit trac.xij.q.ij.frater
nitas ex̄.de arbitris.dilecti
ex̄.de peni.ſuam.¶ Item in
quibus caſibus non ſit vſura petere vl-
tra ſortem tractatur.xiiij.q.iiij.in ſum-
ma.ex̄.de vſuris.c.j.⁊.c.conqueſtus.
¶ Item an fructus bn̄ficij poſſit quis
recipere ſine peccato pignori obliga-
tos tractatur.ex̄.c.c.j. ¶ Item vtrum
ſit vſura locare domum vel equum pro
mercede tractatur.xiiij.queſt.iij.ſi fene
raris.¶ Item in vſura quando fiat
fraus legi tracta.xiiij. queſt.iij.plerīqz

¶ Item vtrū vſure permittanꝫ aliquo
iure. trac. xlvij. di. qm̄. ¶ Itē vtrū ele-
moſina ſit faciēda de vſuris. trac. xiiij.
q. v. in ſūma. ¶ Itē ſi q̄s inuenit rem
alienā quid iuris ſit. trac. e. cā. q. v. ſi q̄d.
¶ Itē ſi aliq̄s petat vſuras vtrū d̄eat
reſtituere ꝑmo vel cauere de reſtituēdo
trac. ex̄. e. q2 fruſtra. ¶ Item q̄ teneātur
ad reſtitutionē vſurarū. trac. ex̄. e. tua.
¶ Item vtrū aliquo tpe poſſit aliquis
eſſe tutus in vſura. trac. ex̄. c. t. ¶ Item
quō heredes teneanꝫ. trac. ex̄. e. tua. ⁊
ex̄. de ap. qua fronte. ¶ Itē vtrū q̄ fiūt
tpe furoris imputenꝫ. trac. xx. q. j. in ſū.
ex̄. de ſucceſ. ab inte. c. j. ¶ Itē vtrū lu
natici vel furioſi poſſint ꝓmoueri. tra.
xxxiij. diſt. cōmuniter.

¶ De ſniis ⁊ executioni. earū. Rub.

Qualiter feratur ſnia ⁊ q̄ lo-
co. trac. plene in libello. t. de
ſniis ⁊ interlo. ij. q. j. i ꝑmis.
xj. q. j. ſi q̄s cū clerico. ¶ Itē
q̄d ſi ſit ſnia nulla ip̄o iure. trac. i. li. t. in
titulo q̄ ſnia ſit ip̄o iure nulla. ij. q. vj. §.
diffinitā. ¶ Itē q̄ ſnia poſſit retracta
ri. trac. ij. q. vj. §. item ſnia ꝯ res. xxxv.
q. ix. in ſūma. ⁊ in lib. t. quo remedio va
lida ſnia ſubleuetur. ¶ Item vtꝝ ſnia
ſit ferēda ſub ꝯditione. trac. ij. q. vj. ſub
illo. §. biduū. ver. palam. ¶ Itē ſi aliq̄
iudicū ferāt ſniam abſolutionis: ⁊ alij
cōdemnationis trac. ex̄. de re iud. c. vl.
ij. q. vj. §. item ſi plures. ¶ Item quali
ter mandeꝫ ſnia executioni. trac. in li. t.
de ſententie executione. ⁊ extra. de offi.
deꝫ. querenti. ¶ Item vtrū iudex ſen-
tentiam poſſit corrigere vel interꝑtari
trac. xxxv. q. ix. §. q2 ergo. ¶ Itē vtrū
iudex ſemper poſſit interrogare: ⁊ ante
ſniam: ⁊ poſt: trac. xxx. q. vlt. iudicantē
⁊ ex̄. de fide inſtrumētoꝝ. cū ioānes. in
glo. ſic ptꝫ. ¶ Itē vtrum executor poſ
ſit cognoſcere de cā. trac. xxv. q. ij. ⁊ ſi
nō cognitio. extra de officio deꝫ. paſto
ralis. extra de re iudi. de cetero. ¶ Itē
vtrum ſnia interlocutoria trāſeat in rē
iudicatam. trac. ex̄ de elec. cū dilecti. ex̄
de ap. cum ceſſante. ¶ Item vtrum ſit
credendū ſigillo ignoto. trac. extra de
fide inſtru. ꝙ ſuꝑ hijs. ¶ Item vtrum
pretextu inſtrumenti de nouo repti ſen
tentia retractetur. extra de re iu. inter
monaſterium. ¶ Item vtrū preſumaꝫ
pro ſnia iudicis. trac. extra de ꝓb. qm̄.

¶ Item vtrū iure ordinario vel dele.
archidiaconꝰ ferat ſniam. trac. xxv. di.
perlectis. ¶ Item vtrū negatiua poſ-
ſit ꝓbari ſniam iudicis improbando.
trac. vj. q. vlt. actor. extra. de elec. bone.
¶ Item ſi ſuccūbit quis in cā ꝓprie-
tatis an habeat recurſū ad poſſeſſoriū.
trac. extra de cā poſ. paſtoralis. ¶ Itē
vtrum ſniam teneatur probare pars iu
ſtam fuiſſe. trac. ex̄. de re iu. cā. ex̄. de of-
ficio deleg. cū in iure. ex̄. de renūc. in ꝑ-
ſentia. ¶ Item vtrum debeat iudex
ſcḋm allegata ſententiare. trac. iij. q. vij.
iudicet. ex̄. de offi. ordi. c. j. ¶ Itē vtrū
ipſo iure efficiatur verus poſſeſſor ela-
pſo anno q̄ fuerat miſſus in poſſeſſionē
cā rei ſeruā. ex̄. de dolo ⁊ ꝯtu. contingit
extra de offic. ordi. paſtoralis. extra vt
lit. nō conteſ. qm̄ frequenter.

¶ De appellationibus. Rub.

Quid ſit appellatio. trac. ij. q.
vj. in ſūma. ⁊ i libello. t. de ap
pellationibus. ⁊ in ſūma. c. t.
¶ Item vtrū cām debeat aſ
ſignare appellans ſue appella. trac. ij.
q. vj. non ita. extra. de appel. vt debuꝰ.
⁊ plenꝰ. c. cum cām que. ¶ Item vtrū
fruſtratoria appellatio valeat. tract. ij.
q. vj. ad romanam. extra de appell. c. vt
debitus. ¶ Item que ſit pena non de-
ferentis appellationi. trac. ij. q. vj. ideo
⁊ c. decreto. ¶ Itē quotiēs poſſit q̄s
appellare. trac. extra. de app. dilecte. ij.
q. vj. om̄es epiſcopi. ⁊ c. ſi quis in qua-
cunq̄. ¶ Item vtrum obmiſſo medio
valeat appellatio. trac. e. q. om̄is opp̄ſ-
ſus. ⁊ extra. c. t. dilecti fiꝫ. ¶ Item īfra
q̄d tp̄s habeat q̄s appellare. tract. e. q.
anteriorum. ¶ Item in q̄bus caſibus
fructus ſeq̄ſtretur. trac. e. q. appellatio
ne. ex̄. de ſeq̄ſtra. poſ. ⁊ fruc. c. ij. ¶ Item
vtrum iudex tēpus appellationis poſ-
ſit abbreuiare. tra. extra. de appel. obla
te. ¶ Item quas inducias iudex non
poteſt abbreuiare. trac. extra. e. cum ſit
romana. ¶ Item vtrum altera pars
poſſit terminū preuenire. tracta. ij. q. vj.
appellatore. extra. de ap. oblate. ¶ Itē
vtrum excōicatus audiatur appellans
trac. ex̄. e. pꝛuenit. ex̄. de excep. cū inter.
⁊ c. vlt. in alijs decretalibꝰ ibidē. ¶ Itē
quid remotio appellationis in litteris
operetur trac. extra. de ap. paſtoralis.
⁊ c. vt debitus. ij. q. vj. ad romanam.

¶ Item vtrũ poſſit aliq̃s appellare in abſentia iudicis.trac.ex̃. de ap. ſuggeſtum.ij.q.vj.§.biduũ. ¶ Itẽ vtrũ ſatiſ ſit alicui vt ſupponat ſe ꝓtectioni pape vel iter arripere.trac.ex̃.de ap.dilecti. ¶ Itẽ q̃ dicaꝛ q̃ſtio incidens vel emergẽs.trac.ex̃.de ordine cogni c.j.¶ Itẽ vtrum ſit in cis remota appellatio.tra. e.t.c.ſup eo.ꝛ ẽ verũ ꝙ ipſo iure appellatio remota eſt tam ĩ ꝑncipalibus q̃ſtionibus q̃ in incidẽtibus.ex̃.e.c.vt debitus. ¶ Item quid iuris ſit de ſuſpecto iudice.tr.iij.q.v.qꝛ ſuſpecti. e.ti.c.ſcđo requiris.ꝛ.c.cũ ſpẽali.ex̃.de offi. delẽ.ſuſpitionis cã. ¶ Item vtrũ gñalis appellatio teneat.trac. ex̃.c.c.ij. ¶ Item vtrũ poſſit appellare q̃ iurauit ſtare mãdatis epi.trac.c.t.c.q̃ſtiõi.ex̃.de ſen.ex. ex tenore. ¶ Item vtrũ locũ in minimis hẽat appellatio. trac.ex̃.e.c.de ap.ij.q. vj.§.anterioꝝ.℣.illo. ¶ Itẽ vtrũ poſſint apellare: niſi quoꝝ intereſt. trac.ij. q.vj.nõ ſolent. ¶ Itẽ quid iuris ſit de cõfirmatione ſũmi pontificis.trac.ex̃. de ꝯfirmatione vtili.c.j.ꝛ.ij. ¶ Item vtrũ dẽat ꝓbare ſe iuſte appellaſſe.tra. ex̃.de ſen.ꝛ re iudi.cum ſup ꝯtrouerſia. ꝛ ex̃.de renũc.in ꝑſentia. ¶ Item ſi aliquis nõ proſequaꝛ appellationẽ vtrum teneat appellatio.trac.ex̃.e.ſepe.ꝛ.c. cõſtitutis.ꝛ ex̃.c.ꝑſonas. ¶ Item vtrũ ꝓbare dẽat cãm appellationis: niſi corã iudice appellationis. trac.ex̃.e.conſtitutus.ꝛ.c.vt debitꝰ. ¶ Itẽ vtrũ iudex teneatur aſſignare locum tutũ: ꝛ vtrum appellans poſſit aliã exceptionem proponere q̃ ꝓpoſuit coram iudice appellationis.trac.ex̃. de appel. cõſtitutꝰ.ex parte.ꝛ.c.cũ cãm que.xxiij.q.ij.ſiue.ij. q.ij.c.vlt. ¶ Item vtrum per appellationem iuriſdictio iudicis ſuſpẽdatur. trac.ex̃.de ap.c.j.ꝛ ex̃.de officio delẽ.paſtoralis.§.preterea.ij. q.vj.§. diffinitiua.ver.ab executore. ¶ Item qualiter debeat formari appellatio.trac.ij.q.vj. §.forma. ¶ Item quas expẽſas debeat recupare vel dare.trac.ij.q.j. in primis.ex̃.de penis.licet.extra. de dolo ꝛ contu.finem.

¶ De monachis. Rub.

Vtrũ monachi poſſint publica officia celebrare.trac.xvj. q.j.in ſũ.ꝛ.lv. di. in ſũ ¶ Itẽ vtꝝ poſſint dare pniam.tra. e.q.de monachis.ꝛ.c.adijcimꝰ. ¶ Itẽ vtrum monachus poſſit eſſe ꝓcurator trac.e.q. ꝑſentiũ.ꝛ. c. monachi.xij.q.j. nõ dicatis. ¶ Item qđ ius hẽant monachi in eccl̃ijs rõne iuris patro.trac. ex̃.de preben.c. de monachis. ꝛ.xvj.q. ij.in ſũma.ꝛ.c.j. ¶ Item vtrũ abdicatio ꝓprioꝝ ſit de ſubſtantia vel in q̃ caſu poſſit hr̃e propꝛium.trac.extra de ſtatu mona.cũ ad monaſterium. ¶ Quã iuriſdictionem habeat abbas ſup ſuos monachos.trac.xj.q.j.de ꝑſona.ex̃. eo. monachi.ꝛ c.cũ ad mõaſteriũ. ¶ Itẽ vtrum poſſit eligi monachus.trac. xvj q.j.pbr̃os.ex̃.de ſtatu regula. ꝙ dei timorẽ. ¶ Item vtrũ liceat alicui recedere a voto.trac. xvij.q.j.in ſũ. ¶ Itẽ vtrum ſi aliq̃s ſimulate intrauit monaſterium an cõpellaꝛ ibidẽ manere.tra. xvij.q.ij.gonſaldus. ¶ Item qđ faciat monachum.trac.ex̃.de regula.porrectum. ¶ Itẽ quõ votũ ſolẽnizetur.tra. xxvij.q.j.ſicut.extra.qui clerici vel vo. rurſus. ¶ Item ſi monachus efficiaꝛ epĩs vtrum eximaꝛ a iuriſdictiõe abbatis vel regule.ꝛ vtrũ monaſterio acquirat.trac.xviij.q.j.in ſũma.ꝛ.c.j. ¶ Itẽ quo iure ſubiaceant monaſteria dioceſano.trac.x.q.j.in ſũma.ꝛ.c.j. ¶ Item quid ſi cleric9 ſecularis inuito epõ trãſit ad monaſteriũ.trac.xix.q.j.in ſũ.ꝛ c. cã.q.ij.due.ex̃. de regl̃a. licz. ¶ Item vtrũ irregularitates aboleanꝛ ꝑ introitum monaſterij.trac.xix.q.vlẽ.c. vlẽ.et ex̃ đ apoſta.c.ij. ¶ Item qñ puer offertur monaſterio quo tp̃e obligeꝛ. tracꝛ. xx.q.j.in ſũma.ꝛ.c.illud. ¶ Item vtrũ pater poſſit filiũ de monaſterio abſtrahere.trac.e.cã.q.ij.in ſũma.ꝛ.c.puella. ¶ Item vtrum coactus aliquis dẽat eſſe monachꝰ.trac.e.q.in ſũma. ꝛ.q.iij. c.preſens. ¶ Item quid ſi aliquis exiuit in tp̃e ꝓbationis.trac.ex̃. de regl̃a. ſtatuimus.

¶ De voto ꝛ vtrum mulier poſſit facere votum inſcio viro.

Quod votum impediat mr̃imoniũ. trac.xxvij.q. j.in ſũ. ¶ Itez vtrũ poſſit ꝯhere q̃ in domo ꝓpria hitum portauit.trac.e.q.c.de viduis.ex̃. qui clerici vel vo. inſinuãte. ¶ Item virgo a quo velletur vel vidua. tractatur. xxvij.q. j.vidue.xx.q.j. iuuenculas.

¶ Itē ſi monialis hūerit filiū qd iurꝭ ſit
trac.xx.q.vlt.cū mulie.xxvij.q.j.ipudi
cas.ꝛ.c.ꝟginib⁹. ¶ Itē ſi reliqrit i mōa
ſteriū qd dedit an poſſit repetere.trac.e.
q.ſi qs rapuerit. ¶ Itē vtrū ſufficiat li=
cētia vxoris vt marit⁹ poſſit monacha=
ri tra.ex.de ꝯuer.ꝯiu.c.j.ꝛ.c.qdā.ꝛ.c.ex
pte.xxvij.q.v.mlier.ex.e.c.i. ¶ Itē vtrū
vxor poſſit aliqd dare vel facere votum
abſtinētie iuito viro tract.xxxiij.q.v.q
deo.ꝛ.c.manifeſtum. ¶ Itē ſi permiſit
marit⁹ velari vxorē vtrū poſtea poſſit
ꝯhere tract.c.q.q vxorē. ¶ Itē vtrū ma=
rito ꝯſenſ⁹ vxoris ſufficiat vel ſi ea igno
rāte itrauit ꝛ reddit⁹ fuerit ſibi vtrū poſ
ſit petere debitū trac.xxxv.q ij.agatho
ſa. ¶ Itē vtrū alter ꝯiugū poſſit intrare
monaſteriū.trac.ibidē. ¶ Itē vtrū debe
at aliqs ꝓꝯari in hītu regulari.trac.ex.
de regul.ꝛ trāſe.ſup eo.liij.diſt.legem.
xxvij.q ij.i ſū. ¶ Itē quale votū prohi=
beat ꝯhere tract.e.cā.q.j.nuptiarum.

¶ De matrimonio. Rubri.

QUando mr̄imoniū fuit inſti
tutū ꝛ qb⁹ ꝟb tra.xxvij.q.j.i
ꝓn. ¶ Itē qd ſint ſpōſalia ꝛ q
liter ꝯhāt.trac.i ſūma.t.i ꝓn.
ꝛ in rubꝛ.de mr̄imonio qd ſit ¶ Itē i q=
b⁹ caſib⁹ ſpōſalia ſoluāt tract i ſūma.t.
i titu.i qb⁹ caſibus ſpōſalia diſſoluāt.et
xxvij.q.ij.§.ſi ꝓcedat. ¶ Itē q ipediant
mr̄imoniū.tract.i ſūma.t.in ti.q ꝛ quot
ſint ipedimēta.ꝛ i ti.qd votū impediat
mr̄imoniū. ¶ Itē vtrū ſit mr̄imonium
apd oēs gētes.trac.xxviij.q.j.in ſūma
¶ Itē qlr ꝯpellat fidelis remāere cū i
fideli.trac.c.q.ſi qs gētilis.ꝛ i.c.vxor.
ꝛ.c.nō ſolū.ꝛ in ſūma.t.de ipedimento
diſparis cult⁹.ex.de diuoꝛt.qꝫto. ¶ Itē
q cria ipediāt mr̄imoniū.trac.ex.de pe
ni.ꝛ remiſ.c.ij.ꝛ in ſūma.t.in ti.q cria i
pediāt mr̄imoniū. ¶ Itē qs erroꝛ ipedi
at mr̄imoniū trac.xxix.q.j.in ſūma.ꝛ in
ſūma.t.de ipedimēto ꝯditionis. ¶ Itē
ſi credebat liberā ꝛ erat ſerua.trac.ij.q.
iſtius cauſe. ¶ Itē qd iurꝭ ſit de ꝯpater
nitate ſpūali trac.i ſum.t.i ti.de cogna=
tione ſpūali.ꝛ.xxx.q.j.i ſum. ¶ Itē vtrū
ꝯpaternitas ꝯhat p ea q ꝓcedūt baptiſ
ma vl' poſſit ꝯhi cū ſarracenis vl' iudeis
tract.xxx.q i.c.j.ꝛ ſi vxor extrahit filiū
mariti de fōte trac.e.q.noſce. ¶ Itē qt
modis dicat ꝯpaternitas.trac.e q.om
nes. ¶ Itē qd iurꝭ ſit ꝯpaternitate lega
li vel ſpūali.trac.e.cā.q.iiij.in ſūma.ꝛ i
ſūma.t.de cognatiōe legali. ¶ Itē ſi pa
tres iurauerāt dare nuptui filios ꝛ fili=
as ſeſe inuicem.trac.e.cā.q iij.c.j.ex.de
ſpō.ex lr̄is. ¶ Itē vtrū ꝯpater poſſit du
cere relictā cōpr̄is vel marito acquirat
ꝯpaternitas ex fctō vxoris trac.xxx.q.
iiij.in ſūma.ex de cognatiōe ſpirituali.
Martin⁹. ¶ Itē qt pñt eſſe i puero leuā
do.trac.de cō.di.iiij.nō plures. ¶ Item
vtrū clādeſtina deſpōſatio valeat.trac.
ex.de clande.deſpon.q nobis. ¶ Itē
qd iuris ſit ſi aliqs iurauit ꝯhere cū ali
qua de filiab⁹ titij.trac.ex.de deſpō.im
pub.de illis. ¶ Item q ꝯditiones pñt
apponi i mr̄imonio.trac.de ſpō.duoꝝ.
duob⁹.ꝛ melius ex.de ꝯditione appoſi
ta.c.vlt.xxxij.q.i..ſolꝫ qri. ¶ Itē qñ ꝓſu
matur int aliqs mr̄imoniū.trac.xxx.q.
v.aliter.ꝛ in illa lege ſi qs diuinis ſub.
§.ſed obijcit.ꝛ ex.de ꝓſum.illud. ¶ Itē
vtrū occulte ꝯiūctoꝝ ꝟbꝭ ſtet.trac.e.c.
§.hi s ita rūdetur. ¶ Itē vtruꝫ aliqs
poſſit ducere i mr̄imoniū quā polluit p
adulteriū trac.xxxi.q.j.in ſūma.ex.de
eo q duxit in mr̄imoniū.cū hñet.ꝛp to=
tū qſi. ¶ Itē qd ſi aliqs ꝯhit cū plibus
q ſit vxor.trac.ex.de diuoꝛ.gaudemus
¶ Itē vtrū mr̄imonia inuita valeant.
trac.xxxj.q.ij.in ſūma.ꝛ in ſūma.tā.de
mr̄imonio ꝯcto p vim vl' metū ¶ Itē
vtrū ſpōſus vel ſpōſa poſſint abſoluere
trac.ex.de ſpon.preterea.xxxj.q.vl.c.j.
¶ Itē q cōditio poſſit in mr̄imonio ad
hiberi.trac.xxxij.q.ij.ſolet queri.ex.de
ꝯdit.appo.p tuas.ꝛ melius.c.fina.
Item qñ maritus peccet cognoſcēdo
vxorē.trac.e.cā.q.j.quicqd. ¶ Itē vtꝝ
cāe de nouo ꝯhunt.trac.e.cā.q.ij.moy
ſes. ¶ Itē vtrū filia poſſit ꝯhere ſine vo
luntate parentū trac.xxxij.q.ij.hoc fa=
ctū. ¶ Itē vtrū leproſus poſſit ꝯhere
vel ab vxore dimitti.trac.e.c.q.v.ſi vxo
rē.ꝛ ex.de ꝯiugio leproſoꝝ.c.ij.xxxiiij
q.ij.ſi qs. ¶ Itē vtrū caſtrati vl' furio=
ſi poſſint ꝯhere.trac.xxxij.q.vij.hij q.
¶ Itē que ꝯſanguinitas vel affinitas
ipediat ꝛ qualr ꝯputet.trac.in pictura
arboris.ꝛ in ſūma.t.de ꝯſanguītate.ꝛ i
titulo de affinitate ꝛ eius gdibus.

¶ De frigidis ꝛ maleficiatꝭ.

QUid iurꝭ de muliere malefi=
ciata.hoc ē de ipotētia coeū=
di.trac.xxxiij.q.j.in ſūma.et

in c.ſi per ſortiarias.extra.eo.titu.fra-
ternitatis. ¶ Item vtrum epūs poſſit
diſpēſare in mr̄imonio.trac.ex̄. de ɔſā.
ꝛ affi.quia circa. ¶ Itē de ipedimēto
ligationis ꝛ publice honeſtatis.trac.in
ſūma.t.de publice ho. iuſtitia. ꝛ de ipe-
dimēto ligatiōis.ex̄.de ſpon.ad audiē-
tiam. ¶ Itē de mr̄imonio ɔ interdictū
eccl'ie ɔcto. trac.i ſū.t. ꝺ mr̄imonio cō.
interdic.ec.ɔcto.xxxiij.q.iiij.§.hinc ēt
¶ Itē qn̄ accuſat vxor de adulterio.ꝛ
qualr.trac.ex̄.de ꝓcur.tue.in ſūma.t.i
titulo q̄lr ꝛ qn̄ marit⁹ poſſit vxorē accu
ſare ¶ Itē vtꝝ mi'ier maritū poſſit accu
ſare. tracta. xxxij.q.j.publico iudicio.
¶ Itē vtrū eo ꝙ alter ɔiugū fornicaꝛ ꝓ
uetur iure petēdi debitum vel poſſit ſe
tueri adulter iure replicationis.trac.i
dictis ɔcordātijs.ꝛ ex̄.de adulte.ꝛ ſtu.
c.penul.ꝛ vlt.xxxv.q.vj.in ſumma.ꝛ.c.
nihil iniquus. ¶ Itē ſi lata ſnīa diuortij
alter peccet vtrū ſnīa diuortij retracte
tur.trac.xxxij.q.vij.apl's.ex̄. de diuor.
ex l'ris. ¶ Itē vtrū ꝓpter ſodomiticū
crimē licite repellat vxor.trac.c.q.oēs
¶ Itē vtrū in ipo actu marit⁹ vel pat
poſſit interficere adulterū. trac.xxxiij.
q.ij.int hec. ¶ Itē vtrū acta pnīa de cri
mie poſſit aliqs accuſari.trac.xxxiij.q.
ij.admonere.ex̄.de tēpo.or.c.vlt. ¶ Itē
vtrū marit⁹ poſſit vxorē ꝟberare.trac.
xxxiij.q.ij.placuit.ꝛ ex̄. de iureiur.quē
admodū.in fi. ¶ Itē qt modis fili⁹ le
gitimet.trac.ex̄.q filij ſint legi.referēte
ꝛ.c.ꝑ venerabilē. ¶ Itē q pnt mr̄imo-
nium accuſare. ꝛ q pnt teſtificari ɔtra
mr̄imoniū.trac.in ſūma.t.q mr̄imoniū
accuſare pnt. ¶ Itē q ſint cōſiderāda
in ꝑſonis teſtiū.trac.in ſūma.t.de teſti
bus. ¶ Itē qualr ſit in cā dotis proce
dēdū.trac.ex̄.de dote poſt diuor. reſti.
de prudētia. ¶ Itē vtrū eā inuitā ma-
ritus poſt ſniam ſibi poſſit recōciliare.
trac.in ꝑdictis ɔcordantijs. ꝛ ex̄.de di
uor.ex l'ris. ¶ Itē vtrū de calūnia iu-
retur.trac.xxxv.q.vj.§.eccl'ie.ex̄.de iu
ramento calūnie.l'ras. ¶ Item ſi filij
nati ſunt de mr̄monio ꝙ alter parentū
ſciebat inceſtuoſum. vtrū ſint legitimi
tract.ex̄.qui filij ſint.le.ex tenore.xxxv.
q.vii. in ſumma.

¶ De forma ɔficiendi. Rub.

Que ſit forma cōficiendi ꝛ vtꝝ
panis trāſubſtātiet i corp⁹:
ꝛ vinū in ſanguinē.trac.ꝺ cō.di.ij.in ſū
ma.ꝛ ex̄.ꝺ celebr miſ. cū marthe. ¶ Itē
vtrū hereticus cōficiat.trac.c.di.qs ſit
ſanguis.xxiiij.q.j.pudēda.ix. q.j.in ſū
ma. ¶ Itē vtrū cū vino ſine aqua poſ
ſit cōficere ꝛ de pane alio a tritico. tra.
de cō.di.ij.c.ij. ¶ Itē vtrū aqua ɔuer
tat in ſanguinē.trac.ex̄.de celebra.miſ.
cū marthe.de cō.di.ij.nō opꝫ. ¶ Itē ſi
dubitet vtrū altare ſit ɔſecratum.trac.
lxviij.di.pbr̄i.ꝛ.c.eccl'ijs.de cō.di.j.de
fabrica. ¶ Item vtrū præſus cōficiat
trac.de cō.di.ij.liqdo. ¶ Iteꝫ vtrū in-
ceptā miſſam poſſit ꝑficere ſi ſacerdos
ꝓmus nequerit adiplere.trac.vij. q.j.il
lud.ꝛ.c.nihil.xxiij.di.quorūdā. ¶ Itē
vtrū ſub ſpē panis ſit caro.trac.de cō.
di.ij.ɔperim⁹. ¶ Iteꝫ quare tres ꝑtes
fiant de euchariſtia.trac.c.di.triforme.
¶ Item qn̄ incipiat eſſe corp⁹:ꝛ qn̄ de
ſinat.trac.c.di. qr paſſus.ꝛ.c.trib⁹.ꝛ.c.
credere. ¶ Itē quare corp⁹ non appet
viſibilit/ꝛ vinū in ſanguie crudo.trac.
ꝑ melendū.de cō.di ij.qs ſit ſāguis.ex̄.
de ſūma tri.ꝛ fide cath.c.j. ¶ Itē vtrū
in qualibꝫ ꝑte ſit tot⁹ xp̄s.ꝛ vtrū pes ꝛ
naſus ſint ɔiuncti qd ſit credendū.tra.
c.di.vbi. ¶ Itē ſi panis aliqn̄ cōuerta
tur in carnē/ꝛ vinū in ſanguinē vt mul
tociens fieri ɔſueuit vtrū ſacerdos de-
beat recipe.trac.de cō.di.ij.ꝺ hac qdā.
¶ Itē quot miſſas cantabit ſacerdos
trac.de con.di.ij.ſufficit.ex̄.de celebra.
miſ.te referente.

¶ De baptiſmo. Rubrica.

Que forma i baptiſmo ſeruet
trac. de cō.di.iiij. in ꝑn.ꝛ ex̄.
de baptiſmo ꝛ ei⁹ effectu.c.j.
ꝛ.ij. ¶ Iteꝫ qs poſſit baptiza-
re.trac.xxxij.di.§. verū.ꝛ.l. di.qui ſub
gradu.ꝛ ex̄.de ſūma tri. ꝛ fid.cath.c.j.i
fi. ¶ Itē quid iuris ſit ſi aliqs inuit⁹ fue
rit ordinat⁹ vel baptizat⁹.trac.ex̄. ꝺ ba
ptiſmo.maiores.ꝛ.l.diſt.pbr̄os lxxiiij.
di.vbi.xlv. di.de iudeis. ¶ Itē ſi aliqd
fuerit mutatū in forā vtꝝ vitiet baptiſ-
mus:trac.j.q.j.ꝛ de cō.di.iiij.ſi nō ſcti-
ficat.ꝛ.c.retulerūt. ¶ Itē ſi dubitet vtꝝ
ſit baptizat⁹.trac.ex̄.de baptiſmo.c.j.ꝺ
cōſ.di.iiij.cū itaqꝫ. ¶ Itē qt mōis aliqs
baptizet.trac.xv.q.j.firmiſſime.de cōſ.
di.iiij.baptiſmi vicē. ¶ Itē vtrū baptiſ
mus recipi dēat ſm intētionē baptizā
tis vel baptizati:vel vtriuſqꝫ.trac.di.c.

ſolet q̃ri. ¶ Itẽ vtrũ in baptiſmo pctã
oĩa dimittant: ⁊ ſeq̃la pctõꝝ. trac. ð cõ.
di. iiij. c. ij. xxvj. diſt. deinde. ⁊ ex̃. de di-
uoꝛ. gaudem⁹. ¶ Itẽ quib⁹ tp̃ibus anni
ſollemnia baptiſmata dẽant celebꝛari.
trac. c. diſt. ꝓpꝛie. ¶ Item vtrum in ba-
ptiſmo gr̃a cõferat. ⁊ vtrũ aliq̃s bapti-
zetur i pugillo aq̃. trac. de cõ. di. iiij. nec
quẽq̃. ¶ Item quã reuerentiã dẽant fi-
lioli parẽtib⁹ ⁊ qual'r ſaluent pueri i ſi
de parẽtũ. trac. xxx. q. iij. ꝓpoſitũ. ð ↄſ.
di. ij. q̃ris. ¶ Itẽ qual'r ſiat iiuria ſacro
trac. ex̃. de apoſtatiſ. c. ij. ⁊. j. q. j. ꝙ q̃dã.
¶ Itẽ vtrũ recipiat aliq̃s aliqð ſacrm̃
añ baptiſmũ. trac. ex̃. de pbr̃o nõ bap. ꝑ
totũ. ¶ Itẽ vtꝝ ſacerdos poſſit criſma-
re in fronte. trac. xcv. di. ꝑuenit. ⁊ ex̃. de
cõ. cc. aqua. ¶ Itẽ q̃d oli ꝓderat circũ-
ciſio. trac. de cõ. di. iiij. ꝙ apð. ⁊. c. ex q̃.

De ieiunijs.

Que ſunt ieiunia per eccl'iaꝫ
iſtituta. trac. lxxvj. di. ſtatui
mus. Itẽ q̃re quadrageſi
mam ieiunamus. et. iiij. tp̃a.
lxxvj. diſt. ieiuniũ. de cõ. diſ. v. quadra-
geſima. ¶ Itẽ dãdo elemoſinã poſſum
ieiuniũ redimere. trac. lxxxj. diſt. pꝛeſbi
ter. de pe. diſt. j. medicina. ¶ Itẽ vtrũ de
beamus ieiunare die ſabbati ſi die lune
fuerit feſtuꝫ / ⁊ q̃s feſtiuitates dẽam⁹ ce
lebꝛare / ⁊ qñ dies icipiat trac. de ↄſ. di.
iij. in ſũma. ex̃. de obſeruat. ieiu. c. j. ⁊. ij.
¶ Itẽ vtrũ ꝑ aliũ poſſit aliq̃s ieiunare.
trac. de pe. di. iij. penitentia eſt.

De pnĩa ↄfeſſiõe ⁊ ↄtritiõe. Rubꝛi.

Quid ſit penitẽtia q̃d ↄfeſſio
q̃d ↄtritio: trac. de pe. diſt. j. i
ſum. ¶ Itẽ vtrũ ſufficiat volũ
tas tm̃ i bono tract. c. diſt. c.
dixi ↄfiteboꝛ. ¶ Itẽ q̃d valeãt remiſſio-
nes pape vel epõꝝ q̃s ↄcedũt aliqñ ca-
ptiuis vel hoſpitalibus trac. ex̃. de pe. ⁊
remiſ. ꝙ añt. ¶ Itẽ q̃ attẽdãt i peccato.
trac. de peni. diſt. j. ꝑfecta penitẽtia. ⁊ ſe
quẽti. c. ¶ Itẽ q̃t modis dimittat pctm̃
trac. ꝑ paulũ. diſ. j. de pe. ꝟbũ dei. ¶ Itẽ
q̃l'r peccare dicat aliq̃s i ſpũ ſctõ. tract.
xxv. di. qualis. de pen. diſt. j. ipoꝛtuna. ⁊
diſt. ij. ſciẽdũ. ¶ Itẽ vtrũ pnĩe ſint arbi-
trarie. trac. xxvj. q. vlt. tp̃a. de pe. diſt. j.
§. veriſſima. ¶ Itẽ vtrũ cognoſcat pec-
catũ i hoĩe ſicut lepꝛa. de pe. di. j. §. deni
q̃. ¶ Itẽ vtrũ aliq̃s ↄſtitut⁹ i pctõ aucto
ritate ſua dẽat abſtinere a ſacr̃is. tract.

c. diſt. q̃ ſanct⁹ ſacerdos. ⁊ ex̃. de ſent. ex
cõ. c. penul. ¶ Itẽ vtrũ pl'ies teneat q̃s
cõfiteri pctm̃ ⁊ q̃l'r: ⁊ q̃l'r memoria ↄti-
nua pctõꝝ ſit ſũma ↄtritio. tract. de pe.
di. j. §. his auctoꝛitatib⁹. ¶ Itẽ vtrũ cha
ritas ſemel hita poſſit amitti. trac. ead.
di. in ſũma. ¶ Itẽ vtrũ pnĩa ſit iterãda.
trac. l. diſt. q̃uis. ſub illo §. pðt. ⁊ aliter.
de pe. di. iij. in ſũma. ¶ Itẽ vtrum poſſit
aliq̃s de vno pctõ recipe penitẽtiã ⁊ in
alio remanere vt ↄſ̃t ei trac. de. pe. diſt.
iij. c. vlt. xxviij. q. j. q̃ xp̃o. ⁊ ex̃. de pe. ⁊ re.
ꝙ quidã. ¶ Itẽ vtrũ pctã ſemel dimiſſa
redeãt trac. de pe. di. iiij. in ſum. ¶ Item
an ſꝑ ſit faciẽda ↄfeſſio trac. xxv. diſ. §.
nũc aũt. ð pe. diſt. v. i ſum. ⁊. di. vj. i pn̄.
¶ Itẽ vtꝝ ſacerdos poſſit reuelat pctm̃
ſubditi alicui ſine leſiõe vel ſubdit⁹ poſ
ſit petere aliũ ſacerdotẽ trac. de pe. diſ.
vj. ſacerdos. ⁊. c. placuit. ex̃. de pe. ⁊ re-
miſ. omnis vtriuſq̃.

De ↄſecratione eccl'iaꝝ. Rubꝛi.

Qualiter ſit conſecranda ec-
cl'ia. trac. de cõ. di. j. oẽs baſi
lice. Itẽꝫ ſi dubitat vtrũ
ſit eccl'ia cõſecrata vel qñ ſit
cõſecranda. trac. c. diſ. eccl'ie. ex̃. c. ꝙ in
dubijs. Itẽ vtrũ epĩs poſſit cõmitte
re recõciliationeꝫ eccl'ie. trac. ex̃. de cõ.
ec. aqua. Itẽ cui⁹ auctoꝛitate eccl'ia
ſit fũdata. trac. de. cõ. di. j. nemo. ¶ Itẽ
vtrũ in eccl'ijs ↄſecrat̃ vel alijs liceat
erigere altaria ſine cõſenſu epĩ trac. de
cõ. di. j. null⁹. Itẽ vtrũ eccl'ia terrea
vel altare terreũ cõſecret. c. diſ. altaria.
Item qñ ↄmittat ſacrilegiũ i eccl'ia
quid iuris ſit. tract. xvij. q. iiij. in ſũma.
Item quantũ extẽdat p̃uilegiũ im-
munitatis / ⁊ vtrũ ipo iure ſint excõica
ti tranſgreſſoꝛes. tract. c. q. omnes. ⁊. c.
ſicut.

Finis.

Explicit lectura aurea excellentiſſi
mi vtriuſq̃ cenſure pꝛofeſſoꝛis domini
Bernardi Compoſtellani ſuꝑ pꝛimo li
bꝛo decretaliũ. vna cum Breuiario iu-
ris canonici ab codẽ cõpoſtellano cõ-
pilato. Opa mgr̃i Bertholdi Rẽbolt
impſſa. Impenſis vero eiuſdẽ: necnon
Gallioti du pre. Anno dñi Milleſimo
quingẽteſimo. xvj. Die. xiiij. Apꝛilis.

VA11532441